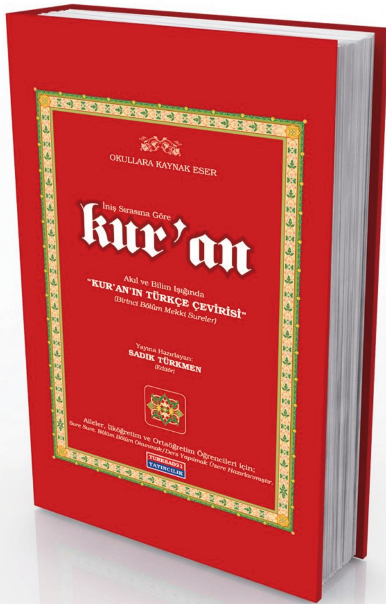

OKULLARA KAYNAK ESER
İniş Sırasına Göre
Kur'an
Akıl ve Bilim Işığında
"KUR'AN'IN TÜRKÇE ÇEVİRİSİ"
(Birinci Bölüm Mekki Sureler)
Yayına Hazırlayan:
SADIK TÜRKMEN
(Editör)
Aileler, İlköğretim ve Ortaöğretim Öğrencileri için;
Sure Sure, Bölüm Bölüm Okunmak/Ders Yapılmak Üzere Hazırlanmıştır.
TURKSAD21
YAYINCILIK

İniş Sırasına Göre Kur'an'ın

(Kâinat/Sünnet ve Akıl/Bilim Işığında Yapılmış)

Türkçe Çevirisi

Yayına Hazırlayan:
SADIK TÜRKMEN *(Editör)*

OKULLARA KAYNAK ESER

T.C.
KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
Kütüphaneler ve Yayımlar Genel Müdürlüğü
ISBN: 978-608-88698-2-0

◆

Kitabın Özgün Adı:

İniş Sırasına Göre Kur'an'ın *(Kâinat/Sünnet ve Akıl/Bilim Işığında Yapılmış)* **Türkçe Çevirisi**

◆

Hz. Osman (ra)'ın tertip etmiş olduğu Surelerin İniş Sırası esas alınmıştır.

◆

Dizgi, Görsel Estetik ve Kapak Tasarım:
Sadık TÜRKMEN

◆

Kapak Uygulama:
Hakan ÖZASLAN

◆

Baskı:
Pasifik Ofset Ltd.Şti.
Yedinci Basım, İstanbul 2010

◆

Sadık Türkmen Cep: 0 (532) 281 84 07 & info@sadikturkmen.com
www.sadikturkmen.com & www.kuran-sünnet.com

SADIK TÜRKMEN YAYINLARI ~ 04

Bu Eserde;
Türkiyemizde Kur'an'ı doğru anlamak, doğru anlatmak,
doğru tatbik etmek isteyen binlerce insanımızın katkıları olduğu gibi;
ayrıca elinizdeki kitap, Kaynakça'da isimleri geçen
eserlerden de istifade edilerek hazırlanmıştır.
Hepsine teşekkür ederim.

[Editör]

HAZIRLIK AŞAMASINDA GÖZÖNÜNDE TUTULAN ESASLAR

AYETLER; sadece **ibaresinden** anlaşılan mana değildir. Ayetlerin **ibâresi, işâreti, delâleti, iktizası** birlikte düşünülerek anlamaya çalışılmalı. Yani;

a) ***İbaresi*** *(cümleden direkt anlaşılan manâsı)* ile birlikte;
b) ***İşâreti*** *(işâret ettiği anlamı),*
c) ***Delâleti*** *(kılavuzluk ettiği, yol gösterdiği anlamı),*
d) ***İktizası*** *(gerekli olma, gerekme, gereği)* gözönünde tutulmalı.

Herhangi bir ibareye verilen **mânâ** *(anlam),* kitaptaki herhangi bir ibareye zıt olmamalı.

Hz. Muhammed (sav)'in Kur'an'ı tatbik edişi, sahih kaynaklara göre Meal'e yansıtılmalı.

İnsanların yanlış anlama ihtimali olan Türkçe ifadelerden kaçınılmalı.

İlköğretim-Lise öğrencilerinin seviyesine uygun dil kullanılmalı.

Dinin gayesi *(can, mal, nesil, akıl, din emniyeti)* dikkate alınarak; insanları birbirine düşürebilecek ifadeler yerine, birbirlerini anlayacak ifadelere yer verilmeli.

Türkçe Çeviri esas alınıp, dünya dillerine çeviri yapılabileceği düşünülerek kelimeler özenle seçilmeli.

MEAL; **Kainat Ayetleri'ne yani Bilim'e** *(Evrenin veya olayların bir bölümünü konu olarak seçen, deneye dayanan yöntemler ve gerçeklikten yararlanarak metodu gereği sonuç çıkarmaya çalışan düzenli bilgiye)* **aykırı olmamalı.**

MEAL; **Akıl** *(düşünme, anlama ve kavrama gücü)*

ve

Mantık'a *(düşüncenin ve düşüncenin varlık biçimlerinin, ögelerinin, türlerinin, olanaklarının, yasalarının ve düşünce bağlamlarının bilimine)* **aykırı olmamalı ve imkanlar çerçevesinde uygulaması kolay olmayan ifadelerden uzak olmalı.**

SUNUŞ

Problemlere çözüm önerisi

İkinci Dünya Savaşında yaklaşık 50 milyon kişi birbirini boğazlamıştır. Unutmak mümkün değil. Süregelen ‘savaşlar ve problemler’ dikkatimi çekiyor, çözüm arıyordum. Araştırmalarım sonunda; ***Hz. Ömer’in vefatından bugüne kadar, Kur’an-ı Kerim’in birçok yerinin yanlış anlaşıldığını, yanlış anlatıldığını ve yanlış tatbik edildiğini keşfettim.*** Gerçekte Allah; ‘İnsana ne anlatıyordu’ bunu öğrenmek için, içimde büyük bir istek duydum. Bu araştırmalarım tam 30 yıl sürdü (1979-2009). Nihayet yayına hazırladığım bu eserin; okunması, anlatılması ve tatbik edilmesi sonucunda, **dünyadaki tüm problemlerin minumum masrafla çözülebileceğini** herkesle paylaşmak istedim. Dünya dillerine çevirisinin yapılması ve 2010 yılı itibariyle nüfus olarak yaklaşık 7 Milyarı bulan dünya insanına bir vesile ile ulaşması/ulaştırılması arzusu içerisindeyim. Çalışanlarına, yakınlarına, dostlarına ve sevdiklerine armağan ederek; hayırsever iş adamları ve iş kadınlarımız bu projeye destek verebilirler.

İlk meal ve tefsir Hz. Peygamber tarafından yapıldı

Kur’an’ın bugünkü manalandırması 14 asırlık bir süreç takip etmiştir. Hicri birinci asırdan bugüne kadar her asırda tefsirler yapılmıştır. Hicri birinci asır müfessirleri, Peygamberimizin ayetleri tatbikatları (Sünnet’i) istikametinde kelimelere mana vermişlerdir. Bugünkü Kur’an mealleri de Peygamberimizin Kur’an’ı uygulama biçimi olan Sünnet’ine dayanmıştır. Bu durumda şöyle denebilir: İlk meal ve tefsir Hz. Peygamber tarafından yapılmıştır. Peygamberimize dayanmayan meal ve tefsirlere itibar edilmez. Örnek: ***“Ya eyyühel müddessir, kum fe enzir”*** (Müddessir: 1-2) bu cümlenin manası ve uygulaması Peygamberimizin yaşadığı dönemde oluş-muştur. Sıra ile nesilden nesile geçerek bugüne gelmiştir.

Kur’an arapça metindir

Zihnin en büyük zorluğu çelişkiler içinde bocalamasıdır. Çelişkiler içinde bocalayan zihin çelişkili kararlar verecek, çelişkili davranışlar ortaya çıkaracaktır. Bu nedenle zihne, asıl yol göstermesi gereken bir kitap olması gerekir. Bu yol gösterici, rehber; ancak ve ancak içerisinde çelişki bulunmayan bir kitap olabilir. İçerisinde çelişki bulunmayan kitap hangisidir? Araştırmacılar yeryüzünde mevcut bütün kitapları inceleyerek, içinde çelişki bulunmayan bir kitap bulmaya çalışsınlar. Yaptığımız araştırmaların sonucunda içinde çelişki bulunmayan bir tek kitap bulabildik. Bu kitap ise “Orijinal Arapça Kur’an” ismindeki kitaptır. Kur’an çevirileri/mealleri akla ve bilimsel kanunlara aykırı değilse ve içinde çelişki yoksa istifade edilecek kitaplardır. Ve inancımız odur ki, çevirilerde de çelişki olmamalıdır. Çelişkili bir çeviri, insanların zihnini olumsuz yönde etkiler.

Neden meal değil de çeviri ya da hangi meal doğru

Tefsir ilmi gibi Meal de başlı başına bir ilimdir, uzmanlık ister. Ve benim için Mealcilik ‘otuz yıllık’ meslek haline gelmiştir. İnsanlar soruyor; onlarca meal var, hepsi birbirinden neden farklı ve hangisi doğru? Bu durum; meal sahiplerinin Türk diline hakimiyeti, kelime zenginliği veya fakirliği ile ilgili bir şeydir diye düşünüyorum. Burada aslolan; insanların konuşma, yazma, anlama diline hitabedebilmek ve çevirinin/mealin dilini, halkın genel kültürü ve anlayışı ile uyumlu hale getirebilmektir. Onun için ‘bu çeviri’ doğru ‘diğer mealler’ yanlıştır görüşüne katılmıyorum. Kişi hangi Meal kendisine hitabediyorsa -çelişkisiz olmak koşuluyla- onu okumalıdır. Önemli olan kişinin Meallerde kullanılan dili anlıyor olmasıdır. Mealleri karşılaştırarak okusun. Zaten çelişkiler bu şekilde kendiliğinden ortaya çıkar. Kişinin kendisi de bu çelişkiyi açıkça görür. Arapça bilmese de kalbi o çelişkiyi onaylamaz. “Kur’an tercüme edilemez” diyenler; insanlar bir kişinin tercümesine kapılmasınlar diye bunu söylemiş olabilirler. Ama okuyucu bilirse ki: Çeviri demek yüzde yüz doğru demek değildir, sorun olmaz. “Mealler eksiktir/yanlıştır” iddiasının sakıncaları Çevirilere ‘Meal’ deme anlayışını getirmiştir. İnsan, Allah’ın hitabından dünyadaki imkanlar ölçüsünde ve kendi gücünü kullanarak azami derecede istifade etmeye ve anlamaya çalışır. Kur’an-ı Kerim’in geldiği zamanda da insanlar bu çerçevede anlayabiliyordu. Bazı alimler Çeviri kelimesiyle Allah’ın hitabının yüzde yüz anlaşılmasını düşünmüşler, ancak; insan imkanları buna elverişli olmadığı için, Çeviri yerine Meal demişlerdir. Bana göre Çeviri de insanın imkanı kadar anlayabildiği şeylerdir. Çeviriyi böyle tanımlarsak Çeviri veya Meal denmesinde herhangi bir sakınca yoktur. Onların Meal diye kastettiği şeye ben de Çeviri diyorum. Dolayısıyla elinizdeki bu Çeviri aynı zamanda bir Meal’dir. Allah’ın hitabı olan Kur’an-ı Kerim’den dünyadaki imkanlar ve gücümüzün yettiği kadar anladığımız şeylerdir.

Kur'an ve çevirilerini her insan anlar

Herkes Kur'an'ı, Hz. Peygamberin anladığı gibi anlamaya çalışmak için gücü nispetinde gayret gösterirse iyi olur. Hz. Muhammed Kur'an'ı anlamaya ne zaman başladı, bu sırada nasıl bir durumda bulunuyordu. Çevre şartları neydi? Kur'an'ı birden bire mi anladı, uzun bir süreç içerisinde mi anladı? Dilleri Arapça olan bazı kişiler, niçin Hz. Muhammed'e karşı çıktılar. Kur'an'ı anladıkları için mi karşı çıktılar, anlamadıkları için mi? Kur'an'ı herkes anlar. Ancak herkes iman etmez. Her iman eden de gereklerini titizlikle yerine getirmez. Titizlikle yerine getiren olur, getirmeyen olur. Kur'an "Ağrı dağının zirvesine çık" diye yazmış olsa, bu sözü Arap rahatlıkla anlar, Arap olmayan da çevirisini rahatlıkla anlar. Lakin Ağrı dağına çıkılabileceğine kim iman eder, kim iman etmez. Bu belli olmaz. Kim çıkmaya çalışır, kim çalışmaz bu belli olmaz. Kur'an'ı zeka düzeyi en alt seviyede olan bir insan dahi anlar. Çeviriden de olsa anlar. Çevirilere Kur'an denilemez. Lakin çevirilerden de Kur'an anlaşılabilir.

Kur'an'ı kimler anlamaz

İnanç demek; insanların kesin olarak var ve gerçek kabul ettiği hakikatlerdir. İnancın zıddı ise gerçekte var olmayan batıl şeylerdir. Bir insan bir şeye bu kadar bağlanırsa, gerçek sanırsa elbetteki bu bağlanış her türlü düşünce ve davranışına etki edecektir. Zira bu kişi, Kur'an okurken dahi, batıl inancı istikametinde yorumlar üretecektir. Kur'an batıl inançların karşısında olan bir kitaptır. Tüm batıl inançların atılması için zihnin tamamen boşaltılmasını (bkz. Müzzemmil Suresi: 1-10), zihinde inanç adına hiçbir şeyin kalmamasını Kur'an istiyor. Dolayısıyla kişi kendini böylece Kur'an'a açmış oluyor. Kendini Kur'an'a açan kişiye aynı ölçüde KUR'AN açılıyor. Eğer buna rağmen hala anlamıyorum/anlayamıyorum diyorsa, batıl inançtan bir kalıntı olup olmadığına dair kendini sorgulamasında fayda var.

Meallerde dikkat edilmesi gerekenler

[1] Bilim; varlıkları ve olayları inceler. Bilimin ispatlanmış hükümlerine *(yani varlıkların ve olayların bilinen özelliklerine)* çeviride/mealde bir zıtlık görürseniz, elinizdeki Çevirinin ilgili satırlarını çizerek, çeviriyi kabul etmeyiniz. **Gönderilmiş Kitap Kur'an ile Yaratılmış Kitap Kainat (Bilim) asla çelişmez.**

[2] Aklınıza, Mantığınıza, Vicdanınıza ters gelen çeviriyi reddetmeniz en doğal hakkınızdır. Hür iradenizi, hiçbir sınır tanımaksızın, özgürce kullanınız. Hür iradenize ters gelen bir ifadeyi reddetmeniz sizi dinden imandan çıkarmaz. Akıl, Allah'ın ayetidir. Kur'an da Allah'ın ayetidir. **Akıl ile Ayet çelişmez.**

[3] Mesleğinde uzmanlaşmış kişilere (Bilim Adamlarına) sorunuz. Çeşitli (iyi veya kötü) olayları yaşamış kişilerin tecrübelerini dinleyiniz. Çevirinin bütünlüğü içerisinde birbirini tutmayan, çelişkili anlatımlar tespit ederseniz, çelişkileri çiziniz ve kabul etmeyiniz. **Kur'an'da çelişki olmaz.** (Bkz. Zümer: 27-28). Dolayısıyla **Meallerde de çelişki olmamalıdır.**

[4] Bu Çeviri; büyük oranda (%60-70) her satırın üzerine orijinal metinden ilgili kısmı yazılabilecek şekilde düzenlenmiştir. Arapça bilenler, Çevirinin bu özelliğini hemen görebilirler. Bundan dolayı, yer yer devrik cümleler oluşmuştur. Devrik cümlelerin kullanılması hızlıca okumaya engel olmaktadır. Bu durum Çevirinin (okuyanın lehine) ağır ağır, yavaş yavaş, düşüne düşüne, anlaya anlaya okunmasını bir zorunluluk haline getirmektedir. Ayrıca, Allah kendisine atfen söylediği: "Ben, Biz, O" ve kulların veya Peygamberlere hitabet olarak: "Sen, Sana, Sen'den" kelimelerinin baş harflerini büyük yaparak özelleştirmiş olduk. Başka bir özellik de: Arapça orijinali aynı olan kelimelere, Türkçe karşılık olarak birden fazla anlam vermeyi tercih ettik. İstedik ki; okuyucu Türkçe anlam zenginliğini de yaşasın ve Meal, her kültürden insanımızı bu farklı kelimelerden biriyle kuşatsın. Bir başka bilgiyi de paylaşacak olursak; okuyucu okurken gözlerini aşağıya kaydırarak ayetlerden kopmasın diye de çok fazla dipnot koymadık. Mecbur kalmadıkça da parantez kullanmamaya özen gösterdik.

Surelerin diziliş sıralaması

Hz. Osman'ın düzenlediği Nüzul/İniş Sıralaması esas alınmıştır. Bu sıralama bireyin/ferdin düşünce ve duygularının eğitiminde/güzelleştirilmesinde etkili olmuş bir sıralamadır. Çeviri okumaya yeni başlamış bir kişi, Bakara Suresi'nin bazı ayetleri karşısında anlama güçlüğüne düşebilir. Kur'an-ı Kerim'i ilk etapta Mekki ve Medeni olarak İKİ BÖLÜM'de yayınlamayı uygun gördük. Zira, Bakara Suresi'nin bir alt yapısı vardır. Alt yapısı; Surelerin alt katı (yani o konuların Mekki Surelerde anlatılan yaşanmış olayları) Bakara Suresi'nden evvel gelen 86 civarındaki suredir. Bu sureler ve bu surelerdeki doğal gelişim anlaşılmadan insan Bakara Suresi'ni nasıl anlasın?! Şimdi iki cildi birleştirdik. Ancak şu an elinizde olduğu gibi yine iki bölüm olarak ama TEK KİTAP halinde yayınladık.

Hem yetenek kazanır hem de Kur'an'ı yaşarsınız

"Surelerin İniş Sırasına Göre" yapılan Çeviriyi defalarca okuduğunuzda zamanla şu yetenekleri kazanırsınız:

a) Okuma – Anlama = Sure bütünlüğü, Anlayış bütünlüğü.
b) Anlama – Tefekkür = İdrak bütünlüğü.
c) Tefekkür – Hissetme = Kalp bütünlüğü.
d) Duyuş ve gereklerini yerine getirme = Eylem bütünlüğü.
e) Hakkı ve sabrı tavsiye = İman bütünlüğü.

Arapça bilmeseniz dahi Surelerin İniş Sırasına Göre peşine takılınız. Yani Sureleri rehber/önder kabul ediniz. Bir Sureyi şöyle yaşamaya çalışınız:

1- Suredeki emirleri kesinlikle yapınız.
2- Suredeki nehiyleri yapmayınız, yani yasaklardan kesinlikle kaçınınız.
3- Suredeki tavsiyelere gücünüz yettiğince uymaya çalışınız.
4- Suredeki bilgileri öğrenip anlatınız/başkalarıyla paylaşınız.

Bu dört işlemi samimiyetle yaparsanız Kur'an'ı ve İslam'ı yaşamış olursunuz. Alak Suresi'nden başladınız. Sonra Kalem Suresi, daha sonra sıra ile inen Sureler. Bu şekilde Mekki Sureleri okumak, bizi Medeni Sureleri anlamaya hazırlar. Yolculuğunuz hayırlı olsun. Bakalım 'SURELER' sizi nereye götürecek?

Mealde uygulanan teknik hakkında birkaç önemli not

1) (düz) olan kelimeler, geçtiği sure ve ayet bütünlüğünden alıntılanmıştır.

2) *(italik)* eğik olan kelimeler Kur'an bütünlüğünden yararlanılarak, ayetlerin doğru anlaşılmasına, algılanmasına yardımcı olması için verilmiştir. Burada daha çok İlköğretim ve Ortaöğretim'de okuyan yavrularımız gözetildiği gibi; Kur'an ve İslam kültürü ile henüz tanışmamış veya çok az bilgiye sahip olan insanımızın da durumu göz önünde bulundurulmuştur. Kolay anlaşılır olması açısından cümleler bu şekilde düzenlenmiştir.

3) **[/]** kesme işâreti ile bir kavram/kelime birden fazla anlamlandırılmış, örneğin; **(alnından/perçeminden), (fitne/açığa çıkarılma)** veya cümle içinde birden fazla iki değişik ifade için de kullanılmıştır. Mesela; ayetin siyakı/gelişi geceden bahsederken, yani geceyi gündüze çevirdiğini ifade ederken; **(onu aydınlattığı/açığa çıkarttığı)** veya bir nefse düzen verdiğini, şekil verdiğini belirttiğinde, iki anlamı yan yana verirken de **[/]** kesme işâreti kullanılmıştır; **(onu düzenleyene/ona şekil verene)** gibi.

4) Konudan konuya geçişlerde; konular daha rahat takip edilebilsin için; Arapça Mushaftaki **“ع = Ayn”** durakları gözönünde bulundurularak BÖLÜMLERE ayrıldı. Ayet numaraları **bold/siyah** ve ilk bir iki kelime de BÜYÜK harflerle verildi. Her BÖLÜM’ün kendi içinde geçen farklı anlatımların/konuların ilk harfi, büyük punto ile gösterildi ve bir iki kelimesi de BÜYÜK harflerle verildi ki; bu şekilde her konu, rahatlıkla gerek evde ailelerce, gerek okullarda ayrı ayrı ders olarak yapılıp işlenebilsin.

ELİNİZDEKİ eseri; bütünlüğünü kavramak için baştan sona bir kez okuyup bitirmenizi öneririz. Sonraki okuyuşlarınızda bir veya birden fazla meal ile arzu ettiğiniz ayetleri karşılaştırarak okursanız, daha verimli olur kanaatindeyiz. Arapça bilenler veya Kur’an’ı Arapçasından okuyabilenler, Ayet Meallerini metinle karşılaştırabilirler. Herkes gönül rahatlığıyla eline alıp okuyabilsin diye Arapça metni bilinçli olarak Kitaba koymadık. Doğrusu dizgi tekniği açısından da mümkünü yoktu. Dolayısıyla ölüm size gelip çatıncaya kadar bu veya başka bir meali; yarın sınav olacağınız bir ders kitabı gibi okumanızı tavsiye ederiz. Eğer tamamen okuyup bitirdikten sonra memnun kalır; düşünce ve duygularınızda bazı gelişmeler olduğunu görürseniz, bu eserden eş ve dostlarınızın da yararlanmasını isteyip onları da haberdar ederseniz, aynı zamanda; *“Salih amel/faydalı bir iş”* yapmış olur ve böylece; ülkemiz ve dünya insanlığına ulaştırmak için, her eve bu eserin girmesi düşüncemize/projemize katkıda bulunarak bize daha hızlı yol almanın mutluluğunu yaşatmış olursunuz... Bu eserin Türkçe anlaşılırlık açısından her baskıda daha da güzelleşmesi ve zenginleşmesi için çalışmalarımız sürüyor. Sizler de katkıda bulunabilirsiniz.

VE BU KİTABIN düşünce ve duygularınıza; anlayış ve algılamanıza hitabettiğine inanırsanız; ayrıca bu Çeviri’de/Meal’de geçen ve kesme işaretiyle de yanyana verdiğimiz kelimelerden birinin konuşma ve yazma dilinizle de örtüştüğünü görürseniz, işte o zaman:

“Artık sizler de Kur’an’ı anlıyorsunuz” demektir…

Sevgiyle kalın…

Sadık TÜRKMEN
İstanbul, 2010

KAYNAKÇA

01. Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları *(Meal)*

02. Diyanet Vakfı Yayınları *(Meal)*

03. Abdulaziz BAYINDIR *(Yıllardır Süleymaniye Vakfı ve Ensar Vakfı'nda Hocamızın vermiş olduğu Tefsir Dersleri takip edilmiş ve Ayetler mânâlandırılırken bu anlamda kendisinden istifâde edilmiştir.)*

04. Süleyman ATEŞ *(Meal)*

05. Muhammed ESED *(Meal)*

06. M. Hamdi YAZIR *(Meal)*

07. Ömer Nasuhi BİLMEN *(Meal)*

08. İsmail Hakkı BALTACIOĞLU *(Meal)*

09. Hüseyin ATAY *(Meal)*

10. Mustafa İSLAMOĞLU *(Meal)*

11. Muhammed HAMİDULLAH *(Meal)*

12. Salih AKDEMİR *(Meal)*

13. Ahmed AĞIRAKÇA-Beşir ERYARSOY *(Meal)*

14. Bekir KARLIĞA *(Meal)*

15. Şeref Aziz TAHA *(Meal)*

16. Mustafa HİZMETLİ *(Meal)*

17. Bekir SADAK *(Meal)*

18. Ahmet DAVUDOĞLU *(Meal)*

19. A. Fikri YAVUZ *(Meal)*

20. Ömer Rıza DOĞRUL *(Meal)*

21. Ali ARSLAN *(Meal)*

22. Hasan Basri ÇANTAY *(Meal)*

23. Osman NEBİOĞLU *(Meal)*

24. Mustafa SAĞ *(Meal)*

25. Ali BULAÇ *(Meal)*

26. Yaşar Nuri ÖZTÜRK *(Meal)*

27. Ömer DUMLU *(Meal)*

28. Ali ÖZEK *(Meal)*

29. Talat KOÇYİĞİT *(Meal)*

30. Ziya KAZICI-Necip TAYLAN *(Meal)*

31. Suat YILDIRIM *(Meal)*

32. Abdullah AYDIN *(Meal)*

33. Muhammed Nur DOĞAN *(Meal)*

34. Ahmet TEKİN *(Meal)*

35. Ali ÜNAL *(Meal)*

36. Hayrat Neşriyat *(Meal)*

37. Hamdi DÖNDÜREN *(Meal)*
38. Halil UYSAL *(Meal)*
39. Hasan Tahsin FEYİZLİ *(Meal)*
40. Hace Ahmed DİDİN *(Kur'an-ı Kerim ve Cümle Meali/Çevirisi)*
41. Seyyid KUTUB, *Fi-Zilal'il Kur'an. (Tefsir)*
42. Fahrettin er-Razi, *Tefsir-i Kebir,* Akçağ Yayınları *(Tefsir),*
43. MEVDUDİ, *Tefhim'ül-Kur'an. (Tefsir)*
44. Mukatil bin SULEYMAN, (v.150 h.) *Tefsir-i Kebir,* Işâret Yy. *(Tefsir)*
45. Muhammed Ali Es-SABUNİ, *(Safvetu't-Tefasir) Tefsirlerin Özü,* İz Yy., 2003, *(Tefsir)*
46. *İbn KESİR Tefsiri,* Çağrı Yayınları *(Tefsir)*
47. *Taberi Tefsiri,* İmam Taberi, Ümit Yayıncılık, *(Tefsir)*
48. *İlk Mesajlar,* M.Ali BALTAŞI, *(Meal-Tefsir),* Birleşik Yayıncılık, İst., 1993.
49. *Kur'an'da Allah ve İnsan;* Prof.Dr. Toshihiko IZUTSU, Çeviren: Prof.Dr. Süleyman ATEŞ, Kevser Yayınları, 1964.
50. *Riyazü's-Salihin Tercemesi,* en-Nevevi, Arslan Yy, 1-3. Cilt, İst., 1989.
51. *Kur'an Mealleri Sempozyumu, 24-26 Nisan 2003,* Diy.İşl.Başk. Yayınları, I-II. Cilt, 2007.
52. *Kur'an'a Göre Araştırmalar,* I-III. IV-V., Prof.Dr. Hüseyin ATAY, 1997.
53. *Kur'an-ı Kerim Tarihi ve Türkçe Tefsirler Bibliyografyası,* Prof.Dr. Muhammed HAMİDULLAH, Yağmur Yayınları, İstanbul, 1965.
54. *İslam Peygamberi,* Prof.Dr. Muhammed HAMİDULLAH, I-II. Cilt, İrfan Yy., 1990.
55. *Nüzulünden Günümüze Kur'an-ı Kerim Bilgileri,* Dr. Osman KESKİOĞLU, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, 1987.
56. *Hz. Muhammed ve Hayatı,* Ali Himmet BERKİ – Osman KESKİOĞLU, 2. Baskı, 1986.
57. *Fıkhu's-Siyre, Peygamberimizin Uygulamasıyla İslam,* Dr. M. Said Ramazan el-BUTİ, Gonya Yayınları, 1987.
58. *Kur'an Işığında Doğru Bildiğimiz Yanlışlar,* Prof.Dr. Abdulaziz BAYINDIR, İst., 2007.
59. Abdul Fettah El-Kadi, *Esbab-ı Nüzul,* Fecr Yay. 1986. *(İniş Sebepleri).*
60. *Kitap Sünnet'in Işığında Dört Rukün (Namaz, Zekat, Oruç, Hac) Geçmiş Dinlerle Mukayeseli,* en-NEDVİ, İslami Neşriyat, 1969.
61. *Müslümanlıkta İbadet Tarihi,* Tahir OLGUN, Işık Basımevi, İst., 1946.
62. *Asr-ı Saadet, Peygamberimizin Tebligat ve Talimatı,* Seyyid Süleyman NEDVİ, Sebilürreşad Neşriyat Bürosu, İstanbul, 1967.
63. *Tefsirde İsrailiyyat,* Dr. Abdullah AYDEMİR, Diy.İşl.Başk.Yy, Ank.1974.
64. Hadisler, Tefsir Bölümleri: *Buhari, Müslim, Ebu Davud, İbn-i Mace, Tirmizi, Nesei.*
65. *İslam Felsefesinin Kaynakları,* Y.Kumayr'den Fahrettin OLGUNER, Dergah Yayınları, İstanbul, 1976.
66. *Kur'an'ı Nasıl Okuyalım,* Mevdudi, Bir Yayıncılık, İstanbul, 1983.

67. *İslam Dünyasında İnanç Sorunları,* Hasan el-Hudaybi, İnkilab Yy., İstanbul, 1986.
68. *Kur'an'da Edebi Tasvir,* Prof. Seyyid KUTUB, Hilal Yy, Ankara, 1969.
69. *Kur'an Araştırmaları, Mekki ve Medeni Ayetler,* Muhammed Kutub, Fikir yy., İst., 1981.
70. *Kitab-ı Mukaddes, KUR'AN ve Bilim, Maurice BUCAILLE, Çeviri:* Doç. Dr. Suat YILDIRIM, 4. Baskı, İzmir, 1984.
71. *İslam'da Fert ve Cemiyet,* Muhammet KUTUB, Hikmet Yayınları.
72. *Rasûlullah'ın İslam'a Davet Metodu,* Hibaş Yayınları, Konya, 1983.
73. *Kur'an'a Göre Hz. Muhammed'in Hayatı (Mekke-Medine Dönemi),* İzzet Derveze, 1989.
74. *Kur'an İlimleri,* Dr. Subhi es-Salih, Hibaş Yayınları, Konya, 1983.
75. *Tarih Boyunca Tevhid Mücadelesi ve Hz. Peygamber,* Mevdudi, Cilt I-II, Pınar Yayınları, İstanbul, 1985.
76. *Allah Rasûlü Hz. Muhammed,* Said HAVVA, Hilal Yy, 2. Baskı, İst. 1981.
77. *Son Peygamber Hz. Muhammed,* Mevlana Şibli NUMANİ, Cilt 1-2, İz Yy., İstanbul 2002.
78. *Mevcut Kaynaklara Göre Hristiyanlık,* Doç.Dr. Suat YILDIRIM, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Ankara, 1998.
79. TÜBİTAK ve diğer yayınevlerimizin yayın hayatına kazandırdığı ve ayetleri anlamada yararlandığımız çok sayıda Bilimsel dergi ve kitap.
80. *BEYNİMİZ, Gözardı Edilen Tıbbi Gerçekler;* Dr. Güçlü ILDIZ, Doğan Kitap, İstanbul 2009.
81. TÜBA: TÜRKİYE BİLİMLER AKADEMİSİ Yayınları.
82. *The Holy Qur'an,* Abdullah Yusuf Ali (Doğum 1872-Ölüm 1953), U.S.A., 1946; 1989 ve 1996 U.S.A baskıları.
83. Mukatil b. Süleyman, *Kur'an Terimleri Sözlüğü,* (v. 150 h.), Işâret Yayınları, *(Sözlük)*
84. *Beşyüz Ayet Tefsiri,* Mukatil b. Süleyman (v. 150 h.), Işâret Yayınları.
85. *Ahkam Ayetleri Tefsiri,* Mukabil b. Süleyman (v. 150 h.), Işâret Yayınları.
86. *El-Akl ve Fehmü'l-Kur'an, Aklın Mahiyeti ve Kur'an'ın Anlaşılması,* Haris el-Muhasibi, Işâret Yayınları.
87. *Müfredat,* Ragıp el-İsfahani, *Kur'an Istılahları Sözlüğü,* Pınar Yy., *(Sözlük)*
88. *Kur'an-ı Kerim Lugatı,* TİMAŞ Yayınları 1994. *(Lügat)*
89. *Dini Kavramlar Sözlüğü,* Türkiye Diyanet İşleri Başkanlığı Yy., *(Sözlük)*
90. *Kur'an Fihristi,* Recep AYKAN, Pınar Yayınları, 2. Basım, 2000 *(Fihrist)*
91. http://tr.wikipedia.org *(İnternet Ansiklopedisi)*
92. *Türkçe Yazım ve Anlatım Kılavuzu,* Dr. Hamza ZÜLFİKAR, 3. Baskı, Ankara 1983.
93. *Türkçe Sözlük,* Türk Dil Kurumu 10. Baskı, Ankara 2005. *(Sözlük)*
94. *Yazım Kılavuzu,* Türk Dil Kurumu 24. Baskı, Ankara 2005. *(Sözlük)*

Yurtta ve Dünya'da;
Özgürlük, Barış, Güvenlik, Kalkınma ve Adalet İlkeleri.

Rabbimizin Bütün İnsanlara Hediyesi;
Tüm Sorunlarımıza Gösterdiği Çözüm Yolu;
Herkesin Aradığı Huzur, Mutluluk, Sağlık Yolu.

Kur'an'ın Mekki Sureleri

ALAK SURESİ

İniş Sırası: 1 • Mushaf Sırası: 96 • Mekki Sure • 19 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla
(İyiliği Sonsuz, İkramı Bol Allah'ın Adıyla)

1. YARATAN Rabbinin adıyla oku/okuyup paylaş![*]
2. O insanı alaktan *(embriyodan/bir hücreden)*[**] yarattı.
3. Oku, Rabbin sayısız ikram edendir.
4. O, kalem ile öğretti.
5. (O), insana bilmediklerini öğretti.

---

[*] **İkra/Oku:** Bu ayette doğayı, çevreyi, kültürleri, insanları ve bilim dallarını yani; 'Yaratılan Ayetler' ile 'İndirilen Kur'an Ayetlerini'; "Akıl ve Bilim Işığında" doğru bir şekilde oku emri olduğu gibi; okuyup kavradıklarını bir başkalarına okuma/bir başkalarıyla paylaşma emri de olabilir...

[**] Bkz. http://tr.wikipedia.org/wiki/Embriyo *(İnternet Ansiklopedisi).*

6. HAYIR HAYIR *(okumamaktan)* sakın!
Her insan;
(Kur'an'ı anladığı dilde okumaz
ve
Rabbini Kur'an'dan tanımazsa) azar/azgınlaşır,
7. kendini müstağni/yeterli görmekle!
8. Oysa dönüş Rabbinin huzurunadır.

9. ENGELLEYENİ gördün mü;
10. *(namaz kılıyorken, Kur'an okuyorken, davet ediyorken)* ibadet eden bir kulu?
11. Gördün mü,
ya o *(engellenen/ibadet eden)* doğru yol üzerindeyse?
12. Yahut, takvayı/kötülüklerden uzak durmayı emrediyorsa?
13. Gördün mü;
ya o *(engelleyen)* yalanlıyor
ve
yüz çeviriyorsa?!

14. BİLMEZ mi ki Allah,
kesinlikle herşeyi görüyor!
15. Hayır hayır!
Eğer vazgeçmezse,
onu alnından/perçeminden *(yaptıklarıyla)* yakalayacağız;
16. o yalancı günahkarın perçeminden/alnından.
17. O halde çağırsın adamlarını!
18. Biz de zebanileri *(azap meleklerini)* çağıracağız.

19. KESİNLİKLE HAYIR, ona *(engelleyene)* boyun eğme;
(sen *yalnız* Allah'a) secde/itaat et
ve
(*secde ederek* O'na) yaklaş/bağlılığını göster.

KALEM SURESİ

İniş Sırası: 2 • Mushaf Sırası: 68 • Mekki Sure • 52 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Nûn.

KALEME
ve
(kalem ile) satır satır yazılanlara ant olsun.
2. Sen, Rabbinin nimeti (Kur'an) yolundasın,
mecnun değilsin!
3. Gerçekten sana,
tükenmez/kesintisiz bir karşılık/ödül vardır.
4. Şüphesiz sen yüksek bir ahlâk üzerindesin.
5. Sen de göreceksin, onlar da görecekler;
6. hanginizin fitnelenmiş *(fitne çıkarıcı/mecnun)* olduğunu.
7. Şüphesiz Rabbindir,
kendi yolundan sapanı en iyi bilen
ve
yine O'dur, doğru yolda olanı en iyi bilen.

8. ÖYLEYSE yalanlayanlara uyma/itaat etme!
9. Kısmen onlara uymanı arzu ettiler,
kendileri de kısmen sana uyacaklardı.

10. ŞUNLARIN hiçbirine uyma:
Yemini alışkanlık haline getirmiş alçağa,
11. işi gücü birilerini çekiştirmek olan dedikoducuya.
12. Hayrı engelleyen,
saldırgan,
çok günahkâra.

13. Kaba,
katı *(kalpli),*
üstelik karaktersiz
ve
kötülükle damgalı olana;
14. mal ve evlat sahibi olmuş diye.
15. Ayetlerimiz ona okunduğu zaman;
"Öncekilerin masalları/yaşanmış hayat hikayeleri!" dedi.
16. Biz yakında onun *(burnunu sürterek)* kibrini kıracağız.

17. GERÇEK şu ki,
Biz onlara belâ *(yaptıklarının karşılığını)* vereceğiz.
Bahçe sahiplerine,
yaptıklarının karşılığı olanı *(belâyı)* verdiğimiz gibi!
Hani onlar;
bahçeyi mutlaka toplayacaklarına dair yemin etmişlerdi,
sabahleyin erkenden gitmeyi planlamışlardı.
18. Ve hiçbir istisna da yapmıyorlardı.
19. Orayı Rabbinden gelen doğal bir afet/tayfun sardı.
Onlar uyuyorlarken!
20. Sonunda o (bahçe) kapkara kesiliverdi.
21. Nihayet, sabahleyin birbirlerine seslendiler:
22. "Haydi,
eğer mahsulünüzü toplayacaksanız erkenden gidin".
23. Derken, aralarında şöyle fısıldaşarak çıkıp gittiler:
24. "Bugün aranıza, sakın bir yoksul girmesin".

25. MAHSULÜ toplayacaklarına emin olarak,
erkenden gittiler.
26. Onu (bahçeyi) gördükleri zaman şöyle dediler:
"Mutlaka biz yolu şaşırmış olmalıyız.
27. Galiba biz yoksun bırakıldık."
28. Onların anlayışlı olanı/orta yolda gideni dedi ki:
"Ben size Allah'ı yüceltmeniz gerekmez miydi,
(O izin vermezse mahsulümüzü kaldıramayız)" demedim
mi?

29. Dediler ki:
"Rabbimizi yüceltiriz, gerçekten bizler zalimlermişiz."
30. Birbirlerini kınayarak döndüler.
31. Dediler ki: "Gerçekten bizler azgınlarmışız.
Yazıklar olsun bize!"
32. "Belki Rabbimiz bize onun yerine,
ondan daha hayırlısını verir.
Şüphesiz biz,
yalnızca Rabbimize rağbet edeceğiz/yöneleceğiz."
33. İşte azap böyledir!
Ahiret azabı ise elbette daha büyüktür.
Ne olurdu bilselerdi!

BÖLÜM 2

34. ŞÜPHESİZ Kİ,
korkup sakınarak kötülük yapmayanlar için,
Rableri katında nimet cennetleri vardır.
35. Müslüman olanları suçlular gibi yapar mıyız?
36. Size ne oluyor?
Nasıl hüküm veriyorsunuz öyle?
37. Yoksa ders yaptığınız özel bir kitabınız mı var?
38. Onda 'hayal/arzu ettiğiniz herşey sizindir' diye *(yazan)*.
39. Yoksa sizin için üzerimizde,
kıyamet gününe kadar sürecek yeminler mi var?
'Hükmettiğiniz herşey olacak' diyen.
40. Sor onlara!
Onlardan hangisi,
buna kefil/bu iddianın savunucusu olacak?
41. Yoksa onların ortakları mı var?
Öyleyse ortaklarını getirsinler, doğru sözlü iseler.

42. PERDENİN kalktığı/herşeyin açığa çıktığı
ve
secdeye davet edildikleri o gün,
güç yetiremezler *(secde etmek isterler ama edemezler)*.

43. Gözleri perişandır/düşük bir halde,
onları bir zillet kaplamıştır.
Halbuki onlar,
(dünyada) sapasağlam iken secdeye davet edilirlerdi.
44. Bu sözü yalanlayanları Bana bırak.
Biz onları derece derece,
bilmedikleri bir yönden azaba yaklaştıracağız.
45. Onlara mühlet veriyorum (biraz zaman tanıyorum).
Şüphesiz Benim düzenim sağlamdır.
46. Yoksa sen onlardan bir ücret istiyorsun da,
onlar borçtan ezilmişler mi?
47. Yoksa gayb *(bilinmeyen)* onların yanında da
onlar mı yazıyorlar?

48. ŞİMDİ SEN,
Rabbinin hükümlerini yerine getirmeye çalış
ve
balık/balina sahibi (Yunus) gibi olma;
hani o seslenmişti,
hıçkırıktan boğulur bir halde iken.
49. Şayet Rabbinden ona bir nimet yetişmemiş olsaydı,
perişan bir halde meçhûlde kalacaktı.
50. Rabbi onu seçti
ve
salihlerden/iyilerden kıldı.

51. İNKÂRCILAR sana öfkeyle bakıyorlardı;
zikri *(Kur'an'ı)* işittiklerinde!
Diyorlar ki: "O gerçekten bir mecnundur".
52. Oysa o (Kur'an),
âlemler için bir öğütten/uyarıdan başka bir şey değildir.

MÜZZEMMİL SURESİ

İniş Sırası: 3 • Mushaf Sırası: 73 • Mekki Sure • 20 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. EY SEN; kendisine ağır bir sorumluluk yüklediğimiz!
2. Geceleyin kalk/gecenin büyük bir kısmında ayakta/uyanık dur;
3. gece yarısında
veya ondan biraz eksilt
4. ya da onun üzerine biraz ilâve et
ve
Kur'an'ı ağır ağır/üzerinde düşüne düşüne oku,
(tabiat ayetleriyle çelişkisiz biçimde) anlamaya çalışarak!..

5. GERÇEK ŞU Kİ; *(Açıkeğitim ve Öğretime yönelik faaliyetler için),*
Biz sana sorumluluk yükleyen ağır bir söz bırakacağız.
6. Şüphesiz gece *(kalkışı, Kur'an'ı okuma/anlama bakımından),*
tesirce şiddetli *(anlayışça daha uygundur)*
ve
özümleme *(kavrayış)* bakımından daha etkilidir.
7. Çünkü,
senin için gündüz vaktinde uzunca bir meşguliyet vardır.
8. Rabbinin ismini an
ve
(şimdiye kadar din adına edindiğin bilgileri bir tarafa bırakarak)
tüm yeteneklerinle ona *(Kur'an'a)* odaklan.
9. (O), doğunun ve batının Rabbidir (Sahibidir).
O'ndan başka İlâh/Tanrı *(ibadet edilecek)* yoktur.
Öyleyse, yalnızca O'nu vekil edin.

10. ONLARIN söylediklerine *(karşı)* sabret/dayan/diren,
onlardan güzellikle ayrıl.

11. Nimet sahibi, bolluk içinde yüzen o yalanlayıcıları Bana bırak,
onlara biraz mühlet ver.
12. Bizim yanımızda bukağılar/boyunduruklar/kelepçeler
ve
yakıcı ateş vardır.
13. Gırtlağı tıkayan bir yemek
ve
can yakan/pek acıklı bir azap vardır.
14. O gün; yeryüzü
ve
dağlar şiddetle sarsılır,
dağlar savrulmuş kum yığınları(na dönüşür) gibi olur.

15. DOĞRUSU Biz size,
üzerinize/yaptıklarınıza şahit olan bir elçi gönderdik,
Firavun'a gönderdiğimiz bir elçi gibi!
16. Firavun elçiye isyan etti;
Biz de onu,
pek şiddetli bir tutuşla yakalayıp mahvettik.
17. Eğer inkâr ederseniz nasıl korunacaksınız;
çocukları yaşlılara çeviren o günden?
18. O günün şiddetinden gökyüzü çatlamıştır.
Ve O'nun sözü yerine getirilmiştir.
19. Şüphesiz bu *(Kur'an, Rabbinden gelen)*
bir öğüttür *(isteyen okuyup düşünür öğüt alır)*.
Artık, *(bu öğüdü okuduktan sonra)* dileyen kimse,
Rabbinin rızasına giden bir yol tutar.

BÖLÜM 2

20. HİÇ KUŞKUSUZ Rabbin,
senin;
gecenin üçte ikisinden biraz azında,
yarısında,
üçte birinde ayakta/uyanık dur*(up Kur'an oku)*duğunu biliyor.
Ve seninle birlikte olan bir topluluğun da!..

Gece
ve
gündüzün ölçüsünü koyan Allah'tır.
(Zamanlamayı iyi) hesap edemeyeceğinizi bildiğinden,
tövbenizi *(zamana uyamayacağınızı hoş görerek)* kabul etti.
Bundan böyle,
sizin için tamamı kolaylaştırılmış olan Kur'an'ı,
kolayınıza geldiği gibi okuyabilirsiniz!
Allah bilir ki;
içinizden hastalananlar olacak,
bir kısmınız *(iş yapmak üzere ithalat-ihracat yaparak);*
Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde dolaşacak
(yeryüzünün çeşitli kentlerine/ülkelerine iş gezileri düzenleyecek)
ve
bir kısmınız da saldırganlara karşı sizi savunmak için,
Allah'ın belirttiği savaş hukukuna uygun olarak savaşacaklar.
Öyleyse,
sizin için tamamı kolaylaştırılmış olan Kur'an'ı,
kolayınıza geldiği gibi okuyabilirsiniz!
Namazı kılınız,
zekatı veriniz!
Allah için *(insanlara güzelce)* ödünç verin/iyilik edin;
güzel bir ödünç olarak önceden *(dünyada)* her ne verirseniz,
kendi iyiliğiniz içindir.
Onu Allah katında daha hayırlı
ve
karşılık olarak da daha fazlasını bulursunuz.
Allah'tan bağışlanma dileyin.
Şüphesiz ki Allah; çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

MÜDDESSİR SURESİ

İniş Sırası: 4 • Mushaf Sırası: 74 • Mekki Sure • 56 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. EY SEN; kendi kabuğuna çekilip yalnız kendisiyle ilgilenen!
2. Artık kalk, uyar!
3. Rabbinin büyüklüğünü ilan et/anlat.
4. Elbiseni *(düşünce ve duygularını)* temizle/temiz tut.
5. *(Her türlü)* pislikten *(düşünce kirliliğinden)* uzaklaş/kaçın.
6. *(İyilik olarak her ne yaparsan)* çok görerek başa kakma!
7. Rabbin için diren/sabret/dayan!

8. SUR'A üfürüldüğü zaman,
9. işte o gün, çok zor bir gündür!
10. İnkârcılara hiç kolay değildir.

11. TEK BAŞINA yarattığım o inatçı kimseyi Bana bırak;
12. o ki, hesapsız mal sahibi oldu.
13. Ve ona, yanında hazır bulunan oğullar verdim.
14. Serveti ve imkanı arttıkça arttı.
15. Sonra, daha da artırmamı arzu eder!
16. Hayır hayır!
Gerçekten o, ayetlerimize karşı inat edenlerden oldu.
17. Onu sarp *(çok dik)* bir yokuşa sardıracağım.

18. ÇÜNKÜ o, düşündü
ve
ölçtü (biçti), yorumladı.
19. Kahırlı/öfkeli/stresli kişi; nasıl ölçtü (biçti), yorumladı.
20. Yine stresli/öfkeli/kahırlı kişi; ne biçim ölçtü (biçti), yorumladı!
21. Sonra baktı.

22. Sonra suratını astı
ve
kaşlarını çattı.
23. Sonra da arkasını döndü
ve
kibirlendi.
24. Dedi ki: "Bu *(başkasından)* nakledilen bir sihirdir.
25. Bu, ancak bir beşer/bir insan sözüdür".

26. İŞTE ONU sekara atacağım/yaslayacağım.
27. Sekar nedir, sana ne bildirdi/sen bilir misin?
28. Geride bir şey koymaz
ve
terketmez/bırakmaz.
29. Beşeri/insanı yakıp kavurucudur.

30. ONUN üzerinde ondokuz vardır.
31. Biz melekleri cehennemin muhafızları yaptık.
Onların sayısını da inkâr edenler için,
bir açığa çıkarma*(aracın)*dan başka bir şey yapmadık,
ki böylece; kendilerine kitap verilenler yakinen bilsinler
ve
ona iman etmiş olanların imanları daha da güçlensin,
kendilerine kitap verilenler ve müminler şüpheye düşmesin.
Kalplerinde hastalık olanlar
ve
inkârcılar ise:
"Bu misalle Allah'ın kastettiği nedir acaba?" diyorlar.
İşte böylece Allah;
sapıklığı dileyenlerin sapıklığını açığa/ortaya çıkarır
ve
doğruluğu dileyenleri de doğru yola kavuşturur.
Rabbinin ordularını kendisinden başkası bilmez.
Bu, insanlar için yalnızca bir öğüttür.

BÖLÜM 2

32. HAYIR HAYIR! Ay'a yemin olsun,
33. dönüp gittiği zaman geceye,
34. ağardığı zaman sabaha yemin olsun!
35. Şüphesiz o (Sekar), en büyük*(tehlike)*lerden biridir.
36. İnsanlar için bir uyarıcıdır;
37. sizden ileri gitmeyi veya geri kalmayı dileyen kimse için.

38. HER NEFİS, kazandığı/yaptığı şeylere karşılık bir rehindir;
39. *(dünyada)* dürüst
ve
erdemli kalmayı başarabilenler hariç!
40. Onlar cennet bahçelerinden *(cehennemliklere)* sorarlar,
41. suçlulara *(mücrimlere):*
42. "Sizi sekara sürükleyen neydi?"
43. Dediler ki: "Namaz kılanlardan/ibadet edenlerden olmadık.
44. Yoksula da yedirmezdik.
45. Dalanlarla birlikte *(boş, faydasız, zararlı işlere)* dalar idik.
46. Ve hesap/karşılık/din gününü yalanlar idik.
47. Sonunda, ölüm bize *(bu halde iken)* gelip çattı."
48. Artık, iddia ettikleri şefaatçilerin şefaati onlara fayda vermez.

49. ONLARA ne oluyor ki, öğütten yüz çeviriyorlar?!..
50. Sanki onlar ürkmüş yaban eşekleri gibidirler,
51. aslandan kaçan!
52. Bilakis,
onlardan her biri kendisine açılmış sahifeler verilmesini ister.
53. Hayır hayır! Onlar ahiretten korkmuyorlar.
54. Hayır hayır! O, elbette bir öğüttür/ikazdır/uyarıdır!
55. Artık dileyen kimse düşünüp ondan öğüt alır.
56. Allah insanlara özgürlük vermeyi dilemeseydi.
düşünüp ders alamazlardı/öğüt almayı bile dileyemezlerdi.
Korkulmaya ehil/layık olan O'dur.
Ve affetmeye layık/ehil olan da O'dur.

FATİHA SURESİ

İniş Sırası: 5 • Mushaf Sırası: 1 • Mekki Sure • 7 Ayettir

1. RAHMAN *(iyiliği sonsuz)*
ve
Rahîm *(ikramı bol)* Allah'ın adıyla.

2. ADINDAN övgüyle bahsedilmeye lâyık olan tek varlık,
Alemlerin *(Uzayların/Evrenin)* Rabbi/Sahibi Allah'tır!
3. O Rahmândır *(iyiliği sonsuzdur),*
Rahîmdir *(ikramı boldur).*
4. Din *(hesap/hesaplaşma/ceza/karşılık)* gününün sahibidir.

5. ANCAK Sana ibadet eder/boyun eğer/kul olur
ve
yalnız Senden yardım isteriz.

6. BİZE doğru yolu göster *(öğret).*
7. Kendilerine nimet (vahiy) verdiklerinin yolunu.
Gazaba uğramışların
ve
sapıtmışların yolunu değil!

TEBBET SURESİ

İniş Sırası: 6 • Mushaf Sırası: 111 • Mekki Sure • 5 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. EBU LEHEB'in *(Rasûl'e taş atan)* iki eli kurusun,
kendisi de kurusun/zaten kurudu *(zarar veremez oldu)* da!..
2. Ne malı fayda verdi kendisine, ne de kazandığı...
3. Yakında alevli bir ateşe yaslanacaktır,
4. karısı da odun taşıyıcısı *(olarak)*.
5. Boynunda liften bükülmüş bir ip olduğu halde...

TEKVİR SURESİ

İniş Sırası: 7 • Mushaf Sırası: 81 • Mekki Sure • 29 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. GÜNEŞ kıvrıldığında,
2. yıldızlar görülmediğinde,
3. dağlar yürütüldüğünde,
4. gebe develer salıverilip başıboş bırakıldığında,
5. vahşî hayvanlar bir araya toplandığında,
6. denizler kaynatıldığında,
7. nefisler eşleştirildiğinde
8. ve
diri diri gömülen küçük kız konusunda sorulduğunda:
9. "Hangi suçtan dolayı katledildi/öldürüldü?" (diye).
10. Sahifeler *(herkesin hesabı/sicil dosyası)* açılıp neşredildiğinde,
11. gökyüzü sıyrılıp açıldığında,
12. cehennem alevlendirilip kızıştırıldığında
13. ve
cennet yaklaştırıldığında...
14. Artık her nefis/can, getirdiği şeyleri bilmiş olur.

15. HAYIR HAYIR!
Yemin ederim gizlenip geri gelenlere,
16. yörüngesinde dönerek akıp gidenlere!
17. Kararmaya başladığında geceye
18. ve
nefes aldığında sabaha;
19. şüphesiz o, ikram gören şerefli bir elçinin getirdiği sözdür;
20. o pek güçlüdür, Arş'ın sahibinin katında itibarlıdır.
21. Orada kendisine itaat edilir, güvenilir.

22. ARKADAŞINIZ mecnun değildir;
23. apaçık ufukta onu/Cebrail'i gördü.
24. O/Cebrail, gayb konusunda zan/töhmet altında tutulamaz.
25. Bu, kovulmuş şeytanın sözü değildir.

26. PEKİ ÖYLEYSE, siz şimdi nereye gidiyorsunuz?
27. O, âlemler için bir öğüttür;
28. sizden, dosdoğru yola gitmeyi dileyene...
29. Evrenin sahibi Allah sizlere dileme *(isteme)* özgürlüğü verdi. Bu özgürlüğü vermeseydi, siz zaten bir şey dileyemezdiniz.

ÂLÂ SURESİ

İniş Sırası: 8 • Mushaf Sırası: 87 • Mekki Sure • 19 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. YÜCE Rabbinin ismini an/hatırla!
2. O ki;
yaratan
ve
biçimlendiren.
3. Ve O ki;
kuralları *(tabiat kanunlarını)* belirleyip takdir eden,
doğru yolu gösteren.
4. Ve O ki;
otlağı çıkaran.
5. Ardından da onu;
kapkara, katran *(ham petrol)* haline dönüştüren.

6. BUNDAN BÖYLE;
Biz Kur'an'ı sana okutacağız da
sen unutmayacaksın.
7. Yalnız Allah'ın dilediği başka!
O açığı
ve
gizliyi bilir.

8. SANA çok kolayı daha da kolaylaştıracağız.
9. O halde; hatırlat/öğüt ver,
öğüt/hatırlatma faydalı olacaksa!
10. Korkan kimse öğüt alacaktır,
11. suçlu ondan kaçınacaktır.
12. O, en büyük ateşe yaslanacaktır.

13. Sonra,
orada ölemez
ve
(oradaki yaşama) yaşamak da denmez.

14. MUHAKKAK Kİ,
kurtulmuştur temizlenen,
15. Rabbinin ismini anıp namaz kılan/(O'na) ibadet ve dua eden.

16. AMA SİZ,
dünya hayatını tercih ediyorsunuz.
17. Oysa ahiret hayatı daha hayırlı
ve
sonsuzdur.

18. ŞÜPHESİZ BU,
önceki sahifelerde de vardır;
19. İbrahim'in
ve
Musa'nın sahifelerinde...

LEYL SURESİ

İniş Sırası: 9 • Mushaf Sırası: 92 • Mekki Sure • 21 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. ANT OLSUN kaplayıp örttüğü zaman geceye,
2. aydınlandığı zaman gündüze;
3. erkeği
ve
dişiyi yaratana!
4. Şüphesiz, sizin çalışmanız farklı farklıdır.

5. ARTIK kim verir
ve
kötülüklerden korunursa
6. ve
en güzeli de tasdik ederse,
7. ona en kolayı kolaylaştıracağız.
8. Her kim de cimrilik eder kendisini yeterli görürse
9. ve
en güzel olanı yalanlarsa;
10. Biz de ona en zoru kolaylaştıracağız.
11. *(Çukura/mezara)* yuvarlandığı zaman,
malının ona faydası olmaz.

12. ŞÜPHESİZ hidayeti/doğru yolu bildirmek Bize aittir.
13. Ahiret de/gelecek de Bizimdir,
öncesi de/dünya da/ilk de!..

14. ARTIK Ben sizi köpürerek yanan bir ateşten uyardım.
15. Ona, suç işleyen en azgınlardan başkası girmez;
16. o ki yalanlamış ve yüz çevirmiştir.

17. KÖTÜLÜKTEN kaçınanlar ondan uzaklaştırılır.
18. O ki malını vererek temizlenir.
19. Oysa onun yanında hiç kimsenin,
karşılığı verilecek bir nimeti de yoktur.
20. Sadece yüce Rabbinin rızasını kazanmak için verir.
21. Elbette o, yakında razı olacaktır.

FECİR SURESİ

İniş Sırası: 10 • Mushaf Sırası: 89 • Mekki Sure • 30 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. ANT OLSUN şafağa
2. ve
on geceye!
3. Çifte ve teke,
4. geçip giderken geceye!
5. Bunlarda akıl sahibi için bir yemin var değil mi?

6. RABBİNİN Ad kavmine ne yaptığını görmedin mi?
7. Sütunlu İrem kentine,
8. ki beldeler içinde onun benzeri yaratılmamıştı.
9. Vadide kayaları yontan Semud'a
10. ve
kazıklar/direkler/piramitler sahibi Firavun'a.
11. Onlar ki;
ülkelerde azgınlık etmişlerdi,
12. oralarda fesadı çoğaltmışlardı/karışıklık çıkartmışlardı.
13. Bundan dolayı Rabbin üzerlerine bir azap kamçısı çarpıverdi.
14. Şüphesiz Rabbin görüp gözetlemekteydi.

15. İNSAN BÖYLEDİR!
Rabbi onu açığa çıkaracağı zaman,
ona ikram eder de bol nimet verirse:
"Rabbim bana ikram etti" der,
16. ama yine;
rızkını daraltırsa:
"Rabbim bana ihanet etti" der.

17. HAYIR HAYIR!
Aksine siz yetime ikram etmiyorsunuz.
18. Yoksulu doyurmak için birbirinizi teşvik etmiyorsunuz.
19. Mirası hırsla harcıyorsunuz!
20. Ve malı da öyle sınırsız bir sevgiyle seviyorsunuz ki!..

21. HAYIR HAYIR/bu böyle gitmeyecek!
Yeryüzü çarpıla çarpıla parçalandığı
22. ve
Rabbin(in emri) gelip de melekler saf saf dizildiği zaman;
23. o gün cehennem de getirilmiştir.
İşte insan o gün hatırlar.
Ama artık hatırlamanın ona ne faydası var?
24. Der ki:
"Yazık, ne olurdu bu hayatım için,
önceden bir şeyler takdim etseydim/gönderseydim."
25. İşte o gün,
hiç kimse O'nun azabı gibi azap edemez.
26. Hiç kimse O'nun vuracağı bağ gibi bir bağ vuramaz!

27. EY HUZURA ERMİŞ/huzur bulmuş kişi!
28. Razı etmiş olarak,
razı edilmiş olarak Rabbinin huzuruna dön.
29. Artık kullarımın arasına gir!
30. Cennetime gir!

DUHA SURESİ

İniş Sırası: 11 • Mushaf Sırası: 93 • Mekki Sure • 11 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. ANT OLSUN kuşluk vaktine!
2. Örtüp sakinleşen geceye!
3. Rabbin seni bırakmadı
ve
sana darılmadı.
4. Şüphesiz senin için ahiret, dünyadan daha hayırlıdır.
5. Rabbin sana verecek sen de memnun olacaksın.

6. O SENİ YETİM BULUP barındırmadı mı?
7. Seni şaşkın bir vaziyette bulup yol göstermedi mi?
8. Seni fakir bulup zengin etmedi mi?
9. Öyleyse sakın yetimi ezme!
10. Dilenciyi azarlama.
11. Rabbinin nimetini anlat.

İNŞİRAH SURESİ

İniş Sırası: 12 • Mushaf Sırası: 94 • Mekki Sure • 8 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. SENİN sadrını/zihnini *(Kur'an ile)* rahatlatmadık mı?
2. Üzerinden *(seni zengin ederek geçim)* yükünü atmadık mı?
3. O yük, sırtını çatırdatmıştı.
4. Senin şanını yükseltmedik mi?

5. ŞÜPHESİZ her zorlukla beraber bir kolaylık vardır.
6. Evet, şüphesiz her zorlukla beraber bir kolaylık vardır.
7. O halde;
boş kaldığın zaman hemen kalk,
yeni bir işe koyul.
8. Ve yalnızca Rabbine rağbet et/yönel.

ASR SURESİ

İniş Sırası: 13 • Mushaf Sırası: 103 • Mekki Sure • 3 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. ANT OLSUN zamana *(yaşanılan ana)!*
2. Gerçekten insan hüsran/stres/bunalım içindedir.
3. *(Bunalım/stres/hüsran içinde olmayanlar ise)* ancak;
iman edenler,
salih amel/faydalı işleri en iyi şekilde yapanlar,
birbirlerine *(yalnızca)* gerçeği/hakkı tavsiye edenler
ve
birbirlerine *(her türlü zorluğa rağmen)* sabrı/direnmeyi/çalışmayı
tavsiye edenlerdir!

ADİYAT SURESİ

İniş Sırası: 14 • Mushaf Sırası: 100 • Mekki Sure • 11 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. ANT OLSUN,
o nefes nefese koşanlara,
2. kıvılcım saçanlara,
3. sabahleyin akın edip baskın yapanlara,
4. derken toz duman estirenlere,
5. böylece,
bir topluluğun ortasına dalanlara!

6. GERÇEKTEN insan,
Rabbine karşı pek nankördür.
7. Ve kendisi de buna tanıktır/şahittir.
8. Gerçekten o, servete çok düşkündür.

9. BİLMEZ Mİ Kİ,
kabirlerin içindeki şeyler dışarı atıldığı
10. ve
gönüllerinin içindeki şeyler açığa çıkarıldığı zaman,
11. o gün şüphesiz ki,
Rableri kendilerinden haberdardır.

Kevser Suresi

İniş Sırası: 15 • Mushaf Sırası: 108 • Mekki Sure • 3 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. ŞÜPHESİZ,
Biz sana çok şey verdik.
2. O halde;
sen de yalnız Rabbin için ibadet et
ve
yalnız O'nun için kurban kes *(insanlara etli ziyafetler ver.)*
3. Asıl sonu kötü olan,
sana kin tutan/seni ayıplayandır.

TEKASUR SURESİ

İniş Sırası: 16 • Mushaf Sırası: 102 • Mekki Sure • 8 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. ÇOKLUK kuruntusu içindesiniz;
2. ölüp de mezara konuluncaya kadar!..
3. Hayır hayır!
Yakında bileceksiniz!
4. Yine hayır hayır!
Yakında bileceksiniz!
5. Hayır hayır,
şâyet kesin bilgiyle bilmiş olsaydınız...
6. Ant olsun, cehennemi mutlaka göreceksiniz.
7. Sonra ant olsun,
keskin bir gözle onu (cehennemi) göreceksiniz.
8. Sonra kesinlikle,
(size verdiğim) bütün nimetlerden sorguya çekileceksiniz.

MAUN SURESİ

İniş Sırası: 17 • Mushaf Sırası: 107 • Mekki Sure • 7 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. GÖRDÜN MÜ/gözünde canlandırdın mı,
dini/ahlaki değerleri yalanlayan o kimseyi?
2. İşte o kimse ki,
yetimi itip kakar.
3. Ve yoksulu doyurmaya engel olur/özendirmez
(onlar için iş sahaları açmaz).

4. ÖYLEYSE,
yazıklar olsun şu namaz kılanlara/ibadet edenlere!..
5. Onlar,
ibadetlerinden/namazlarından gafildirler.
6. Onlar,
(başkalarını memnun etmek için ibadetle) gösteriş yaparlar.
7. Ve en ufak iyiliğe bile engel olurlar,
(basit araç ve gereçleri bile iyilik için vermezler).

Kâfirun Suresi

İniş Sırası: 18 • Mushaf Sırası: 109 • Mekki Sure • 6 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. De ki:
Ey *(gerçeği gördükleri halde üzerini örten)* kâfirler!
2. Ben kul olmam,
sizin kul olduklarınıza.
3. Siz de ibadet etmezsiniz,
benim ibadet ettiğime.
4. Ben asla kul olacak değilim,
sizin kul olduklarınıza.
5. Siz de ibadet edecek değilsiniz,
benim ibadet ettiğime.
6. Sizin dininiz;
(ahireti reddederek oluşturduğunuz hayat tarzınız) size,
benim dinim de;
(ahireti kabul ederek oluşturduğum hayat tarzım da) banadır.

FİL SURESİ

İniş Sırası: 19 • Mushaf Sırası: 105 • Mekki Sure • 5 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. GÖRMEDİN Mİ/gözünde canlandırmadın mı?
Rabbin fillere eşlik eden orduya neler yaptı?
2. Onların kurdukları düzeni alt üst etti?
3. Üzerlerine yoğun bir şekilde uçuşan şeyler gönderdi.
4. Başlarına çamur gibi şeyler boşaltan.
5. Sonunda,
onlar içleri yenmiş bitki kabukları gibi oldular.

FELÂK SURESİ

İniş Sırası: 20 • Mushaf Sırası: 113 • Mekki Sure • 5 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. DE Kİ:
"Sığınırım *(dünyayı döndürerek sabahı ortaya çıkaran),*
aydınlık sabahın Rabbine,
2. yarattığı şeylerin şerrinden.
3. Gece karanlığı bastırdığı/çöktüğü zaman,
gecenin içindeki olayların şerrinden.
4. Nefisleri tahrik edenlerin/anlaşmaları bozanların
5. ve
haset ettiği zaman hasetçilerin şerrinden".

NAS SURESİ

İniş Sırası: 21 • Mushaf Sırası: 114 • Mekki Sure • 6 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. DE Kİ:
"Sığınırım;
İnsanların Sahibi,
2. İnsanların Meliki/Padişahı/İmparatoru,
3. İnsanların İlâhı olan Allah'a;
4. o *(kötü şeyleri fısıldayan)* sinsi fısıldayıcının *(şeytanın)* şerrinden;
5. o insanların duygularına hayâller atar,
zihinlerine düşünceler fısıldar.
6. Gerek cinlerden *(görmediğimiz şeylerden)*
ve
gerekse insanlardan..."

İHLÂS SURESİ

İniş Sırası: 22 • Mushaf Sırası: 112 • Mekki Sure • 4 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. DE Kİ:
"O İLAHIMIZ *(kayıtsız şartsız boyun eğilen)* TEK ALLAH'tır!"

2. ALLAH Samed'dir.
(Hiçbir şeye muhtaç olmayan, herşey O'na muhtaç olandır.)

3. O, baba değildir
ve
evlat da değildir!

4. VE hiçbir şey O'na denk/benzer değildir".

NECM SURESİ

İniş Sırası: 23 • Mushaf Sırası: 53 • Mekki Sure • 62 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. AŞAĞI KAYAN yıldıza yemin olsun!
2. Arkadaşınız *(doğru yoldan)* sapmadı
ve
azıtmadı *(doğru yoldan çıkmadı)* da!
3. Arzusuna göre konuşmuyor/nutuk atmıyor *(ayet)* söylemiyor.
4. O, vahyolunan bir vahiydir (Kur'an'dır) ancak.
5. Üstün güç sahibi *(Melek/Cebrail)* onu öğretti.
6. Akıl, güzellik
ve
güç verilmiş olan!
Hemen *(kendi suretinde/melek şeklinde)* doğrulup dikildi,
7. en yüksek ufukta idi.
8. Sonra yaklaştı, derken sarkıverdi.
9. *(Peygamber'e)* iki yay aralığı kadar mesafede idi,
hatta daha da yakın.
10. Böylece (Allah),
kuluna *(Kur'an'dan)* vahyettiğini *(Cebrail ile)* vahyetti.
11. (Hz. Muhammed'in) gözüyle gördüğünü gönlü yalanlamadı.

12. ŞİMDİ siz onun gördüğünü tartışıyor musunuz?
13. Ant olsun onu başka bir inişinde daha görmüştü;
14. Sidretü'l-Müntehâ'nın yanında,
15. Cennet'ül-Mevâ/barınma bahçesi de onun yanındadır.
16. Hani bürüdüğü şeyler Sidre'yi bürüyordu.
17. Göz ne kaydı, ne de sınırı aştı.
18. Ant olsun ki o,
Rabbinin büyük ayetlerinden bazılarını gördü.

19. Siz de gördünüz mü?
Lât'ı ve Uzza'yı,
20. diğer üçüncüleri olan Menat'ı *(bir güçleri var mı)?*
21. Demek erkek size, dişi de O'na ha!
22. Çok insafsızca bir taksimdir/tutumdur bu!
23. Onlar ancak,
sizin
ve
babalarınızın kendilerini isimlendirdiğiniz boş isimlerdir.
Allah onlar hakkında hiçbir delil indirmedi.
Ancak zanna *(teorilerine)*
ve
nefislerin alçak hevesine *(isteklerine)* uyuyorlar.
Halbuki onlara, Rablerinden hidayet (Kur'an) geldi.
24. Yoksa insan temenni ettiği şeylerin hepsine erişecek midir?
25. Ahiret te Allah'ındır, dünya da!..

Bölüm 2

26. Allah'ın dilediği
ve
razı olduğu kişiler hakkında izni olmadan,
göklerde nice melekler vardır ki;
onların şefaatleri hiçbir işe yaramaz/fayda vermez.
27. Ahiret'e inanmayanlar melekleri dişi isimlerle isimlendiriyorlar.
28. Oysa bu konuda onların hiçbir ilmi/bilgisi yoktur.
Sadece zanna tâbi oluyorlar/tahmin yürütüyorlar.
Halbuki tahmin/zan *(ilimden değildir),*
gerçek adına hiçbir şey ifade etmez.
29. Zikrimizden (Kur'an'dan) yüz çeviren
ve
dünya hayatından başkasını istemeyenlere aldırış etme!
30. İşte, ilimde eriştikleri gâyeleri budur.
Şüphesiz Rabbin, yolundan sapan kimseyi en iyi bilendir.
Doğru yolda olanı da en iyi bilendir.
31. Göktekiler ve yerdekiler Allah'ındır.

Bu, yaptıkları ile kötülük yapanları cezalandırması
ve
iyilik yapanları da güzellikle mükâfatlandırması içindir.
32. Onlar günahın büyüklerinden
ve
iğrenç/çirkef *(yüz kızartıcı)* işlerden kaçınırlar.
Küçük kusurlar başka!
Şüphesiz Rabbin affı geniş olandır.
Sizi en iyi bilendir;
topraktan/yerden/arzdan sizi inşa ettiğinde de
ve
annelerinizin karınlarında ceninler iken de *(her halinizi bilir)*.
Öyleyse kendinizi temize çıkarmayın.
O, korunup sakınan (takva sahibi) kimseyi en iyi bilendir.

BÖLÜM 3

33. ŞU YÜZ ÇEVİRENİ gördün mü?
34. Birazcık verdi kalanını ise inatla sıkıca tuttu.
35. Sanki gayb ilmi onun yanında mı ki görüyor?
36. Yoksa, Musa'nın sahifelerindeki şeyler/hükümler,
kendisine haber verilmedi mi?
37. Ve çok vefalı İbrahim'in (sahifelerinde) olan?
38. Hiçbir günahkâr bir başkasının günah yükünü yüklenmez.
39. İnsan için kendi çalışmasından başka bir bedel/karşılık yoktur.
40. Şüphesiz ki onun çalışması(nın hesabı) ileride görülecektir.
41. Sonra, ona en dolgun ücret/karşılık verilecektir.
42. Son varış Rabbinin huzuruna olacaktır.
43. Doğrusu güldüren *(cenneti ikram eden)* de,
ağlatan *(cehenneme atan)* da O'dur.
44. Öldüren *(birinin ölümüne izin veren)*
ve
diriltip yaşatan da O'dur/Allah'tır.
45. Erkeği
ve
dişiyi, iki eş/çift olarak yaratan da O'dur;
46. atıldığı zaman nutfeden!..

47. Tekrar diriltmek de O'na aittir.
48. Zengin olmalarına izin veren O'dur,
(elementleri yaratarak) imkân, sermaye veren de O'dur.
49. Şi'râ(yıldızı)'nın Rabbi de O'dur.
50. Önceki Âd kavmini helâk eden de O'dur.
51. Semud'u da... *(Onlardan geriye hiçbir iz)* bırakmadı.
52. Ve onlardan önce, Nuh kavmini de.
(Çünkü) onlar pek zalim
ve
pek azgın idiler.
53. Tıpkı yerin dibine geçirilen öteki şehirler *(gibi, öyle yaptı)*.
54. Örttüğü şeylerle onları örttü/görünmez hale getirdi.
55. Öyleyse Rabbinin nimetinin hangisinden kuşkuya düşersin?

56. BU (KUR'AN) DA önceki uyarıcılardan bir uyarıcıdır.
57. Yaklaşmakta olan yaklaştı.
58. Onu Allah'tan başka açığa çıkaracak yoktur.
59. Şimdi,
siz bu sözden mi hayrete düşüyorsunuz?
60. Gülüyorsunuz da ağlamıyorsunuz.
61. Aldırmıyor/kafa tutuyor/böbürleniyorsunuz.
62. Haydi artık,
Allah'a secde edin/secde ederek bağlılığınızı gösterin
ve
(yalnız O'na) kul olun.

ABESE SURESİ

İniş Sırası: 24 • Mushaf Sırası: 80 • Mekki Sure • 42 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. SURAT ASTI
ve
sırt çevirdi.
2. Kendisine o kör/âmâ adam geldi diye.
3. Ne bilirsin, belki o arınacak?!..
4. Ya da öğüt dinleyecek, bu da ona fayda verecek!..
5. Kendisini yeterli gören kimseye gelince;
6. sen onun tasasını çekiyorsun/onun için endişeye kapılıyorsun.
7. Onun arınmak istememesinden sana ne?
8. Koşarak sana gelen ise;
9. korkarak gelmişken,
10. sen ona aldırmıyorsun/yönelmiyorsun!

11. HAYIR HAYIR!
Bu (Kur'an) bir hatırlatmadır/öğüttür!
12. Dileyen kimse onu düşünüp öğüt alır.

13. O, ŞEREFLİ SAHİFELERİN içindedir;
14. yüceltilmiş, tertemiz!
15. Taşıyıcıların/elçilerin ellerindedir;
16. çok kıymetli güvenilir elçilerin/taşıyıcıların!

17. KENDİNİ kahretmek isteyen insan!
Ne nankör şeydir o!
18. Hangi şeyden onu yarattı?
19. Nutfeden onu yarattı.
Onu biçimlendirdi.

20. Sonra yolu ona kolaylaştırdı.
21. Daha sonra onu öldürdü, kabre koydu.
22. Sonra dilediği vakit onu tekrar diriltir.
23. Hayır hayır!
(İnsan) kendisine (Allah'ın) emrettiğini yapmadı.

24. İNSAN yiyeceğine bir baksın!
25. Şüphesiz Biz, suyu bol bol akıttık/döktük.
26. Sonra yeri gereği gibi yarıverdik.
27. Orada taneyi bitirdik.
28. Üzümler, yoncalar...
29. Zeytinler
ve
hurmalar...
30. Sık ağaçlı bahçeler...
31. Meyveler, otlaklar...
32. Sizin
ve
hayvanlarınızın geçimi/yararı için!..

33. O KULAKLARI sağır edici ses geldiği zaman;
34. o gün kişi kaçar kardeşinden,
35. anasından, babasından,
36. eşinden
ve
çocuklarından!
37. Çünkü o gün onlardan her birinin,
kendisine yetecek bir işi/derdi vardır.

38. O GÜN yüzler olacak ışıl ışıl,
39. güleç, sevinçli!
40. Yine o gün, yüzler olacak üzerleri tozlanmış,
41. onları bir karartı sarıp kaplamış!
42. İşte onlar;
suç batağına saplanmış,
kâfir*(gerçekleri bildikleri halde gizleyen)*lerdir.

KADİR SURESİ

İniş Sırası: 25 • Mushaf Sırası: 97 • Mekki Sure • 5 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. ŞÜPHESİZ Biz onu/Kur'an'ı,
Kadir Gecesi'nde indirdik.
2. Kadir Gecesi nedir, bilir misin?
3. Kadir Gecesi/Kur'an'ın indirilişi,
bin aydan *(bir insanın ortalama ömründen)* daha hayırlıdır!
4. O gecede melekler
ve
Ruh,
Rablerinin izniyle;
vahyin inişi için gereken tüm işler için indiler:
5. Bir selâm/bir esenlik/bir müjde indirdiler,
ta şafak vaktine kadar!..

ŞEMS SURESİ

İniş Sırası: 26 • Mushaf Sırası: 91 • Mekki Sure • 15 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. ANT OLSUN Güneş'e
ve
onun *(kuşluk vaktindeki)* aydınlığına!
2. Onu takip eden Ay'a,
3. onu açığa çıkarttığı zaman gündüze,
4. onu karanlığa boğan geceye!
5. Göğe
ve
onu bina edene!
6. Yere
ve
onu yayıp döşeyene.
7. Nefse ve onu düzenleyene/ona şekil verene;
8. ona bozulabilme özelliğini
ve
korunma yeteneğini verene ant olsun ki;
9. onu temizleyen elbette başarmış/kurtulmuştur.
10. Ve onu kirletip örten, elbette kayba uğramış/mahvolmuştur.

11. SEMUD, azgınlığından dolayı yalanladı...
12. Onların en azılısı *(deveyi boğazlamak için)* ortaya atıldığı zaman,
13. Allah'ın elçisi onlara dedi ki:
"Allah'ın devesini bırakın suyunu içsin!"
14. Onu yalanladılar. Hemen onu kestiler/boğazladılar.
Rableri de onları günahları yüzünden
kırıp geçirerek/yerle bir ederek orayı dümdüz etti.
15. (Allah) işin sonundan hiç korkmaz!

BURUC SURESİ

İniş Sırası: 27 • Mushaf Sırası: 85 • Mekki Sure • 22 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. ANT OLSUN o yıldız kümeleri sahibi gökyüzüne,
2. ant olsun söz verilen güne;
3. ant olsun o şahide
ve
şahitlik edilene!

4. KAHROLSUN o hendek arkadaşları,
5. o ateşlerle dolu hendeği hazırlayanlar!
6. Hani onlar, onun çevresinde oturmuşlardı.
7. Ve müminlere yaptıklarını seyrediyorlardı.
8. Kendileri onlardan yalnızca güçlü
ve
övgüye değer Allah'a inandıkları için intikam alıyorlardı.
9. O (Allah) ki;
göklerin ve yerin mülkü/yönetimi/imparatorluğu O'nundur.
Allah herşeye şahittir.

10. MÜMİN erkeklere
ve
mümin kadınlara işkence edenler,
sonra da tövbe etmeyenler var ya;
işte onlara kesinlikle cehennem azabı vardır.
Yakıcı ateş azabı da onlar içindir.
11. İman edenlere
ve
salih amelleri/faydalı işleri en iyi şekilde yapanlara ise,
alt taraflarından ırmaklar akan cennetler vardır.
Büyük başarı/kurtuluş işte budur!

12. ŞÜPHESİZ Kİ,
Rabbinin yakalayışı pek şiddetlidir.
13. Gerçek şu ki;
O'dur yoktan var eden
ve
yeniden diriltecek/hayat verecek olan!
14. Bağışlayıcıdır, sevendir.
15. Arş'ın sahibidir, şanı yücedir.
16. Dilediğini mutlaka yapandır.

17. O ORDULARIN HABERİ sana geldi mi?
18. Firavun
ve
Semud'un!
19. Fakat doğrusu o inkârcılar bir yalanlama içindedirler.
20. Halbuki Allah onları arkalarından kuşatmıştır.

21. DOĞRUSU O, şanlı bir Kur'an'dır,
22. korunmuş bir levhadadır!

TİN SURESİ

İniş Sırası: 28 • Mushaf Sırası: 95 • Mekki Sure • 8 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. ANT OLSUN incire
ve
zeytine!
2. Ant olsun Sina Dağına!
3. Ve bu güvenli kente!
4. Doğrusu Biz insanı en güzel bir biçimde yarattık.
5. Sonra da ona,
aşağıların en aşağısına düşebilme özgürlüğü verdik.
6. Ancak iman edenler
ve
salih amel/faydalı işleri en iyi şekilde yapanlar böyle değil;
onlar için hiç kesilmeyecek/kesintisiz bir mükâfat vardır.
7. Böyle iken *(ey insan)*,
sana din/ceza/hesap gününü yalanlatan nedir?

8. ALLAH yargıçların yargıcı değil midir?

KUREYŞ SURESİ

İniş Sırası: 29 • Mushaf Sırası: 106 • Mekki Sure • 4 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. KUREYŞ'in emniyeti
ve
dokunulmazlığı için;
2. kış
ve
yaz yolculuklarının emniyet ve dokunulmazlığı için;
3. bu Ev'in *(ibadet için yapılan Kâbe'nin)* Rabbine kulluk etsinler.
4. O (Rab) ki *(bu yolculuklarda yaptıkları ticaret sebebiyle);*
onları açlıktan kurtarıp doyurdu
ve
onları korkudan güvene kavuşturdu[*].

---

[*] Bkz. Fil Suresinde anlatılan koruma ile güvene kavuşturdu.

KARİA SURESİ

İniş Sırası: 30 • Mushaf Sırası: 101 • Mekki Sure • 11 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. ŞİDDETLE çarpan o olay!
2. Nedir o şiddetle çarpan olay?
3. O çarpan olayın ne olduğunu sen nereden bileceksin?
4. O gün insanlar yayılmış pervaneler gibi olur.
5. Dağlar, atılmış yün topakları gibi olur.
6. Kimin tartıları ağır gelirse;
7. o, mutlu bir hayat içindedir.
8. Kimin de tartıları hafif gelirse,
9. onun gideceği yer Hâviye'dir.
10. Onun ne olduğunu sen nereden bileceksin?
11. O, çok kızgın bir ateştir!

KIYAMET SURESİ

İniş Sırası: 31 • Mushaf Sırası: 75 • Mekki Sure • 40 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. HAYIR HAYIR, yemin ederim o kıyamet gününe!
2. Hayır hayır, yemin ederim o kendisini kınayan nefse/kişiye!

3. İNSAN, kemiklerini bir araya getiremeyeceğimizi mi sanıyor?
4. Evet toplarız,
onun parmak uçlarını/izlerini bile düzenlemeye kadiriz.
5. Ama, yine de insan;
suç/günah olan şeyleri yapmaya devam etmek istiyor.
6. "Kıyamet günü ne zamanmış?" diye soruyor.

7. GÖZ kamaştığı,
8. Ay tutulduğu;
9. Güneş
ve
Ay toplandığı/bir araya/aynı hizaya getirildiği zaman!
10. İşte o gün, insan: "Kaçacak yer nerede/neresi?" der.
11. Hayır! Sığınak/korunup kaçılacak yer yoktur.
12. O gün varıp durulacak yer Rabbinin huzurudur.
13. O gün insana bildirilir;
önceden yaptığı, sonraya bıraktığı/tasarladığı *(herşey)!..*
14. Doğrusu şu ki (o gün); insan kendi kendisinin tanığıdır.
15. Her türlü mazeretler ortaya atsa da...

16. Onunla acele hüküm/karar vermek için dilini hareket ettirme!
17. Onu toparlamak
ve
Kur'an haline getirmek *(hükmünü oluşturmak)* Bize düşer.

18. Öyleyse;
Biz onu *(Kur'an'ı bir bütün olarak)* toparladığımızda,
sen de hemen sana okunana *(ondan çıkan hükme)* uy!
19. Zaten onu açıklamak Bize aittir.

20. HAYIR HAYIR!
Siz hemen ele geçen şeyleri/peşini/dünyalığı seviyorsunuz.
21. Geleceği/kalıcı olanı/ahireti ise terk ediyorsunuz.
22. Yüzler var ki, o gün ışıl ışıl parlar.
23. Rablerine bakar durur.
24. Birtakım yüzler de vardır ki, o gün asıktır,
25. onunla *(o azapla)* bel kemiğinin kırılacağını anlar.

26. HAYIR HAYIR!
Can köprücük kemiğine dayandığı zaman *(diğer insanlar);*
27. "*(Onu kurtaracak)* bir hekim/ona okuyacak bir kimse yok mu?"
diye sesleniyorlar.
28. Kendisi de anlar ki, artık ayrılık anıdır/vaktidir.
29. Bacak bacağa dolaşmıştır.
30. O gün sevk, yalnızca Rabbinin huzurunadır.

BÖLÜM 2

31. FAKAT o, gerçeği kabul etmedi
ve
namaz da kılmadı.
32. Tam tersine yalanladı
ve
yüz çevirdi.
33. Sonra da çalım satarak ailesine gitti.
34. Yazık sana, yazık!
35. Sonra yine yazık sana, yazık!

36. İNSAN, başıboş bırakılacağını mı sanıyor?
37. O, bir zamanlar ana rahminde,
küçücük bir nutfe değil miydi?

38. Sonra, alak (döllenmiş yumurta) oldu.
Derken, Allah onu yarattı da ona şekil verdi.
39. Ondan da çift yarattı; erkek
ve
dişiyi.
40. Şimdi bunları yapan (Allah'ın),
ölüleri (*tekrar)* diriltmeye gücü yetmez mi?

HÜMEZE SURESİ

İniş Sırası: 32 • Mushaf Sırası: 104 • Mekki Sure • 9 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. DİLİYLE çekiştiren, kaş
ve
gözüyle alay eden her kişinin vay haline!
2. O, mal toplamış onu sayıp durmuştur,
3. malının kendisini ebedileştireceğini sanarak!

4. HAYIR HAYIR!
Muhakkak ki o, Hutame'ye atılacaktır.
5. Hutame nedir, sen bilir misin?
6. O, Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir.
7. Yüreklere işler.
8. Şüphesiz o, onların üzerine kapatılacaktır;
9. uzatılmış geniş sütunlara bağlı bir halde...

MÜRSELÂT SURESİ

İniş Sırası: 33 • Mushaf Sırası: 77 • Mekki Sure • 50 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. ANT OLSUN birbiri ardınca gönderilen(melek)lere,
2. esip savuranlara,
3. yaydıkça yayanlara,
4. ayırdıkça ayıranlara,
5. bir hatırlatma bırakanlara;
6. özür veya uyarı için!
7. Size söz verilen şey muhakkak gerçekleşecektir.

8. YILDIZLAR görülmediğinde,
9. gök yarıldığında,
10. dağlar ufalanıp savrulduğunda,
11. elçiler için vakit belirlendiğinde!
12. Bunlar hangi gün için ertelenmiştir?
13. Ayırma günü için.
14. Ayırma günü nedir, sen nereden bileceksin?
15. O gün yalanlayanların vay haline!

16. BİZ öncekileri helâk etmedik mi?
17. Sonra arkadan gelenleri de onların ardına takarız.
18. Suçlulara işte böyle yaparız.
19. O gün yalanlayanların vay haline!

20. SİZİ basit bir sudan yaratmadık mı?
21. Onu sağlam bir karargâha yerleştirdik,
22. belirlenmiş bir süreye kadar.
23. Bir ölçüyle biçimlendirdik. Ne güzel biçim vereniz Biz!..
24. O gün yalanlayanların vay haline!

25. YERYÜZÜNÜ bir toplantı/toplanma yeri kılmadık mı?
26. Dirilere
ve
ölülere!
27. Orada sabit yüksek yüksek dağlar oturtup,
size tatlı bir su içirmedik mi?
28. O gün yalanlayanların vay haline!

29. HAYDİ, yalanlıyor olduğunuz şeye gidin,
30. üç kola ayrılmış bir dumanın gölgesine gidin;
31. ne gölgelendirir, ne de alevden korur.
32. O cehennem, ağaç gövdesi gibi kıvılcımlar atar.
33. Her biri, sanki kızgın sarı madenden oluşmuş,
dev gemi halatları gibidir!
34. O gün yalanlayanların vay haline!

35. BU konuşamayacakları bir gündür.
36. Onlara özür dilemeleri için izin de verilmez.
37. O gün yalanlayanların vay haline!

38. SİZİ
ve
öncekileri bir araya topladığımız hüküm/ayırma günüdür bu!
39. Eğer bir tuzağınız varsa haydi hemen Bana bir tuzak kurun!
40. O gün yalanlayanların vay haline!

BÖLÜM 2

41. ŞÜPHESİZ kötülüklerden sakınanlar gölgeliklerde
ve
pınar başlarındadırlar.
42. Gönüllerinin/canlarının çektiği meyveler arasındadırlar.
43. (Kendilerine): “Yaptıklarınızın karşılığı olarak afiyetle yiyin
ve
için” *(denir).*

44. Biz iyilik edenleri işte böyle mükâfatlandırırız.
45. O gün yalanlayanların vay haline!

46. YİYİN
ve
biraz yararlanın.
Doğrusu siz batağa saplanmış suçlu kişilersiniz.
47. O gün yalanlayanların vay haline!

48. ONLARA:
"(Allah'a) rüku edin/saygıyla eğilin" denildiği zaman,
(Allah'a) saygıyla eğilmezler/rüku etmezler.
49. O gün yalanlayanların vay haline!
50. Peki onlar,
bundan/bu Kur'an'dan sonra hangi söze/habere inanacaklar?

KAF SURESİ

İniş Sırası: 34 • Mushaf Sırası: 50 • Mekki Sure • 45 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Kâf.

ŞANI YÜCE KUR'AN'A ant olsun.

2. İçlerinden kendilerine bir uyarıcı gelmesine hayret ettiler de, inkârcılar:
"Bu acayip bir şeydir.
3. Öldüğümüzde
ve
toprak olduğumuzda mı (tekrar dirileceğiz?!)
Bu *(ihtimali)* uzak bir dönüştür!" dediler.

4. KESİNLİKLE Biz,
yerin onlardan ne eksilttiğini biliriz.
Ve yanımızda herşeyi muhafaza eden/koruyan bir kitap vardır.
5. Hayır, gerçek kendilerine gelince yalanladılar.
Şimdi onlar,
çalkantılı karmaşık bir durum içindedirler.
6. Üstlerindeki göğe bakmadılar mı?
Onu nasıl bina ettik ve süsledik?
Onun hiçbir çatlağı yok!
7. Yeryüzünü uzatıp yaymışız,
ona ağır baskılar/dağlar oturtmuşuz.
Orada her türden göz alıcı nice çiftler bitirmişiz!
8. *(Bütün bunlar)* içten yönelen,
her bir kulun basireti/ileriyi düşünebilmesi
ve
ibret alması içindir.

9. Gökten bereketli/verimli bir su indirdik de böylece onunla; bahçeler ve biçilecek taneler bitirdik.
10. Dizili, kat kat tomurcukları olan yüksek hurma ağaçları!
11. Kullara rızık olmak üzere.
Onunla (yağmur suyu ile) ölü bir beldeye hayat verdik.
İşte *(dirilerek)* çıkış da böyledir.

12. ONLARDAN önce Nuh'un kavmi,
Ress halkı
ve
Semud kavmi de yalanladı.
13. Âd,
Firavun
ve
Lût'un kardeşleri de.
14. Eyke halkı
ve
Tubba halkı da.
Bunların hepsi elçileri yalanladılar
ve
tehdidimi (azabımı) hak ettiler.
15. Biz ilk yaratışta aciz kalıp yorgun mu düştük?
Hayır,
onlar yeni bir yaratılıştan şüphe içindedirler.

BÖLÜM 2

16. ANT OLSUN insanı Biz yarattık
ve
nefsinin ona ne fısıldadığını biliriz.
Biz ona,
şah damarından daha yakınız/içinden geçenleri de biliriz.
17. Onun sağında ve
solunda oturan iki kaydedici (melek) de kaydetmektedir.
18. Her ne söz söylerse,
mutlaka onun yanında hazır bir gözcü vardır.

19. Gerçekten ölüm sarhoşluğu gelir;
“İşte kendisinden kaçtığın şey budur!” *(denilir)*.
20. Sûr’a üfürülmüştür.
İşte bu vadolunan/tehdit günüdür!
21. Her kişi yanında *(bir cehennem)* sürücüsü
ve
bir tanık ile gelmiştir.
22. “Ant olsun,
sen bundan habersizdin, şimdi senden perdeni açıp kaldırdık.
Artık bugün gözün keskindir.”
23. Yanındaki yoldaşı (melek) der ki:
“İşte bu yanımdaki *(yaptıklarıyla)* hazırdır”.
24. (Allah tarafından) denir ki: “Haydi siz ikiniz *(sürücü ve tanık);*
‘İnatçı nankörlerin her birini cehenneme atın!’
25. Hayra engel olan saldırgan her şüpheciyi.
26. O, Allah ile beraber başka bir ilâh edinmişti.
Artık onu şiddetli azabın içine atın.”
27. Arkadaşı (şeytan) dedi ki: “Rabbimiz, onu ben azdırmadım;
fakat kendisi uzak bir sapıklık içinde idi.”
28. Buyurdu ki: “Huzurumda çekişmeyin.
Ben, size önceden uyarı göndermiştim.
29. Benim katımda söz değiştirilmez.
Ben, asla kullara zulmeden değilim.”

BÖLÜM 3

30. O GÜN, cehenneme: “Doldun mu?” deriz.
Der ki: “Daha fazlası var mı?”

31. CENNET kötülükten sakınanlara yaklaştırılmıştır.
Zaten uzak değildi ki!
32. Size vadedilen şey (cennet) işte budur!
(Allah’a) sürekli yönelerek kendini koruyan herkese;
33. görmeden Rahmân’dan korkanlara
ve
yönelmiş bir kalp ile gelen kimselere mahsustur...

34. "Esenlikle oraya girin! İşte bu, sonsuzluk günüdür" *(denilecek).*
35. Orada diledikleri şeyler onlarındır.
Katımızda daha fazlası da vardır.

36. BUNLARDAN önce nice nesilleri helâk ettik;
bunlardan daha güçlü idiler, yeryüzünü dolaştılar.
Ama kaçıp kurtulacak yer ne mümkün/bulamadılar?
37. Elbette bunda dinleyen/kalbi olan,
ya da şahit olarak,
anlamaya çalışan/kulak veren kimse için bir öğüt vardır.

38. ANT OLSUN; gökleri, yeri
ve
ikisi arasında bulunanları altı günde yarattık.
Bize hiçbir yorgunluk da dokunmadı!

39. ONLARIN dediklerine sabret/aldırış etme;
güneşin doğuşundan ve
batışından önce Rabbini överek tesbih et.
40. Gecenin bir bölümünde ve
secdelerin/namazın ardından da... (O'nu överek tesbih et).
41. Çağırıcının yakın bir yerden çağıracağı o güne kulak ver!
42. O gün, gerçekten o müthiş sesi/korkunç çığlığı işiteceklerdir.
İşte bu, kalkış/çıkış/yeniden diriliş günüdür.
43. Şüphesiz, Biz diriltiriz
ve
öldürürüz *(ölümüne izin veririz).*
Dönüş de Bizim katımızadır.
44. O gün yer, üzerlerinden sür'atle çatlayıp açılır.
İşte bu, toplanmadır. Bize göre kolaydır.

45. BİZ, onların dediklerini çok iyi biliriz.
Sen onların üzerinde zorlayıcı/bir zorba değilsin!
Öyleyse şimdi,
Benim uyarımdan korkanlara Kur'an ile öğüt ver.

BELED SURESİ

İniş Sırası: 35 • Mushaf Sırası: 90 • Mekki Sure • 20 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. YEMİN EDERİM bu kente!
2. Sen de bu kentte oturmaktasın.
3. Yemin ederim babaya
ve
çocuğuna!
4. Gerçek şu ki;
Biz insanı,
bir zorluk *(anne karnı)* içinde yarattık.

5. O *(insan)*,
hiç kimsenin kendisine asla güç yetiremeyeceğini mi sanıyor?
6. O: "Yığın yığın mal telef ettim!" diyor.
7. Zannediyor mu ki, hiç kimse onu görmemiştir.

8. ONUN için, iki göz var etmedik mi?
9. Bir dil
ve
iki dudak?
10. Ona, iki tepe *(iyilik ve kötülük yolunu)* gösterdik!
11. Ama o, sarp yokuşu aşamadı.
12. Sarp yokuşun ne olduğunu, bilir misin?
13. O, bir kimseyi esaretten kurtarmak
14. ya da
yokluk gününde yedirmektir;
15. yakınlığı olan bir yetime
16. veya
toprağa uzanıp *(çaresiz)* kalmış olan *(yabancı)* bir yoksula!

17. SONRA da iman edenlerden,
sabrı tavsiye edenlerden
ve
merhameti tavsiye edenlerden olmaktır.
18. İşte bunlar,
kitabı sağından verilenler/merhametin arkadaşlarıdır!

19. AYETLERİMİZİ inkâr edenler ise onlar,
kitabı solundan verilenler/merhametsizliğin arkadaşlarıdır!
20. Üzerlerine sımsıkı kapatılmış bir ateş vardır!

TARIK SURESİ

İniş Sırası: 36 • Mushaf Sırası: 86 • Mekki Sure • 17 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. ANT OLSUN gökyüzüne
ve
Tarık'a!
2. Tarık'ın ne olduğunu bilir misin?
3. O, ışığıyla karanlıkları delerek ilk çıkan parlak bir yıldızdır.
4. Üzerinde gözetleyici olmayan hiçbir kişi yoktur.

5. İNSAN bir baksın!
Hangi şeyden yaratıldı/neden yaratıldığını araştırsın?
6. Dökülüp atılan/spermalı bir sıvıdan yaratıldı;
7. bel kemiği ile kaburga kemikleri arasından çıkan!
8. Hiç şüphesiz O,
onu yeniden (hayata) döndürmeye elbette güç yetirendir.

9. BÜTÜN sırların ortaya çıkarılacağı gün;
10. onun *(insanın)* ne bir gücü, ne de bir yardımcısı vardır.

11. ANT OLSUN, o dönüşlü olan/dönüp duran gökyüzüne,
12. çatlayıp yarılan yere!

13. ŞÜPHESİZ bu, kesin ayırt edici bir sözdür.
14. O bir şaka/oyun değildir!

15. ŞÜPHESİZ onlar, hileli bir tuzak kuruyorlar.
16. Ben de bir plan yapıyorum.
17. Şimdi sen gerçeği bildiği halde reddeden*(kâfir)*lere bir süre tanı,
kısa bir süre!

KAMER SURESİ

İniş Sırası: 37 • Mushaf Sırası: 54 • Mekki Sure • 55 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. SAAT (kıyamet) yaklaştı
ve
(işte o kıyamet anında) ay yarıldı;
(herşey ortaya çıktı/yalan gerçek belli oldu).
2. Onlar *(müşrikler)* bir ayet/bir mucize görürlerse yüz çevirirler
ve: "Bu süregelen bir büyüdür" derler.
3. Yalanlarlar ve kendi heveslerine uyarlar.
Oysa her iş/haber verilen herşey yerini bulacaktır.
4. Ant olsun onlara;
içinde ihtar/caydırıcı tehdit bulunan nice haberler geldi.
5. Apaçık bir hikmettir/bir hakikattir o!
Fakat uyarılar fayda vermiyor.

6. ÖYLEYSE onlardan yüz çevir;
o gün çağırıcı, görülmemiş korkunç bir şeye çağırır.
7. Gözleri baygın baygın kabirlerden çıkarlar.
Sanki onlar yayılan çekirgelerdir!
8. Çağırana doğru *(boyunlarını uzatmış olarak)* koşarlarken,
inkârcılar derler ki: "Bu, çok zorlu bir gündür."

9. ONLARDAN ÖNCE Nuh kavmi de *(Rasûlleri)* yalanlamıştı.
Kulumuzu yalanladılar ve:
"Bu adam bir mecnundur" dediler.
O çok engellendi/incitildi!
10. Bunun üzerine Rabbine *(şöyle)* dua etti:
"İşte ben mağlup oldum, bana yardım et!"
11. Biz de bardaktan boşanırcasına akan bir su ile,
gökyüzünün kapılarını açtık.

12. Yeryüzünde kaynaklar fışkırttık.
Kesin ölçülerle plânlanmış bir işin olması için sular birleşti.
13. Onu levhalardan yapılmış
ve
çivilerle çakılmış şey (gemi) üzerinde taşıdık.
14. Bizim gözetimimizde akıp gidiyordu.
Nankörlük edilmiş olan kimseye (Nuh'a) bir mükâfat olarak!
15. Ant olsun, onu bir ibret olarak bıraktık.
Düşünüp de ibret alan yok mudur?

16. AZABIM
ve
uyarılarım nasılmış?!
17. Ant olsun, Kur'an'ı düşünüp öğüt almak için kolaylaştırdık.
Düşünüp öğüt/ibret alan yok mudur?

18. AD KAVMİ de yalanladı.
Azabım
ve
uyarılarım nasılmış?!
19. Şüphesiz Biz, uğultulu bir kasırgayı üzerlerine gönderdik,
kendilerine hoş olmayan/aman vermeyen,
dehşeti sürekli bir günde!
20. İnsanları,
dibinden sökülmüş hurma kütükleri gibi koparıp atıyordu!
21. Azabım
ve
uyarılarım nasılmış?!
22. Ant olsun, Kur'an'ı düşünüp öğüt almak için kolaylaştırdık.
Düşünüp öğüt/ibret alan yok mudur?

BÖLÜM 2

23. SEMUD da uyarıları yalanladı.
24. Dediler ki: "Bizim gibi bir insana mı uyacağız?
O zaman biz, bir sapıklık ve bir çılgınlık içine düşeriz."

25. "İlâhî öğüt aramızdan ona mı bırakıldı?
Hayır! O, yalancı şımarığın tekidir."
26. Yalancı şımarık kimmiş yakında/yarın bileceklerdir.
27. Gerçek şu ki;
Biz onlara açığa çıkar(ıl)ma olarak dişi deveyi gönderenleriz.
Onları gözetle ve sabret (bekle!)
28. Onlara, suyun aralarında taksim olunduğunu haber ver.
Her biri, içme nöbetinde hazır bulunsun!
29. Onlar bir arkadaşlarını çağırdılar,
o da bıçağa sarılarak deveyi kesti.
30. Azabım
ve
uyarılarım nasılmış?!..
31. Şüphesiz Biz, üzerlerine tek bir çığlık gönderdik.
Hayvan ağılına konulan kuru otlar gibi, yere seriliverdiler.
32. Ant olsun, Kur'an'ı düşünüp öğüt almak için kolaylaştırdık.
Düşünüp öğüt/ibret alan yok mudur?

33. LUT KAVMİ de uyarıları yalanladı.
34. Biz de üzerlerine taş yağdıran bir kasırga gönderdik.
Lût'un ailesi *(inananları)* hariç!
Onları seher vakti kurtardık.
35. Katımızdan bir nimet olarak,
şükreden kimseyi işte böyle mükâfatlandırırız.
36. Oysa ant olsun,
Bizim yakalamamıza karşı (Lut) onları uyarmıştı.
Fakat uyarıları sürekli şüphe ile karşıladılar.
37. Onun misafirlerinden *(sapıkça)* yararlanmaya kalkıştılar.
Biz de gözlerini siliverdik.
"İşte azabımı
ve
uyarılarımı tadın!"
38. Ant olsun,
onları önü alınmaz bir azap bir sabah vakti yakalayıverdi.
39. Şimdi azabımı
ve
uyarılarımı/tehditlerimi tadın!

40. Ant olsun, Kur'an'ı düşünüp öğüt almak için kolaylaştırdık.
Düşünüp öğüt/ibret alan yok mudur?

BÖLÜM 3

41. FİRAVUN'un erkânına da tehditler/uyarılar gelmişti.
42. Bütün *(yazılı ve mucizevî)* âyetlerimizi yalanladılar.
Biz de onları;
galip, güçlü olanın yakalama tarzıyla yakalayıverdik.

43. (ŞİMDİ) sizin inkârcılarınız onlardan hayırlı mı/iyi mi?
Yoksa, sizin için kitaplarda genel bir af mı var?
44. Yoksa onlar:
"Biz, yardımlaşan *(yenilmez)* bir toplumuz" mu diyorlar?
45. Yakında o toplum bozguna uğratılacak
ve
arkalarına dönüp kaçacaklar.
46. Onlara söz verilen asıl saat ise; pek belâlı ve pek acıklı saattir.
47. Şüphesiz suçlular bir sapıklık ve bir çılgınlık içindedirler!
48. O gün, yüzüstü ateşe sürüklenecekler...
"Sekar'ın dokunuşunu tadın!.."

49. BİZ herşeyi bir özelliğe/kadere göre yarattık.
50. Bizim emrimiz yalnız bir tektir. Bir göz kırpması gibidir.
51. Ant olsun, Biz sizin benzerlerinizi helâk etmişizdir.
Düşünüp ibret alan yok mudur?

52. YAPTIKLARI herşey kitaplar/defterler/sahifeler içine yazılıyor.
53. Küçük büyük herşey satır satır yazılıyor!

54. ŞÜPHESİZ muttakiler cennetlerin içinde
ve
ırmaklar(ın kenarın)dadırlar.
55. Doğruluk makamında,
sonsuz kudreti olan muktedir bir hükümdarın huzurunda.

SAD SURESİ

İniş Sırası: 38 • Mushaf Sırası: 38 • Mekki Sure • 88 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Sâd.

ANT OLSUN öğüt dolu Kur'an'a!
2. İnkârcılar boş bir gurur
ve
bir ayrılık içindedirler.
3. Onlardan önce nice nesilleri helâk ettik/imha ettik.
Feryat ettiler fakat kurtulmak vakti geçmişti.

4. İÇLERİNDEN bir uyarıcının kendilerine gelmesine şaştılar da,
inkârcılar dediler ki: "Bu yalancı bir sihirbazdır,
5. ilâhları bir tek ilâh (mı) kılmış?
Gerçekten bu tuhaf/şaşılacak bir şeydir!"
6. İleri gelenlerinden/önderlerinden bir grup öne/ileri fırladı:
"Yürüyün!
İlâhlarınıza bağlılıkta direnin.
Doğrusu sizden istenip beklenen şey budur!
7. Biz bunu diğer/son (bundan önceki) dinde de işitmedik.
Bu sadece bir uydurmadır.
8. Kur'an/Zikir/öğüt aramızdan ona mı indirildi?"
Doğrusu onlar,
öğüdümden/zikrimden/Kur'an'dan kuşku duymaktadırlar.
Hayır, onlar henüz azabımı tatmadılar.
9. Yoksa üstün
ve
karşılıksız bağışlayan Rabbinin rahmet hazineleri
onların yanında mıdır?

10. Yoksa göklerin, yerin
ve
ikisi arasında bulunanların mülkü/yönetimi onların mıdır?
Öyleyse sebepleri kullanarak (göğe) yükselsinler (çıksınlar).
11. Onlar burada bozguna uğratılmış/uğrayacak,
derme çatma gruplardan oluşmuş bir ordudur.
12. Onlardan önce Nuh kavmi, Âd
ve
kazıklar/piramitler sahibi Firavun da yalanlamıştı.
13. Semud, Lût'un kavmi
ve
Eyke halkı da...
İşte o hizipler/gruplar bunlardır.
14. Ancak hepsi de elçileri yalanladılar.
Sonunda azabımı hak ettiler.

BÖLÜM 2

15. BUNLAR da ancak tek bir çığlık bekliyorlar;
bir an bile gecikmesi olmayan (bir tek çığlık!)
16. Alaylı bir şekilde dediler ki:
"Rabbimiz, bizim azap payımızı çabuklaştır.
Hesap gününden önce *(ver)*."
17. Onların söylediklerine sabret
ve
güçlü kulumuz Davud'u hatırla/an!
Şüphesiz o çok yönelirdi.
18. Biz dağları emri altına vermiştik, akşam
ve
kuşluk vakti onunla birlikte (Allah'ı) anarlardı.
19. Toplu olarak uçan kuşları da (emrine vermiştik).
Her biri ona (Davud'a) itaatle dönerdi.
20. Onun otoritesini böylece pekiştirmiş/güçlendirmiştik.
Ona hikmet/bilim *(tabiattaki varlıklardan yararlanma bilgisi)*
ve
isabetli söz/karar gücü,
(davaları karara bağlama kabiliyeti) vermiştik.

21. O DAVACILARIN haberi sana geldi mi?
Hani onlar mihraba tırmanıp çıkmışlardı.
22. Davud'un yanına girmişlerdi de o, onlardan ürkmüştü.
Dediler ki: "Korkma!
Biz iki davacıyız.
Birimiz ötekinin hakkını çiğnedi.
Aramızda hak ile hüküm ver.
Kararında adaletsizlik etme!
Bizi doğru yola/anlayışa yönelt."
23. "Şüphesiz bu benim kardeşimdir.
Doksandokuz koyunu var, benimse sadece bir koyunum var.
Buna rağmen: 'Onu da bana ver' dedi.
Konuşmada *(kendini ifade etmede)* bana ağır bastı."
24. (Davud) dedi ki:
"Kendi koyunlarına katmak için senin koyununu istemekle,
sana haksızlık yapmış/zulmetmiştir.
Zaten karıştıranların (yakınların/ortakların) çoğu,
birbirlerine haksızlık ederler.
İman edenler
ve
salih amel/faydalı işleri en iyi şekilde yapanlar hariç!
Ama, onlar da pek az!"
Davud; *(birden, geçmişte yaptığı bir hatadan dolayı),*
kendisini ikaz ettiğimizi sandı!
Hemen Rabbinden bağışlanma diledi.
Ve rüku'a vardı/eğildi
ve
(tövbe ederek O'na) yöneldi.
25. Bunun üzerine onu bağışladık.
Onun, katımızda bir yakınlığı
ve
güzel bir dönüş yeri/ağırlanışı vardır.
26. "Ey Davud!
Biz seni yeryüzünde yönetici kıldık.
Öyleyse, insanlar arasında hak ile/adalet ile hükmet
ve
keyfe/hevaya uyma, yoksa seni Allah'ın yolundan saptırır."

Şüphe yok ki Allah'ın yolundan sapanlara ise,
hesap gününü umursamadıklarından dolayı,
şiddetli bir azap vardır.

BÖLÜM 3

27. BİZ; göğü, yeri
ve
ikisi arasındakileri boş yere yaratmadık.
Bu, ancak inkârcıların zannıdır.
Ateşten dolayı inkârcıların vay haline!..
28. Yoksa iman edenleri
ve
iyi işler yapanları,
yeryüzünde fesat/karışıklık çıkaranlar gibi mi tutacağız?
Yahut korunup sakınanları,
yoldan çıkan/suçlular gibi mi tutacağız?
29. Sana indirdiğimiz bir kitaptır.
Çok mübarek/bereketli/verimli!..
Ayetlerini düşünsünler
ve
akıl sahipleri öğüt alsınlar!

30. SÜLEYMAN'ı da... Davud'a *(evlât olarak)* verdik.
Ne güzel bir kul!
Hep bize yönelirdi.
31. Hani,
safkan koşu atları öğleden sonra ona sunulmuştu.
32. Ve demişti ki:
"Gerçekten ben mal sevgisi *(atları sevmek)* ile meşgulken,
Rabbimi anmaktan uzak kaldım."
Nihayet (atlar) perdenin arkasına girince;
33. "Onları bana getirin!" (dedi).
Ayaklarını/bacaklarını
ve
boyunlarını sıvazlamaya başladı.

34. Ant olsun Süleyman'a,
yaptığının *(zikrimizden uzak kalmasının)* karşılığını sunduk.
Tahtının üzerinde bir ceset *(kımıldayamaz)* durumuna getirdik.
Sonra, yöneldi.
35. Dedi ki: "Rabbim, beni bağışla!
Ve benden sonra,
hiç kimseye nasip olmayacak bir mülk/krallık bana ver.
Şüphesiz Sen, bütün isteklere *(dualara)* karşılık verensin."
36. Biz de onun emrine,
istediği yere emri ile yumuşakça akıp giden rüzgârı verdik.
37. Her bina ustasını,
(Süleyman'a inci çıkarmak için),
dalgıçlık yapan azılı suçlu tutukluları
38. ve
zincirlere bağlı olan diğerlerini.
39. "İşte bu bizim bağışımızdır.
Artık sen de *(istersen)* ver ya da *(istersen)* tut!
Hesap yok" (dedik).
40. Şüphesiz ki, onun için Bizim katımızda bir yakınlık
ve
güzel bir dönüş yeri/ağırlanışı vardır.

BÖLÜM 4

41. EYYUB KULUMUZU da an/hatırla/anlat!
Hani, Rabbine şöyle seslenmişti:
"Şeytan beni zorluğa
ve
eleme/sıkıntıya uğrattı."
42. "Ayağını yere vur! İşte yıkanılacak
ve
içilecek soğuk bir su" dedik.
43. Biz ona ailesini
ve
onlarla birlikte onların bir mislini lütfettik.
Katımızdan bir rahmet
ve akıl sahipleri için bir öğüt olmak üzere!

44. Ve: “Eline bir demet sap al, onunla vur!
Yeminini bozma!”
Gerçekten Biz onu sabırlı bulduk.
O, ne güzel bir kuldu!
Çünkü o, daima yönelirdi.

45. İBRAHİM kulumuzu,
İshak’ı
ve
Yakub’u da an/hatırla!
Güçlü
ve
ileri görüş sahibi kullarımızı!..
46. Gerçekten onlar,
ahiret düşüncesiyle dolu/donanmış samimîlerden idi.
47. Gerçekten onlar Bizim katımızda seçilmiş,
hayırlı kimselerdendir.

48. İSMAİL’i,
Elyesa’ı
ve
Zülkifl’i de an!
Hepsi de hayırlılardandır/iyilerdendir.

49. BU BİR hatırlatmadır/uyarıdır!
Şüphesiz ki; aklını çalıştırıp korunup sakınanlar için,
güzel bir gelecek/*(dünyadan sonra)* dönüş yeri vardır.
50. Kapıları kendilerine açılmış Adn cennetleri;
51. orada koltuklara yaslanmış olarak birçok meyve
ve
içecek isterler.
52. Yanıbaşlarında *(yumuşak, tatlı, sevgi dolu)* bakışlarını,
sadece kendi eşlerine diken yaşıt/uyumlu eşler vardır.
53. İşte hesap günü için size söz verilen şeyler bunlardır.
54. Şüphesiz ki bu Bizim rızkımızdır, bitip tükenmesi de yoktur.

55. İŞTE BÖYLE/bunlar gerçeklere inanan müminler içindir!..
Azgınlar için de elbette kötü bir dönüş yeri vardır.
56. Cehennem!..
Onlar, işte oraya yaslanırlar.
Ne kötü bir döşek!
57. İşte böyle/inkârcılar artık tatsınlar onu; kaynar su ve irin!
58. O türden başka, çeşit çeşit (azap) daha vardır.
59. *(Azdıranlara)*: "İşte şunlar da;
körü körüne size uyan bu topluluk da,
sizinle beraber cehenneme girecek" (denir).
(Uyulanlar, uyanlara): "Onlar rahat yüzü görmesin,
onlar mutlaka cehenneme atılacaklardır" *(diyerek;*
onları yanlarında görmek istemeyeceklerdir).
60. *(Uyanlar, uyulanlara)* derler ki:
"Hayır, aksine sizler; asıl siz rahat yüzü görmeyin!
Bu azabı bize siz sundunuz.
Bu ne kötü bir duraktır!"
61. "Rabbimiz!" diye yalvaracaklar;
"Bizim buraya girmemize kim sebep olduysa,
onun ateşteki azabını kat kat arttır."
62. Ve ekleyecekler: "Bize ne oldu böyle?
Kendilerini *(dünyada)* kötü saydığımız o adamları görmüyoruz.
63. Onlar, alay konusu ettiklerimiz değil miydi?
Yoksa şimdi, onları gözden mi kaçırdık?"
64. Şu cehennem ehlinin böyle birbiriyle çekişip tartışması,
gerçeğin ta kendisidir.

BÖLÜM 5

65. DE Kİ: "Ben sadece bir uyarıcıyım.
Bir olan, mutlak otorite sahibi Allah dışında, hiçbir İlâh yoktur.
66. Göklerin, yerin
ve
ikisi arasında bulunanların Rabbidir, üstün olan bağışlayandır."
67. De ki: "O, büyük bir haberdir!
68. *(Ama)*, siz ondan yüz çeviriyorsunuz.

69. (Ey Muhammed, de ki): Benim hiçbir bilgim yoktu,
yüce topluluk tartışırlarken.
70. Bana, sadece apaçık bir uyarıcı olduğum vahyolunuyor."

71. HANİ, Rabbin meleklere demişti:
"Gerçekten Ben, çamurdan bir beşer/insan yaratacağım.
72. Onu şekillendirdiğim
ve
ona *(onun için yarattığım)* ruh[u] verdiğim zaman,
siz derhal onu selamlayın.
73. Bütün melekler topluca hemen selamladılar.
74. Yalnız İblis hariç!
Büyüklendi
ve
kâfirlerden oldu.
75. (Allah) dedi ki: "Ey İblis!
Kendi kudretimle *(annesiz-babasız hiç yoktan)* yarattığımı,
selamlamaktan seni alıkoyan nedir?
Büyüklendin mi?
Yoksa yücelerden mi oldun?"
76. Dedi ki: "Ben ondan daha hayırlıyım/iyiyim,
beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın."
77. (Allah) buyurdu ki: "Oradan çık!
Kovuldun sen artık.
78. Şüphesiz, hesap gününe kadar lânetim senin üzerindedir."
79. "Rabbim!" dedi: "Dirilecekleri güne kadar bana mühlet ver."
80. (Allah) buyurdu ki: "Haydi sen mühlet verilenlerdensin.
81. Bilinen vaktin gününe kadar."
82. (İblis) dedi ki: "Senin izzetine yemin ederim ki,
onların tümünü mutlaka azdıracağım.
83. Ancak onlardan samimî olan/muhlis kulların hariç!"
84. (Allah) buyurdu ki: "İşte bu gerçektir
ve
Ben gerçeği söylerim.
85. Ant olsun ki cehennemi, sen
ve
onlardan sana uyan kimselerin tümüyle doldururum."

86. DE Kİ:
"Ben, buna *(tebliğime)* karşılık sizden bir ücret istemiyorum.
Ve kendiliğimden,
(sizlere) bir yükümlülük yükleyenlerden de değilim.
87. Bu (Kur'an) evrendekiler için,
yalnızca bir uyarıdır/hatırlatmadır/öğüttür.
88. Gerçekten,
onun (Kur'an'ın) verdiği haberin doğruluğunu,
yakında anlayacaksınız/bileceksiniz!"

ARAF SURESİ

İniş Sırası: 39 • Mushaf Sırası: 7 • Mekki Sure • 206 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Elif, Lâm, Mîm, Sâd.

2. (EY MUHAMMED/EY İNSAN!)
Bu, sana/size indirilen bir kitaptır.
Onunla uyarman[ız]dan
ve
inananlara öğüt vermen[iz]den dolayı,
göğsün[üz]de bir sıkıntı olmasın.
3. Rabbinizden size indirilene uyun.
O'ndan başka velilere uymayın!
Ne kadar az öğüt alıyorsunuz!

4. BİZ kentlerden nicelerini helâk ettik!
Azabımız onları gece yatarlarken/uyurlarken
veya
gündüz daldıkları an yakalayıverdi!
5. Azabımız onlara gelince onların çağırışları/feryatları:
"Biz gerçekten zalimlermişiz" demelerinden,
başka bir şey olmadı.

6. KENDİLERİNE elçi gönderilmiş olanlara soracağız.
Gönderilen(elçi)lere de elbette soracağız.
7. Ve mutlaka onlara bir bilgi ile haber vereceğiz.
Çünkü Biz, olup bitenden habersiz değildik.
8. O gün tartı gerçektir.
Kimin tartıları ağır basarsa,
işte onlar kurtulanlardır.

9. Kimin de tartıları hafif kalırsa,
işte onlar kendilerini kayba uğratanlardır;
ayetlerimize karşı zalim olmalarından dolayı!

10. DOĞRUSU sizi yeryüzünde yerleştirdik
ve
orada size geçimlikler kıldık.
Ne kadar da az şükrediyorsunuz!

BÖLÜM 2

11. SİZİ yarattık sonra size şekil verdik, sonra da meleklere:
"Adem'i selamlayın" dedik,
İblis'ten başka hepsi derhal selamladılar.
O selamlayanlardan olmadı.
12. (Allah) buyurdu ki:
"Selamlamandan seni alıkoyan nedir? Sana emrettiğim halde!"
Dedi ki: "Ben ondan daha üstünüm/hayırlıyım/iyiyim;
beni ateşten yarattın onu ise çamurdan yarattın."
13. (Allah) buyurdu ki: "Hemen in oradan.
Orada büyüklenmek senin ne haddine! Haydi, hemen çık!
Çünkü sen alçaklardansın/aşağılanmışlardansın!"
14. İblis: "Tekrar dirilecekleri güne kadar bana mühlet ver" dedi.
15. Allah: "Sen mühlet verilenlerdensin" buyurdu.
16. (İblis) dedi ki: "Görürsün,
ben de gidip onları/kullarını saptırmak/azdırmak için,
doğru yolunun üzerine oturacağım/pusuya yatacağım.
17. Sonra da muhakkak onlara önlerinden ve arkalarından,
sağlarından ve sollarından yaklaşacağım.
Onların birçoğunu şükredici bulamayacaksın!"
18. (Allah) buyurdu ki: "*(Güzellik yurdundan)* kınanıp alçaltılmış
ve
kovulmuş olarak çık oradan!
Onlardan kim sana uyarsa,
kesinlikle cehennemi sizinle dolduracağım."

19. "Ve ey Âdem! Sen ve eşin cennette *(güzellik yurdunda)* yerleş!
Dilediğinizden yiyin
ve
şu ağaca sakın yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz."

20. Şeytan onlara,
o ikisinin örtülü avret/ayıp yerlerini açmak/açtırmak için,
vesvese verdi.
Dedi ki: "Rabbiniz sizi bu ağaçtan, siz iki melek olursunuz
veya
(burada) ebedi kalıcılardan olursunuz diye yasakladı."

21. "Ben size nasihat edenlerdenim" diye de onlara yemin etti.

22. Böylece ikisini aldatarak yerlerinden etti.
Ağaçtan *(haram/yasak olan şeyden)* tattıkları zaman,
avret mahalleri/ayıp yerleri kendilerine beliriverdi; üzerlerini,
cennet yapraklarından üst üste koyarak örtmeye çalıştılar.
Rableri onlara seslendi:
"Ben size o ağaçtan (tatmayı) yasak etmemiş miydim?
Ve size, şeytan sizin apaçık düşmanınızdır dememiş miydim?"

23. Dediler ki: "Rabbimiz!
Biz nefislerimize zulmettik/kendimize haksızlık ettik,
eğer bizi bağışlamazsan ve bize merhamet etmezsen,
elbette ki biz hüsrana uğrayanlardan oluruz."

24. *(Allah)* buyurdu ki: "Birinizin,
diğerinize yapabileceği düşmanlığa dikkat ederek inin!
Yeryüzünde, sizin için bir süre yerleşim
ve
bir süreye kadar da geçim vardır."

25. Buyurdu ki: "Orada yaşayacaksınız, orada öleceksiniz
ve
yine oradan çıkarılacaksınız."

Bölüm 3

26. "Ey Âdemoğulları *(ve kızları!)*
Biz size ayıp *(avret)* yerlerinizi *(içinizi)* örtecek giysi
ve

(dış giysisi olarak da) giyinip süsleneceğiniz,
bir elbise indirdik *(yapma fikrini varettik/verdik).*
Takva elbisesi ise daha hayırlıdır.
İşte bu, Allah'ın ayetlerindendir.
Umulur ki, düşünüp öğüt alırlar.
27. Ey Âdemoğulları *(ve kızları!)*
Sakın şeytan sizi fitneye düşürmesin/yoldan çıkartmasın;
atalarınızın cennetten çıkarılmalarına yol açtığı gibi,
sizi de fitneye düşürmesin/yoldan çıkartmasın:
Onlar konulan sınırı aştıklarında/yasağa uymadıklarında,
takva örtülerinden yoksun bırakılıp ortada kalıvermişlerdi.
O ve kabilesi, onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler.
Evet Biz şeytanları, inanmayanların velileri/dostları yaptık."

28. ONLAR bir kötülük/edepsizlik yaptıkları zaman,
dediler ki:
"Biz babalarımızı bu hal üzere bulduk.
Ve Allah da bize bunu emretti" (dediler).
De ki:
"Allah kötülüğü/edepsizliği emretmez.
Bilmediğiniz bir şeyi Allah'a karşı mı söylüyorsunuz?"
29. De ki:
"Rabbim adaleti emretti.
Her mescid'te yüzünüzü O'na doğrultun.
Dinde samimi kişiler olarak O'na yalvarın.
Sizi ilk yarattığı gibi yine O'nun huzuruna döneceksiniz."
30. Bir kısmı *(doğruyu araştırarak)* hidayete ulaştı.
Onların bir kısmına *(suçlularına)* da sapıklık hak oldu.
Şeytanları,
Allah'tan başka evliya/veliler/dostlar edindiler.
Ve kendilerinin hidayet üzere olduklarını sanıyorlardı.

31. EY ÂDEM EVLATLARI! *(Kız ve Oğulları!)*
Her mescid'te en güzel giysilerinizi giyin.
Yiyin için fakat savurganlık etmeyin.
Çünkü O, savurganları sevmez.

BÖLÜM 4

32. DE Kİ: "Allah'ın kulları için çıkardığı süsü *(giysi ve takıları)*
ve
temiz rızıkları kim haram etti?"
De ki: "Bunlar dünya hayatında iman edenler içindir.
Kıyamet günü de yalnız onlara tahsis edilmiştir."
İşte böylece, bilen bir kavim için ayetleri uzun uzun açıklarız.
33. De ki: "Rabbim yalnızca; açık ve gizli kötülüğü,
her türlü günahı, haksız yere saldırmayı,
hakkında hiçbir delil indirmediği şeyi Allah'a ortak koşmanızı
ve
Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır."

34. *(Suçlu)* her toplumun bir sonu/bir süresi vardır.
Sonları/süreleri geldiği zaman;
ne bir an geri kalırlar, ne de bir an ileri gidebilirler.

35. EY ÂDEMOĞLULLARI *(ve kızları!)*
Size içinizden,
ayetlerimi haber verip açıklayan elçiler geldiğinde,
kim sakınır ve kendini düzeltirse;
işte onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.
36. Ayetlerimizi yalanlayanlar
ve
onlara karşı büyüklenenlere gelince;
işte onlar ateşin arkadaşlarıdır, onlar orada sonsuz kalıcıdırlar.
37. Allah'a karşı yalan uydurup iftira eden
veya O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir?
Kitaptan kendilerine payları erişir.
Nihayet, elçilerimiz onlara gelip de onların canlarını alırken,
dediler ki:
"Allah'tan başka çağırdığınız/dua ettiğiniz şeyler nerede?"
Derler ki: "Bizden sapıp kayboldular."
Böylece kendilerinin inkârcı olduklarına,
kendi aleyhlerine şahitlik ettiler.

38. (Allah) buyurdu ki: "Sizden önce geçmiş,
cin ve insan topluluklarıyla beraber ateşe girin!"
Girdikçe içine, her bir toplum yoldaşına lânet etti.
Sonunda hepsi birden orada toplandıklarında;
sonrakiler, öncekiler için dediler ki:
"Rabbimiz! İşte bunlar bizi saptırdı.
Onlara ateşten bir kat daha fazla azap ver!" (Allah) buyurdu ki:
"Hepsi için bir kat fazla vardır. Ancak siz bilmezsiniz!"
39. Öncekiler de sonrakiler için dediler ki:
"Sizin bize bir üstünlüğünüz yoktur,
kazanıp biriktirmiş olduklarınıza karşılık, tadın azabı!"

BÖLÜM 5

40. AYETLERİMİZİ yalanlayanlar
ve
onlara karşı büyüklük taslayanlar var ya;
göğün kapıları onlara açılmayacak
ve
deve iğne deliğinden nasıl ki geçmez,
onlar da cennete giremeyeceklerdir.
Biz, suçluları işte böyle cezalandırırız.
41. Onlar için cehennemden döşekler
ve
üstlerine de örtüler vardır.
Biz zalimleri işte böyle cezalandırırız.

42. İMAN EDENLER
ve
faydalı bir işi en iyi şekilde *(dürüstçe)* yapanlar,
-ki gücünün yetmeyeceğini zaten hiçbir insana teklif etmeyiz-
onlar cennet arkadaşlarıdırlar.
Orada sonsuz kalıcıdırlar.
43. *(Cennette)* Biz onların göğüslerinde haset
ve
kinden ne varsa çekip almışızdır.

Altlarından nehirler/ırmaklar akar.
Derler ki: "Bizi buna kavuşturan Allah'a övgüler olsun!
Şayet Allah (ayetlerle) bize kılavuzluk etmeseydi,
biz doğru yolu bulup *(buraya)* gelemezdik.
Rabbimizin elçileri gerçeği getirmişler".
Onlara seslenildi:
"İşte cennet! Yaptıklarınıza karşılık size miras verildi."
44. Cennet halkı ateş halkına seslendiler:
"Biz, Rabbimizin bize vadettiğini gerçek olarak bulduk;
siz de Rabbinizin vadettiğini gerçek olarak buldunuz mu?"
Onlar da: "Evet" dediler.
Aralarından bir çağırıcı seslendi:
"Allah'ın lâneti zalimlerin üzerine olsun!
45. Onlar ki,
Allah'ın yolundan alıkoyarlar onu eğriltmek isterlerdi.
Onlar ahireti inkâr ederlerdi."
46. İki taraf arasında bir perde vardır
ve
Arâf üzerinde de her birini yüzlerinden tanıyan,
adamlar vardır.
Cennet halkına: "Size selâm!" diye seslendiler.
Ki onlar, henüz oraya girmemişlerdir.
Ancak, arzu edip *(oraya girmeyi)* istemektedirler.
47. Gözleri ateş halkına doğru çevrildiği zaman:
"Rabbimiz, bizi zalimler topluluğuyla birlikte kılma!" derler.

BÖLÜM 6

48. ARAF EHLİ kendilerini simalarından tanıdıkları,
birtakım adamlara seslendiler ve dediler ki:
"Çokluğunuz
ve
büyüklük taslamanız size bir fayda vermedi.
49. 'Allah onları hiçbir rahmete erdirmeyecek' diye,
yemin ettiğiniz kimseler bunlar mıydı?
(Cennetliklere dönerek): 'Girin cennete!'
Size korku yok, üzülmeyeceksiniz de!" (dediler).

50. Ateş halkı cennet halkına seslendiler: "Bize sudan biraz akıtın
veya
Allah'ın size verdiği rızıktan *(biraz verin)*." Onlar da derler ki:
"Şüphesiz Allah onu inkârcılara haram etmiştir."
51. Onlar dinlerini bir eğlence ve bir oyun edinmişlerdi
ve
dünya hayatında *(ahireti/hesap gününü)* unutmuşlardı.
Biz de bugün onları unuturuz; bugüne kavuşmayı unuttukları
ve
ayetlerimizi bile bile inkâr ettikleri gibi!
52. Ant olsun, onlara bir ilim üzere uzun uzun açıkladığımız,
bir kitap getirdik;
iman etmek isteyen herhangi bir topluma hidayet
ve
rahmet/iyilik olarak!
53. Onlar, onun *(uyarılarımızın)* sonucunu mu bekliyorlar?
Onun sonucu geldiği gün *(yürekler ağıza gelir ve)*
daha önce onu unutmuş olanlar derler ki:
"Doğrusu, Rabbimizin elçileri gerçeği getirmişlerdi.
Şimdi bizim şefaatçilerimiz var mı ki, bize şefaat etsinler.
Veya tekrar döndürülmemiz mümkün mü ki,
yaptıklarımızdan başka şeyler yapalım?"
Onlar kendilerini zarara uğratmışlardır.
Uydurmuş oldukları şeyler kendilerinden sapıp kaybolmuştur.

BÖLÜM 7

54. ŞÜPHESİZ Rabbiniz; gökleri
ve
yeri altı günde/altı evrede/altı aşamada yaratan Allah'tır.
Sonra Arş dahil tüm kainata kanunlarını kurdu.
(Dünyayı döner kılarak) gündüz ve gece,
Güneş, Ay ve Yıldızlar O'nun emrine boyun eğmişlerdir.
İyi bilin ki, yaratmak
ve
emir O'nundur/*(evreni)* yönetmek *(yalnızca)* O'na aittir.
Âlemlerin Rabbi Allah'ın şanı yücedir!

55. Yalvara yakara ve gizlice Rabbinize dua edin.
Çünkü O, haddi aşanları sevmez.
56. Düzene konulmasından sonra,
yeryüzünde bozgunculuk çıkarmayın.
Korkarak ve umarak O'na dua edin.
Şüphesiz ki, Allah'ın rahmeti iyilik yapanlara yakındır.
57. Rahmetinin önünde müjdeci olarak rüzgârları gönderen O'dur.
Nihayet bunlar ağırca bulutları kaldırıp yüklendiğinde,
onları ölü bir beldeye sevkederiz.
Bununla,
oraya suyu indiririz de onunla her türden meyve çıkarırız.
İşte bunun gibi, ölüleri de böyle çıkarırız!
Umulur ki, ibret alırsınız!
58. Rabbinin izniyle verimli topraklardan ürün fışkırır;
ama çorak verimsiz olandan,
yaramaz/faydasız bitkiden başkası çıkmaz!
Biz şükreden bir toplum için,
ayetleri işte böyle tekrar tekrar açıklarız.

BÖLÜM 8

59. ANT OLSUN, Nuh'u kavmine gönderdik.
Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin.
Sizin O'ndan başka İlâhınız yoktur.
Doğrusu ben,
sizin için büyük bir günün azabından korkuyorum."
60. Kavminden ileri gelenler dediler ki:
"Gerçekten biz seni apaçık bir sapıklık içinde görüyoruz."
61. (Nuh) "Ey kavmim" dedi: "Bende bir sapmışlık yoktur.
Ben sadece âlemlerin Rabbi'nden bir elçiyim.
62. Rabbimin gönderdiklerini size iletiyorum,
size nasihat ediyorum.
Allah tarafından gelen vahiyle,
sizin bilmediğiniz şeyleri biliyorum.
63. Size Rabbinizden bir hatırlatma gelmesine şaştınız mı;
içinizden sizi uyaracak bir adam vasıtası ile?
Korunun ve merhamete/bağışlanmaya layık olun!"

64. Onu yalanladılar.
Biz de onu ve gemide onunla beraber olanları kurtardık.
Ve ayetlerimizi yalanlayanları boğduk.
Çünkü onlar, görüp düşünmeyen bir kavim idiler.

BÖLÜM 9

65. KARDEŞLERİ Hûd'u, Âd kavmine gönderdik.
Dedi ki: "Ey kavmim!
Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka İlâhınız yoktur.
Hâlâ korkup sakınmaz mısınız?"
66. Kavminden inkârcıların ileri gelenleri dediler ki:
"Biz seni bir beyinsizlik içinde görüyoruz
ve
doğrusu seni yalancılardan sanıyoruz."
67. Dedi ki: "Ey kavmim! Bende bir beyinsizlik yoktur.
Aksine ben âlemlerin Rabbinden bir elçiyim.
68. Rabbimin gönderdiklerini size iletiyorum
ve
ben sizin için güvenilir bir nasihatçıyım.
69. Size Rabbinizden bir hatırlatma gelmesine
ve
aranızdan bir adam ile sizi uyarmasına hayret mi ediyorsunuz?
Hatırlayın! Nuh kavminden sonra sizi halifeler yaptı,
(onlardan sonra onların yerine yerleştirdi).
Ve sizi yaratılışça güçlü kıldı.
Bundan böyle Allah'ın nimetlerini hatırlayın.
Umulur ki kurtulursunuz!"
70. Dediler ki:
"Tek Allah'a kulluk edelim
ve
atalarımızın ibadet ediyor olduklarını bırakalım diye mi
bize geldin?
Eğer doğrulardan isen bize vadettiğin şeyleri getir."
71. (Hûd) dedi ki:
"Rabbinizden size bir azap ve bir hışım hak oldu.
Benimle mücadele mi ediyorsunuz?

Sizin ve babalarınızın isimlendirdiği,
Allah'ın kendileri hakkında hiçbir delil indirmediği,
birtakım *(kuru, boş, belirsiz)* isimler hakkında! Bekleyin öyleyse!
Şüphesiz ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim".
72. Onu ve onunla birlikte olanları Bizden bir rahmetle kurtardık.
Ve ayetlerimizi yalan sayanların kökünü kestik.

BÖLÜM 10

73. KARDEŞLERİ SALİH'İ de Semud'a/kavmine (gönderdik).
Dedi ki: "Ey kavmim!
Allah'a kulluk edin. Sizin için O'ndan başka hiçbir İlâh yoktur.
Rabbinizden size açık delil gelmiştir;
bu Allah'ın dişi devesi, sizin için bir ayettir, onu bırakın,
Allah'ın arzında otlasın. Sakın ona bir kötülükle dokunmayın.
Sonra sizi acı bir azap yakalar.
74. Âd'dan sonra,
sizi halifeler *(onların yerine geçenler)* yaptığını hatırlayın.
Sizi yeryüzünde yerleştirdi;
onun düzlüklerinde saraylar kuruyorsunuz
ve
dağlardan evler yontuyorsunuz.
Allah'ın nimetlerini hatırlayın da,
yeryüzünde bozguncular olarak fesat/terör çıkarmayın."
75. Kavminden büyüklük taslayan ileri gelenler,
aralarından iman etmiş güçsüz kimselere dediler ki:
"Salih'in gerçekten,
Rabbi tarafından gönderildiğini biliyor musunuz?"
(Müminler) dediler ki: "Biz onunla gönderilene inananlarız."
76. Büyüklük taslayanlar dediler ki:
"Biz de gerçekten kendisine inandığınız şeyi tanımayıp
inkâr edenleriz."
77. Dişi deveyi kestiler
ve
böylece Rablerinin emrini çiğnediler/emrine uymadılar.
Dediler ki: "Ey Salih! Bizi tehdit ettiğin şeyi bize getir.
Eğer sen gönderilmişlerden isen?"

78. Onları şiddetli bir sarsıntı yakaladı da,
kendi yurtlarında diz üstü çökekaldılar.
79. (Salih) onlardan yüz çevirdi.
"Ey kavmim!" dedi:
"Gerçekten ben, Rabbimin gönderdiğini size duyurdum,
size nasihat ettim.
Fakat siz nasihat edenleri sevmiyorsunuz."

80. HANİ LUT'u da (gönderdik). Kavmine dedi ki:
"Sizden önce âlemlerden hiç kimsenin yapmadığı
hayâsızlığı mı yapıyorsunuz?"
81. "Siz ha!
Kadınları bırakıp da şehvetle hemcinslerinize gidiyorsunuz!
Siz kesinlikle sınır tanımayan/azgınlaşmış bir toplumsunuz."
82. Kavminin cevabı başkaca olmadı, dediler ki:
"Onları kentinizden çıkarın!
Çünkü onlar fazla temizlenen insanlarmış!"
83. Biz de onu
ve
ailesini kurtardık, hanımı hariç!
O geride kalanlardan oldu.
84. Üzerlerine bir yağmur yağdırdık.
Bak, suçluların sonu nasıl oldu?

BÖLÜM 11

85. KARDEŞLERİ ŞUAYB'I da Medyen'e gönderdik.
"Ey kavmim!" dedi:
"Allah'a kul olun/ibadet edin.
Sizin için O'ndan başka hiçbir İlâh yoktur.
Doğrusu size Rabbinizden açık bir delil geldi.
Ölçüyü ve tartıyı tam yapın;
insanların eşyasını *(alırken)* değerinden düşüğe almayın
ve
ıslahından sonra yeryüzünde fesat/terör çıkarmayın.
Eğer inananlar iseniz, sizin için böylesi daha hayırlıdır.

86. Her yolun başına oturup ta tehdit ederek,
iman edenleri Allah'ın yolundan çevirmeye
ve
o yolu eğriltmeye çalışmayın.
Hatırlayın, hani siz az idiniz O sizi çoğalttı.
Bakın bozguncuların sonu nasıl oldu?
87. Eğer sizden bir grup benimle gönderilene inanmış
ve
bir grup da inanmamışsa,
öyleyse Allah aramızda hükmedinceye kadar sabırla bekleyin.
O hükmedenlerin/adalet ile ayırdedenlerin en hayırlısıdır."
88. Kavminin büyüklük taslayanlarından ileri gelenler, dediler ki:
"Ey Şuayb! Biz seni
ve
seninle beraber inananları kentimizden çıkaracağız.
Ya da mutlaka bizim dinimize döneceksiniz."
(Şuayb) dedi ki: "Biz istemesek de mi?!..
89. (O zaman) Allah'a karşı yalan uydurup iftira etmiş oluruz;
Allah bizi ondan kurtardıktan sonra yolunuza dönersek eğer!
Ona dönmemiz bizim için olur şey değildir;
Rabbimiz Allah dilerse *(aklımızı alırsa)* başka!
Rabbimiz ilimce herşeyi kuşatmıştır.
Biz Allah'a güvendik.
Rabbimiz, bizimle kavmimizin arasını hak ile/adalet ile aç.
(Adalet ile) hüküm verip açanların en hayırlısı Sensin!"
90. Kavminden ileri gelen inkârcılar dediler ki:
"Şayet Şuayb'a uyarsanız,
o zaman hüsrana uğrayanlardan olursunuz."
91. Hemen onları titreme yakaladı.
Evlerinde diz üstü çökekaldılar.
92. Orada hiç oturmamış gibi oldular, Şuayb'ı yalanlayanlar!
Şuayb'ı yalanlayanlar, hüsrana uğrayanlar oldular!
93. (Şuayb) onlardan yüz çevirdi ve dedi ki:
"Ey kavmim! Rabbimin gönderdiklerini size ilettim
ve
size nasihat ettim.
Artık inanmayan bir topluluğa nasıl acırım!"

BÖLÜM 12

94. BİZ hangi ülkeye bir nebi/peygamber gönderdiysek,
onun ehlini/halkını sıkıntıyla ve darlıkla sıkmışızdır.
Umulur ki, yalvarır yakarırlar diye.
95. Sonra, sıkıntının yerini iyilikle değiştirdik.
Nihayet çoğaldılar ve dediler ki:
"Sıkıntı ve sevinç atalarımıza da dokunmuştu."
Biz de onları ansızın yakaladık,
onlar farkında olmadıkları bir sırada!
96. Şayet,
ülkeler halkı inansalardı
ve
korunup sakınsalardı;
onlara gökten ve yerden bereketler açardık.
Fakat yalanladılar.
Biz de onları kazandıkları şeylerle hemen yakaladık.
97. O ülkeler halkı geceleyin uyuyorlar iken,
zorlu azabımızın kendilerine gelmeyeceğinden emin midirler?
98. Ya da o ülkeler halkı bir kuşluk vakti oynayıp eğlenirlerken,
azabımızın kendilerine gelmeyeceğinden emin midirler?
99. Yoksa Allah'ın azap planından emin mi oldular?
Hüsrana uğramış/sapıtmış toplumdan başkası,
Allah'ın azap planından emin olmaz.

BÖLÜM 13

100. ÖNCEKİ sahip*(selef)*lerinden,
yeryüzüne vâris *(halife)* olanlara bu gerçek hâlâ belli olmadı mı?
Eğer Biz dilemiş olsaydık,
onlara günahları nedeniyle bir musibet dokundururduk
ve
kalplerine de mutsuzluk verirdik,
artık onlar duymak istemiyorlar.
101. İşte o ülkeler!
Sana onların haberlerinden bir kısmını anlatıyoruz.
Ant olsun elçileri onlara açık belgeler getirmişlerdi.

Ama inanmadılar, ötedenberi yalanlamış oldukları gerçeklere.
Allah inkârcıların kalplerine huzur vermez.
102. Onların birçoğunda sözde durma diye bir şey bulamadık!
Birçoğunu da yoldan çıkmış/sapıklık içinde bulduk.

103. SONRA onların ardından ayetlerimizle Musa'yı gönderdik;
Firavun'a ve ileri gelen adamlarına.
Onlar onlara (ayetlere) hainlik ettiler.
Bak bozguncuların sonu nasıl oldu?
104. Musa dedi ki:
"Ey Firavun!
Gerçekten ben, âlemlerin Rabbinden bir elçiyim.
105. Allah'a karşı,
gerçekten başkasını söylememem üzerime bir borçtur.
Size Rabbinizden apaçık bir delil ile geldim.
Artık İsrailoğulları'nı benimle birlikte gönder."
106. Firavun dedi ki: "Bir ayet (mucize) ile geldiysen,
eğer doğrulardan isen onu göster bakalım."
107. Bunun üzerine asasını attı,
o birden apaçık kocaman bir yılan/ejderha oluverdi!
108. Elini çıkardı, o da ne?!
Bakanlar için parlayan bembeyaz bir şey!

BÖLÜM 14

109. FİRAVUN kavminden ileri gelenler, dediler ki:
"Gerçekten bu bilgili/alim bir sihirbazdır.
110. Sizi toprağınızdan çıkarmak istiyor, ne buyurursunuz?"
111. Dediler ki:
"Onu ve kardeşini beklet, şehirlere toplayıcılar gönder.
112. Bilgili/alim sihirbazların hepsini sana getirsinler."

113. SİHİRBAZLAR Firavun'a geldiler ve dediler ki:
"Eğer galip gelirsek bize ödül verilecek değil mi?"
114. (Firavun):
"Evet! Şüphesiz siz en yakınlarımdan olacaksınız" dedi.

115. Dediler ki: "Ey Musa! Önce sen mi atacaksın yoksa,
ilk atanlar biz mi olalım?"
116. "Siz atın" dedi.
Attıkları zaman insanların gözlerini büyülediler
ve
onları *(fen ve teknikleriyle)* ürküttüler.
Büyük bir sihir *(fenni olaylar)* ortaya koydular.
117. Biz de Musa'ya: "Asanı at" diye vahyettik.
Bir de baktılar ki, onların gösterdiği şeyleri yutuyor.
118. Böylece gerçek ortaya çıktı
ve
onların tüm yaptıkları bir hiç olup gitti!
119. Orada mağlup oldular ve küçük düştüler.

120. SİHİRBAZLAR hemen secdeye kapandılar.
121. Dediler ki: "Âlemlerin Rabbine iman ettik.
122. Musa'nın ve Harun'un Rabbine!"
123. Firavun dedi ki: "Ben size izin vermeden ona inandınız ha?!..
Bu kesinlikle sizin halkı oradan çıkarasınız diye,
şehirde kurduğunuz bir tuzaktır!
Ama, size ne yapacağımı yakında göreceksiniz.
124. Ellerinizi ve ayaklarınızı mutlaka çaprazlama keseceğim.
Sonra hepinizi asacağım."
125. (Sihirbazlar) dediler ki: "Biz zaten Rabbimize döneceğiz."
126. Dediler ki: "Sen bizden intikam alıyorsun.
Rabbimizin ayetleri bize ulaştığında iman ettiğimiz için.
Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır!
Bizi müslümanlar olarak vefat ettir."

BÖLÜM 15

127. FİRAVUN kavminden ileri gelenler, dediler ki:
"Musa'yı
ve
kavmini arzda/yeryüzünde fesat/karışıklık çıkarsınlar,
seni ve ilâhlarını terketsinler diye, serbest mi bırakacaksın?"

(Firavun) dedi ki:
"Onların oğullarını katlederiz, kadınlarını sağ bırakırız.
Elbette biz onları ezecek güçteyiz!"
128. Musa, kavmine dedi ki: "Allah'tan yardım dileyin ve sabredin.
Şüphesiz yeryüzü Allah'ındır.
Kullarından dilediğini ona mirasçı kılar
ve
mutlu son korunup sakınanlar içindir."
129. Dediler ki: "Sen bize gelmeden önce de bize eziyet edildi,
sen bize geldikten sonra da."
Musa dedi ki: "Umulur ki Rabbiniz, düşmanlarınızı helâk eder
ve sizi,
yeryüzünde yönetici kılar da nasıl işler yapacağınız görülür."

Bölüm 16

130. Gerçekten Biz,
Firavun sülalesini tuttuk/kıskıvrak yakaladık,
senelerce; kıtlıkla, ürünlerini azaltmakla sıktık ki,
hatırlayıp *(akıllarını başlarına alıp)* ders/ibret alsınlar!..
131. Onlara bir iyilik geldiği zaman:
"Bu bizim hakkımızdır" dediler.
Bir kötülük isabet edince de Musa'nın
ve
onunla birlikte olanların uğursuzluğuna yoruyorlardı.
İyi bilin ki;
onlara gelen belâlar/musibetler Allah katındandır.
Fakat onların birçoğu bilmiyor.
132. Dediler ki:
"Kendisiyle bizi büyülemen için,
her ne ayet/mucize getirirsen getir, biz sana inananlar değiliz."
133. Biz de üzerlerine; tufan, çekirge, haşerat, kurbağa
ve
kan gönderdik; ayrı ayrı mucize/ayetler olarak,
ama yine de kibirlendiler
ve
suçlu bir topluluk olmayı sürdürdüler.

134. Üzerlerine pislik azabı çökünce, dediler ki:
“Ey Musa!
Sana verdiği söze dayanarak Rabbine bizim için dua et.
Eğer bu cezayı bizden kaldırırsa; ant olsun ki sana inanırız
ve
kesinlikle İsrailoğulları’nı seninle birlikte göndeririz.”
135. Üzerlerinden bir süre için cezayı kaldırdığımız zaman,
hemen yeminlerini/sözlerini bozmaya başladılar.
136. Biz de onlardan intikam aldık ve onları denizde boğduk:
Ayetlerimizi yalanladıkları ve onlara kulak asmadıkları için!
137. Ezilmekte olan kavmi;
içini bereketli kıldığımız yeryüzünün doğularına
ve
batılarına mirasçılar kıldık.
Sabretmeleri yüzünden,
Rabbinin İsrailoğulları’na verdiği güzel söz tamam oldu.
Firavun’un ve kavminin yapıyor olduklarını
ve
yükseltmekte oldukları şeyleri yerlere serdik!

138. İSRAİLOĞULLARI’NI denizden geçirdik.
Derken kendilerine ait birtakım putlara tapmakta olan
bir kavme rastladılar.
“Ey Musa!
Onların *(taptığı)* ilâhları gibi bir ilâh da bize yap” dediler.
(Musa) “Siz gerçekten cahillik eden bir kavimsiniz” dedi.
139. ”Şunların içinde oldukları din yok olmaya mahkûmdur
ve
yapmakta oldukları şeyler bâtıldır.”
140. (Musa) dedi ki:
“Size Allah’tan başka *(tapınılacak)* bir ilâh mı arayayım?
Sizi âlemlere üstün kılmışken!”
141. Ve: “Hani sizi Firavun hanedanından kurtarmıştı.
Size azabın en kötüsünü yapıyorlardı;
oğullarınızı öldürüyorlar ve kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı.
Bunda Rabbinizden sizin için büyük bir belâ vardı” *(dedi).*

BÖLÜM 17

142. MUSA'ya otuz gece için süre verdik,
buna bir on (gece) daha ekledik.
Böylece Rabbinin tayin ettiği vakit kırk geceye tamamlandı.
Musa, kardeşi Harun'a dedi ki:
"Kavmim içinde benim yerime geç ve ıslah et.
Sakın bozguncuların/karışıklık çıkaranların yoluna uyma!"
143. Musa, söylediğimiz yere geldiği zaman Rabbi onunla konuştu.
"Rabbim" dedi:
"Bana kendini göster de sana bakayım."
Allah buyurdu ki: "Sen, Beni asla göremeyeceksin.
Fakat dağa bak,
eğer o yerinde durursa, sen de Beni görürsün."
Rabbi dağa göründüğü zaman onu darmadağın etti
ve
Musa baygın olarak düştü.
Ayılınca, dedi ki:
"Seni tenzih ederim! Sana tövbe ettim.
Ben inananların ilkiyim."
144. (Allah) buyurdu ki:
"Ey Musa! Şüphesiz Ben risaletimle (mesajlarımla)
ve
seninle konuşmakla, seni insanlar üzerine seçtim.
Sana verdiğimi al ve şükredenlerden ol."
145. Levhalarda ona herşeyden bir öğüt
ve
herşey için bir açıklama yazdık.
"Haydi onları kuvvetle tut ve kavmine de emret.
Onlar da en güzel şekilde tutsunlar.
Yakında size sözünde durmayıp
doğru yolu tutmayanların yurdunu göstereceğim."
146. Yeryüzünde haksız yere büyüklenenler,
ayetlerime/mucizelerime mani olamayacaklar.
Onlar, her bir mucizeyi/ayeti görseler de onlara inanmıyorlar.
Akıl ve doğruluk yolunu görseler de onu yol edinmiyorlar.
Ama azgınlık yolunu görseler onu yol ediniyorlar.

Öyledir, çünkü onlar ayetlerimizi yalanladılar
ve
onları umursamaz oldular.

147. Ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanların,
amelleri/yaptıkları bütün işler boşa gitmiştir.
Onlar,
işlemiş oldukları şeylerden başkası ile mi cezalandırılacaklardı?

BÖLÜM 18

148. VE MUSA'NIN kavmi,
onun *(Musa'nın Tûr'a çıkmasının)* ardından,
ziynet/süs eşyalarından yapılmış,
ses çıkaran buzağı heykeline tapınmaya başladılar.
Görmediler mi ki o, onlarla konuşmuyor,
onlara bir yol göstermiyor.
Onu benimsediler ve zalimler oldular.

149. Ne zaman ki pişman oldular
ve
kendilerinin sapıtmış olduklarını gördüler, dediler ki:
"Eğer Rabbimiz,
bize merhamet etmezse ve bizi bağışlamazsa,
muhakkak ki biz, ziyana uğrayanlardan oluruz."

150. Musa kavmine döndüğünde (yaptıklarından dolayı),
kızgın ve üzgün olarak dedi ki:
"Ne kötü şeyler yapmışsınız!
Benden sonra Rabbinizin emrini *(beklemeyip)* acele mi ettiniz?"
Levhaları attı ve kardeşinin başını tuttu;
kendine doğru çekmeye başladı.
(Kardeşi) dedi ki: "Ey anamın oğlu!
Bu kavim beni zayıf gördü ve neredeyse beni öldüreceklerdi.
Düşmanları bana güldürme, beni zalim toplum ile bir tutma!"

151. (Musa) dedi ki: "Rabbim, beni ve kardeşimi bağışla
ve
bizi rahmetine kabul et.
Sen merhametlilerin en merhametlisisin."

BÖLÜM 19

152. BUZAĞIYI ilâh/tanrı edinenlere,
Rablerinden bir hışım ve dünya hayatında da zillet erişecektir.
Biz iftira edenleri işte böyle cezalandırırız.
153. Kötülük işleyip de bunun ardından tövbe ederek
iman edenler var ya; işte onlar için şüphesiz ki Rabbin,
bundan sonra da elbette bağışlayandır, esirgeyendir.
154. Musa'dan öfke gidip sakinleşince levhaları aldı,
onların bir nüshasının içinde hidayet
ve
rahmet vardı; Rablerinden sakınanlar için.

155. MUSA tayin ettiğimiz vakit için,
kavminden yetmiş kişi seçip ayırdı.
Onları bir sarsıntı tutunca; "Rabbim!" dedi:
"Eğer dileseydin, bundan önce onları ve beni helâk ederdin.
İçimizdeki sefihlerin/beyinsizlerin günahları yüzünden
bizi helâk mı edeceksin?
Zaten o da Senin açığa çıkarmandan başka bir şey değildir.
Onunla, sapıklığı dileyeni sapıklıkta bırakırsın,
doğruluk dileyene de yol gösterirsin.
Sen bizim dostumuz/velimizsin.
Bizi bağışla ve bize merhamet et.
Sen bağışlayanların en hayırlısısın!
156. Bu dünyada bize bir iyilik yaz ve ahirette de bir iyilik yaz.
Şüphesiz biz Sana döndük."
(Allah) buyurdu ki:
"Azabımı *(hak eden suçlulardan)* dilediğime isabet ettiririm
ve
rahmetim herşeyi kuşatmıştır;
Ben onu (rahmetimi) içtenlikle korkanlara,
zekâtı verenlere ve ayetlerimize inananlara yazacağım."
157. Onlar ki; ümmî nebi/peygamber olan rasûle/elçiye tâbi olurlar,
yanlarındaki Tevrat ve İncil'de yazılı olan!
O peygamber, onlara iyiliği emreder/iyilikle söyler,
onları; kötülüklerin oluşmasından önce engellemeye çalışır.

Temiz şeyleri onlara helal sayar
ve
pislik*(olan şey)*leri onlara haram kılar.
Üzerlerindeki ağırlıkları kaldırıp atar
ve
sırtlarındaki zincirleri kırar.
Ona inananlar,
destekleyerek ona saygı gösterenler,
ona yardım edenler
ve
onunla birlikte indirilen ışığa/nura tâbi olanlar var ya;
işte onlar, kazançlı çıkanlardır.

BÖLÜM 20

158. DE Kİ: "Ey insanlar!
Şüphesiz ben, Allah'ın hepinize gönderdiği bir elçiyim;
O (Allah) ki,
göklerin ve yerin egemenliği/imparatorluğu O'nundur.
O'ndan başka İlâh yoktur.
Diriltir ve öldürür.
Öyleyse Allah'a
ve
O'nun ümmi Peygamberi olan elçisine iman edin/inanın
-ki, o da; Allah'a ve O'nun kelimelerine inanmaktadır-
ve
ona uyun ki, doğru yolu bulasınız!"

159. MUSA'NIN KAVMİNDEN bir topluluk vardı ki,
gerçekle *(ayetler+akıl+bilim+faydalı iş ile)* doğru yolu gösterirler
ve onunla, adaletle hareket ederlerdi.
160. Onları, on iki kabile halinde topluluklara ayırdık.
Halkı kendisinden su isteyince Musa'ya:
"Asanla taşa vur" diye vahyettik.
Hemen ondan (o taştan) on iki göze fışkırdı,
her kabile içeceği yeri bildi.

Bulutu üzerlerine gölge yaptık.
Onlara kudret helvası ve bıldırcın indirdik.
"Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin."
Onlar Bize zulmetmediler,
aksine kendilerine zulmetmekte idiler.
161. Hani onlara:
"Şu kentte oturun ve ondan dilediğinizi yiyin.
Ve 'affet/bağışla!' deyin.
Secde/itaat edici olarak (kentin) kapı(sın)dan girin ki,
(böylece) hatalarınızı bağışlayalım.
İyilik yapanlara ise daha da artıracağız" denilmişti.
162. Onlardan zulmedenler;
sözü,
kendilerine söylenenden başka bir sözle değiştirdiler
(veya kendilerine söylenen kelimelerin anlamını değiştirdiler.)
Biz de üzerlerine gökten bir belâ, bir afet gönderdik;
zulmetmeleri yüzünden!

BÖLÜM 21

163. ONLARA, denizin kıyısında olan o kasaba hakkında sor!
Hani onlar, cumartesiye uymayıp saygısızlık ediyor,
haddi aşıyorlardı.
Çünkü, balıkları onlara cumartesi (tatil) günü;
iş yapmadıkları zaman, akın akın sürüyle gelirdi.
Tatil yapmadıkları/mesai gün(ü) ise onlara gelmiyorlardı.
Yoldan çıkmalarından dolayı,
onlara işte böyle karşılık veriyorduk.
164. İçlerinden bir topluluk dedi ki:
"Allah'ın kendilerini helâk edeceği
ya da
şiddetli bir azapla kendilerine azap edeceği bir kavme,
niçin öğüt veriyorsunuz ki?" *(diye sorduklarında,*
bu erdemli kişiler) şöyle cevap verdiler: "Rabbinizin katında
bir mazeret/sorumluluğumuz kalksın için
ve
bir de belki sakınıp korunurlar diye."

165. Kendilerine hatırlatılan onca şeyleri/öğüdü unuttukları zaman;
kötülükleri oluşmasından önce engelleyen,
(onlara kendi iyilikleri için öğüt verip yeniden hatırlatan) kimseleri kurtardık.
Zulmedenleri ise çok kötü bir azapla yakaladık;
yoldan çıkmaları yüzünden!
166. "Yapmayın" denilen kötü işi kibirlenerek yaptıklarında,
onlara dedik ki: "Hor ve aşağılık maymunlar gibisiniz."

167. RABBİN, kıyamet gününe kadar onlara (kibirlenenlere),
azabın en kötüsünü yapacak kimseler göndereceğini ilân etti.
Gerçekten Rabbin, cezayı çabuk verendir.
O, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.
168. Onları, yeryüzünde grup grup paramparça savurduk.
İçlerinde salih olanlar da vardır,
bundan (başka) aşağıda olanlar da vardır.
Onları iyilik yapmalarına
ve
kötülük yapmalarına özgürlük tanıyarak açığa çıkardık,
belki dönerler diye *(süre tanıdık!)*
169. Onlardan sonra, kitabı miras alan bir nesil yerlerine geldi.
Şu değersiz arzın/yeryüzünün basit menfaatini alıyorlar
ve: "Biz nasıl olsa bağışlanacağız" diyorlardı.
Onlara bunun benzeri bir meta/mal da gelse onu da alırlar.
Peki onlardan kitaba uyacaklarına dair söz alınmamış mıydı?
Ve Allah hakkında gerçekten başkasını söylemeyeceklerine dair!
Ve onun içindekileri okuyup öğrenmediler miydi?
Korunanlar için ahiret yurdu daha hayırlıdır.
Hâlâ aklınızı başınıza almayacak mısınız?
170. Onlar kitaba sımsıkı sarılır ve namazı da gereği gibi kılarlar.
İşte Biz,
düzelmeye/düzeltmeye çalışanların mükâfatını boşa çıkarmayız.
171. Hani bir zaman,
üzerlerine bir gölge gibi dağı söküp kaldırmıştık da
onu üzerlerine düşecek sanmışlardı.
"Size verdiğimiz şeyi kuvvetle tutun
ve içindeki şeyleri hatırlayın, belki korunup sakınırsınız."

BÖLÜM 22

172. RABBİN,
Ademoğulları*(ve kızları)*nın sırtlarından zürriyetlerini alır
ve
onları kendi nefislerine karşı şahit tutar;
"Ben sizin Rabbiniz değil miyim?"(der).
Onların;
"Evet, biz buna şahidiz" sözleri genlerine yazılmıştır.
(Böylece); "Kıyamet günü biz bundan habersizdik" diyemezler.
173. Veya:
"Daha önce atalarımız da şirk koşmuştu
ve
biz onların ardından gelen bir nesiliz.
Sistemi yanlış kuranların yüzünden *(böyle olduk),*
şimdi bizi helâk mı edeceksin" diye mazeret getirmeyin.
174. İşte Biz,
ayetleri böyle uzun uzun açıklarız, umulur ki dönerler.

175. ONLARA, şu kimsenin haberini de oku/anlat:
Kendisine ayetlerimizi vermiştik, onlardan sıyrılıp çıktı.
Şeytanın peşine takıldı nihayet azgınlardan oluverdi.
176. Hak eden/lâyık olsaydı, bunlarla onu yükseltirdik.
Fakat o, yere saplandı ve ihtirasının/hevasının peşine takıldı.
Onun hali, köpeğin hali gibidir;
üstüne varsan da dilini sarkıtıp solur,
onu terkedip kendi haline bıraksan da dilini sarkıtıp solur.
İşte, ayetlerimizi yalan sayan topluluğun durumu böyledir.
Bu kıssayı anlat, belki düşünüp öğüt alırlar!
177. Ayetlerimizi yalanlayan topluluğun misali ne kötüdür!
Nefislerine zulmediyorlar.
178. Allah kime *(Hz. Muhammed gibi elçi seçerek)* yol gösterirse,
hidayete eren işte odur!
Ve kimi,
(Kur'an ile düzelmek istemeyip yanlış hayat tarzını seçenleri) de
sapıklığında bırakırsa,
işte hüsrana uğrayanların kendileri onlardır.

179. Hiç kuşkusuz; cin
ve
insanın suçlularından birçoğunu *(hakedenleri)* cehenneme atarız.
Kalpleri (akılları) vardır ama onunla ince
ve
derin düşünmüyorlar.
Gözleri vardır ama onlarla görmüyorlar,
kulakları vardır ama onlarla işitmiyorlar.
İşte onlar hayvanlar gibidirler, hatta daha da şaşkındırlar.
İşte onlar gafillerdir.

180. EN GÜZEL İSİMLER Allah'ındır.
Öyleyse, O'na bunlarla dua edin/O'nu bunlarla anın!
O'nun isimleri konusunda eğriliğe sapanları terkedin!
Onlar yaptıkları şeylerin cezasını çekeceklerdir.

181. YARATTIKLARIMIZDAN,
gerçeğe ileten bir toplum vardır,
onunla *(gerçek ile/Kur'an ile)* adaleti uygularlar.

BÖLÜM 23

182. AYETLERİMİZİ yalanlayanları ise;
bilmedikleri yönden derece derece helâke yaklaştıracağız.
183. Onlara mühlet veriyorum.
Şüphesiz ki Benim planım sağlamdır.
184. Düşünmediler mi?
Arkadaşlarında bir mecnunluk olmadığını!
O ancak apaçık bir uyarıcıdır.
185. Bakmadılar mı, göklerin
ve
yeryüzünün melekûtuna *(iç alemine/kusursuz otoriteye)*
veya
Allah'ın yarattığı herhangi bir şeye?
Ve ecellerinin gerçekten yaklaşmış olması ihtimaline?
Artık bundan sonra hangi söze/habere inanırlar ki!..

186. Allah'ın verdiği özgürlüğü,
dalâleti/sapıklığı seçmede kullananlara,
artık doğruya yönlendiren de kâr etmez/fayda vermez.
(Allah) onları şaşkın bir halde azgınlıkları içinde bırakır.

187. SANA kıyamet saatini soruyorlar;
"Gelip çatması ne zamandır?" diye.
De ki: "Onun bilgisi ancak Rabbimin katındadır.
Onu vaktinde oluşturacak olan O'dur ancak.
O, göklere de yere de ağır gelecektir!
O size ansızın gelir."
Sanki sen ondan haberdar imişsin de sana soruyorlar.
De ki: "Onun bilgisi ancak Allah katındadır."
Fakat insanların birçoğu düşünmüyor.
188. De ki: "Ben kendime ne bir yarar
ve
ne de bir zarar verme gücüne sahip değilim.
Allah'ın dilemesi hariç!
Eğer gaybı bilseydim hayrı/iyiliği daha çok yapardım.
Ve bana hiçbir fenalık dokunmazdı.
Ben sadece bir uyarıcı ve bir müjdeciyim;
iman eden/inanmak isteyen bir toplum için!"

BÖLÜM 24

189. SİZİ tek bir nefisten/döllenmiş yumurtadan yaratan,
kendisiyle huzur/rahatlık bulsun diye,
eşini de ondan *(döllenmiş yumurtadan/nefisten)* yaratan O'dur.
Eşi onu sarıp yaklaştığı zaman hafif bir yük yüklendi
ve
onunla dolaştı.
Nihayet ağırlaşınca ikisi Rableri olan Allah'a dua ettiler;
"Bize sağlıklı ve salih/faydalı bir çocuk verirsen,
şükredenlerden oluruz."
190. Onlara sağlıklı bir çocuk verince;
kendilerine verdiği şey ile O'na ortaklar koştular.

(Yani, sevgide Allah'ı ikinci plana koyarak müşrik oldular).
Allah onların ortak koştuklarından münezzehtir...
191. Hiçbir şey yaratmayan ve
kendileri yaratılmış olan şeyleri mi ortak koşuyorlar?
192. Onlar, bir yardıma bile güç yetiremezler,
kendilerine de yardım edemezler.
193. Siz onları doğru yola çağırsanız *(şirkte ısrar edenler),*
size uymazlar.
Artık onları çağırmışsınız
veya
susmuşsunuz; sizin için farketmez!

194. ALLAH'tan başka yakardıklarınız sizin gibi kullardır.
Haydi onları çağırın size cevap versinler.
Eğer doğrulardan iseniz!
195. Onların kendisiyle yürüyecekleri ayakları mı vardır?
Yoksa kendisiyle tutacakları elleri mi vardır?
Ya da kendisiyle görecekleri gözleri mi vardır?
Veya kendisiyle işitecekleri kulakları mı vardır?
Onun için de ki:
"Ortak koştuklarınızı çağırın sonra da bana tuzak kurun...
Bana, göz bile açtırmayın!
196. Şüphesiz ki benim dostum kitabı indiren Allah'tır.
O dürüstlere velilik/dostluk eder.
197. O'ndan başka yakardıklarınız/taptıklarınız ise,
size yardım etmeye güç yetiremezler;
(onlar) kendilerine bile yardım edemezler."
198. Onları yol göstermeleri için çağırsanız duymazlar.
Onları *(putları-heykelleri)* sana bakıyorlarmış gibi görürsün,
oysa görmezler ki onlar!
199. Sen affı tut, iyiliği emret/iyilikle söyle ve cahillere aldırış etme!
200. Eğer şeytandan kötü bir düşünce seni dürtüklerse/kışkırtırsa,
hemen Allah'a sığın *(Allah'a yalvar/dua et.)*
Şüphesiz O işitir, bilir.
201. Allah'tan korkanlara şeytandan bir fısıltı/vesvese dokununca,
iyice düşünür *(Rablerini/Zikri/Kur'an ve ayetlerini)* hatırlarlar.
İşte o zaman gerçeği görürler!

202. ŞEYTANIN kardeşleri ise onları azgınlığa sürüklerler,
sonra da yakalarını/peşlerini bırakmazlar.
203. Onlara bir ayet getirmediğin zaman derler ki:
"(Oradan buradan topladığın gibi) bunu da toplasaydın ya!"
De ki: "Ben ancak Rabbimden bana vahyolunana uyarım."
Bütün bu ayetler;
ufkunuzu/düşüncenizi açacak Rabbinizden gelen belgelerdir.
Bir doğru yol kılavuzudur ve bir rahmettir,
inanan bir topluluk için!

204. KUR'AN *(veya çevirisi)* okunduğu zaman hemen susun!
Ve onu *(okunanları anlamaya çalışarak)* dinleyin!
Umulur ki; böylece merhamet olunursunuz!
205. Yalvararak ve için için korkarak;
sabah akşam yüksek olmayan sesle Rabbini an/zikret!
Sakın gafillerden olma!
206. Şüphesiz ki Rabbinin katındakiler,
O'na kulluk etmekten büyüklük taslayıp yüz çevirmezler,
O'nu yüceltirler.
Ve yalnız O'na secde/itaat ederler.

CİN SURESİ

İniş Sırası: 40 • Mushaf Sırası: 72 • Mekki Sure • 28 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. DE Kİ: "Bana vahyolundu ki;
cinlerden *(görmediğiniz varlıklardan)* bir topluluk dinlediler
ve sonra:
'Doğrusu, bizi hayrete düşüren bir Kur'an işittik' dediler."
2. "O, doğruya iletiyor, biz de ona iman ettik.
Rabbimize hiç kimseyi ortak koşmayacağız.
3. Muhakkak ki, Rabbimizin şanı çok yücedir.
O, eş ve çocuk edinmemiştir.
4. Meğerse bizim sefih *(İblis)*,
Allah hakkında saçma sapan şeyler söylüyormuş.
5. Oysa biz, insanların ve cinlerin Allah hakkında;
yalan söylemeyeceklerini sanmışız.

6. GERÇEK şu ki;
insanlardan birtakım adamlar,
cinlerden *(görmedikleri varlıklardan)* birtakım adamlara,
sığınır gibi yapıyorlar da onların kibir ve azgınlıkları artıyordu.
7. Onlar da, sizin sandığınız gibi;
Allah'ın hiç kimseyi diriltmeyeceğini sanmışlardı.
8. Doğrusu biz göğe dokunmak istedik de onu sert bekçilerle
ve alevlerle dolu bulduk.
9. Oysa, biz onun dinlemeye mahsus yerlerinde otururduk.
Ancak, şimdi kim dinleyecek olsa,
kendisini gözetleyip izleyen bir alev bulur.
10. Doğrusu biz bilmiyoruz;
bununla yeryüzündeki kimselere bir şer mi istenildi,
yoksa;
Rableri kendileri için doğruya ulaştıran bir hayır mı diledi?

11. ŞÜPHESİZ bizden salihler de var, bundan aşağı olanlar da var.
Biz çeşit çeşit tarikatlara/yollara ayrılmışız.
12. Doğrusu biz,
yeryüzünde Allah'ı âciz bırakamayacağımızı anladık.
Ve kaçsak da O'ndan asla kurtulamayacağımızı anladık.
13. Hidayeti işitince O'na iman ettik.
Kim Rabbine iman ederse,
(hak ettiği konuda) eksik verilmesinden
ve
zillete düşmekten korkmaz artık.
14. Doğrusu bizler;
bizden teslim olanlar da var, sapıtıp zulmedenler de var.
Kim teslim olursa işte onlar,
doğru yolu araştırarak (Allah'a) yönelmiş olanlardır.
15. Sapıtıp zulmedenlere gelince, onlar cehenneme odun oldular."

16. "EĞER onlar,
doğru yol üzerinde şaşmadan gidecek olurlarsa,
elbette onlara bol su/rızık vereceğiz".
17. Ki onlara, bununla yaptıklarının karşılığını veriyoruz!
Kim Rabbinin hatırlatmasından yüz çevirirse,
onu gittikçe artan çetin bir azaba uğratır.
18. Şüphesiz mescitler Allah içindir.
O halde,
Allah ile birlikte başka birisine yalvarmayın/dua etmeyin.
19. Allah'ın kulu O'na ibadet/dua etmek için ne zaman kalksa;
neredeyse hep birlikte etrafını sararak üzerine çullanacaklardı!

BÖLÜM 2

20. DE Kİ:
"Ben yalnız Rabbime yalvarırım,
hiç kimseyi O'na ortak koşmam".
21. De ki: "Doğrusu ben size bir zarar
ve
bir fayda verme gücüne sahip değilim."

22. De ki:
"Hiç kimse beni Allah'a karşı koruyamaz
ve
ben O'ndan başka sığınak da bulamam!
23. (Benim görevim) Allah'tan gelen vahyi (Kur'an'ı)
ve
O'nun mesajlarını *(sizlere)* iletmektir/ulaştırmaktır".
Kim Allah'a
ve
elçisine isyan ederse ona muhakkak ki,
içinde sonsuz olarak kalacakları cehennem ateşi vardır.

24. SONUNDA vadolundukları şeyi gördükleri zaman,
yardımcısı en zayıf
ve
sayıca en az olanın kim olduğunu yakında bilecekler!
25. De ki:
"Size vadolunan şey (kıyamet) yakın mıdır?
Yoksa Rabbim onu uzun süreli mi kılmıştır?
Ben bilemem!"
26. O gaybı bilendir,
hiç kimseye gaybını açıklamaz.
27. Ancak seçtiği elçiden razı olması müstesna!
Çünkü O (Allah), onların/elçilerin önünü
ve
arkasını gözetlemek için gözcüler gönderir.
28. Ki böylece onların;
Rablerinin mesajlarını iletmiş olduklarını açığa çıkarsın.
O, onların yaptıklarını kuşatmış
ve
herşeyi inceden inceye hesaplamıştır.

Yasin Suresi

İniş Sırası: 41 • Mushaf Sırası: 36 • Mekki Sure • 83 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Ya, Sin.

2. HİKMETLİ *(akıl ve tabiata uygun)* Kur'an'a yemin olsun!
3. Gerçekten sen gönderilmiş elçilerdensin.
4. Dosdoğru bir yol üzerindesin;
5. üstün ve merhametli olanın indirdiği (yol üzerindesin).
6. Ataları uyarılmamış,
bu yüzden kendileri de gaflet içinde kalmış
bir toplumu uyarman için (seni gönderdik).

7. GERÇEKTEN o söz,
onların birçoğunun üzerine hak oldu. Onlar inanmadılar.
8. Sanki onların boyunlarında, çenelerinde halkalar var,
kafaları kalkık, kibirlidirler.
9. Sanki önlerinde arkalarında set var.
Gerçekleri duymak görmek istemiyorlar.
10. Onları uyarsan da uyarmasan da onlar için birdir, inanmıyorlar.

11. SEN ancak zikre (Kur'an'a) hatırlatıcıya uyan kimseyi
ve
görmeden Rahmân'dan korkanı uyarabilirsin.
Onu bir bağışlanmayla ve güzel bir mükâfatla müjdele!
12. Şüphesiz, ölüleri Biz diriltiriz/yeniden hayata döndürürüz.
Önceden yolladıkları
ve
geride bıraktıkları *(bütün iyi kötü)* izleri/eserleri yazarız.
Böylece herşeyi merkezi bir sistemde kayıt altında tutarız.

BÖLÜM 2

13. ONLARA misal olarak,
kendilerine elçilerin geldiği şu kent halkını anlat:
14. Onlara iki elçi gönderdik, ikisini de yalanladılar.
Biz de onları üçüncü biriyle destekledik.
Dediler ki: "Şüphesiz biz size gönderilen elçileriz."
15. Dediler ki: "Siz de ancak bizim gibi birer insansınız,
Rahmân bir şey indirmemiştir,
siz sadece yalan söylüyorsunuz."
16. Dediler ki: "Rabbimiz biliyor ki,
gerçekten biz size gönderilmiş elçileriz.
17. Üzerimize düşen görev açıkça duyurmaktır."
18. Dediler ki: "Biz, sizin yüzünüzden uğursuzluğa uğradık,
eğer vazgeçmezseniz sizi taşlarız/kovarız
ve
bizden size acı bir azap dokunur."
19. Dediler ki:
"Sizin uğursuzluğunuz kendinizdendir.
Size öğüt verildiği için mi?
Aksine, siz aşırı giden bir toplumsunuz."
20. Kentin öte ucundan bir adam koşarak geldi ve şöyle dedi:
"Ey kavmim elçilere uyun!
21. Sizden bir ücret istemeyen kimselere uyun.
Onlar doğru yoldadırlar.
22. Ben niçin beni yaratana kulluk etmeyeyim?
Siz de O'nun katına döndürüleceksiniz.
23. Ben O'ndan başka ilâhlar edinir miyim hiç?
Eğer Rahmân bir zarar dilerse,
onların kayırıcılığı hiç işime yaramaz ve beni kurtaramazlar!
24. İşte o zaman ben apaçık bir sapıklık içinde olurum.
25. Şüphesiz ben Rabbinize inandım, haydi beni dinleyin."
26. *(Şehit edildikten sonra ona)* 'cennete gir' denilince, dedi ki:
"Ah, ne olurdu kavmim bilseydi!
27. Rabbimin beni bağışladığını
ve
beni ağırlananlardan/ikram edilenlerden kıldığını!.."

28. Kendisinden sonra,
kavminin üzerine gökten bir ordu indirmedik,
indiriciler de değildik.
29. Sadece bir çığlık!.. Hemen hepsi bir kül yığınına dönüverdiler.

30. YAZIK şu kullara!
Onlara hiçbir elçi gelmedi ki onunla alay etmesinler.
31. Görmediler mi?
Kendilerinden önce nice kuşakları yıkıp imha ettik.
Onlar geri dönüp kendilerine gelemeyecekler.
32. Ancak hepsi huzurumuzda hazır olacaklardır.

BÖLÜM 3

33. ÖLÜ TOPRAK onlar için bir göstergedir;
Biz onu dirilttik ve ondan taneler çıkardık, ondan yiyorsunuz.
34. Orada, hurma bahçeleri ve üzüm bağları var ettik,
orada pınarlar fışkırttık.
35. Onun ürünlerinden
ve
ellerinin emeğiyle ürettiklerinden yesinler, diye.
Hâlâ şükretmiyorlar mı?
36. O, eksiklikten uzaktır!
Yerin bitirdiklerinden, (insanların) kendilerinden
ve
bilmedikleri nice şeyden bütün çiftleri yaratandır.

37. GECE de onlar için bir göstergedir/delildir.
Gündüzü ondan soyup çıkarırız,
onlar birden karanlıkta kalıverirler.
38. Güneş de kendi yörüngesi içinde akıp gider.
Bu, üstün ve bilenin takdiridir.
39. Ay'a da menziller *(konaklar/duraklar/dolaşım yerleri)* takdir ettik,
kuru bir hurma dalına *(hilal şekline)* dönüşünceye kadar!
40. Güneş Ay'a erişemez, gece de gündüzü geçemez.
Ve her biri, kendisi için belirlenmiş bir yörüngede akar gider.

41. DOLU gemide zürriyetlerini taşımamız da
onlar için bir göstergedir.
42. Kendileri için,
bunun benzeri binecekleri daha nice şeyler yarattık.
43. Dilesek, onları batırır boğarız;
kendilerinin imdadına koşan bulunmaz ve kurtulamazlar.
44. Ancak, Bizden bir rahmet
ve
bir süreye kadar faydalanma vardır.

45. ONLARA: "Önünüzdeki ve arkanızdaki şeylerden sakının.
Belki merhamet olunursunuz" denildiği zaman *(aldırmazlar)*.
46. Onlara, Rablerinin ayetlerinden bir ayet gelmeyegörsün,
mutlaka ondan yüz çeviricidirler.
47. Onlara: "Allah'ın size rızık olarak verdiği şeylerden verin",
denildiği zaman inkârcılar iman edenlere dediler ki:
"Allah'ın dilerse kendisini doyuracağı kimseyi
biz mi doyuracak mışız?
Siz apaçık bir sapıklık içindesiniz."
48. "Eğer doğru söyleyenlerden iseniz,
bu tehdit ne zamanmış?" diyorlar.
49. Onlar sadece tek bir çığlık bekliyorlar!
Onlar çekişip dururlarken o (çığlık) kendilerini yakalar.
50. Artık ne bir vasiyet edebilirler, ne de ailelerine dönebilirler.

BÖLÜM 4

51. SUR'A üflenmiştir;
bir de bakarsın ki onlar kabirlerinden kalkmış,
Rablerine doğru dalga dalga süzülüp koşuyorlar.
52. Dediler ki: "Yazıklar olsun bize!
Yattığımız yerden bizi kim diriltip kaldırdı?
Rahmân'ın vadettiği şey işte budur!
Demek ki elçiler gerçekten doğru söylemişler."
53. Yalnızca tek bir çığlık olur;
artık onların hepsi huzurumuzda hazır bulunurlar.

54. Artık bugün hiç kimseye hiçbir şekilde zulmedilmez.
Siz ancak yapmış olduğunuz şeylerin karşılığını bulursunuz.

55. ŞÜPHESİZ bugün cennet halkı,
mutluluk dolu bir meşguliyet içindedirler.
56. Kendileri ve eşleri gölgeliklerde tahtlara kurulmuşlardır.
57. Meyveler ve istedikleri herşey vardır.
58. Çok merhametli Rabden de söz olarak 'selâm' vardır.

59. "EY SUÇLULAR bugün siz şöyle ayrılın!"
60. "Ey Âdemoğulları! Ben sizi şeytana tapmayın/kul olmayın,
o size apaçık bir düşmandır" diye uyarmadım mı?
61. "Bana kul olun, dosdoğru yol budur" demedim mi?
62. Ant olsun o, sizden bir çok kuşakları yoldan çıkardı.
Neden aklınızı kullanmıyorsunuz?
63. O vadolunduğunuz cehennem işte budur!
64. Küfre sapmış olduğunuzdan dolayı bugün oraya girin.

65. BUGÜN ağızlarını mühürleriz, elleri Bize yaptıklarını söyler ve
ayakları da yaptıklarına şahitlik eder.

66. DİLESEK, gözlerini silip kör ederdik de sonra,
doğru yolu bulmaya koşuşurlardı.
Ama artık nasıl göreceklerdi?
67. Eğer;
(seçim yapma özgürlüğünden yoksun bırakmayı) dilemiş olsaydık,
onları farklı tabiatta/kılıkta yaratırdık da ne ileri gitmeye,
ne de geri dönmeye güç yetiremezlerdi?

BÖLÜM 5

68. KİME uzun ömür verirsek,
yaratılışta onu baş aşağıya *(ihtiyacını göremez hale)* çeviririz.
Yine de akıllarını kullanmıyorlar mı?

69. BİZ ona şiir öğretmedik, zaten bu ona yakışmaz da!
O, ancak bir öğüttür ve apaçık bir Kur'an'dır.
70. Diri olan kimseleri uyarsın
ve
küfre sapanlara da hakedeceklerini söylesin.
71. Görmediler mi?
Kudretimizle kendileri için nice hayvan yarattık.
Böylece onlar, bunlara sahip olmaktadırlar.
72. Onları, kendilerine boyun eğdirdik;
onlardan bazıları bineklerdir, bazısını da yerler.
73. Onlarda kendileri için nice faydalar ve içecekler vardır.
Hâlâ şükretmiyorlar mı?
74. Allah'tan başka ilâhlar edindiler;
belki kendilerine yardım edilir diye.
75. (O ilâhların) onlara yardıma güçleri yetmez;
aksine kendileri onlar (putlar) için hazır bekleyen askerlerdir.
76. Onların sözü seni üzmesin.
Biz gizledikleri ve açığa vurdukları şeyleri biliyoruz.

77. İNSAN kendisini bir damla sudan yarattığımızı görmedi mi?
Şimdi o, apaçık bir hasım oluvermiştir!
78. Kendi yaratılışını unutarak Bize bir örnek verdi;
"Şu çürümüş haldeki kemikleri kim diriltecek?!" dedi.
79. De ki: "Onları ilk defa inşa eden/yaratan diriltir,
O, her türlü yaratmayı bilir."
80. Yeşil ağaçtan size ateş yaratan O'dur.
İşte siz, ondan yakıyorsunuz.
81. Gökleri ve yeri yaratan O değil midir?
Onların bir benzerini de yaratmaya güç yetiremez mi?
Elbette buna gücü yeter.
Ve O, herşeyi bilen yaratıcıdır.
82. Allah bir şeyi oluşturmayı murad ederse/dilerse ona (sadece),
"Ol" der, o şey derhal oluşmaya başlar.
83. O yücedir, münezzehtir, herşeyin egemenliği O'nun elindedir.
Ve siz O'nun katına döndürüleceksiniz.

FURKAN SURESİ

İniş Sırası: 42 • Mushaf Sırası: 25 • Mekki Sure • 77 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. O MÜBAREKTİR/şanı yücedir!
Evrendekilere uyarıcı olması için kuluna,
(gerçek ile yalanı ayırdedici) Furkan'ı/Kur'an'ı indirdi.
2. Göklerin ve yerin mülkü/yönetimi/imparatorluğu O'nundur.
Çocuk edinmemiştir ve hükümranlıkta ortağı yoktur.
Herşeyi yaratmış ve bir ölçüye göre takdir etmiştir.
3. O'nun yanı sıra ilâhlar/tanrılar edindiler;
halbuki onlar hiçbir şey yaratamıyorlar,
oysa kendileri yaratılmışlardır!
Kendilerine bile bir fayda ve zarar veremiyorlar.
Öldürmeye ve yaşatmaya güç yetiremiyorlar.
Yeniden diriltip var edemiyorlar!

4. KÜFRE sapan kimseler dediler ki:
"Bu (Kur'an) olsa olsa bir uydurmadır.
Onu o uyduruyor
ve
başka bir topluluk da ona yardım etmiştir."
Böylece bir ihanetle ve bir iftira ile geldiler.
5. Dediler ki:
"Bu eskilerin masallarıdır!
Onları yazdırtıyor, kendisine sabah ve akşam okunuyor."
6. De ki: "Onu göklerdeki ve yerdeki gizliliği bilen indirdi.
Şüphesiz O, çok bağışlayandır, çok merhametlidir."

7. DEDİLER Kİ:
"Bu elçiye ne oluyor ki, yemek yiyor ve çarşılarda geziyor?

Ona bir melek indirilmeli değil miydi;
kendisiyle birlikte uyarıcı olacak (bir melek)?!
8. Ya da kendisine bir hazine atılmalı değil mi?
Ya da,
onun kendisinden yiyeceği bir bahçesi olması gerekmez mi?"
Ve zalimler dediler ki:
"Siz sadece büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz."
9. Bir bak şöyle, senin için nasıl örnekler verdiler!
Böylece saptılar, artık bir yol bulmaya güç yetiremezler.

BÖLÜM 2

10. O mübarektir, yücedir!
Diler ise sana bundan daha hayırlısını verir;
altlarından ırmaklar akan bahçeler ve senin için saraylar!
11. Aksine onlar kıyamet saatini yalanladılar.
Biz de kıyamet saatini yalanlayan kimse için,
çılgınca yanan bir ateş hazırladık.
12. (Ateş) uzak bir yerden onları gördüğü zaman,
onlar bunun öfkesini ve homurtusunu işitirler.
13. Zincirlere bağlı olarak onun dar bir yerine atıldıkları zaman,
orada yok oluşu çağırırlar.
14. "Bugün tek bir yok oluş/ölüm çağırmayın,
ölümü/yok oluşu bir çok kez çağırın."
15. De ki:
"Bu mu daha hayırlı,
yoksa kötülükten sakınıp iyi işler yapanlara vadedilen
sürekli cennet mi daha hayırlıdır?
Onlar için mükâfat ve güzel bir sonuç vardır."
16. Onlar için,
sürekli kalıcılar olarak orada istedikleri nimetler vardır.
Bu, Rabbinin istenen/arzu edilen bir sözüdür.

17. O GÜN onları ve Allah'tan başka taptıklarını toplar, der ki:
"Bu kullarımı sizler mi saptırdınız,
yoksa kendileri mi yoldan saptılar?"

18. Dediler ki: "Seni tenzih ederiz!
Senin dışında dostlar edinmemiz bize yaraşmaz.
Fakat Sen onları ve atalarını nimetle yaşattın,
ta ki zikri *(Kur'an'ı ve hatırlatıcı ayetleri)* unuttular
ve
helâk/imha olmayı hak eden bir topluluk oldular."
19. İşte onlar söylediğiniz hususlarda sizi yalanladılar.
Bundan böyle ne azabı geri çevirmeye,
ne de kendinize yardım etmeye gücünüz yetmez.
Sizden kim zulmederse kendisine büyük bir azap tattırırız.

20. SENDEN ÖNCE gönderdiğimiz elçiler de şüphesiz
yemek yerlerdi ve çarşılarda gezerlerdi.
Biz,
bir kısmınızı bir kısmınız için açığa çıkar(ıl)ma sebebi kıldık.
Sabredecek misiniz?
Rabbin çok iyi görendir.

BÖLÜM 3

21. BİZİMLE karşılaşmayı ummayan o kimseler dediler ki:
"Bize melekler indirilmeli değil miydi?
Ya da Rabbimizi görmemiz gerekmez miydi?"
Kendi içlerinde büyüklük tasladılar
ve
büyük bir azgınlıkla haddi aştılar.
22. Melekleri gördükleri gün, işte o gün suçlulara müjde yoktur.
Ve: "Size sevinmek yasaktır yasak!" derler.
23. Yaptıkları işleri geçersiz saydık.
Yaptıkları işleri etrafa saçılmış toz zerreleri gibi savurduk.
24. O gün cennet halkının kalacakları yer daha iyidir
ve
sefa sürecekleri yer daha güzeldir.
25. O gün gökyüzü bulutlarla parçalanır
ve
bir çırpıda melekler indirilir.

26. İşte o gün gerçek hükümranlık Rahmân'ındır
ve
inkârcılar için çetin bir gün olmuştur.

27. O GÜN zalim ellerini ısırır da der ki:
"Ne olurdu ben de elçiyle beraber bir yol edinseydim.
28. Vah bana!
Ne olurdu ben falanı yoldaş edinmeseydim.
29. O bana gelen öğütten beni saptırdı.
Zaten şeytan insanı rezil edicidir."

30. *(KIYAMET GÜNÜ, içinde yaşadığı kavminden şikayetçi olan)*
Rasûl de dedi ki:
"Ey Rabbim!
Gerçekten kavmimden birçokları bu Kur'an'ı sahiplenmedi!"
31. İşte böylece *(uyarılara rağmen)* her bir peygambere,
suçlulardan birçok saldırgan çıktı.
Yol gösterici ve yardımcı olarak Rabbin yeter.

32. İNKÂR EDEN KİMSELER dediler ki:
"Kur'an ona bir defada toptan olarak indirilmeli değil miydi?"
Biz onunla senin kalbini sağlamlaştırmak için böyle *(Sure Sure, Bölüm Bölüm)* yaptık.
Onu (Kur'an'ı) ağır ağır,
anlamaya çalışarak ve içine sindire sindire oku!.
33. Onlar hiçbir misal getirmezler ki;
Biz de sana hakkı/gerçeği
ve
tefsir/açıklama olarak en iyisini getirmiş olmayalım.

34. O KİMSELER;
yüzüstü cehenneme toplanırlar,
işte onlar,
yerce çok kötü
ve
yolca da çok sapıktırlar.

BÖLÜM 4

35. ANT OLSUN, Biz Musa'ya Kitabı verdik
ve
onunla birlikte kardeşi Harun'u da yardımcı kıldık.
36. Dedik ki: "İkiniz, ayetlerimizi yalanlayan kavme gidin."
Sonunda, onları yerle bir ettik.
37. Nuh Kavmi de elçileri yalanladıkları zaman onları boğduk.
İnsanlar için onları bir ayet (öğüt, uyarı) kıldık.
Biz, zalimler için çetin bir azap hazırlamışızdır.
38. Ad'ı, Semud'u, Ress halkını ve bu arada birçok kuşakları!
39. Hepsine de misaller verdik. Ve hepsini tamamen imha ettik.
40. Ant olsun onlar;
belâ yağmuruna tutulup yok edilen o kente uğramışlardı.
Onu görmüyorlar mıydı?
Aksine onlar, tekrar dirilmeyi ummuyorlardı!

41. SENİ gördükleri zaman alay konusu edinerek;
"Elçi olarak Allah'ın gönderdiği kişi bu mu?
42. Neredeyse ilâhlarımızdan/tanrılarımızdan bizi saptıracaktı.
Eğer onları savunmasaydık" (diyorlar.)
Azabı gördükleri zaman yol olarak daha sapık kimmiş?
Bileceklerdir.
43. Arzusunu kendisine tanrı/ilâh edinen kimseyi gördün mü?
Ona sen mi vekil olacaksın?
44. Yoksa,
onların çoğunun işittiklerini veya aklettiklerini mi sanıyorsun?
Onlar hayvanlar gibidirler, hatta yolca daha da şaşkındırlar.

BÖLÜM 5

45. GÖRMEDİN Mİ, Rabbin gölgeyi nasıl uzattı?!
Dileseydi onu durgun hareketsiz kılardı.
Sonra Biz Güneş'i ona delil kılmışızdır.
46. Sonra da,
kolay bir yakalayışla onu kendimize doğru çekmişizdir.

47. GECEYİ sizin için bir elbise,
uykuyu bir dinlenme ve gündüzü de kalkıp dağılarak,
çalışma zamanı olarak kılan O'dur.

48. RAHMETİNİN önünde,
rüzgârları müjdeleyici olarak gönderen O'dur.
Ve Biz gökten tertemiz bir su indirdik.
49. Onunla ölü bir memleketi diriltelim,
yarattığımız birçok hayvanları ve insanları sulayalım diye.
50. Ant olsun onların arasında tekrar tekrar bunu anlattık,
öğüt almaları için.
Ancak yine de insanların birçoğu,
nankörlük ederek ayak direttiler.

51. EĞER dileseydik her kente bir uyarıcı gönderirdik.
52. Öyleyse inkârcılara itaat etme!
Onlara karşı bununla *(Kur'an ile)* cihat et,
hem de büyük bir cihat!..

53. İKİ DENİZİ birbirine salıveren O'dur;
bu tatlı susuzluğu giderici,
şu da tuzlu ve acıdır.
İkisinin arasında birbirlerine karışmalarına engel ve
aşılmaz bir sınır koymuştur.

54. SUDAN bir beşer yaratan,
onu kan bağı ve evlilik bağı sahibi kılan O'dur.
Rabbin herşeye gücü yetendir.

55. ALLAH'tan başka şeylere kulluk ediyorlar;
kendilerine fayda ve zarar veremeyecek şeylere!
Kâfir kişi Rabbine karşı tavır alandır.
56. Biz seni müjdeci
ve
uyarıcı olmaktan başka bir şey için göndermedik.

57. De ki; "Ben buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum,
ancak;
Rabbinize giden yolu yol edinmek isteyen kimseler olunuz".

58. SEN ölmeyen 'O diriye' güven! O'nu övgü ile tesbih et.
O kullarının günahlarından haberdardır.
59. Gökleri, yeryüzünü ve ikisi arasında bulunanları,
altı gün içinde yaratan O'dur.
Sonra Arş dahil tüm kainata kanunlarını kurmuştur.
O Rahmân'a gelince...
O'nu bundan haberi olana sor!
60. Onlara: "Rahmân'a secde edin" denildiği zaman;
"Rahmân da neymiş?
Biz senin bize emrettiğine secde eder miyiz hiç?" dediler.
Bu onların nefretini arttırdı.

BÖLÜM 6

61. O (ALLAH) yücedir/mübarektir!
Gökyüzünde yıldız kümeleri yaptı.
Orada bir lâmba (Güneş) ve aydınlatıcı bir Ay kıldı.
62. Gece ile gündüzü birbiri ardınca getiren O'dur.
Öğüt almak veya şükretmek isteyen kimse için!

63. O Rahmân'ın kulları yeryüzünde mütevazı olarak yürürler.
Cahiller kendilerine lâf attıkları zaman;
"Selâm size!" derler.
64. Onlar Rableri için secde ederek ve kıyamda durarak gecelerler.
65. Onlar şöyle derler:
"Rabbimiz, cehennem azabını bizden uzaklaştır.
Şüphesiz onun azabı, yapışkan bir azap olmuştur.
66. Orası kalacak bir yer ve bir makam olarak ne kötüdür!"
67. Onlar harcadıkları zaman savurganlık etmezler
ve
cimrilik de etmezler.
Bu ikisinin arasında dengelidirler.

68. Onlar Allah ile birlikte başka bir ilâha yalvarmazlar.
Haklı bir gerekçe *(savunma durumu)* olmadıkça,
Allah'ın haram kıldığı canı öldürmezler
ve
zina da etmezler.
Kim bunları yaparsa ağır bir cezayla karşılanır.
69. Kıyamet günü azap onun için kat kat olur.
Horlanmış olarak azabın içinde sonsuz kalır.
70. Ancak tövbe eden,
iman eden, faydalı işi en iyi şekilde yapan başka!
İşte Allah onların kötülüklerini iyiliklerle değiştirir.
Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.
71. Kim tövbe eder de faydalı işi en iyi şekilde yaparsa,
şüphesiz o, tövbesi kabul edilmiş olarak huzurumuza döner.
72. Onlar ki, yalan şahitlikte bulunmazlar.
Boş ve saçma sözlere rastladıkları zaman,
vakarla *(dikkate bile almadan)* geçip giderler.
73. Onlar ki, kendilerine Rablerinin ayetleri hatırlatıldığı zaman;
onlara karşı kör
ve
sağır (ilgisiz) davranmazlar *(hemen dikkat kesilirler).*
74. Onlar ki; "Rabbimiz, bize gözümüzü aydınlatacak eşler
ve
çocuklar lütfet,
bizi başkalarına zarar vermemekte imam/önder kıl" derler.
75. İşte onlar, sabretmelerine karşılık saraylarla ödüllendirilecekler.
Orada mutluluk ve selâm/esenlik dileğiyle karşılanacaklar.
76. Orada sürekli kalıcıdırlar.
Orası kalacak yer ve bir makam olarak ne de güzeldir!

77. (İNANANLARA) de ki:
"Duanız *(kendinizi aciz görerek O'ndan istemeniz)* olmasa,
Rabbim size ne diye değer versin?" *(Ve de inkârcılara de ki:)*
"Gerçek şu ki, siz *(Allah'ın mesajını/ayetlerini)* yalanladınız:
Artık bu *(azap),*
kaçınılmaz olacaktır/yakanızı bırakmayacaktır!"

FATIR SURESİ

İniş Sırası: 43 • Mushaf Sırası: 35 • Mekki Sure • 45 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. GÖKLERİ
ve
yeryüzünü yaratan,
melekleri;
ikişer, üçer, dörder kanatlı/boyutlu elçiler kılan Allah'a,
övgüler olsun.
Yaratmada dilediğini artırır.
Şüphesiz Allah herşeye gücü yetendir.
2. İnsanlar için Allah'ın açtığı bir rahmeti tutan olamaz.
O'nun tuttuğunu da O'ndan sonra açıp salacak yoktur.
Üstün ve güçlü olandır, doğru hüküm/karar verendir.

3. EY İNSANLAR!
Allah'ın size olan *(üzerinizdeki çeşitli)* nimetlerini hatırlayın.
Allah'tan başka bir yaratıcı var mı?
Gökten ve yerden size rızık veren!
O'ndan başka İlâh/Tanrı yoktur.
Öyleyse, nasıl oluyor da çevriliyorsunuz?
4. Eğer seni yalanlıyorlarsa;
şüphesiz ki, senden önceki elçiler de yalanlandı.
Sonunda işler Allah katına getirilir.

5. EY İNSANLAR!
Şüphesiz ki, Allah'ın sözü gerçektir.
Dünya hayatında aldanmayın/dünya hayatı sizi aldatmasın.
Ve sakın,
o aldatıcı sizi Allah ile/Allah adına aldatmasın.

6. Şüphesiz ki şeytan, size düşmanlıkta çok saldırgandır;
öyleyse siz de onun düşmanlığına karşı dikkatli olun!
O (şeytan) kendi partisini/taraftarını,
ancak alevli ateşin halkından olmaları için çağırır.
7. Onlar inkâra saptılar. İşte onlar için çetin bir azap vardır.
İman edenler ve iyi işler yapanlara ise,
bir bağışlanma ve büyük bir mükâfat vardır.

BÖLÜM 2

8. KÖTÜ AMELİ kendisine süslü görünen ötekiler gibi olur mu?
O, yaptığı kötülüğü iyi sanıyor.
Muhakkak ki Allah;
(sapıklığı) dileyen/tercih eden kimseyi sapıklıkta bırakır
ve
(hidayeti) tercih eden/dileyen kimseyi de doğruya iletir.
Öyleyse, onlar hakkında üzüntüye kapılma!
Gerçekten Allah onların yapıyor olduklarını en iyi bilendir.

9. VE ALLAH rüzgârları gönderip de bulutları kaldırandır.
Böylece onu ölü bir beldeye süreriz,
onunla ölümünden sonra yeryüzünü diriltiriz.
İşte dirilerek kalkış da böyledir.
10. Kim üstünlük istiyor ise üstünlük tamamen Allah'ındır.
Güzel söz O'na yükselir, onu da salih amel/faydalı iş yükseltir.
Kötülük plânları yapanlara ise çetin bir azap vardır.
Oysa onların plânları bozulur!
11. Allah sizi*(n ilk yaratılışınızı)* topraktan,
sonra nutfeden/embriyodan yarattı.
Sonra da çiftler *(çok sayıda oluşturduğu aile)* hâline getirdi.
Bir dişinin hamile kalması ve doğurması,
ancak O'nun ilmiyle/izniyle olur.
Bir canlının uzun hayatındaki yaşadıkları
ve
bir canlının kısa hayatı mutlaka bir kitaba yazılmaktadır.
Gerçekten bu, Allah'a göre kolaydır.

12. İki deniz bir olmaz!
Bu tatlıdır susuzluğu giderir, boğazdan akar içimi kolaydır!
Şu da tuzludur boğazı yakıcıdır!
Hepsinden de taptaze et yersiniz
ve
takındığınız süs eşyası çıkarırsınız.
Gemileri orada suları yararak giderken görürsünüz;
(Allah'ın) lütfundan aramanız ve şükretmeniz için!

13. GÜNDÜZÜN içine geceyi ve gecenin içine de gündüzü salar.
Güneş'i ve Ay'ı emri altına almıştır.
Her biri, belirlenmiş bir süreye kadar akıp gidiyor!
Rabbiniz Allah işte budur!
Mülk/otorite O'nundur.
O'ndan başka yalvardığınız/çağırdığınız kimseler ise,
bir çekirdek zarına bile sahip değillerdir.
14. Onlara *(birşeyler istemek için)* dua etseniz/onları çağırsanız,
duanızı/çağrınızı *(isteklerinizi)* işitmezler.
Şayet işittiklerini düşünseniz bile size cevap veremezler.
Ve onlar,
kıyamet gününde Allah'a ortak koşmanızı inkâr ederler.
Hiç kimse sana,
herşeyden haberdar olan (Allah) gibi haber veremez.

BÖLÜM 3

15. EY İNSANLAR! Sizler Allah'a muhtaç olan fakirlersiniz.
Allah ise zengindir, övgüye lâyık olandır.
16. Dilerse sizi götürür
ve
yepyeni bir halk getirir.
17. Bu Allah'a göre zor bir iş değildir.

18. HİÇBİR GÜNAHKAR başkasının günahını çekmez.
Yükü ağır gelen kimse yükünü taşımaya *(başkasını)* çağırsa,
akrabası dahi olsa hiçbir şey ondan taşınmaz.

Sen ancak görmeden Rablerinden korkan
ve
namaza devam eden/eğitim öğretime katılan kimseleri uyarıp
sakındırırsın.
Kim temizlenip arınırsa,
ancak kendi nefsinin yararı için arınıp temizlenmiştir.
Sonunda dönüş Allah'ın katınadır.

19. KÖR ile gören bir olmaz!
20. Karanlık ile aydınlık bir değildir!
21. Gölge ile kızgın sıcak bir değildir!
22. Dirilerle ölüler eşit olmaz!
Gerçi Allah dilediği kimseye işittirir;
sen ise kabirlerin içindeki kimselere işittiremezsin!
23. Sen sadece *(dirileri/yaşayanları)* uyaransın!
24. Şüphesiz Biz seni gerçek ile gönderdik,
müjdeleyici ve uyarıcı olarak!
Her milletin içinden bir uyarıcı gelip geçmiştir.
25. Eğer seni yalanlıyorlarsa,
onlardan önceki kimseler de yalanlamışlardı.
Elçileri onlara apaçık delillerle, sahifelerle
ve
aydınlatıcı kitapla gelmişlerdi.
26. Sonra Ben, inkâr edenlerin tümünün hesabını gördüm.
Benim onları inkârım (cezalandırmam) nasılmış, bak gör?

BÖLÜM 4

27. GÖRMEDİN Mİ?
Allah gökyüzünden bir su indirdi.
Böylece onunla renkleri değişik meyveler çıkardık.
Dağlardan (geçen); beyaz, kırmızı, renkleri değişik
ve
simsiyah *(topraktan)* yollar (kıldık).
28. İnsanlardan, canlılardan ve davarlardan da;
işte böyle, renkleri değişik olanlar vardır.

Kulları içinde ancak bilginler Allah'tan gereği gibi korkar.
Şüphesiz Allah; üstün ve güçlü olandır, bağışlayandır.

29. O (bilgin) kimseler ki;
Allah'ın kitabını gereği gibi/anlamaya çalışarak okurlar,
salâtı ikâme ederler/namaza devam ederler.
kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli açık dağıtırlar
(ve onlar) asla batmayacak bir ticaret/alışveriş umarlar!

30. Allah'ın kendilerine ücretlerini ödemesi
ve
lütfundan artırması için.
Şüphesiz O;
çok bağışlayandır, şükrü kabul ederek bol verendir.

31. KİTAP'tan sana vahyettiğimiz,
kendinden önceki kitapları doğrulayıcı/tasdik edici gerçektir.
Şüphesiz Allah; kullarından haberdar olandır, görendir.

32. Sonra kitabı, yeni yarattığımız kimselere miras verdik.
Artık, onlardan kimi kendi kendine zulmedendir,
kimi orta yolda gidendir
ve
kimi de Allah'ın izniyle hayırlarda önde gidendir.
İşte büyük lütuf/kazanç budur!

33. Adn cennetleri!
Oraya girerler; orada, altın bilezikler ve inciler takınırlar.
Orada onların giysisi ipektir.

34. Dediler ki: "Bizden üzüntüyü gideren Allah'a övgüler olsun!
Şüphesiz Rabbimiz; bağışlayandır, çok karşılık verendir.

35. O, kendi lütfundan, durulacak yurda bizi yerleştirendir;
burada, bize hiçbir usanma da dokunmaz."

36. İNKÂR EDEN KİMSELERE cehennem ateşi vardır.
Onlara, ölsünler diye hükmedilmez ki ölsünler!
Ve onlardan cehennem azabı hafifletilmez.
Her bir nankörü işte böyle cezalandırırız!

37. Onlar orada feryat ederler: "Rabbimiz! Bizi çıkar,
yapmış olduğumuz amellerin dışında faydalı işler yapalım..."

"Öğüt alan kişinin öğüt alacağı kadar,
size bir ömür vermedik mi/yaşama hakkı tanımadık mı?
Size uyarıcı da geldi. Öyleyse tadın azabı!
Çünkü zalimler için hiçbir yardımcı yoktur."

BÖLÜM 5

38. ŞÜPHESİZ ALLAH göğün
ve
yerin gaybını bilendir.
Doğrusu O,
göğüslerin özünü de çok iyi bilendir.

39. Yeryüzüne sizi halifeler/birbirinin yerine geçenler kılan O'dur.
Öyleyse kim inkâra saparsa onun inkârı kendi aleyhinedir.
Çünkü Rableri katında;
inkârcıların inkârı, gazaptan başka bir şey artırmaz
ve
inkârcıların inkârı, hüsrandan başka bir şey artırmaz!

40. De ki:
"Allah'ın yanında yalvardığınız ortaklarınızı gördünüz mü?
Bana gösterin, yeryüzünde ne yarattılar?"
Ya da göklerde bir ortaklıkları mı var?
Veya onlara bir kitap vermişiz de,
onlar o kitaptan bir kanıt/delil üzerinde midirler?
Aksine zalimler, birbirlerine sadece aldatma vadediyorlar.

41. Şüphesiz Allah; gökleri ve yeryüzünü,
yıkılmasınlar diye kudreti altında tutuyor.
Eğer yıkılacak olsalar; ikisini ancak 'O' tutar,
kendisinden başka hiç kimse tutamaz.
Şüphesiz O, çok sabırlıdır, bağışlayandır.

42. YEMİNLERİNİN bütün gücüyle Allah'a yemin ettiler:
"Eğer kendilerine bir uyarıcı gelirse,
herhangi bir milletten daha fazla doğru yolda olacaklar" diye.
Ancak kendilerine bir uyarıcı geldiği zaman;
onlara nefretle kaçıştan başka bir katkı sağlamadı.

43. Yeryüzünde büyüklük tasladılar
ve
kötü tuzak kurdular.
Kötü tuzak,
sahibinden başkasına dolanmaz!
Öncekilere uygulanan kuraldan başkasını mı bekliyorlar?
Allah'ın sünnetinde/uygulamasında,
asla bir değişiklik bulamayacaksın.
44. Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki?
Kendilerinden önceki kimselerin akıbetinin/sonunun
nasıl olduğunu görsünler!
Halbuki onlar, bunlardan daha güçlü idiler.
Gökte
ve
yerde Allah'ı âciz bırakacak hiçbir şey yoktur.
Şüphesiz O; çok iyi bilendir, gücü yetendir.
45. Eğer Allah;
kazandıkları yüzünden insanları hemen cezalandıracak olsaydı
yeryüzünün üzerinde hiçbir canlı bırakmazdı.
Ancak, onları bir süreye kadar erteliyor.
Nihayet süreleri *(sonları)* geldiği zaman *(artık ertelenmezler!)*
Şüphesiz Allah kullarını çok iyi görmektedir.

MERYEM SURESİ

İniş Sırası: 44 • Mushaf Sırası: 19 • Mekki Sure • 98 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Kaf, Ha, Ya, Ayn, Sad.

2. (BU); RABBİNİN, kulu Zekeriya'ya rahmetini anıştır.
3. Bir zaman gizli bir seslenişle Rabbine yalvardı:
4. "Rabbim!" dedi; "Gerçekten bende kemik gevşedi
ve
ihtiyarlıkla da saçım başım ağardı.
Oysa ben, sana dua etmekle mahrum olmadım, ey Rabbim!
5. Doğrusu ben,
arkamdan gelecek yakınlarım adına endişe ediyorum.
Eşim de kısırdır. Bana kendi katından bir dost armağan et.
6. Bana ve Yakub ailesine mirasçı olsun.
Rabbim, onu razı olduğun birisi kıl."
7. "Ey Zekeriya! Biz sana bir oğul müjdeliyoruz.
Onun ismi Yahya'dır.
Biz daha önce ona hiçbir adaş kılmadık."
8. "Rabbim!" dedi. "Benim nasıl oğlum olabilir?
Üstelik, eşim kısır ve ben de yaşlanmış iken".
9. "İşte böyledir" dedi.
Rabbin buyurdu ki: "Bu Bana göre kolaydır.
Nitekim daha önce sen de hiçbir şey değil iken,
seni yaratmıştım."
10. Dedi ki: "Rabbim! Bana bir delil ver."
(Allah) dedi ki:
"Senin delilin, üç gece insanlarla konuşamamandır;
sapasağlam olduğun halde!"
11. O, mihraptan kavminin karşısına çıktı;
onlara 'sabah ve akşam tesbih etmelerini' işâret etti.

12. *(BÜYÜDÜĞÜNDE)*: "Ey Yahya! Kitabı kuvvetlice tut" *(dedik).*
Daha çok gençken ona Hikmeti *(problem çözme bilimini)* verdik.
13. Katımızdan ona bir acıma duygusu ve temizlik verdik.
O korunan bir kul oldu.
14. Anne-babasına iyilik ediciydi ve isyankâr bir zorba değildi.
15. Ona doğduğu gün,
öleceği gün
ve
diri olarak yeniden kaldırılacağı gün selâm olsun!

BÖLÜM 2

16. KİTAP'TA Meryem'i de hatırla/Meryem'den de bahset!
Hani bir zaman;
ailesinden ayrılıp doğu tarafında bir yere çekilmişti.
17. Sonra onlardan yana kendisine bir perde çekmişti.
Biz de ona ruhumuzu (Melek Cebrail'i) gönderdik;
ona düzgün bir beşer olarak göründü.
18. (Meryem) dedi ki: "Gerçekten ben senden Rahmân'a sığınırım,
eğer sakınan bir kul isen *(bana yaklaşma)*!"
19. Dedi ki: "Ben yalnızca Rabbinin elçisiyim;
sana tertemiz bir oğul armağan etmek için geldim."
20. Dedi ki: "Benim nasıl oğlum olabilir?
Bana hiçbir beşer dokunmamış
ve
ben de zina/iffetsizlik etmemişken!"
(Ki ben asla, Allah'ın koyduğu sınırı/haddi aşmadım!)
21. (Melek) "İşte böyledir" dedi.
Rabbin buyurdu ki: "O, Bana göre kolaydır.
Onu insanlara bir delil
ve
katımızdan bir rahmet kılmamız için (böyle yaptık)".
Bu iş olmuş bitmiştir.

22. (MERYEM) ona (İsa'ya) gebe/hamile kaldı.
Sonra onunla uzak ıssız bir yere çekildi.

23. Derken doğum sancısı onu hurma dalının altına sürükledi.
Dedi ki: "Ne olurdu ben bundan önce ölseydim de,
unutulup gitmiş olsaydım!"
24. (Ağacın) alt tarafından (bir sesle) kendisine seslenildi:
"Üzülme! Rabbin (içmen için) alt yanında bir su arkı var etti.
25. Hurma dalını kendine doğru silkele;
üstüne henüz olgunlaşmış taze hurma dökülsün.
26. Artık: 'Ye ve iç'; 'Gözün aydın olsun!'
Eğer insanlardan birisini görürsen, de ki:
"Ben Rahmân'a oruç adadım:
Bugün hiçbir insanla konuşmayacağım."

27. BÖYLECE onu (İsa'yı) taşıyarak kavmine geldi.
Dediler ki; "Ey Meryem! Gerçekten tuhaf bir şeyle geldin.
28. Ey Harun'un kızkardeşi!
Baban kötü bir kişi değildi ve annen de iffetsiz biri değildi."
29. Onu (İsa'yı) gösterdi.
Dediler ki: "Biz beşikteki bebekle nasıl konuşuruz?!"
30. (İsa) dedi ki: "Şüphesiz, ben Allah'ın kuluyum.
Bana kitap verdi ve beni nebi/peygamber kıldı.
31. Nerede bulunursam bulunayım beni faydalı kıldı.
Bana namaz kılmayı,
(üretim ve ticaret yaparak) zekat vermeyi emretti.
Sağ olduğum sürece...
32. Ve anneme hürmet etmemi/saygılı davranmamı istedi.
Ve beni başkaldıran/bir zorba yapmadı.
33. Doğduğum gün, öleceğim gün
ve
diri olarak yeniden kaldırılacağım gün selâm üzerimedir."

34. İŞTE, MERYEM OĞLU İsa!
Hakkında ayrılığa düştükleri konunun gerçeği budur!
35. Allah'ın çocuk edinmesi *(baba olması)* olacak şey değildir.
Her türlü ihtiyaçtan uzaktır.
Bir işe hükmettiği zaman ona sadece "ol" der,
o da hemen oluşmaya başlar.

36. (İsa dedi ki): "Şüphesiz ki Allah; benim ve sizin Rabbinizdir.
O'na kulluk edin. Dosdoğru yol işte budur!"
37. Daha sonra gruplar kendi aralarında ayrılığa düştüler.
Artık o inkâr eden kimselerin vay haline!
Büyük bir günü görmekten dolayı...
38. Ne güzel işitirler ve ne güzel görürler Bize geldikleri gün!
Fakat bugün o zalimler apaçık bir sapıklık içindedirler.
39. Pişmanlık gününe karşı onları uyar, o zaman iş bitirilir.
Onlar gaflet içindedirler ve inanmıyorlar.
40. Şüphesiz Biz yeryüzüne ve üzerinde bulunanlara vâris oluruz.
Ve onlar, Bizim katımıza döndürülecekler.

BÖLÜM 3

41. KİTAP'TA İBRAHİM'İ de hatırla!
Gerçekten o çok doğru bir nebi/peygamber idi.
42. Hani bir zaman babasına dedi ki: "Ey babacığım!
Niçin işitmeyen, görmeyen
ve
sana hiçbir fayda vermeyen şeylere kulluk ediyorsun?
43. Ey babacığım!
Şüphesiz sana gelmeyen bir ilim bana geldi.
Öyleyse bana uy ki, seni düzgün bir yola ulaştırayım.
44. Babacığım!
Şeytana kulluk etme!
Şüphesiz şeytan Rahmân'a karşı isyankâr olmuştur.
45. Babacığım!
Ben Rahmân'ın katından sana,
bir azabın dokunmasından korkuyorum.
O zaman şeytanın dostu olursun."
46. Dedi ki: "Ey İbrahim!
Sen benim ilâhlarımdan/tanrılarımdan yüz mü çeviriyorsun?
Eğer vazgeçmezsen muhakkak seni taşa tutarım.
Uzunca bir süre benden uzak dur."
47. (İbrahim) "Sana selâm olsun" dedi.
"Rabbimden senin için bağışlanma dileyeceğim.
Çünkü O bana karşı çok lütufkârdır.

48. Ben sizden
ve sizin,
Allah'tan başka yardıma çağırdıklarınızdan da uzaklaşıyor,
yalnız Rabbime yöneliyorum.
Umulur ki, Rabbime yönelmekle mahrum olmam."

49. Böylelikle onları
ve
onların Allah'ın yanında taptıklarını terkedince,
Biz de ona *(oğlu)* İshak'ı ve *(torunu)* Yakub'u verdik.
Ve her birini *(Allah'ın mesajlarını ileten)* peygamber kıldık.

50. Onlara rahmetimizden armağanlar verdik.
Onlara yüce bir doğruluk dili verdik.

BÖLÜM 4

51. KİTAP'TA MUSA'YI da zikret.
Şüphesiz o temizlenmiş
ve
gönderilmiş (elçilerimizden) bir peygamber/nebi idi.

52. Ona Tûr'un (Sina Dağı'nın) sağ tarafından seslendik
ve
özel konuşmak için onu yaklaştırdık.

53. Rahmetimizden dolayı,
ona kardeşi Harun'u da bir elçi olarak armağan ettik.

54. KİTAP'TA İSMAİL'İ de oku!
Şüphesiz o, sözünde duran birisi idi.
Gönderilmiş bir elçi idi.

55. Ailesine namaz kılmayı ve zekât vermeyi söylerdi.
O, Rabbi katında razı olunmuş idi.

56. KİTAP'TA İDRİS'İ de zikret! Şüphesiz o, çok doğru bir elçiydi.

57. Biz de onu yüksekçe bir yere çıkardık.

58. İŞTE BUNLAR (yukarıda anlattığımız elçiler),
Allah'ın kendilerine nimet verdiği elçilerden;

Âdem'in soyundan, Nuh ile beraber taşıdıklarımızdan,
İbrahim ve İsrail'in (Yakub'un) soyundan,
doğru yolu gösterdiğimiz ve seçtiğimiz kimselerdendirler.
Onlara Rahmân'ın ayetleri okunduğu zaman,
ağlayarak secdeye kapanırlardı.

59. Onlardan sonra arkalarından öyle bir nesil geldi ki,
Salâtı/Namazı zayi ettiler *(gereken önemi vermediler)*
ve
şehvetlerine uydular.
Azgınlıklarının cezasıyla karşılaşacaklardır.

60. Ancak tövbe eden, iman eden
ve
salih amel/faydalı işleri en iyi şekilde yapanlar hariç,
işte onlar cennete girerler ve hiçbir haksızlığa uğratılmazlar.

61. Rahmân'ın kullarına gıyaben vadettiği,
Adn cennetlerine girerler.
Şüphesiz O'nun sözü yerine gelecektir.

62. Orada boş söz işitmezler, yalnızca "Selâm" *(sözünü işitirler)*.
Orada onlar için rızıkları sabah ve akşam hazırdır.

63. Kullarımızdan korunup sakınan kimseye,
miras vereceğimiz cennet işte budur!

64. (VE MELEKLER): "Biz ancak Rabbinin emri ile ineriz.
Önümüzde, arkamızda
ve
bu ikisinin arasındaki olan herşey O'na aittir.
Üstelik Rabbin unutkan değildir."

65. Göklerin, yeryüzünün ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir.
O'na ibadet et. O'na ibadet etmekte sabırlı ol!
Hiç O'nun bir adaşı *(Allah ismiyle çağrılan birinin)* olduğunu
biliyor musun?

BÖLÜM 5

66. BÜTÜN bunlara rağmen insan der ki:
"Öldükten sonra mı tekrar diri olarak çıkarılacağım?!"

67. İnsan hiç düşünmüyor mu?
Daha önce hiçbir şey değilken Biz kendisini yarattık!
68. Rabbine ant olsun mutlaka onları ve şeytanları toplayacağız.
Sonra onları cehennemin çevresinde hazır bulunduracağız,
diz çökmüş bir halde...
69. Sonra her gruptan,
Rahmân'a karşı çıkmakta en inatçı hangisi ise ayıracağız.
70. Sonra şüphesiz Biz;
oraya atılmaya uygun olan kimseleri daha iyi biliriz.
71. Sizden oraya uğramayacak yoktur.
Bu Rabbinin üzerine aldığı kesinleşmiş bir karardır.
72. Sonra sakınıp korunan kimseleri kurtarırız,
zalimleri de diz üstü çökmüş olarak orada bırakırız.

73. AÇIK AÇIK ayetlerimiz onlara okunduğu zaman,
inkârcı kimseler, iman edenlere dediler ki:
"İki topluluktan hangisinin makamı daha hayırlı
ve
meclisi daha değerlidir?"
74. Onlardan önce nice kuşakları helâk ettik.
Onlar eşyaca ve gösterişçe daha alımlıydılar!
75. De ki:
"Kim sapıklık içinde ise Rahmân ona mühlet verdikçe verir.
Nihayet kendilerine söz verileni gördükleri zaman,
yer olarak kimin daha kötü ve
ordu olarak kimin daha zayıf olduğunu derhal bileceklerdir.
76. Allah doğru yola giren kimselerin hidayetini artırır.
Sürekli olan faydalı işler ise;
mükâfatça Rabbinin katında daha hayırlıdır,
varılacak yer bakımından da daha iyidir."

77. AYETLERİMİZİ inkâr eden şu kimseyi gördün mü?
Dedi ki: "Elbette bana mal ve çocuk verilecektir."
78. O gayba mı tanık oldu
veya
Rahmân'ın katından bir söz mü aldı?

79. Hayır hayır, öyle değil!
Dediklerini yazacağız ve onun için azabı uzattıkça uzatacağız.
80. Onun dediklerine Biz vâris oluruz
ve
kendisi tek başına Bize gelir.
81. Allah ile birlikte başka ilâhlar/tanrılar edindiler;
kendilerine destek olsun diye!
82. Hayır hayır! *(Taptıkları şeyler)* onların tapınışlarını/ibadetlerini
inkâr edecekler ve onlara karşı olacaklar!

BÖLÜM 6

83. GÖRMEDİN Mİ? Biz şeytanları inkârcılara gönderdik,
onları oynatıp kışkırtıyorlar.
84. Öyleyse onlar hakkında acele etme!
Biz onlar için saydıkça sayıyoruz.
85. O gün korunup sakınanları,
ikramla toplayıp Rahmân'a götürdüğümüz gün,
86. suçluları da yaya ve susamış olarak cehenneme süreriz.
87. Rahmân'ın katında bir ahit edinen kimseden başkaları,
şefaate malik/sahip olamazlar.

88. "RAHMAN çocuk edindi" dediler.
89. Ant olsun, çirkin bir şeyle geldiniz.
90. Neredeyse, o sözden dolayı gökler çatlayacak,
yeryüzü yarılacak ve dağlar yıkılarak dağılacaklardı!
91. Rahmân için çocuk iddia etmeleri yüzünden!..
92. Çocuk edinmek Rahmân'a yakışmaz!
93. Göklerde ve yeryüzünde bulunanların hepsi,
Rahmân'a yalnızca 'bir kul' olarak gelecektir.
94. Ant olsun ki, onları kuşatmış ve iyice saydıkça saymıştır!
95. Onların hepsi kıyamet günü tek başına O'na gelecektir.

96. GERÇEK ŞU Kİ;
iman eden ve faydalı işi en iyi şekilde yapanlara gelince,
Rahmân onlar için bir sevgi kılacaktır.

97. ONU (Kur'an'ı) senin lisanınla indirerek kolaylaştırdık,
sakınanları onunla müjdelemen
ve
inatçı bir kavmi uyarman için...

98. Onlardan önce nice kuşakları helâk ettik,
onlardan hiçbirini hissedip görüyor musun?
Veya onlara ait bir fısıltı işitiyor musun?

TAHA SURESİ

İniş Sırası: 45 • Mushaf Sırası: 20 • Mekki Sure • 135 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Ta. Ha.

2. (EY MUHAMMED/EY İNSAN!)
Kur'an'ı sana zorluk çekmen için indirmedik!
3. Ancak korkan kimse için bir öğüt olarak indirdik.
4. Yeryüzünü ve yüce gökleri yaratan tarafından indirilmedir.
5. Rahmân, Arş dahil tüm kainata kanunlarını kurmuştur.
6. Göklerde ve yeryüzündekiler, ikisi arasında olanlar
ve
nemli toprağın altında bulunanlar O'nundur.
7. Sesini yükseltsen de yükseltmesen de şüphesiz O,
gönlünde sakladığını da bilir, hatta daha gizlisini de...
8. Allah ki, O'ndan başka İlâh/Tanrı yoktur.
En güzel isimler O'na aittir.

9. MUSA'NIN haberi sana ulaştı mı?
10. Hani o bir ateş görmüştü, ailesine dedi ki:
"Siz durup bekleyin ben bir ateş gördüm;
belki ondan size bir kor getiririm
veya
ateşin yanında bir yol gösteren bulurum."
11. O, ateşin yanına geldiği zaman; "Ey Musa!" diye seslenildi:
12. "Şüphesiz Ben, Ben senin Rabbinim!
Ayakkabılarını çıkar, çünkü sen mukaddes vadide Tuvâ'dasın.
13. Ben seni seçtim, şimdi sen vahyedilecekleri dinle!
14. Şüphesiz Ben, Ben Allah'ım!
Benden başka Tanrı/İlâh yoktur, öyleyse yalnız Bana kul ol!

İyi bil, Beni zikretmek/Beni hatırlamak *(emirlerimle birlikte):*
Namazı gereği gibi kılmak*(Kur'an'ı anlayarak sürekli okumak)*tır.
15. Kıyamet saati muhakkak gelecektir.
Ben onu(n gelip çatma zamanını) gizli tutuyorum,
ki herkes yaptığının karşılığını bulsun!
16. Öyleyse ona (kıyamet saatinin geleceğine) inanmayan
ve
dürtülerine/isteklerine/nefsine uyan kimse,
sakın seni ondan *(ona inanmaktan)* alıkoymasın,
yoksa mahvolursun.

17. SAĞ ELİNDEKİ nedir, Ey Musa?
18. Dedi ki: "O benim asamdır;
ona dayanırım, onunla davarlarıma yaprak silkelerim.
Onun bana başka yararları da vardır."
19. Allah dedi ki: "Onu yere at, Ey Musa!"
20. Onu yere attı, bir de ne görsün, koşan bir yılan oluverdi!
21. (Allah) dedi ki: "Onu al ve korkma;
onu ilk durumuna döndüreceğiz.

22. ELİNİ koltuğunun altına sok,
bir leke/kusur olmaksızın bembeyaz çıksın;
başka bir ayet/mucize olarak!
23. Öyle ki, büyük ayetlerimizden birini sana gösterelim.
24. Firavun'a git. Çünkü o, iyice azmıştır."

BÖLÜM 2

25. "RABBİM!" dedi. "Göğsümü bana aç.
26. İşimi bana kolaylaştır.
27. Ve dilimden düğümü çöz ki;
28. sözümü anlayıp kavrasınlar.
29. Ailemden bana bir yardımcı ver:
30. Kardeşim Harun'u.
31. Beni onunla destekleyip sırtımı/arkamı güçlendir.
32. Onu, işimde ortak kıl.

33. Böylece, Seni çokça ululayalım/tesbih edelim.
34. Ve Seni çokça analım.
35. Şüphesiz Sen, bizi görensin!"
36. (Allah) dedi ki: "Sana istediğin verildi, Ey Musa!"

37. "ANT OLSUN,
başka bir kere daha sana lütufta bulunmuştuk.
38. Hani vahyedileni annene vahyetmiştik:
39. 'Onu sandığa koy, akıntıya/suya bırak ki, su onu sahile atsın.
Bana
ve
ona düşman olan onu alsın.'
Üzerine Benden bir sevgi koydum,
gözetimimde yetiştirilmen için.
40. Hani, kızkardeşin geziniyordu!..
'Ona bakacak birisini size göstereyim mi?' diyordu.
Böylece gözü aydın olsun
ve
üzülmesin diye seni annene geri verdik.
Sen, birini kazara katletmiştin de seni gamdan kurtarmıştık.
Açığa çıkaracak olaylarla *(yaptıklarınla)* seni açığa çıkarmıştık.
Medyen halkı içinde de yıllarca kaldın.
Sonra belirlenmiş bir vakitte buraya geldin Ey Musa!
41. Seni kendim için seçtim."

42. "SEN ve kardeşin ayetlerimle gidin
ve
Beni anmakta/dile getirmekte gevşeklik etmeyin/çekinmeyin!
43. İkiniz Firavun'a gidin. Çünkü o, iyice azmıştır.
44. Ona yumuşak *(kalbine tesir edecek)* uygun söz söyleyin!
Belki o düşünüp öğüt alır veya korkup sakınır."
45. Dediler ki:
"Rabbimiz! Onun bize saldırmasından,
yahut azgınlık yapmasından korkuyoruz."
46. (Allah) buyurdu ki: "Korkmayın!
Çünkü Ben ikinizle beraberim, işitirim ve görürüm."

47. Haydi ona gidin ve deyin ki:
“Gerçekten biz Rabbinin iki elçisiyiz.
İsrailoğulları’nı bizimle birlikte gönder, onlara azap etme.
Sana Rabbinden bir ayet/mesaj getirdik;
’Doğru yola tâbi olan kimseye selâm olsun!’
48. Gerçekten bize vahyolundu ki;
yalanlayan ve yüz çeviren kimseye azap edilecektir.”

49. (FİRAVUN) dedi ki: “O halde sizin Rabbiniz kim ey Musa?”
50. Dedi ki: “Rabbimiz herşeye *(bütün canlılara),*
yaratılışını *(uygun suretini)* verendir.
Sonra *(gönderdiği rehber ile)* doğru yolu gösterendir.”
51. (Firavun) dedi ki: “Öyleyse önceki nesillerin durumu nedir?”
52. (Musa) dedi ki:
“Onların bilgisi Rabbimin katındaki bir kitaptadır.
Rabbim şaşırmaz ve unutmaz.”

53. O, ARZI sizin için bir beşik kıldı, orada sizin için yollar açtı.
Gökyüzünden su indirdi.
Böylece onunla çeşit çeşit bitkilerden çiftler çıkardık.
54. Yiyiniz ve hayvanlarınızı otlatınız.
Şüphesiz bunda akıl sahipleri için ayetler vardır!

BÖLÜM 3

55. SİZİ ondan *(topraktan, sudan ve çeşitli elementlerden)* yarattık ve
sizi *(tekrar)* oraya *(toprağa)* döndürürüz.
Ve başka bir kere daha,
(kıyamet günü) sizi oradan (topraktan) çıkarırız.

56. GERÇEK ŞU Kİ;
ayetlerimizin tümünü ona (Firavuna) gösterdik,
yine de yalanladı ve *(şeytanlaşarak yalanında)* diretti.
57. (Firavun) dedi ki:
“Sihrinle bizi yurdumuzdan çıkarmak için mi bize geldin
Ey Musa?

58. Biz de sana mutlaka onun gibi bir büyü getireceğiz.
Şimdi sen, seninle bizim aramızda bir buluşma yeri
ve
zamanı ayarla.
Bizim ve senin muhalefet etmeyeceğin uygun bir yer olsun."
59. (Musa) dedi ki: "Buluşma zamanımız;
Bayram Günü kuşluk vaktinde insanların toplandığı an olsun!"
60. Firavun dönüp gitti, tuzağını topladı, sonra geldi.
61. Musa onlara dedi ki: "Yazıklar olsun size!
Allah'a karşı yalan uydurup da iftira etmeyin.
Sonra bir azap ile sizin kökünüzü kurutur.
Doğrusu iftira eden kimse kaybetmiştir!"
62. Bunun üzerine işlerini aralarında tartıştılar
ve
gizlice, fısıldaşarak konuştular.
63. Dediler ki: "Bu ikisi büyücüdür.
Büyüleri ile sizi yurdunuzdan çıkarmayı istiyorlar
ve
emsalsiz tarikatınızı/işlerinizi yıkmak istiyorlar.
64. Onun için tuzağınızı toplayın sonra da sıra halinde gelin.
Ant olsun, bugün üstün gelen kimse kazançlı çıkmıştır."

65. DEDİLER Kİ:
"Ey musa! Ya sen at, ya da önce atan kişiler biz olalım."
66. (Musa) "Hayır!" dedi "Siz atın."
Bir de ne görsün!
Onların attıkları şeyler *(içi civa dolu yılan cesetleri)*,
bilimsel nedenlerle *(kızgın zemin üzerinde)* hareket ediyor.
67. Musa, içinde bir tür korku hissetti.
68. "Korkma!" dedik. "Şüphesiz sen, üstün gelecek olan sensin!
69. Sağ elindekini at, bu onların yaptıklarını yutacaktır.
Çünkü onların yaptıkları yalnızca bir sihir hilesidir.
Sihirbazlar, nerede olursa olsun sana karşı kazanamazlar."

70. SİHİRBAZLAR secdeye kapandılar:
"Harun'un ve Musa'nın Rabbine iman ettik" dediler.

71. (Firavun) dedi ki:
"Ben size izin vermeden önce ona inandınız ha!
Şüphesiz o, size sihri öğreten büyüğünüzdür.
Ant olsun ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim.
Ve elbette sizi hurma dallarına asacağım!
Hangimizin azabı daha şiddetli ve sürekli imiş bileceksiniz!"
72. Dediler ki: "Seni asla bize gelen apaçık delillere
ve
bizi yaratana tercih etmeyeceğiz.
Yapacağını yap/elinden geleni ardına koyma!
Sen yalnızca bu dünya hayatında istediğini yapabilirsin!
73. Şüphesiz biz Rabbimize iman ettik, hatalarımızı
ve
bize zorla yaptırdığın sihri/hileyi bağışlaması için!
Allah daha hayırlı ve daha kalıcıdır."

74. ŞÜPHESİZ Kİ: Kim suçlu olarak Rabbine gelirse,
onun için cehennem vardır;
orada ölmez ve yaşamaz/oradaki yaşama yaşamak da denmez.
75. Kim de faydalı işi en iyi şekilde yapmış bir mümin olarak,
O'na *(Allah'ın huzuruna)* gelirse,
işte onlar; onlar içindir en yüksek dereceler!
76. Zeminlerinden ırmaklar akan Adn cennetleri,
orada sürekli kalıcıdırlar.
Temizlenip arınan kimsenin mükâfatı işte budur!

BÖLÜM 4

77. ANT OLSUN/gerçek şu ki, Musa'ya şöyle vahyetmiştik:
"Kullarımı geceleyin yürüyüşe geçir,
sonra; *(asanla vurarak)* denizde onlara kupkuru bir yol aç,
yetişilmekten/yakalanmaktan korkmadan ve endişe etmeden."
78. Firavun ordularıyla onların peşine takıldı.
Derken denizden onları örten şey örtüverdi.
79. Firavun kavmini saptırdı ve onları doğru yola götürmedi.

80. EY İSRAİLOĞULLARI! Sizi düşmanınızdan kurtardık
ve
Tûr'un sağ tarafını size buluşma yeri olarak belirledik.
Size helva ve bıldırcın indirdik/yarattık.
81. Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin
ve
bu konuda haddi aşıp azgınlık etmeyin.
Yoksa gazabım üzerinize çöker.
Gazabım kimin üzerine çökerse;
o,
kesinlikle tepetaklak yuvarlanmıştır.
82. Şüphesiz Ben çok bağışlayıcıyım; tövbe eden, inanan
ve
salih amel/faydalı işleri en iyi şekilde yapan,
sonra da doğru yola gelen kimseye karşı!

83. "SENİ kavminden çabucak ayırıp getiren nedir Ey Musa?"
84. Dedi ki: "Onlar benim peşimde*(yolum üzere)*ler.
Rabbim, razı olman için Sana acele geldim."
85. (Allah) dedi ki:
"Biz senden sonra kavminin gerçeğini açığa çıkardık.
Samiri onları saptırdı."
86. Musa, çok kızgın ve üzüntülü olarak derhal kavmine döndü.
"Ey kavmim!" dedi.
"Rabbinizin size verdiği güzel ahit/söz hoşunuza gitmedi mi?!
Yoksa söz/ahit *(veya aranızdan ayrılmam)* size uzun mu geldi?
Rabbinizden üzerinize bir gazabın çökmesini mi istediniz?
Bana verdiğiniz sözden de caydınız?"
87. Dediler ki:
"Sana verdiğimiz sözden kendi irademizle caymadık.
O kavmin süs eşyasından bazı ağırlıklar yüklenmiştik.
İşte onları *(kızgın ateşteki kalıba)* attık,
aynı şekilde Samirî de attı."
88. O, onlara böğürmesi olan bir buzağı heykeli ortaya çıkardı.
Ve bunun üzerine onlar da *(birbirlerine)* dediler ki:
"İşte bu, sizin de Musa'nın da ilâhı/tanrısıdır, ama o unuttu."

89. Görmüyorlar mı ki? Kendilerine bir sözle cevap veremez.
Kendilerine ne bir zarar
ve
ne de bir fayda vermeye gücü yetmez.

BÖLÜM 5

90. DAHA ÖNCE Harun kendilerine demişti ki: "Ey kavmim!
Onunla (heykelle) siz (verdiğiniz sözde) açığa çıkarıldınız.
Şüphesiz sizin Rabbiniz Rahmân'dır.
Öyleyse bana uyun ve emrime itaat edin."
91. Dediler ki: "Musa bize dönünceye kadar,
ona eğilmekten/tapınmaktan vazgeçmeyeceğiz."
92. (Musa) dedi ki:
"Ey Harun! Onların saptıklarını gördüğünde seni ne engelledi?
93. Bana neden tâbi olmadın? Emrime isyan mı ettin?!"
94. (Harun) dedi ki:
"Ey anamın oğlu! Sakalımı ve saçımı başımı tutma!
Ben, 'İsrailoğulları arasına ayrılık soktun
ve
sözümü gözetmedin' demenden korktum!"
95. (Musa) dedi ki: "Ya senin kastın/maksadın nedir, ey Samirî?"
96. (Samirî) dedi ki: "Ben onların görmediklerini gördüm
(ben bu dini herkesten çok iyi biliyorum
veya
Mısır'da bu işin, heykel yapmanın tekniğini öğrendim).
Elçinin yoluna/izine *(çok iyi bildiğim dinine; öğretilerine, eserine),*
önce sıkı sıkıya sarıldım
ve
sonra bıraktım *(elçinin öğretilerini terkettim!)*
İşte, canım böyle istedi/durum bundan ibaret!"
97. (Musa) dedi ki: "Defol git!
Hayatın boyunca 'bana dokunmayın' diyeceksin.
Ayrıca senin için, bir buluşma zamanı vardır;
ondan asla geri bırakılmayacaksın.
Önünde eğilerek,
saygı gösterdiğin/tapındığın şu tanrına/ilâhına bir bak!

Biz onu yakacağız,
sonra da ufalanmış olarak denize savuracağız.
98. Sizin ilâhınız ancak kendisinden başka İlâh olmayan Allah'tır.
(O Allah ki), ilimce herşeyi kuşatmıştır."

99. İŞTE BÖYLECE, sana geçmişin haberlerinden anlatıyoruz.
Ant olsun, sana katımızdan bir öğüt verdik.
100. Kim ondan yüz çevirirse,
şüphesiz o, kıyamet günü kötü bir yük yüklenir.
101. O yükün altında sürekli kalıcıdırlar.
Kıyamet günü onlar için ne kötü bir yüktür o!
102. O gün Sûr'a üflenir ve o gün suçluları,
yüzleri-gözleri gömgök bir halde toplayıp süreriz!
103. Kendi aralarında; "Sadece on (gün) kaldınız" diye fısıldaşırlar.
104. Onların dediklerini Biz daha iyi biliriz.
Tutulan yol olarak, en iyi olanları da der ki:
"Sadece bir gün kaldınız!"

BÖLÜM 6

105. VE SANA dağlardan soruyorlar, de ki:
"Rabbim onları kül gibi savuracak.
106. Yerlerini dümdüz *(edip)* boş bırakacaktır.
107. Orada, bir eğrilik ve bir tümsek göremezsin."

108. O GÜN çağırana uyarlar; ki ondan hiçbir sapma yoktur.
Rahmân için sesler kısılmıştır.
Artık bir fısıltı dışında ses işitemezsin!
109. O gün şefaat fayda vermez,
Rahmân'ın kendisine izin verdiği
ve
sözünden razı olduğu hariç!
110. O (Allah) onların, önlerindekini ve arkalarındakini bilir.
Onlar ise ilimce onu kavrayıp kuşatamazlar.
111. Yüzler, gözeten ve yöneten diriye boyun eğmiştir.
Bir zulüm yüklenen kişi perişan olmuştur.

112. Kim mümin olduğu halde faydalı işi en iyi şekilde yaparsa,
bir zulümden ve hakkının çiğnenmesinden korkmaz.

113. İŞTE BÖYLECE; onu Arapça Kur'an olarak indirdik
ve
içindeki uyarıları değişik biçimlerde tekrarladık;
belki çekinirler
ya da
bu yöntem onları bir bilgi/ilim edinmeye sevkeder.
114. Gerçek hükümdar olan Allah yücedir!
Sana vahyi tamamlanmadan,
o Kur'an ile *(hüküm vermede)* acele etme!
De ki; "Rabbim, ilmimi/bilgimi artır!"

115. ANT OLSUN, önceden Âdem'e de ahit vermiştik.
Ancak o unuttu ve onda bir azim bulamadık.

BÖLÜM 7

116. HANİ, Biz meleklere buyurmuştuk:
"Âdem'i selamlayın/önünde saygı ile eğilin!"
İblis dışında hepsi derhal selamladılar. O diretti.
117. "Ey Âdem!" dedik. "Bu sana ve eşine bir düşmanlık yapıp,
sakın sizi cennetten çıkarmasın! Sonra çok sıkıntı çekersin!
118. Şüphesiz ki orada aç ve çıplak kalmayacaksın.
119. Orada susamayacaksın
ve yükselen güneşin sıcağından etkilenmeyeceksin."

120. NİHAYET şeytan ona vesvese verdi; "Ey Âdem!" dedi:
"Sana sonsuzluk ağacını
ve
gücünü yitirmeyecek bir mülkü/krallığı göstereyim mi?"
121. Ondan ikisi de yediler.
Böylece hemen çıplaklıkları kendilerine görünüverdi.
Cennet yaprağıyla üzerlerine örtmeye başladılar.
Âdem, Rabbine asi oldu da *(başına gelenlere)* şaşırıp kaldı.

122. Sonra Rabbi onu seçti,
tövbesini kabul etti ve onu doğru yola iletti.
123. (Allah) buyurdu ki: "İkiniz de oradan aşağı inin.
Birinizin diğerinize yapabileceği düşmanlığa dikkat ederek!..
Benden size bir kılavuz geldiğinde,
kim kılavuzuma tâbi olursa sapmaz ve sıkıntıya düşmez.
124. Kim Benim zikrimden yüz çevirirse;
onun için stres dolu/sıkıcı/mutsuz bir hayat vardır
ve kıyamet günü onu kör olarak haşrederiz."
125. "Rabbim" dedi:
"Beni niçin kör olarak haşrettin? Oysa ben görür idim."
126. (Allah) buyurdu ki: "İşte böyledir. Ayetlerimiz sana geldi.
Oysa sen onları unuttun (görmezlikten geldin).
Sen de bugün işte böyle unutulursun."
127. İşte Biz ölçüsüzce davrananları
ve
Rabbinin ayetlerine inanmayanları böyle cezalandırırız.
Elbette, ahiret azabı daha şiddetlidir ve süreklidir/sonsuzdur.

BÖLÜM 8

128. KENDİLERİNDEN ÖNCE nice kuşakları helâk etmemiz,
onları doğru yola getirmedi mi?
Onların barındıkları yerlerde dolaşıyorlar!
Şüphesiz bunda aklını kullananlar için ayetler vardır.
129. Eğer Rabbinden söylenmiş bir söz
ve
belirlenmiş bir süre olmasaydı,
hemen yaptıklarının karşılığını görürlerdi.
130. Onlar ne derse desin sen katlan/yoluna devam et/sabırlı ol.
Rabbin herşeyi güzel yaptı, sen de ona karşılık *(bireysel olarak),*
(Farz Namazlar öncesi, Nafile [Sünnet] Namaz kılarak) ibadet et;
Güneş doğmadan önce *(Sabahın Nafilesini/Sünnetini)*
ve batmadan önce *(İkindi Namazı Sünnetini kılarak tesbih et).*
Gecenin anlarında *(Akşam, Yatsı, Teheccüd Sünnet[Nafile]lerini)* ve
günün bölümlerinde de *(Öğle öncesi, sonrası ve Kuşluk vaktinde)*.
Belki *(böylece)* hoşnut kalırsın/mutlu olursun!

131. Onlardan bazılarını *(geçici olarak)* faydalandırdığımız,
dünya hayatının süsüne gözlerini dikme;
kendisiyle *(mal, mülk, lüks hayat gibi)*
onları açığa çıkarmak için izin verdiğimiz şeylere *(imrenme)*!
Rabbinin rızkı daha hayırlıdır
ve
daha kalıcıdır.
132. Ailene namaz kılmalarını söyle,
kendin de ona dayan/ona devam et/vakitleri aksatmadan kıl!
Biz senden bir rızık istemiyoruz.
Güzel sonuç takvanındır!

133. YİNE DE *(ayetlere inanmayanlar)* dediler ki:
"Bize kendi Rabbinden bir gösterge/mucize getirmesi
gerekmez miydi?"
Önceki sahifelerde/kitaplarda bulunan
açık belgeler/mucizeler,
onlara gelmedi mi/haberleri olmadı mı?
134. Eğer Biz onları bundan önce bir azapla helâk etseydik,
muhakkak derlerdi ki:
"Rabbimiz!
Bize bir elçi gönderseydin de zillete düşmemizden
ve
rezil olmamızdan önce (uyarsaydın da) ayetlerine uysaydık."
135. De ki:
"Herkes gözetlemekte. Siz de gözetleyin!
Yakında bileceksiniz,
düzgün/doğru yolun sahipleri kimlermiş?
Ve doğru yola ulaşmış olan kimmiş?"

VAKIA SURESİ

İniş Sırası: 46 • Mushaf Sırası: 56 • Mekki Sure • 96 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. BEKLENEN olay gerçekleştiği zaman;
2. onun gerçekleştiğini yalanlayacak kimse yoktur.
3. Alçaltıcıdır, yükselticidir.
4. Yeryüzü sarsıldıkça sarsıldığı;
5. dağlar serpildikçe serpildiği,
6. derken, toz duman halinde savrulduğu zaman,
7. sizler üç sınıf olmuşsunuzdur.

8. SAĞIN arkadaşları! Nedir o, sağın arkadaşları?
9. Solun arkadaşları! Nedir o, solun arkadaşları?
10. Ve yarışıp ileri geçenler de öncülerdir!

11. İŞTE ONLAR, yakınlaştırılmış olanlardır.
12. Nimetlerle donatılmış mutluluk cennetlerinde;
13. bir bölümü evvelkilerdendir,
14. bir bölümü de sonrakilerden.
15. Mücevherlerle işlenmiş tahtlar üzerindedirler,
16. onların üzerinde karşılıklı olarak yaslanırlar.
17. Çevrelerinde sürekli hizmete adanmış hizmetçiler dolaşırlar;
18. testilerle, ibriklerle ve bir kaynaktan doldurulmuş kâselerle...
19. Ondan başları ağrımaz ve akılları gitmez.
20. Beğenip seçtikleri meyveler.
21. Canlarının çektiği kuş eti.
22. Ve en güzel gözlü eşler;
23. sedefte gizlenmiş inciler gibi!
24. Yapmış olduklarına bir karşılık olarak!
25. Orada duymazlar; ne boş, ne de günaha yol açan bir söz!
26. Dedikleri yalnızca: "Selâm, selâm!"dır.

27. KİTABI sağından verilenler;
nedir o, kitabı sağından verilenler?
28. Dikensiz meyve dolu kiraz ağaçları arasında,
29. dalları sarkmış dizili muzlar arasında,
30. yayılıp uzamış gölgeler altında,
31. çağlayarak akan su kenarında
32. ve daha pek çok meyveler arasında;
33. ne koparılıp tükenmiş, ne de yasaklanmış.
34. Yükseltilmiş döşeklerle!
35. Gerçek şu ki, Biz onları yeniden yarattık.
36. Onları gençleştirdik,
37. eşlerine tutkun, hepsi aynı yaşta.
38. Kitabı sağından verilenler için!

BÖLÜM 2

39. BİR BÖLÜMÜ öncekilerdendir,
40. bir bölümü de sonrakilerden.

41. KİTABI solundan verilenler;
nedir o kitabı solundan verilenler?
42. Hücrelere işleyen bir sıcaklık ve kaynar su içindedirler.
43. Kapkara bir dumanın gölgesinde,
44. ne serindir, ne de ferahlatıcı!
45. Çünkü onlar, bundan önce varlıkla şımarmış olanlardı.
46. Büyük günahı işlemekte ısrar ediyorlardı.
47. Ve diyorlardı ki:
"Biz ölüp de toprak
ve
kemik yığını olduktan sonra, biz mi diriltilecek mişiz?!
48. Önceki atalarımız da mı?!.."
49. De ki:
"Şüphesiz öncekiler de sonrakiler de.
50. Belli bir günün belirli bir vaktinde mutlaka toplanacaklardır."
51. Sonra siz ey yalancı sapıklar!
52. Elbette zakkum olan ağaçtan yiyeceksiniz.

53. Böylece karınları ondan dolduracaksınız.
54. Onun üzerine de kaynar sudan içeceksiniz;
55. üstelik susuzluk çılgınlığına tutulmuş develerin içişi gibi
içeceksiniz!
56. Hesap gününde onların ağırlanışı işte böyledir!

57. SİZİ Biz yarattık, tasdik etmeniz gerekmez mi?
58. Ana rahmindeki nutfeyi hiç düşündünüz mü?
59. Onu siz mi yaratıyorsunuz? Yoksa yaratan Biz miyiz?
60. Ölümlü varlıklar olarak sizi yarattık,
şu işleri yapmaktan Bizi alıkoyacak kimse yoktur;
61. sizin benzerlerinizi değiştirip getirmemiz
ve
bilmediğiniz bir şekilde sizi yeniden inşa etmemiz hususunda.
62. Ant olsun siz,
ilkin nasıl varedildiğinizi/yaratıldığınızı biliyorsunuz.
Öyleyse düşünüp öğüt almanız gerekmez mi?

63. EKTİĞİNİZİ gördünüz mü:
64. Onu siz mi bitiriyorsunuz? Yoksa bitirenler Biz miyiz?
65. Dileseydik onu kupkuru bir çöp yapardık,
siz de şaşırıp kalırdınız:
66. "Biz ağır bir borç altına girdik,
67. ama şimdi mahrum edilenleriz!" *(diye sızlanırdınız)*.

68. İÇTİĞİNİZ SUYA baktınız mı iyice?
69. Onu buluttan siz mi indirdiniz? Yoksa indirenler Biz miyiz?
70. Dileseydik onu tuzlu yapardık. Şükretmeniz gerekmez mi?

71. TUTUŞTURUP yaktığınız ateşi gördünüz mü?
72. Onun ağacını siz mi yarattınız? Yoksa yaratan Biz miyiz?
73. Onu bir hatırlatma
ve
gelip geçenlere/ihtiyacı olanlara bir fayda kıldık.
74. Öyleyse büyük Rabbinin ismini yücelt!

BÖLÜM 3

75. HAYIR, yıldızların yerlerine yemin ederim!
76. Şüphesiz bu çok büyük bir yemindir, şâyet bilseniz!
77. Doğrusu bu Kur'an-ı Kerim çok yüce bir Kur'an'dır,
78. (Allah katında) saklı/korunmuş bir Kitap'tadır.
79. Ona *(Allah katındaki korunmuş Kitaba/Kur'an'a)* ancak,
temiz olanlar (melekler) dokunabilmiştir.
80. O (Kur'an), Âlemlerin Rabbinden indirilmiştir.

81. ŞİMDİ SİZ, bu sözleri (ayetleri) küçümsüyor
82. ve
rızkınızı *(yiyecek ve içeceklerinizi)* yalanlıyor musunuz?
83. Ama can boğaza dayandığı zaman,
84. o zaman siz sadece bakıp durursunuz!
85. O anda, Biz ona *(çıkacak can'a)* sizden daha yakınız,
fakat siz (Bizi) görmezsiniz.
86. Peki öyleyse,
eğer (Bize) bağımlı olmadığınızı düşünüyorsanız,
87. sözünüzde doğrular iseniz onu (can'ı) geri çevirsenize!

88. ONA (ölecek kişiye) gelince,
eğer o yaklaştırılanlardan ise;
89. ona bir rahatlık,
güzel bir koku
ve
nimet cenneti vardır.
90. Eğer sağın halkından/erdemlilerden/salihlerden ise,
91. o zaman; "Selâm sana, sağın halkından olan!"
92. Eğer sapık yalanlayıcılardan ise;
93. kaynar sudan bir ağırlama
94. ve çılgın ateşe atılma vardır!
95. Hiç şüphesiz, işte bu kesin gerçektir!

96. ÖYLEYSE,
büyük Rabbinin ismini ulula/tesbih et/yücelt!

ŞUARA SURESİ

İniş Sırası: 47 • Mushaf Sırası: 26 • Mekki Sure • 227 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Ta, Sin, Mim.

2. BUNLAR, apaçık olan kitabın ayetleridir.

3. Onlar inanmıyorlar diye,
neredeyse kendini helâk edeceksin.
4. Eğer dileseydik;
üzerlerine gökyüzünden bir mucize indirirdik de,
(mecburen/zorla) eğilerek ona boyunları bükülür kalırdı!
5. Rahmân'dan onlara yeni bir hatırlatma/öğüt/ayet gelince;
ondan yüz çeviriyorlar.
6. Israrla yalanlıyorlar;
yalanlıyor oldukları şeyin haberleri kendilerine,
yakında gelecektir!
7. Yeryüzüne bakmadılar mı?
Biz orada her güzel çiftten nicesini bitirmişiz.
8. Şüphesiz bunda bir ayet/öğüt/hatırlatma vardır.
Ancak onların birçoğu mümin değildirler/inanmıyorlar!
9. Şüphesiz Rabbin çok güçlü, çok merhametlidir.

BÖLÜM 2

10. VE (HATIRLA); hani, Rabbin Musa'ya seslenmişti:
"Zalimler topluluğuna git,
11. Firavun halkına! Hâlâ korunup sakınmıyorlar mı?"
12. "Rabbim!" dedi;
"Ben onların beni yalanlamalarından korkuyorum.

13. Göğsüm daralıyor, dilim tam açılmıyor,
Harun'a da elçilik görevi ver.
14. Benim üzerimde, onlara karşı işlediğim bir suç var;
bundan dolayı beni öldürmelerinden endişe ediyorum."
15. (Allah) buyurdu:
"Hayır! İkiniz de ayetlerimizle gidin.
Şüphesiz, Biz sizinle beraberiz, dinleyicileriz.
16. Firavun'a gidin, deyin ki:
Gerçekten, biz âlemlerin Rabbinin elçisiyiz.
17. İsrailoğulları'nı bizimle beraber gönder."
18. Firavun dedi ki:
"Biz seni, bir çocukken yanımızda büyütmedik mi?
Ve ömründen nice yıllar içimizde kaldın.
19. Sonunda, yaptığın işi de yaptın. Nankörlerden birisin sen."
20. (Musa) dedi ki:
"O dediğini bilmeyerek/hataen/istemeden yapmıştım.
21. Sizden korkunca hemen aranızdan kaçtım.
Sonra, Rabbim bana lütfetti, hükmetme gücü verdi
ve
beni elçilerden kıldı.
22. Başıma kaktığın iyilik bu mu?
Oysa sen, İsrailoğulları'nı *(esir alarak)* köleleştirdin!"

23. FİRAVUN dedi ki: "Âlemlerin Rabbi nedir?"
24. (Musa) dedi ki:
"Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir.
Eğer işin iç yüzünü düşünüp gerçeği anlayan kimseler iseniz!"
25. (Firavun) çevresindekilere dedi ki: "Duyuyor musunuz?"
26. (Musa) dedi ki: "Sizin ve önceki atalarınızın Rabbidir."
27. (Firavun) dedi ki:
"Size gönderilen elçiniz, şüphesiz bir mecnundur."
28. (Musa) dedi ki:
"Doğunun, batının ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir.
Eğer aklediyor iseniz!"
29. (Firavun) dedi ki: "Şayet, benden başka bir ilâh/tanrı edinirsen,
seni hapsedilenlerden yapacağım."
30. (Musa) dedi ki: "Sana apaçık bir şey getirmiş olsam da mı?!"

31. (Firavun) dedi ki: “Eğer doğrulardan isen onu getir.”
32. O, asasını atıverdi, bir de baktılar ki; o, apaçık bir ejderha!
33. Elini çıkardı, bir de ne görsünler;
o, bakanlar için bembeyaz bir şey!

BÖLÜM 3

34. FİRAVUN çevresindeki ileri gelenlere dedi ki:
“Şüphesiz bu bilgin bir büyücüdür.
35. Büyüsüyle sizi yurdunuzdan çıkarmak istiyor.
Ne buyurursunuz?”
36. Dediler ki: “Onu ve kardeşini beklet,
kentlere toplayıcılar gönder.
37. Bilgin büyük büyücülerin tümünü sana getirsinler.”

38. BÜYÜCÜLER belli bir günün vaktinde toplandı.
39. Halka da: “Sizler de toplanır mısınız?” denildi.
40. ”Umulur ki büyücüler üstün gelir,
böylece biz de onlara uyarız.”
41. Büyücüler geldiği zaman Firavun’a dediler ki:
“Bize bir ücret var değil mi? Eğer galip gelen biz olursak”.
42. Firavun: “Evet” dedi.
“Üstelik siz, o zaman bana yakın kimselerden olacaksınız.”
43. Musa onlara dedi ki: “Atacağınız şeyleri atın!”
44. Attılar iplerini/fenni yapıtlarını ve aletlerini!
Dediler ki: “Firavun’un gücüyle/adıyla/onur
ve
şerefine, kesinlikle biz galip geleceğiz.”
45. Sonra Musa asasını attı;
birden onların uydurduklarını yutmaya başladı.

46. BÜYÜCÜLER secde edenler olarak (yere) kapandılar.
47. “Âlemlerin Rabbine inandık!” dediler.
48. “Musa’nın ve Harun’un Rabbine.”
49. (Firavun) dedi ki: “Ben size izin vermeden ona inandınız ha!
Şüphesiz o size büyü öğreten liderinizdir.

Yakında bileceksiniz.
Şüphesiz ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim.
Kesinlikle hepinizi asacağım."

50. Dediler ki: "Zararı yok! Biz Rabbimize dönücüleriz!
51. Rabbimizin hatalarımızı bağışlamasını umarız;
inananların ilki olduğumuz için!"

BÖLÜM 4

52. VE DERKEN, Musa'ya vahyettik:
"Kullarımı geceleyin yürüt. Kuşkusuz siz takip edileceksiniz."
53. Firavun kentlere toplayıcılar gönderdi:
54. "Şüphesiz şunlar az bir topluluktur.
55. Şüphesiz onlar bize, kin ve öfke duymaktadırlar.
56. Biz ise varlıklı, dikkatli bir topluluğuz!"

57. BÖYLECE onları çıkardık; bahçelerden, çeşmelerden,
58. hazinelerden ve verimli yerden!
59. İşte böyle! Onlara İsrailoğulları'nı mirasçı kıldık.

60. *(FİRAVUN ve orduları)* Güneş doğarken ,
onların ardına düştüler.
61. İki topluluk birbirini görünce Musa'nın arkadaşları dedi ki:
"Şüphesiz yakalandık!"
62. (Musa) "Hayır hayır!" dedi.
"Şüphesiz Rabbim benimle beraberdir;
bana bir çıkış yolu gösterecektir."
63. Musa'ya: "Asanla denize vur" diye vahyettik.
(Deniz) hemen *(ortadan ikiye)* yarıldı;
her bölüm kocaman bir dağ gibi oldu.
64. Ve diğerlerini de buraya yaklaştırdık.
65. Musa'yı ve beraberindeki kimselerin hepsini kurtardık.
66. Sonra diğerlerini boğduk.
67. Şüphesiz bunda bir ibret vardır.
Ama onların birçoğu yine de inanmıyor.
68. Şüphesiz O Rabbin; üstün, merhametli olan O'dur.

BÖLÜM 5

69. ONLARA İbrahim'in haberini de oku!

70. Hani babasına ve kavmine demişti:
"Neye kulluk ediyorsunuz?"

71. Dediler ki: "Putlara tapıyoruz
ve
sürekli olarak onlara boyun büküp önlerinde eğileceğiz."

72. (İbrahim) dedi ki: "Çağırdığınız zaman sizi işitiyorlar mı?

73. Size bir yarar ya da zarar veriyorlar mı?"

74. "Hayır", dediler.
"Ama biz atalarımızı da böyle yaparken bulduk."

75. (İbrahim) dedi ki:
"Şimdi neye tapıyor olduğunuzu gördünüz mü?

76. Siz ve önceki atalarınız!

77. Ben bütün bunlara karşıyım!
Yalnız âlemlerin Rabbi hariç/(O) benim dostumdur.

78. Beni O yarattı. Ve bana doğru yolu gösteren de O'dur.

79. Bana yediren ve içiren O'dur.

80. Hastalandığım zaman bana *(sıkıntılarıma)* O şifa verir.

81. Beni öldüren sonra diriltecek olan O'dur.

82. Hesap günü hatamı bağışlamasını umduğum da O'dur!"

83. "RABBİM! Bana yargı gücü *(hüküm verme) yetkisi* ver
ve beni, iyi insanlar arasına kat.

84. Sonra gelecek(nesil)ler de beni doğrulukla, iyilikle ansın!

85. Beni bol nimetli cennetin mirasçılarından kıl.

86. Babamı bağışla! Gerçekten o sapıklardan oldu.

87. Diriltilecekleri gün beni rezil etme.

88. O GÜN mal ve oğullar fayda vermez.

89. Ancak, Allah'a temiz bir kalp ile gelenler başka!"

90. Cennet muttakilere yaklaştırılır.

91. Cehennem azgınlara apaçık gösterilir.

92. Ve onlara denilir:
"Tapmış olduğunuz şeyler nerede?

93. O Allah'tan başka taptıklarınız?
Size yardım ediyorlar mı?
Veya kendilerine yardımları dokunuyor mu?"
94. Oraya tepetaklak atılırlar. Onlar ve azgınlar...
95. Ve İblisin bütün askerleri/taraftarları da...
96. Orada birbirleriyle çekişerek derler ki:
97. "Allah'a yemin olsun biz apaçık bir sapıklık içinde imişiz.
98. Biz o zaman sizi âlemlerin Rabbi ile eşit tutuyorduk!
99. Bizi suçlulardan başkası saptırmadı.
100. Artık bizim şefaatçilerimiz yoktur.
101. Sıcak, candan bir dostumuz da yoktur!
102. Şâyet bizim için bir imkân/dönüş daha olsa da,
inananlardan olsak."

103. ŞÜPHESİZ bunda bir ibret vardır.
Ancak onların birçoğu inanmıyor.
104. Şüphesiz O Rabbin; üstün olandır, merhametlidir.

BÖLÜM 6

105. NUH'UN KAVMİ de elçileri yalanladı.
106. Hani kardeşleri Nuh onlara demişti ki:
"Korunup sakınmaz mısınız?
107. Şüphesiz ki ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim!
108. Öyleyse Allah'tan sakının ve bana itaat edin.
109. Ben buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum,
benim ücretim âlemlerin Rabbine aittir.
110. Öyleyse Allah'tan sakının ve bana itaat edin."
111. Dediler ki:
"Biz sana inanır mıyız? Adî, rezil kişiler sana tâbi olmuşken."
112. (Nuh) dedi ki:
"Onların yapıyor olduklarının iç yüzlerini bilemem.
113. Onların hesabı ancak Rabbime aittir.
Eğer şuur ve anlayışınız varsa!
114. Ben inananları kovacak değilim!
115. Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım."

116. Dediler ki:
“Ey Nuh! Eğer vazgeçmezsen taşlananlardan olacaksın.”
117. (Nuh): “Rabbim!” dedi. “Kavmim beni yalanladı.
118. Onlarla benim aramı iyice aç!
Beni ve inananlardan benimle beraber olan kimseleri kurtar.”
119. Onu ve onunla birlikte bulunan kimseleri kurtardık,
yük dolu gemi içinde!
120. Sonra bunun ardından geride kalanları boğduk.
121. Şüphesiz bunda bir ayet/ibret vardır.
Onların birçoğu yine de inanmıyorlar.
122. Şüphesiz O Rabbin; üstün olandır, merhamet edendir.

BÖLÜM 7

123. ÂD KAVMİ de gönderilen elçileri yalanladı.
124. Hani kardeşleri Hud onlara demişti:
“Korunup sakınmaz mısınız?
125. Şüphesiz ki ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.
126. Allah’tan sakının ve bana itaat edin!
127. Ben buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum.
Benim ücretim âlemlerin Rabbine aittir.
128. Her yol üzerine bir işâret yapıyorsunuz da
boş şeylerle mi uğraşıyorsunuz?
129. Sürekli yaşayacakmışsınız gibi köşkler ediniyorsunuz!
130. Bir kavmi yakaladığınız zaman, zorbalar gibi yakalıyorsunuz.
131. Allah’tan sakının ve bana itaat edin.
132. Bildiğiniz şeyleri size bol bol verenden sakının!
133. Size davarlar, oğullar,
134. bahçeler ve su kaynakları verdi!
135. Doğrusu ben,
üzerinize gelecek olan büyük günün azabından korkuyorum.”

136. DEDİLER Kİ:
“İster öğüt ver, ister öğüt verenlerden olma, bizce birdir!
137. Bu *(tavrımız)*, öncekilerin huyu/ahlakı/geleneğidir ancak!
138. Biz azaba uğratılacaklardan değiliz!..”

139. Onu yalanladılar. Biz de onları helâk ettik.
Şüphesiz bunda ibret vardır ama onların birçoğu inanmıyor.
140. Şüphesiz O Rabbin; üstündür, merhametlidir.

BÖLÜM 8

141. SEMUD KAVMİ de gönderilen elçileri yalanladı.
142. Hani kardeşleri Salih onlara demişti:
"Allah'tan korkup sakınmaz mısınız?
143. Şüphesiz ki ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim!
144. Allah'tan korkun ve bana itaat edin!
145. Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum.
Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbine aittir.
146. Burada güven içinde bırakılacağınızı mı sanıyorsunuz?
147. Bahçelerde, çeşmelerde,
148. ekinler arasında
ve yumuşak tomurcuklu hurmalıkların ortasında?
149. Ustalıkla dağlardan evler yontuyorsunuz.
150. Allah'tan sakının ve bana itaat edin!
151. Aşırı gidenlerin emrine uymayın;
152. onlar yeryüzünde bozgunculuk yaparlar
ve
düzeltmeye/iyileştirmeye çalışmazlar."

153. DEDİLER Kİ: "Sen büyülenmiş kimselerdensin!
154. Sen de bizim gibi beşersin/insansın.
Eğer doğrulardan isen bir mucize/bir ayet getir."
155. (Salih) dedi ki: "İşte bu dişi bir deve!
Onun bir su içme hakkı vardır,
belli bir günün su içme hakkı da sizindir.
156. Sakın ona bir kötülük dokundurmayın,
yoksa büyük bir günün azabı sizi yakalar."
157. Onu kestiler sonra pişman oldular!
158. Derhal onları azap yakaladı.
Şüphesiz bunda bir ibret vardır. Onların birçoğu inanmıyor.
159. Şüphesiz O Rabbin; üstündür, merhametlidir.

BÖLÜM 9

160. LUT KAVMİ de gönderilen elçileri yalanladı.
161. Hani kardeşleri Lût onlara demişti: "Korkup sakınmaz mısınız?
162. Şüphesiz ki ben size gönderilen güvenilir bir elçiyim!
163. Allah'tan sakının ve bana itaat edin!
164. Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum.
Benim ücretim âlemlerin Rabbine aittir.
165. Koskoca âlemler içinde hemcinslerinize mi gidiyorsunuz?
166. Rabbinizin sizin için yarattığı eşlerinizi bırakıyorsunuz!
Hayır siz haddi aşmış bir kavimsiniz."

167. DEDİLER Kİ: "Ey Lût! Eğer *(bu uyarılarından)* vazgeçmezsen, mutlaka sürgün edilenlerden olacaksın!"
168. (Lût) dedi ki: "Ben sizin bu işinize kızanlardanım."
169. "Rabbim! Beni ve ailemi onların yaptıklarından kurtar."
170. Onu ve ailesini (kendisine inananları) tamamen kurtardık.
171. Geride kalanlar içinde yaşlı bir kadın (olan Lut'un eşi) hariç!
172. Sonra diğerlerini yerle bir ettik,
173. üzerlerine bir yağmur yağdırdık.
Uyarılanların yağmuru ne kötü oldu!
174. Şüphesiz bunda bir ibret vardır.
Ancak onların birçoğu inanmıyor.
175. Gerçekten O Rabbin; üstündür, merhametlidir.

BÖLÜM 10

176. EYKE HALKI da gönderilen elçileri yalanladılar.
177. Hani Şuayb onlara demişti: "Korkup sakınmaz mısınız?
178. Şüphesiz ki ben size gönderilen güvenilir bir elçiyim.
179. Allah'tan korkun ve bana itaat edin!
180. Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum.
Benim ücretim âlemlerin Rabbine aittir.
181. Ölçüyü tam yapın ve sakın eksiltenlerden olmayın.
182. Dosdoğru ölçü ile tartın!
183. Kimsenin hakkını yemeyin. Fesat *(terör/çete)* oluşturmayın!
184. Sizi ve evvelki nesilleri yaratandan sakının."

185. DEDİLER Kİ: "Sen büyülenmişlerdensin!
186. Sen de bizim gibi bir insandan başkası değilsin.
Biz seni sadece yalancı kimselerden sanıyoruz.
187. Üzerimize gökyüzünden parçalar düşür!
Eğer doğrulardan isen!"
188. (Şuayb) dedi ki: "Rabbim yaptığınız şeyleri daha iyi bilir."
189. Onu yalanladılar.
Sonunda gölge gününün azabı onları yakaladı;
gerçekten o büyük bir günün azabı idi!
190. Şüphesiz bunda bir ibret vardır.
Ama onların birçoğu inanmıyor.
191. Gerçekten O Rabbin; üstündür, merhametlidir.

BÖLÜM 11

192. ŞÜPHESİZ o (Kur'an), âlemlerin Rabbinin indirmesidir.
193. Onu güvenilir ruh indirdi;
194. senin kalbine ki, uyarıcılardan olman için!
195. Apaçık Arapça *(anladığınız)* bir lisan ile.
196. Kuşkusuz o, öncekilerin kitaplarında da vardır.
197. Onlar için bir delil değil mi?
İsrailoğulları'nın bilginlerinin onu (Kur'an'ı) bilmesi!
198. Eğer onu (Kur'an'ı) yabancılardan birisi üzerine indirseydik,
199. o da onlara okusaydı,
keza *(inanmak istemeyenler)* yine inanmazlardı.

200. İŞTE, suçluların kalpleri böyledir!
201. Acı azabı görmedikçe ona inanmıyorlar.
202. Azap onlara ansızın gelir de onlar farkında bile olmazlar!
203. Derler ki: "Acaba biz mühlet verilenlerden olur muyuz?"
204. Hâlâ Bizim azabımızı acele mi istiyorlar?
205. Gördün değil mi? Onları Biz yıllarca yaşatsak da,
206. sonra tehdit ediliyor oldukları şey kendilerine gelse,
207. yine de nimetlerle yaşatılmaları onlara hiç fayda vermez!
208. Biz uyarıcıları olmayan hiçbir ülkeyi helâk etmedik!
209. O (Kur'an) bir uyarı[cı]dır ve Biz zulmetmiş değiliz.

210. ONU (Kur'an'ı) şeytanlar indirmedi.
211. Bu onların yapabilecekleri bir şey değildir,
zaten güçleri de yetmez.
212. Çünkü onlar vahyedileni işitmekten uzaklaştırılmışlardır.
213. Öyleyse sakın Allah ile beraber başka bir ilâha yalvarma.
Yoksa azap edilenlerden olursun.
214. Sen en yakınlarını uyar!
215. İnananlardan sana uyanlara kanadını ger.
216. Eğer sana karşı gelirlerse, de ki:
"Gerçekten ben yaptıklarınızdan uzağım."
217. Sen; üstün, merhametli olan(Allah)a dayanıp güven.
218. O (Allah) ki; seni *(tek başına)* uyanıp *(ibadet/dua/düşünmek için)*
kalktığın zaman (da) görür.
219. Ve (namazda) secde edenler arasında iken de;
eğilip kalktığında/doğrulduğunda (da) seni görür.
220. Şüphesiz O; işitendir, bilendir.

221. ŞEYTANLARIN kimin üzerine indiğini size haber vereyim mi?
222. Onlar her günahkâr iftiracının üzerine inerler!
223. Onlar kulak kabartırlar.
Oysa onların çoğu yalancıdır.
224. Şairlere gelince, onlara şaşkınlar/yolunu şaşırmış olanlar uyar.
225. Onları görmedin mi? Her vadide şaşkın şaşkın dolaşırlar.
226. Gerçekten onlar yapmayacakları şeyleri söylerler.
227. Ancak iman edip faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlar,
Allah'ı çokça ananlar
ve
zulme uğradıklarında *(birbirleriyle)* yardımlaşarak,
üstün gelmeye çalışanlar,
böyle *(yapmayacakları şeyleri söyleyenler gibi)* değildir!
Zulmeden kimseler yakında,
nasıl bir inkilab/değişim ile devrileceklerini/değişeceklerini
göreceklerdir!

NEML SURESİ

İniş Sırası: 48 • Mushaf Sırası: 27 • Mekki Sure • 93 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Ta. Sin.

BUNLAR Kur'an'ın
ve
kainatın gerçekleridir.

2. Bir yol gösterici
ve
bir müjdedir müminlere/gerçeği araştırıp kabul edenlere!

3. Onlar namazı kılıp gereğini yerine getirirler.
Zekâtı verir *(vermek için çalışıp kazanırlar)*
ve ahirete de kesin olarak inanırlar.

4. Gelecekteki sonsuzluğa inanmayan kimselere gelince;
onların işleri kendilerine süslü geliyor,
onlar körü körüne bocalayıp duruyorlar!

5. İşte onlar o kimseler ki, azabın en kötüsü onlar içindir.
Ahirette de en çok hüsrana uğrayanlardır.

6. Şüphesiz ki bu Kur'an sana;
doğruyu bildiren, herşeyi bilen katından verilmektedir.

7. HANİ bir zaman Musa, ailesine dedi ki:
"Ben bir ateş gördüm, gidip ondan size bir haber
veya kor bir ateş getireyim belki siz böylece ısınırsınız."

8. Oraya geldiği zaman şöyle seslenildi:
"Ateşin içinde ve çevresinde bulunan mübarek kılınmıştır!
Âlemlerin Rabbi Allah münezzehtir/yaratılmışlara benzemez.

9. Ey Musa! Gerçek şudur:
O Allah'ım Ben; üstün olan, doğruyu bildirici!

10. Asanı at!" Onu sanki bir yılan gibi kıvrılırken gördüğü zaman,
arkasına bakmadan dönüp kaçtı. "Korkma Ey Musa!
Şüphesiz gönderilmiş elçiler Benim huzurumda korkmaz!
11. Zulmeden kimseler hariç;
kötülüğün ardından iyilik yapan olursa,
şüphesiz Ben; çok bağışlayıcıyım, çok merhametliyim.
12. Elini koynuna sok,
kusurdan arınmış bir şekilde bembeyaz olarak çıksın.
Firavun'a
ve
kavmine göstereceğin dokuz mucizeden biri olarak!
Şüphesiz onlar fasık bir kavim oldular."
13. Açıkça görünen mucizelerimiz/ayetlerimiz onlara gelince:
"Bu apaçık bir büyüdür!" dediler.
14. Onları inkâr ettiler.
Nefisleri onların doğruluğuna kanaat getirdikleri halde!
Hainlik ve böbürlenme yüzünden inkâr ettiler!
Bozguncuların sonu bak nasıl oldu?

BÖLÜM 2

15. VE GERÇEK ŞU Kİ,
Biz Davud'a ve Süleyman'a bir ilim verdik.
Dediler ki: "İnanan kullarının birçoğundan
bizi farklı kılan Allah'a övgüler olsun!"
16. Süleyman Davud'a mirasçı oldu.
Dedi ki: "Ey insanlar! Bize kuşların dili öğretildi
ve
bize herşeyden bol miktarda verildi.
Şüphesiz bu apaçık bir bağıştır!"
17. Süleyman'ın huzurunda,
cinlerden, insanlardan ve kuşlardan olan orduları toplandı.
Onların hepsi düzenli olarak sevk ediliyordu!
18. Nihayet, karınca vadisine geldikleri zaman bir karınca dedi ki:
"Ey karıncalar! Meskenlerinize girin ki Süleyman
ve
orduları farkında olmayarak sizi çiğnemesin."

19. (Süleyman) onun sözüne tebessüm etti.
Dedi ki: "Rabbim, bana
ve
anneme-babama lütfettiğin nimetine şükretmeye
ve
beğeneceğin faydalı iş yapmaya beni muvaffak kıl.
Ve beni, rahmetinle salih kullarının arasına kat!"

20. KUŞLARI teftiş etti.
Dedi ki: "Neden Hüthüt'ü göremiyorum,
yoksa kaybolanlardan mı oldu?
21. Ona şiddetli bir azap ile azap edeceğim!
Ya da onu keseceğim! Veya bana apaçık bir delil getirecek."

22. AMA çok geçmeden Hüthüt çıkageldi.
Dedi ki: "Senin bilmediğin bir şey öğrendim.
Sana Sebe'den doğru bir haber getirdim.
23. Onlara hükümdarlık yapan bir kadın buldum;
kendisine çok imkân verilmiş, onun büyük bir tahtı var!
24. Halkını ve onu,
Allah'ın dışında Güneş'e secde ediyorlarken gördüm.
Şeytan onlara işlerini süslemiş, onları doğru yoldan çevirmiş.
Bu yüzden onlar doğru yolu bulamıyorlar!"
25. "Allah'a secde etmeleri gerekmez miydi?
Göklerde
ve
yeryüzünde gizleneni ortaya çıkaran ve gizlediklerinizi de,
açığa vurduklarınızı da bilen, O Allah'a!..
26. Allah! O'ndan başka İlâh yoktur! Büyük Arşın sahibi!"

27. (SÜLEYMAN) dedi ki:
"Bakacağız, doğru mu söyledin yoksa yalancılardan mı oldun.
28. Bu mektubumu götür onlara bırak.
Sonra onlardan biraz geri çekil. Neye başvuruyorlar bir bak!"
29. (Kraliçe) dedi ki:
"Ey ileri gelenler! Bana çok önemli bir mektup bırakıldı.

30. O Süleyman'dandır.
Özü şu: 'Rahmân ve Rahîm Allah'ın adına';
31. sakın bana karşı büyüklük taslamayın
ve
bana 'teslim olarak' gelin!"

BÖLÜM 3

32. DEDİ Kİ: "Ey ileri gelenler! Bana işim hakkında fikir verin.
Ben hiçbir işi kestirip atan birisi olmadım,
sizin bana yol göstermeniz olmadıkça!"
33. Dediler ki: "Biz güç sahibiyiz ve zorlu savaşçılarız.
Sen ne buyurursan buyur emir senindir."
34. Dedi ki: "Krallar bir kente girdikleri zaman orayı bozarlar,
halkının ileri gelenlerini alçaltıp perişan ederler.
İşte böyle davranırlar.
35. Ben onlara bir hediye göndereyim de,
bir bakalım elçiler ne ile dönecekler."

36. SÜLEYMAN'A geldiği zaman:
"Bana mal ile yardımda mı bulunuyorsunuz?" dedi.
"Allah'ın bana verdiği size verdiğinden daha hayırlıdır.
Aksine hediyenizle siz sevinirsiniz!"
37. "Onlara dön *(zorlu savaşçılarız diyenlere!)*
Biz onlara kendisine karşı konulamaz bir orduyla geliriz.
Onları oradan horlanmışlar
ve
alçalmışlar olarak sürüp çıkarırız!"

38. (SÜLEYMAN) DEDİ Kİ:
"Ey ileri gelenler!
Onun tahtını hanginiz bana getirebilir?
Bana teslim olarak gelmelerinden önce."
39. Cinden bir ifrit dedi ki:
"Sen makamından kalkmadan önce ben onu sana getiririm.
Gerçekten benim bunu yapacak güvenilir bir gücüm var."

40. Yanında kitaptan ilim bulunan birisi, dedi ki:
“Göz kapağın sana dönmeden önce ben onu sana getiririm.”
(Süleyman) onu yanında kurulmuş olarak gördüğü zaman,
dedi ki:
“Bu benim ne yapacağımı açığa çıkarmak için,
Rabbimin bir bağışıdır.
Şükür mü edeceğim
yoksa
nankörlük mü edeceğim?
Şükreden kimse kendisi için şükreder ancak.
Gerçeği kabul etmeyen nankör kimseye gelince;
Rabbim şüphesiz zengindir,
bol bol ikramda bulunandır.”
41. (Süleyman) dedi ki:
“Tahtını onun için tanınmaz hale getirin,
bakalım tanıyabilecek mi?
Yoksa tanıyamayan kimselerden mi olacak?”

42. GELDİĞİ zaman *(orada biri tarafından):*
“Senin tahtın da böyle mi?” diye soruldu.
“Tıpkı o/sanki bunun gibiydi!” dedi.
(Yanındakiler, tahtın asıl yerinden kaybolduğunu haber almışlardı):
“Bu bilgi daha önce bize bildirilmişti.
Ve biz teslim olarak geldik.”
43. Oysa onu Allah dışında taptığı şeyler alıkoymuştu.
Çünkü o inkâr eden bir toplumdan idi.
44. Ona:
“Köşke gir!” denildi.
Köşkü görünce onun zeminini derin su sandı
ve
eteğini çekti.
(Süleyman) dedi ki:
“Bu camdan yapılmış saydam bir zemindir.”
(Kraliçe) dedi ki:
“Rabbim, gerçekten ben nefsime zulmetmişim!
Artık Süleyman’la birlikte,
alemlerin Rabbi Allah’a teslim oldum.”

BÖLÜM 4

45. ANT OLSUN kardeşleri Salih'i de Semud (kavmine):
"Allah'a kulluk edin" diye gönderdik.
Bir de baktık ki onlar birbirleriyle çekişen iki grup oluvermişler!
46. "Ey kavmim!" dedi.
"Niçin iyilikten önce kötülüğe acele ediyorsunuz?
Allah'tan bağışlanma dilemeniz gerekmez mi?
Belki merhamet olunursunuz."
47. Dediler ki:
"Senin ve seninle beraber bulunan kimselerin yüzünden
uğursuzluğa uğradık."
Dedi ki:
"Sizin uğursuzluk sandığınız belâlar Allah'tan gelmektedir.
Aksine siz yapageldiğiniz kötülüklerin karşılığı verilen
bir topluluksunuz."
48. Şehrin içinde dokuzlu bir çete/terör örgütü vardı;
yeryüzünde terör yapıyorlar ve düzen bırakmıyorlardı.
49. Allah'a ant içerek dediler ki:
"Ona ve ailesine gece baskını düzenleyelim sonra da velisine;
ailesinin yok oluşuna şahit olmadığımızı söyleriz.
Kesinlikle biz doğru söyleyenleriz deriz."
50. Bir tuzak kurdular.
Oysa Biz de onlar farkında olmadan bir plan yaptık!
51. Tuzaklarının sonucu bak nasıl oldu?
Şüphesiz Biz onları ve toplumlarını toptan yerle bir ettik!
52. İşte şunlar onların evleridir!
Hainlikleri yüzünden çökmüş, ıssız...
Bilen bir kavim için bu olayda şüphesiz bir ibret vardır.
53. İman edenleri
ve korunup sakınıyor olanları kurtardık.

54. VE LUT'U da gönderdik. Hani kavmine dedi ki:
"Göz göre göre siz kötülüğe/edepsizliğe dalıyorsunuz ha!
55. Siz kadınlarınızı bırakıp,
şehvetle hemcinslerinize mi yaklaşıyorsunuz?
Gerçekten siz cahil bir topluluksunuz."

56. Kavminin cevabı: “Lût ailesini, şehrinizden çıkarın”
demelerinden başka bir şey olmadı.
“Onlar temiz kalmak isteyen insanlarmış ha!” (dediler).
57. Onu ve eşi haricindeki ailesini kurtardık.
(Lût’un eşi) azabı hak edenlerden oldu!
58. Üzerlerine bir yağmur yağdırdık.
Önceden uyarılanların yağmuru ne kötü oldu!

BÖLÜM 5

59. DE Kİ: “Hamd Allah’adır!”
(Adından övgüyle bahsedilmeye lâyık olan tek varlık Allah’tır!)
Selâm kullarından seçtiği kimseleredir!
Allah mı daha hayırlı, yoksa ortak koştukları mı?
60. Gökleri ve yeri yaratan, gökyüzünden size su indiren mi?!”
Sonra Biz onunla gönül açan bahçeler bitirdik;
sizin için,
bir ağacını dahi bitirmeniz mümkün olmayan bahçeler
Allah ile beraber başka bir ilâh mı?
Hayır! Onlar Allah’a başka şeyleri denk tutan bir topluluktur.
61. Yeryüzünü durulacak yer olarak kılan kim?
Arasından ırmaklar çıkaran,
onun için sağlam dağlar kılan
ve
iki denizin arasına bir engel koyan kim?
Allah ile beraber başka bir ilâh mı?
Hayır onların birçoğu bilmiyorlar.
62. Sıkıntıya düşmüş olanın duasına cevap veren kim?
Kendisine dua edilip, kötülüğü kaldıran kim?
Ve sizi yeryüzünde,
öncekilerin yerlerine geçenler/halifeler/varisler yapan kim?
Allah ile beraber başka bir ilâh mı?
Ne de az öğüt alıp düşünüyorsunuz!
63. Karanın ve denizin karanlıkları içinde size yol gösteren kim?
Rahmetinin önünde müjdeci olarak rüzgârları gönderen kim?
Allah ile beraber başka bir ilâh mı?
Allah onların ortak koştukları şeylerden münezzehtir!

64. Yahut yaratmaya başlayan kim?
Sonra onu iade ediyor?
Sizi gökten ve yerden rızıklandıran kim?
Allah ile beraber başka bir ilâh mı?
De ki: "Eğer doğru sözlülerden iseniz delilinizi getirin!"
65. De ki:
"Göklerde ve yerde gaybı Allah'tan başka kimse bilemez!
Onlar ne zaman dirileceklerini de bilemezler."
66. Hayır onların ahiret hakkındaki bilgileri karmakarışıktır.
Hayır hayır, onlar yine de ondan kuşku içindedirler.
Doğrusu onlar ondan yana düşünmek istemiyorlar.

BÖLÜM 6

67. İNKÂRA SAPANLAR dediler ki:
"Biz ve atalarımız toprak olduktan sonra,
gerçekten çıkarılacak mıyız?
68. Bu bize vadedildiği gibi daha önce atalarımıza da vadedilmişti.
Bu ancak öncekilerin masallarıdır!"
69. De ki:
"Yeryüzünde dolaşıp araştırma yapın da,
suçluların akıbeti nasıl oldu bir görün!"
70. Onlara üzülme
ve
tuzak kurmalarından dolayı da sıkıntı içinde olma!

71. BİR DE diyorlar ki: "Eğer doğru iseniz bu söz ne zaman?"
72. De ki:
"Acele ettiğiniz azabın bir kısmı belki de peşinize takılmıştır."
73. Kuşkusuz Rabbin insanlara karşı lütuf sahibidir.
Fakat onların birçoğu şükretmiyorlar.
74. Şüphesiz Rabbin göğüslerinin gizlediklerini
ve
açığa vurduklarını bilir.
75. Gökte ve yeryüzünde olan gizli hiçbir şey yoktur ki,
apaçık bir kitap içine yazılıyor olmasın.

76. ŞÜPHESİZ bu Kur'an,
ihtilâfa düştükleri şeylerin çoğunu İsrailoğulları'na anlatıyor!
77. Gerçekten bu (Kur'an) yol göstericidir
ve
inananlar için rahmettir.
78. Şüphesiz Rabbin onlar arasında hükmünü verecektir!
Üstündür, bilendir.
79. *(Yapman gerekenleri yaptıktan sonra)* Allah'a güven!
Şüphesiz sen apaçık gerçek üzerindesin.
80. Muhakkak ki sen ölülere duyuramazsın.
Çağrıyı sağırlara da duyuramazsın,
arkalarını dönmüş giderlerken!
81. Sen körleri *(gerçekleri görmek istemeyenleri)*
sapkınlıklarından çevirip zorla doğru yola getiremezsin.
Sen ancak ayetlerimize inanan kimselere duyurabilirsin.
İşte onlar teslim olanlardır.
82. Üzerlerine söz gerçekleştiği zaman,
onlar için yerden bir dabbe/canlı *(sorgu meleği)* çıkarırız;
bu canlı varlık onlara *(inkârcılara),*
ayetlerimize kesin olarak inanmadıklarını söyler!

BÖLÜM 7

83. O GÜN her toplumdan;
ayetlerimizi yalanlayan kimselerden bir grup toplarız da,
onlar bir arada tutuklu olarak sevkedilirler.
84. Nihayet geldikleri zaman, (Allah) buyurdu ki:
"Ayetlerimizi yalanladınız mı?
Onları ilim olarak kavrayamadığınız halde!
Yoksa yaptığınız ne idi?"
85. Zalimlikleri yüzünden başlarına azap gelmiştir.
Onlar konuşamazlar artık.
86. Görmediler mi? İçinde sükûnet bulmaları için geceyi var ettik
ve
gündüzü de aydınlık yaptık.
Şüphesiz bunda inanan bir toplum için ayetler vardır.

87. Sûr'a üflendiği gün;
göklerdeki ve yerdeki kimseler derhal dehşete düşerler!
Allah'ın dilediği kimseler hariç!
Hepsi boyun eğerek O'nun huzuruna gelir.
88. Dağları görürsün de onları hareketsiz sanırsın.
Oysa onlar bulutların yürüyüşü gibi yürümektedirler!
Bu herşeyi uygun yapan Allah'ın yapısıdır.
Şüphesiz O, yaptıklarınızdan haberdardır.
89. Kim bir iyilik getirirse onun için ondan daha hayırlısı vardır.
O gün onlar korkudan emindirler.
90. Kim bir kötülük getirirse yüzüstü tepetaklak ateşe atılır!
"Yapmakta olduklarınızdan başkasıyla mı
cezalandırılıyorsunuz?"

91. (EY MUHAMMED, de ki): "Ben ancak,
bu şehrin (Mekke'nin) Rabbine kulluk etmekle emrolundum.
O, burayı (Kâbe'yi/Mekke'yi) özel konumlu yer kılmıştır.
Herşey O'nundur.
Ben teslim olanlardan olmakla emrolundum.
92. Kur'an'ı *(anlayarak)* okumakla emrolundum.
Kim doğru yola gelirse,
ancak kendisi için doğru yola gelmiş olur.
Kim de saparsa *(kendisi sapmış olur)*."
(Böylelerine) de ki: "Ben yalnızca uyarıcılardanım!"
93. Ve yine de ki: "Allah'a övgüler olsun!
O, ayetlerini *(doğada, evrende yarattıklarını)* size gösterecek,**[*]**
siz de onları görüp tanıyacaksınız!"
Rabbin yaptıklarınızdan bilgisiz değildir!

---

[*] Kur'an'ın haber verdiği her haberin, BİLİMLER daha da geliştikçe GERÇEK olduğu ortaya çıkıyor.

KASAS SURESİ

İniş Sırası: 49 • Mushaf Sırası: 28 • Mekki Sure • 88 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Ta, Sin, Mim.

2. BUNLAR, apaçık kitabın ayetleridir.
3. Sana Musa'nın
ve
Firavun'un haberlerinden bir kısmını okuyoruz.
Doğru habere inanan bir toplum için gerçek şekliyle.

4. GERÇEKTEN Firavun yeryüzünde büyüklendi.
İnsanları çeşitli partilere/tarikatlara böldü.
Onlardan bir grubu zayıflatmaya çalışarak,
oğullarını boğazlıyor ve kadınlarını sağ bırakıyordu.
Gerçekten o bozgunculardan idi.
5. İstiyorduk ki,
yeryüzünde zayıflatılan kimselere iyilikte bulunalım,
onları liderler/önderler yapalım ve mirasçılar kılalım,
6. Ve yeryüzünde onları söz sahibi/hâkim kılalım;
Firavun'a, Hâman'a ve onların ordularına,
korkuyor oldukları şeyleri gösterelim!..

7. MUSA'nın annesine şöyle vahyettik:
"Onu emzir.
Başına bir şey gelmesinden korktuğun zaman,
onu suya/nil nehrine bırak!
Korkma ve üzülme!
Çünkü Biz onu sana tekrar geri vereceğiz.
Ve onu, gönderilen elçilerden kılacağız."

8. Nihayet Firavun ailesi onu aldı;
kendilerine karşı çıkan biri ve
üzüntü veren biri olabilir, diye düşünmediler.
Gerçekten Firavun, Hâman ve ikisinin orduları,
hata yaparak yanılanlar idiler!
9. Firavun'un karısı dedi ki:
"*(Bu çocuk)* sana da bana da göz aydınlığı!
Onu öldürmeyin. Belki bize bir faydası olur.
Ya da onu evlât ediniriz."
Oysa onlar ne yaptıklarını bilmiyorlardı!
10. Musa'nın annesi ise gönlü bomboş olarak sabahladı.
Neredeyse işi açığa vuracaktı;
inananlardan olması için kalbini pekiştirmemiş olsaydık!
11. Ve annesi Musa'nın kızkardeşine dedi ki: "Onu takip et."
O da onlar farkına varmadan onu uzaktan gözetledi.
12. Daha önce süt verenlerin sütünü emmeyi ona engelledik.
Musa'nın kızkardeşi dedi ki:
"Sizin için onun bakımını üstlenecek bir aileyi göstereyim mi?
Onlar ona nasihat (*güzel öğretmenlik)* de ederler."
13. Böylelikle onu annesine geri verdik;
(annesinin) gözü aydın olsun, üzülmesin ve
Allah'ın vaadinin gerçek olduğunu bilsin!
Fakat onların birçoğu bilmiyorlar.

BÖLÜM 2

14. DERKEN (Musa),
güçlü çağına erişip *(zihnen)* iyice olgunlaşınca;
ona hüküm ve ilim verdik.
İyilikte bulunanları işte böyle ödüllendiririz.
15. (Musa) halkının haberi olmadığı bir zamanda şehre girdi.
Orada dövüşen iki adam gördü.
Birisi kendi taraftarı, diğeri ise düşmanlık yapanlardandı.
Kendi taraftarı olan kimse,
düşmanlık yapan kimseye karşı ondan yardım istedi.
Musa da diğerine *(ayırmak için)* bir yumruk attı,
o da derhal ölüverdi.

Dedi ki: "Bu (dövüş) şeytanın işindendir!
Gerçekten o; apaçık, saptırıcı/saldırgan bir düşmandır!"

16. Dedi ki:
"Rabbim! Şüphesiz ben nefsime zulmettim, beni bağışla!"
O da onu bağışladı.
Çünkü O; çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

17. Dedi ki: "Rabbim! Bana verdiğin nimetlere karşılık,
bundan böyle suçlulara yardım etmeyeceğim."

18. Korku içinde gözetleyerek şehirde sabahladı.
Bir de baktı ki, dün kendisinden yardım isteyen kişi,
yine kendisinden yardım istiyor.
Musa ona dedi ki: "Şüphesiz sen; apaçık, azgın birisin!"

19. Sonunda;
ikisine de (Musa ve taraftarına) düşman olan o kişiyi,
yakalamak istediği zaman dedi ki:
"Ey Musa! Dün bir kişiyi öldürdüğün gibi,
beni de mi öldürmek istiyorsun?
Sen sadece yeryüzünde bir zorba olmak istiyorsun,
düzeltenlerden olmak istemiyorsun."

20. Şehrin öbür ucundan koşarak bir adam geldi;
"Ey Musa!
İleri gelenler senin hakkında aralarında konuşuyorlar;
seni öldürmek için!
Hemen burayı terket!
Ben sana öğüt verenlerdenim" dedi.

21. Oradan korku içinde etrafı kollayarak hemen çıktı.
"Rabbim! Beni zalim kavimden kurtar" dedi.

22. Medyen'e doğru yöneldiğinde de:
"Umarım ki Rabbim beni doğru yola eriştirir" dedi.

BÖLÜM 3

23. DERKEN Medyen suyuna varınca,
suyun başında hayvanlarını sulayan bir insan topluluğu buldu.
Onların gerisinde de,
hayvanlarını sudan uzakta tutan iki kız gördü:
"Sizin durumunuz nedir?" dedi.

Dediler ki: “Çobanlar sulayıp çekilmedikçe biz sulayamayız;
babamız ise çok yaşlı birisidir.”
24. Hemen onların sürülerini suladı.
Sonra, gölgeye çekildi: “Rabbim!” dedi.
“Doğrusu ben bana bahşedeceğin her hayra öyle muhtacım ki!”

25. AZ SONRA utangaç bir şekilde yürüyerek,
iki kızdan birisi ona geldi. Dedi ki: “Babam seni çağırıyor;
bizim için sulamanın ücretini ödeyecek.”
(Musa) ona *(kızların babasının yanına)* geldiğinde,
başından geçen olayı ona anlattı.
“Korkma!” dedi. “Zalim bir kavimden kurtuldun.”
26. O kızlardan birisi dedi ki: “Babacığım onu ücretle çoban tut.
Şüphesiz ücretli tuttuğun kişilerin en hayırlısı budur!
Üstelik güvenilir güçlü birisi!”
27. Dedi ki: “Şu iki kızımdan birini,
sekiz yıl kalarak hizmet etmen karşılığında,
sana nikâhlamak istiyorum.
Eğer on yıla tamamlarsan bu senin tarafından iyilik olur.
Ben sana sıkıntı vermeyi istemem.
İnşallah beni salihlerden bulacaksın.”
28. (Musa) dedi ki: “Bu seninle benim aramdadır.
İki süreden hangisini yerine getirirsem getireyim,
bana düşmanlık yok. Allah dediğimiz üzerine vekildir.”

BÖLÜM 4

29. VE MUSA sonunda süreyi tamamlayınca,
ailesi ile geceleyin yola çıktı.
Tur’un yanında bir ateş gördü, ailesine dedi ki:
“Siz oturup bekleyin ben bir ateş gördüm.
Belki ben ondan size bir haber veya ateşten bir kor getiririm.
Belki böylece ısınırsınız.”
30. Oraya gelince mübarek yerdeki,
vadinin sağ yanında olan ağaç istikametinden seslenildi:
“Ey Musa! Şüphesiz Ben âlemlerin Rabbi Allah’ım!

31. Asanı at!”
Onun bir yılan gibi titreşerek hareket ettiğini görünce,
geriye bakmadan arkasını dönüp kaçtı.
“Ey Musa!
Dön ve korkma! Şüphesiz sen güvende olanlardansın.
32. Elini koynuna sok, kusursuz bir halde bembeyaz olarak çıksın.
Ve korkudan (açılan) kollarını kendine çek.
İşte bu ikisi, Rabbinden iki delildir.
Firavun ve onun ileri gelen adamlarına!
Çünkü onlar yoldan çıkan bir kavim olmuşlardır.”
33. Dedi ki: “Rabbim! Ben onlardan bir kişiyi öldürmüştüm.
Onların da beni öldürmelerinden korkuyorum.
34. Kardeşim Harun;
dil bakımından benden daha düzgün konuşur.
Onu da beni doğrulayan bir yardımcı olarak,
benimle beraber gönder.
Çünkü ben, beni yalanlamalarından korkuyorum.”
35. Allah buyurdu ki:
“Pazunu kuvvetlendireceğiz/seni kardeşinle destekleyeceğiz.
Size bir güç vereceğiz ki,
ayetlerimiz sayesinde size yetişip erişemeyecekler.
Siz ikiniz ve ikinize tabi olan kimseler galip geleceksiniz.”

36. Musa, onlara açık açık ayetlerimizle gelince dediler ki:
“Bu uydurulmuş bir büyüden başka bir şey değildir.
Biz bunu önceki atalarımızdan duymadık.”
37. Musa dedi ki:
“Rabbim kendisinden bir hidayetle gelenin kim olduğunu
ve
bu dünya evinin sonunun kime ait olacağını en iyi bilendir.
Şüphesiz zalimler kazançlı çıkmazlar.”
38. Firavun dedi ki: “Ey ileri gelenler!
Sizin için benden başka bir ilâh olduğunu bilmiyorum!
Ey Hâman! Benim için çamurun üzerinde bir ateş yak da
yüksekçe bir kule yap.
Belki ben Musa’nın İlâhı’na çıkar ulaşırım!
Çünkü ben onun yalancılardan olduğunu sanıyorum.”

39. O ve orduları haksız yere yeryüzünde büyüklük tasladılar.
Ve Bize döndürülmeyeceklerini sandılar!
40. Onu ve ordularını yakaladık! Onları denize attık.
Zalimlerin sonu gör/bak *(araştır)* nasıl oldu!
41. Onlar ateşe çağıran öncüler oldular.
Kıyamet günü asla yardım göremezler.
42. Bu dünyada *(zulümlerinden dolayı)* onları,
rahmetinden uzaklaştırdı/peşlerine lânet (huzursuzluk) taktı,
(bundan dolayı kâfirler, bu dünyada asla) huzur bulamadılar!
Kıyamet gününde ise onlar aşağılananlardan olacaklardır.

BÖLÜM 5

43. HİÇ KUŞKUSUZ Biz Musa'ya kitabı verdik,
önceki *(zalim)* nesilleri helâk ettikten sonra;
insanları bilinçlendirici, yol gösterici ve rahmet olarak!..
Belki düşünüp öğüt alırlar.

44. (SANA GELİNCE Ey Muhammed),
Musa'ya emri verdiğimiz zaman sen batı tarafında değildin.
Şahit olanlardan da değildin.
45. Bilakis birçok nesiller yarattık da,
üzerlerinden nice ömürler geçti.
Sen Medyen halkı arasında da oturmuş değildin ki,
ayetlerimizi onlara okuyasın.
Ancak *(bu haberleri sana)* gönderen Biziz.
46. (Musa'ya) seslendiğimiz zaman,
sen Tur'un yanında da değildin.
Ancak Rabbin'den bir rahmet olarak senden önce kendilerine,
bir uyarıcı gelmemiş olan toplumu uyarmak için!
Belki düşünüp öğüt alırlar!..
47. Kendi elleriyle yaptıkları yüzünden,
onlara bir musibet isabet ettiğinde: "Rabbimiz!
Ne olurdu bize bir elçi göndersen de ayetlerine tabi olsak
ve
müminlerden olsak" diyorlar.

48. ONLARA katımızdan gerçek geldiği zaman:
“Musa’ya verilenlerin eşi buna da verilmeli değil mi?” dediler.
Oysa daha önce Musa’ya verileni inkâr etmemişler miydi?
“Birbirini destekleyen iki sihir” dediler.
“Ve biz hepsini inkâr ederiz“ dediler.
49. De ki: “Öyleyse Allah katından bu ikisinden daha doğru olan
bir kitap getirin de ben de ona uyayım.
Eğer doğrulardan iseniz!”
50. Yok eğer sana cevap veremezlerse artık bil ki,
onlar kendi arzularına uyuyorlar.
Kendi keyfine uyan kimseden daha sapık kim olabilir?
Allah’tan bir yol gösterici olmadan doğru yol nasıl bulunacak?
Şüphesiz ki Allah zalim kavme huzur vermez.

BÖLÜM 6

51. GERÇEK ŞU Kİ, sözü/vahyi onlara aralıksız yetiştirdik.
Belki *(ayetler üzerinde)* düşünüp öğüt alırlar, diye.
52. Bundan (Kur’an’dan) önce,
kendilerine kitap verdiğimiz kimseler,
buna (Kur’an’a) inanırlar.
53. Onlara okunduğu zaman:
“Ona inandık. Şüphesiz o, Rabbimizden gelen gerçektir/haktır.
Şüphesiz biz bundan önce de müslümanlar idik” dediler.
54. İşte onlara sabretmelerine karşılık mükâfatları iki kez verilir.
Onlar kötülüğü iyilikle savarlar
ve
kendilerine verdiğimiz rızıktan harcarlar.
55. Boş ve saçma bir söz işittikleri zaman ondan yüzçevirirler.
“Sizin işleriniz size bizim işlerimiz bize.”
“Size selâm olsun/bizden size saldırmak yok!
Biz öğrenmek istemeyenlere ne yapabiliriz” derler.

56. GERÇEK ŞU Kİ; sen sevdiğin kişiyi doğru yola iletemezsin,
yalnız Allah’tır yola gelmek isteyen kimseyi doğru yola ileten!
Zaten O doğru yola layık olanları da en iyi bilendir.

57. DEDİLER Kİ: "Eğer seninle beraber doğru yola gelir/uyar isek,
yurdumuzdan atılırız."
Oysa Biz, onları güvenli bir bölgeye yerleştirmedik mi?
Her çeşit ürünün kendisine toplanıp getirildiği,
yarattığımız birçok rızık da verdik.
Fakat onların birçoğu bilmiyor.
58. Ve halkı refah içinde şımarmış olan,
nice şehirleri yıkıma uğrattık.
İşte onların meskenleri!
Onlardan sonra oralarda az bir süre oturulabilmiştir.
Onlara vâris olanlar Biziz.
59. Senin Rabbin;
ülkelerin ana yerleşim merkezlerine,
kendilerine ayetlerimizi okuyan bir elçi göndermedikçe,
ülkeleri helak edici değildir!
Ve Biz, halkı zalim kişiler olmadıkça,
ülkeleri helâk edici değiliz!
60. Size verilen herşey,
yalnızca dünya hayatının geçimi ve süsüdür.
Allah'ın katında olan ise daha hayırlı ve daha kalıcıdır.
Hâlâ akletmiyor musunuz?

BÖLÜM 7

61. ŞİMDİ kendisine güzel bir ödülü söz verdiğimiz
ve de
o söze kavuşacak olan kimse;
dünya hayatının zevkini yaşayan sonra da,
kıyamet günü yakalanıp getirilecek olan kimse gibi midir?
62. Ve o gün onlara seslenir, der ki:
"O iddia etmiş olduğunuz ortaklarım nerede?!"
63. Üzerlerine azap hak olan kimseler dediler ki:
"Rabbimiz! Azdırdığımız kimseler işte şunlar!
Kendimiz azdığımız gibi onları da azdırdık.
Onların yaptıklarından uzak olduğumuzu Sana arz ederiz.
Zaten onlar bize tapmıyorlardı ki!"

64. Ve onlara denildi ki:
“Bana koştuğunuz o ortaklarınızı çağırın.”
Hemen onları çağırdılar.
Fakat kendilerine cevap veremezler ve azabı görürler.
Onlar doğru yolu izleselerdi ne olurdu?!

65. O GÜN onlara seslenir, der ki:
“Gönderilen elçilere ne cevap verdiniz?”
66. İşte o gün bütün bahaneleri batıl/geçersiz olur
ve
birbirlerine de soramazlar!

67. AMA kim tövbe edip iman eder,
salih amel/faydalı işleri en iyi şekilde yaparsa;
onun başarı ve kurtuluşa ulaşanlardan olması umulur.

68. VE (GERÇEK ŞUDUR:) Rabbin dilediğini yaratır
ve *(insanlara elçi olarak)* dilediğini seçer.
Seçim *(elçileri belirleme hakkı)* onlara ait değildir.
Allah onların ortak koştuklarından münezzehtir/yücedir!
69. Ve Rabbin,
göğüslerinin gizlediğini de açığa vurduğunu da bilir.
70. O, kendisinden başka İlâh/Tanrı olmayan Allah’tır!
Öncesinde/dünyada sonrasında/ahirette hamd O’na,
(yaptığı herşeyi yerli yerince yapana) mahsustur.
Hüküm/yargı O’nundur. Ve O’nun katına döndürüleceksiniz!

71. DE Kİ: “Baksanıza! Eğer Allah; geceyi,
kıyamet gününe kadar üzerinize kesintisiz olarak devam ettirse
size Allah’tan başka bir ışık getirecek ilâh/tanrı kimdir?
Hâlâ işitmiyor musunuz?”
72. De ki: “Düşünsenize! Eğer Allah; gündüzü,
kıyamet gününe kadar üzerinize kesintisiz olarak devam ettirse
size içinde dinleneceğiniz geceyi,
Allah’tan başka getirecek tanrı/ilâh kimdir?
Hâlâ görmüyor musunuz?!”

73. Sizin için geceyi ve gündüzü var etmesi O'nun rahmetindendir.
Geceleyin dinlenesiniz ve gündüz çalışasınız diye!..
Belki şükredersiniz!

74. EVET, O GÜN (Allah) onlara seslenir, der ki:
"O iddia ettiğiniz ortaklarım nerede?"
75. Her ümmetten bir şahit çekip çıkardık da:
"Delilinizi getirin" dedik.
Artık bilmişlerdir ki; kesinlikle gerçek Allah'a aittir
ve
uydurup iftira ettikleri şeyler kendilerinden sapıp gitmiştir.

BÖLÜM 8

76. GERÇEK ŞU Kİ; Karun, Musa'nın kavminden idi.
Onlara karşı azgınlık etti.
Biz ona öyle hazineler vermiştik ki;
onun anahtarları kuvvet sahibi bir topluluğa ağır geliyordu!
Bir zaman kavmi ona demişti ki:
"Şımarma! Çünkü Allah şımarıklık edenleri sevmez!
77. Öyleyse;
Allah'ın sana verdiklerinden yararlanarak ahiret yurdunu ara.
Dünyada da geçimini sağla!
Allah'ın sana ettiği iyilik gibi sen de iyilik yap
ve
yeryüzünde bozgunculuk yapmayı isteme!
Şüphesiz ki Allah bozguncuları sevmez!.."
78. (Karun) dedi ki: "O servet benim bilgim
ve
tecrübem sayesinde bana verildi."
Bilmedi mi ki Allah ondan önceki nice nesilleri helâk etmiştir;
kuvvetçe ondan daha güçlü
ve
insan sayısı bakımından da daha çok kimseleri helâk etmiştir.
Suçlulara artık kendi günahlarından sorulmaz!
(Cezalandırılmaları kesinleştiği için ceza verilir.)

79. Böylelikle (Karun), ihtişamı içinde kavminin karşısına çıktı.
Dünya hayatını isteyen kimseler, dediler ki:
"Ne olurdu, Karun'a verilen şeylerin benzeri bize de verilseydi.
Gerçekten o, büyük bir şans sahibi!"
80. Gerçek ilim adamları, dediler ki: "Yazık size!
İman eden ve faydalı bir işi en iyi şekilde yapan kimse için,
Allah'ın ödüllendirmesi daha iyidir.
Buna da sabredenler dışında kimse kavuşturulmaz."
81. Sonunda kendisini de sarayını da yerin dibine geçirdik!
Allah'a karşı kendisine yardım eden bir topluluğu da olmadı.
Ve kendi kendini kurtarabilecek kimselerden olmadığı gibi!
82. Dün onun yerinde olmayı temenni eden kimseler;
başladılar şöyle demeye:
"Demek ki Allah; kullarından dilediği kimse için,
rızkı açıp genişletir ve daraltıp kısar da!..
Allah bize lütfetmiş olmasaydı, bizi de yerin dibine batırırdı.
Demek ki; gerçekten de kâfirler, mutlu/huzurlu olamazmış!."

BÖLÜM 9

83. İŞTE ahiret yurdu!
Onu yeryüzünde böbürlenmek
ve
bozgunculuk etmek istemeyen kimselere veririz!
İyi sonuç, korunup sakınanlar içindir.
84. Kim iyilik ile gelirse ona ondan daha hayırlısı vardır.
Kim de kötülük ile gelirse kötülükleri yapan kimseler,
yapmış olduklarından başkası ile cezalandırılmaz!

85. (EY İNANAN KİŞİ!) Şüphesiz;
Kur'an'a uymayı sana farz kılan/emir kılan,
seni dönülecek yere döndürecektir.
De ki:
"Rabbim kimin doğru yolda olduğunu
ve
kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu en iyi bilendir."

86. (EY MUHAMMED!) SEN,
kitabın sana *(senin hafızana)* bırakılacağını umuyor değildin.
Ancak Rabbinden bir rahmet olarak (sana bırakıldı).
O halde sakın kâfirlere destekçi olma!
87. (Kur'an) sana indirildikten sonra,
Allah'ın ayetlerinden seni alıkoymasınlar!
Rabbine çağır.
Ve sakın ortak koşanlardan olma!
88. Allah ile beraber başka bir ilaha yalvarma!
O'ndan başka İlah yoktur.
O'nun vechinden (zatından) başka herşey ölümü tadacaktır.
Hüküm/yargı O'nundur
ve
O'nun katına döndürüleceksiniz.

İSRA SURESİ

İniş Sırası: 50 • Mushaf Sırası: 17 • Mekki Sure • 111 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. O ALLAH Kİ; hiçbir kusuru, eksiği yoktur.
Geceleyin kulunu; Mescid-i Haram'dan,
çevresini bereketli kıldığımız En Uzak Mescid'e iletti.
Ayetlerimizden bir kısmını kendisine göstermek için!**[*]**
Şüphesiz O; işitendir, görendir.
2. Biz, Musa'ya kitap verdik,
onu İsrailoğulları'na kılavuz yaptık;
'Benden başkasını vekil edinmeyin'.
3. (Ey) Nuh ile beraber taşıdığımız kimselerin nesli!
Şüphesiz o, çok şükreden bir kul idi.
4. Kitap'ta *(M.Ö. yaşamış)* İsrailoğulları'na şu hükmü verdik:
"Yeryüzünde iki defa fesat/karışıklık çıkardınız
ve çok böbürlendiniz, zorbalık ettiniz.
5. İlkinde üzerinize güçlü kullarımızı gönderdik.
Evlerin aralarına girip araştırdılar.
Bu yapılması gereken ilahi bir kanun idi.
6. Sonra tekrar size, onları yenme imkanı verdik.
Ve sizi mallarla, oğullarla destekledik.
Ve savaşçılarınızı çoğalttık.
7. İyilik ederseniz kendinize iyilik etmiş olursunuz.
Ve eğer kötülük ederseniz o da kendi aleyhinizedir.
İkincisinde yine yüzlerinizi kötü duruma düşürdüler.
(Üzüntüden yüzlerinizin asılmasına sebep oldular.)
Ve ilk kez girdikleri gibi yine mescide girdiler
ve
ele geçirdiklerini mahvettiler.

---

[*] Bkz. Necm Suresi: 1-18. Ayetler (Buradaki sıralaması: 23/1-18)

8. *(Bundan sonra)* belki Rabbiniz size acır.
Eğer siz dönerseniz Biz de döneriz.
Cehennemi kâfirler için yapmışız, kuşatıcı bir zindan!"

9. GERÇEK ŞU Kİ;
bu Kur'an en doğru olan yola iletir
ve
salih amel/faydalı işleri en iyi şekilde yapan müminlere,
kendileri için büyük bir ödülün olduğunu müjdeler.
10. Ahirete *(gelecekteki sonsuzluğa)* inanmayan kimselere gelince,
onlar için can yakıcı bir azap hazırlamışızdır.

BÖLÜM 2

11. İNSAN hayra dua ettiği gibi, şerre de dua eder.
Pek acelecidir insan!
12. Geceyi ve gündüzü iki âyet yaptık/işâret olarak yarattık.
Baksanıza, gecenin âyetini/işâretini giderdik/kaldırdık/sildik
ve
gündüzün ayetini de aydınlatıcı yaptık.
Böylece hem Rabbinizden bir rızık arayasınız,
hem de yılların sayısını ve hesabını bilesiniz!
İşte Biz, herşeyi açık açık dile getiriyoruz.
13. Her insanın yapıp ettiğini kendi boynuna doladık.
Kıyamet günü onun için,
kendisini açılmış olarak bulacağı bir kitap çıkarırız.
14. "Kitabını oku. Hesapçı olarak bugün sana nefsin yeter."

15. KİM doğru yola gelirse,
ancak kendisi için doğru yola gelmiş olur!
Kim de saparsa ancak kendi aleyhine sapıtmış olur.
Hiçbir günahkâr başkasının günah yükünü taşımaz!
Ve Biz, bir elçi göndermedikçe azap ediciler değiliz!
16. Yıkımı hak eden bir kent yıkılmadan önce,
onun varlıklı azgın kimseleri emir sahibi olur;
orada suç işleyip bozgunculuk yaparlar.

Üzerlerine azap yasası gerçekleşir...
Biz de onları mahvederiz, orayı tamamen darmadağın ederek!
17. Nuh'tan sonra nice nesilleri helâk ettik.
Kullarının günahlarını haber alıcı
ve
görücü olarak Rabbin yeter.

18. KİM bu çabuk geçen dünyayı isterse orada istediğimiz kişiye,
onun için varettiğimiz kadarını veririz!
Sonra da ona *(sonsuz kalmak üzere)* cehennemi vatan kılarız.
Kovulmuş, kınanmış olarak oraya yaslanır.
19. Kim de ahireti isterse
ve
mümin olarak, ona uygun bir çaba ile çalışır, koşturursa;
işte bunlara çalışmalarının karşılığı verilmiş olur.
20. Hepsine;
onlara da bunlara da Rabbinin lütfundan *(dünyada)* uzatırız.
Rabbinin lütfu *(insanların bir kısmıyla)* sınırlı değildir!
21. Bak! Kimini kiminden kabiliyetli yarattık.
Elbette ahiret dereceler bakımından daha büyüktür
ve
nimeti/ikramı da daha büyüktür.

22. (EY İNSAN), Allah ile birlikte başka bir ilâh edinme!
Yoksa kınanmış yalnız başına bırakılmış olarak oturup kalırsın.

BÖLÜM 3

23. RABBİN, kendisinden başkasına kulluk etmemek
ve
anne-babaya iyi davranmak görevini verdi.
Eğer ikisinden birisi veya her ikisi,
senin yanında ihtiyarlığa ulaşırsa onlara ilgisiz davranma,
onları *('öf anne-baba ya' diyerek)* azarlama
ve
onlara saygılı *(davranarak);* güzel, hoş sözler söyle!

24. Onlara merhametten dolayı alçak gönüllü/şefkatli ol.
De ki: "Rabbim! Onlara *(anne ve babama)* merhamet et;
küçükken beni merhametle/şefkatle yetiştirdikleri gibi!"
25. Rabbiniz, nefislerinizin içindeki şeyleri daha iyi bilir.
Eğer siz; faydalı, iyi kişiler olursanız;
şüphesiz, O da tövbe edip yönelenleri bağışlayandır.

26. AKRABAYA, yoksula ve yolcuya hakkını ver.
Ama gereksiz yere saçıp-savurma!
27. Şüphesiz saçıp-savuranlar şeytanların kardeşleri olmuşlardır.
Şeytan ise, Rabbine karşı nankör olmuştur.
28. Eğer, Rabbinden umduğun bir nimeti bekleyerek
onlardan yüz çevirmek zorunda kalırsan,
hiç değilse onlara uygun hoş/güzel *(rahatlatacak)* bir söz söyle!
29. Cimri olma! Savurganlık da yapma!
Yoksa, ihtiyaç içinde oturur kalırsın/sıkıntıya düşersin.
30. Şüphesiz senin Rabbin rızkı,
dilediği kadar açar *(yaratır)* ve kısar.
Şüphesiz O, kullarından haberi olandır, görendir.

BÖLÜM 4

31. FAKİRLİK korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin!
Onların ve sizin besinlerinizi Biz yaratıyoruz.
Şüphesiz ki onları öldürmek, çok büyük bir suçtur.
32. Zinaya yaklaşmayın!
Çünkü o; açık bir kötülüktür, çok berbat bir yoldur.
33. Haksız yere, Allah'ın haram kıldığı canı/nefsi öldürmeyin!
Kim mazlum olarak öldürülürse,
onun velisine yetki vermişizdir,
o da öldürmede aşırı istekli olmasın.
Çünkü o, kendisine yardım edilendir.

34. YETİMİN malına yaklaşmayın!
Ancak en güzel biçim*(olan hukukî sınırlar için)*de,
öncelikle onların yararlarına olmak şartıyla;

rüştüne/sorumluluk çağına ulaşıncaya kadar
(mallarına) yaklaşabilir/değerlendirebilir/çalıştırabilirsiniz.
Ve sözleşmelerinizi de *(mallarını geri vererek)* yerine getirin!
Şüphesiz insan sözleşmelerden sorumlu tutulacaktır.
35. Ölçtüğünüz zaman ölçüyü tam/eksiksiz yapın
ve
dosdoğru bir ölçü ile tartın!
Bu daha hayırlıdır, sonucu daha iyidir.
36. Öğrenmediğin/bilmediğin bir işi yapmaya kalkma!
Çünkü kulak, göz ve gönül;
bunların hepsi ondan sorumlu olacaklardır.
37. Yeryüzünde böbürlene böbürlene yürüme!
Çünkü sen, asla yeri delip yırtamazsın
ve
boyca da dağlara erişemezsin.
38. Bu kötü olan*(davranış)*ların hepsi,
Rabbinin katında hoş görülmeyen şeylerdir.
39. (Ey insan!) İşte bunlar;
Rabbinin senin aklına bildirdiği/vahyettiği hikmetlerdendir.
Allah ile beraber başka bir ilâh/tanrı edinme!
Yoksa cehenneme atılırsın;
rahmetten uzaklaştırılmış kınanmış olarak!..

40. ŞİMDİ (SÖYLEYİN), Rabbiniz oğulları size mi seçti?
Meleklerden de kendisine dişiler mi edindi?
Şüphesiz, siz çok ağır *(yalan/iftira)* bir söz söylüyorsunuz.

BÖLÜM 5

41. ANT OLSUN, bu Kur'an'ın içinde sözü uzun uzun anlattık.
Düşünüp öğüt alsınlar diye.
Fakat onlara *(müşriklere)* kaçıştan başka bir faydası olmuyor.
42. De ki: "Eğer dedikleri gibi, O'nunla beraber ilâhlar olsaydı,
onlar arşın sahibine gitmek için mutlaka bir yol ararlardı.
43. O, hata ve eksikliklerden uzaktır!"
Onların yakıştırmalarından yücedir! Çok büyük/çok uludur.

44. Yedi gök, yeryüzü
ve
onların içinde bulunanlar O'nu tesbih ederler.
O'nu sayısız övgülerle tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur.
Fakat siz, onların tesbihini anlamıyorsunuz.
Şüphesiz O; halîm'dir, çok bağışlayandır.

45. KUR'AN OKUNDUĞUNDA,
ahirete inanmayanlarla senin aranda sanki bir perde var.
46. Zekâlarında onu kavramalarına engel olan kabuklar,
kulaklarında da bir ağırlık var sanki.
Kur'an'da bir ve tek olan Rabbini andığın zaman;
onlar kaçarcasına arkalarını dönüp gidiyorlar.
47. Biz, seni ne maksatla dinlediklerini
ve
hani onlar gizli konuşurlarken de o zalimlerin;
"Siz ancak,
sihirlenmiş bir adama tâbi oluyorsunuz" dediklerini de
gayet iyi biliyoruz.
48. Bak, sana nasıl misaller verdiler?
Böylece şaşırdılar, artık bir yol bulmaya güç yetiremezler.

49. DEDİLER Kİ:
"Biz kemik yığını ve kokuşmuş toprak olduktan sonra mı?..
Gerçekten biz mi yepyeni bir yaratılışla diriltileceğiz?"
50. De ki: "İster taş olun, ister demir,
51. ya da;
aklınızda imkânsız gibi görünen herhangi bir yaratık!"
Diyecekler ki: "Bizi tekrar kim (hayata) döndürebilir?"
De ki: "İlk defa sizi yaratan!"
Başlarını sana alaylı bir şekilde sallayacaklar ve:
"O ne zaman?" diyecekler.
De ki: "Belki de pek yakında!"
52. Sizi çağıracağı gün, herşeyi yerli yerince yapan O'nun çağrısına
derhal cevap verirsiniz.
Ve ancak az bir zaman kaldığınızı sanırsınız.

BÖLÜM 6

53. YİNE DE kullarıma söyle: "(Aralarında) en güzel biçimde
(bilim ile/doğruluğu kanıtlanmış bilgi ile) konuşsunlar."
Çünkü şeytan tartışmaya dürtükleyerek aralarını bozar.
Şüphesiz şeytan,
insan için apaçık saldırgan bir düşmandır.
54. Rabbin sizi daha iyi bilir.
Dilerse size merhamet eder *(merhameti hak edene)*,
dilerse size azap eder *(azabı hak edene)*.
Biz, seni onların üzerine "sığınılacak" olarak göndermedik.
55. Rabbin göklerde ve yerde olan kimseleri daha iyi bilir.
Ant olsun Biz, Nebilerin kabiliyetlerini farklı farklı kıldık.
Davud'a da Zebur'u verdik.

56. DE Kİ:
"O Allah'tan başka ilâh saydığınız kimselere yalvarırsanız;
ne sizden sıkıntıyı kaldırmaya,
ne de başka bir yere kaydırmaya güçleri yetmez."
57. Aslında onların yalvarıp yakardıkları o kimselerin,
kendileri bile hatta içlerinden O'na çok yakın olanlar da dahil,
Rablerine varmak/yakınlaşmak için bir vesile/ibadet ararlar!
O'nun rahmetini umarlar, O'nun azabından korkarlar.
Çünkü, Rabbinin azabı pek çetindir!

58. NE KADAR ülke varsa,
Biz kıyamet gününden önce hangi ülkeyi/kenti batırmışsak
veya şiddetli bir azap ile azap etmişsek;
kütüğün/kitabın içine satır satır yazılıyor.
59. Öncekilerin yalanlaması,
Bizi mucizeler göndermekten engelleyen şey oldu.
Semud'a bir ibret olarak dişi deveyi verdik.
Hemen ona zulmettiler.
Oysa Biz ayetleri ancak uyarmak için göndeririz.
60. Bir zaman sana demiştik ki:
"Rabbin insanlara adaletle davranandır.

(Mirâç/yükselme esnasında) sana gösterdiğimiz görüntüleri;
insanlar için,
bir açığa çıkar(ıl)ma aracı olmaktan başka bir şey kılmadık!
Ve Kur'an'da lânetlenmiş,
(zakkum) ağacını da *(bir açığa çıkar[ıl]ma aracı kıldık)."*
Biz onları uyarıyoruz.
Ancak azgınlıklarını,
daha fazla artırmaktan başka katkıda bulunmuyor.

BÖLÜM 7

61. HANİ, bir zaman meleklere demiştik:
"Âdem'i selamlayın/önünde saygıyla eğilin."
İblis'ten başka hepsi derhal saygıyla eğildiler/selamladılar.
O dedi ki: "Çamur olarak yarattığın kimseyi selamlar mıyım?"
62. Dedi ki:
"Benden üstün kıldığın şu kimseyi gördün mü?
Eğer kıyamet gününe kadar beni ertelersen;
bir kısmı hariç onun zürriyetini kötü işlere sürükleyeceğim."
63. (Allah) buyurdu:
"Çekil git!
Onlardan her kim sana uyarsa,
şüphesiz sizin cezanız cehennemdir, uygun bir ceza olarak!
64. Onlardan,
gücünün yettiği kimseleri sesinle yerinden oynat.
Atlılarınla, yayalarınla onlara yaygara yap.
Mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol. Onlara sözler ver!"
Şeytan, onlara aldatmaktan başka bir söz vermez ki!
65. "Gerçek kullarıma gelince;
onların üzerinde senin hiçbir zorlayıcı gücün olamaz!"
Vekil/koruyucu olarak Rabbin daha layıktır!

66. RABBİNİZ O'dur ki; denizde gemileri,
(suya kaldırma kuvveti vererek) sizin için O yüzdürüyor;
lütfundan aramanız için.
Gerçekten O, size karşı çok merhametlidir.

67. Denizde size bir sıkıntı dokunduğu zaman,
O'ndan başka yalvarıp çağırdıklarınız kaybolur.
Karaya çıkararak sizi kurtardığı zaman ise yine yüz çevirirsiniz.
İnsan gerçekten nankördür!
68. Karayı ters çevirip sizi batırmayacağından
veya
üzerinize bir kasırgayı göndermeyeceğinden emin misiniz?
Sonra kendinize hiçbir vekil/koruyucu bulamazsınız!
69. Yoksa siz,
siz tekrar oraya açıldığınızda üzerinize;
yerle bir eden bir kasırga göndermeyeceğinden
ve
inkâr etmenizden dolayı sizi boğmayacağından emin misiniz?
Sonra;
Bize karşı sizi takip edip de koruyacak kimseyi bulamazsınız!

70. GERÇEK ŞU Kİ,
Biz insanoğluna çok ikram ettik/insanoğlunu kerametli kıldık;
karada ve denizde onları taşıdık/onların ulaşımını sağladık,
temiz/güzel besinlerle onları rızıklandırdık.
Ve onları yarattıklarımızın pek çoğundan farklı/üstün kıldık!

BÖLÜM 8

71. O GÜN, insanların tümünü liderleri/önderleri ile çağırırız.
Kimlerin kitabı sağından verilirse işte onlar kitaplarını okurlar
ve
en ufak bir zulme/haksızlığa uğratılmazlar.
72. Kim bu dünyada aklı ile gerçekleri görmeyen bir kör ise,
ahirette de kördür.
Ve yolca daha da şaşkındır/sapıktır.

73. O KİMSELER; neredeyse seni fitneye düşüreceklerdi,
sana vahyettiğimizden ayırarak;
ondan başkasını Bize iftira etmen için.
İşte o zaman, seni dost edinirlerdi.

74. Ant olsun, eğer Biz seni sağlamlaştırmamış olsaydık,
neredeyse onlara birazcık meyledecektin.
75. Şayet öyle olsaydı o zaman sana;
hayatta da ölümünden sonra da kat kat azap tattırırdık.
Sonra Bize karşı kendin için bir yardımcı da bulamazdın.
76. Onlar seni oradan/yurdundan çıkarmak için,
seni tedirgin etmeye çalışıyorlar; bu durumda senin ardından,
onların kendileri de pek fazla kalmayacaklar!
77. (Bu) senden önce gönderdiğimiz elçilerimiz hakkındaki yasadır.
Bizim yasamızda bir değişiklik bulamazsın.

BÖLÜM 9

78. NAMAZI gereği gibi kıl *(huşû ile/ne dediğini bilerek!)*
Güneş'in batıya meylettiği saatlerde *(öğle ve ikindiyi),*
havanın kararmasıyla birlikte *(akşam ve yatsıyı)*
ve
fecrin ilk ışıklarının toplaştığı saatlerde de *(sabah namazını kıl!)*
Şüphesiz ki, fecir ışıklarının toplaşması;
işte o *(sabah namazı vaktidir ve insanlar tarafından),*
çıplak gözle açıkça görülmektedir.
79. Ve (ey Muhammed/ey insan!)
Gecenin bir kısmında *(namaz kılmak, Kur'an okumak için),*
sana özgü bir nafile/fazladan ibadet etmek üzere kalk!
Umulur ki; Rabbin seni övülmüş bir makama ulaştırır!..
80. De ki: "Rabbim!
Beni doğruluk girişiyle girdir ve doğruluk çıkışıyla çıkar.
Bana katından yardımcı bir güç ver."
81. De ki: "Gerçek/hak geldi, batıl/yalan olan yok olup gitti.
Şüphesiz, yalan/batıl olan yok olup gitmeye mahkûmdur."

82. BİZ KUR'AN'DA müminler için;
(yüreklerindeki problemlere, sıkıntılara) şifa
ve
rahmet olan şeyler indiriyoruz.
Zalimlerin ise ancak hüsranını/kaçışını artırıyor!

83. İNSANA bir nimet verdiğimizde yüz çevirir ve yan çizer!
Ona bir şer dokunduğunda ise ümitsizliğe düşer!
84. De ki: "Herkes kendi yaratılışı/kabiliyeti üzere iş yapar!
Rabbiniz yol olarak en doğru yolda olan kimseyi daha iyi bilir."

BÖLÜM 10

85. BİR DE sana (ey Muhammed) ruh hakkında soruyorlar.
De ki: "Ruh, Rabbimin emrindendir.
Ve size ilimden yalnızca az bir şey verilmiştir."
86. Eğer dilersek; elbette ki, sana vahyettiğimizi
(hafızandan) gideririz sonra onun geri gelmesi için,
Bize karşı kendine bir vekil de bulamazsın.
87. Ancak, Rabbinden bir rahmet olarak (vahiy sana bırakıldı).
Şüphesiz sana, O'nun lütfu çok büyüktür.

88. DE Kİ: "Şayet insanlar ve cinler,
bu Kur'an'ın benzerini getirmek üzere toplansalar,
onun bir benzerini getiremezler.
Birbirlerine arka çıkıp destekçi olsalar da!..
89. Ant olsun,
insanlar için her çeşit misali bu Kur'an'da iyice anlattık.
Ancak,
insanların birçoğu inkârda/gerçekleri gizlemekte direttiler.
90. Dediler ki:
"Sana asla inanmayacağız yerden bize bir göze fışkırtmadıkça!..
91. Ya da senin hurmalıklardan
veya
üzümlerden bir bahçen olmalı
ve
aralarından şakır şakır akan ırmaklar fışkırtmalısın.
92. Veya iddia ettiğin gibi,
üzerimize gökyüzünden parçalar düşürmelisin.
Ya da Allah'ı ve melekleri karşımıza getirmelisin!
93. Veya senin, altından yapılmış bir evin olmalı.
Ya da gökyüzüne çıkmalısın!

Ve ona çıkmana da asla inanmayacağız, ta ki bize;
kendisini okuyacağımız bir kitap indirmedikçe!"
De ki: "Rabbimi yüceltir, tenzih ederim!
Ben sadece elçi olan bir beşer/insan değil miyim?"

BÖLÜM 11

94. KENDİLERİNE hidayet geldiğinde,
insanları inanmaktan alıkoyan şey onların *(kibir ile)* ancak:
"Elçi olarak Allah bir insan mı gönderdi?" demeleridir.
95. De ki: "Eğer yeryüzünde uslu uslu yürüyen melekler olsaydı;
elbette Biz de,
üzerlerine elçi olarak gökten bir melek indirirdik."
96. De ki: "Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter.
Şüphesiz O; kullarından haberdardır, görendir.

97. ALLAH kime *(rasûllere, elçilere)* doğru yolu gösterirse,
işte o doğru yolu bulmuştur.
(Suçlulardan) kimini de sapıklıkta bırakırsa artık onlar için,
O'ndan başka evliya/dostlar/yol gösteren bulamazsın.
Kıyamet günü onları toplayıp süreriz,
yüzleri üzerine kör, dilsiz ve sağır bir halde!
Onların varacakları yer cehennemdir;
o her sakinleştiğinde çılgın alevi onlara artırırız.
98. Onların cezaları işte budur!
Çünkü onlar, ayetlerimizi inkâr ettiler ve dediler ki:
"Kemik yığını ve ufalanmış toprak olduktan sonra mı?!..
Gerçekten biz mi?!.. Yepyeni bir yaratılışla diriltileceğiz?!.."
99. Görmediler mi?
Gökleri ve yeri yaratan Allah,
kendilerinin benzerlerini yaratmaya elbette kadirdir.
Kendileri için bir süre koymuştur, onda hiçbir şüphe yoktur.
Ama zalimler, ancak inkârda direttiler.
100. De ki: "Eğer, Rabbimin rahmet hazinelerine siz sahip olsaydınız,
o zaman da, harcayıp tüketmek korkusuyla kısardınız!"
İnsan gerçekten çok cimridir!

BÖLÜM 12

101. GERÇEK ŞU Kİ,
Musa'ya herşeyi açıklayan dokuz ayet/mucize vermiştik.
İsrailoğulları'na sor?
Hani bir zaman (Musa) kendilerine gelmişti de Firavun ona:
"Ey Musa!
Seni büyülenmiş birisi olarak görüyorum" demişti.
102. (Musa) dedi ki:
"Sen bunları göklerin
ve
yerin Rabbinden başkasının indirmediğini çok iyi bildin;
uyandırıcı belgeler/basiretler olarak!
Ey Firavun!
Gerçekten ben de seni mahvolmuş birisi olarak görüyorum."
103. (Firavun) o yerden onları çıkarmak istedi.
Biz de onu ve yanındakilerle birlikte hepsini boğduk.
104. Onun ardından İsrailoğulları'na dedik ki:
"O yurtta/yeryüzünde yerleşin.
Ahiret günü geldiği zaman/vadimiz gerçekleştiğinde,
hepinizi bir arada/derleyip toplayacağız".

105. VE BİZ onu (Kur'an'ı) hak ile indirdik.
Ve (bu Kur'an), şeksiz şüphesiz gerçek olarak/hak ile indi.
Seni de yalnızca müjdeleyici
ve
uyarıcı olarak gönderdik.
106. Bir Kur'an ki,
insanlara onu ara ara *(gerektiğinde/ihtiyaca binaen)* okuman için,
bölümlere ayırarak küme küme yaptık
ve
onu azar azar indirdik!
107. De ki:
"Ona inanın veya inanmayın!
Gerçek şu ki; daha önceleri de gerçek ilim adamları tarafından,
ayetler okunduğu zaman,
çenelerinin üstüne kapanarak secde ederlerdi!.."

108. Derler ki:
“Rabbimizin şanı yücedir/Rabbimiz herşeyden münezzehtir!
Rabbimizin sözü mutlaka yerine getirilmiştir.”
109. (Onlar) çeneleri üstüne kapanarak ağlıyorlar.
Ve (Kur’an), onların içten gelen derin saygılarını artırıyor.
110. De ki:
“İster ‘Allah’ diye çağırın veya ister ‘Rahman’ diye çağırın.
Hangisiyle çağırırsanız (çağırın),
sonunda en güzel isimler O’nundur.”
Namazında sesini çok yükseltme
ve
pek de kısma, bu ikisi arasında bir yol tut!..
111. De ki: “Çocuk edinmeyen Allah’a sayısız övgüler olsun!
O’nun mülkte/yönetimde ortağı yoktur.
Âcizlikten ötürü hiçbir yardımcıya ihtiyacı olmayandır!
İşte O’nu gereği gibi tekbir et/yücelterek an!

YUNUS SURESİ

İniş Sırası: 51 • Mushaf Sırası: 10 • Mekki Sure • 109 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Elif, Lâm, Ra.

İŞTE BUNLAR;
Hikmetli *(akıl ve tabiata uygun)* Kitab'ın ayetleridir.

2. İçlerinden bir adama vahyetmemiz insanlara tuhaf mı geldi?
“İnsanları uyar ve iman eden kimselere; Rableri katında,
kendileri için bir doğruluk derecesi olduğunu müjdele” diye!
Kâfirler dediler ki: “Gerçekten bu apaçık bir büyücüdür.”

3. GERÇEK ŞU Kİ, sizin Rabbiniz Allah'tır,
O ki; gökleri ve yeryüzünü altı günde/evrede yarattı.
Sonra Arş dahil tüm kainata kanunlarını kurdu.
İşleri yönlendirip idare eder.
O'nun izni olmadan hiçbir kimse şefaat edemez!
İşte, Rabbiniz Allah budur! O'na kulluk edin.
Düşünüp ibret almıyor musunuz?

4. Hepinizin dönüşü O'nun katınadır. Allah'ın sözü gerçektir.
Yaratmaya başlar, sonra iman edenleri
ve
faydalı işi en iyi şekilde yapanları adaletle ödüllendirmek için
yeniden yaratır.
İnkârcılara gelince, onlar için kaynar sudan bir içki
ve
acı bir azap vardır, küfürlerinden dolayı!

5. Güneş'i bir ışık kaynağı ve Ay'ı da ışığı yansıtıcı kılan O'dur.
Ona konaklar/durak *(iniş)* yerleri takdir eden O'dur;
yılların sayısını ve hesabını bilmeniz için!..

Allah bunları ancak bir hesap ile yaratmıştır.
Ayetleri uzun uzun açıklamaktadır;
bilen/bilim ışığında düşünen bir kavim için!

6. Gerçek şu ki;
gece ile gündüzün değişmesinde,
Allah'ın göklerde ve yeryüzünde yarattığı şeylerde,
korkup sakınan bir toplum için elbette ayetler/işâretler vardır.

7. BİZİMLE buluşmayı ummayanlar,
dünya hayatına razı olanlar,
onunla tatmin olanlar
ve
ayetlerimizden gafil olanlar var ya;

8. işte onların varacakları yer ateştir,
kazanmakta olduklarından dolayı!

9. *(Gerçekten var olanlara)* inanan
ve
salih amel/faydalı işleri en iyi şekilde yapanlara gelince;
Rableri onları imanlarından dolayı,
zeminlerinden ırmaklar akan,
nimetlerle donatılmış cennetlere iletir.

10. Orada onların duası:
"Allah'ım! Sen ki; hiçbir kusuru, eksiği olmayansın."
Orada birbirlerine iyilik dilekleri: "Selâm"dır.
Dualarının sonu da:
"Hamd'a lâyık olan *(yaptığı herşeyi yerli yerince güzel yapan),*
Alemlerin *(uzayların/evrenin)* Rabbi/Sahibi Allah'tır" demeleridir.

BÖLÜM 2

11. ŞAYET Allah; şerri insanlar için,
onların hayrı acele istemeleri gibi çabuklaştırsaydı,
mutlaka süreleri hemen bitirilmiş olurdu.
Bizimle karşılaşmayı ummayan kimseleri,
bırakırız azgınlıkları içinde,
şaşkın bir halde bocalayıp dururlar!

12. İnsana bir zarar dokunduğu zaman;
yan yatarken,
otururken
veya
ayakta iken yalvarır.
Ama Biz onun sıkıntısını kaldırdığımız zaman ise sanki o;
kendisine dokunan zarardan dolayı,
Bize hiç yalvarmamış gibi hareket eder!
Aşırı gidenlere yapıyor oldukları işler,
işte böyle süslü görünmektedir.

13. VE gerçek şu ki; sizden önce zulmettikleri için,
nice nesilleri helâk etmişizdir;
çünkü elçileri onlara apaçık belgeler getirdikleri halde,
onlar yine de (elçileri/açık delilleri/gerçekleri) reddettiler!
İşte suçlu toplumu böyle cezalandırırız!
14. Sonra onların ardından sizi yeryüzünde halifeler
(önceki nesillerin ardından onların yerine geçen insanlar) kıldık.
Nasıl işler yaptığınız ortaya çıksın,
yaptıklarınızın karşılığı verilsin diye!

15. VE ONLARA ayetlerimiz açık deliller olarak
açık açık okunduğu zaman,
Bizimle karşılaşmayı ummayan kimseler dediler ki:
"Bundan başka bir Kur'an getir veya onu değiştir."
De ki: "Onu kendiliğimden değiştirmem benim için
olacak şey değildir.
Ben ancak bana vahyolunana uyarım.
Eğer Rabbime isyan edersem;
gerçekten ben büyük günün azabından korkarım."
16. De ki: "Eğer Allah dileseydi onu size okumazdım
ve
onu size bildirmezdi de!..
Bundan önce bir ömür boyu içinizde kaldım!
Aklınızı kullanmıyor musunuz?"

17. ALLAH'a karşı bir yalan uyduran/iftira eden
veya
O'nun ayetlerini yalanlayan kimseden daha zalim kim olabilir?
Gerçek şu ki, suçlu/günahkarlar iflah olmaz/huzur bulmazlar.
18. Allah'ı bırakıp kendilerine zarar vermeyen
ve
faydası olmayan şeylere kulluk ediyorlar.
"Bunlar, Allah katında şefaatçilerimizdir" diyorlar.
De ki: "Siz Allah'a, göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz?"
O yüce ve onların ortak koştuklarından çok uzaktır!

19. VE bütün insanlık sadece tek bir toplumdan ibaretti!
Ama sonradan görüş ayrılığına düşerek parça parça oldular.
Eğer Rabbinden bir söz geçmemiş olsaydı,
ihtilâf ettikleri konuda aralarında hemen hüküm verilirdi.

20. VE DİYORLAR Kİ:
"Ona, Rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi?"
De ki: "Gayb ancak Allah'ındır! Bekleyin öyleyse!
Çünkü ben de sizinle birlikte bekleyenlerdenim."

BÖLÜM 3

21. İNSANLARA kendilerine dokunan bir darlıktan sonra,
bir rahmet tattırdığımız zaman bir de bakarsın ki onlar;
ayetlerimiz hakkında tuzak/komplo kuruyorlar!
De ki:
"Allah komployu/tuzağı bozmada daha çabuktur!"
Şüphesiz ki elçilerimiz, kurduğunuz komploları yazıyorlar.
22. Karada ve denizde sizi yürüten O'dur.
Hani, gemide olduğunuz zamanı;
gemiler güzel/tatlı bir rüzgârla içindekileri yüzdürürlerken
ve
bununla sevindikleri sırada,
birden kasıp kavuran bir kasırga gemiye gelip çatar.

Her yandan dalgalar gelip
ve
kendilerinin tamamen kuşatıldıklarını anladıkları zaman;
dini yalnız O'na özgü kılarak Allah'a yalvarmaya başlarlar:
"Eğer bizi bu sıkıntıdan kurtarırsan,
elbette ki şükredenlerden olacağız!" (derler).
23. Ama onları kurtardığımızda derhal o zaman;
haksız yere yeryüzünde taşkınlık yaparlar.
Ey insanlar! Sizin taşkınlığınız ancak kendi aleyhinizedir.
Sadece dünya hayatının geçici zevki!
Sonra dönüşünüz Bizim huzurumuzadır.
O zaman yapmış olduğunuz şeyleri size haber veririz.

24. DÜNYA hayatının durumu;
gökyüzünden indirdiğimiz su gibidir!
Öyle ki; insanların ve hayvanların beslendiği yer bitkisi
onunla/suyla birbirine karıştı.
Böylece; yeryüzü ziynetini takınıp süslendiğinde
ve
sahipleri de onun ürününü biçip toplamaya
güç yetirir olduklarını sanmışlarken; bir gece veya gündüz,
emrimiz ona gelmiştir de onu,
kökünden biçilmiş bir duruma getirmişizdir.
Sanki dün hiç yeşermemiş gibi yaparız!
İşte böyle, ayetleri geniş geniş açıklıyoruz.
Düşünen bir toplum için!..

25. ALLAH barış yurduna davet eder.
Ve yola gelmek isteyen kimseyi dosdoğru bir yola eriştirir.
26. Güzel davranan kimselere daha güzel bir karşılık
ve
daha da fazlası vardır.
Onların yüzlerine ne bir kara leke
ve
ne de bir zillet/horluk bulaşır.
İşte onlar cennet halkıdır. Orada sürekli kalıcıdırlar!

27. Kötülükleri yapanlara gelince,
her bir kötülüğün karşılığı/cezası kendi dengi iledir.
Onları bir zillet kaplar.
Onları Allah'a karşı koruyacak hiç kimse yoktur.
Onların yüzleri sanki karanlık geceden parçalara bürünmüştür!
İşte onlar ateş halkıdır. Orada sürekli kalıcıdırlar.
28. O gün, onların hepsini bir araya toplarız.
Sonra, ortak koşan kimselere deriz ki:
"Siz ve koştuğunuz ortaklar yerlerinizde durun!"
Artık aralarını açmışızdır. Ve koştukları ortaklar dediler ki:
"Siz, bize kulluk ediyor değildiniz ki!
29. Sizinle bizim aramızda şahit olarak Allah yeter.
Gerçekten biz,
sizin bize kulluk etmenizden tamamen habersizdik!"
30. İşte orada her nefis geçmişte yapıp ettiğiyle sorgulanacaktır!
Ve onlar gerçek sahipleri olan Allah'ın katına döndürülürler.
Ve iftira edip uydurdukları şeyler onlardan kaybolup gitmiştir!

BÖLÜM 4

31. DE Kİ: "Sizi gökyüzünden ve yeryüzünden rızıklandıran kim?
Kulakların ve gözlerin (gerçek) sahibi kim?
Ölüden diriyi çıkaran kim?
Diriden ölüyü çıkaran kim?
Buyruğu yürüten/işleri evirip çeviren kim?"
Hemen: "Allah!" diyecekler.
De ki: "O halde korunup sakınmıyor musunuz?"
32. Gerçek Rabbiniz Allah işte budur!
Öyleyse gerçekten sonra, sapkınlıktan başka ne vardır?
Öyleyse, nasıl sapkınlığa çevriliyorsunuz?
33. İşte böylece;
Rabbinin kelimesi/ikâzı yoldan çıkan kimseler içindir.
"Onlar, gerçekten inanmıyorlar!"

34. DE Kİ: "Sizin koştuğunuz ortaklardan ilk defa yaratacak,
sonra onu çevirip yeniden yaratacak olan var mı?"

De ki:
"Allah yaratmayı ilk defa başlatır,
sonra onu *(kemik yığınına)* çevirip yeniden yaratır.
Öyleyse, nasıl doğru yoldan çevriliyorsunuz?"
35. De ki:
"Sizin ortak koştuklarınızdan gerçeğe götürebilecek var mı?"
De ki:
"Allah gerçeğe götürür.
Öyleyse gerçeğe götüren kimse mi uyulmaya daha lâyıktır?
Yoksa tutulup doğru yola götürülmedikçe,
kendisi doğru yolu bulamayan kimse mi?
O halde neyiniz var sizin?
Nasıl hükmediyorsunuz?"
36. Onların çoğu, zandan/teorilerinden başkasına uymuyorlar.
Teori/zan ise gerçekliği kanıtlanmayan iddialardır.
Şüphesiz ki Allah onların yaptıkları şeyleri çok iyi bilmektedir.

37. BU KUR'AN Allah katından indirilmedir.
Bir başkası tarafından uydurulmuş bir şey değildir!
Ancak bu önceden gelenlerin *(kitapların)* doğrulanması
ve
kitabın ayrıntılı açıklamasıdır.
Onda asla şüphe yoktur, Âlemlerin Rabbindendir.
38. Yoksa, "Onu uydurdu" mu diyorlar?
De ki:
"Öyleyse, haydi onun benzeri bir Sure getirin.
Allah'tan başka çağırabildiğiniz kimseleri de çağırın.
Eğer doğru sözlüler iseniz!"
39. Hayır aksine onlar; ilmini kavrayamadıkları
ve
sonucu henüz kendilerine gelmemiş olan bir şeyi yalanladılar.
Onlardan önceki kimseler de işte böyle yalanlamışlardı.
Gör/bak, zalimlerin sonu nasıl oldu!
40. Onlardan kimi ona inanır, kimi de ona inanmaz.
Rabbin, bozguncuları daha iyi bilir.

BÖLÜM 5

41. EĞER seni yalanlıyorlarsa, de ki:
"Sizin yaptığınız size, benim yaptığım bana.
Siz benim yaptığımdan uzaksınız,
ben de sizin yaptığınızdan uzağım."

42. İçlerinden, sana kulak verip dinleyen kimseler vardır.
Ama sen mi anlamak için dinlemeyenlere duyuracaksın?
Üstelik, onlar akıllarını kullanmıyorlarsa!

43. İçlerinden, sana bakan kimseler de vardır.
Körleri *(görüp düşünmeyenleri)* doğru yola götürecek sen misin?
Üstelik, basiretleriyle de görmüyorlarsa!

44. Kesinlikle Allah hiçbir şeyle insanlara zulmetmez!
Ancak insanlar, kendi kendilerine zulmediyorlar.

45. Onları bir araya topladığı gün sanki onlar sadece,
görüşüp tanıştıkları gündüzün bir saati kadar kalmış gibiler!
Hüsrana uğramışlardır;
Allah'ın huzuruna çıkmayı yalanlayan kimseler!
Çünkü onlar, doğru yola gelmemişlerdi.

46. Onlara söz verdiğimiz azabın bir kısmını sana göstersek de,
seni vefat ettirsek de sonunda onların dönüşü huzurumuzadır.
Sonra Allah onların yaptıklarına şahittir.

47. HER toplumun bir rasûlü vardır.
Rasûlleri geldiği zaman aralarında adaletle hüküm verilir.
Ve onlara hiç zulmedilmez.

48. Diyorlar ki:
"Eğer doğru söylüyor iseniz bu söz ne zamandır?"

49. De ki: "Ben kendime bile zarar veya fayda veremem.
Ancak, Allah'ın dilemesine/izin vermesine bağlıdır.
Her ümmetin *(hak ettiği)* bir sonu/eceli vardır.
Ecelleri/sonları gelince, artık ne bir saat geriye alınabilirler
ve
ne de öne alınabilirler!"

50. De ki: "Düşündünüz mü hiç?
Eğer O'nun azabı; size, geceleyin veya gündüzün geliverirse!.."
Suçlu günahkarlar bunu ne diye acele istiyorlar ki?

51. Belâ gerçekleştikten sonra mı ona inanacaksınız?
Hemen şimdi mi?
Hani siz onu acele isteyip duruyordunuz!
52. Sonra, zulmeden kimselere denilir: "Sürekli azabı tadın!
Ancak kazanmış olduğunuz şeylerle cezalandırılıyorsunuz."
53. "Bu bir gerçek midir?" diye, senden haber soruyorlar.
De ki:
"Evet, Rabbime ant olsun ki, o kesinlikle gerçektir.
Ve siz de önleyiciler değilsiniz/önleyemezsiniz."

BÖLÜM 6

54. ŞAYET yeryüzündekilerin hepsi,
kendisine zulmeden kişiye ait olsaydı,
mutlaka onu fidye olarak verirdi.
Azabı gördükleri zaman pişmanlığı içlerinde hissederler.
Aralarında adaletle hüküm verilir. Asla zulme uğramazlar.
55. İyi bilin ki; göklerde
ve
yeryüzündekilerin hepsi gerçekten Allah'ındır.
İyi bilin ki; Allah'ın sözü gerçektir.
Fakat, onların birçoğu bilmiyor.
56. O yaşatır *(yaşama izin verir)* ve öldürür *(ölüme izin verir).*
Ve O'nun katına döndürülüp götürülürsünüz.

57. EY İNSANLAR! İşte size;
Rabbinizden bir öğüt, göğüslerde/yüreklerde olana bir şifa,
inananlar için bir yol gösterici/hidayet ve bir rahmet gelmiştir.
58. De ki: "Allah'ın lütfuyla ve rahmetiyle,
evet, işte yalnız bununla sevinsinler;
bu onların toplayıp biriktirdiklerinden daha hayırlıdır!"
59. De ki:
"Allah'ın size rızık olarak indirdiği şeyleri gördünüz mü?
Bir kısmını haram, bir kısmını helal saydınız."
De ki: "Allah mı size izin verdi?
Yoksa, Allah'a iftira mı ediyorsunuz?"

60. Allah'a karşı yalan uyduran kimselerin,
kıyamet günü hakkındaki zanları nedir?
Şüphesiz ki Allah insanlara karşı lütuf sahibidir.
Fakat, onların birçoğu şükretmiyor.

BÖLÜM 7

61. VE hangi işin/eylemin içinde bulunursan bulun,
Kur'an'dan her ne okursan oku ve siz;
her ne eylem/iş yaparsanız yapın,
Biz içine daldığınız o eylemde üzerinizde şahidizdir!
Ve ne yerde, ne de gökte zerre ağırlığınca hiçbir şey,
Rabbinden kaçmaz/saklı, gizli kalmaz.
Bundan daha küçük hiçbir şey
ve
daha büyük hiçbir şey yoktur ki,
apaçık bir kitaba yazılıyor olmasın.
62. İyi bilin ki; Allah'ın dostlarına korku yoktur
ve
onlar üzülmeyeceklerdir.
63. Onlar ki; *(gerçekten var olanlara)* inandılar
ve
korunup dikkatli davrandılar.
64. İşte onlara; dünya hayatında da ahirette de müjde vardır.
Allah'ın kelimeleri için değişiklik yoktur.
İşte bu, büyük başarı/en büyük kurtuluş ve mutluluktur!
65. Onların sözü seni üzmesin!
Üstünlük tamamen Allah'a aittir. O; işitendir, bilendir.

66. İYİ BİLİN Kİ; göklerdeki
ve
yeryüzündeki kimseler kesinlikle Allah'ındır.
Allah'tan başkasına yalvaran kimseler,
gerçekte o ortaklara tâbi olmuyorlar.
Onlar sadece zanna/teorilerine/hevalarına tâbi oluyorlar.
Ve onlar, sadece saçmalıyor/yalan uyduruyorlar!

67. Kendisinde dinlenesiniz diye sizin için geceyi yapan O'dur.
Ve gündüzü de aydınlık olarak var eden O'dur.
Şüphesiz bunda işiten bir toplum için ibretler vardır.

68. "ALLAH çocuk edindi" dediler.
Hâşâ! Allah böyle bir iddiadan uzaktır.
O zengindir/hiçbir şeye muhtaç değildir.
Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur.
Bu hususta yanınızda hiçbir delil yoktur.
Allah hakkında bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?
69. De ki: "Allah hakkında yalan uyduran/iftira atan kimseler,
asla kurtulamazlar."
70. Dünyada biraz geçim var sonra dönüşleri Bize'dir.
Sonra onlara çetin azabı tattırırız inkâr ettiklerinden dolayı!

BÖLÜM 8

71. (ŞİMDİ ARTIK) onlara Nuh'un haberini oku.
Hani bir zaman kavmine demişti ki: "Ey kavmim!
Benim konumum/makamım ve Allah'ın ayetlerini hatırlatmam,
size ağır geldiyse ben Allah'a tevekkül etmişim.
Artık siz ortaklarınızla beraber toplanıp emrinizi/işinizi
kararlaştırın da sonra kararınız üzerinize bir dert olmasın!
Bundan sonra da kararınızı bana uygulayın!
Bana hiçbir fırsat da vermeyin!
72. Eğer yüz çevirdiyseniz çevirin!
Sizden hiçbir ücret istemedim/talep etmedim ki!
Benim ücretim Allah'a aittir.
Ve ben müslümanlardan olmakla emrolundum."
73. Yine de onu yalanladılar.
Biz de onu
ve
gemi içinde onunla birlikte bulunanları kurtardık.
Onları halifeler/öncekilere varisler kıldık.
Ayetlerimizi yalanlayan kimseleri de boğduk.
Bak, uyarılanların sonu nasıl oldu?

74. VE SONRA onun ardından,
kavimlerine bir çok elçiler gönderdik.
Onlara apaçık belgeler/mucizeler getirdiler.
Önceden yalanlamış oldukları şeye bir türlü inanmıyorlardı.
Bu nedenle;
haddi aşanlar duygusal zekâlarını/kalplerini işletmiyorlar.

75. SONRA onların ardından Musa'yı ve Harun'u;
Firavun'a ve ileri gelen adamlarına,
(Allah'ın var olduğunu kanıtlayan) mucizelerimizle gönderdik.
Böbürlenip büyüklendiler.
Onlar gerçekten suçlular topluluğu idiler.
76. Onlara katımızdan gerçek gelince:
"Şüphesiz bu, apaçık bir sihirdir" dediler.
77. Musa dedi ki: "Size gerçek gelince böyle mi diyorsunuz?
Bu bir sihir midir? Oysa sihirbazlar umduklarına eremezler."
78. Dediler ki:
"Atalarımızı bulduğumuz yoldan bizi çevirmek için mi
bize geldin?
Yeryüzünde büyüklük yalnız ikinizin olsun diye mi?
Biz size inananlardan değiliz."
79. Firavun dedi ki: "Bilgin sihirbazların hepsini bana getirin."
80. Sihirbazlar geldiğinde Musa onlara:
"Siz atacağınızı atın!" dedi.
81. Onlar atınca Musa dedi ki: "Sizin getirdiğiniz şey bir sihirdir.
Şüphesiz ki Allah onu iptal edecektir/boşa çıkaracaktır.
Allah fesat/karışıklık çıkaranların işini düzeltmez.
82. Allah kelimeleri/sözü ile gerçeği ortaya çıkarır.
Suçlu günahkarlar istemese de!.."

BÖLÜM 9

83. SONUNDA Musa'ya,
kavminden genç bir kuşaktan başkası inanmadı!
Firavun ve ileri gelen adamlarının,
kendilerine kötülük yapmasından korkuya düştükleri için!

Çünkü Firavun, yeryüzünde çok büyüklenen bir zorba idi.
Gerçekten o, çok aşırı giden kimselerdendi.
84. Musa dedi ki: "Ey kavmim!
Eğer Allah'a inandıysanız O'na güvenin.
Eğer teslim olanlar iseniz!"
85. Dediler ki: "Allah'a güvendik.
Rabbimiz!
Bizi zalim kavim için bir açığa çıkar(ıl)ma konusu yapma!
86. Bizi inkârcı kavimden rahmetinle kurtar!"

87. MUSA'ya ve kardeşine:
"Mısır'da kavminiz için evler hazırlayın" diye vahyettik.
"Evlerinizi mescid edinin ve namazı ikame edin."
"Müminleri müjdele!"
88. Musa dedi ki:
"Rabbimiz! Firavun'a ve ileri gelen adamlarına,
dünya hayatında süs ve mallar verdin.
Ey Rabbimiz! Senin yolundan saptırsınlar diye mi?
Ey Rabbimiz! Onların mallarını yok et!
Kalplerini iyice sık,
acı azabı görünceye kadar *(isterse)* iman etmesinler."
89. (Allah) buyurdu: "Duanız kabul olundu.
Dosdoğru olun ve sakın bilmeyen kimselerin yoluna uymayın!"

90. İSRAİLOĞULLARI'nı denizden geçirdik.
Firavun ve askerleri de azgınlık
ve
düşmanlıkla onların peşine takıldı.
Nihayet, boğulma onu yakaladığı zaman (Firavun):
"İsrailoğulları'nın inandığından başka bir İlâh olmadığına
inandım.
Ben de teslim olanlardanım" dedi.
91. "Şimdi mi?!
Oysa sen daha önce isyan etmiştin
ve
bozgunculardan olmuştun.

92. Bugün ise, senin bedenini kurtara(rak sahile çıkara)cağız.
Senden sonra gelen kimselere ibretlik olması için!"
Şüphesiz insanların birçoğu ayetlerimizden gafildirler.

BÖLÜM 10

93. VE İsrailoğulları'nı hoşlarına gidecek iyi bir yere yerleştirdik.
Güzel şeylerden kendilerine rızık verdik.
Kendilerine ilim gelmesine rağmen, ihtilâfa düştüler.
Şüphesiz Rabbin kıyamet günü aralarında,
ihtilâfa düştükleri şey hakkında hüküm verecektir.

94. BÜTÜN bunlardan sonra eğer sen;
sana indirdiğimizden şüphe içindeysen,
senden önce kitabı okuyan kimselere sor!
Gerçek şu ki, Rabbinden sana gerçek bilgi geliyor.
Sakın şüpheye düşenlerden olma!
95. Ve sakın Allah'ın ayetlerini yalanlayanlardan olma;
yoksa hüsrana uğrayanlardan olursun!

96. ŞÜPHESİZ Kİ,
Rabbinin azap sözü üzerlerine hak olan zalimler,
artık inanmazlar.
97. Bütün ayetler onlara gelmiş olsa bile,
acı azabı görünceye kadar!
98. Şayet bir ülke olsaydı da gerçeklere inansaydı.
Ve inanması kendisine fayda verseydi.
Yunus'un kavmi hariç!..
İnandıklarında,
onlardan dünya hayatında rezillik azabını kaldırdık.
Onları bir süre daha yararlandırdık.

99. ŞAYET Rabbin dileseydi yeryüzündeki kimselerin tümü
mutlaka topluca inanırlardı.
Öyleyse *(insanlara Allah özgürlük verdiği için),*
onlar mümin olmaları için, insanları sen mi zorlayacaksın?

100. Allah'ın izni *(yani kişinin samimi olduğunu onaylaması)* olmadan,
hiçbir kimse için iman etme imkânı yoktur.
Ve o, aklını kullanmayanlar *(ise)* pislik/şirk içinde kalır.
101. De ki: "Göklerde ve yeryüzünde neler var, bir bakın!
Ayetler ve uyarmalar,
gerçeklere inanmak istemeyen bir kavme,
hiçbir yarar sağlamaz."
102. Onlar kendilerinden önce gelip geçen kimselerin günü gibi,
acı günleri mi bekliyorlar?
De ki: "Bekleyin öyleyse!
Ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim."
103. Sonra, Biz elçilerimizi ve aynı şekilde iman edenleri kurtarırız;
işte böylece üzerimize bir borç olarak,
(gerçekten var olanlara) inananları kurtarırız.

BÖLÜM 11

104. DE Kİ:
"Ey insanlar!
Eğer benim dinimden şüphede iseniz,
ben Allah'tan başka taptıklarınıza kulluk etmem.
Ancak ben, sizi öldürecek olan Allah'a ibadet ederim.
Ve ben müminlerden olmakla emrolundum."
105. "Hanif *(dürüst, doğrulardan)* olarak yüzünü dine çevir.
Sakın müşriklerden olma!
106. Allah'tan başkasına yalvarma/tapma;
sana fayda ve zarar veremez olan şeylere!..
Eğer böyle yaparsan;
o takdirde muhakkak zalim(haksızlık eden)lerden olursun!..
107. Eğer Allah sana bir zarar isabet ettirirse;
onu, O'ndan başka kaldıracak yoktur.
Ve eğer, sana bir hayır dilerse;
O'nun lütfunu geri çevirecek yoktur!"
O, hayrını kullarından gereğini yapana verir.
Çok bağışlayandır, çok merhametlidir.

108. DE Kİ: "Ey insanlar! Rabbinizden size gerçek gelmiştir.
Kim doğru yola gelirse kendi nefsi için doğru yola gelmiştir.
Kim de saparsa kendi aleyhine sapmıştır.
Ben sizin vekiliniz/bekçiniz değilim."
109. Sen, sana vahyedilene (Kur'an'a) uy/gereğini yerine getir!
Allah hükmünü verinceye kadar sabret/bekle!
O, yargıçların *(adaletle hüküm-karar verenlerin)* en iyisidir!

HUD SURESİ

İniş Sırası: 52 • Mushaf Sırası: 11 • Mekki Sure • 123 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Elif, Lâm, Râ.

(BU), AYETLERİ sağlamlaştırılmış bir kitaptır!
Sonra da hakîm olan
ve
herşeyin iç yüzünü bilen (Allah) tarafından açıklanmıştır.
2. Ta ki; Allah'tan başkasına kul olmayasınız!
(De ki:) Ben de O'ndan size bir uyarıcı ve bir müjdeleyiciyim!
3. Rabbinizden bağışlanma dileyiniz.
Sonra O'na tövbe ediniz ki, sizi izin vereceği bir süreye kadar,
güzel bir geçimle yaşatsın.
Ve lütfunu lütfa lâyık olacak herkese versin.
Eğer yüz çevirirseniz;
gerçekten ben sizin için büyük bir günün azabından korkarım.
4. Dönüşünüz Allah katınadır. O, herşeye gücü yetendir.
5. İyi bilin ki;
onlar,
O'ndan gizlenmek için duygularını saklamaya çalışırlar.
İyi bilin ki;
örtülerine büründükleri zaman dahi,
O;
gizlediklerini
ve
açığa vurduklarını bilir.
Şüphesiz O,
duyguların/kalplerin özündeki saklı şeyleri bilendir.

6. YERYÜZÜNDE hiçbir canlı yoktur ki,
onun rızkı Allah'a ait olmasın.
O, onun oluşacağı/karar yerini de bilir.
Ve emanet bırakıldığı yeri de bilir.
Bunların hepsi apaçık bir kitaba yazılıyor.
7. Gökleri ve yeri altı gün içinde/altı evrede yaratan O'dur.
Ve O'nun arşı su üzerindeydi.
Hanginizin işinin/davranışının daha iyi olacağını,
açığa çıkarmak ve yaptıklarınızın tam karşılığını vermek için!
Eğer sen: "Mutlaka siz, ölümden sonra diriltileceksiniz" desen,
inkâr eden kimseler:
"Bu ancak apaçık bir büyüdür" derler.
8. Eğer onlardan azabı sayılı bir süreye kadar ertelesek;
"O azabı tutan nedir?" derler.
İyi bilin ki;
azap onlara geldiği gün, onlardan geri çevrilir değildir!
Ve alay edip durdukları şey onları kuşatmış olur.

BÖLÜM 2

9. İNSANA, Bizden bir rahmet tattırıp,
sonra da onu ondan çekip alsak;
kuşkusuz o ümitsizliğe düşmüş bir nankördür artık!
10. Kendisine dokunan bir zarardan sonra,
ona bir nimet versek/mutluluk tattırsak:
"Benden kötülükler gitti" der.
Çünkü o şımarıktır, böbürlenendir!
11. Sabredenler
ve
salih amel/faydalı işleri en iyi şekilde yapanlar,
böyle değildir.
İşte onlar, onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

12. SANKİ SEN, sana vahyolunanın bir kısmını terkedeceksin
ve
bundan dolayı göğsün daralacak;

"Ona bir hazine indirmeli ya da onunla birlikte,
bir melek gelmeli değil miydi?" demelerinden ötürü.
Sen ancak bir uyarıcısın. Allah herşeye vekildir.

13. Yoksa, "Onu uydurdu" mu diyorlar?
De ki: "Öyleyse; haydi, siz de onun benzeri uydurulmuş,
'On Sure' getirin.
Ve Allah'tan başka çağırabildiklerinizi de çağırın.
Eğer doğru sözlüler iseniz!.."

14. Eğer size cevap veremedilerse artık bilin ki;
O (Kur'an) gerçekten Allah'ın ilmiyle indirilmiştir.
O'ndan başka İlâh/Tanrı yoktur.
Sizler artık teslim oluyor musunuz?

15. KİM dünya hayatını ve süsünü ister ise, orada (dünyada),
onlara amellerinin karşılığını tam veririz.
Ve onlar bunda hiçbir eksikliğe uğratılmazlar.

16. Onlar öyle kimselerdir ki;
ahirette onlar için ateşten başkası yoktur.
Orada yaptıkları şeyler boşa gitmiştir.
Ve zaten bütün yapmış oldukları şeyler batıl/geçersiz olmuştur!

17. (Böyleleri) şu kimse gibi olur mu;
Rabbinin katından bir delile (Vahye/Kur'an'a) dayanmıştır.
Ve o delil ki, O'nun katından olan bir şahit.
Ayrıca; ondan önce de bir imam/önder
ve
bir rahmet olarak Musa'nın kitabı var.
İşte onlar *(gerçeği görenler)* buna (Kur'an'a) inanırlar.
Topluluklardan kim onu (Kur'an'ı) reddederse,
ona vadedilen/söz verilen yer ateştir.
Bundan hiç şüphen olmasın!
Şüphesiz o, Rabbinden gelen gerçektir!
Fakat insanların birçoğu *(gerçekleri)* gizliyor!..

18. ALLAH'a karşı yalan uydurup iftira eden kimseden,
daha zalim kim olabilir?
İşte onlar Rablerine sunulacaklar ve şahitler de:

"Rablerine karşı yalan söyleyenler işte bunlardır" diyecekler.
İyi bilin ki, Allah'ın lâneti zalimlerin üzerinedir!

19. Onlar ki, Allah'ın yolundan *(tavsiye ettiği hayat tarzından)*
alıkoymaya çalışırlar ve onu eğriltmek isterler!
Onlar ahireti de inkâr ederler.

20. Onlar yeryüzünde (Allah'ı) güçsüz bırakıcı değillerdir.
Onların Allah'tan başka sığınacakları da yoktur.
Azap, onlar için kat kat artırılır.
Bunlar, gerçeği işitmeye tahammül edemezlerdi,
görmek bile istemezlerdi!

21. İşte bunlar kendilerini hüsrana uğratan kimselerdir.
Uydurup iftira ettikleri şeyler kendilerinden kaybolup gitmiştir.

22. Şüphesiz bunlar ahirette en çok hüsrana uğrayanlardır.

23. İman eden, salih amel/faydalı işleri en iyi şekilde yapan
ve
Rablerine gönülden itaat eden/boyun eğen kimselere gelince:
İşte onlar, cennet halkıdır; orada sonsuz kalıcıdırlar.

24. Bu iki grubun durumu;
kör ve sağıra kıyasla, gören ve işitenin durumu gibidir.
Şimdi hiç bu iki grubun durumu bir olur mu?
Hâlâ düşünüp ibret/ders almıyor musunuz?

BÖLÜM 3

25. ANT OLSUN Nuh'u kavmine şöyle söylesin diye gönderdik:
"Ben sizin için apaçık bir uyarıcıyım".

26. "Allah'tan başkasına kul olmayın.
Ben sizin için acı bir günün azabından korkuyorum."

27. KAVMİNDEN inkârcı ileri gelenler, dediler ki:
"Biz seni de bizim gibi bir insan görüyoruz ve sana,
bizim kıt görüşlü,
rezillerimizden başkasının uyduğunu görmüyoruz.
Ve ilk bakışta;
bize karşı, herhangi bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz.
Aksine, sizin yalancılar olduğunuzu sanıyoruz!"

28. “Ey ulusum!” dedi;
“Bakınız eğer ben Rabbimden bir kanıt üzerinde isem
ve
kendi katından bana bir iyilik vermişse;
siz görmek istemedikten sonra, sizi ona zorlayabilir miyiz?
Siz onu istemediğiniz halde!
29. Ey ulusum! Buna karşı sizden bir ücret istemiyorum.
Benim ücretim sadece Allah’a aittir.
Ben *(gerçekten var olanlara)* iman eden kimseleri
kovacak değilim.
Şüphesiz onlar, Rablerinin huzuruna gideceklerdir.
Fakat ben sizi, cahillik eden bir kavim olarak görüyorum.
30. Ey ulusum!
Eğer onları kovarsam, Allah’a karşı bana kim yardım eder?
Hiç düşünüp öğüt almıyor musunuz?
31. Ben size, Allah’ın hazineleri benim yanımdadır demiyorum,
gaybı da bilmem.
Ben bir meleğim de demiyorum.
Ve gözlerinizin hor gördüğü kimseler için;
‘Allah onlara bir hayır vermeyecektir’ de demem.
Onların içinde olanı, Allah daha iyi bilir.
Gerçekten, o zaman ben zalimlerden olurum.”
32. “Ey Nuh!” dediler: “Ant olsun, bizimle mücadele ettin.
Bizimle mücadelede çok ileri gittin.
Haydi, bizi tehdit ettiğin şeyi bize getir artık!
Eğer doğrulardan isen!”
33. Dedi ki: “Ancak Allah dilerse onu size getirir
ve
siz de güçsüz bırakıp engel olamazsınız!
34. Nasihatim size fayda vermiyor size nasihat etmeyi istesem de!..
Eğer, Allah sizi azgınlığınızda özgür bırakmayı dilemişse,
O, sizin Rabbinizdir. Ve O’nun huzuruna döndürülürsünüz.”

35. (ELÇİMİZ MUHAMMED’E):
”Kendisi bunu uydurdu” diyorlar, öyle mi?
De ki: “Eğer onu uydurmuşsam suçu benim üzerime olsun.
Ve ben sizin işlediğiniz suçlardan uzağım.”

BÖLÜM 4

36. VE NUH'A şöyle vahyolundu:
"Gerçek şu ki, kavminden iman etmiş olanlardan başkalarının inanmasını beklemeden,
onların yapıyor olduklarından dolayı üzülmeden,
37. nezaretimiz altında ve vahyimiz gereğince gemiyi yap.
Zulmeden kişiler hakkında Bana yalvarma.
Onlar mutlaka boğulacaklardır."
38. Gemiyi yapıyordu
ve
kavminden ileri gelenler onun yanından geçtikçe,
onunla alay ediyorlardı.
Dedi ki: "Eğer, siz bizimle alay ederseniz,
şüphesiz biz de sizinle alay edeceğiz, sizin alay ettiğiniz gibi!..
39. Yakında bileceksiniz, insanı rezil eden azap kime geliyor
ve
sürekli azap kimin üzerine konuyor."

40. NİHAYET emrimiz gelip yerden sular kaynayınca, dedik ki:
"Herşeyden birer çifti,
azabı hak eden *(suçlu)* kimseler hariç olmak üzere; aileni
ve
iman eden kimseleri bindir."
Zaten, onunla birlikte pek az kimse inanmıştı.
41. Dedi ki: "Onun içine binin.
Onun akıp gitmesi de durması da Allah'ın adıyladır.
Şüphesiz Rabbim; çok bağışlayandır, çok esirgeyicidir."
42. Ve o, dağlar gibi dalgalar içinden onları geçirirken,
Nuh, bir kenarda duran oğluna seslendi: "Yavrucuğum!
Bizimle beraber bin, inkârcılarla beraber olma!"
43. "Beni sudan koruyacak bir dağa sığınacağım" dedi.
"Bugün Allah'ın emrinden,
esirgeyici olandan başka sığınılacak yoktur" dedi.
Aralarına dalga girdi ve o da boğulanlardan oldu.

44. "EY YERYÜZÜ! 'Suyunu yut!'
Ey gökyüzü! 'Sen de tut!' denildi."
Su çekildi, iş bitirildi. Cûdi üzerine oturdu.
"Zalimler topluluğu imha olsun!" denildi.

45. NUH Rabbine yalvararak seslendi: "Rabbim!" dedi.
"Oğlum benim ailemdendir. Şüphesiz Senin sözün gerçektir.
Sen hâkimlerin hâkimisin, karar verensin!.."
46. (Allah) "Ey Nuh!" dedi; "O senin ailenden değildir.
(Duan/bu isteğin) salih olmayan bir ameldir/iştir!
Hakkında bilgin olmayan bir şeyi Benden isteme!
Kuşkusuz Ben sana, cahillerden olmamanı öğütlerim."
47. "Rabbim!" dedi. "Ben Sana sığınırım;
hakkında bilgim olmayan bir şeyi Senden istemekten!
Eğer beni bağışlamazsan ve bana merhamet etmezsen,
hüsrana uğrayanlardan olurum."
48. "Ey Nuh!" denildi.
"Sana ve seninle olan kimselerden oluşan toplumlar üzerine,
Bizden bir esenlikle ve bereketlerle in.
Öyle toplumlar var ki; onları bir süre yaşatıp geçindiririz,
sonra onlara acı bir azap dokunur."

49. BÜTÜN BUNLAR sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir.
Bundan önce ne sen onları biliyordun, ne de kavmin!
Sabret öyleyse.
Şüphesiz, sonuç korunup sakınanlarındır.

BÖLÜM 5

50. KARDEŞLERİ HUD'U Âd kavmine gönderdik.
"Ey Kavmim!" dedi:
"Allah'a kul olun. Sizin için O'ndan başka hiçbir İlâh yoktur.
Siz ancak iftira edenlerdensiniz!
51. Ey kavmim! Buna karşılık sizden bir ücret istemiyorum.
Benim ücretim ancak beni yaratana aittir.
Aklınızı kullanmıyor musunuz?

52. Ey kavmim!
Rabbinizden bağışlama dileyin,
sonra O'na tövbe edin,
üzerinize gökten bol bol yağmur/rahmet/bereket göndersin
ve
gücünüze güç katsın. Suçlular olarak yüz çevirmeyin."
53. "Ey Hud!" dediler.
"Bize açık bir delil/mucize getirmeden biz senin sözünle,
ilâhlarımızı/tanrılarımızı terk edecek değiliz.
Ve biz sana inananlar değiliz!
54. Ancak şöyle diyebiliriz:
Tanrılarımızdan/ilâhlarımızdan birisi seni çok fena çarpmış!"
Dedi ki:
"Ben Allah'ı şahit tutuyorum, siz de şahit olun.
Ben ortak koştuklarınızdan uzağım!
55. O (Allah)'tan başka *(taptıklarınızdan uzağım ve gücünüz varsa)*
haydi hepiniz bana tuzak kurun!
Sonra bana hiç göz açtırmayın.
56. Şüphesiz ben; benim Rabbim
ve
sizin de Rabbiniz olan Allah'a güvenip dayandım.
Hiçbir canlı yoktur ki, Allah ona güç yetiremesin.
Şüphesiz benim Rabbim, dosdoğru bir yol üzerindedir.
57. Eğer yine de yüz çevirirseniz,
kendisiyle gönderildiğim şeyi size ilettim.
Rabbim, sizden başka bir halkı yerinize geçirir!
O'na hiçbir şeyle zarar veremezsiniz.
Şüphesiz Rabbim, herşeyin üzerinde gözetleyicidir."

58. EMRİMİZ gelince;
Hud'u ve onunla beraber inanan kimseleri,
Bizden bir rahmetle kurtardık.
Onları ağır bir azaptan kurtardık.
59. Ve işte Âd kavmi!
Rablerinin ayetleri ile mücadele edip inkâra kalkıştılar da,
O'nun elçilerine isyan ettiler.
Her inatçı zorbanın emrine uydular.

60. Bu dünyada da,
kıyamet gününde de lânete *(mutsuzluğa)* uğratıldılar.
İyi bilin ki, Âd kavmi Rablerine nankörlük ettiler.
Haberiniz olsun; Hud'un kavmi Âd kahrolup gitti!

BÖLÜM 6

61. VE SEMUD'A, kardeşleri Salih'i gönderdik;
"Ey kavmim!" dedi.
"Allah'a kulluk edin. Sizin için, O'ndan başka hiçbir İlâh yoktur.
Sizi topraktan/yerden var etti/inşa etti ve sizi orada,
(Dünyayı) imar etmeye memur kılarak yaşatan da O'dur.
O'ndan bağışlanma dileyin.
Sonra O'na tövbe edin.
Şüphesiz Rabbim yakındır *(sizi görür, işitir, bilir)*;
dualara cevap verendir."
62. "Ey Salih!" dediler;
"Sen aramızda bundan önce ümit beslenen bir kişi idin!
Bizi, atalarımızın ibadet ettikleri şeylere ibadet etmekten
men mi ediyorsun?
Kesinlikle biz, bizi çağırdığın şeyden şüphe duyuyoruz."
63. "Ey kavmim!" dedi. "Görüşünüz ne, söyler misiniz?
Eğer ben, Rabbimden bir delil üzerinde isem
ve
bana katından bir iyilik vermişse bu durumda,
beni Allah'tan kim kurtarır, şayet O'na isyan edersem!
Şu halde, bana hüsrandan başka bir katkınız olmaz!
64. Ey kavmim! Bu, Allah'ın devesidir!
Size bir ayettir/sizin için bir açığa çıkar(ıl)madır; onu bırakın,
Allah'ın arzında yesin, ona bir kötülük dokundurmayın.
Yoksa, sizi yakın bir azap yakalar."
65. Onu kestiler. Dedi ki: "Üç gün daha yurdunuzda yaşayın.
İşte bu, yalanlanmayacak bir sözdür."
66. Nihayet emrimiz gelince;
Salih'i ve onunla birlikte inanan kişileri,
Bizden bir rahmetle, o günün rezilliğinden kurtardık.
Şüphesiz O Rabbin; güçlüdür, üstündür.

67. Zulmeden kişileri korkunç ses yakaladı da derhal,
yurtlarında diz üstü çökmüş olarak sabahladılar!
68. Sanki orada hiç şenlik kurup eğlenmemişlerdi!
İyi bilin ki, Semud kavmi Rablerine nankörlük ettiler.
İyi bilin ki, Semud defolup gitti!

BÖLÜM 7

69. ANT OLSUN, elçilerimiz İbrahim'e müjde ile geldiler.
"Selâm!" dediler. (O da) "selâm!" dedi.
Çok zaman geçmeden kızartılmış bir buzağı getirdi.
70. Buzağıya ellerinin uzanmadığını görünce;
onların hallerini beğenmedi
ve
onlardan dolayı içine bir korku düştü.
"Korkma! Biz Lût'un kavmine gönderildik" dediler.
71. Karısı da ayakta idi. Bunun üzerine gülümsedi.
Biz de ona İshak'ı müjdeledik;
İshak'ın ardından da *(torunu)* Yakub'u...
72. "Vay başıma gelenler!" dedi.
"Ben bir kocakarı iken, doğuracak mıyım?
Üstelik, bu kocam da yaşlı bir ihtiyardır.
Bu, cidden acayip bir şey!"
73. (Melekler) dediler ki:
"Allah'ın emrinden dolayı mı şaşırıyorsunuz?
Allah'ın rahmeti ve bereketleri ey ev halkı sizin üzerinizedir.
Şüphesiz O; övülmeye lâyıktır, iyiliği boldur."

74. İBRAHİM'den korku gidip de ona sevinç gelince;
Lût kavmi hakkında bizimle mücadele etmeye başladı.
75. Doğrusu İbrahim;
yumuşak huylu, içli, gönülden yönelen biriydi.
76. "Ey İbrahim" dediler.
"Bundan vazgeç! Çünkü, Rabbinin emri gelmiştir.
Gerçekten onlara, geri çevrilmez bir azap gelmiştir!"

77. VE ELÇİLERİMİZ Lût'a gelince, onlar yüzünden endişelendi ve
yüreği daraldı. Dedi ki: "Ne üzüntülü bir gün!"
78. Kavmi koşarak ona geldiler.
Onlar daha önce de kötü işler yapmakta idiler.
"Ey kavmim!" dedi.
"İşte şunlar kızlarım! Onlar sizin için daha uygundur.
Allah'tan korkup sakının.
Konuklarımın önünde beni rezil etmeyin!
İçinizde, aklı başında bir adam yok mu?"
79. Dediler ki:
"Senin kızlarında bizim için bir hak olmadığını bilirsin!
Sen, bizim ne istediğimizi çok iyi bilirsin!"
80. Lût dedi ki:
"Ne olurdu, size karşı bir gücüm olsaydı
veya
sağlam bir kaleye sığınabilseydim!"
81. (Elçiler) "Ey Lût!" dediler.
"Biz, senin Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana asla dokunamazlar.
Gecenin bir kısmında aileni yürüt.
Sizden hiç kimse geride kalmasın. Hanımın hariç!
Çünkü diğerlerine isabet eden azap ona da isabet edecektir.
Onlara vadedilmiş zaman sabah vaktidir.
Sabah yakın değil midir?"
82. Emrimiz gelince oranın altını üstüne getirdik.
Üzerlerine de hazırlanmış çamurdan pişirilmiş,
istif edilmiş taş yağdırdık;
83. Rabbinin katında işâretlenmiş taşlar!
Bu (azap) zalimlerden uzak değildir.

BÖLÜM 8

84. VE MEDYEN'E de kardeşleri Şuayb'ı gönderdik.
"Ey kavmim!" dedi.
"Allah'a kul olun. Sizin için O'ndan başka hiçbir İlâh yoktur.
Ölçüyü ve tartıyı eksik yapmayın!

Ben sizi bolluk içinde görüyorum
ve
ben sizin için kuşatıcı bir günün azabından korkuyorum.
85. Ey kavmim! Ölçüyü
ve
tartıyı dengeli/adaletli tam yapın!
İnsanlara eşyalarını eksik vermeyin.
Bozgunculuk ederek yeryüzünde karışıklık çıkarmayın.
86. Allah'ın bıraktığı helal şeyler, sizin için daha hayırlıdır,
eğer inananlar iseniz!
Ben sizin üzerinize gözetici değilim."
87. "Ey Şuayb!" dediler.
"Senin namazın/dinin mi sana emrediyor;
atalarımızın ibadet ettiği şeyleri terketmemizi
veya
mallarımız üzerinde dilediğimizi yapmaktan vazgeçmemizi!
Oysa sen; yumuşak huylu, çok akıllı biriydin".
88. "Ey kavmim!" dedi.
"Bakın, söyler misiniz?
Eğer ben, Rabbimden bir delil üzerinde isem
ve
bana katından güzel bir rızık vermişse!..
Ben size yasakladığım şeyleri yaparak,
aykırı davranmak istemiyorum.
Ben, sadece gücümün yettiği kadar düzeltmek istiyorum.
Başarım Allah('ın gönderdiği vahy) iledir.
O'na güvenip dayandım ve O'na yönelirim.
89. Ey kavmim!
Bana karşı gelmeniz, sakın sizi bir felakete uğratmasın;
size de Nuh kavminin,
Hud kavminin
veyahut da
Salih kavminin başlarına gelenlerin benzerini isabet ettirmesin!
Üstelik Lût kavmi olayı da size pek uzak değildir!
90. Rabbinizden bağışlanma dileyin.
Sonra O'na tövbe edin.
Şüphesiz benim Rabbim, çok esirgeyendir, çok sevendir."

91. “Ey Şuayb!” dediler.
“Dediğin şeylerin çoğunu anlamıyoruz!
Doğrusu, biz seni içimizde zayıf birisi görüyoruz.
Eğer yakınların/kabilen olmasaydı elbette seni taşa tutup öldürürdük.
Zaten, bize karşı senin hiçbir üstünlüğün yoktur.”
92. “Ey kavmim!” dedi.
“Aşiretim/yakınlarım size göre Allah’tan daha mı üstündür?
Ki siz, O’nu *(O’nun emirlerini)* arkanıza atıp unuttunuz.
Şüphesiz Rabbim, gerçekten yaptıklarınızı kuşatıcıdır.
93. Ey kavmim!
Olduğunuz yerde yaptığınızı yapın, ben de yapıyorum.
Yakında, kendisini rezil edecek azabın kime geleceğini
ve
yalancının kim olduğunu bileceksiniz!
Gözetleyin! Ben de sizinle beraber gözetlemekteyim.”
94. Emrimiz gelince; Şuayb’ı ve onunla birlikte inanan kişileri,
Bizden bir rahmetle kurtardık.
Zulmeden kimseleri korkunç ses yakaladı!
Yurtlarında diz üstü çökmüş olarak sabahladılar!
95. Sanki, orada hiç şenlik kurup eğlenmemişlerdi!
İyi bilin ki;
Medyen defolup gitti! Semûd’un defolup gittiği gibi!..

BÖLÜM 9

96. ANT OLSUN, Musa’yı da ayetlerimizle
ve
apaçık bir delil ile gönderdik.
97. Firavun’a ve ileri gelen adamlarına...
Ancak onlar, Firavun’un emrine uydular.
Firavun’un emri ise doğruya götürücü değildi.
98. Kıyamet günü kavminin önünde gider...
İşte onları ateşe götürdü. Varılan yer ne kötü bir yerdir!
99. Bu dünyada peşlerine bir lânet/mutsuzluk takılmıştır.
Ve kıyamet gününde de... Verilen bu ceza, ne kötü bir cezadır.

100. İŞTE bu sana anlattıklarımız, o şehirlerin haberlerindendir.
Onlardan kimi hâlâ ayaktadır, kimi de biçilmiş ekin gibidir!
101. Biz onlara zulmetmedik.
Fakat, kendi kendilerine zulmettiler.
Allah'tan başka yalvarıp yakardıkları ilâhları/tanrıları da,
onlardan hiçbir şeyi savamadı; Rabbinin emri geldiği zaman...
(O sahte ilâhların/tanrıların) onlara,
zararlarını artırmaktan başka bir katkısı da olmadı.
102. Rabbinin yakalaması işte böyledir;
zulmeden kentleri *(kentteki insanları)* yakaladığı zaman!
Şüphesiz O'nun yakalaması; çok can yakıcıdır, çok şiddetlidir.
103. Elbette bunda bir ibret/ders vardır;
ahiret azabından korkanlar için.
İşte o gün, bütün insanların toplandığı bir gündür!
Ve işte o gün, görülmeye değer bir gündür!
104. Ancak Biz onu, bir süreye kadar erteliyoruz.

105. O GÜN geldiğinde,
O'nun izni olmadan hiç kimse konuşamaz.
Onlardan kimi mutsuzdur, kimi mutludur.
106. Mutsuz olan kimseler, ateşin içindedirler.
Onlar orada feci şekilde inlerken
ve
bir de soluk alış-verişleri vardır ki, *(korkunçtur).*
107. Rabbinin haklarında hüküm verdiği *(günahkarlar)* hariç;
orada sonsuz kalıcıdırlar, göklerin
ve
yeryüzünün değiştirile değiştirile sonsuz duracağı gibi!..
Rabbin mutlaka dilediğini/kararlaştırdığını yapandır.
108. Rabbinin emrettiği *(cennetlerde yer değiştirmeler)* hariç;
mutlu kılınan *(rahmet edilen, sevinçli, suçsuz)* kimseler ise,
cennet içindedirler, orada *(ölmeden)* sonsuz kalıcıdırlar;
göklerin
ve
yeryüzünün değiştirile değiştirile sonsuz duracağı gibi!..
Bu kesintisiz bir lütuftur!

109. ARTIK, şunların taptığının saçmalığından şüphelenme!
Daha önce atalarının ibadet ettiği gibi ibadet ediyorlar.
Biz onlara bunun karşılığını/cezalarını eksiksiz vereceğiz.

BÖLÜM 10

110. ANT OLSUN,
Musa'ya Kitab'ı verdik,
onda da ihtilâfa düşüldü.
Eğer Rabbinden geçmiş bir söz olmasaydı,
aralarında derhal hüküm verilirdi.
Gerçekten onlar,
bundan yana kuşkulu bir şüphe içindedirler.
111. Şüphesiz ki Rabbin;
hepsinin işlerinin karşılığını onlara tam verecektir.
Şüphesiz O, onların yaptıklarından haberdardır.
112. Öyleyse, emrolunduğun gibi dosdoğru ol!
Seninle beraber tövbe eden kimselerle birlikte...
Ve sizden hiçbiriniz gurura kapılıp da haddi aşmasın.
Şüphesiz O, yaptıklarınızı görendir.
113. Sakın zulmeden kimselere en ufak bir eğilim duymayın.
Yoksa size de ateş dokunur.
Sizin için Allah'tan başka evliya/dostlar yoktur.
Sonra size yardım da edilmez.
114. Namazı *(Rek'at ve Vakitlerine dikkat ederek)* gereği gibi kıl!
Gündüzün iki tarafında/bölümünde;
(Güneş'in batıya meylettiği saatlerde öğle ve ikindiyi),
gecenin de "zülfe" vakitlerinde;
(geceye sarkan saatlerde akşam ve yatsıyı,
gündüze sarkan saatte ise sabah namazını kıl!)
Şüphesiz iyilikler kötülükleri giderir.
İşte bu, ibretle düşünenler için bir öğüttür.
115. Sabret!
Şüphesiz Allah,
iyilik yapanların ücretini zayi etmez/boşa çıkarmaz!

116. FAKAT, NE YAZIK Kİ;
sizden önceki nesillerden arta kalan akıllı/erdemli kimselerin,
yeryüzünde zulmü/terörü engellemeleri gerekmez miydi?
Onlardan kurtardığımız bazı kimseler bunu yaptı.
Ve o zulmeden kimseler ise;
kendilerine verilen nimetin/refahın peşine düşüp azdılar,
suç işlemeye devam ettiler.
117. Rabbin, o ülkeleri haksız yere helâk edecek değildi;
yöre halkı ıslah edici olsaydı!..
118. Rabbin dileseydi bütün insanlığı tek bir toplum yapardı;
fakat *(O, yollarını seçmekte kendilerini özgür bıraktı);*
onlar birbirine zıt yollara devam ediyorlar.
119. Rabbinin rahmet ettiği Rasûller hariç!
Zaten onları bunun için yaratmıştır...
Rabbinin *(özgür iradeleri ile hak edenler için):*
"Andolsun cehennemi,
cinlerden
ve
insanlardan *(suçlularla)* doldururum" sözü mutlaka geçerlidir.

120. VE BÖYLECE sana;
kendisiyle senin kalbini sağlamlaştıracağımız,
elçilerin haberlerinden herşeyi anlatıyoruz.
Sana, bunda (Kur'an'da) gerçek
ve
inananlar için bir öğüt/ibret ve uyarı gelmiştir.
121. İnanmayan kimselere, de ki:
"Olduğunuz yerde yapacağınızı yapın.
Şüphesiz biz de yapıyoruz.
122. Bekleyip gözetleyin. Şüphesiz biz de bekleyip gözetliyoruz!"
123. Göklerin
ve
yerin gaybı Allah'a aittir.
Bütün işler sonunda O'nun huzuruna döndürülüp götürülür.
O'na ibadet/kulluk et! O'na güvenip dayan!
Rabbin yaptıklarınızdan habersiz değildir.

YUSUF SURESİ

İniş Sırası: 53 • Mushaf Sırası: 12 • Mekki Sure • 111 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Elif, Lâm, Ra.

BUNLAR, apaçık kitabın ayetleridir.
2. Biz onu Arapça *(anladığınız dilde)* bir Kur'an olarak indirdik.
Ki aklınızı kullanarak onu kavrayıp özümlemeniz için.
3. Gerçekten Biz sana kıssaların/olayların en güzelini anlatıyoruz,
bu Kur'an'ı sana vahyetmemizle!..
Oysa sen bundan önce *(vahiy nedir)* bilmeyenlerden idin!

4. HANİ BİR ZAMAN Yusuf babasına dedi ki:
"Ey babacığım! Ben, onbir yıldız, Güneş ve Ay'ı gördüm.
Onlar yere kapanarak beni saygı ile selamlıyorlardı!"
5. "Yavrum!" dedi.
"Rüyanı kardeşlerine anlatma, sana bir tuzak kurabilirler.
Çünkü şeytan, insan için apaçık saldırgan bir düşmandır.
6. Böylece Rabbin seni seçecek
ve
sana olayların yorumunu öğretecek.
Sana ve Yakup soyuna nimetini tamamlayacak.
Daha önce ataların;
İbrahim'e ve İshak'a nimetini tamamladığı gibi!
Şüphesiz Rabbin; bilir ve doğru hüküm/karar verendir."

BÖLÜM 2

7. ANT OLSUN Yusuf'ta
ve
kardeşlerinde soranlar için ibretler vardır.

8. BİR VAKİT demişlerdi:
"Yusuf ve kardeşi babamıza bizden daha sevgilidir.
Oysa biz, büyük bir topluluğuz.
Elbette babamız apaçık bir yanlışlık içindedir."
9. "Yusuf'u öldürün veya onu belirsiz bir yere atıp bırakın ki,
babanızın yüzü yalnız size kalsın.
Ondan sonra da, iyiler topluluğu olursunuz."
10. Onlardan bir sözcü dedi ki:
"Yusuf'u öldürmeyin, onu kuyunun dibine salıverip bırakın da
kervanlardan biri onu bulup alsın. Eğer yapacaksanız."

11. "EY BABAMIZ!" dediler.
"Neyin var, neden Yusuf'a karşı bize güvenmiyorsun?
Oysa biz, onun iyiliğini isteyenleriz.
12. Yarın, bizimle birlikte onu da gönder,
gönlünce gezsin ve oynasın.
Şüphesiz ki biz onu koruruz..."
13. Dedi ki:
"Onu götürmeniz, beni çok üzer;
onu kurdun yemesinden korkarım, siz ondan habersizken!"
14. Dediler ki:
"Biz güçlü bir topluluk olduğumuz halde,
eğer onu kurt yerse o zaman,
demek ki biz beceriksiz hüsrana uğramış kişileriz."

15. NİTEKİM onu götürüp,
kuyunun derinliklerine atmaya topluca karar verdiklerinde;
ona şöyle vahyettik: "Ant olsun sen onlara,
kendileri hiç farkına varamadıkları bir sırada,
bu yaptıklarını haber vereceksin."

16. VE akşamleyin, ağlayarak babalarına geldiler.
17. "Ey babamız!" dediler. "Gerçek şu ki; biz gittik, yarışıyorduk,
Yusuf'u da yiyeceğimizin yanında bırakmıştık.
Ancak, onu kurt yemiş!
Gerçi, doğru söyleyenlerden olsak bile, sen bize inanmazsın."

18. Üzerine yalandan kan sürülmüş olan gömleğini getirdiler.
Dedi ki:
"Hayır, nefisleriniz sizi aldatıp kötü bir işe sürükledi!
Artık çarem, güzelce sabır!
Yardım istenen ancak Allah'tır,
sizin bu uydurmalarınıza karşı!"

19. VE bir yolcu kafilesi çıkageldi, sucularını kuyuya gönderdiler.
O da kovasını sarkıttı.
"Hey, müjde müjde! Bu bir erkek çocuk!" dedi.
Onu satmak için sakladılar.
Oysa Allah yaptıkları şeyleri en iyi bilendi.
20. Onu değersiz bir fiyata, birkaç dirheme sattılar.
Onlar zaten ona karşı isteksiz idiler.

BÖLÜM 3

21. MISIR'da onu satın alan kişi, karısına dedi ki:
"Ona değer vererek, güzel bak.
Belki bize faydası dokunur veya onu evlatlık edinebiliriz!"
İşte böylece o yerde, Yusuf'a geniş imkanlar sağladık ki;
düşlerin/rüyaların yorumunu ona öğretelim.
Allah emrini mutlaka yerine getirendir.
Fakat insanların birçoğu bilmez.
22. Yusuf, güç ve kuvvetine ulaşınca;
kendisine Hikmet/problem çözme bilimi
ve
İlim *(doğruluğu ispat edilmiş kesin bilgi)* verdik.
İyi davrananları, işte böyle mükâfatlandırırız.

23. VE barındığı evin hanımefendisi ona kur yaptı
ve
kapıları kilitleyerek: "Haydi gelsene!" dedi.
"Allah'a sığınırım!
Benim Rabbim bana çok iyilikte bulundu.
Şüphesiz ki, hainler asla iflah (başarılı) olamazlar" dedi.

24. Gerçek şu ki, kadın onu arzulamıştı.
Rabbinin kesin delilini yakinen görmeseydi,
o da meyledebilirdi. İşte böylece; son derece kötü
ve
çirkin olan işten uzak durmayı başardı.
Şüphesiz ki o, muhlis/gönülden bağlı kullarımızdandı!

25. İKİSİ de kapıya doğru koştular.
Kadın, onun gömleğini arkadan çekip yırttı.
Tam kapının yanında kadının efendisiyle karşılaştılar.
Kadın dedi ki:
"Ailene bir kötülük yapmak isteyen kişinin cezası nedir?
Hapsedilmesi veya can yakıcı bir azap değil midir?"
26. Dedi ki: "Onun kendisidir bana istediğini yaptırmak isteyen!"
Kadının ailesinden biri, konuyla ilgili şöyle hakemlik etti:
"Eğer onun gömleği, önden yırtılmışsa;
bu durumda kadın doğru söylemiştir ve o yalancılardandır.
27. Eğer onun gömleği arkadan yırtılmışsa,
kadın yalan söylemiştir ve o doğrulardandır."
28. Gömleğin arkadan yırtılmış olduğunu görünce,
kadının kocası dedi ki: "Şüphesiz bu sizin tuzağınızdandır.
Gerçekten sizin tuzağınız büyüktür!"
29. "Yusuf! Sen geç bunu *(bu olayın üstünde durma).*
(Ey kadın) sen de günahının bağışlanmasını dile!..
Çünkü sen büyük bir hata yapanlardan oldun!"

BÖLÜM 4

30. VE ŞEHİRDE birtakım kadınlar dediler ki:
"Aziz'in/Vezir'in hanımı,
uşağına/kölesine/hizmetlisine kur yapmış.
Sevda onu yakmış kavurmuş!
Doğrusu biz onu apaçık bir sapıklık içinde görüyoruz."
31. Kadın onların dedikodularını işitince onlara adam gönderdi ve
onlar için dayanacak yastıklar hazırladı.
Onlardan her birine bir bıçak verdi.

“Onların karşısına çık!” dedi.
Kadınlar onu görünce, onu gözlerinde büyüttüler
ve
kendi ellerini kestiler. Dediler ki: “Allah için hâşâ!
Bu, bir insan değildir! Bu ancak, güzel bir melektir!”
32. Dedi ki: “İşte, hakkında beni kınamış olduğunuz kişi budur!
Ant olsun, ona kur yaptım.
Ancak o, iffetinden dolayı kendini korudu.
Eğer kendisine emrettiğim şeyi yapmazsa hapsedilecek
ve
mutlaka, küçük düşürülenlerden olacak.”
33. “Rabbim!” dedi. “Hapishane bana göre,
bunların beni davet ettiği şeyden daha sevimlidir!
Eğer, onların tuzağını benden savmazsan,
onların tuzaklarına kapılır ve ben de cahillerden olurum.”

34. RABBİ, onun duasını kabul etti.
Onların tuzaklarını ondan savdı. Şüphesiz O, işitendir, bilendir.

35. SONRA delilleri gördükleri halde,
onu bir süreye kadar hapsetmeleri, kendilerine uygun geldi.

BÖLÜM 5

36. ONUNLA birlikte hapishaneye iki genç daha girmişti.
Onlardan birisi dedi ki:
“Ben, rüyamda, kendimi şarap sıkarken gördüm.”
Diğeri de dedi ki;
“Ben de kendimi başımın üzerinde ekmek taşıyorken gördüm,
kuşlar da ondan yiyordu.”
“Bize onun yorumunu haber ver.
Çünkü biz seni, iyi davrananlardan görüyoruz.”
37. Dedi ki:
“Size rızık olarak verilen bir yemek henüz size gelmeden önce,
onun yorumunun ne olduğunu size haber vermiş olurum.
Bu, Rabbimin bana öğrettiği şeylerdendir.

Ben, Allah'a inanmayan halkın dinini terkettim.
Onlar, ahireti de inkâr eden kimselerdi.

38. Atalarım İbrahim'in,
İshak'ın ve Yakub'un milletine/dinine uydum.
Herhangi bir şeyi Allah'a ortak koşmamız, bize yaraşmaz.
İşte bu Allah'ın bizlere ve insanlara lütfudur.
Fakat insanların birçoğu şükretmez.

39. Ey hapishane arkadaşlarım!
Birbirinden farklı, çeşitli rabler mi daha hayırlıdır,
yoksa kahredici,
gücüne karşı konulamayan bir tek Allah mı?!

40. O'nu bırakıp kulluk ettikleriniz;
sizin ve atalarınızın kendilerine isim taktığınız,
Allah'ın kendileri hakkında hiçbir delil indirmediği isimlerdir.
Hüküm/hükümdarlık yalnızca Allah'a aittir.
Size, kendisinden başkasına ibadet etmemenizi emretmiştir.
Dosdoğru din işte budur! Fakat, insanların birçoğu bilmiyor!..

41. Ey hapishane arkadaşlarım! Biriniz yöneticisine şarap sunacak.
Diğeri ise asılacak kuşlar onun başından yiyecek.
İşte,
hakkında sorup ta cevap istediğiniz konunun yorumu budur!"

42. O İKİ KİŞİDEN kurtulacağını sandığı kişiye dedi ki:
"Efendinin/yöneticinin yanında beni an/anlat."
Fakat şeytan ona yöneticisine anlatmayı unutturdu.
Böylece birkaç yıl daha hapishanede kaldı.

BÖLÜM 6

43. VE Kral dedi ki:
"Ben yedi besili inek görüyorum yedi zayıf inek onları yiyor.
Bir de yedi yeşil başak ve yedi kuru başak!..
Ey ileri gelenler! Rüyanın tabirini/yorumunu bana anlatın!
Eğer siz rüyayı tabir ediyor(yorumluyor)sanız."

44. Dediler ki: "Bunlar, karışık hayallerdir.
Biz, böyle hayallerin yorumunu bilenlerden değiliz."

45. İKİ KİŞİDEN kurtulmuş olanı,
uzun bir süreden sonra hatırladı da dedi ki:
"Ben size onun yorumunu haber veririm.
Hemen beni gönderin."
46. "Ey Yusuf! Bize açıkla! Ey çok doğru söyleyen!
Yedi semiz ineği, yedi zayıf inek yiyor.
Ve yedi yeşil başak! Bir yandan da yedi kuru başak!
Umarım ki ben, insanlara isabetli bir yorumla dönerim.
Böylece, belki onlar da bilmiş olurlar."
47. Dedi ki: "Âdetiniz olarak siz yedi yıl ekin ekersiniz.
Hasat ettiğinizi başağında bırakın.
Ancak, yiyeceğiniz az bir miktarı alın.
48. Sonra onun ardından yedi zorlu kurak yıl gelecektir.
O yıllar önceden biriktirdiklerinizi tüketecektir,
sakladığınız az bir miktar dışında.
49. Sonra bunun ardından bir yıl gelecektir ki;
o yılda insanlara bol yağmur verilecek
ve o yılda onlar bol bol *(her türlü meyve sularını)* sıkacaklar."

BÖLÜM 7

50. KRAL DEDİ Kİ: "Onu bana getirin."
Elçi, Yusuf'a geldiğinde dedi ki:
"Yöneticine/efendine dön
ve ona:
'Ellerini kesen o kadınların durumu neydi?' diye sor.
Şüphesiz Rabbim, onların tuzaklarını çok iyi biliyor."
51. Dedi ki:
"Yusuf'un nefsinden murat almak istediğiniz zaman,
sizin durumunuz neydi?"
"Allah için, hâşâ!" dediler.
"Biz ondan hiçbir kötülük görmedik, bilmiyoruz."
Vezirin hanımı dedi ki:
"İşte şu anda, gerçek/hak yerini buldu.
Ben ona kur yapmıştım.
Şüphesiz o doğru kimselerdendir."

52. "İşte gerçek bu;
(Vezirin) yokluğunda, kendisine ihanet etmediğimi
ve Allah'ın hainlerin tuzağını başarıya ulaştırmayacağını bilsin.
53. Bununla birlikte ben nefsimi temize çıkarmam!
Çünkü gerçekten nefis daima kötülüğü emredicidir.
Rabbimin esirgediği nefis hariç!
Şüphesiz Rabbim bağışlayandır, esirgeyendir."

54. KRAL DEDİ Kİ;
"Onu bana getirin, onu kendime özel dost yapayım."
Kendisiyle konuşunca, dedi ki:
"Bugün sen bizim yanımızda bir mevki sahibisin güvenilirsin."
55. Dedi ki:
"Beni ülkenin hazineleri üzerine yetkili kıl.
Çünkü ben iyi korurum,
(yönetimi/ekonomiyi/mali ve iktisadi konuları) iyi bilirim!"

56. İŞTE BÖYLECE Biz; o yerde Yusuf'u yetki sahibi kıldık.
Orada dilediği yerde konaklardı.
Biz dilediğimiz *(rasûl/nebi/peygamber olarak seçtiğimiz)* kimseye,
rahmetimizi ulaştırırız.
Ve iyi davrananların mükâfatını zayi etmeyiz.
57. Ahiret mükâfatı ise inananlar
ve
sakınanlar için daha hayırlıdır.

BÖLÜM 8

58. VE *(yıllar sonra kuraklık başlayınca);*
Yusuf'un kardeşleri geldiler, makamına/huzuruna girdiler.
Hemen onları tanıdı.
Ama onlar onu tanımıyorlardı.
59. Onların yüklerini hazırlatınca, dedi ki:
"Sizin baba bir kardeşinizi de bana getirin.
Görüyorsunuz ya, ben ölçüyü tam yapıyorum.
Ve ben konukseverlerin en hayırlısıyım.

60. Eğer onu bana getirmezseniz,
benim yanımda sizin için artık bir ölçü yoktur.
Ve bana yaklaşmayın."
61. Dediler ki: "Onu babasından isteyip getirmeye çalışacağız.
Şüphesiz biz, bunu yapacağız."

62. EMRİNDEKİ yardımcılara dedi ki:
"Onların sermayelerini yüklerinin içine koyun.
Umulur ki onlar;
ailelerine döndükleri zaman bunun farkına varırlar da,
belki tekrar geri dönüp gelirler."

63. BABALARINA döndüklerinde, dediler ki:
"Ey babamız! Bizden ölçü menedildi.
Kardeşimizi bizimle birlikte gönder de ölçüp alalım.
Kesinlikle biz onu koruyucularız."
64. Dedi ki: "Onun için size güveneyim öyle mi?
Daha önce kardeşi hakkında size güvendiğim gibi öyle mi?
Koruyucu olarak en iyisi Allah'tır.
O, merhametlilerin en merhametlisidir."

65. YÜKLERİNİ açtıklarında,
sermayelerinin kendilerine geri verilmiş olduğunu gördüler.
"Ey babamız!" dediler.
"Daha ne istiyoruz ki? İşte, sermayemiz de bize geri verilmiş.
Ailemize yiyecek getiririz ve kardeşimizi koruruz.
Bir deve yükü ölçü de fazla alırız. Çünkü bu hafif bir ölçüdür."
66. Dedi ki:
"Onu sizinle beraber asla göndermeyeceğim,
ta ki bana Allah adına sağlam bir söz verinceye kadar;
siz kuşatılıp engellenmedikçe, onu bana getireceğinize dair."
Ona sözlerini verdikleri zaman:
"Allah söylediklerimize vekildir" dedi.
67. Dedi ki: "Ey Oğullarım!
Tek bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin.
Allah'tan gelecek hiçbir şeyi sizden savamam.

Hüküm sadece Allah'ındır. Ben, O'na güvenip dayandım.
Güvenip dayananlar da O'na güvenip dayansınlar."

68. Babalarının kendilerine emrettiği yerden girdiler.
Bu tedbir, Allah'tan gelen hiçbir şeyi kendilerinden savamadı.
Ancak Yakup, içindeki bir dileği açığa vurmuştu.
Gerçekte o bir bilgi sahibi idi, kendisine ilim öğrettiğimiz için!
Fakat insanların birçoğu bilmiyor.

BÖLÜM 9

69. VE YUSUF'UN makamına/yanına girdiklerinde,
kardeşini bağrına bastı:
"Şüphesiz ki ben, ben senin kardeşinim!
Artık, onların yaptıkları şeylere üzülme" dedi.

70. Onların yüklerini hazırlatınca,
öz kardeşinin yükünün içine su tasını koydu.
Sonra, bir seslenici seslendi:
"Ey kafile! Şüphesiz siz hırsızlarsınız!.."

71. Onlara dönerek: "Kaybettiğiniz nedir?" dediler.

72. Dediler ki: "Kralın su tasını kaybettik, arıyoruz.
Onu bulup getirene bir deve yükü mükâfat vardır.
Ben de buna kefilim."

73. "Allah'a yemin olsun ki, sizin de çok iyi bildiğiniz gibi;
biz bu ülkeye bozgunculuk için gelmedik
ve
biz hırsızlar değiliz" dediler.

74. (Yusuf'un adamları) dediler ki:
"Onun cezası *(sizce, sizin kanunlarınıza göre)* nedir?
Eğer yalancılar iseniz!"

75. Dediler ki: "Onun cezası; kimin yükünde bulunursa,
işte o, onun karşılığıdır. Biz hainleri böyle cezalandırırız."

76. BÖYLECE öz kardeşinin kabından önce,
onların kaplarını aramaya başladı.
Sonra da kardeşinin kabından tası çıkardı.
İşte Biz, Yusuf'a böyle bir çare öğrettik.

Yoksa kralın kanununa göre kardeşini yanında alıkoyamazdı.
Ancak Allah dilerse başka!
Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz.
Ve her bilgi sahibinin üstünde; "daha iyi bir bilen" vardır!

77. (Kardeşleri) dediler ki:
"Eğer çaldıysa, bundan önce onun kardeşi de çalmıştı!"
Yusuf, bu sözü -duymamış gibi yaparak- içine attı
ve
bunu onlara açmadı.
(İçinden) dedi ki: "Siz çok daha kötü bir durumdasınız!
Allah uydurduklarınızı çok iyi bilir."

78. DEDİLER Kİ:
"Ey vezir!
Onun oldukça yaşlı bir babası var,
onun yerine bizden birimizi alıkoy.
Çünkü biz seni iyilik edenlerden görüyoruz."

79. (Yusuf) dedi ki:
"Eşyamızı yanında bulduğumuz kimseden başkasını almaktan
Allah'a sığınırız. Kuşkusuz o zaman biz, zalimlerden oluruz!"

BÖLÜM 10

80. ONDAN ümitlerini kesince bir kenara çekildiler.
Onların en büyüğü dedi ki:
"Babanızın sizden Allah adına sağlam bir söz almış olduğunu,
daha önce de Yusuf hakkında yapmış olduğunuz aşırılığı
hatırlıyor musunuz?
Artık babam bana izin verinceye veya Allah,
benim için hükmedinceye kadar bu ülkeden ayrılmayacağım.
O hükmedenlerin en iyisidir.

81. Babanıza dönün ve deyin ki:
"Ey babamız!
Oğlun gerçekten hırsızlık etti.
Ve biz, bildiğimizden başkasına şahitlik etmedik.
Biz gaybı bilenler değiliz.

82. İçinde bulunduğumuz kente
veya
beraber geldiğimiz kervandakilere sor.
Şüphesiz biz doğru söyleyenleriz."

83. (VE DÖNÜP BABALARINA anlatınca, Yakub) dedi ki:
"Hayır, nefisleriniz bu işi size süsledi.
Artık bana, güzelce sabır gerekir.
Umulur ki Allah; onların hepsini bana getirir.
Şüphesiz O; bilir ve doğru hüküm/karar verendir."
84. Onlardan yüzünü çevirdi ve dedi ki:
"Ey Yusuf, üzerindeki endişem! Ah, Yusuf ah!"
Hüzünden gözleri ağardı/görmez oldu!
Acısını yutkunup duruyordu.
85. Dediler ki: "Allah'a yemin olsun ki, sen hâlâ Yusuf'u anarak,
sonunda hasta olacaksın
ya da helâke uğrayanlardan olacaksın!"
86. Dedi ki: "Kahrımı ve hüznümü sadece Allah'a arzederim.
Ben, Allah'tan (bir bilgi ile) sizin bilmediklerinizi bilirim!
87. Ey oğullarım! Gidin... Derhal, Yusuf ile kardeşini iyice araştırın!
Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin.
Gerçek şu ki; kâfirler topluluğundan başkası,
Allah'ın rahmetinden ümit kesmez."

88. *(YAKUB'UN oğulları,
Yusuf'un)* makamına/yanına girdiklerinde: "Ey vezir!" dediler.
"Bize ve ailemize darlık dokundu
ve
değersiz bir sermaye ile geldik.
Bize ölçüyü tam ver. Bize bağışta bulun.
Şüphesiz ki Allah bağışta bulunanları mükâfatlandırır."
89. (Yusuf) dedi ki: "Biliyor musunuz/hatırladınız mı?
Yusuf'a ve kardeşine neler yaptığınızı? Sizler cahiller iken!"
90. Dediler ki: "Aaa! Yoksa sen misin!? Sen Yusuf'sun?!"
Dedi ki: "Evet, ben Yusuf'um, bu da kardeşim!
Ant olsun ki, Allah bize iyilikte bulundu.

Doğrusu kim sakınırsa ve sabrederse;
muhakkak ki Allah iyilik edenlerin mükâfatını zayi etmez."

91. Dediler ki: "Vallahi, Allah seni bizden ileri kılmıştır.
Gerçekten biz, hata yapanlardan idik!"

92. (Yusuf) "Bugün sizi kınamak yok!" dedi.
"Allah sizi bağışlasın. O merhametlilerin en merhametlisidir."

93. "Bu gömleğimi götürün,
onu babamın yüzüne koyun, görmesi açılsın.
Ve bütün ailenizle birlikte bana gelin."

BÖLÜM 11

94. (YAKUB'UN oğullarına ait olan) kervan Mısır'dan ayrılınca,
babaları dedi ki: "Ben, Yusuf'un kokusunu hissediyorum,
eğer bana bunak demezseniz!"

95. Dediler ki: "Vallahi, sen hâlâ eski şaşkınlığının içindesin."

96. Müjdeci gelip de,
(Yusuf'un) gömleğini yüzüne koyunca, derhal görmesi açıldı.
"Ben size demedim mi?" dedi.
"Ben Allah'ın verdiği ilim ile sizin bilmediğiniz şeyleri bilirim."

97. "Ey babamız!" dediler.
"Bizim için günahlarımızın bağışlanmasını dile.
Gerçekten biz, hata yapanlardan idik."

98. "Rabbime sizin için dua edeceğim!" dedi.
"Şüphesiz O; bağışlayandır, esirgeyendir."

99. VE SONRA (Mısır'a varıp) Yusuf'un yanına girdiklerinde,
anne ve babasını bağrına bastı.
(Yusuf) dedi ki:
"Allah'ın dilemesiyle, güven içinde Mısır'a girip yerleşin."

100. Anne-babasını tahtın üzerine oturttu.
Onlar da buna şükür için,
onun önünde yere kapanarak saygı ile selamladılar.
Dedi ki: "Ey babacığım!
İşte bu, önceden gördüğüm rüyamın yorumudur,
Rabbim onu gerçek yaptı.

Bana iyilikte bulundu. Beni zindandan çıkardı
ve
sizi çölden getirdi;
şeytan benimle kardeşlerimin arasına fitne soktuktan sonra!..
Şüphesiz Rabbim dilediği şeyi,
çok ince bir şekilde düzenleyip ayarlar.
Şüphesiz O; bilir ve doğru hüküm/karar verendir.

101. Rabbim! Bana mülkten verdin
ve
bana düşlerin yorumunu öğrettin.
Göklerin ve yeryüzünün yaratıcısı!
Dünyada da ahirette de benim velim/yardımcım sensin.
Beni müslüman olarak vefat ettir. Ve beni iyiler arasına kat."

102. (EY Nebi!) İşte bu sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir.
Sen, onlar işlerini kararlaştırıp da tuzak kurarlarken
yanlarında değildin!

103. Sen, ne kadar istesen de insanların birçoğu mümin olmuyor.

104. Oysa sen, buna karşılık, onlardan bir ücret istemiyorsun ki!
O, sadece alemler için bir öğüttür.

BÖLÜM 12

105. GÖKLERDE ve yerde,
nice ayetler vardır ki, *(insanlar)* onların önünden/üzerinden
yüzlerini çevirerek geçip giderler!

106. Onların birçoğu, Allah'a şirk koşarak inanıyorlar!

107. Şimdi bunlar; kendilerine,
Allah'ın azabından herkesi saracak bir belânın
ya da
kıyamet saatinin onlar hiç farkında değillerken,
aniden gelmeyeceğinden emin midirler?

108. DE Kİ: "Benim yolum işte budur!
Basiretle/bilinçle Allah'a davet ederim,
ben ve bana tâbi olan kimseler de!..

Allah ki; hiçbir kusuru, eksiği yoktur!
Ben asla müşriklerden/ortak koşanlardan değilim."
109. Biz senden önce;
zihinlerine vahiyle bildirip kendilerine gönderdiğimiz elçiler,
genellikle kent halkından olan adamlardır.
Hiç yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki,
kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğunu görsünler!
Elbette ki ahiret yurdu,
korunup sakınan kimseler için daha hayırlıdır.
Hala aklınızı işletmiyor musunuz?
110. Ta ki, elçiler ümitlerini kestiklerinde kendilerinin;
artık gerçekten yalanlandıklarını sandıkları bir sırada,
işte o zaman onlara yardımımız gelmiştir.
Dilediğimiz kimseler *(iman edenler)* kurtarılmıştır.
Ve zorlu azabımız suçlular toplumundan asla geri çevrilmez!
111. Elbette onların yaşanmış hayatlarında/kıssalarında,
akıl sahipleri için bir ibret vardır.
(Vahye gelince) bu, uydurulmuş bir söz değildir.
Ancak o *(Kur'an);*
kendinden önceki kitapları tasdik eden/onaylayan,
(insanın ihtiyaç duyabileceği) herşeyin açıklaması
ve
inanan bir toplum için de bir rehber
ve
bir iyiliktir.

HİCR SURESİ

İniş Sırası: 54 • Mushaf Sırası: 15 • Mekki Sure • 99 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Elif, Lâm, Ra.

BUNLAR Kitab'ın ve apaçık Kur'an'ın ayetleridir.

2. BİR ZAMAN gelir ki, inkâr eden kimseler:
'Ne olurdu müslüman olsaydık' diye çok arzu ederler.
3. Onları bırak; yesinler, faydalanıp eğlensinler
ve
boş umut/emel onları oyalasın! Ama yakında bilecekler!

4. HİÇBİR kenti helâk etmedik ki,
yaptıkları işler bir kitapta/dosyada kaydedilmiş olmasın!
5. *(Helâkı hak etmişse);* hiçbir toplum sonunu ne ileri alabilir
ve
ne de geriye bırakabilir.
6. Dediler ki: "Ey kendisine zikir/kitap indirilmiş olan kimse!
Gerçekte sen bir mecnunsun.
7. Bize melekleri getirsene! Eğer doğru sözlülerden isen."
8. Biz melekleri ancak gerçek ile indiririz;
o zaman da göz açtırılanlardan olmazlar/iş işten geçmiş olur.

9. ŞÜPHESİZ,
(bu) Zikr'i (Kur'an'ı); Biz indirdik
ve
elbette onun koruyucusu da Biziz!

10. ANT OLSUN senden önce de,
evvelkilerin kolları içine/ayrı ayrı topluluğa elçiler gönderdik.
11. Kendilerine ne zaman bir elçi gelmişse,
onunla alay etmişlerdir.
12. İşte böylece suçluların kalpleri katılaşır.
13. Ona inanmıyorlar,
oysa kendilerinden öncekilerin sünneti (yasası) geçmiştir.

14. ŞAYET, gökyüzünden bir kapı açmış olsaydık da,
yükselerek oraya çıkmış olsalardı,
15. mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü,
aksine biz, büyülenmiş bir topluluğuz" derlerdi.

BÖLÜM 2

16. ANT OLSUN, gökyüzünde yıldız kümeleri yaptık
ve
seyredenler için onu süsledik.
17. Ve onu taşlanarak kovulmuş her bir şeytandan koruduk.
18. Ancak kulak hırsızlığı eden olursa;
onu da kıvılcımlar saçan bir ateş/alev parçası kovalar!

19. YERYÜZÜNÜ yaydık, oraya sağlam dağlar yerleştirdik.
Orada herşeyden ölçülü bir şekilde bitirdik.
20. Orada sizin için ve sizin beslemediğiniz kimseler için,
geçimlikler meydana getirdik.

21. HİÇBİR ŞEY yoktur ki,
onun hazineleri Bizim yanımızda olmasın!
Ve Biz onu ancak bilinen bir ölçüyle indiririz.
22. Rüzgârları aşılayıcı olarak gönderdik;
gökyüzünden su indirdik,
onunla sizi suladık/su ihtiyacınızı giderdik.
O suyu hazinelerde tutan da siz değilsiniz!

23. ŞÜPHESİZ Biz yaşatırız *(yaşamanıza izin veririz)*
ve
öldürürüz *(ölümünüze izin veririz)*. Gerçek vârisler Biziz.

24. ANT OLSUN, sizden önce gelip geçenleri biliriz.
Ant olsun, kalanları da biliriz.
25. Şüphesiz Rabbiniz O'dur ki, onları toplayacak.
Gerçekten O; hakimdir, herşeyi bilendir.

BÖLÜM 3

26. ANT OLSUN insanı kuru bir çamurdan,
şekil alabilen/değişken cıvık balçıktan yarattık.
27. Cinleri de daha önce yakıp kavurucu ateşten yarattık.

28. BİR ZAMAN Rabbin meleklere dedi ki:
"Ben bir beşer/insan yaratacağım,
kupkuru çamurdan, değişken/şekil alabilen balçıktan!
29. Onu düzenlediğim
ve
onun ruhunu ona üfle*(yerek can ver)*diğim zaman,
hemen onu selamlayın!"
30. Melekler topluca, hepsi birden selamladılar!
31. İblis hariç; o, selamlayanlarla beraber olmaktan kaçındı.
32. "Ey İblis!" dedi (Allah):
"Neyin var? Neden selamlayanlarla beraber olmadın?"
33. Dedi ki: "Kendisini kuru çamurdan,
değişken/şekil alabilen balçıktan yarattığın,
bir beşerin/insanın önünde selam durmak bana yakışmaz!"
34. (Allah) "Öyleyse, oradan çık" buyurdu; "Çünkü sen kovuldun!
35. Şüphesiz,
ta ceza gününe kadar lânet/huzursuzluk senin üzerinedir!"
36. "Beni ertele Rabbim" dedi.
"Tekrar dirilecekleri güne kadar!"
37. "Sen ertelenenlerdensin" buyurdu.
38. "Bilinen vaktin gününe kadar!"

39. "Rabbim!" dedi.
"Beni azgınlık/azgınlığım/haddi aşmam nedeniyle kovdun,
yemin olsun yeryüzünde onlara kötülükleri süsleyeceğim,
ve
ben de onların hepsini azdıracağım.
40. İçlerinden samimi olarak sana ibadet eden kulların hariç!"
41. (Allah) buyurdu:
"İşte bu, Bana ait olan dosdoğru yoldur."
42. "Şüphesiz Benim iyi kullarım üzerinde,
senin bir gücün olamaz, ancak sana uyanları azdırabilirsin;
onlar da yoldan çıkmış olup peşine takılanlardır.

43. ŞÜPHESİZ, onların tümünün buluşma yeri cehennemdir.
44. Onun yedi kapısı vardır;
onlardan her bir grup ayrı ayrı kapıya sevk edilirler."

Bölüm 4

45. ŞÜPHESİZ korunup sakınanlar,
cennetlerde ve pınar başlarındadırlar.
46. "Güven içinde, barış ile oraya girin" denilir.
47. Biz onların göğüslerinde kinden ne varsa çıkarıp atmışızdır.
Tahtlar üzerinde karşı karşıya otururlar, kardeşler olarak...
48. Orada onlara hiçbir yorgunluk dokunmaz
ve onlar oradan çıkarılmayacaklardır.

49. KULLARIMA haber ver,
şüphesiz Ben çok bağışlayanım, çok esirgeyenim.
50. Şüphesiz Benim azabım, çok acıklı bir azaptır!

51. VE ONLARA İbrahim'in konuklarından da haber ver!
52. Hani onun yanına girdiler de: "Selâm!" dediler.
Dedi ki:
"Biz sizden çekiniyoruz".
53. "Korkma!" dediler.
"Biz sana bilgin bir oğul/çocuk müjdeliyoruz".

54. Dedi ki: "Bana ihtiyarlık dokunduktan sonra,
siz beni müjdeliyor musunuz?
Ne tuhaf bir şeyle/neye dayanarak müjdeliyorsunuz!"
55. "Sana gerçeği müjdeledik" dediler.
"Sakın umut kesenlerden olma!"
56. Dedi ki:
"Rabbinin rahmetinden, sapıklardan başka kim ümit keser?"

57. "EY ELÇİLER, işiniz *(gerçek göreviniz)* nedir?" dedi.
58. "Biz suçlu/günahkar bir kavme gönderildik."
59. (Dediler ki:) "Lût'un ailesi *(Lût'a inananlar)* hariç!..
Biz muhakkak onların hepsini (Lut'a inananları) kurtaracağız.
60. Onun hanımı ise geride kalan kimselerden olmayı hak etti."

BÖLÜM 5

61. VE ELÇİLER Lût ailesine geldiklerinde;
62. "Doğrusu siz tanınmamış kimselersiniz" dedi.
63. Dediler ki:
"Biz sana onların şüphe ediyor oldukları şeyi getirdik.
64. Sana gerçeği getirdik. Elbette biz doğru söyleyenleriz.
65. Gecenin bir bölümünde derhal aileni yürüt
ve
sen de arkalarından git.
Sizden hiç kimse arkasına dönüp bakmasın!
Emredildiğiniz yere gidin."
66. Ona şu emri bildirdik: "Muhakkak,
bunların arkası sabaha girerken kesilmiş olacaktır!"

67. ŞEHİR HALKI sevinerek geldiler.
68. Dedi ki: "Bunlar benim konuğumdur, beni mahcup etmeyin!
69. Allah'tan korkup sakının, beni rezil etmeyin!"
70. Dediler ki:
"Elâlemin işine karışmaktan seni menetmemiş miydik?"
71. Dedi ki: "İşte bunlar kızlarım!
Eğer siz *(evlilik)* yapacaksanız, *(evlenmeyi düşünüyorsanız)*!"

72. Ömrüne ant olsun ki,
onlar sarhoşlukları içinde bocalayıp duruyorlardı.
73. Sonra korkunç ses onları yakaladı;
güneşin doğuş zamanına/ışrak vaktine girerlerken!
74. Onun üstünü altına getirdik,
pişmiş çamurdan taşları da üzerlerine yağdırdık!
75. Şüphesiz bunda ibretler vardır;
işâretten anlayan/derin kavrayışa sahip kimseler için.
76. Ve o şehir,
sabit bir yol üzerinde hâlâ durmaktadır!
77. Gerçekten bunda müminler için bir işâret vardır.

78. EYKE (ORMAN) HALKI da gerçekten zalim kimselerdi.
79. Derhal onlardan intikam aldık.
Ve her ikisi de işlek/açık bir yol üzerinde durmaktadırlar.

BÖLÜM 6

80. VE ANT OLSUN, Hicr halkı da gönderilen elçileri yalanladı.
81. Onlara ayetlerimizi/mucizelerimizi verdik.
Ancak onlardan yüz çevirdiler.
82. Onlar dağlardan güvenli evler yontuyorlardı.
83. Sonra sabaha girerlerken korkunç bir ses onları yakalayıverdi.
84. Kazanmış oldukları şeyler, onlardan hiçbir şeyi savamadı.

85. VE UNUTMA Kİ; gökleri, yeryüzünü
ve
ikisi arasında bulunan şeyleri ancak bir hesap ile yarattık.
Ve saat/kıyamet mutlaka gelecektir.
Öyleyse, onlara karşı güzel bir davranış ile davran!
86. Şüphesiz Rabbin; hakkıyla yaratan, en iyi bilendir.

87. VE ANT OLSUN/GERÇEK ŞU Kİ;
Biz sana ikililerden yediyi *(tekrarlanan Fatiha'yı)*
ve
büyük Kur'an'ı verdik.

88. Sakın gözlerini onlardan bazı zümrelere izin verdiğimiz
dünyalık şeylere dikme!
Onlara üzülme
ve
müminlere şefkat kanatlarını indir!
89. De ki: “Şüphesiz ben apaçık bir uyarıcıyım!”
90. Tıpkı daha öncekilerden ayetlerin bir kısmını kabul edip,
bir kısmını reddedenlere indirdiğimiz gibi azabı indireceğiz.
91. İşte yine onlardan bir topluluk;
Kur’an’ın bir kısmını kabul edip bir kısmını reddediyorlar.
92. Rabbi’nin hakkı için,
mutlaka onların hepsine soracağız.
93. Yapmış oldukları şeylerden!
94. Emrolunduğun şeyi,
onlar anlayıncaya kadar açık açık söyle
ve
müşriklere aldırış etme!
95. Şüphesiz Biz,
alay edenlere karşı sana yeteriz.
96. Allah ile beraber başka bir ilâh/tanrı edinen kimseler,
yakında bilecekler!
97. Ant olsun ki göğsünün *(psikolojinin/duygularının)*,
onların söyledikleri yüzünden daraldığını biliyoruz.
98. Rabbini övgü ile tesbih et
ve
secde edenlerden ol!
99. Ve ölüm sana gelinceye kadar,
Rabbine kulluk et!

EN'AM SURESİ

İniş Sırası: 55 • Mushaf Sırası: 6 • Mekki Sure • 165 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. GÖKLERİ ve yeryüzünü yaratan, karanlıkları
ve
aydınlığı var eden, herşeyi yerli yerince güzel yapan Allah'tır!
Yine de inkârcı kimseler başkalarını Rablerine denk tutuyorlar!
2. Sizi, çamurdan yaratan O'dur. Sonra, bir süre yaşarsınız
ve
bir süre de (kıyamet) kendi katındadır.
Öyleyken siz hâlâ kuşkulanıyorsunuz.
3. O, göklerde ve yeryüzünde tek Allah'tır.
Gizlinizi
ve
açığa vurduğunuzu bildiği gibi, kazandıklarınızı da bilir.

4. KENDİLERİNE Rablerinin ayetleri gelince yüz çeviriyorlar.
5. Onlar, ayetler kendilerine gelince yalanladılar.
Alay ediyor oldukları şeyin haberleri kendilerine gelecektir.
6. Görmediler mi/gözlerinde canlandırmadılar mı?
Onlardan önceki nice nesilleri imha ettik;
yeryüzünde size vermediğimiz şeyleri onlara vermiştik,
üzerlerine gökyüzünden bol bol nimetler/yağmurlar indirdik
ve
ayaklarının kenarından akan ırmaklar var ettik.
Fakat günahları yüzünden onları imha ettik.
Onların yerine başka nesiller yarattık!

7. VE SANA, kâğıda yazılı bir kitap indirmiş olsaydık da,
onu elleriyle tutsalardı, gerçekleri reddeden kimseler yine de:
"Bu, apaçık sihirden başka bir şey değildir!" derlerdi.

8. Dediler ki: "Ona açıkça bir melek indirilmeli değil miydi?"
Eğer bir melek indirseydik elbette iş çoktan bitirilmiş olurdu;
sonra kendilerine hiç göz açtırılmazdı!
9. Eğer elçiyi bir melek yapsaydık;
yine de onu bir adam/insan şeklinde yapardık.
Onlar *(akıllarını kullanmayanlar),*
yine düştükleri kuşkuya düşerlerdi.
10. Senden önce de elçilerle alay edilmişti.
Onlardan alay eden kimseleri,
alay ediyor oldukları şey kuşatıverdi!

Bölüm 2

11. De Kİ: "Yeryüzünde dolaşın,
sonra yalanlayanların sonu nasıl olmuş görün?"
12. De ki: "Göklerde ve yeryüzünde olanlar kimindir?"
De ki: "Allah'ındır!"
O, rahmeti kendi üzerine yazmıştır.
Elbette sizi,
kendisinde şüphe olmayan kıyamet gününde toplayacaktır.
Kendilerini hüsrana sokan kimseler var ya,
işte onlar inanmıyorlar.
13. Gecede ve gündüzde barınan herşey O'nundur.
O işitendir, bilendir.
14. De ki: "Gökleri ve yeryüzünü yaratan; besleyen ve
kendisi beslenmeyen Allah'tan başka bir dost mu edineyim?
Ben (Allah'a) teslim olan kişilerin ilki olmakla emrolundum."
Ve (bana): "Müşriklerden sakın" denildi!
15. De ki: "Eğer, ben Rabbime isyan edersem;
gerçekten büyük bir günün azabından korkarım."
16. O gün kim ondan kurtulursa; O, ona rahmet etmiştir.
İşte bu, apaçık kurtuluş ve başarıdır.
17. Allah sana bir zarar dokundursa,
kendisinden başka onu giderecek yoktur.
Ve eğer sana bir hayır verirse bil ki; O, herşeye gücü yetendir.
18. O, kullarının üstünde tam egemendir.
O, doğru hüküm/karar verendir, herşeyin haberini alır.

19. De ki:
“Hangi şey, şahitlik bakımından en güvenilir olandır?”
De ki:
“Allah benimle sizin aranızda şahittir.
Bu Kur’an bana vahyolundu ki; onunla hem sizi
ve
hem de sizden sonra;
Kur’an’ın kendisine ulaştığı herkesi uyarayım.
Siz şahitlik ediyor musunuz;
gerçekten Allah ile beraber başka ilâhlar olduğuna?!”
De ki: “Ben şahitlik etmem”.
“O, ancak Tek Bir İlâh’tır/Tanrı’dır!
Gerçekten ben ortak koştuğunuz şeylerden uzağım!”
20. Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler,
oğullarını tanıdıkları gibi onu tanırlar.
Ama, onlardan kendilerine yazık eden kimseler var ya,
onlar inanmıyorlar.

BÖLÜM 3

21. UYDURDUĞU yalanı Allah’a yakıştırandan
ya da
O’nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir?
Gerçekten zalimler huzur bulamazlar.
22. Onların hepsini topladığımız gün;
sonra, ortak koşan kimselere deriz ki;
“O sanmış olduğunuz ortaklarınız nerede?”
23. Sonra, onların: “Rabbimiz Allah’a yemin olsun ki;
biz ortak koşanlar değildik” demelerinden başka
çareleri kalmadı.
24. Bak, nasıl da kendilerine karşı yalan söylediler!
İftira edip uydurdukları şeyler de,
kendilerinden sapıp/kaybolup gitti.
25. İçlerinden sana kulak veren kimseler var;
zekâlarını işletmiyorlar,
anlamak istemiyorlar,
duymak istemiyorlar.

Onlar,
her türlü mucizeyi görseler yine de ona inanmak istemiyorlar.
Hatta sana geldikleri zaman seninle tartışırlar.
İnkârcı kimseler derler ki: "Bu ancak öncekilerin masallarıdır."
26. Onlar, insanları ondan alıkoyarlar
ve
kendileri de ondan uzak dururlar.
Böylece, ancak kendilerini mahvediyorlar.
Ama farkında değiller.
27. Hani onları ateşin başında durdurulmuş iken bir görsen!
Derler ki: "Ne olurdu biz dünyaya geri çevrilseydik
ve
Rabbimizin ayetlerini yalanlamasaydık
ve
müminlerden olsaydık!"
28. Hayır! Daha önce gizlemekte oldukları şeyler onlara göründü.
Eğer geri gönderilselerdi,
yine kendilerine yasak edilen şeyleri yapmaya dönerlerdi.
Şüphesiz, onlar yalancıdırlar.
29. Dediler ki:
"Bu dünya hayatımızdan başkası yoktur.
Biz tekrar diriltilecek değiliz."
30. Hani onları,
Rablerinin huzurunda durdurulmuş iken bir görsen!
"Bu gerçek değil miymiş?" buyurur.
Derler ki: "Evet, Rabbimizin hakkı için öyle!"
"Öyleyse azabı tadın inkâr etmiş olduğunuzdan dolayı" denilir.

Bölüm 4

31. Gerçekten;
Allah ile karşılaşmayı yalanlayan kimseler hüsrana uğradılar.
Nihayet, o saat ansızın kendilerine geldiği zaman;
"Orada, aşırı giderek günah işlememizden dolayı
yazıklar olsun bize" dediler.
Günahlarını sırtlarına yüklenmiş olarak!
Dikkat edin; yüklenip taşıdıkları şeyler, ne kötüdür!

32. Dünya hayatı bir oyun ve bir eğlenceden başka bir şey değildir.
Ama ahiret yurdu,
korunup sakınan kimseler için daha iyi/daha kalıcıdır.
Hala aklınızı kullanmıyor musunuz?

33. PEKALA biliyoruz ki, elbette onların dedikleri seni üzüyor.
Onlar, gerçekte seni yalanlamıyorlar,
aksine o zalimler bilerek Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorlar.
34. Senden önce de elçiler yalanlanmıştı.
Yalanlanmalarına ve eziyet edilmelerine sabrettiler.
Nihayet, onlara yardımımız yetişti.
Allah'ın kelimelerini değiştirecek kimse yoktur.
Ant olsun, elçilerin haberlerinden bir parça sana da geldi.
35. Eğer onların yüz çevirmesi sana ağır geldi ise,
yapabilirsen haydi yerin dibine bir tünel kaz
veya
göğe çıkabileceğin bir merdiven ara/bul ki;
bir mucize getiresin *(ki bunu asla yapamazsın).*
Allah dileseydi *(özgürlüklerini ellerinden alarak),*
elbette onları hidayet (doğru yol) üzerinde toplardı.
Öyleyse cahillerden olma *(insanların özgür olduğunu unutma)!*
36. Ancak işiten kimseler çağrıya gelirler, ölülere gelince;
Allah onları diriltir sonra O'nun huzuruna döndürülürler.

37. DEDİLER Kİ:
"Ona Rabbinden *(öncekilere verilen mucizelerden bir mucize)*
bir ayet indirilmeli değil mi?"
De ki:
"Şüphesiz Allah ayet/mucize indirmeye kadirdir."
Fakat onların birçoğu bilmiyorlar.
38. Yeryüzünde yürüyen hiçbir canlı
ve
kanatlarıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki;
sizin gibi bir topluluk olmasınlar.
Kitaba her varlık, her olay yazılıyor.
Sonra onlar, Rablerinin huzuruna toplanacaklardır.

39. Bizim ayetlerimizi yalanlayanlar;
sağır (*işitmek istemiyorlar*) ve dilsizdirler *(gerçeği söylemiyorlar),*
karanlıklar içinde kalmışlar olarak!..
Allah,
dileyen kimseyi *(düzelmek istemediği için)* sapıklığında bırakır.
Dileyen kimseyi de *(düzelmek istediği için),*
dosdoğru bir yola yöneltir.
40. De ki: "*(Söyleyin bana)* hiç düşündünüz mü?
Size Allah'ın azabı gelse
veya
saat size gelip çatıverse, Allah'tan başkasına mı yalvarırsınız?
Eğer doğru sözlüler iseniz!"
41. Bilakis, yalnızca O'na yalvarırsınız.
O da eğer dilerse, yalvardığınız konularda duanızı kabul eder.
O anda ortak koştuklarınızı unutursunuz!

BÖLÜM 5

42. SENDEN ÖNCE DE toplumlara elçiler gönderdik.
Onları çeşitli darlıklarla ve sıkıntılarla yakalayıverdik.
Umulur ki, boyunlarını büker/tevazu gösterir yalvarırlar diye.
43. Hani hiç olmazsa;
baskınımız/darlık ve sıkıntılarımız kendilerine geldiğinde,
tevazu gösterip yalvarsalardı! Fakat kalpleri katılaştı.
Şeytan da onlara yapıyor oldukları şeyleri süslü gösterdi.
44. Kendileriyle uyarıldıkları şeyleri unutunca,
Biz de herşeyin kapılarını üzerlerine açıverdik.
Nihayet, kendilerine verilen şeyle sevince daldıkları zaman,
onları ansızın yakaladık.
O zaman bütün umutları suya düşenler oldular!
45. Böylece, zulmeden toplumun ardı kesildi.
Hamd'a lâyık olan/yaptığı herşeyi yerli yerince güzel yapan,
Âlemlerin *(uzayların/evrenin)* Rabbi/Sahibi Allah'tır!

46. DE Kİ: "Söyleyin bakalım (hiç düşündünüz mü?)
Allah işitmenizi ve görmenizi alsa

ve
kalplerinizi katılaştırsa/durdursa,
Allah'tan başka onları size getirecek ilâh kimdir?"
Bak, Biz ayetleri nasıl uzun uzun açıklıyoruz.
Sonra yine de yüz çeviriyorlar!
47. De ki: "Söyleyin, hiç düşündünüz mü?
Allah'ın azabı ansızın veya açıkça görülerek gelse;
o zaman zalim toplumdan başkası imha edilir mi?"
48. Biz elçileri ancak müjdeleyici ve uyarıcılar olarak göndeririz.
Kim inanırsa ve düzelirse onlara korku yoktur.
Onlar *(ahirette)* üzülmeyeceklerdir.
49. Ayetlerimizi yalanlayan kimselere gelince;
azap onlara dokunacaktır, yaptıkları kötülükler yüzünden...
50. De ki: "Size Allah'ın hazineleri benim yanımdadır demiyorum
ve
ben gaybı da bilmem! Ben size, bir meleğim de demiyorum.
Ben ancak, bana vahyolunana uyuyorum."
De ki:
"Kör ile gören bir olur mu? Hiç düşünmüyor musunuz?"

BÖLÜM 6

51. ONUNLA (Kur'an ile) uyar;
Rablerinin huzuruna toplanacaklarından korkan kimseleri
ki onların,
O'ndan başka dostları
ve
(ne melek, ne peygamber, ne de evliyadan) şefaatçileri yoktur.
Belki korunup sakınırlar.
52. Sabah ve akşam, O'nun rızasını isteyerek,
Rablerine yalvaran kimseleri kovma!
Onların hesabından sana bir sorumluluk yok,
senin hesabından da onlara bir sorumluluk yoktur.
Onları kovarsan o zaman zalimlerden olursun!
53. İşte böylece onların kimini kimisi ile açığa çıkardık,
"Allah aramızdan şunlara mı iyilikte bulundu?" diyorlar.
Allah şükredenleri en iyi bilen değil mi?

54. Ayetlerimize inanan kimseler sana geldikleri zaman, de ki:
"Size selâm olsun!
Rabbiniz rahmeti kendi üzerine yazdı!
Gerçek şu ki: Sizden kim cehaletle bir kötülük yapar da sonra;
ardından tövbe eder ve halini düzeltirse,
şüphesiz O bağışlayandır, esirgeyendir."
55. İşte böylece ayetleri açıklıyoruz ki;
günahkar suçluların yolu ortaya çıksın!

BÖLÜM 7

56. (GERÇEĞİ inkâr edenlere) de ki:
"Ben Allah'tan başka yalvardıklarınıza kulluk etmekten
men edildim."
De ki: "Ben sizin ihtiraslarınıza/arzularınıza uymam,
çünkü o taktirde sapıtmış olurum
ve
doğru yolda gidenlerden olmamış olurum."
57. De ki: "Ben, Rabbimden açık bir delil üzerindeyim.
Siz ise onu yalanladınız.
Kendisini acele istediğiniz şey benim yanımda değildir.
Hüküm vermek yalnızca Allah'a aittir.
O, gerçeği anlatır
ve
ayırdedenlerin/davayı çözüme kavuşturanların en iyisidir."
58. De ki: "Kendisini acele istediğiniz şey benim yanımda olsaydı,
benimle sizin aranızda iş elbette çoktan bitirilmiş olurdu!"
Allah zalimleri en iyi bilendir.
59. Gaybın anahtarları O'nun yanındadır.
Onları, O'ndan başkası bilmez.
Karada ve denizde olanı bilir.
Düşen hiçbir yaprak yoktur ki, onu bilmesin.
Yerin karanlıkları içine gömülen hiçbir tohum,
hiçbir yaş ve hiçbir kuru yoktur ki,
apaçık bir kitaba yazılıyor olmasın.
60. Geceleyin sizi ölü (gibi) yapan/uyutan
ve

gündüzün ne işlediğinizi bilen O'dur.
Sonra, bir süre tamamlansın diye sizi diriltir.
Sonra, dönüşünüz O'nadır.
Sonra, yapmış olduğunuz şeyleri size haber verecektir.

BÖLÜM 8

61. O, kullarının üstünde tam hakimdir/egemendir!
Üzerinize koruyucu/gözetleyici melekler gönderir.
Nihayet sizden biriniz öleceği zaman,
elçilerimiz onun ruhunu alırlar.
Ve onlar görevlerinde hiçbir kusur yapmazlar.
62. Sonra,
gerçek sahipleri olan Allah katına döndürülüp götürülürler.
İyi bilin ki;
hüküm yalnız O'nundur ve O, hesap görenlerin en hızlısıdır!

63. DE Kİ:
"Karanın ve denizin karanlıklarından sizi kim kurtarıyor?"
Boyun bükerek ve gizlice O'na yalvarırsınız:
"Şayet bizi bu durumdan kurtarırsa;
elbette şükredenlerden olacağız" diye.
64. De ki: "Allah sizi ondan ve bütün sıkıntılardan kurtarıyor!
Sonra yine de ortak koşuyorsunuz!"
65. De ki: "O size üstünüzden
veya
ayaklarınızın altından bir azap göndermeye kadirdir.
Ya da grup grup birbirinize düşersiniz,
kiminizin hıncını kiminiz tadar."
Bak, ayetleri nasıl da uzun uzun açıklıyoruz!
Onlar iyice anlasınlar diye?
66. O gerçek iken kavmin onu yalanladı.
De ki: "Ben üzerinize bir vekil/gözetleyici değilim!"
67. Her haberin gerçekleşeceği bir zamanı vardır!
Siz yakında bileceksiniz!

68. (BUNDAN BÖYLE) ayetlerimiz hakkında,
lüzumsuzluğa dalan kimseleri gördüğün zaman,
başka bir söze geçinceye kadar onlardan yüz çevir!
Eğer şeytan sana unutturursa;
hatırladıktan sonra artık zalimler topluluğuyla beraber oturma!
69. Onların sorumluluğunu yüklenmek sakınanlara düşmez.
Fakat belki korunup sakınırlar diye, hatırlatmak gerekir.
70. Dinlerini bir oyun
ve
eğlence edinen;
dünya hayatında aldanan kimseleri kendi haline bırak!
Sen bununla şöyle hatırlat:
Bir kişi kazandığı şeylerin eline teslim edilmeye görsün,
onun Allah'tan başka ne bir dostu, ne de bir şefaatçisi vardır.
Her türlü fidyeyi verse de ondan kabul edilmez!
İşte onlar kazandıkları şeylere teslim edilmiş kimselerdir!
Onlar için kaynar sudan bir içki
ve
inkâr etmiş olmaları yüzünden can yakıcı bir azap vardır!

BÖLÜM 9

71. DE Kİ: "Allah'ı bırakıp da bize bir yarar
ve
bir zarar veremeyen şeylere mi yalvaralım?!
Allah bizi doğru yola ilettikten sonra,
ökçelerimiz üzerinde döndürülüp de,
tıpkı şeytanların kendisini ayartarak,
yeryüzünde şaşkın bir halde bıraktığı kimse gibi mi olalım?
'Bizimle hidayet yoluna/doğru yola gel!' diye çağıran
arkadaşları olmasına rağmen."

DE Kİ: "Allah'ın rehberliği tek rehberliktir!
Bize âlemlerin Rabbine teslim olmamız emredildi."
72. Ayrıca: "Namazı ikame edin ve O'ndan sakının!
Huzurunda toplanacağınız O'dur."

73. "Gökleri ve yeryüzünü bir hesap ile yaratan O'dur.
"Ol" dediği gün hemen oluşmaya başlar. Sözü gerçektir!
Sûr'a üfürüleceği gün de hükümranlık O'nundur.
Gizliyi ve görüneni bilir.
O, doğru hüküm/karar verendir, herşeyin haberini alandır."

74. VE BİR ZAMAN İbrahim babası Âzer'e:
"Sen birtakım putları ilâhlar mı ediniyorsun?
Ben seni
ve
kavmini apaçık bir dalâlet içinde görüyorum" demişti.
75. Bir zamanlar Biz İbrahim'e göklerin
ve
yeryüzünün melekûtunu/yönetimini gösteriyorduk ki,
gerçeği görüp bilerek inananlardan olsun.
76. Gece karanlığı bürüyünce bir yıldız gördü:
"Rabbim buymuş ha!" dedi.
Yıldız batıp kaybolunca: "Ben batanları sevmem" dedi.
77. Ardından Ay'ı doğarken görünce: "Rabbim buymuş ha!" dedi.
Ay batıp kaybolunca:
"Eğer Rabbim bana doğru yolu göstermeseydi,
elbette sapmış topluluktan olurdum" dedi.
78. Güneş'i doğarken görünce dedi ki:
"Rabbim buymuş ha, bu daha büyükmüş!"
O da batınca: "Ey kavmim!" dedi.
"Şüphesiz ben sizin ortak koştuğunuz şeylerden uzağım."
79. "Şüphesiz ben yüzümü,
gökleri ve yeryüzünü yaratana/var edene çevirdim.
İçtenlikle tek Allah'a inanan/Hanif *(dürüst, doğru)* birisi olarak!
Ben müşriklerden değilim."
80. Kavmi onunla tartışmaya girişti.
Dedi ki: "Allah hakkında benimle tartışıyor musunuz?
Bana doğru yolu göstermiş iken!
Ben ortak koştuğunuz şeylerden korkmuyorum.
Rabbim izin vermedikçe bir şey yapamazlar!
Rabbim bilgi yönünden herşeyi kuşatmıştır.
Hâlâ öğüt alıp düşünmeyecek misiniz?

81. Ben nasıl olur da ortak koştuğunuz şeylerden korkarım?
Siz Allah'a, hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri
ortak koşmaktan korkmuyorken.
Öyleyse,
bu iki topluluktan hangisi güvende olmaya daha lâyıktır?
Eğer gerçeği biliyor iseniz!"
82. İman eden ve imanlarına zulüm (şirk) karıştırmayanlar var ya;
işte onlar, güven onların*(hakkı)*dır.
Doğru yolu bulanlar da onlardır.

BÖLÜM 10

83. İŞTE BUNLAR,
kavmine karşı İbrahim'e verdiğimiz kanıtlarımızdır.
Dilediğimizi derecelerle yükseltiriz.
Şüphesiz Rabbin; bilir ve doğru hüküm/karar verendir.
84. Ona İshak'ı ve Yakub'u bağışladık.
Hepsine doğru yolu gösterdik.
Daha önce Nuh'a da doğru yolu göstermiştik.
Yine onun soyundan Davud'a,
Süleyman'a,
Eyyub'a,
Yusuf'a,
Musa'ya
ve
Harun'a da...
İşte iyi davranışlarda bulunanları böylece ödüllendiririz.
85. Zekeriya,
Yahya,
İsa
ve
İlyas'a da... Hepsi de iyilerdendi.
86. İsmail,
Elyesa,
Yunus
ve
Lût'a da... Bunların hepsini âlemlere üstün kıldık.

87. Babalarından, nesillerinden/çocuklarından ve
kardeşlerinden kimini de...
Onları da seçtik ve sırat-ı mustakim'e/dosdoğru bir yola ilettik.
88. İşte bu yol, Allah'ın rehberlik/hidayet yoludur.
O bununla,
kullarından dilediğini (seçtiği elçisini) hidayete iletir.
Ama, eğer onlar ortak koşsalardı;
yapmış oldukları şeyler bir hiç olup boşa giderdi.
89. İşte onlar (rasûller/nebiler); kendilerine kitap *(doğru bilgi)*
ve
hüküm *(akıl + bilim + vahyi çelişkisiz düşünerek,*
doğru kararlar alma yetisi/özelliği)
ve
nübüvvet/peygamberlik verdiğimiz kimselerdir.
Şimdi şunlar, bunları inkâr ederlerse;
inkâr etmeyen bir toplumu vekil bırakır/yerlerine getiririz!
90. İşte bunlar, Allah'ın hidayet (vahy)ettiği kimselerdir.
Sen onların doğru yoluna uy.
De ki: "Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum.
Bu, yalnızca âlemler için bir öğüttür."

Bölüm 11

91. ONLAR, Allah'ı gereği gibi takdir edemediler;
"Allah hiçbir beşere, herhangi bir şey indirmedi" demekle!
De ki: "Musa'nın bir ışık
ve
insanlara yol gösterici olarak getirdiği o kitab'ı kim indirdi?
Siz, onu sayfalar haline getirip bir kısmını gösteriyor
ve
birçoğunu da gizliyorsunuz.
Halbuki onunla sizin
ve babalarınızın bilmediği şeyler size öğretilmiştir."
De ki: "Allah!" (indirdi). Sonra onları bırak,
daldıkları bataklıkları içinde oyalanıp dursunlar!
92. İşte bu da, indirdiğimiz mübarek bir Kitap'tır.
Kendinden önceki kitapları tasdik edici/doğrulayıcıdır.

(Biz onu/Kur’an’ı) kentlerin anasını
ve çevresinde olan (kent)leri uyarman için (gönderdik).
Ahirete inanan kimseler buna inanırlar.
Ve onlar namazlarını *(anlayarak kılarak)* muhafaza ederler.

93. ALLAH’a karşı yalan uyduran/iftira eden
ya da
kendisine hiçbir şey vahyedilmemiş iken,
‘bana da vahyolundu’ diyenden
ve
‘Allah’ın indirdiği şeyler gibi ben de indireceğim’
diyen kimseden daha zalim kimdir?
Hani o zalimleri, ölüm dalgaları içinde iken bir görsen!
Melekler onlara ellerini uzatmış: “Canlarınızı çıkarın.
Bugün alçaklık azabıyla cezalandırılacaksınız;
Allah’a karşı gerçek dışı şeyleri söylemiş olmanızdan
ve
O’nun ayetlerine karşı,
büyüklük taslamış kimseler olmanızdan dolayı.”
94. Ant olsun ki/*(denilecek ki);* sizi ilk kez yarattığımız gibi,
yapayalnız/teker teker Bize geldiniz!
Size izin verdiğimiz şeyleri arkanızda bırakıp terkettiniz!
Aracılarınızı/edindiğiniz şefaatçilerinizi
sizinle beraber görmüyoruz;
içinizden,
(Allah ile) ortaklar olduğunu zannettiğiniz/ileri sürdüğünüz
ortaklarınızı?!
Ant olsun, aranızdaki bağlar kesilmiştir.
(Aracılar ve ortaklar) sandığınız şeyler,
sizden kaybolup gitmiştir!

Bölüm 12

95. HİÇ ŞÜPHESİZ, tohumu ve çekirdeği yarıp çıkaran Allah’tır.
Cansızdan canlıyı, canlıdan da cansızı oluşturur.
İşte Allah budur! O halde nasıl çevriliyorsunuz?

96. O, karanlığı yarıp sabahı ortaya çıkarandır.
Geceyi bir dinlenme zamanı kılmıştır.
Güneş'i ve Ay'ı bir zaman ölçüsü kıldı.
İşte bu; üstün olan, bilen Allah'ın ölçüsüdür/takdiridir.
97. Sizin için yıldızları, karada
ve
denizde geceleri onlarla yolu bulmanız için var etmiştir.
Gerçekten Biz ayetleri,
bilen bir toplum için geniş geniş açıkladık.
98. O ki, sizi bir tek nefisten/döllenmiş yumurtadan inşa etti.
Sizin için bir kalış yeri
ve
bir de emanet olarak konuluş yeri vardır.
Gerçekten Biz ayetleri;
anlayan bir toplum için geniş geniş açıkladık.
99. Ve O, gökyüzünden su indirdi.
Onunla herşeyin bitkisini bitirdik.
Ondan da bir yeşillik çıkardık.
Ondan da birbiri üzerine binmiş taneler türetiyoruz.
Ve hurma ağacının tomurcuğundan sarkan salkımlar,
üzüm bağları,
zeytin
ve
nar bahçeleri çıkardık.
Kimi birbirine benzer, kimi de benzer değildir.
Mahsul verdiği
ve
olgunlaştığı zaman onların meyvesine bir bakın!
Şüphesiz, bu size gösterilenlerde;
inanan bir toplum için işâretler vardır.

100. CİNLERİ Allah'a ortak koştular.
Halbuki O, onları yaratmıştır.
Bilgisizce O'na oğullar ve kızlar yakıştırdılar!
O; hiçbir kusuru, eksiği olmayandır;
onların nitelendirdiği şeylerden münezzehtir/yücedir!

BÖLÜM 13

101. GÖKLERİ ve yeryüzünü,
bir örnek olmaksızın yoktan var edendir!
O'nun nasıl çocuğu olabilir ki? O'nun bir eşi de yoktur.
Herşeyi O yaratmıştır. O, herşeyi bilendir.
102. İşte Rabbiniz Allah budur! O'ndan başka İlâh yoktur.
Herşeyin yaratıcısıdır. Öyleyse O'na kulluk edin.
Ve O, herşeyin üzerine vekildir.
103. Gözler O'nu idrak edemez; halbuki O, gözleri idrak eder/görür.
O latiftir, herşeyi haber alandır.

104. DOĞRUSU size,
Rabbinizden basiretler *(anlama ve kavrama araçları)* gelmiştir!
Artık kim görürse, yararı kendisinedir.
Kim de *(gerçeği görmekten kaçınırsa)* körelirse kendi aleyhinedir.
Ve: "Ben sizin bekçiniz/koruyucunuz değilim" (de).
105. İşte böylece; ayetleri çevire çevire açıklıyoruz.
Sana *(onlara ayetleri okurken):*
"Sen bunların dersini almışsın" diyorlar.
Oysa Biz öğrenmek isteyen bir toplum için,
herkesin anlayacağı şekilde ayrıntılı olarak açıklıyoruz!
106. Rabbinden sana vahyedilene uy *(gereğini yerine getir!)*
O'ndan başka İlâh yoktur. Ortak koşanlardan yüz çevir!
107. Eğer Allah dileseydi;
onlar*(a seçme özgürlüğü vermeseydi)* ortak koşamazlardı.
Biz seni onların üzerine muhafız/bekçi kılmadık.
Ve sen onlar üzerine bir vekil/gözetleyici de değilsin.

108. SİZ onların,
Allah'tan başka yalvardıklarına kötü söz söylemeyin ki;
onlar da bilmeden,
saldırganlıkla Allah'a kötü söz söylemiş olmasınlar!
İşte öylece her topluma yaptıkları işler süslü görünüyor.
Sonra, dönüşleri Rablerinin huzurunadır.
O da onlara yapmış oldukları şeyleri bir bir haber verir.

109. YEMİNLERİNİN olanca gücü ile;
'eğer kendilerine bir mucize gelirse,
ona mutlaka inanacaklarına' dair Allah'a yemin ettiler.
De ki: "Mucizeler yalnız Allah katındandır."
Hem siz, farkında değil misiniz?
Onlara (mucize) gelse, yine de ona inanmıyorlar.
110. Onlar gönüllerini *(işletmiyorlar)*
ve
gözlerini açmıyorlar *(düşünerek bakmıyorlar);*
önyargılı, dogmatik oluyarlar.
Tıpkı ilk defa ona (Kur'an'a) inanmadıkları gibi;
onları bırakırız azgınlıkları içinde bocalayıp duruyorlar.

Bölüm 14

111. GERÇEK ŞU Kİ; Biz onlara melekler indirseydik,
ölüler de kendileriyle konuşsaydı
ve
herşeyi toplayıp onların karşılarına getirseydik,
yine de fanatik oluyorlar/inanmak istemiyorlar.
Allah'ın dilemesi bu *(onlara özgürlük tanıdı!)*
Fakat onların çoğu cahillik ediyorlar.
112. İşte böylece; her nebiye/peygambere,
insan
ve
cin şeytanlar düşmanlık yaptılar.
Aldatmak için sözün yaldızlısını birbirlerine fısıldarlar.
Eğer Rabbin özgür irade vermeseydi bunu yapamazlardı!
Artık onları uydurup iftira ettikleri şeylerle baş başa bırak!
113. Ahirete inanmayan kimselerin gönülleri
ona (yalanlara/iftiralara) kanar/meyledip yönelir,
ondan razı olup hoşlanırlar
ve onlar, yüklendikleri kötülükleri yüklenmeye devam ederler!

114. DE Kİ: "Allah'tan başka bir hakem mi arayayım?
O size kitabı, detaylı/ayrıntılı olarak açıklayıp indirmiş iken!"

Kendilerine kitap *(Zebur, Tevrat, İncil)* verdiğimiz kimseler;
şüphesiz onun (Kur'an'ın),
gerçekten Rabbinden indirilmiş olduğunu bilirler.
O halde, kuşkulananlardan olma!

115. Rabbinin sözü/kelimeleri doğruluk ve adaletçe tamamlanmıştır.
O'nun kelimelerini*(n aslını)* değiştirebilecek hiç kimse yoktur.
O işitendir, bilendir.

116. Eğer yeryüzündeki kimselerin çoğunluğunun reyini/oyunu,
gerçeğin tek ölçüsü sayarsan seni Allah'ın yolundan saptırırlar.
Onlar ancak zanna/ispatı olmayan teorilerine uyuyorlar.
Ve sadece yalan uydurup saçmalıyorlar!

117. Şüphesiz senin Rabbin kendi yolundan sapan kimseleri de
doğru yolda olanları da en iyi bilendir.

118. ÖYLEYSE, Allah'ın helal kıldığı şeylerden yiyin,
eğer O'nun ayetlerine inananlar iseniz!

119. Size ne oluyor;
Allah'ın helal kıldığı şeylerden niçin yemiyorsunuz?
O, size haram kıldığı şeyleri açıklamıştır.
Çaresiz kalarak kendisini yemek zorunda kaldıklarınız hariç!
Şüphesiz, birçokları bilgisizce arzularına uyarak sapıyorlar.
Şüphesiz Rabbin, sınırı aşanları en iyi bilendir.

120. Günahın açığını da gizlisini de bırakın!
Günah kazanan kimseler,
yüklenmiş oldukları günahlarıyla cezalandırılacaklardır.

121. Allah'ın haram kıldığı şeylerden yemeyiniz;
çünkü o, yoldan sapmaktır.
Doğrusu şeytanlar kendi dostlarına,
sizinle mücadele etmeleri için fısıldarlar!
Eğer onlara uyarsanız şüphesiz siz de müşriklerden olursunuz!

BÖLÜM 15

122. KALBİ DURMUŞKEN dirilmesine izin verdiğimiz
ve
hareket edebilmesi için kendisine;

insanlar içinde güç kuvvet verdiğimiz kimsenin durumu,
karanlıklar *(morg)* içinde kalıp,
oradan hiç çıkamayan kimsenin durumu gibi olur mu?
Fakat kâfirlere yapmış oldukları şeyler güzel görünüyor.

123. Böylece *(helak edilen)* her kentin ileri gelenleri,
oranın suçluları oldular, orada hile yaptılar!
Oysa onlar, kendilerinden başkasına hile yapamadılar,
ama farkında değiller!

124. Onlara bir ayet geldiği zaman, dediler ki:
"Kesinlikle inanmayacağız;
Allah'ın elçilerine verilen şeyin benzeri, bize de verilmedikçe!"
Allah risaletini/elçiliğini kime vereceğini daha iyi bilir!
Allah katında,
suç işleyen kişilere bir alçalma
ve
hile yapmış olmaları yüzünden,
şiddetli bir azap isabet edecektir.

125. Allah kim doğru yola gitmek/gelmek isterse;
onun gönlünü Müslümanlığa/İslam'a/teslimiyete açar.
Kim de sapıklığı dilerse/isterse/tercih ederse,
onun gönlünü tıkanık, dar kılar;
sanki gökyüzüne yükseliyormuş gibi!..
Allah işte böylece,
gerçeklere inanmayan kimselerin üzerine pisliği çökertir!

126. Rabbinin dosdoğru yolu, işte budur!
Biz ayetleri öğüt alan bir toplum için,
geniş geniş, ayrıntılı olarak açıkladık.

127. Rableri katında esenlik yurdu onlarındır.
Yapmış olduklarından dolayı onların dostu O'dur.

128. (ALLAH) onların hepsini bir araya topladığı gün:
"Ey cin topluluğu!
Muhakkak siz insanlarla çok uğraştınız" diyecek.
İnsanlardan onları dostlar/evliya edinenler, derler ki:
"Rabbimiz! Birbirimizden yararlandık
ve
Senin bize verdiğin sürenin sonuna ulaştık."

Allah buyurur ki:
"Son durağınız ateştir, orada sonsuz kalıcısınız;
Allah'ın dileyip *(ufak tefek günahlarını)* affettikleri hariç!"
Şüphesiz Rabbin bilir ve doğru hüküm/karar verendir.

129. İşte böylece zalimlerin bir kısmı bir kısmına yönetici olur,
kazanmış olduklarından dolayı!

BÖLÜM 16

130. "EY CİN ve insan topluluğu! Size içinizden ayetlerimi anlatan ve
bugünle karşılaşacağınıza dair, sizi uyaran elçiler gelmedi mi?"
"Kendi aleyhimize şahidiz" dediler.
Dünya hayatında aldandılar.
Ve kendilerinin inkârcılar olduklarına,
kendileri aleyhinde şahitlik ettiler.

131. Bu böyledir. Çünkü Rabbin, halk gerçeklerden habersiz iken,
ülkeleri zulmederek helak edici değildir.

132. Her birinin yaptıklarına göre dereceleri vardır.
Rabbin, onların yaptıklarından habersiz değildir!

133. Rabbin zengindir, rahmet sahibidir. Dilerse sizi götürür,
sizden sonra yerinize dilediği kimseleri getirir;
sizi de başka bir halkın soyundan var ettiği gibi!

134. Size söz verilen muhakkak gelecektir.
Siz kesinlikle (Allah'ı) güçsüz bırakamazsınız!

135. De ki: "Ey halkım! Bütün imkanlarınızla yapacağınızı yapın,
şüphesiz ben de yapıyorum;
yakında bileceksiniz dünya yurdunun sonu kime aitmiş!
Gerçekten zalimler huzur bulamazlar."

136. ONLAR, Allah'ın yarattığı ekinden ve hayvanlardan,
Allah'a bir pay ayırdılar ve zanlarınca:
"Bu Allah'a, bu da ortaklarımıza!.." dediler.
Ortakları için ayrılan Allah'a ulaşmıyor.
Fakat Allah için denilenlerle ortaklarının malını çoğaltıyorlar.
Ne kötü hüküm veriyorlar!..

137. Yine bunun gibi onların ortakları müşriklerden birçoğuna,
çocuklarını öldürmeyi süslü gösterdi.
Kendilerini mahvetmeye
ve
inançlarını karmakarışık etmeye yol açtı.
Allah dileseydi/onları hür bırakmasaydı, bunu yapamazlardı.
Öyleyse onları uydurduklarıyla baş başa bırak!
138. Zanlarınca dediler ki:
"Bunlar dokunulmaz hayvanlar ve ekinlerdir.
Bizim dilediğimizden başkası onları yiyemez.
Şunların da,
sırtları*(na binilmesi, yük vurulması)* haram kılınmıştır."
Bir kısım hayvanları putları adına keserlerdi,
O'na (Allah'a) iftira ederek *(bunu yaparlardı)*.
O, onları iftira ettikleri şeylerle cezalandıracaktır.
139. Dediler ki: "Bu hayvanların karınlarında olanlar,
yalnızca erkeklerimize aittir, kadınlarımıza haramdır!
Eğer (yavru) ölü doğarsa, o zaman hepsi onda ortaktırlar."
Bu nitelendirmelerinden Allah onları cezalandıracaktır.
Şüphesiz O; bilir ve doğru hüküm/karar verendir.
140. Bilgisizlik yüzünden beyinsizce çocuklarını öldürenler,
Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği şeyleri,
Allah'a iftira ederek haram kılanlar zarar etmişlerdir.
Gerçekten şaşırıp sapmışlardır.
Ve onlar, hidayet yolunu/doğru yolu bulamamışlardır.

BÖLÜM 17

141. ÇARDAKLI ve çardaksız bahçeleri,
ürünleri çeşit çeşit hurmayı
ve
ekini, zeytini ve narı
-birbirine benzer ve benzemez şekilde- var eden O'dur.
Her biri meyvesini verdiği zaman meyvesinden yiyin,
hasat günü de *(ihtiyaç sahiplerine yedirerek)* hakkını verin.
Savurganlık etmeyin.
Çünkü O, savurganları sevmez.

142. Hayvanlardan da yük taşıyanı
ve sırtından/yününden istifade edileni,
Allah'ın size verdiği rızıktan yiyin,
şeytanın adımlarına uymayın.
Çünkü o, size karşı apaçık saldırgan bir düşmandır.
143. Sekiz çift (hayvan): Koyundan iki ve keçiden iki...
De ki: "(Allah) iki erkeği mi yoksa, iki dişiyi mi haram etti?
Yoksa iki dişinin rahimlerinde bulunanları mı?
Bana bir ilim ile haber verin. Eğer doğrular iseniz!.."
144. Deveden iki, sığırdan iki...
De ki: "İki erkeği mi haram kıldı yoksa iki dişiyi mi?
Yoksa iki dişinin rahimlerinde bulunanları mı?
Yoksa siz,
Allah size böyle nasihat ettiğinde şahitler mi oldunuz?"
Allah'a karşı yalan uyduran kimseden daha hain kimdir?
Bir bilgiye dayanmaksızın insanları saptırmak için!..
Şüphesiz Allah;
hainler topluluğuna hidayeti/doğru yolu/huzuru vermez.

BÖLÜM 18

145. DE Kİ: "Bana vahyolunanın içinde,
yiyen bir kimseye haram edilmiş bir şey bulamıyorum;
ancak ölü (leş),
akıtılmış kan,
domuz eti;
-ki o, gerçekten *(insanlar için sayısız zararları olan)* bir pisliktir-
veya
Allah'tan başkası adına/şerefine/onuruna,
günahkârca kesilmiş olan kurban dışında."
Ancak kim çaresiz kalıp da aç gözlüce saldırmamak
ve sınırı aşmamak üzere yemek zorunda kalırsa,
şüphesiz Rabbin; çok bağışlayandır, esirgeyendir.
146. Yahudilere tırnaklı bütün hayvanları haram kıldık.
Sığır ve koyunun iç yağlarını da onlara haram ettik;
sırtlarının veya bağırsaklarının taşıdığı yağlar ile,
kemikle karışmış yağlar dışında!

İşte onları; haddi aşmaları
ve
saldırganlıkları yüzünden böyle cezalandırdık.
Şüphesiz Biz doğru söyleyenleriz.
147. Eğer seni yalanladılarsa, de ki:
"Rabbiniz geniş rahmet sahibidir
ve
O'nun baskını, suçlu günahkar toplumdan geri çevrilmez!"

148. ORTAK KOŞAN KİMSELER diyecekler ki:
"Allah *(bizi mümin)* yapsaydı;
ne biz, ne de babalarımız ortak koşmazdık!
Hiçbir şeyi de haram yapmazdık!"
Onlardan önce yalanlayan kimseler de böyle demişlerdi,
sonunda da azabımızı tatmışlardı.
De ki: "Yanınızda bize çıkarıp (göstereceğiniz) bir bilgi var mı?
Siz sadece zanna uyuyorsunuz
ve sadece tahmin yürüterek saçmalıyorsunuz."
149. De ki: "Üstün ve kesin kanıt Allah'ındır.
O dileseydi *(size özgür irade vermeseydi),*
hepinizi zorunlu olarak doğru yola iletirdi."
150. De ki: "Bunu Allah haram etti diye,
şahitlik edecek şahitleriniz var mı!"
Eğer şahitlik ederlerse, sen onlarla birlikte şahitlik etme!
Ayetlerimizi yalanlayan
ve
ahirete inanmayan kimselerin hatalı görüşlerine uyma!
Onlar Rablerine eş tutuyorlar!

BÖLÜM 19

151. DE Kİ:
"Gelin, Rabbinizin yapmanızı istemediği şeyleri size okuyayım:
Hiçbir şeyi O'na ortak koşmayın;
ana-babaya iyilikten ayrılmayın/saygısızca davranmayın!
Geçim sıkıntısından dolayı da çocuklarınızı öldürmeyin."

Sizin de onların da rızıklarını (besinlerini) Biz yaratıyoruz.
Fuhşun/utanç verici kötülüklerin;
açığına da gizlisine de yaklaşmayın!
Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymayın!
O, size işte bunu vasiyet etti/emretti! Belki akledersiniz?
152. Yetimin malına yaklaşmayın, ergenlik çağına erişinceye kadar!..
Yetimin lehine olan iyi bir tutumla olması hariç!
Ölçü ve tartıyı tam bir adalet ile tutun.
Biz, hiç kimseye gücünün yettiğinden başkasını teklif etmeyiz!
Söylediğiniz zaman adaleti gözetin;
velev ki, akrabanız dahi olsa!
Allah'a verdiğiniz sözü yerine getirin!
İşte size, bunları tavsiye etti. Olur ki, hatırlayıp öğüt alırsınız!..
153. Şüphesiz bu, Benim dosdoğru yolumdur.
Öyleyse ona uyun, (başka) yollara uymayın!
Ki sizi, O'nun yolundan saptırmasınlar.
Böylece O, size bunları emretti/tavsiye etti.
Belki korunup sakınırsınız!

154. MUSA'ya Kitab'ı verdik;
iyilik edenlere (nimetlerimizi) tamamlamak için,
herşeyi açıklayıcı,
doğru yola iletici ve rahmet olarak!
Umulur ki onlar, Rableriyle karşılaşacaklarına inanırlar.

BÖLÜM 20

155. İŞTE BU; Bizim indirdiğimiz mübarek bir kitaptır.
Haydi, ona uyun
ve korunup sakının ki, size rahmet edilsin!
156. "Kitap yalnızca bizden önce iki taifeye indirildi.
Biz ise onların okumasından habersizdik" demeyesiniz.
157. Veya: "Bize de bir kitap indirilseydi,
biz onlardan daha doğru yolda olurduk" demeyesiniz.
Ant olsun, size Rabbinizden açık belge,
bir hidayet/bir kılavuz ve bir rahmet geldi.

Allah'ın ayetlerini yalanlayan
ve
onlardan yüz çeviren kimseden daha zalim kim olabilir?
Ayetlerimizden yüz çeviren kimseleri,
azabın en kötüsüyle cezalandıracağız.
Yüz çevirmiş olmalarından ötürü!

158. ONLAR, ille de kendilerine meleklerin
veya Rabbinin
veyahut da Rabbinin bazı ayetlerinin gelmesini mi gözlüyorlar?
Ama, Rabbinin bazı ayetleri geldiği gün;
daha önce inanmamış kişiye
veya
imanından bir hayır kazanmamış olan kişiye,
imanı fayda vermez.
De ki:
"Gözetip bekleyin!
Kuşkusuz biz de gözetip bekleyenleriz!"
159. Gerçek şu ki; dinlerini parça parça edip,
grup grup cemaatlere/topluluklara ayrılanlar var ya;
senin onlarla *(ve yaptıklarıyla)* hiçbir ilişkin yoktur.
Onların işi yalnızca Allah'a kalmıştır!
Sonra O, yapmış olduklarını kendilerine haber verecektir.
160. Her kim bir iyilik ile gelirse;
kendisine onun on misli iyilik *(sevap)* vardır!
Fakat kim bir kötülük ile gelirse;
denginden/mislinden başkasıyla cezalandırılmaz!
Ve onlara haksızlık edilmez.

161. DE Kİ: "Şüphesiz Rabbim beni,
dosdoğru bir yola, dimdik ayakta duran dine;
Allah'ı birleyen İbrahim'in dinine iletti!
O, asla ortak koşanlardan değildi."
162. De ki:
"Şüphesiz benim duam ve ibadetlerim;
hayatım ve ölümüm Âlemlerin Rabbi olan Allah içindir!

163. O'nun hiçbir ortağı yoktur!
Bana böyle emrolundu.
Ve ben (O'na) teslim olanların önde olanıyım/ilkiyim."

164. DE Kİ: "Ben Allah'tan başka bir Rab mi arayayım;
O, herşeyin Rabbi iken?
Her nefsin kazandığı ancak kendisine aittir!
Hiç kimse başkasının vebalini/yükünü yüklenmez!
Sonra, sizin dönüşünüz Rabbinizin huzurunadır!
O size, ayrılığa düştüğünüz herşeyi haber verecektir."
165. O ki sizi yeryüzünde halifeler olarak/birbiri ardınca yarattı.
(Yeryüzünü geçici varisler olarak kullanma özgürlüğü verdi.)
Kiminizi kiminizden farklı yeteneklerde yarattı.
Size verdikleriyle *(ve yaptıklarınızla)* sizi açığa çıkarıyor!
Şüphesiz Rabbin, cezası çabuk olandır.
Ve gerçekten O; çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

SAFFAT SURESİ

İniş Sırası: 56 • Mushaf Sırası: 37 • Mekki Sure • 182 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. ANT OLSUN sıra sıra dizilenlere,
2. haykırarak sevk edenlere,
3. Zikir *(anlayarak Kur'an)* okuyanlara!
4. Evet, sizin İlâhınız BİR TEK ALLAH'tır!
5. Göklerin, yeryüzünün ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir.
Hem de doğuların Rabbi'dir.

6. BİZ yakın göğü bir süsle, yıldızlarla süsledik.
7. Onu her inatçı/azgın şeytandan koruduk.
8. *(Ne kadar çabalasalar da)* onlar, yüce meclisi dinleyemezler
ve
her taraftan atışa tutulurlar;
9. kovulurlar ve onlar için peşlerini bırakmayan bir azap vardır.
10. Ancak, (bir söz) kapan olursa,
derhal peşine delip geçen yakıcı bir alev topu takılır.

11. VE ŞİMDİ onlara sor:
"Yaratılış bakımından onlar mı daha zor?
Yoksa Bizim diğer yarattıklarımız mi?"
Doğrusu Biz onları, yapışkan bir çamurdan yarattık!
12. Hayır sen hayranlıkla bakıyorsun, onlar ise alay ediyorlar!
13. Kendilerine öğüt verilip hatırlatıldığı zaman,
hatırlamak istemiyor/öğüt kabul etmiyorlar.
14. Bir mucize/ayet/delil gördükleri zaman,
eğleniyor/alaya alıyorlar.
15. Şöyle dediler:
"Bu, apaçık büyüden başka bir şey değildir.

16. Biz öldüğümüz,
toprak ve kemik yığını olduğumuz zaman mı?
Biz mi gerçekten diriltilecek mişiz?
17. Önceki atalarımız da mı?"
18. De ki:
"Evet, hem de aşağılanmış, boyun bükmüş kimseler olarak!"
19. İşte o, korkunç bir sestir. Onlar hemen bakıp dururlar!
20. Derler ki: "Yazıklar olsun bize! Bu, hesap günüdür!"
21. İşte bu yalanlayıp durmuş olduğunuz ayırt edilme günüdür!

BÖLÜM 2

22. TOPLAYIN o zalimleri ve zalim eşlerini
ve
tapmış oldukları şeyleri,
23. Allah hariç!
Artık onları, cehennemin yoluna sürün...
24. Onları tutuklayın çünkü onlar sorguya çekilecekler.
25. "Neyiniz var? Neden birbirinize yardım etmiyorsunuz?"

26. AKSİNE, bugün onlar, teslim olmuşlardır.
27. Ve birbirlerine dönerek, birbirlerini sorumlu tutacaklar.
28. Derler ki:
"Gerçekten bize 'iyilik yapıyoruz' diye gelenler sizdiniz."
29. Diğerleri de şöyle derler: "Aksine siz, inanan kişiler değildiniz.
30. Bizim sizi zorlayacak bir gücümüz yoktu.
Aksine siz, azmış bir toplum idiniz!
31. Artık Rabbimizin sözü üzerimize hak oldu.
Şüphesiz biz tadıcılarız!
32. Evet, biz sizi saptırıp azdırdık.
Çünkü, bizler de sapıtmış azgın kişiler idik."

33. MUHAKKAK o gün onlar, azapta ortaktırlar.
34. İşte Biz, suçlu günahkarlara böyle yaparız!
35. Çünkü onlara:
"Allah'tan başka İlâh yoktur" denildiği zaman büyükleniyorlar

36. ve
diyorlardı ki:
“Biz, mecnun bir şair için ilâhlarımızı terk mi edeceğiz?”
37. Aksine o gerçeği getirmişti ve elçileri de doğrulamıştı.
38. Şüphesiz siz, acıklı azabı tadıcılarsınız.
39. Yapmış olduklarınızdan başkasıyla cezalandırılmıyorsunuz!
40. Ancak, Allah’ın samimi kulları hariç!
41. İşte onlar, onlar için bilinen bir rızık vardır.
42. Türlü meyveler ve ikramla ağırlananlardır.
43. Nimetlerle dolu cennetlerde,
44. karşılıklı tahtlar üzerinde.
45. Üzerlerinde kaynaktan doldurulmuş kadehler dolaştırılır;
46. bembeyaz-berrak içenlere lezzet veren.
47. Onda sersemletme yoktur, ondan sarhoş da olmazlar!
48. Yanlarında gözlerini yalnız kendilerine dikmiş, iri gözlü eşler!
49. Tıpkı gizlenmiş yumurta gibi tertemiz eşler!

50. BİRBİRLERİNE dönerek sorarlar.
51. İçlerinden bir konuşmacı dedi ki:
“Benim yakın bir arkadaşım vardı.
52. Derdi ki: Gerçekten sen de doğrulayanlardan mısın?
53. Öldüğümüz zaman, toprak ve
kemik yığını olduğumuz zaman mı?
Gerçekten biz cezalandırılacak mıyız?”
54. O dedi ki: “Sizler haberdar mısınız?”
55. Derken baktı ve onu cehennemin tam ortasında gördü.
56. Dedi ki:
“Allah’a yemin olsun ki, az kalsın sen beni de mahvedecektin!..
57. Eğer Rabbimin nimeti (Kur’an) olmasaydı,
ben de orada hazır edilen kimselerden olurdum!”
58. “Biz artık bir daha ölmeyeceğiz,
59. ilk ölümümüzden başka!
Ve azaba uğratılanlardan da olmayacağız!..”
60. Şüphesiz işte bu, büyük başarının ta kendisidir!
61. Çalışanlar, böylesi için çalışsınlar!

62. ÖDÜL ve ağırlanmak için bu mu daha iyidir,
yoksa zakkum ağacı mı?
63. Şüphesiz Biz o ağacı,
zalimler için bir açığa çıkar(ıl)ma aracı yaptık.
64. O, cehennemin dibinden çıkan bir ağaçtır.
65. Tomurcukları şeytanların *(zararlı mahlukların)* başları gibidir!
66. Mutlaka onlar bundan yiyecekler,
bununla karınlarını dolduracaklar!
67. Sonra muhakkak onlar için,
üzerine kaynar su karışımı bir içecek vardır.
68. Sonra kesinlikle onların dönüşleri çılgın ateşedir.
69. Onlar atalarını sapıtmış kimseler olarak buldular.
70. Kendileri de onların izlerinde koşuyorlar!
71. Ant olsun ki,
onlardan önce evvelki nesillerin birçoğu da sapmıştı.
72. Ant olsun ki, onların içine uyarıcılar göndermiştik.
73. Bak, uyarılanların sonu nasıl oldu!

74. ALLAH'ın muhlis/samimi olan kulları bunun dışındadır!

BÖLÜM 3

75. ANT OLSUN,
Nuh Bize yalvarmıştı da Biz, ne güzel karşılık vermiştik.
76. Onu ve ailesini, o büyük sıkıntıdan kurtardık.
77. Ve onun soyunu da kalıcı kıldık.
78. Ve onu gelecek nesiller övgüyle ansın.
79. Âlemler içinde Nuh'a selâm olsun!
80. Biz, iyi davrananları, işte böyle ödüllendiririz!
81. Şüphesiz o, inanan kullarımızdandı.
82. Sonra, diğerlerini boğduk.

83. DOĞRUSU İbrahim de onu (Nuh'u) takip edenlerden idi.
84. Hani o, tertemiz sağlam bir kalple Rabbine gelmişti.
85. Hani o zaman babasına ve kavmine:
"Siz neye kulluk ediyorsunuz?" demişti.

86. "Allah'tan başka, uydurma tanrılar/ilahlar mı istiyorsunuz?
87. Âlemlerin Rabbi hakkındaki zannınız/düşünceniz nedir?"
88. Sonra yıldızlara bir bakışla baktı.
89. "Gerçekten ben, kendimde hastalık hali hissediyorum" dedi.
90. Bunun üzerine arkalarını dönüp ondan ayrıldılar.

91. DERKEN gizlice,
onların *(tapındıkları)* ilahlarına/tanrılarına yaklaştı
ve
dedi ki: "Yemez misiniz?
92. Neyiniz var, neden konuşmuyorsunuz?"
93. Sonunda iyice yanlarına sokulup sağ eliyle bir darbe indirdi!
94. Çok geçmeden koşarak ona geldiler.
95. Dedi ki: "Kendi yonttuğunuz şeylere mi tapıyorsunuz?
96. Oysa sizi ve yaptığınız şeyleri Allah yaratmıştır."
97. Dediler ki: "Onun için bir bina yapın ve onu ateşin içine atın!"
98. Böylece ona bir tuzak kurmak istediler,
Biz de onları sefiller haline getirdik!

99. DEDİ Kİ: "Şüphesiz ben Rabbime gidiyorum.
O bana kılavuzluk edecektir."
100. "Rabbim! Bana iyilerden birini hediye et."
101. Biz de ona ağırbaşlı bir oğul müjdeledik.
102. Çocuk, onunla birlikte koşma çağına erişince,
"Yavrucuğum!" dedi.
Ben,
rüya şeklinde bana gelen vahiyde seni kestiğimi görüyorum.
Bak bakalım sen ne dersin?"
"Babacığım! Emrolunduğun şeyi yap.
İnşallah beni, sabredenlerden bulacaksın" dedi.
103. Böylece ikisi de teslim olup,
onu *(Peygamber olmayanlar rüya ile hareket edemez),*
yanı üzere getirdi.
104. Ve Biz de: "Ey İbrahim!" diye ona seslendik.
105. "Sen, vahyi/rüyayı doğruladın/gereğini yerine getirdin.
Biz, iyi davrananları işte böyle ödüllendiririz!"

106. Şüphesiz bu, onun için apaçık bir karşılıktır!
107. Fidye olarak ona büyük bir kurbanlık verdik.
108. Sonra gelenler içinde de ona *(iyi bir ün)* bıraktık.
109. İbrahim'e selâm olsun!
110. İyi davrananları, işte böyle ödüllendiririz!
111. Çünkü o, Bizim inanan kullarımızdan idi.
112. Ona İshak'ı müjdeledik,
salihlerden/iyi insanlardan bir peygamber olarak.
113. Ona ve İshak'a bereketler verdik.
Onların neslinden iyi davranan da var,
açıkça kendi benliğine zulmeden de var.

BÖLÜM 4

114. VE ANT OLSUN ki,
Biz Musa'ya ve Harun'a da iyilikte bulunduk.
115. O ikisini ve kavimlerini büyük sıkıntıdan kurtardık.
116. Onlara yardım ettik. Böylece onlar, galip gelenler oldular.
117. Onlara açık net ifadeli kitabı verdik.
118. Her ikisini de doğru yola ilettik.
119. Sonradan gelenler içinde, onlara iyi bir ün bıraktık.
120. Musa'ya ve Harun'a selâm olsun!
121. İyi davrananları işte böyle ödüllendiririz!
122. Çünkü ikisi de mümin kullarımızdandı.

123. VE ŞÜPHESİZ, İlyas da elçilerdendir.
124. Hani o kavmine demişti: "Korkup sakınmıyor musunuz?
125. Ba'l'e yalvarıp da 'en güzel yaratan'ı bırakıyor musunuz?
126. Sizin de evvelki atalarınızın da Rabbi olan Allah'ı
bırakıyor musunuz?"
127. Nihayet, onu yalanladılar. Bu yüzden onlar hazır edileceklerdir.
128. Ancak, Allah'ın muhlis/samimi kulları hariç!
129. Sonrakiler içinde, ona iyi bir ün bıraktık.
130. İlyas'a selâm olsun!
131. İyi davrananları, işte böyle ödüllendiririz!
132. O, Bizim inanan kullarımızdan idi.

133. VE ŞÜPHESİZ, Lût da gönderilen elçilerdendi.
134. Hani, onu ve tüm ailesini kurtarmıştık.
135. Ancak, yaşlı bir kadın azaba uğrayanlar arasındaydı.
136. Sonra, ötekileri kırıp geçirdik.
137. Siz onların yanından geçiyorsunuz, sabahleyin
138. ve
geceleyin! Hâlâ aklınızı kulllanmıyor musunuz?

BÖLÜM 5

139. VE ŞÜPHESİZ, Yunus da elçilerdendi.
140. Hani o, dolu bir gemi ile kaçmıştı.
141. Ve kur'a çekildi de kaybedenlerden oldu.
142. Kendi kendisini kınarken, onu balina yuttu.
143. Şayet *(tövbe ederek)* tesbih edenlerden olmasaydı,
144. diriltilecekleri güne kadar onun karnında kalacaktı.
145. Biz onu çorak bir yere/sahile attık, hasta-bitkin bir halde iken!
146. Üzerine, kabak türünden (geniş yapraklı) bir ağaç bitirdik.
147. Onu yüz bin kişiye
veya
daha fazla (bir topluluğa) elçi gönderdik!
148. Onlar iman ettiler.
Biz de onları, bir vakte kadar nimetlendirdik.

149. ŞİMDİ onlara sor: "Kızlar Rabbinin de, erkekler onların mı?"
150. Yoksa, Biz melekleri dişi olarak mı yarattık,
onların şahit oldukları bir sırada?
151. İyi bilin ki, onlar iftira ederek şöyle söylüyorlar:
152. "Allah çocuk sahibi oldu" (diyorlar).
Elbette onlar, muhakkak yalancıdırlar!
153. Ne! O, kızları oğullara tercih mi etmiş?
154. Size ne oluyor? Nasıl hüküm veriyorsunuz öyle?
155. Artık hiç düşünüp öğüt almıyor musunuz?
156. Yoksa apaçık bir deliliniz/belgeniz mi var?
157. Doğru sözlüler iseniz, kitabınızı getirin öyleyse.

158. ALLAH ile melekler arasında bir soy bağı uydurdular!
Ant olsun ki,
melekler de Allah'ın huzuruna çıkartılacaklarını bilirler.
159. Allah onların nitelendirmelerinden münezzehtir!
160. Allah'ın temiz olan kulları böyle (iftiracılar gibi) değildir.
161. Artık siz de kulluk ettiğiniz/taptığınız şeyler de;
162. O'na karşı, insanları fitneye düşüremezsiniz,
163. ancak cehenneme kendi ayakları ile koşanları (düşürürsünüz!)

164. (MELEKLER der ki):
"Bizim içimizde herkesin belli bir makamı vardır.
165. Şüphesiz biz, saf saf dizilenleriz.
166. Elbette biz, tesbih edenleriz."

167. GERÇİ ONLAR şöyle diyorlardı:
168. "Eğer evvelkilere verilenden bir uyarı yanımızda olsaydı,
169. elbette biz de, Allah'ın temiz olan kullarından olurduk."
170. Fakat, onu inkâr ettiler. Yakında bilecekler!
171. Ant olsun ki,
gönderilen elçi kullarımız hakkında şu sözümüz geçmişti:
172. "Şüphesiz onlar, yardım görenlerin ta kendileri olacaklardır.
173. Ve Bizim ordularımız, galip gelenlerin ta kendileri olacaktır."
174. Bu sebeple, onlardan bir süre uzak dur;
175. onları gözetle! Yakında görecekler!

176. BİZİM azabımızı acele mi istiyorlar?
177. Fakat o yurtlarına indiğinde,
uyarılmış olanların sabahı ne kötü olur!
178. Ve onlardan bir süre uzak dur,
179. onları gözetle! Artık onlar da yakında görecekler!

180. ÜSTÜNLÜK SAHİBİ Rabbinin şanı,
onların isnat ettikleri sıfatlardan yücedir, münezzehtir!
181. Gönderilen elçilerin üzerine selâm olsun!
182. Hamd'a lâyık olan/yaptığı herşeyi yerli yerince güzel yapan,
Alemlerin Rabbi Allah'tır!

LOKMAN SURESİ

İniş Sırası: 57 • Mushaf Sırası: 31 • Mekki Sure • 34 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Elif, Lâm, Mim.

2. BUNLAR,
Hikmet *(problem çözme bilimi)* ile donanmış,
kitabın ayetleridir.
3. İyi davrananlar için rehber ve rahmet olmak üzere!
4. Onlar ki; namazı gereği gibi kılarlar, zekâtı verirler
ve
ahirete de kesin olarak inanırlar.
5. İşte onlar, Rablerinden bir hidayet üzerindedirler.
Ve onlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridirler.

6. İNSANLARDAN öyle kimseler var ki;
bilgisizce Allah'ın yolundan saptırmak ve
onu eğlence edinmek için boş lâfı satın alırlar!
İşte onlara, aşağılayıcı bir azap vardır.
7. Ona ayetlerimiz okunduğu zaman büyüklenerek yüz çevirdi.
Sanki onları işitmemiş gibi,
sanki kulaklarının içinde ağırlıklar varmış gibi!
Onu, acıklı bir azap ile müjdele!
8. Şüphesiz iman edenlere ve
faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlara nimet cennetleri vardır.
9. Orada devamlı kalırlar. Allah'ın sözü gerçektir.
O; üstün ve güçlüdür, doğru hüküm/karar verendir.

10. O; gökleri görebildiğiniz bir direk olmaksızın yarattı.
Sizi sarsmasın diye, yeryüzüne ağırlıklar yerleştirdi.

Ve orada her türlü canlıyı yaydı.
Gökten su indirdik de orada her güzel çiftten bitirdik.
11. İşte bu, Allah'ın yaratışıdır!
Haydi, Bana gösterin, O'ndan başkaları ne yarattı?
Hayır, aksine zalimler, apaçık bir sapkınlık içindedirler.

BÖLÜM 2

12. ANT OLSUN, Biz Lokman'a hikmet/bilgelik verdik.
"Allah'a şükret!" diyerek.
Kim şükrederse ancak kendisi içindir.
Kim de inkâr/nankörlük ederse;
Şüphesiz ki Allah; zengindir, her türlü övgüye lâyıktır.
13. Hani Lokman, oğluna öğüt vererek demişti:
"Ey yavrucuğum! Allah'a ortak/şirk koşma!
Şüphesiz ki ortak koşmak en büyük zulümdür!"
14. Biz insana;
ana-babasına 'iyilikle davransın' diye bir görev verdik.
Annesi onu, zorluk üstüne zorlukla taşımıştı.
Onun sütten kesilmesi de iki yılda olmuştur:
"Bana (şükret) ve ana-babana da teşekkür et,
dönüşünüz Bana/huzuruma/katımadır."
15. Eğer o ikisi; hakkında bilgin olmayan birtakım şeyleri,
Bana ortak koşmaya zorlarlarsa,
bu konuda onlara boyun eğme/itaat etme
ve
(bu durumda bile) onlara bu dünyada sahip çık/iyi bak.
Ve Bana yönelen *(nimet sahibi)* kimselerin yoluna uy!
Sonra dönüşünüz Banadır/Benim katımadır;
yapmış olduğunuz şeyleri size haber veririm.
16. "Ey yavrucuğum!
Yaptığın şey, bir hardal çekirdeği ağırlığınca da olsa,
bir kayanın içinde
veya
göklerde
ya da
yerin içinde bulunsa da Allah onu getirir.

Şüphesiz Allah gizli ve ince şeyleri bilen/latif;
herşeyden haberdar olan/habir'dir!"

17. "Ey yavrucuğum!
(Gönderilmiş kitaptan) ayetleri düşünerek namaz kıl,
iyiyi emret,
kötüden sakındır!
Başına gelen şeylere sabret/dayan/yenmeye çalış.
Şüphesiz bunlar, azmi gerektiren işlerdendir!

18. İnsanlara yanağını bükme.
Yeryüzünde çalım satarak/böbürlenerek yürüme;
Allah böbürlenip kendini beğenen hiç kimseyi sevmez!

19. Yürüyüşünde doğal ol,
sesini alçaltıp sakinleştir/bağırıp çağırarak konuşma!
Çünkü, seslerin en çirkini eşeklerin sesidir!"

BÖLÜM 3

20. GÖRMEDİNİZ Mİ?
Allah göklerde ve yerde bulunanları size boyun eğdirmiştir.
Zahir/görünen/açık ve
batın/görünmeyen/gizli nimetlerini size bol bol vermiştir.
Yine de insanlar içinde bir bilgiye dayanmaksızın,
kılavuzu olmadan ve aydınlatıcı bir kitabı bulunmadan,
Allah hakkında tartışan/mücadele eden kimseler vardır!

21. Onlara; "Allah'ın indirdiklerine uyun" denilince,
"Hayır!" dediler.
"Biz ancak, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeylere uyarız."
Şeytan onları, alevli azaba çağırıyor olsa da mı?!

22. HER KİM yüzünü Allah'a teslim ederse/çevirirse,
güzel düşünerek/güzel davranarak;
işte o, *(sistem olarak)* en sağlam kulpa/sisteme sarılmıştır.
İşlerin sonucu Allah'a döner.

23. Kim de gerçeği bildiği halde üzerini örterse,
artık onun inkârı/küfrü seni üzmesin!
Onların dönüşü Bizim huzurumuzadır.

O zaman, yaptıkları şeyleri onlara haber vereceğiz.
Şüphesiz Allah göğüslerin özünü bilendir.
24. Onları az bir süre geçindiririz,
sonra da kaba bir azaba sürükleriz.

25. ŞAYET ONLARA: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan,
elbette "Allah!" derler.
De ki: "Övgü Allah içindir." Fakat, onların birçoğu bilmiyor.
26. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır!
Şüphesiz Allah; zengindir, en güzel övgülere lâyık olandır.
27. Eğer yeryüzündeki ağaçlar kalem olsaydı,
denizler de mürekkep olsa,
arkasından yedi deniz daha ona katılsa,
yine de Allah'ın kelimeleri tükenmez!
Gerçekten Allah; Azizdir, Hakimdir.
28. Sizin yaratılışınız ve yeniden diriltilmeniz,
yalnızca tek bir kişininki gibidir!
Şüphesiz Allah; işitendir, görendir.
29. Görmedin mi? Allah geceyi gündüze
ve
gündüzü de geceye bağlayıp katıyor.
Güneş'i ve Ay'ı boyun eğdirmiştir.
Her biri belirli bir süreye kadar *(dönerek)* akıp gidiyor!
Şüphesiz ki Allah yaptıklarınızdan haberdardır.
30. Bu böyledir; çünkü O Allah hakkın/gerçeğin ta kendisidir.
O'ndan başka taptıkları ise elbette yalandır/batıldır!
Şüphesiz Allah; çok yücedir, çok büyüktür!
31. Allah'ın nimetiyle *(su ve rüzgar ile)*
akıp giden gemileri görmedin mi?
Ayetlerden bazısını size göstermek için!..
Bunda pek sabırlı, çok şükreden herkes için ibretler vardır.
32. Kara bulutlar gibi dalgalar onları sardığı zaman,
dini O'na has kılarak Allah'a yakarırlar;
onları kurtarıp karaya çıkardığında ise içlerinden bir kısmı
orta yolu tutar.
Zaten Bizim ayetlerimizle ancak;
gaddar ve nankör olanlar mücadele eder.

33. EY İNSANLAR!
Rabbinizden sakının!
Babanın çocuğunun yükünü yüklenemeyeceği,
çocuğun da babasının yükünü yüklenemeyeceği o günden korkun!
Şüphesiz, Allah'ın sözü gerçektir.
Öyleyse dünya hayatında aldanmayın
ve
sakın çok aldatıcı (şeytan) sizi Allah'ın affına güvendirmesin!
34. Şüphesiz, kıyamet saatinin ilmi O'nun katındadır.
O, yağmuru indirir ve rahimlerde olanı bilir.
Hiç kimse yarın başına ne geleceğini bilmez.
Hiç kimse arzın/yeryüzünün neresinde öleceğini de bilmez.
Şüphesiz Allah bilendir, haberdar olandır!

SEBE SURESİ

İniş Sırası: 58 • Mushaf Sırası: 34 • Mekki Sure • 54 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. EN GÜZEL ÖVGÜLER,
göklerdeki ve yeryüzündeki şeyler kendisine ait olan
Allah'a mahsustur! Ahirette de övgü O'na aittir.
O, doğru hüküm/karar verendir, herşeyden de haberdardır.
2. O; yeryüzünün içine gireni,
ondan çıkanı,
gökyüzünden ineni ve oraya çıkıp yükseleni bilir!
O esirgeyendir, bağışlayandır.

3. İNKÂR EDENLER, dediler ki:
"Kıyamet saati bize gelmez."
De ki: "Hayır öyle değil!
Gaybı bilen Rabbime ant olsun ki, o size mutlaka gelecektir."
O'ndan zerre miktarınca bir şey gizli kalmaz;
ne göklerde
ve
ne de yeryüzünde!
Ne bundan daha küçük ve ne de daha büyük bir şey yoktur ki;
apaçık bir kitaba yazılıyor olmasın.
4. Ki, inanan
ve
salih amel/faydalı işleri en iyi şekilde yapanları ödüllendirsin.
İşte onlar,
onlar için bir bağışlanma
ve
bol bol güzel bir rızık vardır.
5. Ayetlerimizi âciz bırakmak için koşuşup duranlara gelince,
işte bunlara da en çirkininden acıklı bir azap vardır.

6. BİLİM ADAMLARI/gerçekleri araştıranlar,
Rabbinden sana indirilenin,
gerçeğin ta kendisi olduğunu bulurlar.
Ve O üstün ve övgüye lâyık olanın yoluna ilettiğini de!..

7. Gerçekleri bildiği halde gizleyenler dediler ki;
"Siz tamamen dağılıp parçalandıktan sonra,
yepyeni bir yaratılışla yeniden dirileceğinizi size haber veren bir adamı gösterelim mi?

8. O, yalan yere Allah'a iftira mı ediyor?
Yoksa kendisinde bir mecnunluk mu var?"
Aksine, ahirete inanmayan kimseler;
azapta ve uzak bir sapkınlık içindedirler.

9. Onlar gökten ve yerden,
önlerinde ve arkalarında bulunanı görmediler mi?
Dilersek, onları yere batırırız
veya
üzerlerine gökyüzünden parçalar düşürürüz!
Şüphesiz bunda kulluğa yönelen herkes için ibretler vardır!

BÖLÜM 2

10. VE ANT OLSUN, Biz Davud'a katımızdan bir iyilik verdik.
"Ey dağlar! Siz de onunla birlikte yankılanın!
Ve ey kuşlar, tesbih edin/anın".
Ve demiri yumuşatma *(tekniğini)* ona öğrettik.

11. "Geniş zırhlar yap; titiz, biçimli ve ölçülü yap.
Ve hepiniz yararlı bir iş yapın.
Şüphesiz Ben, yaptıklarınızı görmekteyim."

12. SÜLEYMAN'a da sabah gidişi bir aylık yol alan,
akşam dönüşü de bir aylık yol alan rüzgârı vermiştik!
Ve katranı/ham petrol kaynağını da onun için sel gibi akıttık.
Cinlerden bir kısmı da,
Rabbinin izniyle, onun emrinde çalışırlardı.
Onlardan hangisi emrimizden yan çizerse,
kendisine alevli ateş azabından tattırırdık.

13. Onlar onun için ne dilerse yaparlardı; kaleler/saraylar,
şekil verilmiş eşyalar/heykeller,
havuzlar gibi geniş çanaklar
ve
yerinden kalkmayan sabit kazanlar!
"Ey Davud ailesi! Şükür olarak çalışın/iyi iş yapın!"
Kullarımdan bir kısmı şükrediyor!

14. SONUNDA ölümüne hükmettiğimizde,
cinlerden onun ölümünü onlara gösteren olmadı;
ancak onun değneğini bir yer canlısı kemiriyordu.
Nihayet (Süleyman yere) yığılınca, cinler açıkça anladılar.
Eğer cinler gaybı/geleceği bilmiş olsalardı,
böylesine aşağılayıcı azap içinde yaşamazlardı!

15. ANT OLSUN Kİ;
Sebe halkının meskenlerinde bir ibret vardı.
Biri sağdan, diğeri soldan, iki bahçeleri vardı.
"Rabbinizin rızkından yiyin ve O'na şükredin.
Tertemiz hoş bir belde ve çok bağışlayan bir Rabb!"
16. Ama onlar, yine de yüz çevirdiler.
Biz de, derhal üzerlerine arim selini gönderdik.
Onların o iki bahçesini; buruk yemişli, acı ılgınlı
ve
biraz da sedir ağacı bulunan iki bahçeye çevirdik.
17. Nankörlük ettiklerinden dolayı,
onları işte böyle cezalandırdık.
Biz, nankörlerden başkasını cezalandırır mıyız hiç?!
18. Onların yurdu ile içlerini bereketli kıldığımız kentler arasında,
açıkça görülen sırt sırta vermiş kentler oluşturmuştuk.
Ve aralarında geliş-gidişler takdir edip belirlemiştik.
"Oralarda geceleri ve gündüzleri,
güven içinde gezin dolaşın!" *(dedik)*.
19. "Rabbimiz seferlerimizin arasındaki mesafeyi uzat" dediler.
(Ülkelerini genişletmek için fetihlere giriştiler).
Böylece kendilerine zulmettiler.

Biz de onları efsanelere çevirdik ve onları darmadağın ettik!
Şüphesiz bunda ibretler vardır.
Çok sabreden, çok şükreden herkes için!
20. Gerçek şu ki, İblisin onlarla ilgili zannı doğru çıktı!
Onlar, ona uydular.
İnananlardan bir topluluk dışında!
21. Oysa onun, onlar üzerinde hiçbir zorlayıcı gücü yoktu!
Ancak Biz;
ahirete inanan kişiyi,
ondan kuşku duyan kişiden ayırıp göstermek
(ve yaptıklarının karşılığını vermek) için böyle yaptık
(insana özgürlük verdik).
Gerçekten Rabbin, herşeyi koruyup gözeticidir.

BÖLÜM 3

22. DE Kİ: "Allah dışında bir şey sandığınız o şeyleri çağırın!
Onlar zerre ağırlığınca bir şeye sahip değildirler,
ne göklerde
ve
ne de yerde!..
Onların, orada hiçbir ortaklıkları yoktur.
Ve O'nun, onlardan hiçbir yardımcısı da yoktur."
23. O'nun katında,
kendisine izin verdiği kimseden başkasının şefaati *(şahitliği)*
fayda vermez.
Nihayet, onların kalplerinden korku giderilince:
"Rabbiniz ne buyurdu?" derler. "Gerçeği!" derler.
O; çok yücedir, çok büyüktür!
24. De ki: "Göklerden ve yerden sizi kim rızıklandırıyor?"
De ki: "Allah!"
"O halde ya biz, yahut da siz doğru yol üzerindeyiz
veya
apaçık bir sapkınlık içinde!"
25. De ki:
"Bizim işlediğimiz suçlardan siz sorumlu olacak değilsiniz.
Sizin yaptıklarınızdan da biz sorguya çekilmeyeceğiz."

26. De ki: "Rabbimiz hepimizi bir araya toplayacak.
Sonra, hak/gerçek ile aramızı ayıracaktır.
O ki, en doğru şekilde açan/ayıran ve herşeyi bilendir."
27. De ki: "Bana gösterin,
O'nun yanına ortaklar olarak kattıklarınızı!
Hayır, hayır! Aksine O Allah; üstündür, herşeye hükmedendir."

28. BİZ SENİ bütün insanlar için ancak bir müjdeci
ve
bir uyarıcı olarak gönderdik.
Ama, insanların birçoğu bilmek için araştırma yapmıyor.
29. Diyorlar ki:
"Eğer doğru sözlüler iseniz bu tehdit ne zamanmış?"
30. De ki: "Sizin için bir gün olur ki; siz ondan,
ne bir saat geri kalabilirsiniz, ne de ileri alınabilirsiniz."

BÖLÜM 4

31. İNKÂR EDEN KİŞİLER dediler ki:
"Biz bu Kur'an'a ve ondan öncekilere asla inanmayacağız."
Sen o zalimleri Rablerinin huzurunda tutuklanmış halde,
birbirlerine söz atıp dururlarken bir görsen!
Zayıf düşürülenler büyüklük taslayanlara derler ki:
"Eğer siz olmasaydınız, elbette biz inanan kişiler olurduk."
32. Büyüklük taslayanlar da horlanıp zayıf düşürülenlere
dediler ki:
"Size geldikten sonra, hidayetten (doğru yoldan) sizi,
biz mi çevirdik/engelledik? Zaten kendiniz suçlular idiniz."
33. Zayıf düşürülenler de büyüklük taslayanlara dediler ki:
"Hayır, öyle değil!
Gece ve gündüz tuzak planlıyordunuz!
O zaman; siz bize Allah'ı inkâr etmemizi,
O'na ortaklar edinmemizi emrediyordunuz."
Azabı gördüklerinde pişmanlıklarını içlerinde gizlediler.
Biz de nankör kimselerin boyunlarına demir halkalar geçirdik.
Ancak yapıp ettikleriyle cezalandırılmıyorlar mı?

34. HANGİ ÜLKEYE bir uyarıcı göndermiş isek,
oranın servetle şımarmış kişileri:
"Biz, sizin kendisiyle gönderilmiş olduğunuz şeyi,
inkâr edenleriz" demişlerdir.
35. Dediler ki:
"Biz malca ve evlâtça daha çoğuz,
bizler azaba uğratılacak değiliz."
36. De ki:
"Şüphesiz Rabbim,
rızkı *(besinleri yaratışını)* dilediğine genişletip yayar,
dilediğine de kısıtlar. Ancak insanların birçoğu bilmiyor."

BÖLÜM 5

37. NE MALLARINIZ ne de oğullarınız,
katımızda size bir yakınlık sağlamaz.
İman edenler
ve
salih amel/faydalı işleri en iyi şekilde yapanlar hariç!
İşte bunlar için,
yapmış olduklarının kat kat fazlası mükâfat vardır.
Ve onlar, seçkin odalarda güven içindedirler.
38. Ayetlerimizi aciz/etkisiz kılmak için koşturanlara gelince;
işte onlar da azabın içinde hazır bulundurulacaklardır.
39. De ki:
"Rabbim rızkı *(tabiata koyduğu kurallara uygun olarak)*
kullarından dilediğine genişletip yayar *(fazlasıyla yaratır)*
ve
(bazen de) dilediğine kısıtlar/daraltır.
Başkalarına her ne verirseniz,
O (Allah), onun yerini daima doldurur.
O, rızık verenlerin en hayırlısıdır."

40. O GÜN, onların hepsini bir araya toplayacak,
sonra meleklere buyuracak:
"Bunlar mı size kulluk ediyorlardı?"

41. Derler ki:
"Seni tenzih ederiz/Sen yücesin!
Bizim velimiz/koruyucumuz onlar değil Sensin.
Hayır onlar,
cinlere *(görmedikleri varlıklara)* sığınıyor/kulluk ediyorlardı.
Birçoğu onlara iman edicilerdi."
42. Artık bugün bir kısmınızın bir kısmınıza fayda sağlamaya
ve
zarar vermeye gücü yetmez. Zulmedenlere:
"Yalanlamış olduğunuz ateş azabını tadın!" deriz.

43. ONLARA apaçık ayetlerimiz okunduğu zaman,
"Bu sizi atalarınızın ibadet etmiş olduklarından
çevirmek isteyen bir adamdan başkası değildir" dediler.
Ve dediler ki:
"Bu, uydurulmuş bir iftiradan başkası değildir."
Ve yine kendilerine geldiği zaman gerçeği inkâr edenler:
"Bu, apaçık bir büyüden başka bir şey değildir" derler.
44. Halbuki Biz onlara, ders alacakları kitaplar vermemiştik.
Ve onlara, senden önce de bir uyarıcı göndermemiştik.
45. Onlardan öncekiler de yalanladılar.
Ve verdiklerimizin onda birine ulaşamamışlardır!
Yine de elçilerimi yalanladılar.
Peki, Benim azabım nasıl oldu?

BÖLÜM 6

46. DE Kİ: "Size bir tek öğüt vereyim:
Allah için ikişer ikişer
ve
teker teker kalkın sonra iyice düşünün!
Arkadaşınızda bir mecnunluk yoktur.
O sizin için şiddetli bir azabın öncesinde bir uyarıcıdır ancak."
47. De ki: "Ben, sizden hiçbir ücret istemedim o sizin olsun.
Benim ücretim sadece Allah'a aittir.
O, herşey üzerinde şahittir."

48. De ki: “Şüphesiz benim Rabbim;
bâtılı/yalanı ‘gerçek/hak ile’ açığa çıkarır.
Bütün gaybları/açıkça görülmeyenleri en iyi bilendir.”
49. De ki;
“Hak olan/gerçek geldi;
artık bâtıl/yalan ne yeniden başlar
ve
ne de geri gelir.”
50. De ki: “Eğer *(sizin iddia ettiğiniz gibi)* saparsam,
ancak kendi aleyhime sapmış olurum.
Eğer doğru yolu bulursam,
bu Rabbimin bana lütfu/vahyettiği (Kur’an) ile olmuştur!
Şüphesiz O işitendir, yakındır.”

51. KORKU ve telâşa kapıldıklarında sen onları bir görsen!
Artık kaçış ve kurtuluş yoktur!
Çok yakın bir yerden yakalanmışlardır!
52. Ve: “O’na iman ettik” dediler.
Onlar için uzak bir yerden imana ulaşmak,
nasıl mümkün olur ki?
53. Halbuki, daha önce onu inkâr etmişlerdi.
Uzak bir yerden gayba taş atıp duruyorlardı.
54. Kendileriyle,
iştahla arzuladıkları şeyler arasına perde çekilmiştir!
Tıpkı, daha önce, onların benzerlerine yapıldığı gibi.
Çünkü onlar faydasız bir şüphe/tereddüt içindeler.

ZÜMER SURESİ

İniş Sırası: 59 • Arapça Mushaf Sırası: 39 • Mekki Sure • 75 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. BU kitabın indirilmesi;
üstün/çok güçlü,
hâkim olan/doğru karar veren Allah tarafındandır.
2. Şüphesiz Biz sana, gerçekleri haber veren kitabı indirdik.
Öyleyse *(başkalarına değil, yalnız)* Allah'a kul ol,
dini yalnız Allah'tan *(Kur'an'dan)* öğren!
3. İyi bilin ki, hâlis/yegâne din yalnız Allah'ındır.
O'ndan başkasını evliya/dostlar edinenler:
"Onlar bizi Allah'a daha yaklaştırıcı olsunlar diye,
onlara kulluk ediyoruz/etraflarında toplanıyoruz" (derler).
Elbette ki Allah;
aralarında ihtilâfa düştükleri konuyla ilgili kararını/hükmünü verecektir.
Şüphesiz Allah; yalancı, kâfir *(gerçekleri bilerek gizleyen)* kişiyi doğru yola iletmez!

4. ŞAYET ALLAH; bir çocuk edinmek/sahibi olmak isteseydi,
yaratmakta olduklarından dilediğini seçerdi.
O, böyle bir şeyden uzaktır/yücedir.
O, tek olan, kahredici Allah'tır!
5. Gökleri
ve
yeryüzünü hak ile/herşeye haklar vererek yaratmıştır.
Geceyi gündüzün üzerine sarıyor,
gündüzü de gecenin üzerine sarıyor.
Güneş'i ve Ay'ı buyruğu altına almıştır.
Her biri belirlenmiş bir süreye kadar *(dönerek)* akıp gider!
İyi bilin ki O; üstün olandır, çok çok bağışlayandır.

6. Sizi, bir tek nefisten/hücreden/döllenmiş yumurtadan yarattı,
sonra da ondan *(hücreden)* eşini var etti/belirledi.
Ve sizin için hayvanlardan da sekiz çift oluşturdu.
Sizi annelerinizin karınlarında;
bir yaratıştan bir yaratışa geçirerek,
üç katlı karanlık içinde *(evreden evreye geçirerek)* yaratıyor!
Sizin Rabbiniz Allah işte budur!
Mülk O'nundur. O'ndan başka İlâh yoktur.
Nasıl oluyor da çevriliyorsunuz?

7. EĞER nankörlük ederseniz;
şüphesiz Allah size muhtaç değil zengindir!
O, kulları için inkâra/küfre razı olmaz!
Eğer şükrederseniz, sizin için onu kabul eder.
Hiçbir günahkâr, başkasının günahını yüklenmez!
Sonra, dönüşünüz Rabbinizin huzurunadır.
O size, yapmış olduklarınızı haber verecektir.
Çünkü O, gönüllerin saklamakta olduklarını çok iyi bilendir.

8. İŞTE (böyle): İnsana bir darlık dokunduğu zaman;
Rabbine içtenlikle yönelerek O'na yalvarır.
Sonra, ona katından bir nimet verdiğinde;
daha önce O'na yalvarmış olduğunu unutur!
Ve Allah'a,
O'nun yolundan sapmak/saptırmak için ortaklar koşar.
De ki: "İnkârınla biraz daha zevklenerek yararlan!
Şüphesiz sen ateş halkındansın."

9. HİÇ bu (inkârcı/nankör) kimse;
gece saatlerinde secde ederek,
ayakta durarak ibadet eden,
ahiretten korkan ve Rabbinin rahmetini uman kimse gibi midir?
De ki:
'Hiç bilen*(iman eden)*lerle bilmeyen*(iman etmeyen)*ler bir olur mu?'
Doğrusu ancak,
aklını doğru kullananlar anlar/düşünüp öğüt alır.

BÖLÜM 2

10. DE Kİ; "(Allah şöyle buyurur):
Ey iman eden kullarım! Rabbinizden korkup sakının.
Bu dünyada iyi davranan kimselere iyilik vardır.
Allah'ın arzı/yeri/toprağı geniştir!
Ancak sabredenlere, ücretleri hesapsız olarak ödenecektir."

11. DE Kİ: "Şüphesiz bana;
dini O'na özgü kılarak, Allah'a ibadet etmem emredildi!
12. Ve bana; *(aklederek, anlayarak, içtenlikle)*
Allah'a itaat edenlerin/teslim olanların ilki olmam emredildi."
13. De ki: "Eğer Rabbime isyan edersem;
doğrusu büyük bir günün azabından korkarım."
14. De ki:
"Ben hiçbir baskı altında olmaksızın Allah'a ibadet ediyorum.
15. Siz de O'nun yanında dilediğiniz şeye ibadet ediyorsunuz!"
De ki: "Şüphesiz hüsrana uğrayanlar kendilerini
ve
ailelerini kıyamet günü hüsrana uğratan kimselerdir.
Dikkat edin, işte bu apaçık hüsrandır."
16. Onların üstlerinden kendileri için ateşten gölgeler
ve
altlarından da öyle gölgeler vardır!
İşte Allah kullarını bununla sakındırıyor.
"Ey kullarım! Öyleyse, Benden korkup sakının!"

17. TAĞUT'a *(insanları kendine kul edinene),*
kulluk etmekten kaçınan
ve
Allah'a yönelenlere müjde var! Müjdele kullarımı!
18. Onlar sözü dinlerler, onun en güzeline uyarlar!
İşte onlar, Allah'ın önerdiği yolda giden kimselerdir.
Temiz akıl sahipleri, işte onlardır!
19. Üzerine azap sözü hak olmuş kimseyi,
ateşte iken sen mi kurtaracaksın?

20. Fakat, Rablerinden korkanlara gelince;
onlar için üst üste yapılmış,
altlarından nehirler akan yüksek konaklar vardır.
Bu Allah'ın sözü! Allah sözünden caymaz!..

21. GÖRMEDİN Mİ/gözünde canlandırmadın mı?
Allah gökyüzünden bir su indirdi,
onu yerin içindeki menbalara/kaynaklara geçirdi.
Sonra onunla, rengarenk/renkleri çeşitli ekinler çıkarıyor.
Sonra ekin kurur, sen onu sararmış olarak görürsün.
Sonra onu kuru çöp yapar.
Şüphesiz bunda temiz akıl sahipleri için bir öğüt vardır.

BÖLÜM 3

22. ALLAH'ın göğsünü İslâm'a açtığı kimse (Peygamber),
Rabbinden bir ışık/yol gösterici (Kur'an) üzere olmaz mı?
Allah'ın zikrine *(Kur'an'a)* karşı önyargılı olanlara,
yazıklar olsun!
Apaçık bir sapıklık içinde olanlar, işte onlardır!
23. Allah kitabını/Kur'an'ını en güzel kelamla/sözün en güzeliyle,
ikişerli *(olumlusu olumsuzuyla)* örnekler vererek indirdi.
Rablerinden korkan kişiler
(onu ve anlamını okuyorlarken onun etkisinde kalırlar),
ondan derileri ürperir!
Sonra derileri ve kalpleri Allah'ın zikri *(Kur'an)* ile huzur bulur.
İşte bu, Allah'ın yol göstermesidir!
Onunla,
dileyen *(doğru yola gelmek isteyen)* kimseyi doğru yola iletir.
Allah; sapıklığı seçip *(o yönde)* birşeyler yapanı da,
sapkınlığında bırakır.
Artık onun doğru yolu gösteren bir kılavuzu yoktur.
24. Kim yüzünü kıyamet günü azabın en kötüsünden koruyabilir?
Zalimlere: "Kazanmış olduğunuzu tadın!" denilir.
25. Onlardan öncekiler de yalanlamıştı.
Fakat azap onlara farkına varmadıkları bir yönden geldi!

26. Allah onlara, dünya hayatı içinde rezilliği tattırdı.
Elbette ahiretin azabı daha büyüktür. Şayet bilmiş olsalardı!

27. İŞTE BİZ, ant olsun ki, insanlar için;
bu Kur'an'ın içinde her türlü misali verdik.
Düşünüp ibret alsınlar, diye.
28. Arapça *(anladıkları dilde)* bir Kur'an olarak.
Eğrisi büğrüsü olmayan çelişkisiz (bir Kur'an!)
Umulur ki, korunup sakınırlar!
29. Allah; birbiriyle çekişip duran ortakları olan bir adam ile,
yalnız bir kişiye bağlı bir adamı örnek verdi.
Örnek olarak, o ikisi hiç bir olur mu?
Övgü yalnız Allah içindir. Fakat onların birçoğu bilmiyor.
30. Şüphesiz, sen öleceksin.
Şüphesiz, onlar da ölüp gidecekler!
31. Sonra siz,
kıyamet günü Rabbinizin huzurunda davalaşacaksınız!

BÖLÜM 4

32. ALLAH HAKKINDA yalan uyduran
ve
kendisine gelen doğruyu yalanlayandan daha zalim/hain
kim olabilir?
Cehennemde kâfirler için yer mi yok?
33. Doğruyu getirene ve onu doğrulayana gelince;
işte onlar, korunup sakınanlardır.
34. Onlara, Rablerinin katında diledikleri herşey vardır.
İyi davrananların mükâfatı, işte budur!
35. Allah onların önceden yaptıklarının en kötüsünü örtsün
ve onları yapmış olduklarının en güzeli ile ödüllendirsin...

36. ALLAH kuluna kâfi/yeterli değil mi?
Seni, O'ndan başkalarıyla korkutuyorlar!
Allah kimi *(yanlış hayat tarzını seçenleri)* sapıklığında bırakırsa,
artık onun için doğru yola getiren yoktur.

37. Allah;
kimi *(Rasûlleri ve düzelmek isteyenleri de)* doğru yola iletirse,
artık onun için saptıran olamaz.
Allah; üstün olan, intikam alan değil midir?
38. Eğer onlara: “Gökleri ve yeryüzünü kim yarattı?” diye sorsan,
elbette; “Allah!” diyeceklerdir.
De ki:
“Peki öyleyse, Allah’tan başka yalvardıklarınızı gördünüz mü?
(Bana haber verin!)
Allah bana bir zarar vermek istese,
onlar O’nun vereceği zararı kaldırıp uzaklaştırabilirler mi?
Ya da bana bir rahmet/iyilik vermek istese,
onlar O’nun rahmetini/vereceği iyiliği durdurabilirler mi?”
De ki: “Allah bana yeter!
Güvenenler, yalnız O’na dayanıp güvenirler!”
39. De ki: “Ey halkım! Durumunuza göre yapacağınızı yapın.
Şüphesiz ben de yapıyorum. Yakında bileceksiniz!
40. Rezil edici azap kime geliyor?
Bitmeyen azap kimin üzerine iniyor?”

41. ŞÜPHESİZ Biz kitabı sana,
insanlar için hak ile/gerçekleri bildiren olarak indirdik.
Artık, kim doğru yolu seçerse, kendi lehinedir!
Kim de saparsa, ancak kendi aleyhine sapmış olur!
Sen onların üzerinde bir vekil/onlardan sorumlu değilsin.

BÖLÜM 5

42. ALLAH; ölmekte olan(insanlar)ın canlarını alır,
ölmeyenlerin de uykularında *(ruhlarını yanına/katına alır).*
Sonra *(uyuyorken)*,
ölümüne hükmettiğini(n ruhunu) yanında tutar
ve
diğerlerini *(uykuda öldürmediklerini)* yaşama sürelerince
(ruhlarını bedenlerine tekrar) salıverir.
Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için ibretler vardır!

43. Yoksa Allah'tan başka birtakım aracılar/şefaatçiler mi edindiler?
De ki: "Onlar hiçbir şeye sahip olamayan
ve
aklını kullanamayan varlıklar olsalar da mı?"
44. De ki: "Bütün şefaat *(aracılara ihtiyacı olmayan)* Allah'ındır.
Göklerin ve yeryüzünün egemenliği/mülkü/krallığı O'nundur.
Sonra O'nun katına döndürülürsünüz."
45. Allah tek olarak/tek başına anıldığı zaman;
ahirete inanmayan kimselerin kalpleri nefretle kasılır!
Ama,
O'nun dışındakiler anıldığı zaman, onlar hemen sevinirler!
46. De ki:
"Ey gökleri ve yeryüzünü yaratan,
görülmeyeni/gaybı ve görülebileni/şehadeti bilen Allah'ım!
Sensin Sen, kullarının arasında;
ihtilâf ederek ayrılığa düştükleri şeyler hakkında
doğru hüküm/karar verecek olan!"

47. EĞER, yeryüzünde bulunanların tümü,
zulmedenlere/yanlış yapanlara/hainlere ait olsaydı
ve
-beraberinde bir o kadarı da onlara ait olsaydı-
mutlaka onu,
kıyamet gününün kötü azabından (kurtulmak için),
fidye olarak verirlerdi.
Çünkü Allah tarafından,
hiç hesap edemedikleri şeyler karşılarına çıkarılmıştır!
48. Kazanmış oldukları şeylerin karşılığı, onlara görünmüştür.
Ve alay ediyor oldukları şey onları kuşatmıştır.

49. İŞTE (böyle):
İnsana bir darlık/zarar dokunduğu zaman Bize yalvarır.
Sonra, ona Bizden bir nimet/iyilik verdiğimiz zaman;
"Elbette bu bana sadece bilgim sayesinde verildi" der.
Hayır, öyle değil!
Bu bir açığa çıkar(ıl)madır! Fakat onların birçoğu bilmiyor.

50. Onlardan öncekiler de bunu demişlerdi.
Ama onlara, kazanmış oldukları şeyler hiçbir fayda sağlamadı.
51. Sonunda, kazandıkları şeylerin karşılıkları onlara isabet etti.
Onlardan da zulmedenlere/hainlere,
kazandıkları şeylerin karşılığı/kötülükleri isabet edecektir.
Buna engel olucu değildirler.
52. Bilmediler mi ki?
Allah rızkın yaratılmasını,
dilediği kimseler için genişletip yayar
ve
(dilediği kimseler için) kısıp daraltır da!..
Şüphesiz bunda,
inanan bir toplum için ayetler/ibretler/dersler vardır.

BÖLÜM 6

53. DE Kİ:
"(Allah şöyle buyurur):
Ey kendi zararlarına sınırı/haddi aşan kullarım!
Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin.
Şüphesiz Allah bütün günahları bağışlar.
Şüphesiz O, bağışlayandır, esirgeyendir.
54. Rabbinize yönelip dönün ve O'na teslim olun!
Size azap gelmeden önce! Sonra size yardım edilmez!
55. Rabbinizden size indirilenin en güzeline (Kur'an'a) uyun!
Size azap ansızın
ve
hiç farkına varamayacağınız bir sırada gelmeden önce!
56. Bir nefsin şöyle demesinden çekinin:
"Allah'a karşı aşırı gitmem yüzünden vah başıma gelenlere!
Gerçekten ben, alay edenlerden idim."
57. Veya şöyle demesinden:
"Eğer Allah bana hidayet etseydi,
elbette, ben de korunup sakınanlardan olurdum."
58. Ya da azabı gördüğü an şöyle demesinden:
"Benim için tekrar dönmek olsaydı,
ben de güzel işler yapanlardan olsaydım."

59. Hayır öyle değil!
Ayetlerim/delillerim sana geldi de sen onları yalanladın,
büyüklük tasladın ve inkârcılardan oldun.

60. KIYAMET GÜNÜ,
Allah'a yalan isnat edenleri/uyduranları görürsün;
onların yüzleri simsiyah kesilmiş haldedir!
Cehennemde büyüklenenler için yer mi yok?
61. Allah başarılarıyla korunup sakınanları kurtarır.
Onlara bir fenalık/kötülük dokunmaz
ve
onlar (o gün) üzülmezler!

62. ALLAH herşeyin/varlığın yaratıcısıdır.
O, herşey/varlık üzerine vekildir/hak/tasarruf sahibidir.
63. Göklerin ve yeryüzünün anahtarları/yönetimi O'ndadır.
Allah'ın ayetlerini inkâr edenler,
işte onlar; hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

BÖLÜM 7

64. DE KI: "Bana, Allah'tan başkasına,
kulluk *(kayıtsız şartsız itaat)* etmemi mi emrediyorsunuz,
ey cahil/bilgisiz/tutarsız kimseler!"
65. Kuşkusuz sana
ve
senden öncekilere de şu vahyedilmiştir:
"Eğer şirke saparsan yaptıkların kesinlikle boşa çıkar!
Ve mutlaka zarara uğrayanlardan olursun.
66. Hayır, yalnızca Allah'a kulluk et ve şükredenlerden ol!"
67. Allah'ı, gereğince takdir edemediler/tanıyamadılar.
Kıyamet günü;
yeryüzü tamamen O'nun tasarrufundadır/emri altındadır.
Ve gökler de O'nun emri altındadır/kudreti ile dürülmüştür.
O, yaratıklara benzemez, egemenliği sınırsızdır!
O, onların ortak koştuklarından yücedir!

68. Sûr'a üflenir,
göklerde veyeryüzünde kim varsa hepsi düşüp bayılır.
Allah'ın dilediği kimseler hariç!
Sonra ona bir daha üflenmiştir;
bir de ne göresin hepsi birden ayağa kalkmış bakıyorlar!
69. Yeryüzü Rabbinin ışığı ile parıldamış,
(tüm yapılanların kayıtlı olduğu) kitap ortaya konmuş;
peygamberler ve şahitler getirilmiş,
aralarında adaletle hüküm verilmiştir.
Onlar asla haksızlığa uğratılmazlar.
70. Herkese, yaptığının tam karşılığı verilmiştir.
O, onların ne yaptıklarını daha iyi bilir.

BÖLÜM 8

71. İNKÂR EDENLER bölük bölük cehenneme sürülürler!
Nihayet oraya geldikleri zaman cehennemin kapıları açılır
ve
cehennemin bekçileri onlara derler ki:
"Size içinizden elçiler gelmedi mi?
Size Rabbinizin ayetlerini okuyan
ve
bugüne kavuşmanız hususunda sizi uyaran!"
"Evet!" derler.
"Lakin kâfirler *(gerçekleri bildikleri halde gizleyenler)*,
azabı hak ettiler."
72. Denilir ki:
"Cehennemin kapılarından girin.
Orada *(hiç ölmeden)* sonsuz kalıcılar olarak!..
Kibirlenenlerin barınağı ne de kötüymüş!"

73. RABLERİNDEN korkup sakınanlar da,
zümreler halinde/bölük bölük cennete sevkedilirler!
Sonunda oraya geldikleri zaman
ve
kapılar açıldığında cennetin bekçileri onlara:

“Size selâm olsun!
Tertemizsiniz!
Haydi *(hiç ölmeden)* sonsuz kalıcılar olarak oraya girin!” derler.

74. Ve şöyle derler:
“Bize sözünü yerine getiren
ve
dilediğimiz yerinde konaklayacağımız,
bu cennet yurduna bizi mirasçı kılan Allah’a övgüler olsun!
Çalışıp üretenlerin karşılığı/ücreti ne de güzelmiş!”

75. Ve Arş’ın çevresinde dönen melekleri görürsün;
Rablerini övgü ile tesbih ederler.
Aralarında adaletle hüküm verilmiştir.
Ve şöyle denilmiştir:
“En güzel övgüler,
Evrenin/Alemlerin Sahibi olan Allah’a yapılır.”

MÜMİN SURESİ

İniş Sırası: 60 • Mushaf Sırası: 40 • Mekki Sure • 85 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Ha, Mim.

2. KİTABIN indirilişi; güçlü, bilen, Allah'tandır.
3. Günahı bağışlayan,
tövbeyi kabul eden, azabı çetin, lütuf sahibi!
O'ndan başka İlâh yoktur.
Dönüş O'nun huzurunadır!

4. ALLAH'IN ayetleri hakkında,
inkârcılardan başkası mücadele etmez/çekişip didişmez.
Öyleyse onların şehirlerde gezip dolaşması seni yanıltmasın!
5. Onlardan önce Nuh Kavmi de,
onlardan sonra gelen gruplar da yalanlamıştı.
Her millet,
kendilerine gönderilen elçilerini yakalamaya yeltendi.
Bâtıl'ı/yanlışı esas alarak mücadele ettiler;
kendisiyle,
hakkı *(insan hak ve özgürlüklerini)* işlemez hâle getirmek için!
Sonunda onları yakaladım.
O hâlde Benim azabım nasılmış?
6. İşte böylece; kula kulluk edenler üzerine,
Rabbinin sözü gerçekleşti/yerini buldu:
"Şüphesiz onlar ateş halkıdırlar!"

7. ARŞ'I taşıyanlar ve O'nun çevresinde bulunanlar,
Rablerini övgü ile tesbih ederler.
O'na iman ederler.

İman eden kimseler için de şöyle bağışlanma dilerler:
"Rabbimiz! Rahmet ve ilim bakımından Sen herşeyi kuşattın.
Tövbe eden ve Senin yoluna uyan kimseleri bağışla!
Onları cehennem azabından koru.

8. Rabbimiz!
Onları, kendilerine söz vermiş olduğun Adn cennetlerine koy.
Babalarından, eşlerinden
ve
zürriyetlerinden nefsini ıslah etmiş/salih/iyi kimseleri de!..
Şüphesiz Sen;
üstün olan, doğru hüküm veren Sensin!

9. Onları azaptan koru.
O gün, kimi azaptan korur isen;
elbette kendisine rahmet etmişsindir.
İşte büyük kurtuluş budur!"

BÖLÜM 2

10. GERÇEKLERİ İNKÂR EDEN/gizleyen kimselere seslenilir:
"Elbette Allah'ın gazabı,
sizin kendi kendinize olan gazabınızdan daha büyüktür.
Hani siz, imana çağırılıyordunuz da inkâr ediyordunuz."

11. Dediler ki:
"Rabbimiz! Bizi iki kez öldürdün, iki kez dirilttin.
Sonunda, günahlarımızı itiraf ettik. Çıkmak için bir yol var mı?"

12. "Sizin bu haliniz şundandır:
Yalnız bir tek Allah'a çağırıldığınız zaman inkâr etmiştiniz.
O'na ortak koşulunca ise iman ediyordunuz.
Hüküm artık yüce, büyük, Allah'ındır."

13. O, SİZE ayetlerini gösteriyor,
gökyüzünden sizin için bir rızık *(yağmur)* indiriyor.
Oysa, O'na yönelen kimseden başkası düşünmüyor!

14. Allah'a dua edin, dini *(insan hak, özgürlük ve vecibelerini),*
yalnız O'na halis kılarak *(Allah'a göre düzenleyin!)*
İnkârcılar hoş görmese de!..

15. Dereceleri yükseltendir, Arş'ın sahibidir.
Emrinden olan ruhu (vahyi, Cebrail'i),
kullarından dilediği *(seçtiği)* kimseye indirir;
buluşma günü hakkında uyarması için!
16. O gün onlar, ortaya çıkarlar.
Onlardan hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.
"Bugün mülk/hükümranlık kimindir?"
"Bir olan, kahhar olan/mutlak otorite sahibi Allah'ındır."
17. Bugün her nefis kazandığı ile cezalandırılır.
Bugün zulüm yoktur.
Şüphesiz Allah hesabı çabuk görendir.

18. YAKLAŞAN felâket gününe karşı onları uyar, korkut!
O vakit,
yürekler gırtlaklara dayanmıştır yutkunup dururlar!
Zalimler için ne bir dost,
ne de sözü dinlenir bir şefaatçi/şahit vardır!
19. O, gözlerin hain bakışını
ve
göğüslerin/duyguların/zihinlerin gizlediğini bilir.
20. Allah gerçekle hükmeder.
O'nun dışında yalvardıkları kimseler ise,
hiçbir şeyle hükmedemezler.
Şüphesiz O Allah; işitendir, görendir.

BÖLÜM 3

21. YERYÜZÜNDE gezip dolaşmadılar mı?
Kendilerinden önceki kimselerin sonları nasıl olmuş,
görsünler!...
Onlar, kendilerinden kuvvetçe
ve
yeryüzündeki eserler bakımından daha üstün idiler.
Ama Allah günahları yüzünden onları yakaladı
ve
Allah'a karşı, onları bir koruyan da olmadı.

22. Sebep şuydu:
Çünkü elçileri onlara,
apaçık deliller/mucizeler getirdiği halde inkâr ederlerdi.
Sonunda, Allah onları yakaladı.
Şüphesiz O; güçlüdür, azabı/cezası şiddetlidir.

23. ANT OLSUN, Biz Musa'yı ayetlerimizle
ve
apaçık bir kanıtla gönderdik.
24. Firavun'a,
Hâman'a
ve
Karun'a...
Onlar şöyle demişlerdi: "Bu çok yalancı bir sihirbazdır!"
25. Katımızdan onlara gerçeği getirince:
"Onunla birlikte iman eden kişilerin oğullarını öldürün,
kadınlarını da sağ bırakın" dediler.
Ama, inkârcıların tuzağı hep boşa çıkar!
26. Firavun dedi ki: "Beni bırakın Musa'yı öldüreyim de o,
Rabbine yalvarsın.
Çünkü ben;
onun, sizin dininizi/yaşam biçiminizi değiştirmesinden
ya da
yeryüzünde fesat/karışıklık çıkarmasından korkuyorum."
27. Musa dedi ki: "Şüphesiz ben, benim Rabbim
ve
sizin de Rabbiniz olana sığındım,
hesap gününe inanmayan her kibirliden."

BÖLÜM 4

28. FİRAVUN ailesinden,
imanını gizleyen mümin bir adam, dedi ki: "Siz bir adamı;
'Rabbim Allah'tır' demesinden ötürü, öldürüyor musunuz?
Oysa o, size Rabbinizden apaçık deliller getirmiştir.
Eğer bir yalancı ise yalanı kendi aleyhinedir.

Eğer doğru söyleyen ise,
size vadettiklerinden bir kısmı size isabet eder.
Şüphesiz Allah;
aşırı giden, yalancı kişiyi doğru yola iletmez *(rasûl seçmez)*.
29. Ey kavmim!
Bugün mülkün idaresi *(bu beldenin yönetimi)* sizindir,
yeryüzünde zahiren/görünen o ki, üstünsünüz!
Fakat, Allah'ın verdiği belâya karşı bize kim yardım eder,
eğer o belâ bize gelirse?"
Firavun dedi ki:
"Size, doğru gördüğümden başkasını göstermiyorum,
sizi doğru yoldan başkasına da götürmüyorum."

30. BUNUN ÜZERİNE inanan adam şöyle devam etti:
"Ey kavmim!
Şüphesiz ben, önceki toplumların günü gibi bir günün,
üzerinize gelmesinden korkuyorum.
31. Nuh,
Âd
ve
Semud kavminin durumu gibi!
Ve yine onlardan sonra gelen kimselerin durumu gibi!
Allah kullar için zulüm istemez/zulmedici değildir!
32. Ey kavmim!
Şüphesiz ben sizin için o feryat gününden korkuyorum;
33. o gün, arkanızı dönerek kaçarsınız.
Sizi, Allah'tan kurtaracak kimse yoktur!
Allah kimi *(yanlış hayat tarzını seçenleri)* sapıklığında bırakırsa;
artık onun için bir yol gösterici yoktur!
34. Ve daha önce Yusuf da size apaçık delillerle gelmişti.
Ancak, onun size getirdiklerinden kuşkulanıp duruyordunuz.
Hatta o öldüğü zaman şöyle dediniz:
'Allah kesinlikle ondan sonra bir elçi göndermeyecek.'
İşte böylece Allah haddi aşan/aşırı giden her şüpheci kimseyi
sapıklığında bırakır."
35. Onlar Allah'ın ayetleri hakkında,
kendilerine gelmiş bir delil olmaksızın mücadele ederler.

Allah katında
ve
inanan kimselerin yanında büyük bir hoşnutsuzluk doğurur!
İşte böylece Allah her kibirli zorbanın kalbine yalnızlık verir."

36. FİRAVUN dedi ki: "Ey Hâman! Bana yüksek bir kule yap;
belki ben, o istenen yollara/sebeplere ulaşırım.
37. Göklere çıkan sebeplere/yollara ulaşırım da böylelikle,
Musa'nın İlâhına muttali olurum/çıkıp bakarım!
Çünkü ben onu, bir yalancı sanıyorum."
İşte böylece Firavun'a yaptığı işin saçmalığı süslü göründü
ve
yoldan çıktı/saptı.
Firavun'un tuzağı/plânı, boşa çıkmaktan başka bir şey değildi.

BÖLÜM 5

38. VE o inanan kimse şöyle söyledi:
"Ey kavmim! Bana uyun. Sizi dosdoğru yola götüreyim!
39. Ey kavmim! Bu dünya hayatı ancak bir geçim yeridir.
Şüphesiz ahiret ise,
sonsuz durulacak karar yurdu/sonsuz vatandır!
40. Kim bir kötülük yaparsa,
onun mislinden başkası ile cezalandırılmaz.
Kim ki -erkek veya kadın- mümin olarak,
salih amel/faydalı bir işi en iyi şekilde yaparsa,
işte onlar cennete girerler.
Orada onlara hesapsız olarak rızık verilir.
41. Ey kavmim!
Bu haliniz nedir, ben sizi kurtuluşa çağırdığım halde,
siz beni ateşe çağırıyorsunuz.
42. Siz beni, Allah'a nankörlük etmeye
ve
O'na; kendisi hakkında bilgim olmayan şeyleri,
ortak koşmaya çağırıyorsunuz.
Ben ise sizi, O; üstün olana, çok bağışlayana davet ediyorum.

43. Beni kendisine davet ettiğiniz şeyin;
ne dünyada,
ne de ahirette hiçbir değeri yoktur!
Dönüşümüz Allah'ın huzurunadır.
Şüphesiz ölçüyü aşanlar, ateş halkının ta kendileridir.
44. Benim size söylediklerimi yakında hatırlayacaksınız.
Ben işimi Allah'a ısmarlıyorum/havale ediyorum.
Şüphesiz Allah kullarını görmektedir."

45. SONUNDA Allah onu,
onların kurdukları tuzakların kötülüklerinden korudu.
Ve Firavun ailesini azabın en kötüsü kuşattı.
46. Ateş!.. Sabah ve akşam ona sunulurlar.
Kıyamet saati gelip çattığı gün:
"Firavun ailesini azabın en şiddetlisine atınız!" denilir.

47. O VAKİT onlar, ateşin içinde çekişip dururlarken;
horlanan zayıf kesim büyüklük taslayan kesime şöyle der:
"Biz, size tâbi olanlar idik.
Şimdi siz ateşin ufak bir kısmını bizden uzak tutabilir misiniz?"
48. Büyüklük taslayan kimseler dediler ki:
"Gerçek şu ki; hepimiz onun içindeyiz.
Muhakkak ki Allah,
kulları arasında hükmünü/kararını vermiş!"
49. Ateşteki kimseler, cehennem bekçilerine dediler ki:
"Rabbinize yalvarın da bizden azabı bir gün hafifletsin."
50. Dediler ki: "Elçileriniz size apaçık kanıtları getirmezler miydi?"
"Evet!" dediler. "O halde, siz yalvarın durun" dediler.
Oysa, küfre sapmışların duası/yalvarması,
boşa gitmekten başka bir şey değildir.

BÖLÜM 6

51. BAKIN, şüphesiz Biz; elçilerimize ve iman edenlere,
hem dünya hayatında,
hem de şahitlerin ayağa kalkacağı günde yardım ederiz.

52. O gün mazeretleri, zalimlere fayda sağlamaz.
Onlar için lânet ve yurtların en kötüsü vardır.
53. Ant olsun, Musa'ya doğru yolun kılavuzunu verdik
ve
İsrailoğulları'nı da kitaba mirasçı kıldık.
54. O (kitap) bir hidayet/bir yol göstericidir
ve
temiz akıl sahipleri için bir öğüt/bir hatırlatıcıdır.
55. Öyleyse sen sabret/bekle!
Şüphesiz Allah'ın sözü gerçektir.
Günahın için bağışlanma dile.
Rabbini akşam sabah överek tesbih et.
56. Allah'ın ayetleri hakkında,
kendilerine gelmiş bir delil olmaksızın,
tartışıp duran kimseler var ya;
şüphesiz ki, onların göğüslerinde,
kendisine asla erişemeyecekleri,
bir büyüklük taslamaktan başka bir şey yoktur!
Öyleyse sen Allah'a sığın/yönel.
Şüphesiz O; işitendir, görendir.

57. ELBETTE göklerin
ve
yeryüzünün yaratılışı insanın yaratılışından daha büyüktür!
Fakat insanların birçoğu bilmiyor.
58. Kör ve gören bir olmaz.
İman edip salih amel/faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlar da,
kötülük yapanlarla bir olmaz.
Ne kadar da az düşünüyorsunuz?
59. Kıyamet saati elbette gelecektir.
Bunda şüphe yoktur.
Fakat insanların birçoğu inanmıyor.
60. Rabbiniz buyurmuştur ki:
"Bana dua edin, size *(duanızın karşılığı ile)* cevap vereyim.
Kibire saplanarak Bana ibadetten uzaklaşan kimseler,
aşağılanmış bir halde cehenneme gireceklerdir."

BÖLÜM 7

61. O ALLAH geceyi sizin için, içinde dinlenesiniz diye yarattı.
Gündüzü de göresiniz diye (aydınlık kıldı).
Şüphesiz Allah insanlara karşı lütufkârdır.
Fakat, insanların birçoğu şükretmiyor.
62. Sizin Rabbiniz Allah işte budur!
Herşeyin yaratıcısıdır. O'dan başka İlâh yoktur.
Nasıl oluyor da aldırış etmiyorsunuz?
63. İşte Allah'ın ayetleri ile mücadele edenler
böyle umursamazca davranıyorlar.

64. ALLAH O'dur ki; yeryüzünü sizin için durulacak yer,
gökyüzünü de bir bina yaptı.
Sizi suretlendirdi/şekillendirip donattı,
suretlerinizi çok da güzel şekillendirdi;
sizi temiz, güzel şeylerden rızıklandırdı.
Sizin Rabbiniz Allah işte budur!
Âlemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir!
65. Sonsuz yaşam kaynağı O'dur.
O'ndan başka İlâh yoktur.
O halde; samimiyetle yaşam biçiminizi,
O'na *(Allah'a/Kur'an'a)* göre düzenleyerek ibadet edin/dua edin.
Hamd'a lâyık olan Alemlerin Rabbi Allah'tır!

66. DE Kİ: "Şüphesiz ki;
Allah'tan başka yalvardıklarınıza kulluk etmek bana yasaklandı,
Rabbimden bana apaçık ayetler gelince!..
Ve ben âlemlerin Rabbine teslim olmakla emrolundum."
67. O'dur ki; sizi topraktan, sonra nutfeden/canlı hücrelerden,
sonra alaktan/embriyodan yarattı;
sonra size bebek olarak hayat veriyor.
Sonra güçlü çağınıza ulaşıyorsunuz
ve
ardından ihtiyarlıyorsunuz;
ki içinizden bir kısım kimseler daha önce ölüyor

ve
bir kısmınız da bir süreye kadar yaşıyor.
Umulur ki, aklınızı işletirsiniz/araştırır düşünürsünüz!

68. O'dur ki, hayat verir ve öldürür.
Bir işe/oluşa hükmettiği zaman,
ona sadece: "Ol" der ve o da derhal oluşmaya başlar.

BÖLÜM 8

69. ALLAH'ın ayetleri hakkında çekişen kimseleri görmedin mi?
Onlar nasıl da gerçekleri görmezden geliyorlar.

70. Kitabı ve elçilerimizle gönderdiğimizi yalanlayanlar,
yakında bilecekler.

71. O zaman, boyunlarında demir halkalar
ve
zincirler olduğu halde sürüklenecekler,

72. kaynar suyun içinde!
Sonra, ateşte yanacaklar.

73. Sonra onlara: "Ortak koşmuş olduklarınız nerede?" denilecek.

74. "O Allah dışında!"
Diyecekler ki:
"Bizden uzaklaşıp kayboldular.
Doğrusu biz, daha önce hiçbir şeye yalvarır değilmişiz!"
İşte Allah,
gerçekleri bildiği halde gizleyenleri sapıklığında bırakır.

75. Bütün bunlar yeryüzünde haksız yere şımarmış
ve
aşırı derecede kabarıp böbürlenmiş olmanız yüzündendir.

76. Cehennemin kapılarından girin, orada sürekli kalıcısınız.
Kibirlenenlerin barınağı ne de kötüymüş!

77. SEN sabret!
Şüphesiz Allah'ın sözü gerçektir.
Onları tehdit ettiğimiz şeyin bir kısmını sana gösteririz
veya seni öldürürüz.
Nasıl olsa onlar bizim huzurumuza döndürüleceklerdir!

78. Ant olsun, senden önce de elçiler gönderdik.
Onlardan kiminin hayat hikayelerini sana anlattık
ve
onlardan kiminin durumunu da sana anlatmadık.
Ve hiçbir elçi için -Allah'ın izni olmaksızın-
bir ayet getirmesi/bir mucize ortaya koyması mümkün olamaz!
Allah'ın emri geldiği zaman hak ile hükmedilir.
İşte o zaman orada,
gerçeği boşa çıkarmaya çalışanlar, hüsrana uğrarlar!

BÖLÜM 9

79. ALLAH O'dur ki, sizin için hayvanları yarattı;
bir kısmına binmeniz, bir kısmından da yemeniz için!
80. O(hayva)nlarda sizin için daha nice faydalar vardır.
Onların üzerinde seyahat ederek,
sevdiklerinize/emellerinize ulaşırsınız...
Onların ve gemilerin üzerinde taşınırsınız...
81. Ve O (Allah),
size ayetlerini *(arabada-gemide-uçakta, kainatta)* gösteriyor.
Allah'ın ayetlerinden hangisini gözmezlikten geliyorsunuz?

82. ONLAR hiç yeryüzünde dolaşmadılar mı ki;
kendilerinden önceki kimselerin sonu nasıl olmuş, baksınlar!
Öncekiler *(Kur'an'ın indiği tarihten önce yaşayanlar),*
bunlardan *(Mekke'de yaşayanlardan)* daha çok, daha kuvvetli
ve
yeryüzündeki eserleri bakımından daha üstün idiler.
Ancak kendilerine,
kazanmış oldukları şeyler hiçbir fayda sağlamadı.
83. Elçiler, onlara apaçık kanıtlar getirdiklerinde,
kendi yanlarında bulunan bilgiyle sevinip övündüler.
Alay edip durmuş oldukları şey onları kuşatıverdi.
84. Azabımızı gördükleri zaman:
"Bir ve tek olan Allah'a iman ettik.
Ve O'na ortak koşmuş olduğumuz şeyleri inkâr ettik" dediler.

85. Ne var ki, hışmımızı/azabımızı gördüklerinde,
onların iman etmeleri kendilerine bir yarar sağlayacak değildi.
Allah'ın kulları hakkında,
eskiden beri işleyip duran sünneti/yasası işte budur!
İşte o zaman orada o kâfirler;
-ayetlerin gerçek olduğunu bildikleri halde kabul etmeyenler-
büyük zarar etmişlerdir.

FUSSİLET SURESİ

İniş Sırası: 61 • Mushaf Sırası: 41 • Mekki Sure • 54 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Ha, Mim.

2. (BU KUR'AN); Rahmân ve Rahîm'den indirilmiştir.
3. *(Araştıran, okuyan, düşünen, öğrenmek isteyen);*
Bilgili toplum olmaya çalışanlar için ayetleri,
(bağıntılı ayetleriyle çelişkisiz biçimde) açıklanan ve
Arapça okunan *(okuyanların anladığı dilde indirilmiş)* bir Kitap'tır.
4. Müjdeleyici ve uyarıcı olarak!
Ama, onların birçoğu yüz çeviriyor.
Artık işitmek istemiyorlar.

5. DEDİLER Kİ:
"Kalplerimiz,
bizi kendisine çağırdığın şeye karşı örtüler içindedir,
kulaklarımızda da bir ağırlık var.
Bizimle senin aranda bir perde var;
artık sen yap şüphesiz biz de yapanlarız."
6. De ki:
"Ben de sizin gibi bir insanım!
Bana, İlâhınızın yalnızca 'Bir Tek İlâh' olduğu vahyediliyor.
O'na yönelerek düzelip doğrulun.
O'ndan bağışlanma dileyin."
Ortak koşanların/müşriklerin vay haline!
7. Ki onlar/müşrikler zekât vermezler, ahireti de inkâr edenlerdir.
8. Şüphesiz iman eden
ve
faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlara kesintisiz mükâfat vardır.

BÖLÜM 2

9. DE Kİ: "Siz, Arz'ı iki günde yaratanı inkâr mı ediyorsunuz?
O'na eşler koşuyorsunuz ha?!
O, alemlerin Rabbidir."
10. (Yeryüzüne) üstünden ağır baskılar/sabit dağlar yarattı
ve
orada bereketler/çok verimli gıdalar yarattı.
Ve orada gıdalarını tam dört gün*(mevsim)*de takdir etti;
arayıp soran(çalışan)lar için!
11. Aynı zamanda bir duman/gaz halinde olan göğe yöneldi.
Ona (göğe) ve yere buyurdu:
"İsteyerek veya istemeyerek, gelin!"
(Onların ikisi de) 'bizler boyun eğerek/isteyerek geldik' dediler.
12. Böylece onları,
iki evrede/günde *(geceli gündüzlü dönerli)* yedi gök olarak yaptı
ve
her bir göğe emrini/görevini/vazifesini vahyetti.
Biz *(dünya seması olan)* yakın göğü de yıldızlarla süsledik
ve onu *(dünyayı yıldızlarla)* koruduk.
İşte bu; üstün, bilen Allah'ın takdiridir.

13. (BÜTÜN bu kozmik gerçeklere rağmen) onlar yine de
yüz çevirirlerse, de ki:
"Ben sizi, Âd Kavmini ve Semud Kavmini çarpan,
yıldırıma benzer bir yıldırım ile uyardım!"
14. Hani onlara önlerinden ve arkalarından;
"Yalnız Allah'a kulluk edin" diye elçiler geldiği vakit dediler ki:
"Eğer Rabbimiz dileseydi, elbette melekler indirirdi!
Şüphesiz biz, sizin gönderildiğiniz şeyi, inkâr edicileriz."
15. Âd Kavmine gelince,
yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar.
Ve: "Bizden daha güçlü kim var?" dediler.
Görmediler mi?
Kendilerini yaratan Allah'ın,
kuvvet yönünden kendilerinden daha güçlü olduğunu!..
Yine de Bizim ayetlerimizle bile bile mücadele ediyorlar!..

16. Üzerlerine dondurucu bir rüzgar/kasırga gönderdik;
içinde çok feci şeylerin olduğu/onlar için acı günlerde...
Onlara, dünya hayatında rezillik azabını tattırmak için!
Ahiret azabı ise, daha bir kepazeliktir/rezil edicidir.
Onlara, hiç yardım da edilmez.
17. Semûd Kavmine gelince, onlara da doğru yolu gösterdik.
Fakat, körlüğü doğru yola üstün tutup hoşlandılar.
Böylece onları, alçaltıcı azabın yıldırımı yakalayıverdi.
Kazanmış oldukları yüzünden!..
18. İman eden ve korunup sakınmakta olanları kurtardık.

BÖLÜM 3

19. ALLAH'a düşman olanların ateşe sürüldükleri o gün,
onlar toplanıp bir araya getirilirler;
20. nihayet oraya vardıklarında kulakları, gözleri
ve
derileri yapmış oldukları şeyler hakkında,
onların aleyhine şahitlik ettiler.
21. Kendi derilerine dediler ki:
"Niçin aleyhimize şahitlik ettiniz?"
Dediler ki: "Allah bizi konuşturdu!
Herşeyi konuşturabilen Allah! Sizi ilk defa O yaratmıştır.
Ve yine O'nun katına döndürülüyorsunuz."
22. Siz, ne kulaklarınızın,
ne gözlerinizin
ve
ne de derilerinizin,
aleyhinize şahitlik etmesinden sakınıp gizlenmiyordunuz.
Aksine kapalı yerlerde işlediğiniz suçları bilemeyeceğini
sanıyordunuz.
23. İşte Rabbinize karşı beslediğiniz bu zannınız,
sizi mahvetti
ve
hüsrana uğrayanlardan oluverdiniz!
24. Şimdi, eğer dayanabilirlerse onların yeri ateştir.
Ve özür dilemek isterlerse özürleri kabul edilmeyecektir.

25. Ve onlara birtakım arkadaşlar iliştiler; önlerindeki
ve
arkalarındaki şeyleri onlara süslü gösterdiler.
Ve üzerlerine kendilerinden önce gelip geçmiş,
cin
ve
insan topluluklarına uygulanan söz hak oldu.
Çünkü onlar, zararda olanlar idiler.

BÖLÜM 4

26. İNKÂR EDENLER dediler ki:
"Bu Kur'an'ı dinlemeyin!
Ve onun hakkında,
gürültü koparın/asılsız şeylerle meşgul edin ki,
belki böylece onu bastırır/durdurursunuz!"
27. Elbette inkâr edenlere çok şiddetli bir azap tattıracağız.
Ve elbette onları,
yapmış olduklarının en kötüsüyle cezalandıracağız.
28. İşte bu, Allah'a düşmanlık yapanların cezası olan ateştir!
Orada onlar, ayetlerimizi inkâr etmelerinin karşılığı olarak,
sonsuz kalacaklardır.
29. İnkârcılar dediler ki:
"Rabbimiz! Bizi saptıran kimseleri bize göster;
-cinlerden ve insanlardan-
onları ayaklarımızın altına alalım da alçaklardan olsunlar!"

30. GERÇEKTEN Rabbimiz Allah'tır diyen,
sonra;
dosdoğru olan kişilerin üzerlerine/duygusal zekâlarına
melekler iner, onlara:
"Korkmayın, üzülmeyin, size söz verilen cennetle sevinin!
31. Biz dünya hayatında da ahirette de sizin dostlarınızız!
Orada nefislerinizin iştah duyduğu her nimet sizindir.
32. Bağışlayan, esirgeyenden bir ağırlama olarak!"

BÖLÜM 5

33. ALLAH'a çağıran; faydalı işi en iyi şekilde *(dürüstçe)* yapan ve
'ben teslim olanlardanım' diyen kimselerden,
daha güzel sözlü kim olabilir?

34. İyilik ve kötülük bir olmaz.
Sen, sana kötülük yapana, aynısıyla karşılık verme!
(Kötülüğü, güzel bir davranış ile başından savmaya çalış).
O zaman *(görürsün/bakarsın ki)* sana düşmanlık yapan,
kendisiyle de barışık olmayan/iç huzuru olmayan kimse,
sanki sıcak/samimi bir dostun oluvermiştir!

35. Buna, sabreden kimselerden başkası kavuşamaz!
Buna, iç huzuru olanlardan başkası kavuşamaz!

36. Şeytan seni,
kötü bir düşünce ile dürtüklerse hemen Allah'a sığın.
Çünkü O, işitendir, bilendir.

37. O'NUN ayetlerindendir gece ve gündüz, Güneş ve Ay!
Siz Güneş'e de Ay'a da secde etmeyin!
Onları yaratan Allah'a secde edin.
Eğer yalnız O'na ibadet etmek istiyorsanız!

38. Eğer büyüklük taslarlar ise, bilsinler ki;
Rabbinin katında bulunanlar,
gece ve gündüz, O'nu tesbih ediyorlar.
Onlar hiç bıkmaz usanmazlar.

39. Şu da O'nun ayetlerindendir;
sen yeryüzünü kupkuru görürsün,
onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir ve kabarır!
Şüphesiz, o toprağı dirilten elbette ölüleri de diriltendir!
Şüphesiz O, herşeye kadirdir.

40. AYETLERİMİZİ;
anlam olarak saptıran/tahrife yeltenen kimseler,
Bize gizli kalmazlar.
Ateşin içine atılan kimse mi daha hayırlıdır?

Yoksa kıyamet günü, emniyet içinde gelen kimse mi?
Yapmayı düşündüğünüz şeyleri yapın.
Şüphesiz O, yaptıklarınızı görmektedir.
41. Onlar, kendilerine geldiği zaman Zikri/Kur'an'ı inkâr ettiler.
Halbuki o; eşsiz, üstün bir Kitap'tır.
42. Bâtıl/boş ve anlamsız hiçbir şey onun indirilişi sırasında
ve
sonrasında sokulamamıştır.
Hâkim/en doğru kararı veren,
çokça övülen tarafından indirilmiştir.
43. Sana söylenen şey,
senden önceki elçilere de söylenmiş olandan başka bir şey değildir.
Şüphesiz Rabbin;
hem bağışlama, hem de acıklı bir azap sahibidir.
44. Eğer Biz onu yabancı *(dilde)* bir Kur'an yapsaydık ne derlerdi?
Hiçbir şey anlayamıyoruz, neden arapça değil?
(Kur'an'ın her dile çevirilmesi farzdır.)
De ki: "O iman edenlere;
yol gösterici ve *(yüreklerde olan sıkıntılara)* şifadır.
İnanmayan kimselere gelince;
onların kulaklarında bir ağırlık var *(duymak istemiyorlar)*
ve
bir körlük *(görmek istemiyorlar),*
uzak bir yerden çağrılıyorlar *(gibi duymak istemiyorlar!)*"

BÖLÜM 6

45. ANT OLSUN Biz Musa'ya kitabı verdik.
Sonra onda ihtilâfa düşüldü.
Eğer Rabbinden geçmiş bir söz olmasaydı,
derhal aralarında hükmedilirdi/karar verilirdi.
Gerçekten onlar, ondan derin bir şüphe içindedirler.

46. KİM yararlı bir iş yaparsa, faydası kendisinedir.
Kim de kötülük işlerse, kendi aleyhinedir/zararı kendisinedir.
Rabbin, asla kullara zulmedici değildir.

47. Duruşma saatinin ilmi, ancak O'na havale edilir.
O'nun bilgisi olmaksızın meyveler kabuklarından çıkmaz,
hiçbir dişi hamile kalmaz ve doğurmaz...
Allah onlara:
"Bana ortak koştuklarınız nerede?" diye seslendiği gün;
"Sana arz ederiz ki, bizden hiçbir tanık yoktur" derler.
48. Önceden yalvarıp durdukları şeyler,
kendilerinden sapıp gitmişlerdir.
Kendileri için kaçıp kurtulacak bir yer olmadığını anlamışlardır!

49. İNSAN, iyilik istemekten asla usanmaz.
Oysa kendisine bir şer dokundu mu hemen karamsar
ve
umutsuz olur!
50. Eğer ona, kendisine dokunan bir zararın ardından,
tarafımızdan bir rahmet tattırırsak: "Bu benim hakkımdır.
Ben kıyamet saatinin kopacağını sanmıyorum!
Şayet Rabbime döndürülürsem,
ayrıca,
O'nun katında da benim için daha güzel şeyler vardır" (der).
Biz inkâr edenlere mutlaka yaptıkları şeyleri haber vereceğiz.
Onlara; kaba, çetin azaptan tattıracağız.

51. İNSANA bir nimet verdiğimiz zaman,
yüz çevirir
ve
büyüklenerek yan çizer!
Ona bir şer dokunduğu zaman ise,
çokça yalvarıp yakaran oluverir!

52. DE Kİ:
"Gördünüz mü? Ya o (Kur'an), Allah katından ise;
sonra siz onun *(gerçek olduğunu bildiğiniz halde)*
üstünü örtmüş/gizlemiş/inkâr etmişseniz,
haktan/gerçeklerden çok uzak bir ayrılığa düşen o kimseden,
daha sapık kim olabilir?"

53. Ayetlerimizi*(n hakikatini zamanla)* onlara,
ufuklarda *(dış dünyada, evrende, uzayda)*
ve
kendi içlerinde *(tıp dünyasında)* göstereceğiz!
Ta ki, onlara iyice belli olsun,
kesinlikle onun (Kur'an'ın) hak/gerçek olduğu!
Rabbin yeterli değil mi/yetmez mi;
gerçekten O'nun herşeye şahit olması?!..

54. İyi biliniz ki onlar,
Rableriyle karşılaşmaktan kuşku içindedirler.
İyi biliniz ki kesinlikle O, herşeye gücü yetendir.

ŞURA SURESİ

İniş Sırası: 62 • Mushaf Sırası: 42 • Mekki Sure • 53 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Ha, Mim.
2. Ayn, Sin, Kaf.

3. SANA ve senden öncekilere,
güçlü
ve
hikmet sahibi Allah işte böyle vahyeder!
4. Göklerde
ve
yeryüzünde ne varsa O'nundur.
O, yücedir, büyüktür.
5. Gökler, üstlerinden çatlayacak gibi titreşiyorlar...
Melekler Rablerini övgüyle tesbih ediyorlar
ve
yeryüzündeki kimseler için bağışlanma diliyorlar.
İyi bilin ki şüphesiz Allah çok bağışlayandır, esirgeyendir.

6. O'NUN DIŞINDA veliler edinen kimselere gelince,
Allah onlar üzerinde gözetleyendir.
Sen, onlar üzerinde vekil değilsin.
7. İşte böylece sana,
Arapça *(anladıkları dilde okunan)* bir Kur'an vahyettik ki,
kentlerin anasını *(başkentleri)*
ve
çevresindeki*(kasaba ve köy)*leri uyarasın!
Ve hiç şüphe olmayan,
toplanma gününün dehşetinden onları uyarıp sakındırasın.
Bir bölük cennettedir, bir bölük kızgın ateştedir.

8. Allah dileseydi elbette onları bir tek millet yapardı.
Fakat O, dileyen *(çalışarak rahmeti hak eden)* kimseyi,
rahmetine dahil eder.
Zalimlere gelince onlar için ne bir dost,
ne de bir yardımcı vardır.
9. Yoksa O'nun dışında, birtakım evliya/dostlar mı edindiler?
İşte Allah velî/koruyup gözetleyici *(ancak)* O'dur.
Ve ölüleri dirilten O'dur.
O, herşeye kâdir olan/gücü yetendir.

BÖLÜM 2

10. ÖYLEYSE, *(ya evrensel birlik beraberlik sağlayın veya)*
herhangi bir şey hakkında ihtilâfa düştüğünüzde,
Allah'ın çözümünü alın.
"Sizin de benim de Rabbim olan Allah işte budur!
O'na güvenip dayandım. O'na yönelirim."
11. Gökleri ve yeryüzünü yaratan/var edendir.
Size karşı cinsinizden eşler kılmış,
hayvanlardan da çiftler yaratmıştır.
Sizi, orada/bu sistem içinde çoğaltıyor/üretiyor.
O'nun benzeri olan hiçbir şey yoktur.
O, işitendir, görendir.
12. Göklerin ve yeryüzünün anahtarları/yönetimi O'nundur.
Rızkı *(besinleri yaratmasını)* dilediği kimse için genişletip yayar
ve
(dilediği kimse için) kısar da!..
Şüphesiz O, herşeyi en iyi bilendir.
13. O; dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi,
İbrahim'e,
Musa'ya
ve
İsa'ya önerdiğimiz yolu sizin için de yol kıldı/uygun gördü.
Şöyle ki: 'Dini dosdoğru uygulayarak, ayakta tutun.
Onun hakkında bölünüp fırkalara ayrılmayın.'
Ancak, onları çağırdığın konu,
müşriklere/ortak koşanlara çok ağır gelmiştir!

Allah dilediği kimseyi kendisine (elçi) seçer
ve
kendisine içten yönelen kimseyi de doğru yola iletir.

14. Onların, ancak kendilerine ilim geldikten sonra
gruplara ayrılmaları/ayrılığa düşmeleri;
aralarındaki kıskançlık
ve
çekişme *(benlik davası)* yüzündendir!
Eğer Rabbinden belli bir süreye kadar
erteleme sözü geçmiş olmasaydı,
elbette aralarında hüküm verilmiş, iş bitirilmiş olurdu.
Şüphesiz onların ardından kitaba mirasçı olanlar ise,
onun hakkında işkillendiren/kuşkulu bir şüphe içindedirler.

15. İŞTE bunun için sen davet et
ve
emrolunduğun gibi dosdoğru hareket et!
Onların hevalarına/boş arzularına/isteklerine uyma!
De ki: "Allah'ın indirdiği/gönderdiği her kitaba inandım!
Aranızda adaleti sağlamakla emrolundum!
Allah bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir.
Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız da size.
Sizinle aramızda bir çekişme/didişme/benlik davası yok!
Allah hepimizi bir araya toplayacaktır
ve
dönüş O'nun katınadır."

16. O'nun kabul edilişinin ardından,
Allah hakkında tartışmaya girenlere gelince;
onların delilleri Rableri katında geçersizdir.
Üzerlerine bir gazap ve kendilerine şiddetli bir azap vardır.

17. Kitab'ı gerçekle indiren Allah'tır ve mizanı/ölçüyü de!..
Nereden bileceksin belki de saat pek yakındır?

18. Ona inanmayan kimseler onun çabucak gelmesini isterler.
İnanan kimseler ise ondan ürperip korkarlar.
Bilirler ki o, şüphesiz gerçektir.
Haberiniz olsun saat hakkında tartışıp duran kimseler,
elbette uzak bir sapıklık içindedirler.

19. ALLAH kullarına çok lütufkârdır.
Dilediğini rızıklandırır.
Güçlüdür, üstündür.

BÖLÜM 3

20. KİM ahiret sevabını/menfaatini/ekinini ister ise;
onun ekinini/sevabını/menfaatini artırırız.
Kim dünya menfaatini/ekinini ister ise;
ona da, ondan bir şeyler veririz.
Fakat ahirette, onun için başka hiç bir nasip/alacak yoktur.

21. YOKSA onların,
dinden kendileri için koydukları kuralları meşru kılan,
ortakları mı var, Allah'ın izin vermediği şeyleri!
Eğer cezaların ahirete,
ayırt edilme gününe bırakılma sözü olmasaydı;
aralarında hüküm/karar verilip iş çoktan bitirilirdi.
Kuşkusuz zalimler için acıklı bir azap vardır.
22. O azap zalimlerin yaptıklarından dolayı tepelerine inerken,
korkudan titrediklerini görürsün.
İnanan
ve
faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlar ise,
cennet bahçeleri içindedirler.
Rableri katında, her ne dilerlerse/isterlerse onlarındır.
İşte en büyük lütuf budur.
23. Allah'ın, inanan
ve
faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlara müjdelediği budur!
De ki: "Ben bunun karşılığında sizden,
kendim için herhangi bir şey/ücret istemiyorum.
Yalnız *(birbirinize karşı merhametle ve)* sevgi*(yle davranmanızı!)*"
Kim bir iyilik üretirse, Biz ondaki iyiliği artırırız.
Şüphesiz Allah; çok bağışlayandır, iyiliğe karşılık verendir.

24. YOKSA onlar; “Yalan düzerek Allah’a iftira etti” mi diyorlar?
Allah dilerse *(eğer iftira etseydin)* senin kalbini durdururdu.
Allah bâtılı/yalanı mahveder!
Kendi sözleriyle gerçeği yerleştirir.
Şüphesiz O, göğüslerin özünde olanı çok iyi bilmektedir.
25. Kullarından tövbeyi kabul eden, kötülükleri affeden
ve
yaptıklarınızı bilen O’dur.
26. İnanıp da faydalı işi en iyi şekilde yapan kimselere cevap verir;
onlara lütfundan arttırıp vererek!.
İnkârcılara gelince, onlara çetin bir azap vardır.
27. Eğer Allah kulları için rızkı bolca yayıp döşeseydi,
mutlaka yeryüzünde azarlardı! Fakat dilediği ölçüyle yaratıyor.
Çünkü O; kullarından haberdardır, görendir.
28. Ve O’dur ki, umutlarını kestikten sonra yağmuru indiriyor
ve
rahmetini yayıyor.
O’dur koruyucu dost, çokça övülmeye lâyık olan!
29. O’nun ayetlerindendir; göklerin ve yeryüzünün yaratılması
ve
bu ikisinin içinde, her canlıdan türetip yayması!
O, dilediği zaman hepsini bir araya toplamaya güç yetirendir.

BÖLÜM 4

30. SİZE isabet eden bir musibet,
kendi ellerinizin kazandığı yüzündendir!
Birçoklarını da affediyor.
31. Siz yeryüzünde O’nu aciz bırakamazsınız.
Sizin, Allah’ın dışında ne bir koruyucu dostunuz vardır,
ne de bir yardımcınız!
32. Denizde, dağlar gibi akıp gidenler O’nun ayetlerindendir.
33. Dilerse, rüzgârı durdurur da böylece onlar *(yelkenli gemiler),*
denizin üzerinde donmuş gibi kalırlar.
Şüphesiz ki bunda çok sabreden, çok şükreden herkes için,
elbette ayetler/işâretler/dersler vardır.

34. Ya da içindekilerin kazandıkları yüzünden
çeşitli sebeplerle onları batırır mahveder,
birçoğunu da affeder/yaşamasına izin verir.
35. Öyle ki, ayetlerimiz hakkında tartışıp duranlar,
kendileri için kaçacak bir yer olmadığını bilsinler.

36. ŞİMDİ size verilen herhangi bir şey,
dünya hayatının geçici geçimliğidir!
Allah katında bulunanlar ise daha hayırlı ve daha kalıcıdır.
İman edip ve Rablerine tevekkül edenler/güvenenler içindir!
37. Onlar günahın büyüklerinden
ve
hayâsızlıklardan kaçınarak uzak duranlardır.
Öfkelenip kızdıkları zaman da affedenlerdir!
38. Onlar ki; Rableri*(nin çağrısına/emrine/sözleri)*ne cevap verenler,
namazı gereği gibi kılanlar,
işleri/yönetimleri aralarında şura/danışma ile olanlar
ve
kendilerine rızık olarak verdiklerimizden,
infak edenlerdir/harcayanlardır.
39. Bir zulüm ve haksızlık kendilerine gelip çattığında;
yardımlaşarak/birbirlerine arka çıkarak karşı koyanlardır!

40. KÖTÜLÜK YAPAN bir kişiye/bir kötülüğün cezası,
aynıyla karşılık vermektir
(ki onu, o da tatsın ve bir daha yapmasın).
Fakat kim affeder ve ıslahı/sulhu/barışı esas alırsa,
onun mükâfatı Allah'a aittir.
Şüphesiz O, zalimleri hiç sevmez!
41. Kim zulme uğramasının ardından kendini savunursa;
artık onlar için aleyhlerinde bir yol yoktur.
42. (Aleyhlerine) yol aranacak olanlar şu kişilerdir ki;
insanlara zulmederler
ve
yeryüzünde terör saldırılarında bulunurlar!
İşte böyleleri için, çok acıklı bir azap vardır!

43. Kim de sabreder ve bağışlarsa;
şüphesiz ki bu, çok gayret edilmesi gereken işlerdendir.

BÖLÜM 5

44. İŞTE (böyle):
Allah; kimi *(düzelmek istemediği için)* sapıklığında bırakırsa,
artık bundan sonra onun hiçbir dostu yoktur.
Azabı gördükleri zaman o zalimleri bir görsen!
"Geri dönüş için bir yol var mı?" derler.
45. Onları görürsün; zilletten başları önlerine düşmüş bir halde,
ateşe sunulurlarken gizli gizli göz ucuyla bakarlar!
İnanan kimseler dediler ki:
"Gerçekten hüsrana uğrayanlar; kendilerini
ve
(kendilerine uyan) ailelerini,
kıyamet günü hüsrana uğratanlardır."
Haberiniz olsun;
muhakkak ki zalimler sürekli bir azap içindedirler.
46. Onların Allah'ın dışında,
kendilerine yardım edecek koruyucu dostları yoktur.
Allah,
kimi *(yanlış hayat tarzını seçenleri)* sapıklığında bırakırsa,
artık onun için bir yol *(kurtuluş)* yoktur.

47. RABBİNİZİN *(çağrısına)* cevap verin;
Allah'tan geri çevrilmesi olmayan bir gün gelmezden önce!..
O gün sizin için;
ne sığınılacak bir yer var, ne de bir reddediş (vardır!)

48. AMA onlar yüz çevirirlerse,
Biz seni onların üzerine zaten bir bekçi olarak göndermedik!
Sana düşen yalnızca duyurmaktır!
Gerçekten Biz,
insana tarafımızdan bir rahmet tattırdığımız zaman,
onunla sevinç duyar.

Ve eğer onlara ellerinin yapıp öne sürdüklerinden dolayı,
bir kötülük isabet ederse, o zaman da insan pek nankördür!

49. GÖKLER ve yeryüzünün imparatorluğu Allah'a aittir.
Dilediğini yaratır;
dilediği kimseye kız çocuklar,
dilediği kimseye de erkek çocuklar bağışlar.
50. Ya da onları;
erkekler
ve
kızlar olarak çift yaratır.
Dilediğini de kısır kılar.
Şüphesiz O; bilendir, gücü yetendir.

51. ALLAH'ın kendisiyle konuşması,
hiçbir insan için sözkonusu değildir.
Ancak *(seçtiği peygamberlerinden)* vahiy ile,
ya da
bir perde arkasından
veya
elçi gönderip izniyle dilediğini vahyetmesi durumu başka!
Şüphesiz O; yücedir, doğru hüküm/karar verendir.
52. İşte bu şekilde;
sana da emrimizden bir ruhu *(Kur'an'ı)* vahyettik.
Sen kitap nedir, iman nedir bilmiyordun!
Ancak Biz onu, bir ışık/bir yol gösterici yaptık;
onunla,
kullarımızdan dileyen/doğru yol için birşeyler yapan kimseyi
doğru yola iletiyoruz.
Şüphesiz sen de dosdoğru bir yola götürüyorsun;
53. Allah'ın yoluna!..
Göklerde
ve
yeryüzünde bulunanların hepsi kendisine ait olanın yoluna!..
İyi bilin ki, bütün işler sonunda Allah'a döner.

ZUHRUF SURESİ

İniş Sırası: 63 • Mushaf Sırası: 43 • Mekki Sure • 89 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Ha, Mim.

2. APAÇIK KİTABA ant olsun!
3. Biz onu,
Arapça *(anladıkları dilde)* bir Kur'an kıldık/yaptık.
Aklınızı kullanasınız diye!
4. Şüphesiz o,
katımızdaki Ana Kitap'ta kayıtlıdır.
Elbette Allah'ın şânı yücedir, doğru hüküm/karar verendir.

5. ŞİMDİ o Zikri (Kur'an'ı) sizden uzaklaştırıp,
bir yana mı atalım?
Siz haddi aşan bir halk oldunuz diye!
6. Öncekilere de nice nebîler/peygamberler gönderdik!
7. Onlara hiçbir nebî/peygamber gelmedi ki;
onunla alay ediyor olmasınlar.
8. Biz de güç bakımından bunlardan daha çetinini helâk ettik.
Nitekim evvelkilerin örneği geçmiştir!

9. EĞER onlara:
"Gökleri ve yeryüzünü kim yarattı?" diye sorsan elbette:
"Çok üstün olan, bilen yarattı" derler.
10. O, sizin için yeryüzünü bir beşik yapmış,
orada size birtakım yollar var etmiştir, doğru gidesiniz diye!
11. O, gökyüzünden bir ölçüye göre su indirdi de,
onunla ölü bir memleketi yeniden canlandırdı.
Siz de işte böyle çıkarılacaksınız!

12. O, bütün çiftleri yarattı,
sizin için gemilerden
ve
hayvanlardan bineceğiniz şeyleri de var etti.
13. Onların sırtlarına binip üzerlerine kurulduğunuz zaman da,
Rabbinizin nimetini anasınız ve:
"Bunları bize boyun eğdiren ne yücedir!
Yoksa biz bunları hizmetimize uygun yapamazdık."
14. "Evet elbette biz Rabbimizin huzuruna dönücüleriz" diyesiniz.

15. OYSA ONLAR,
kullarından O'na (Allah'a) bir parça tasarladılar!
Gerçekten insan, apaçık bir nankördür.

BÖLÜM 2

16. YOKSA O, yarattıklarından kızları kendisine edindi de,
oğulları size mi seçip bıraktı?
17. Onlardan birisi,
O Rahmân için ileri sürdüğü örnek ile müjdelendiği zaman,
yüzü simsiyah kesilmiş bir halde, öfkeyle yutkunup durur!
18. "Süs içinde yetiştirilen,
savaşta kendini gösteremeyecek olanı mı?"
19. Rahmân'ın kulları olan melekleri,
dişiler olarak tasarladılar/zannettiler.
Onların yaratılışlarına mı şahit oldular?
Onların şahitlikleri yazılacak ve sorgulanacaklar!

20. DEDİLER Kİ: "Eğer Rahmân dileseydi biz onlara tapmazdık."
Onların bu hususta herhangi bir bilgileri yoktur.
Onlar sadece zanna dayanarak yalan söylüyorlar.
21. Yoksa Biz, bundan önce onlara kitap verdik de,
şimdi ona mı tutunuyorlar?
22. Hayır, aksine, dediler ki:
"Biz atalarımızı bir yol üzerinde bulduk,
şüphesiz biz de onların izlerinde dosdoğru gidiyoruz."

23. İşte böyle;
senden önce de hangi kente bir uyarıcı gönderdiysek,
oranın ileri gelen/refah sahipleri şöyle dediler:
"Biz atalarımızı bir din üzerinde bulduk
ve
biz de onların izlerine bağlı kalanlarız".
24. *(O peygamberlerden her biri)* dedi ki:
"Ben size,
atalarınızı üzerinde bulduğunuz yoldan daha doğrusunu
getirmiş olsam da mı?"
Onlar da dediler ki:
"Şüphesiz ki biz, gönderildiğin şeyi inkâr edicileriz."
25. Biz de onlardan intikam aldık.
Öyleyse bak, yalanlayanların sonu nasıl oldu?

BÖLÜM 3

26. HANİ BİR ZAMAN İbrahim babasına ve halkına
şöyle demişti:
"Ben, sizin kulluk ettiklerinizden kesinlikle uzağım.
27. Beni yaratan hariç! Şüphesiz O, bana doğru yolu gösterendir."
28. (İbrahim) bu sözü,
ardında kalıcı bir söz yaptı ki, onlar doğru yola dönsünler.
29. Doğrusu bunları
ve
babalarını kendilerine apaçık gerçeği ortaya koyan,
bir elçi gelinceye kadar yaşatıp geçindirdim.
30. Gerçek kendilerine gelince;
"Bu bir büyüdür, biz onu inkâr edicileriz" dediler.

31. YİNE dediler ki:
"Bu Kur'an şu iki şehirden,
(mevki sahibi) büyük bir adam üzerine indirilmeli değil miydi?"
32. Rabbinin rahmetini onlar mı taksim ediyorlar?
Dünya hayatı içinde,
onların aralarındaki geçim kaynaklarına Biz izin verdik.

Onlardan bazısını,
bazıları üzerine derecelerle/kabiliyetce üstün kıldık ki;
onların bazısı bazısını çalıştırsın!
Rabbinin rahmeti,
onların toplayıp yığdıkları şeylerden daha iyidir.
33. Şayet insanların *(özenti nedeniyle özgür düşünemeyen),*
bir tek millet olması durumu olmasaydı;
elbette,
Rahmân*(iyiliği sonsuz olan)*'ı inkâr eden kimselerin evlerine;
gümüşten çatılar
ve
üzerinde çıkıp yükselecekleri merdivenler,
34. odalarına kapılar
ve
üzerinde yaslanacakları koltuklar yapardık
35. ve daha nice süs!..
Bunların hepsi,
yalnızca dünya hayatının geçimliğinden ibarettir!
Ahiret ise Rabbinin katında korunup sakınanlar içindir.

BÖLÜM 4

36. KİM Rahmân'ın Zikrinden *(Kur'an'dan),*
yüz çevirerek görmezlikten gelirse;
Biz ona şeytanı musallat ederiz/iliştiririz;
artık bu, onun yakın bir arkadaşı olur.
37. Kendileri yoldan çıkıp saptıkları halde onlar sanırlar ki,
kendileri doğru yoldadırlar!
38. Nihayet Bize geldiği zaman dedi ki:
"Ah ne olurdu!
Benimle senin aranda iki doğu arası kadar uzaklık olsaydı!
Meğer bu arkadaş ne kötüymüş!"
39. Bugün *(konuşmanız)* size asla fayda sağlamayacaktır.
Çünkü siz hainlik ettiniz/zulmettiniz.
Mutlaka siz azapta da ortaksınız.

40. ÖYLEYSE, sağırlara *(işitmek istemeyenlere)* sen mi
işittireceksin?
Ya da körü *(aklını kullanmayanı, görmek istemeyeni)*
ve
apaçık bir sapkınlık içinde olan kimseyi,
sen mi hidayete/doğru yola ileteceksin?
41. Biz seni alıp *(vefat ettirip)* götürsek de,
kesinlikle yine de onlardan intikam alırız.
42. Ya da onları tehdit ettiğimiz *(azabı)* sana gösteririz.
Elbette Biz, onlara güç yetiricileriz.
43. Öyleyse sen,
sana vahyedilene sımsıkı sarıl/gereğini yerine getir.
Çünkü sen, dosdoğru bir yoldasın.
44. Şüphesiz bu (Kur'an), sana ve halkına bir öğüttür.
Ama yakında sorgulanacaksınız!
45. Senden önce gönderdiğimiz rasûllerimizden/elçilerimizden sor:
"Biz Rahmân'ın yanında,
ibadet edilecek başka ilâhlar/tanrılar kılmış mıyız?"

BÖLÜM 5

46. ANT OLSUN Musa'yı ayetlerimizle,
Firavun'a ve ileri gelen adamlarına göndermiştik.
"Ben, âlemlerin Rabbinin elçisiyim" dedi.
47. Fakat ayetlerimizle onlara gelince,
onlar o zama, onlarla alay ederek gülüyorlar!
48. Oysa, onlara hiçbir ayet/mucize göstermedik ki,
diğerinden daha büyük olmasın!
Onları, azap ile yakaladık, dönsünler diye.
49. Ve dediler ki:
"Ey sihirbaz!
Bizim için Rabbine, senin katındaki sözü hürmetine dua et;
gerçekten biz de doğru yola geleceğiz."
50. Fakat onlardan azabı kaldırdığımız zaman,
bir de bakarsın ki, onlar sözlerini bozuyorlar!..
51. Firavun, kavminin içinde bağırdı, dedi ki:

"Ey kavmim! Mısır'ın mülkü
ve altımdan akıp giden şu nehirler benim değil mi?
Hâlâ görmüyor musunuz?
52. Ben şu zavallı
ve
neredeyse söz anlatamayacak olan kişiden üstün değil miyim?
53. Onun üzerine altından bilezikler atılmalı değil miydi?
Veya onunla birlikte birbiri ardınca dizili melekler gelmeli
değil miydi?"
54. Böylelikle kavmini kandırıp aşağıladı.
Onlar da ona boyun eğdiler!
Çünkü onlar yoldan çıkmış bir kavim idiler.
55. Sonunda Bizi hışımlandırınca onlardan intikam aldık!
Derhal hepsini boğduk.
56. Böylece onları geçmiş atalar olarak
ve
sonradan gelenler için bir misâl kıldık.

BÖLÜM 6

57. ŞİMDİ, ne zaman bir örnek olarak Meryem oğlu anlatılsa,
kavmin hemen ondan ötürü feryat ediyor!
58. Diyorlar ki:
"Bizim ilâhlarımız mı *(tapındığımız melekler mi)* daha iyi,
yoksa o mu (İsa mı?)"
Bunu sana ancak tartışmak için misal verdiler.
Doğrusu onlar düşmanlık eden bir topluluktur.
59. O (İsa), ancak kendisine nimet verdiğimiz
ve
İsrailoğulları'na örnek kıldığımız bir kuldur!
60. Ve eğer dileseydik/özgür irade vermeseydik,
sizden melekler olur, yeryüzünde sizin yerinize geçerlerdi!

61. VE ŞÜPHESİZ o *(babasız yaratılmış İsa'nın doğumu)*
Saati *(Kıyamet'in yaklaşmış olduğunu)* hatırlatan
bir mucizedir/ilimdir.

O saatin geleceğinden hiç şüphe etmeyin,
Bana uyun, doğru yol budur.
62. Sakın şeytan sizi bu yoldan alıkoymasın.
Çünkü o, sizin için apaçık saldırgan bir düşmandır.

63. İSA açık delillerle gelince dedi ki: "Size 'Hikmet'i getirdim.
Size hakkında ayrılığa düştüğünüz şeylerden bir kısmını
açıklamak için geldim.
Allah'tan sakının ve bana uyun!
64. Şüphesiz Allah; O benim de Rabbimdir, sizin de Rabbinizdir.
Öyleyse O'na ibadet edin. Dosdoğru yol işte budur!"
65. Sonra aralarından çıkan gruplar birbirleriyle ayrılığa düştüler.
Artık o zulmedenlerin vay haline!
Acıklı bir günün azabından dolayı!

66. ONLAR, ille de saati mi bekliyorlar?
Farkında olmadıkları bir anda,
ansızın kendilerine gelmesini mi?
67. O gün samimî dostlar birbirlerine düşmandırlar!
Allah'tan korkup sakınanlar hariç!

BÖLÜM 7

68. "EY KULLARIM!
Bugün size korku yoktur ve siz üzülmezsiniz."
69. Bunlar ayetlerimize inandılar
ve
teslim olarak gereğini yerine getirmeye çalıştılar.
70. "Siz ve eşleriniz cennete girin!
Ağırlanarak neşelendirileceksiniz."
71. Onların etrafında altın tepsiler ve kadehler dolaştırılır;
orada nefislerin çektiği ve gözlerinin hoşlandığı şeyler vardır.
"Siz orada *(ölümsüz)* sürekli kalıcılarsınız.
72. Yapmış olduklarınıza karşılık,
size miras bırakılan cennet işte budur!
73. Orada sizin için birçok meyveler vardır onlardan yersiniz."

74. ŞÜPHESİZ suçlular cehennem azabı içinde sonsuz kalıcıdırlar.
75. Onlardan hiç kesintiye uğramayacaktır
ve
onlar orada ümitsizdirler!
76. Biz onlara zulmetmedik,
fakat kendilerine zulmediyorlardı.
77. (Kâfirler) şöyle seslendiler:
"Ey Malik!
(Ey cehennem görevlisi, söyle de) Rabbin,
bizim işimizi bitirsin/hakkımızda hükmünü *(acele)* versin."
O (görevli) dedi ki:
"Şüphesiz siz sonsuza dek kalıcısınız."

78. (SİZ ey günahkârlar!)
Ant olsun, Biz size gerçeği getirdik,
fakat pek çoğunuz gerçekten/gerçek olandan hoşlanmıyor.
79. Yoksa bir iş mi kararlaştırdılar?
Şüphesiz, Biz de kararlılarız!
80. Yoksa sırlarını
ve
gizli konuşmalarını işitmediğimizi mi sanıyorlar?
Aksine işitiriz.
Yanlarında bulunan elçilerimiz de yazıyorlar.

81. (EY MUHAMMED/EY İNANAN KİŞİ, onlara) de ki:
"Eğer Rahmân'ın bir çocuğu olsaydı *(ki O, bundan münezzehtir)*,
ona kulluk edenlerin ilki ben olurdum!"
82. Göklerin
ve
yeryüzünün Rabbi,
Arş'ın Rabbi Allah,
onların nitelendirmelerinden münezzehtir/uzaktır!
83. Bırak onları dalsınlar
ve
oyalansınlar,
kendilerine vadedilen günlerine kavuşuncaya kadar!

84. O, gökyüzünde de tek İlâh'tır/imparatordur.
yeryüzünde de tek İlâh'tır/imparatordur.
O, bilir ve doğru hüküm/karar verendir.
85. Göklerin,
yeryüzünün
ve
ikisi arasında bulunanların mülkü/imparatorluğu
kendisine ait olan Allah ne yücedir!
Saatin bilgisi O'nun yanındadır.
O'nun huzuruna döndürülürsünüz.
86. Bazılarının O'ndan başka sığınıp yalvardıkları kimseler,
şefaate güç yetiremezler;
ancak hakikatleri bilenler şahitlik/şefaat edebilirler.
87. Eğer onlara kendilerini kim yarattı? diye sorsan,
elbette; "Allah" derler.
O halde bu sapkınlık neden?
88. O elçinin sözü şu olmuştur:
"Ey Rabbim!
Bunlar inanmayan bir topluluktur."
89. Sen onlardan vazgeç/ayrıl:
"Size selâm olsun/iyi günler" diyerek!
Çünkü yakında bilecekler!

DUHAN SURESİ

İniş Sırası: 64 • Mushaf Sırası: 44 • Mekki Sure • 59 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Ha, Mim.

2. APAÇIK kitaba ant olsun;
3. Biz onu, unutulmayacak bir gecede indirmeye başladık.
Çünkü Biz uyarıcıyız.
4. Bu hikmetli iş o gece yerine getirildi.
5. Katımızdan bir emir olarak! Şüphesiz Biz elçiler göndericiyiz;
6. Rabbinden bir rahmet/merhamet olarak!
Şüphesiz O işitendir, bilendir.
7. Göklerin, yeryüzünün ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir.
Eğer kesin inananlar iseniz!
8. O'ndan başka İlâh yoktur. Yaşatır ve öldürür.
Sizin de Rabbinizdir, önceki atalarınızın da Rabbi'dir.

9. AKSİNE, onlar şüphe içinde oynayıp duruyorlar!

10. ÖYLEYSE şimdi sen,
gökyüzünde açık bir duman görüneceği günü gözetle!
11. O, insanları sarıp kaplayıverir.
İşte bu, çok acıklı bir azaptır.
12. "Rabbimiz!
Azabı bizden kaldır.
Çünkü biz kesin inananlarız" (derler).
13. Artık onlar için öğüt almak nasıl mümkün olabilir ki?!
Oysa kendilerine apaçık bir elçi gelmişti.
14. Sonra ondan yüz çevirdiler ve dediler ki:
"Bu öğretilmiş/eğitilmiş/yönlendirilmiş bir mecnundur!"

15. Biz azabı birazcık kaldırırız,
ancak siz yine de eski halinize dönersiniz.
16. O gün büyük bir yakalayışla yakalarız.
Çünkü Biz intikam alıcıyız!

17. HİÇ KUŞKUSUZ Biz onlardan önce;
Firavun halkına yaptıklarının karşılığını verdik.
Onlara değerli bir elçi geldi.
18. "Allah'ın kullarını bana teslim edin.
Çünkü ben sizin için güvenilir bir elçiyim!
19. Allah'a karşı ululuk taslamayın!
Şüphesiz ben size apaçık bir kanıt getiriyorum.
20. Doğrusu ben, beni taşlamanızdan/kovmanızdan,
benim ve sizin Rabbiniz olan Allah'a sığındım.
21. Eğer bana inanmıyorsanız,
hiç değilse benden uzak durun/engellemeyin" (dedi).
22. Sonraları Rabbine:
"Bunlar suçlu bir toplum" diye dua etti.
23. (Allah da): "O halde kullarımı geceleyin yürüt.
Çünkü siz mutlaka takip edileceksiniz.
24. Denizi açık bırak!
Çünkü onlar ordu halinde gelip boğulacaklar.
25. Onlar nice bahçeleri ve pınarları terkettiler!
26. Nice ekinler/çiftlikler ve güzel konaklar!
27. Ve nice mutluluk verici nimetler!
28. İşte böyle, Biz bunları başka bir kavme miras bıraktık!
29. Gökyüzü ve yeryüzü onların üzerine ağlamadı!
Fırsat verilenlerden de olmadılar.

BÖLÜM 2

30. ANT OLSUN Biz, İsrailoğulları'nı alçaltıcı azaptan kurtardık.
31. Firavun'dan!..
Çünkü o, sınırı aşanlardan ululuk taslayan birisi idi.
32. Ant olsun bir ilme dayalı olarak;
onları *(yaşadıkları çağda)* diğer toplumlardan kabiliyetli kıldık.

33. Onlara içinde apaçık bir belâ bulunan,
işâretler *(mucizeler)* verdik.

34. BUNLAR da *(Mekke'de uyarılanlar)* şöyle diyorlar:
35. "İlk ölümümüzden başka bir şey yoktur,
biz yeniden diriltilecek değiliz.
36. Öyleyse atalarımızı getirin.
Eğer doğru söyleyenler iseniz!"
37. Onlar mı daha hayırlı/güçlü, yoksa Tubba Kavmi
ve
onlardan önceki kimseler mi?
Onları imha ettik.
Çünkü onlar, suç işleyen kimseler idiler.

38. GÖKLERİ, yeryüzünü ve ikisi arasında bulunanları;
oyun-eğlence olsun diye yaratmadık!
39. Biz ikisini de gerektiği gibi/hak üzere yarattık.
Fakat onların birçoğu bilmiyor!

40. GERÇEK ŞU Kİ; ayırt etme/hüküm günü,
onların hepsinin buluşma/duruşma günüdür.
41. O gün dostun dosta hiçbir şekilde yararı olmaz.
Ve onlara yardım da edilmez.
42. Allah'ın rahmet ettiği kimseler hariç!
Şüphesiz O; üstündür, esirgeyendir.

BÖLÜM 3

43. ŞÜPHESİZ o zakkum ağacı;
44. günahkârların yemeğidir.
45. Maden eriyiği gibi karınların içinde kaynar durur;
46. kızgın/kaynar suyun kaynaması gibi!
47. "Onu yakalayın ve cehennemin ortasına sürükleyin.
48. Sonra başının üstüne kaynar su azabından dökün."
49. "Tat bakalım! Çünkü sen kendince üstündün, şerefliydin!"
50. "Şüphesiz kuşkulanıp durduğunuz şey işte budur!"

51. MUHAKKAK Kİ,
korunup sakınanlar güvenli bir makamdadırlar.
52. Bahçelerde ve pınar başlarında.
53. İnce ipekten ve parlak atlastan giysiler giyerek,
karşılıklı otururlar.
54. İşte böyle! Biz onları iri gözlü eşlerle de eş kılmışızdır.
55. Orada güven içinde her türlü meyveyi isteyebilirler.
56. Orada ilk ölümden başka ölüm tatmazlar.
Ve onları cehennem azabından korumuştur.
57. Rabbinden bir lütuf olarak!
En büyük kazanç/mutluluk işte budur!

58. BÖYLECE Biz onu (Kur'an'ı),
senin lisanın ile kolay anlaşılır kıldık/hale getirdik ki;
insanlar düşünüp öğüt alsınlar.
59. Öyleyse sen gözetleyip bekle!
Çünkü onlar da gözetleyip bekleyenlerdir!

CASİYE SURESİ

İniş Sırası: 65 • Mushaf Sırası: 45 • Mekki Sure • 37 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Ha, Mim.

2. KİTABIN indirilmesi, güçlü
ve
hikmet *(doğru karar/hüküm)* sahibi Allah'tandır.
3. Şüphesiz göklerde
ve
yerde, inananlar için elbette ayetler *(çeşitli bilim konuları)* vardır.
4. Sizin yaratılışınızda ve yaydığı canlılarda da,
kesin inanan bir kavim için *(düşünüp araştırılması gereken)*
ayetler/ibretler/dersler/bilim konuları vardır.
5. Gece ile gündüzün değişmesinde,
Allah'ın gökten indirdiği rızıkta/yağmurda,
ölümünün ardından onunla *(yağmur ile)* yeri diriltmesinde
ve
rüzgârları *(değişik yönlerden)* çevirip estirmesinde,
aklını kullanan bir kavim için göstergeler/işâretler vardır.
6. İşte bunlar Allah'ın ayetleri!..
Onları sana gerçekle okuyoruz/bildiriyoruz.
Öyleyse Allah'tan
ve
O'nun ayetlerinden sonra hangi söze inanacaklar?

7. İFTİRACI, günahkâr her kişinin vay haline!
8. O, kendisine Allah'ın ayetleri okunurken işitir, sonra;
onları hiç duymamış gibi büyüklük taslamakta ısrar eder!
Artık onu can yakıcı bir azap ile müjdele.

9. Ayetlerimizden bir şey öğrendiğinde onu alaya alır!
İşte onlar var ya onlara alçaltıcı bir azap vardır.
10. Arkalarından da cehennem!
Onlara kazandıkları şeyler hiçbir şekilde fayda vermez.
Allah'tan başka edindikleri dostlar da fayda vermez.
Onlara büyük bir azap vardır.

11. İŞTE BU, bir hidayettir/yol göstermedir.
Rablerinin ayetlerini inkâr edenlere gelince;
onlara can yakıcı, çok acıklı bir azap vardır.

BÖLÜM 2

12. EMRİ *(tabiat kanunları)* gereğince gemilerin akıp gitmesi
ve
lütfundan aramanız için denizi size boyun eğdiren Allah'tır.
Umulur ki, şükredersiniz!
13. Göklerde ve yeryüzünde ne varsa hepsini,
kendisinden bir lütuf olarak istifadenize sundu.
Şüphesiz bunda düşünen bir kavim için işâretler vardır.
14. İnananlara de ki:
"Allah'ın günlerini ummayanları özgür bıraksınlar!
Her kavmin yaptıkları şeylerin karşılığını verir."
15. Kim yararlı bir iş yaparsa kendi lehinedir,
kim de kötülük yaparsa kendi aleyhinedir.
Sonra Rabbinizin huzuruna döndürülürsünüz.

16. DOĞRUSU BİZ;
İsrailoğulları'na kitap, hüküm/bilgelik
ve
nübüvvet/peygamberlik verdik.
Onları temiz şeylerden rızıklandırdık.
Onları *(yaşadıkları çağda)* diğer toplumlardan kabiliyetli kıldık.
17. Ve onlara dinlerinde/işlerinde açık deliller verdik.
Ancak onlara ilim geldikten sonra,
aralarındaki ihtiras/çekememezlik yüzünden ayrılığa düştüler.

Şüphesiz Rabbin,
kıyamet günü aralarında ihtilâf ettikleri şeyler hakkında
hüküm/karar verecektir.

18. Sonra seni de emirlerimiz bulunan bir yol üzere kıldık.
Öyleyse sen ona (Kur'an'a) uy!
Bilmeyenlerin hevalarına/tutkularına uyma!

19. Çünkü onlar,
Allah'tan gelecek olan hiçbir şeyi senden savamazlar.
Gerçekten zalimler birbirlerinin evliyâsı/dostlarıdırlar.
Allah da korunup sakınanların velisi/dostudur.

20. Bu (Kur'an ayetleri) insanlar için basîretlerdir *(söylediği sözün,
yapacağı davranışın ileride kendisine neye mâlolacağını;
sözü söylemeden, davranışı yapmadan önce düşündürendir).*
Kesin inananlar için bir yol gösterici ve rahmettir.

21. Yoksa kötülükleri işleyip duranlar kendilerini; iman edenler
ve
salih amel/faydalı işleri en iyi şekilde yapanlar ile,
hayatlarında
ve
ölümlerinde eşit tutacağımızı mı sandılar?
Ne kötü hüküm veriyorlar!

BÖLÜM 3

22. ALLAH gökleri ve yeri bir hesap ile yarattı.
Ta ki, herkes kazandığıyla karşılık görsün!
Onlara zulmedilmez.

23. ŞİMDİ SEN, arzusunu ilâh edinen
ve
Allah'ın bilgisi dahilinde kişiyi kendi sapıklığında bıraktığı;
işitmek istemeyen,
düşünmekten kaçan,
görmek istemeyen kimseyi gördün mü?
Artık Allah'ı dinlemedikten sonra onu kim doğru yola iletebilir?
Hâlâ düşünmüyor musunuz?

24. Dediler ki: “Hayat, sadece bu dünya hayatımızdır!
Ölürüz ve yaşarız.
Bizi zamandan başkası yok etmiyor!”
Oysa bu konuda onların hiçbir ilimleri yoktur.
Onlar sadece zannediyorlar/tahmin yürütüyorlar.
25. Açık açık ayetlerimiz onlara okunduğu zaman onların delilleri;
“Eğer doğru sözlüler iseniz atalarımızı getirin”,
demekten başkası değildir.
26. De ki: “Allah size hayat veriyor, sonra sizi öldürüyor.
Sonra da,
hakkında şüphe olmayan kıyamet gününde sizi toplar.
Ama insanların birçoğu bilmiyor.”

BÖLÜM 4

27. GÖKLERİN
ve
yerin mülkü/imparatorluğu Allah’ındır.
O Saat’in gelip çattığı gün;
işte o gün,
batıla/yanlışa sapanlar hüsrana uğrarlar.
28. Her toplumu dizleri üzerine çökmüş halde görürsün!
Her toplum kendi kitabına *(kayıtları tutulan kütüğüne)* çağırılır
(ve denilir ki:)
“Bugün, yaptıklarınızın karşılığı verilecektir.”
29. “İşte *(içinde tüm bilgilerinizi tuttuğumuz)* kitabımız!
Sizin aleyhinizde gerçeği konuşuyor.
Çünkü Biz, yaptıklarınızı kaydediyorduk.”

30. İNANIP,
salih amel/faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlara gelince,
Rableri onları rahmetine girdirir.
İşte apaçık kurtuluş/başarı budur!
31. İnkârcılara gelince:
“Ayetlerim size okunmuştu da siz büyüklük taslamış
ve böylece suçlu bir toplum olmuştunuz, değil mi?”

32. Şüphesiz "Allah'ın sözü gerçektir
ve
o Saat'te şüphe yoktur" denildiği zaman siz demiştiniz ki:
"Saat'in ne olduğunu bilmiyoruz.
Biz, onun ancak bir varsayım olduğunu sanıyoruz!
Kesin bilgi edinmiş değiliz" demiştiniz.
33. Yaptıkları işlerin kötülükleri onlara belli oldu
ve
kendisiyle alay ettikleri şey, onları kuşatıverdi.

34. DENİLDİ Kİ: "Bu gününüzle karşılaşmayı unuttuğunuz gibi,
Biz de bugün sizi unuturuz.
Barınağınız ateştir!
Ve size hiçbir yardımcı da yoktur."
35. İşte böylece siz Allah'ın ayetlerini alaya aldınız.
Dünya hayatında aldandınız.
Artık bugün ondan çıkarılmazlar,
özürleri de dinlenmeyecektir.

36. BU durumda bütün övgü;
göklerin Rabbi,
yeryüzünün Rabbi,
bütün âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.
37. Göklerde
ve
yeryüzünde büyüklük O'nundur!
Üstün ve güçlü olandır.
Doğru hüküm/karar verendir.

AHKÂF SURESİ

İniş Sırası: 66 • Mushaf Sırası: 46 • Mekki Sure • 35 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Ha, Mim.

2. KİTABIN indirilişi;
güçlü
ve
hikmet *(insanların faydasına olan bilgi)* sahibi Allah'tandır.
3. Gökleri, yeryüzünü ve ikisi arasında bulunanları,
ancak mükemmel hesap ve bir süre için yarattık.
İnkâr edenler uyarıldıkları şeylerden yüz çeviriyorlar.
4. De ki: "Gördünüz mü/gözünüzde canlandırdınız mı?
Allah'ın dışında yalvardığınız şeyler,
yeryüzünde neyi yarattılar bana göstersenize?
Yoksa onların göklerde bir ortaklıkları mı var?
Bana bundan önce indirilmiş bir kitap
veya
ilimden bir eser/bir bilgi kalıntısı getirin!
Eğer doğru söyleyenlerden iseniz."
5. Allah'ı bırakarak kıyamet gününe kadar,
kendisine cevap veremeyeceklere dua edenden/yalvarandan
daha sapık kim olabilir?
Oysa onlar *(ölüler [yatırlar], heykeller);*
bunların yalvarışlarından habersizdirler!
6. Bütün insanlar *(yargılanmak üzere)* toplandığı zaman,
onlara düşman kesilirler
ve
onların kendilerine kulluk ettiklerini inkâr ederler!

7. APAÇIK AYETLERİMİZ onlara okunduğu zaman,
kendilerine gelen gerçeği inkâr edenler dediler ki:
"Bu apaçık bir sihirdir."
8. Yoksa; "Onu uydurdu" mu diyorlar?
De ki: "Eğer ben onu uydurmuşsam,
Allah'tan bana cezayı *(savmaya/durdurmaya)* gücünüz yetmez.
Sizin onun hakkında yaptığınız taşkınlıkları,
O çok daha iyi bilir.
Benimle sizin aranızda şahit olarak O yeter.
Ve O; çok bağışlayan, çok esirgeyendir."
9. De ki: "Ben *(ilk kez elçilik verilen)* elçilerden bir türedi değilim!
Bana ve size ne yapılacağını da bilmem!
Ben ancak bana vahyedilene uyarım.
Ben apaçık bir uyarıcıdan başkası değilim."
10. De ki: "Bakın, hiç düşündünüz mü?
Bu Allah katından ise ve siz de onu inkâr etmişseniz;
İsrailoğulları'ndan bir şahit de *(meselâ Abdullah b. Selâm)*,
bunun benzerine şahitlik edip inanmışsa
ve
siz yine de büyüklük taslayıp tenezzül etmemişseniz!..
Şüphesiz Allah zalimler topluluğunu doğru yola iletmez."

BÖLÜM 2

11. İNKÂR EDENLER, inananlar için dediler ki:
"Eğer iyi bir şey olsaydı onlar bizden öne geçemezlerdi."
Onunla doğruya yönelmediklerinden dolayı;
"Bu çok eski bir uydurmadır" diyorlar.
12. Bundan önce de bir yol gösterici/önder
ve
bir rahmet olarak Musa'nın kitabı vardır.
Bu da kendinden öncekileri doğrulayıcı/tasdik edici bir kitaptır.
Arap lisânı *(anladıkları/konuştukları dil)* ile;
zulmedenleri uyarmak için
ve
iyilik yapanlara bir müjde olarak indirilmiştir.

13. "Şüphesiz Rabbimiz Allah'tır" diyen,
sonra da dosdoğru olanlara korku yoktur
ve
onlar *(ahirette)* üzülmeyeceklerdir!
14. İşte onlar, cennet arkadaşlarıdır.
Mükâfat olarak orada sürekli kalıcıdırlar.
Yapmış olduklarına karşılık olarak!

15. BÖYLECE Biz insana,
ana-babasına iyi davranma görevini verdik.
Annesi onu zahmetle taşıdı ve onu zahmetle doğurdu!
Onun taşınması ve sütten kesilmesi otuz aydır.
Nihayet güçlü çağına ulaşıp da kırk yaşına varınca dedi ki:
"Rabbim! Bana ve ana-babama verdiğin nimetine şükretmeye
ve
razı olduğun işler yapmaya *(emirlerini bildirerek)* beni sevk eyle!
Benim için soyumdan gelenler de iyi kimseler olsunlar!
Şüphesiz ben Sana tövbe ettim
ve
elbette ben teslim olanlardanım."
16. Onlar öyle kişilerdir ki;
yaptıklarının en iyisini onlardan kabul ederiz
ve
onların kötülüklerinden geçeriz.
Cennet arkadaşları arasındadırlar.
Bu, kendilerine vadedilen dosdoğru bir vaattir.
17. Fakat o kimse ki ana-babasına: "Öf size!
Bana tekrar diriltilip çıkarılacağımı mı söylüyorsunuz?
Benden önce nice nesiller gelip geçmiş iken!" der.
İkisi de Allah'a sığınarak dediler ki:
"Yazık sana! İman et. Kesinlikle Allah'ın sözü gerçektir."
O ise: "Bu eski masallardan başka bir şey değildir!" der.
18. İşte bunlar; cinlerden
ve
insanlardan, kendilerinden önce geçen topluluklar içinde,
azabı hak etmiş kimselerdir.
Gerçekten onlar, zarara uğrayanlardır.

19. Her birinin yaptıkları işlere göre dereceleri vardır.
Kendilerine hiçbir haksızlık yapılmaz,
yaptıklarının karşılığı tam verilir.
20. İnkâr edenlere ateşe sunuldukları gün (şöyle denir):
"Siz, güzel şeylerinizi dünya hayatında tüketip yok ettiniz!
Orada onlarla keyif sürdünüz.
Bugün, alçaltıcı azap ile cezalandırılacaksınız.
Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslamanızdan
ve
yoldan çık(ıp azıtmış ol)manızdan dolayı!"

BÖLÜM 3

21. VE BİR DE, Âd'ın kardeşini (Hud'u) hatırla.
Hani bir zaman, Ahkâf 'taki kavmini uyarmıştı;
ki, ondan önce de sonra da nice uyarıcılar gelip geçmiştir:
"Allah'tan başkasına kulluk etmeyin!
Çünkü ben üzerinize/başınıza,
zorlu/büyük bir günde azabın gelmesinden korkuyorum."
22. Dediler ki: "Sen bizi ilâhlarımızdan çevirmek için mi geldin?
Öyleyse, bizi tehdit ettiğin şeyi getir!
Eğer doğru söyleyenlerden isen!"
23. Dedi ki:
"Bilgi *(acele istediğiniz şeyin bilgisi)* ancak Allah katındadır.
Ben size kendisiyle gönderildiğim mesajı tebliğ ediyorum.
Ancak, ben sizi cahillik eden bir kavim olarak görüyorum."
24. Derken onu,
vadilerine doğru gelen bir bulut halinde gördükleri zaman:
"Bu, bize yağmur getirecek bir buluttur" dediler.
Hayır o, acele gelmesini istediğiniz şeydir!
İçinde çok acıklı azap bulunan bir rüzgârdır.
25. Rabbinin emriyle herşeyi perişan eder.
Derken öyle oldular ki;
evlerinden başka hiçbir şey görünmez oldu!
Biz, suçlular topluluğunu işte böyle cezalandırırız!
26. Ant olsun, onlara size vermediğimiz güç ve servet vermiştik.
Onlar için kulaklar, gözler ve gönüller kılmıştık.

Ancak ne kulakları,
ne gözleri
ve
ne de gönülleri kendilerine hiçbir şekilde fayda sağlamadı.
Çünkü onlar,
Allah'ın ayetlerini bile bile inkâr ediyorlardı.
Ve kendisiyle alay edip durdukları şey onları kuşatıverdi!

BÖLÜM 4

27. ANT OLSUN,
Biz çevrenizdeki kentlerden bazısını yıkıma uğrattık.
Ayetleri uzun uzun iyice açıkladık.
Dönsünler diye!
28. Allah'ı bırakıp da;
O'na yakınlık sağlamaları için edindikleri ilâhları,
kendilerine yardım etselerdi ya!
Aksine kendilerinden uzaklaşarak kaybolup gittiler.
İşte bu *(sahte ilahlık)* onların yakıştırmaları
ve
(Allah'a) iftira etmiş oldukları şeylerdir.

29. BİR ZAMAN cinlerden birkaçını,
Kur'an'ı dinlemek üzere sana yöneltmiştik.
Ne zaman ki onlar,
onu dinlemeye hazır olunca (birbirlerine):
"Susun!" dediler.
Okuma bitirilince,
kendi kavimlerine 'uyarıcılar olarak' döndüler.
30. Dediler ki: "Ey kavmimiz!
Şüphesiz biz;
Musa'dan sonra indirilen,
kendinden önceki kitapları tasdik eden/onaylayan,
gerçek üzere kılavuzluk yapan
ve
dosdoğru bir yola götüren/yolu gösteren bir kitap dinledik.

31. Ey kavmimiz!
Allah'ın davetçisine uyun.
O'na inanın ki;
O (Allah) da günahlarınızın bir kısmını bağışlasın.
Sizi can yakıcı bir azaptan korusun.
32. Kim Allah'ın davetçisine uymazsa,
yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacak değildir.
Ve onun, O'ndan (Allah'tan) başka evliyası/dostları yoktur.
İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler."

33. ÖYLEYSE onlar;
gökleri
ve
yeryüzünü yaratan,
bunları yaratmakla da yorulmayan Allah'ın,
ölüleri diriltmeye kadir olduğunu görmediler mi?
Evet şüphesiz O, herşeye gücü yetendir.
34. İnkâr edenlere ateşe sunulacakları gün:
"Bu gerçek değil miymiş?" denilir.
"Rabbimiz hakkı için, evet gerçekmiş" derler.
Der ki:
"Öyleyse, azabı tadın! İnkâr etmiş olmanızdan dolayı."

35. O HALDE sen sabret; elçilerden,
azim sahiplerinin/üstün irade sahibi olanların sabrettiği gibi!
Onlar için acele etme!
Onlar tehdit edildikleri/vadedildikleri şeyi gördüğü zaman,
gündüzün bir saatinden başka kalmamış gibi olurlar!
Bu bir tebliğdir/bildiridir,
doğru yoldan çıkmış topluluktan başkası helâk edilir mi hiç?

ZARİYAT SURESİ

İniş Sırası: 67 • Mushaf Sırası: 51 • Mekki Sure • 60 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. ANT OLSUN/düşün; savurarak kaldıranları,
2. yükle yüklenmişleri,
3. sonra kolayca akıp gidenleri,
4. sonra emri taksim edenleri!
5. Size vadedilen mutlaka doğrudur.
6. Ve şüphesiz ki,
din (hesap) günü muhakkak olacaktır.

7. ANT OLSUN/düşün, yörüngelere sahip gökyüzünü!
8. Şüphesiz siz, binbir çeşit söz içindesiniz.
9. Çevrilen kimse ondan *(sözlere aldanarak)* çevriliyor.
10. O *(çeşitli/çelişkili sözleri ortaya atan)* yalancılar kahrolsun!
11. Onlar bir aptallık içinde yanılıyorlar.
12. "Hesap
ve
ceza/din günü ne zaman" diye soruyorlar?
13. O gün onlar ateş üzerindedirler,
yaptıklarına karşılık olarak!
14. "Fitnenizi/yapmış olduğunuzun karşılığını tadın!
Acele isteyip durduğunuz şey işte budur!"

15. ŞÜPHESİZ, korunup sakınanlar cennetlerde,
pınarların başlarındadır.
16. Rablerinin kendilerine verdiğini alırlar.
Çünkü onlar bundan önce (dünyada) iyi davrananlar idiler.
17. Geceleyin pek az uyuyorlardı.
18. Seherlerde bağışlanma diliyorlardı.

19. Onların mallarında çaresiz
ve
yoksul için bir hak vardı.

20. YERYÜZÜNDE, kesin inananlar için ayetler vardır.
21. Kendi canlarınızda da öyle (ayetler var!)
Hâlâ gerçeği görmüyor musunuz?
22. Gökyüzünde rızkınız da tehdit edildiğiniz şey de var.
23. Gökyüzünün ve yeryüzünün Rabbine ant olsun ki,
kuşkusuz o sizin konuşmanız gibi gerçektir.

BÖLÜM 2

24. İBRAHİM'İN şerefli konuklarının haberi sana geldi mi?
25. Hani bir zaman, onun yanına girdiler; "Selâm" dediler.
O da: "Selâm, tanınmamış topluluk!" dedi.
26. Hemen, bir bahane ile ailesine gitti, besili bir buzağı getirdi.
27. Derken onu önlerine yaklaştırdı; "Yemez misiniz?" dedi.
28. *(Yemekle ilgilenmediklerini görünce)* onlardan dolayı içine
bir korku düştü.
"Korkma" dediler.
Ve ona bilgin bir oğul müjdelediler.
29. Karısı hayretler içinde geldi ve ellerini yüzüne vurarak:
"Kısır bir kocakarı!.." dedi.
30. Dediler ki: "Böyledir! Bunu Rabbin buyurdu.
Şüphesiz O, hikmet sahibidir, bilendir."

31. (İBRAHİM): "Ey elçiler, asıl göreviniz nedir?" dedi.
32. Dediler ki:
"Biz, suçlu bir kavim üzerine gönderildik:
33. Üzerlerine çamurdan taşlar gönderelim diye.
34. (Her biri) sınırı/haddi aşanlar için,
Rabbinin katında işâretlenmiş!"
35. Derken, orada müminlerden kim varsa çıkardık.
36. Zaten orada bir ev dışında teslim olmuş kişiler de bulamadık.
37. Orada acıklı azaptan korkan kişiler için bir ibret bıraktık.

38. MUSA'da da... *(alınacak çok ibret-ders vardır).*
Hani onu apaçık bir kanıtla Firavun'a göndermiştik;
39. ancak o, bütün kuvvetiyle yanı üzere döndü/sırtını çevirdi.
Ve: "Bu bir büyücü veya mecnundur" dedi.
40. Biz de derhal onu
ve
ordusunu yakaladık onları denize fırlatıverdik;
o *(Firavun boğulurken)* kendi kendini kınıyordu!..

41. ÂD KAVMİNDE DE!..
Hani, onların üzerlerine de köklerini kesen bir rüzgâr gönderdik.
42. Üzerinden geçtiği hiçbir şeyi bırakmıyor,
ancak onu kül gibi yapıp dağıtıyordu.

43. SEMUD KAVMİNDE DE!..
Hani onlara: "Bir süreye kadar faydalanın" denilmişti.
44. Rablerinin emrine baş kaldırdılar.
Bakınıp dururlarken onları yıldırım yakaladı.
45. O zaman kalkmaya güçleri yetmedi,
yardım edenleri de olmadı.

46. DAHA ÖNCE DE Nuh Kavmini... *(bir süre faydalandırmıştık).*
Şüphesiz onlar*(ın tümü)* fasık bir kavim idiler.

BÖLÜM 3

47. EVRENİ/göğü/uzayı kuvvetle, sapasağlam bina ettik/kurduk.
Ve şüphesiz Biz onu genişletiyoruz.
48. Yeryüzünü de döşedik. Ne güzel döşeyiciyiz Biz!
49. Herşeyden çift çift yarattık. Düşünüp öğüt alasınız diye.
50. Öyleyse; "*(Edindiğiniz sahte ilahlardan)* Allah'a kaçın/sığının!
Şüphesiz ben size, O'ndan gelen apaçık uyarıcıyım.
51. Allah ile beraber başka bir ilâh/tanrı uydurmayın!
Şüphesiz ben size O'ndan gelen apaçık bir uyarıcıyım."

52. İŞTE BÖYLE!
Onlardan öncekilere de ne kadar peygamber geldiyse,
mutlaka: "Büyücü ya da mecnundur" dediler.
53. Bunu birbirlerine tavsiye mi ettiler?
Aksine onlar azgın bir topluluktur.
54. Öyleyse onlardan yüz çevir. Artık sen kınanacak değilsin.
55. Sen yine de *(kulak veren herkese)* hatırlat/öğüt ver.
Çünkü öğüt/hatırlatmak müminlere fayda verir!

56. BEN cinleri *(insanın algılayamadığı varlıkları)*
ve
insanları ancak Bana ibadet etmeleri için yarattım.
57. Ben onlardan bir rızık istemiyorum
ve
Beni doyurup beslemelerini de istemiyorum.
58. Şüphesiz O Allah çokça rızık yaratandır,
sarsılmaz kuvvet sahibidir.
59. Şüphesiz ki bu zulmeden/hain kimselere,
arkadaşlarının azap payı gibi bir pay vardır.
Acele etmesinler.
60. Kendilerine vadedilen günlerinden dolayı,
vay o gerçeği inkâr edenlere/gizleyenlere!

GAŞİYE SURESİ

İniş Sırası: 68 • Mushaf Sırası: 88 • Mekki Sure • 26 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. HER yanı sarıp kaplayacak olanın haberi sana geldi mi?
2. Yüzler vardır; o gün eğilmiş,
3. çalışmış, boşuna yorulmuş!
4. Kızgın bir ateşe yaslanır.
5. Kaynayan/son derece ısınmış/kızgın bir kaynaktan içirilir.
6. Onlara kötü kokulu bir dikenden başka yiyecek yoktur.
7. O ise ne besler, ne de açlığı giderir.

8. YÜZLER VARDIR; o gün nimet içinde mutludur,
9. çalışmasından hoşnutturlar.
10. Yüksek bir cennetin içinde!
11. Orada boş bir lâf işitmezler.
12. Orada kesintisiz bir kaynak vardır.
13. Orada yüksek yüksek/yükseltilmiş tahtlar vardır.
14. Ve hazırlanmış/konulmuş kadehler,
15. dizilmiş yastıklar
16. ve
serilmiş saçaklı halılar (vardır!)

17. PEKİ *(o yeniden dirilmeyi inkâr edenler)*;
yağmur yüklü bulutlara/deveye bakmıyorlar mı,
nasıl yaratılmış?
18. Gökyüzüne,
nasıl yükseltilmiş?
19. Dağlara,
nasıl dikilmiş?
20. Yeryüzüne,
nasıl yayılıp döşenmiş?

21. HAYDİ HATIRLAT/öğüt ver!
Sen sadece bir öğüt verensin.
22. Onların üzerinde bir zorlayıcı değilsin!
23. Ancak kim yüz çevirir ve inkâr ederse,
24. Allah onu en büyük azap ile azaplandırır.
25. Mutlaka onların dönüşü Bizim huzurumuzadır.
26. Sonra onların hesaplarını görmek de elbette Bize aittir.

KEHF SURESİ

İniş Sırası: 69 • Mushaf Sırası: 18 • Mekki Sure • 110 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. BÜTÜN ÖVGÜLER Allah'a aittir!
O ki,
kitabı kuluna indirdi
ve o[kitabı]na,
(anlaşılmasını güçleştirecek) hiçbir eğrilik/zorluk koymadı!
2. Dosdoğrudur!
Kendi katından gelecek şiddetli bir azaba karşı uyarmak
ve
salih amel/faydalı işleri en iyi şekilde yapan müminlere,
kendileri için,
güzel bir mükâfatın bulunduğunu müjdelemek için!
3. Orada sonsuz kalıcıdırlar.
4. "Allah çocuk edindi" diyenleri uyarmak için.
5. Bu hususta ne kendilerinin,
ne de atalarının bir bilgisi vardır.
Ağızlarından ne de ağır bir söz çıkıyor.
Sadece yalan söylüyorlar.

6. BELKİ de sen onların arkalarından,
bu söze inanmazlarsa kendini harap edeceksin!
7. Şüphesiz Biz,
yeryüzündeki şeyleri bir süs/bir araç kıldık ki;
insanların hangisinin daha güzel iş yaptığını açığa çıkaralım
(yaptıklarının tam karşılığını verelim) diye.
8. Şüphesiz Biz,
yeryüzünün üzerindekilerini kupkuru bir toprak yapıcılarız.

9. SEN Kehf *(mağara ashabı/arkadaşları)*
ve
Rakîm ashabını *(yazılı metin sahibi arkadaşlarını),*
Bizim şaşılacak ayetlerimizden mi sanıyorsun?
10. Hani o gençler mağaraya sığındılar ve dediler ki:
"Rabbimiz! Bize katından bir rahmet ver.
Bize şu işimizden bir kurtuluş yolu hazırla!"
11. Böylece Biz de nice yıllar o mağara içinde onları uyuttuk.
12. Sonra onları uyandırdık ki; iki taraftan hangisinin
kaldıkları süreyi daha iyi hesap edeceği bilinsin.

BÖLÜM 2

13. ONLARIN haberlerini sana gerçek olarak anlatıyoruz.
Şüphesiz onlar Rablerine iman etmiş gençlerdi,
Biz de onlara doğruluklarını/hidayetlerini artırmıştık.
14. Onların kalplerini kuvvetlendirmiştik.
Hani kalktılar hemen dediler ki:
"Bizim Rabbimiz göklerin ve yeryüzünün Rabbidir.
Artık biz O'ndan başka bir ilâha asla yalvarmayacağız!
O zaman saçma sapan bir şey söylemiş oluruz.
15. İşte şunlar bizim halkımız O'nun dışında ilâhlar edindiler.
Onlar hakkında açık bir kanıt getirmeleri gerekmez miydi?
Allah'a yalan uyduran kimseden daha zalim kim olabilir?"
16. Ve *(içlerinden biri demişti ki):* "Madem ki siz, onlardan
ve
Allah'tan başka kulluk ettikleri şeylerden uzaklaştınız,
öyleyse mağaraya sığının ki, Rabbiniz size rahmetinden yaysın
ve
işinizde size bir kolaylık hazırlasın."

17. VE güneşi bir görseydin,
doğduğu zaman mağaralarından sağa doğru eğiliyor,
battığı zaman da sola doğru dokunarak giderdi.
Ve onlar mağaranın genişçe bir odası içinde idiler.
İşte bu Allah'ın ayetlerinden/işâretlerinden biriydi!

Allah; doğruyu dileyenleri/isteyenleri doğru yola ilettiğinde,
işte o kimse doğru yolu bulmuştur.
Sapıklığı isteyenleri de sapıklıkta bıraktığında,
kesinlikle ona doğru yolu gösteren bir dost bulamazsın.

BÖLÜM 3

18. ONLAR uykuda iken sen onları uyanık sanırdın.
Biz onları sağa-sola çevirirdik.
Onların köpeği de,
mağaranın girişinde iki kolunu/ayağını uzatmış durumdaydı.
Onları o durumda görseydin elbette onlardan dönüp kaçardın!
Kesinlikle onlardan dolayı içine bir ürperti dolardı.
19. İşte böylece;
onları dirilttik ki, kendi aralarında birbirlerine sorsunlar diye.
İçlerinden sözcü birisi: "Ne kadar kaldınız?" dedi.
"Bir gün veya bir günün bir parçası kadar kaldık!" dediler.
Dediler ki: "Ne kadar kaldığımızı Rabbimiz daha iyi bilir.
Şimdi siz birinizi şu gümüş ile şehre gönderin de baksın,
hangi yiyecek daha temiz ise ondan size bir yiyecek getirsin.
Ancak çok dikkatli davransın, sakın sizi kimseye sezdirmesin!
20. Çünkü onlar sizi ele geçirirse taşlarlar
veya
sizi kendi dinlerine döndürürler.
O zaman sonsuza kadar mutlu olamazsınız."

21. İŞTE BU YOLLA/böylece onları buldurduk ki,
Allah'ın vadinin gerçek olduğunu
ve
kendisinde hiç şüphe olmayan kıyamet saatinin geleceğini
bilsinler.
Hani onlar, işlerini kendi aralarında birbirleriyle tartışıyorlardı:
Bir kısmı; "Onların üzerine bir bina yapın,
Rableri onların durumunu daha iyi bilir" diyorlardı.
Onlar hakkında yapılan tartışmada galip gelenler:
"Biz mutlaka onların üzerine bir mescit yapacağız" dediler.

22. “Onlar üçtür, dördüncüleri köpekleridir” derlerse;
“Beştirler, altıncıları da köpekleridir” derlerse;
“Gayb/bilinmeyen hakkında” tahmin yürütürlerse;
“Yedidirler, sekizincileri de köpekleridir” derlese;
de ki: “Onların sayısını Rabbim daha iyi bilir.
Onların kayda değer bir bilgiye sahip olanları çok azdır.
Artık onlar hakkında,
açıkça bilinenler dışında hiç kimse ile tartışmaya girme!
Ve onlar hakkında,
bilgi almak için de hiç kimseye bir soru sorma!”

BÖLÜM 4

23. VE HİÇBİR ŞEY için asla:
“Ben bunu yarın mutlaka yapacağım” deme!
24. “Ancak Allah izin verirse!” (de).
Unuttuğun zaman da Rabbini an ve de ki:
“Umarım Rabbim,
beni bundan daha yakın bilgiye yaklaşmam için,
doğruya yöneltip iletir.”

25. VE (BAZILARI);
onların mağaralarında üç yüz yıl kaldı*(ğını ileri sürüyor)*
ve
kimileri de *(bu sayıya)* dokuz yıl daha ilâve ediyorlar.
26. *(Bu onların iddialarıdır)*.
De ki: “Onların ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir.
Göklerin ve yeryüzünün gaybı/görülemeyeni O’nundur.
O, ne güzel görendir.
Ve O, ne güzel işitendir
Onların O’ndan başka bir velisi/yardımcısı yoktur.
Kendi hükmüne/kararına hiç kimseyi ortak etmez.”

27. ÖYLEYSE Rabbinin kitabından sana vahyolunanı oku!
O’nun sözlerini değiştirecek yoktur.
Ve asla O’nun dışında bir sığınak da bulamazsın!

28. Sen sabah akşam,
Rablerinin rızasını isteyerek yalvaran kimselerle beraber ol!
Dünya hayatının süsünü isteyerek onlardan gözlerini ayırma!
Kalbi Bizi anmaktan gafil olan,
sırf tutkusuna uyan
ve
işi hep aşırılık olan kimseye uyma!

29. DE Kİ: "Bu gerçek Rabbinizdendir."
Artık inanmak için gerekeni yapan inansın,
kâfir olmak için gerekeni yapan da kâfir olsun.
Şüphesiz Biz, yanlış yapan/zalimler için bir ateş hazırladık;
çadırı/duvarları kendilerini kuşatan bir ateş!
Eğer imdat/yardım dilerlerse;
yüzleri haşlayan erimiş maden gibi bir su ile yardım edilirler.
Ne kötü bir içecek! Ve ne kötü bir dayanak!
30. O kimseler ki;
iman edip salih amel/faydalı işleri en iyi şekilde yapmışlardır.
Şüphesiz Biz,
güzel bir amel/iş yapan kimsenin de ücretini zayi etmeyiz.
31. Onlar öyle kimselerdir ki;
kendileri için altlarından ırmaklar akan Adn Cennetleri vardır.
Orada altından bileziklerle süslenip bezenirler.
İnce has ipekten ve ağır işlenmiş atlastan yeşil giysiler giyerler.
Koltuklar üzerine yaslanırlar.
Ne güzel bir ödül! Ne güzel bir dayanak!

BÖLÜM 5

32. ONLARA şu iki adamın misalini anlat:
Birine, iki üzüm bağı/bahçesi vermiş,
onları hurmalıklarla çevirmiştik.
İkisi arasında da ekinler bitirmiştik.
33. Her iki bağ da/bahçe de meyvelerini verdi,
hiçbir şeyi eksik bırakmamıştı.
Aralarından bir de ırmak akıtmıştık.

34. Onun bir geliri vardı.
Arkadaşıyla konuşurken ona dedi ki:
"Ben senden malca daha zengin, adamca daha güçlüyüm".
35. Ve o, kendi kendisine yazık ederek bağına girdi ve dedi ki:
"Sonsuza kadar bunun yok olacağını sanmam!
36. Kıyamet saatinin gerçekleşeceğini de sanmıyorum.
Eğer Rabbime tekrar döndürülsem bile,
mutlaka yer
ve
sonuç itibariyle bundan daha iyisini bulurum."
37. Kendisiyle konuşan arkadaşı dedi ki:
"Sen, seni topraktan, sonra bir damla nutfeden/sudan yaratan,
sonra da seni bir adam olarak şekillendireni
inkâr mı ediyorsun?
38. Ama O Allah benim Rabbimdir.
Ben Rabbime hiç kimseyi ortak koşmam!
39. Bağına girdiğin zaman: "Allah ne güzel dilemiş/yaratmış!
Güç yalnız Allah'ındır" demen gerekmez miydi?
Gerçi sen beni malca ve evlâtça fakir görüyorsun!..
40. Belki Rabbim bana senin bağından daha iyisini verir.
Seninkine de gökyüzünden bir afet/belâ gönderir de,
kupkuru bir toprak oluverir!
41. Veya onun suyu yerin dibine çekilir de,
bir daha onu arayıp bulamazsın!"
42. Derken onun serveti/mahsûlü kuşatılıp yok edildi.
(Bağ sahibi) hemen ona harcadığı şeylere *(içi yanarak)*,
ellerini ovuşturmaya başladı.
Bağ çardakları üzerine çökmüş kalmıştı!
Şöyle diyordu: "Ah, ne olurdu ben/yazıklar olsun bana,
Rabbime hiç kimseyi ortak koşmasaydım!"
43. Allah dışında kendisine yardım edecek bir topluluk da yoktu.
Kendi kendine de yardım edemedi.
44. İşte bu durumda velâyet/yardım ve koruyuculuk,
gerçek olan Allah'a aittir.
Sevap/mükâfat vermek bakımından en iyi,
en güzel sonucu vermek yönünden de en iyi olan O'dur.

BÖLÜM 6

45. SEN ONLARA dünya hayatının misalini şöyle anlat:
O, gökyüzünden indirdiğimiz bir su gibidir.
Onunla yeryüzünün bitkileri birbirine karışmıştır.
Sonra da rüzgârların savurduğu çöp kırıntıları olmuştur.
Allah herşeye muktedîrdir/herşeye güç yetirendir!
46. Mal ve çocuklar dünya hayatının süsüdür.
Faydalı olan kalıcı işler ise Rabbinin katında,
sevapça daha iyi, umut bağlamaya daha lâyıktır.
47. O gün dağları yürütürüz
ve
yeryüzünü dümdüz olmuş/çırılçıplak görürsün.
Onların hepsini toplamışızdır,
içlerinden hiçbirini geride bırakmamışızdır.
48. Hepsi sıra sıra Rabbinin huzuruna sunulmuşlardır.
Ant olsun, sizi ilk defa yarattığımız gibi Bize geldiniz.
Oysa siz, sizin için;
belli bir hesap zamanı tayin etmeyeceğimizi sanmıştınız.
49. Kitap ortaya konulmuştur.
Artık suçluları onun içindekilerden dolayı,
korkar bir durumda görürsün.
Derler ki:
"Eyvahlar bize! Bu kitaba ne oluyor böyle?
Küçük-büyük hiçbir şeyi bırakmıyor,
herşeyi toplamış sayıp döküyor!"
Yaptıkları şeyleri hazır olarak bulmuşlardır.
Rabbin hiç kimseye zulmetmez!..

BÖLÜM 7

50. VE (HATIRLA Kİ) Biz bir zaman meleklere:
"Âdem'i selamlayın/önünde saygı ile eğilin" demiştik.
İblis dışında hepsi saygı ile eğildiler/selamladılar.
O (İblis), cinlerden *(algılayamadığınız varlıklardan)* idi.
Rabbinin emrinden/sözünden/söylediğinden dışarı çıktı.
Onu ve soyunu Benim dışımda dostlar mı ediniyorsunuz?

Oysa onlar, sizin için saldırgan bir düşmandırlar.
Ne kötü bir değiştirmedir!
51. Ben onları göklerin, yeryüzünün
ve
kendilerinin yaratılmasına da şahit tutmadım.
Ben, saptırıcıları destekçi olarak tutmuş değilim!
52. O gün Allah der ki:
"Bana ortak zannettiğiniz ortaklarımı çağırın."
Onları çağırdılar fakat kendilerine cevap veremediler.
Biz onların aralarına bir uçurum koyduk.
53. Suçlular ateşi görmüşler,
artık onun içine gireceklerini anlamışlardır.
Fakat kaçıp kurtulacakları bir yer bulamamışlardır.

BÖLÜM 8

54. İŞTE BUNUN GİBİ, Biz bu Kur'an'da insanlar için,
her örnekten çeşitli açıklamalar yaptık.
İnsan ise tartışmaya çok düşkündür.
55. İnsanları,
kendilerine hidayet/yol gösterici Kitap/Kur'an geldiği zaman,
inanmaktan
ve
Rablerinden bağışlanma dilemekten alıkoyan şey;
öncekilere uygulanan sünnetin/uygulamanın
kendilerine de uygulanması
veya
azabın açıkça karşılarına gelmesini istemeleridir,
(zira kitapta anlatılanlara inanmıyorlar).
56. Biz, elçileri müjdeleyiciler
ve
uyarıcılar olmaktan başka bir maksatla göndermedik!
İnkâr eden kimseler ise,
gerçeği yalanla etkisiz kılmak için mücadele ediyorlar.
Onlar Benim ayetlerimi
ve
uyarıldıkları şeyleri alay konusu yaptılar.

57. Rabbinin ayetleri kendisine hatırlatıldığı halde;
onlardan yüz çeviren
ve
ellerinin öne sürdüğünü unutandan daha zalim kim olabilir?
Onlar,
kalplerini *(duygusal zekalarını)* onu kavramak için işletmiyorlar
ve
kulakları ile de işitmek istemiyorlar.
Dolayısıyla sen onları doğru yola çağırsan bile,
bu halde doğru yola asla gelmiyorlar.
58. *(Bununla birlikte)* rahmet sahibi, çok bağışlayan Rabbin;
onları kazandıkları şeylerle hemen cezalandıracak olsaydı,
elbette azabı onlar için çabuklaştırırdı.
Fakat onlar için vadedilen bir zaman vardır.
Artık O'ndan kaçıp sığınacak bir yer bulamayacaklardır.
59. İşte şu kentler! Zulmeden önceki toplumları imha ettik;
Biz onları imha etmeden önce bir süre vermiştik.

BÖLÜM 9

60. HANİ Musa genç yardımcısına demişti ki:
"İki denizin birleştiği yere ulaşıncaya kadar durmayacağım
veya
uzun bir zaman yürüyeceğim."
61. İki denizin birleştikleri yere ulaştıkları zaman,
balıklarını unuttular;
o, sıyrılıp akarak denizde yolunu tutmuştu.
62. Orayı geçip gittiklerinde genç yardımcısına dedi ki:
"Kuşluk/sabah yiyeceğimizi bize getir.
Andolsun bu yolculuğumuzda epeyce yorgunluk çektik."
63. (Genç adam): "Gördün mü?" dedi.
"Kayaya sığındığımız zaman doğrusu ben balığı unuttum.
Onu hatırlamamı bana şeytandan başkası unutturmadı.
Acayip bir şekilde denizin içinde yolunu tutup gitti."
64. (Musa): "Aradığımız şey işte buydu!" dedi.
Kendi izlerini takip ederek derhal geri döndüler.

65. ORADA kullarımızdan bir kul buldular;
kendisine katımızdan bir rahmet
ve
tarafımızdan ona bir ilim öğretmiştik/emir vermiştik.

66. Musa dedi ki: "Sana öğretilenden,
doğruya ileten bilgiyi bana da öğretmen için,
sana tabi olabilir/seni izleyebilir miyim?"

67. (O kul) dedi ki:
"Doğrusu, sen benimle beraber bulunmaya sabredemezsin!

68. Nasıl sabredebilirsin ki; iç yüzünü bilmediğin
ve
onunla *(bizzat kendi ilminle yakinen anlayamadığın)*
kavrayamadığın bir şeye?"

69. (Musa): "İnşallah beni sabırlı bulacaksın.
Ben hiçbir işte de sana karşı gelmem" dedi.

70. (O kul) dedi ki: "Eğer bana uyarsan,
yaptığım hiçbir şey hakkında bana soru sorma!
Ta ki, ben onu sana söyleyip anlatıncaya kadar."

BÖLÜM 10

71. BUNUN ÜZERİNE yürüyüp gittiler.
Nihayet gemiye bindikleri zaman gemiyi delerek yaraladı.
(Musa): "Yolcularını boğmak için mi gemiyi deldin?
Gerçekten sen şaşırtıcı bir iş yaptın" dedi.

72. (O kul) dedi ki:
"Ben sana, 'benimle bulunmaya sabredemezsin' demedim mi?"

73. (Musa) dedi ki:
"Unuttuğum şeyden ötürü beni sorguya çekip kınama,
bu işimden dolayı bana bir güçlük çıkarma."

74. YİNE yürüdüler. Nihayet bir gence rastladıklarında,
o *(kul, yani insan suretindeki melek)* hemen onu öldürdü.
(Musa): "Temiz bir canı katlettin ha!
Bir nefse/cana karşılık olmaksızın.
Doğrusu sen çirkin bir iş yaptın" dedi.

75. (O kul) dedi ki:
“Ben sana; ‘benimle bulunmaya sabredemezsin’ demedim mi?”
76. (Musa) dedi ki: “Eğer bundan sonra sana bir şey sorarsam,
artık bana arkadaş olma!
Artık tarafımdan sana bir özür ulaşmıştır.”

77. YİNE yola koyuldular.
Nihayet bir kasaba halkına vardıkları zaman,
halkından yemek istediler.
Kasaba halkı onları konuk olarak ağırlamaktan kaçındılar.
Orada yıkılmak üzere olan bir duvar gördüler.
(O kul) hemen o duvarı doğrulttu/tamir etti, sağlamlaştırdı.
(Musa): “Eğer isteseydin buna karşılık bir ücret alırdın” dedi.
78. (O kul) dedi ki: ”İşte bu benimle senin aramızın ayrılmasıdır.
Sana sabredip de dayanamadığın olayların
gerçek yorumunu/iç yüzünü haber vereceğim.

79. O GEMİ var ya; o, denizde çalışan yoksulların idi.
Ben onu kusurlu yaptım,
çünkü ötelerinde her sağlam gemiye zorbalıkla el koyan
diktatör/zorba bir kral vardı.
80. Gence gelince onun anası ve babası Mü’min insanlardı.
Bunun onlara azgınlık ve küfür nedeni olması sözkonusu idi.
81. Böylece Rableri onlara,
onun yerine temizlik yönünden ondan daha hayırlısını
ve
daha merhametlisini versin.
82. Duvara gelince: O, şehirde iki yetim çocuğun idi.
Onun altında onlara ait bir hazine vardı.
Babaları da iyi birisi idi.
Rabbin istedi ki, onlar güçlü çağlarına erişsinler
ve
Rabbinden bir rahmet olarak hazinelerini çıkarsınlar...
Ben bunları kendiliğimden yapmadım *(Rabbin emirleriydi).*
İşte sabredip de kendisine dayanamadığın şeylerin/olayların
yorumu/iç yüzü budur!”

BÖLÜM 11

83. VE SANA Zülkarneyn'den soruyorlar.
De ki: "Ondan size bir hatıra okuyacağım."
84. Doğrusu Biz onu yeryüzünde sağlam yerleştirmiş
ve
ona herşeyden bir sebep vermiştik.

85. DERKEN, o da bir sebebi izledi gitti.
86. Nihayet güneşin battığı yere ulaşınca,
onu kara balçıklı bir kaynakta batar halde gördü.
Ve onun yanında da bir kavim buldu.
Dedik ki: "Ey Zülkarneyn! Ya onları cezalandırır/azap edersin
ya da
haklarında iyilikle davranırsın."
87. Dedi ki:
"Kim zulmederse kendisini cezalandıracağız/azap edeceğiz.
Sonra Rabbine döndürülecektir.
O da ona görülmemiş bir azapla azap edecektir.
88. Ancak inanan ve yararlı bir iş yapana gelince onun için,
en iyi mükâfat vardır.
Ve ona emrimizi yerine getirmeyi kolaylaştırırız."

89. SONRA yine bir yol tuttu.
90. Nihayet güneşin doğduğu yere ulaşınca,
onu bir kavmin üzerine doğar halde buldu.
Onlara güneşten koruyan bir siper yapmamıştık.
91. İşte böyle! Biz onunla ilgili olan her bilgiyi kuşatmıştık.

92. SONRA yine bir yol tuttu.
93. Nihayet iki set arasına ulaşınca; iki setin yanında neredeyse,
hiç söz anlamayan bir halk buldu.
94. "Ey Zülkarneyn!" dediler.
"Yecüc ve Mecüc bu yerde gerçekten bozgunculuk yapıyorlar.
Onlarla bizim aramızda bir set yapman için,
sana vergi/ücret verelim mi?"

95. Dedi ki: "Rabbimin beni içinde bulundurduğu imkânlar,
daha hayırlıdır.
Siz bana güç ile/işçilik ile yardım edin,
sizinle onlar arasına sağlam bir set yapayım.
96. Bana demir kütleleri getirin."
Nihayet iki dağın arasını aynı seviyeye getirince;
"Körükleyin" dedi.
Nihayet o demir kütlelerini kor ateş haline sokunca, dedi ki:
"Bana erimiş bakır getirin de onun üzerine dökeyim."
97. Böylelikle onu aşmayı başaramadılar,
delmeye (de) güç yetiremediler.
98. Dedi ki: "Bu Rabbimden bir rahmettir.
Rabbimin sözü/tehdidi geldiği zaman onu yerle bir eder.
Rabbimin sözü/tehdidi gerçektir."

99. BİZ O GÜN bazılarını bırakmışızdır,
dalga dalga/izdiham halinde birbirlerine giriverirler.
Sûr'a da üflenmiştir.
Artık onların tümünü biraraya toplamışızdır.
100. O gün cehennemi kâfirler için açıkça göstermişizdir.
101. Onlar ki gözleri,
Beni hatırlatan *(doğadaki)* ayetleri görmek istemiyorlardı
ve
(okunan ayetlerimizi de) dinlemeye tahammül edemiyorlardı.

BÖLÜM 12

102. YOKSA inkâr eden kimseler,
Beni bırakıp da kullarımı evliya/dostlar edinerek,
kurtulacaklarını mı sandılar?
Biz cehennemi,
inkârcılara konaklanılan/bir vatan olarak hazırladık.
103. De ki: "Yapılan işler bakımından kaybedenleri,
size haber vereyim mi?"
104. Onların dünya hayatındaki çabaları boşa gitmiştir;
oysa kendileri gerçekte iyi bir iş yaptıklarını sanıyorlar!

105. İşte onlar;
Rablerinin ayetlerini
ve
O'na kavuşmayı/O'nunla yüzyüze gelmeyi,
inkâr eden kimselerdir.
Bu yüzden yaptıkları boşa gitmiştir.
Artık onlar için kıyamet günü mahkeme/terazi kurulmaz!
106. İşte böyle,
onların cezası cehennemdir.
İnkâr etmeleri,
ayetlerimi ve elçilerimi hafife/alaya almaları yüzünden!..

107. İNANAN
ve
faydalı bir işi en iyi şekilde *(dürüstçe)* yapanlara gelince;
onlar için vatan olarak Firdevs Cennetleri vardır.
108. Orada ölümsüz/sürekli kalıcıdırlar.
Oradan hiç ayrılmak istemezler.

109. DE Kİ: "Eğer deniz,
Rabbimin sözlerini yazmak için mürekkep olsaydı;
elbette deniz,
Rabbimin sözleri tükenmeden önce tükenirdi.
Hatta yardım için bir o kadarını daha getirsek!"
110. De ki:
"Ben de sizin gibi *(ölümlü)* bir insanım.
Yalnız bana ilâhınızın bir tek İlâh olduğu vahyolundu.
Artık her kim,
Rabbine *(cennetine)* kavuşmayı umuyorsa iyi bir iş yapsın.
Ve Rabbine ibadette hiç kimseyi ortak etmesin!"

NAHL SURESİ

İniş Sırası: 70 • Mushaf Sırası: 16 • Mekki Sure • 128 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. ALLAH'ın emri geldi. Artık onu acele istemeyin.
O, onların ortak koştukları şeylerden uzaktır, yücedir!
2. Melekleri; kullarından dilediğini *(elçi seçerek),*
emrinden ruh ile *(vahiy ile)* indirir;
"Benden başka İlah yoktur, Allah'tan korkun, diye uyarın!.."
3. Gökleri ve yeryüzünü gerektiği gibi yarattı.
Ortak koştuklarından yücedir!

4. İNSANI bir damla sudan (embriyodan) yarattı.
Bir de bakarsın ki o, düşmanlık yapmaya kalkışıyor.

5. HAYVANLARI da O yarattı;
onlarda sizin için ısınmanızı sağlayan şeyler
ve
daha birçok faydalar vardır. Onlardan bir kısmını da yersiniz.
6. Onlarda sizin için,
akşamleyin dönüş zamanında/otlaktan getirirken
ve
sabahleyin otlağa götürürken ayrıca bir güzellik vardır.
7. Sizin yükünüzü öyle şehirlere taşırlar ki;
canlarınız büyük zahmetler çekmeden,
siz oraya ulaşamazdınız.
Şüphesiz Rabbiniz çok şefkatlidir, çok merhametlidir.
8. Atları, katırları
ve
merkepleri de binmeniz için ve bir süs olarak yarattı.
Ve sizin bilmediğiniz daha nice şeyler yaratıyor!

9. DOĞRU YOLU beyan etmek/açıklamak Allah'a aittir,
açıklanan yoldan ayrılıp sapan da var.
Oysa Allah dileseydi *(size özgürlük tanımayıp)*;
elbette hepinizi zorunlu olarak doğru yola iletirdi.

BÖLÜM 2

10. GÖKYÜZÜNDEN size su indiren O'dur.
İçeceğiniz ondandır,
hayvanlarınızı otlattığınız bitkiler de ondandır.
11. Onunla size ekin,
zeytin,
hurmalıklar,
üzümler
ve
her türlü meyveler yaratır.
Şüphesiz bunda,
derin düşünen bir kavim için elbette bir ibret vardır.

12. GECEYİ ve gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı hizmetinize verdi.
Yıldızlar da O'nun buyruğuna göre hareket ederler.
Şüphesiz bunda,
aklını kullanan bir kavim için gerçekten ibretler vardır.
13. Yeryüzünde sizin için yarattığı rengârenk şeyler!
Şüphesiz bunda,
hatırlamaya çalışan bir kavim için gerçekten bir ibret vardır.

14. DENİZİ de emrinize/hizmetinize veren O'dur.
Ondan taptaze et yiyesiniz
ve
takınacağınız süsler çıkarasınız diye!
Denizde suları yara yara giden gemileri görürsün.
Bu da O'nun lütfundan aramanız içindir.
Umulur ki şükredersiniz.

15. SİZİ sarsar diye yeryüzüne ağır dağlar yerleştirdi.
Ve ırmaklar ve yollar. Ta ki doğru yolu bulasınız.
16. Ve (yeryüzünde) daha nice işâretler *(var etti)*.
Onlar yıldızla da yol bulurlar.

17. O HALDE, yaratan yaratmayan gibi olur mu?
Hâlâ düşünüp öğüt almıyor musunuz?
18. Eğer Allah'ın nimetlerini saymaya kalksanız onu sayamazsınız!
Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.
19. Allah gizlediklerinizi de bilir, açıkladıklarınızı da.
20. Allah'ın dışında yalvardıkları kimseler hiçbir şey yaratamazlar.
Zaten kendileri yaratılmaktadırlar.
21. Onlar ölüdürler, diri değildirler.
Ve ne zaman dirileceklerini de bilemezler!

BÖLÜM 3

22. İLAHINIZ BİR TEK İLAH'TIR!
Ahirete inanmayan kimselerin kalpleri inkârcıdır.
Onlar büyüklük taslarlar.
23. Gerçek şudur ki; şüphesiz Allah,
gizlediklerini de biliyor, açığa vurduklarını da!..
Şüphesiz O, büyüklenenleri sevmez!
24. Onlara; "Rabbiniz ne indirdi?" denildiği zaman;
"Evvelkilerden nakledilen şeyleri" dediler.
25. Kıyamet günü tam olarak kendi yüklerini ve
bilgisizce saptırdıkları kimselerin veballerinden bir kısmını da
yükleniyorlar.
Dikkat edin, yüklendikleri şey ne kötüdür!

BÖLÜM 4

26. ONLARDAN önceki kimseler de tuzak kurmuşlardı.
Allah'ın emri onların binalarına temellerinden geldi!
Böylece üstlerindeki tavan tepelerine çöktü!
Ceza onlara ummadıkları bir yerden geldi!

27. Sonra O, onları kıyamet gününde rezil eder.
Ve der ki: "O ortaklarım nerede?"
Kendileri uğrunda düşmanlık etmeye kalkıştığınız, o ortaklar?"
Kendilerine ilim verilmiş kimseler:
"Şüphesiz bugün rezillik ve kötülük inkârcılaradır" derler.
28. Meleklerin,
kendi kendilerine zalimlik ederlerken vefat ettirdiği kimseler:
"Biz hiçbir kötülük yapmıyorduk" diyerek teslim olurlar.
Hayır, hayır; şüphesiz Allah yapıyor olduklarınızı bilendir!
29. Öyleyse; haydi cehennemin kapılarından girin,
içinde ölümsüzce/sonsuz kalıcılar olarak!
Büyüklenenlerin yurdu ne kötüdür!

30. KORUNUP SAKINAN kimselere:
"Rabbiniz ne indirdi?" denildiğinde; "İyilik" dediler.
O kimseler ki;
bu dünyada *(kimseye zarar vermeden)* güzelce yaşadılar,
işte onlar için mükafatın en güzeli vardır.
Ve ahiret yurdu daha hayırlıdır.
Ve ne güzeldir korunup sakınanların yurdu!
31. Adn cennetleri;
işte altlarından ırmaklar akan o yere/cennete girerler,
orada onlar için diledikleri/istedikleri herşey vardır.
Allah korunup sakınanları işte böyle ödüllendirir.
32. Meleklerin temiz kimselerden vefat ettirdiklerine gelince,
onlara; "Size selâm olsun!
Yapmış olduklarınıza karşılık cennete girin" derler.

33. (GERÇEĞİ inkâr edenler) ille de kendilerine meleklerin
veya
Rabbinin emrinin gelmesini mi bekliyorlar?
Onlardan önceki kimseler de işte böyle yapmışlardı!
Allah onlara zulmetmedi.
Fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.
34. Nihayet yaptıklarının kötülükleri kendilerine isabet etti.
Alay ettikleri şey onları kuşatıverdi.

BÖLÜM 5

35. ALLAH'a ortak koşanlar dediler ki:
"Eğer Allah dileseydi ne biz
ve
ne de atalarımız,
O'nun dışında hiçbir şeye tapmazdık.
Hiçbir şeyi O'nsuz haram kılmazdık."
Kendilerinden öncekiler de işte böyle davranmıştı.
Elçilere düşen görev sadece açıkça duyurmak değil midir?
36. Ant olsun, Biz her ümmet için:
"Allah'a kulluk edin
ve
tağuttan kaçının" diye uyaran bir elçi gönderdik.
Böylelikle Allah;
onlardan kimini *(doğru yolda gitmek isteyenleri)* doğru yola iletti,
onlardan kimine *(dalâleti/sapıklığı tercih edenlerin)* de
dalâlet üzere kalmaları hak oldu.
Şimdi yeryüzünde gezin/seyahat edin de,
yalanlayanların sonu nasıl olmuş bir görün!
37. Sen onların,
doğru yola gelmelerini ne kadar istesen de şüphesiz Allah;
sapıklığı tercih edenleri doğru yola iletmez.
Onların hiç yardımcıları da olmaz.

38. ONLAR yeminlerinin bütün şiddetiyle:
"Allah ölen kimseyi diriltemez" diye Allah'a yemin ettiler.
Hayır diriltecektir.
Bu O'nun hak olarak üzerine aldığı bir sözdür.
Fakat insanların birçoğu bilmezler.
39. Hakkında ihtilâf ettikleri şeyleri onlara açıklaması
ve
o inkârcıların da yalancı kişiler olduklarını bilmeleri için!
40. Bir şeyin olmasını istediğimiz zaman,
Bizim sözümüz sadece ona;
"Ol" dememizdir, o da derhal oluşmaya başlar.

BÖLÜM 6

41. BUNDAN BÖYLE, *(hak ve özgürlüğünü kullandığından dolayı)*
zulme uğradıktan sonra,
Allah'ın emri gereği göç/hicret edenlere gelince;
Biz onları dünyada iyi bir şekilde yerleştireceğiz.
Ahiret mükâfatı ise daha büyüktür. Eğer bilselerdi!
42. Onlar sabrettiler ve Rablerine güvenmektedirler.

43. BİZ senden önceki çağlarda,
kendilerine vahyettiğimiz başka adamları da gönderdik.
Eğer bilmiyor iseniz,
zikir ehline *(daha önce kitap verilenlere)* sorun:
44. Apaçık delilleri ve yazılı belgeleri!..
Sana da Zikri/Kur'an'ı indirdik ki;
kendilerine indirileni insanlara bildiresin!
Umulur ki, iyice düşünürler.

45. KÖTÜ tuzaklar kuranlar,
Allah'ın kendilerini yerin dibine batırmayacağından
ya da azabın kendilerine,
hiç ummadıkları bir yönden gelmeyeceğinden emin midirler?
46. Yahut gezip dolaşırlarken kendilerini yakalamasından?
Onlar buna engel olacak değillerdir.
47. Ya da kendilerini bir korku üzerinde yakalamayacağından?
Şüphesiz Rabbiniz çok şefkatlidir, çok merhametlidir.

48. ÖYLEYSE onlar,
Allah'ın yarattığı herhangi bir şeyi görmediler mi?
Onun gölgeleri sağdan
ve
soldan sürünerek Allah'a secde halinde dönüp dolaşır.
49. Göklerde bulunanlar, yeryüzündeki canlılar
ve
melekler Allah'a *(sevgi ile/korku ile/isteyerek)* secde ederler.
Onlar asla büyüklenmezler!

50. Üstlerindeki Rablerinden korkarlar
ve
emrolundukları şeyi yaparlar.

BÖLÜM 7

51. ALLAH buyurdu: “İki ilâh edinmeyin!
O, ancak tek bir İlâh’tır. Yalnızca Benden korkun!”
52. Göklerde ve yeryüzünde ne varsa hepsi O’nundur.
Süregelen din de O’nundur!
O halde, Allah’tan başkasından mı korkuyorsunuz?
53. Size ulaşan/sizde olan her nimet Allah’tandır.
Sonra, size bir sıkıntı dokunduğu zaman feryatla,
yalnız O’na yalvarırsınız.
54. Sonra sıkıntıyı sizden kaldırdığı zaman,
içinizden bir grup derhal Rablerine ortak koşarlar!
55. Kendilerine verdiğimiz nimetlere nankörlük için
Öyleyse bir süre yararlanın bakalım! Yakında bileceksiniz.
56. Verdiğimiz rızıktan hiçbir şey bilmeyenlere bir pay ayırıyorlar!
Allah’a ant olsun,
uydurmuş olduğunuz şeylerden sorgulanacaksınız!

57. VE Allah’a kızlar isnat ediyorlar!
O; hiçbir kusuru, eksiği olmayandır.
Kendilerine canlarının çektiği ha!..
58. Oysa, onlardan birine kız çocuğu müjdelendiği zaman,
yüzü kapkara kesilir, içi öfkeyle dolarak...
59. Kendisine müjdelenen şeyin etkisiyle, kavminden gizlenir.
Onu zillete katlanarak tutsun mu?
Yoksa onu, toprağa mı gömsün?
Dikkat edin! Ne kötü hüküm/karar veriyorlar!
60. Kötülük vasfı ahirete inanmayanların halidir.
En yüce vasıf ise Allah’ındır.
O; üstündür, doğru hüküm/karar verendir.

BÖLÜM 8

61. EĞER Allah zulümleri sebebiyle insanları cezalandırsaydı,
yeryüzünde kıpırdayan hiçbir canlı bırakmazdı.
Fakat onları, bir süreye kadar erteler!
Ölüm emirleri geldiği zaman ne bir saat geri kalabilirler,
ne de öne geçebilirler.
62. Kendilerinin hoşlanmadıkları vasıfları Allah'a malediyorlar;
kendi dilleri de 'bütün güzellikler kendilerinin olacak' diye,
yalan söylüyor.
Gerçekte ise onlara ateş vardır
ve
elbette onlar, ateşe sürüleceklerdir.

63. ALLAH'a ant olsun,
senden önceki toplumlara da elçi gönderdik.
Şeytan, yaptıkları işleri kendilerine süslü gösterdi.
O, bugün de onların dostudur
ve onlara can yakıcı bir azap vardır.
64. Biz bu kitabı sana;
yalnız onların hakkında ihtilâf ettikleri şeyi onlara açıklayasın
ve
inanan bir toplum için bir yol gösterici
ve rahmet olsun diye indirdik.

65. ALLAH gökyüzünden bir su indirdi de ölümünden sonra
yeryüzünü onunla diriltti.
Şüphesiz ki bunda,
işiten bir kavim için gerçekten bir ibret vardır.

BÖLÜM 9

66. HAYVANLARDA da sizin için elbette bir ibret vardır.
Onların karınlarından size,
yarı sindirilmiş gıdalar ile kan arasından çıkan;
içimi kolay, halis bir süt içiriyoruz.

67. Hurmalıkların
ve
üzüm bağlarının meyvelerinden de hem sarhoş eden bir içki,
hem de güzel bir besin elde edersiniz!
Şüphesiz bunda,
aklını kullanan bir toplum için gerçekten bir ibret vardır.
68. Rabbin bal arısına şöyle vahyetti: "Dağlarda, ağaçlarda
ve
insanların kurdukları çardaklarda/kovanlarda,
kendine evler edin!
69. Sonra her çeşit üründen ye...
Rabbinin yollarında boyun eğerek yürü!"
Onların karınlarından renkleri çeşit çeşit bir içecek çıkar ki,
onda insanlar için bir şifa vardır.
Şüphesiz bunda,
iyice düşünen bir toplum için gerçekten bir ibret vardır.

70. VE ALLAH sizi yarattı. Sonra sizi öldürüyor.
İçinizden kimi de ömrün en kötü çağına ulaştırılır ta ki;
birazcık bilgiden sonra hiçbir şey bilmez olur!
Şüphesiz Allah en iyi bilendir, herşeye gücü yetendir.

BÖLÜM 10

71. ALLAH rızıkta kiminizin kiminize üstün olmasına izin verdi.
Üstün olanlar yönettiklerine paylarını vermiyorlar.
Oysa onlar rızıkta eşit olmaya çalışsınlar.
Yoksa Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?
72. Allah size, karşı cinsinizden eşler yarattı.
Eşlerinizden de size çocuklar ve torunlar verdi!
Sizi temiz şeylerden rızıklandırdı.
Öyleyken onlar şimdi batıla inanıp da,
Allah'ın nimetini inkâr mı ediyorlar?
73. Allah'ı bırakıp da göklerden ve yeryüzünden kendileri için,
hiçbir şeyi rızık olarak vermeye sahip olmayan
ve buna da asla güç yetiremeyecek şeylere tapıyorlar!

74. ÖYLEYSE,
Allah'a emsaller/benzerler yakıştırmaya kalkışmayın!
Şüphesiz Allah bilir, oysa siz bilmezsiniz.
75. Allah şu kişiyi örnek verdi:
Bir şeye gücü yetmeyen başkasının yönetiminde olan esir/köle,
tarafımızdan kendisini rızıklandırdığımız o kimse;
ondan gizlice ve açıkça infak eder/verir/harcar!
Şimdi bunlar hiç eşit olur mu?
Övgü Allah'a mahsustur. Ama onların birçoğu bilmez!
76. Ve Allah şu iki adamı da örnek olarak anlattı:
Onlardan birisi dilsizdir, hiçbir şey yapmaya güç yetiremez,
o sahibine/patronuna bir yüktür!
Onu nereye gönderse hiçbir iyilik/hayır getirmez!
Şimdi o kimse adaletle emreden
ve
dosdoğru bir yol üzerinde olan kimse ile hiç eşit olur mu?

BÖLÜM 11

77. GÖKLERİN ve yeryüzünün gaybı Allah'a aittir.
Saatin işi/emri ise sadece göz kırpması gibidir.
Veya daha da kısadır. Şüphesiz Allah herşeye güç yetirendir!
78. Allah sizi annelerinizin karnından çıkardı,
hiçbir şey bilmiyordunuz!
Size kulaklar, gözler ve gönüller verdi. Belki şükredersiniz!
79. Kuşlara bakmadılar mı? Gök boşluğunda boyun eğdirilmiş!
Onlara havada tutunma özelliğini veren Allah'tır.
Şüphesiz bunda,
düşünen bir topluluk için gerçekten birçok dersler vardır.
80. Allah evlerinizi sizin için bir huzur ve dinlenme yeri kıldı.
Hayvanların derilerinden de hem hicret/göç gününüzde,
hem de konup yerleştiğiniz günlerde,
hafifçe taşıyabileceğiniz barınaklar/evler belirledi.
Yünlerinden, yapağılarından
ve tüylerinden/kıllarından da bir süreye kadar kullanacağınız
giyimlikler-döşemelikler ve geçimlik malı kıldı.

81. Allah yarattıklarından size gölgeler kıldı.
Dağlarda da sizin için barınaklar meydana getirdi.
(Yarattığı maddeler ile) sıcaktan koruyan giysiler
ve koruyacak zırhlar yaptınız.
Böylece, size üzerinizdeki nimetini tamamlıyor.
Umulur ki, teslim olup kurtulursunuz.

82. FAKAT, bundan sonra senden yüz çevirirlerse sana düşen,
yalnızca açık bir şekilde tebliğdir/duyurmaktır.
83. Onlar Allah'ın nimetini bilirler, sonra da onu inkâr ederler.
Onların çoğu inkâra sapanlardır.

BÖLÜM 12

84. HER toplumdan bir şahit gönderdiğimiz gün,
artık inkârcılara izin verilmez.
Ve onların özür dilemeleri de istenmez/kabul edilmez.
85. Zalimler azabı gördükleri zaman,
artık onlardan azap hafifletilmez, onlara süre de verilmez.
86. Ortak koşanlar, ortaklarını gördükleri zaman, dediler ki:
"Rabbimiz!
Senin yerine yalvarmış olduğumuz ortaklarımız işte bunlardır!"
Ama onlar da kendilerine şu sözü söyleyecekler:
"Şüphesiz siz yalancılarsınız!"
87. O gün Allah'a teslim olmuşlardır.
Uydurup durdukları şeyler de kendilerinden kaybolup
gitmişlerdir.
88. İnkâra sapanlar ve Allah'ın yolundan çevirmiş olanlar var ya,
onlara azap üstüne bir azap daha ekledik.
Bozgunculuk yaptıklarından dolayı!

89. DİRİLTECEĞİMİZ gün;
her toplum için içlerinden kendilerine karşı bir şahit,
seni de bunların üzerine şahit olarak getireceğiz!
Biz kitabı sana; herşeyi açıklayıcı, teslim olanlara yol gösterici,
rahmet ve bir müjde olmak üzere indirdik.

BÖLÜM 13

90. GERÇEK ŞU Kİ Allah;
adaleti,
ihsanı/iyiliği
ve
akrabaya vermeyi emrediyor!
Fuhşu/iğrenç işleri, kötülüğü ve azgınlığı yasaklıyor!
Düşünüp de tutasınız diye, size öğüt veriyor.
91. *(Allah'ı şahit tutarak)* sözleşme yaptığınız zaman,
Allah ile olan sözleşmenizi yerine getirin,
pekiştirdikten sonra yeminleri bozmayın!
Çünkü üzerinize Allah'ı kefil tutmuştunuz.
Muhakkak ki Allah yaptıklarınızı biliyor.
92. İpliğini kuvvetlice büktükten sonra,
bozarak çözen bir kadın gibi olmayın!
Yeminlerinizi aranızda bir aldatma aracı yapmayın,
bir topluluk diğerinden daha gelişmiştir/kabiliyetlidir diye!
Allah bununla sizi*(n ne olduğunuz gerçeğini)* açığa çıkarıyor.
Kıyamet günü size,
hakkında ihtilâf ettiğiniz şeyleri mutlaka açıklayacaktır.
93. Eğer Allah dileseydi *(özgür iradenizi elinizden alır),*
hepinizi bir tek toplum hâline getirirdi.
Böylece Biz; *(bozgunculuğu)* dileyeni sapıklıkta bırakır,
(tevhidi, güvenliği, adaleti) dileyeni de doğru yola iletiriz.
Yapmış olduğunuz şeylerden mutlaka sorumlu tutulacaksınız.
94. Yeminlerinizi aranızda bir aldatma aracı yapmayın!
Yoksa sağlam bastıktan sonra ayak kayar!
Allah'ın yolundan alıkoymanız yüzünden kötülüğü tadarsınız
ve
size büyük bir azap dokunur.

95. ÖYLEYSE,
Allah ile yaptığınız sözleşmeyi/O'na verdiğiniz sözü,
geçici bir şey olan *(dünyalık)* karşılığında değişmeyin!..
Şüphesiz Allah katında olan sizin için daha hayırlıdır.
Eğer bilirseniz!

96. Sizin yanınızda bulunan tükenir,
Allah'ın katında bulunan ise kalıcıdır.
Sabredenlerin mükâfatlarını,
mutlaka yapmış olduklarının daha güzeli ile vereceğiz.
97. Erkek ve kadın,
her kim inanmış olarak iyi bir iş/yaptığı işin en iyisini yaparsa,
onu hoş bir hayatta yaşatırız.
Ve elbette onlara mükâfatlarını,
yapmış olduklarının daha güzeli ile veririz.

98. ÖYLEYSE Kur'an okuduğun/okuyacağın zaman,
kovulmuş şeytandan hemen Allah'a sığın (Kur'an'ı düşün!)
99. Gerçek şu ki; onun/şeytanın,
inanan ve Rablerine güvenip dayananlar üzerinde,
hiçbir gücü yoktur.
100. Onun gücü/hakimiyeti sadece kendisini veli/dost edinenleredir.
O kimseler ki; *(şeytanı)*, O'na ortak koşarlar!

BÖLÜM 14

101. BİZ bir ayeti başka bir ayetin yeriyle değiştirdiğimizde;
-ki Allah ne indireceğini daha iyi bilir-
"Sen ancak bir iftiracısın" dediler.
Hayır, onların birçoğu bilmiyor!
102. De ki:
"Onu, Ruhü'l-Kudüs (Cebrail), Rabbinden gerçek ile indirdi;
inananları sağlamlaştırmak, teslim olanlara bir yol gösterici
ve
bir müjde olmak üzere."
103. Şüphesiz, Biz biliyoruz ki onlar:
"Kur'an'ı ona ancak bir beşer/insan öğretiyor" diyorlar.
Doğrudan saparak yöneldikleri o kişinin dili yabancıdır.
Bu ise, apaçık Arapça *(anladıkları)* bir lisandır.
104. Allah'ın ayetlerine inanmayan kişileri elbette Allah,
doğru yola ulaştırmaz.
Onlara can yakıcı bir azap vardır.

105. Yalanı/iftirayı,
yalnızca Allah'ın ayetlerine inanmayan kişiler uydurur.
İşte asıl yalancılar/iftiracılar onların kendileridirler.

106. KİM inandıktan sonra, Allah'ı inkâr ederse;
-kalbi imanla yatışmış olduğu halde zorlanan kimse hariç-
kim inkâra göğsünü açarsa *(inkârı severse)*,
Allah'tan bir gazap, işte onların üzerinedir.
Onlar için büyük bir azap vardır.
107. Bu, onların dünya hayatını ahirete tercih etmelerindendir.
Ve şüphesiz Allah da,
inkârcılar topluluğunu doğru yola iletmez.
108. İşte bunlar;
(hak ettikleri için) Allah'ın kalplerini, kulaklarını
ve
gözlerini değersiz saydığı kimselerdir. İşte gafiller onlardır.
109. Hiç şüphe yok elbette onlar, ahirette de hüsrana uğrayanlardır.
110. Sonra gerçekten Rabbin sıkıntı
ve
işkenceye uğratıldıktan sonra hicret edenlerin ardından;
cihat eden ve sabredenlerin yanındadır.
Şüphesiz Rabbin bundan sonra onları,
elbette çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

Bölüm 15

111. O GÜN herkes gelir, kendi nefsini kurtarmak için uğraşır.
Herkese yaptıklarının tam karşılığı verilir.
Onlara asla haksızlık edilmez.

112. ALLAH şöyle bir kenti örnek verdi: Güvenli, huzurlu.
Rızıkları her yerden onlara bol bol geliyordu.
Fakat, Allah'ın nimetlerine nankörlük ettiler.
Bunun üzerine Allah o kentin halkına açlık
ve
korku elbisesini giydirdi/tattırdı, yaptıklarından dolayı!

113. Ant olsun,
onlara kendilerinden bir elçi geldi ama onu yalanladılar.
Böylece, onlar zulümlerine devam ederlerken,
azap kendilerini yakalayıverdi.

114. BUNUN içindir ki,
Allah'ın size verdiği rızıktan temiz
ve
meşru olarak yiyin/payınızı alın.
Allah'ın nimetine şükredin.
Eğer, yalnızca O'na ibadet/kulluk ediyorsanız.
115. O size ancak; ölüyü,
kanı,
domuz etini
ve
Allah'tan başkasının adına kesilenleri haram kıldı.
Ancak kim mecbur kalırsa,
saldırmadan ve sınırı aşmadan yiyebilir.
Şüphe yok ki Allah; bağışlayandır, esirgeyendir!
116. Dillerinizin yalan yere nitelemesinden dolayı,
"Şu helaldir, şu haramdır" demeyin.
O zaman, Allah'a karşı iftira atmış olursunuz.
Şüphesiz ki, Allah'a karşı yalan uyduranlar,
kurtuluşa ulaşamazlar.
117. Bu, birazcık geçinmedir/menfaatlenmedir
ve
sonra onlar için acıklı bir azap vardır.

118. SANA anlattıklarımızı bundan önce,
Yahudi olan kimselere de haram kılmıştık.
Biz onlara zulmetmedik,
fakat onlar, kendi kendilerine zulmediyorlardı.
119. Sonra gerçekten Rabbin; bir cehalet sonucu kötülük işleyip,
sonra bunun ardından tövbe edip
ve
durumlarını düzeltenleri takdir eder.

Şüphesiz ki Rabbin,
bundan sonra elbette bağışlayandır, esirgeyendir.

BÖLÜM 16

120. GERÇEK ŞU Kİ,
İbrahim birleyerek gönülden Allah'a boyun eğen bir toplumdu.
Ve asla Allah'a ortak koşanlardan değildi!
121. O'nun nimetlerine şükredici idi; O, onu seçmiş
ve
dosdoğru bir yola iletmişti.
122. Ona dünyada bir iyilik verdik,
elbette o, ahirette de iyilerdendir.
123. Sonra da sana vahyettik:
"Allah'ı birleyerek İbrahim'in milletine/dinine uy!
O, ortak koşanlardan değildi/olmadı!"
124. Cumartesi ancak onda ayrılığa düşen kimselere farz kılındı.
Elbette Rabbin kıyamet günü aralarında,
ayrılığa düştükleri şey hakkında hükmünü verecektir.

125. (BÜTÜN İNSANLIĞI) Rabbinin yoluna,
hikmet ile/akıl ve bilim ışığında ve güzel öğüt ile davet et/çağır!
Ve onlarla mücadeleni en güzel şekilde *(bilim ile)* yürüt!
Elbette Rabbin kendi yolundan sapan kimseleri en iyi bilendir,
doğru yolda olanları da en iyi bilendir.
126. (Ey müminler!)
Eğer *(size zulüm/hainlik edenlere)* ceza verecekseniz,
ancak size yapılanın misli/dengi/aynısı ile karşılık verin.
Eğer sabrederseniz *(af yolunu tutarsanız)*,
elbette ki bu sabredenler için daha hayırlıdır/iyidir.
127. Sabret!
Senin sabrın, ancak Allah'ın yardımı iledir.
Onlar için üzülme.
Kurdukları tuzaklardan dolayı da kaygı duyma!
128. Şüphesiz ki Allah korunup sakınanlarla beraberdir.
Ve onlar ki, iyilik edenlerdir.

NUH SURESİ

İniş Sırası: 71 • Mushaf Sırası: 71 • Mekki Sure • 28 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. ŞÜPHESİZ Biz Nuh'u,
"Kendilerine acı bir azap yetişmeden önce, halkını uyar" diye
kavmine gönderdik.
2. Dedi ki: "Ey kavmim! Ben, sizin için apaçık bir uyarıcıyım.
3. Allah'a kulluk edin, O'ndan sakının ve bana uyun ki;
4. günahlarınızı bağışlasın ve sizi, bir süreye kadar ertelesin.
Allah'ın emri geldiği zaman,
kesinlikle ertelenmez, ne olurdu bilmiş olsaydınız!"

5. DEDİ Kİ: "Rabbim! Ben kavmimi gece-gündüz davet ettim.
6. Benim davetim ancak onların kaçışlarını artırdı.
7. Doğrusu ben onları,
kendilerini affedip bağışlaman için her davet edişimde,
onlar parmaklarını kulaklarına tıkadılar,
giysilerine büründüler ve direndiler.
Büyüklendikçe büyüklendiler!
8. Doğrusu ben onları açık açık çağırdım.
9. Sonra onlara,
hem ilân ederek/açıktan söyledim/tebliğde bulundum,
hem de herbirine ayrı ayrı söyledim.
10. 'Rabbinizden bağışlanma dileyin;
şüphesiz O, çok bağışlayıcıdır' dedim.
11. "Ta ki; size, gökten bol yağmur göndersin.
12. Sizi mallarla ve çocuklarla desteklesin.
Size bahçeler versin, sizin için nehirler akıtsın.
13. Size ne oluyor ki;
Allah'tan bir vakar/büyüklük ummuyorsunuz?
14. Oysa O, sizi aşamadan aşamaya geçirerek yaratmıştır.

15. Görmediniz mi?
Allah yedi kat göğü nasıl uygun tabakalar halinde yaratmıştır?
16. Bunlar içinde Ay'ı yansıyan bir nur/ışık yapmış,
Güneş'i de *(aydınlatıcı)* bir lâmba kılmıştır.
17. Allah sizi yerden bir bitki gibi bitirdi.
18. Sonra sizi yine oraya döndürür
ve
bir çıkarışla mutlaka yeniden çıkarır.
19. Allah yeryüzünü sizin için bir sergi yapmıştır.
20. Öyle ki onda, geniş yollar edinip dolaşabilesiniz diye!"

BÖLÜM 2

21. NUH dedi ki:
"Rabbim! Onlar bana isyan ettiler; mal ve çocukları,
kendisine kayıptan başka bir şey artırmayan
bir kimseye uydular!
22. Ve çok büyük tuzaklar kurdular!
23. Dediler ki: "Sakın ilâhlarınızı bırakmayın.
Ve sakın bırakmayın;
ne Vedd'i *(aşk tanrısını)*,
ne Suvâ'ı *(nesli verdiği sanılan putları)*,
ne Yeğus'u *(yağmur tanrısını)*,
ne Yeûk'u *(kuvvet tanrısını)*
ve
ne de Nesr'i *(gök tanrısını)*."
24. Onlar birçok kimseleri saptırdılar.
Sen de zalimlere şaşkınlıktan başka bir şey artırma!"
25. Hatalarından dolayı boğuldular ve ateşe sokuldular.
Allah'tan başka yardımcılar da bulamadılar.

26. NUH dedi ki: "Rabbim!
Yeryüzünde inkârcıların tüten tek bir ocağını bırakma!
27. Çünkü, Sen onları bırakırsan kullarını saptırırlar.
Ve onlar doğurduklarını;
suçlu, kâfir bir kişi olarak yetiştiriyorlar!

28. Rabbim!
Beni, anamı-babamı ve inanmış olarak evime giren kimseyi,
gerçeklere inanan erkekleri
ve
gerçeklere inanan kadınları bağışla.
Hain zalimlerin ise, ancak yıkımlarını artır!”

İBRAHİM SURESİ

İniş Sırası: 72 • Mushaf Sırası: 14 • Mekki Sure • 52 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Elif, Lâm, Ra.

SANA/*(SİZE)* bir Kitap indirdik ki;
Rablerinin izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa çıkarasın*[ız]*,
güçlü, övgüye lâyık olanın yoluna *(önderlik edesin[ız])*.

2. O Allah ki; gökyüzünde
ve yeryüzünde ne varsa, hepsi O'nundur.
Gerçeği kabul etmeyen/kâfirlerin çekecekleri var,
çetin bir azaptan dolayı!

3. Onlar, o kimseler ki; dünya hayatını ahirete tercih ederler,
Allah'ın yolundan çevirirler/alıkoyarlar
ve
o yolu karıştırmak/eğriltmek/saptırmak isterler!
İşte onlar, uzak bir sapkınlık içindedirler.

4. BİZ HER RASÛLÜ/ELÇİYİ,
mutlaka kendi kavminin diliyle gönderdik ki,
onlara iyice açıklasın.
Bundan sonra Allah;
(sapıklığı) isteyen/dileyen kimseyi sapıklığında bırakır,
(hidayeti/doğru yolu) isteyen kimseyi de doğru yola iletir.
O güçlüdür, doğru hüküm/karar verendir.

5. Ant olsun, Musa'yı ayetlerimizle:
"Kavmini karanlıklardan aydınlığa çıkar ve onlara,
Allah'ın *(zorlu)* günlerini hatırlat!" diye gönderdik.
Şüphesiz bunda,
çok sabreden, çok şükreden herkes için ibretler vardır.

6. Hani o zaman, Musa kavmine demişti ki:
"Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın.
Hani bir zaman sizi Firavun ailesinden/hanedanından kurtardı.
Onlar, size azabın en kötüsünü reva görüyorlar;
oğullarınızı boğazlıyorlar ve kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı.
Rabbinizden izin verilmiş bir belâ *(açığa çıkarılma)*,
hem de büyük bir belâ *(açığa çıkarılma cezası)* vardı!"

BÖLÜM 2

7. HATIRLAYIN, Rabbiniz şöyle ilan etmişti/buyurmuştu:
"Eğer şükrederseniz elbette size artırırım.
Eğer nankörlük ederseniz, elbette azabım pek çetindir."
8. Musa dedi ki: "Siz ve
yeryüzünde bulunanların hepsi nankörlük etseniz de,
muhakkak ki Allah; zengindir, övgüye lâyıktır."

9. SİZE, sizden önceki kimselerin haberleri gelmedi mi?
Nuh,
Âd
ve
Semud kavminin ve onların ardından gelenlerin!
Onları ancak Allah bilir.
Elçileri onlara apaçık kanıtlar getirmişlerdi;
ama onlar elleri ile o elçilerin ağızlarını kapattılar ve dediler ki:
"Gerçekten biz, ona gönderilen o şeyi inkâr ettik,
bizi kendisine çağırdığınız şeyden,
kuşkulu bir şüphe içindeyiz."
10. Elçileri dedi ki: "Gökleri
ve
yeryüzünü var eden Allah hakkında şüphe olur mu?
Sizi, günahlarınızı bağışlamak için davet ediyor ve
bir süreye kadar sizi ertelemek istiyor."
Dediler ki: "Siz de yalnızca bizim gibi birer insansınız.
Bizi, atalarımızın taptığı şeylerden çevirmek istiyorsunuz.
Öyleyse, bize apaçık bir delil getirin!"

11. "Evet, biz de sizin gibi yalnızca ölümlü birer insanız.
Ancak, Allah kullarından dilediği kişiye *(risâlet)* lütfeder.
Allah'ın izni olmaksızın,
(risâletten) size bir delil getirmemiz mümkün değildir.
İnananlar Allah'a güvensinler.
12. Allah'a güvensizlik duymamız bize yaraşmaz;
bizlere hidayet/doğruya iletici yollarımızı göstermiş iken!
Elbette, bize yaptığınız eziyetlere sabredeceğiz/katlanacağız.
Güvenenler, yalnız Allah'a güvensinler."

BÖLÜM 3

13. İNKÂR EDENLER, elçilere dediler ki:
"Ya mutlaka sizi vatanımızdan çıkarırız
ya da mutlaka dinimize dönersiniz."
Rableri onlara şöyle vahyetti:
"Kesinlikle, zalimleri/hainleri helâk edeceğiz.
14. Muhakkak ki onların ardından oraya/o yere sizi yerleştireceğiz.
İşte bu, makamımdan ve uyarımdan korkan içindir."
15. Ve *(elçiler)* zafer istediler.
Sonunda her inatçı zorba mahvoldu/hüsrana uğradı!
16. Ardından da cehennem vardır, orada irinli bir sudan içirilir.
17. O irinli suyu yutmaya çalışır,
fakat onu kolayca yutup boğazından geçiremez.
Her yandan ona ölüm geldiği halde, yine de ölemez.
Ardından da daha kaba bir azap vardır.

18. RABLERİNE KARŞI nankörlük edenlerin misali şöyledir:
Onların yaptıkları işler;
fırtınalı bir günde rüzgârın şiddetle savurduğu kül gibidir!
Kazandıklarından hiçbir şeyi ele geçiremezler!
İşte, asıl uzak sapma budur!

19. GÖRMEDİN Mİ? Allah gökleri ve
yeryüzünü hak ile/gerçek ile yaratmıştır.
Dilerse sizi götürür ve yepyeni bir halk getirir!

20. Bu, Allah'a göre güç bir iş değildir.
21. Hepsi, Allah'ın huzuruna çıkacaklar!
Zayıflar, büyüklük taslayan önderlerine diyecekler ki:
"Şüphesiz biz size uymuştuk.
Allah'ın azabından bir şey bizden savabilir misiniz?"
(Önderleri ise) derler ki:
"Allah bize yol gösterseydi, elbette biz de size yol gösterirdik.
Şimdi sızlansak da sabretsek de bizim için birdir;
bizim için kaçıp sığınacak bir yer de yoktur!"

BÖLÜM 4

22. İŞ/HÜKÜM yerine getirildikten sonra, şeytan dedi ki:
"Şüphesiz ki Allah size gerçek olanı vadetti,
ben de size vadettim;
ama ben, sözümden caydım/yalancı çıktım!
Zaten, benim size karşı hiçbir gücüm yoktu ki.
Ben sadece sizi çağırdım, siz de benim çağrıma uydunuz.
O halde beni kınamayın; siz, kendi kendinizi kınayın.
Ne ben sizi kurtarabilirim, ne de siz beni kurtarabilirsiniz!
Zaten ben,
daha önce beni Allah'a ortak koşmanızı da kabul edemezdim!
Şüphesiz zalimler/hainler için, acıklı bir azap vardır."

23. İNANANLAR ve faydalı işi en iyi şekilde *(dürüstçe)* yapanlar,
altlarından nehirler akan cennetlere konuldular.
Rablerinin izniyle orada sürekli kalacaklardır.
Orada onların iyilik temennileri; "Selâm"dır.

24. GÖRMEDİN Mİ, Allah nasıl bir misal verdi?
Güzel bir söz;
kökü sabit
ve
dalları gökyüzünde olan güzel bir ağaç gibidir!
25. O, Rabbinin izniyle her zaman meyvelerini verir.
Allah insanlara böyle misaller verir; umulur ki, öğüt alırlar.

26. Kötü bir sözün örneği ise;
yerin üstünden, kökünden sökülüp çıkarılmış,
sabit durması mümkün olmayan kötü bir ağaç gibidir!
27. Allah gerçeklere inananları,
dünya hayatında ve ahirette sağlam bir sözle destekler.
Allah zalimleri ise sapıklıkta bırakır.
Allah dilediğini *(doğruluk ve adaletle)* yapandır.

BÖLÜM 5

28. ALLAH'IN nimetini,
nankörlükle değiştiren kimseleri görmedin mi?
Onlar, kavimlerini mutsuzluk yurduna kondurdular...
29. Cehennem!..
Ona yaslanırlar.
O, ne kötü bir karargah!
30. Allah'a eşler koştular, O'nun yolundan saptırmak için!
De ki: "Şimdilik eğlenin.
Çünkü gidişiniz ateşedir/varacağınız yer ateştir."

31. İNANAN KULLARIMA söyle: "Namazı gereği gibi kılsınlar,
kendilerine rızık olarak verdiklerimizden,
gizlice ve açıkça bağışlasınlar.
İçinde alışverişin
ve
dostluğun bulunmayacağı gün gelmeden önce."

32. O ALLAH Kİ; gökleri ve yeryüzünü yarattı.
Gökyüzünden bir su indirip,
onunla sizin için rızık olarak çeşitli meyveler çıkardı.
Emriyle denizde akıp gitmesi için,
gemileri sizin hizmetinize verdi.
Ve nehirleri de sizin hizmetinize verdi!
33. Sürekli görevlerini yapan ikili olarak,
Güneş'i ve Ay'ı da emrinize verdi.
Yine geceyi ve gündüzü de sizin hizmetinize sundu.

34. Size, istediğiniz şeylerden biraz verdi.
Eğer Allah'ın nimetini sayacak olsanız, onu sayamazsınız!
Gerçekten insan; pek zalim, pek nankördür.

BÖLÜM 6

35. HANİ BİR ZAMAN, İbrahim demişti ki:
"Rabbim, bu bölgeyi güvenli bir yer kıl!
Beni ve çocuklarımı putlara kul olmaktan uzak tut!
36. Rabbim! Gerçekten insanlardan birçoğu, onlarla saptılar.
Bundan böyle, kim bana uyarsa, işte o bendendir.
Kim bana isyan ederse/karşı gelirse,
artık Senin (merhametine kalmıştır).
Şüphesiz Sen; çok bağışlayan ve çok esirgeyensin!
37. Rabbimiz! Ben, çocuklarımdan bir kısmını,
Beyt-i Muharremin'in/Kâbe'nin yanında,
ekin bitmez *(çorak)* bir vadiye yerleştirdim.
Ey Rabbimiz! Salat'ı/Namaz'ı,
(ayetleri anlayarak, sürekli ve bilinçli olarak) yerine getirsinler!
Bundan böyle insanlardan bir kısmının gönüllerini
onlara yönelt!
Onları çeşitli ürünlerle rızıklandır, umulur ki şükrederler!
38. Rabbimiz!
Şüphesiz Sen, gizlediğimizi ve açığa vurduğumuzu bilirsin.
'Ne yeryüzünde, ne de gökyüzünde,
hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz!'
39. İhtiyarlığımda bana İsmail'i
ve
İshak'ı lütfeden Allah'a sayısız övgüler olsun!
Şüphesiz, Rabbim duayı işitendir.
40. Rabbim! Bana, namazı sürekli kılmamda yardımcı ol,
soyumdan olanlara da!..
Rabbimiz! Duamı kabul buyur!
41. Rabbimiz! Beni, annemi-babamı
ve
gerçeklere inananları bağışla, hesabın görüleceği gün!"

BÖLÜM 7

42. SAKIN Allah'ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma!
Sadece onları,
dehşetten gözlerin dışarı fırlayacağı bir güne erteliyor!
43. O zaman başlarını dikerek koşarlar,
bakışları kendilerine dönmez, yürekleri de sanki bomboştur!

44. İNSANLARI, kendilerine azabın geleceği şu günden uyar;
o gün zulmedenler der ki: "Rabbimiz!
Yakın bir süreye kadar bizi ertele de Senin çağrına uyalım,
elçilere tabi olalım!"
Siz daha önce de kendiniz için; 'hiçbir yıkım yoktur' diye,
yemin etmemiş miydiniz?
45. Siz, kendilerine zulmedenlerin yurtlarında yerleşmiştiniz!
Onlara karşı ne yaptığımızı açıkça gördünüz.
Size örnekler de vermiştik.
46. Gerçekten onlar tuzaklarını kurmuşlardı.
Oysa onların tuzakları/planları Allah'ın bilgisi dahilindeydi;
velev ki tuzakları dağları yerinden oynatacak olsa bile!...

47. BUNUN İÇİNDİR Kİ sakın Allah'ı,
elçilerine verdiği sözden cayar sanma!
Şüphesiz Allah; daima üstündür, intikam alandır.

48. O GÜN yeryüzü, başkasıyla değiştirilir. Ve gökler de...
Bütün insanlar; O tek, hâkim Allah'ın huzurunda dururlar.
49. O gün suçluları,
birbirlerine bağlı zincirlere vurulmuş olarak görürsün!
50. Gömlekleri katrandandır, yüzlerini ateş kaplamaktadır!
51. Böylece Allah herkese kazandıklarının karşılığını verir!
Muhakkak ki Allah hesabı çabuk görendir.

52. İŞTE BU bütün insanlığa bir duyurudur: "Bununla uyarılsınlar,
O Allah'ın, Tek İlâh/Kainatın İmparatoru olduğunu bilsinler
ve temiz düşünce/akıl sahipleri de düşünüp öğüt alsınlar!"

ENBİYA SURESİ

İniş Sırası: 73 • Mushaf Sırası: 21 • Mekki Sure • 112 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. İNSANLARIN hesapları yaklaştı,
oysa onlar hâlâ gaflet içinde yüz çevirmektedirler.
2. Rablerinden kendilerine gelen her yeni uyarıyı/öğüdü,
ancak alay konusu ederler!
3. Onların kalpleri/gönülleri hep eğlencededir/ilgisizdir...
Zulmedenler gizlice şöyle fısıldaştılar:
"Bu, sadece sizin gibi bir insan değil mi?
Yoksa siz, göz göre göre bir büyüye mi kapılacaksınız?"
4. O dedi ki: "Benim Rabbim, gökyüzünde
ve
yeryüzünde *(söylenen)* her sözü bilir. O işitendir, bilendir."
5. Ama onlar dediler ki: "Bunlar karmakarışık boş düşlerdir;
hayır onu kendisi uydurdu. Yok yok, o bir şairdir!
Haydi bize, öncekilere gönderildiği gibi bir mucize getirsin!"
6. Bunlardan önce *(mucizeyi görüp iman etmeyen ve)* helâk ettiğimiz
hiçbir kent halkı inanmamıştı.
Şimdi *(mucizeden dolayı)* bunlar inanacaklar mı?
7. Biz senden önce de,
vahyettiğimiz adamlardan başkasını göndermedik.
Haydi zikir ehline *(Tevrat, Zebur ve İncil'i bilenlere)* sorun.
Eğer *(o kitapları okumayı)* bilmiyor iseniz!..
8. Biz onları, yemek yemeyen cesetler yapmadık!
(Onlar dünyada), ölümsüz/ebedi kalıcı da değillerdi.
9. Sonra,
onlara verdiğimiz sözde sadık kaldık/sözü yerine getirdik;
onları ve dilediklerimizi *(onlarla birlikte inananları)* kurtardık,
aşırı gidenleri de imha ettik.

10. (EY İNSANLAR!) Gerçek şu ki;
size içinde öğüdünüz bulunan bir kitap indirdik.
Hâlâ aklınızı kullanarak inanmıyor musunuz?

BÖLÜM 2

11. OYSA BİZ, halkı zulmeden nice kentleri kırıp geçirdik!
Onlardan sonra da,
diğerlerini başka bir topluluk olarak inşa etmişizdir.
12. Azabımızı hissettikleri zaman,
hemen oradan hızlıca kaçışıyorlardı!
13. "Boşuna kaçmayın!
İçinde şımartıldığınız lüks hayata ve evlerinize dönün!
Çünkü sorgulanacaksınız."
14. Dediler ki:
"Yazıklar olsun bize! Gerçekten biz zulmedenlerdendik."
15. Bu homurdanışları sürüp giderken,
Biz onları biçilmiş ekin gibi yaptık, sönüp gittiler.

16. BİR DE (şunu bilin ki) Biz; gökyüzünü,
yeryüzünü ve ikisi arasında bulunanları;
bir oyun, bir eğlence olarak yaratmadık!
17. Biz, eğer bir eğlence edinmek isteseydik,
elbette onu kendi katımızdan edinirdik.
Eğer yapacak olsaydık, böyle yapardık.
18. Hayır,
Biz hakkı/gerçeği/doğruyu yalanın/batılın üzerine atarız da,
onun beynini parçalar,
bir de bakarsın ki, derhal canı çıkmıştır/yok olup gitmiştir!
Yazıklar olsun size!
Allah'a yakıştırdığınız yalan/yanlış nitelemelerden dolayı.
19. Göklerde ve yeryüzünde kim varsa, O'nundur.
O'nun katında bulunanlar,
O'na kulluk hususunda büyüklenmezler ve üşenmezler.
20. Gecede ve gündüzde tesbih/kulluk ederler, hiç aksatmazlar.

21. YOKSA onlar yeryüzünden birtakım ilâhlar edindiler de,
onlar mı ölüleri tekrar diriltecekler?
22. Eğer gökte ve yerde Allah'tan başka ilâhlar olsaydı,
bu iki alem de bozulup gitmişti.
Arş'ın sahibi Allah onların yanlış nitelendirmelerinden yücedir!
23. O, yaptığından sorulmaz, oysa onlar, sorguya çekilirler!

24. YOKSA O'ndan başka ilâhlar mı edindiler?
De ki:
"Haydi kesin delilinizi getirin.
İşte, benimle beraber olanların delili/öğüdü/kitabı
ve
benden öncekilerin kitabı/öğüdü/delili!"
Aksine; onların birçoğu gerçeği bilmiyorlar.
Onlar yüz çeviriyorlar.
25. Senden önce, hiçbir elçi göndermedik ki,
ona şöyle vahyetmiş olmayalım:
"Şüphesiz ki,
Benden başka İlâh yoktur, öyleyse Bana kulluk edin."

26. DEDİLER Kİ:
"Rahmân çocuk edindi."
O, (bundan) münezzehtir/yücedir/uzaktır!
Hayır, ama onlar ikram olunmuş/değerli birtakım kullardır;
27. onlar Allah'ın sözünün önüne geçmezler
ve
O'nun emriyle hareket ederler.
28. Allah onların önlerinde ve arkalarında ne varsa, bilir.
Allah'ın razı olduğu kimseden başkasına
aracılık/şahitlik/şefaat edemezler.
Onlar, O'nun korkusundan saygıyla titrerler.
29. Ve eğer onlardan *(iddia ettikleri melek veya elçilerden)* biri:
"O'nun (Allah'ın) yanı sıra, ben de bir ilahım" diyecek olsaydı,
mutlaka onu cehennemle cezalandırırdık.
(Çünkü) Biz, zalimleri böyle cezalandırırız.

BÖLÜM 3

30. PEKİ inkâr edenler görmediler mi ki; gökler
ve
yeryüzü *(başlangıçta)* tek
ve
bitişik/gaz halinde/bir bütün idiler de Biz onları ayırdık!
Canlı olan herşeyi sudan yarattık!
Hâlâ inanmıyorlar mı?
31. Yeryüzünde onlar için sarsılmasınlar diye sabit dağlar oturttuk.
Ve orada geniş geniş yollar açtık,
doğru gidebilsinler/yollarını kolayca bulabilsinler diye.
32. Gökyüzünü korunmuş bir tavan yaptık.
Onlar ise O'nun ayetlerinden yüz çevirmektedirler.
33. Geceyi ve gündüzü,
Güneş'i ve Ay'ı yaratan O'dur.
Her biri, kendisi için belirlenmiş bir yörüngede akar durur!

34. (EY ELÇİ, sana inanmayanlara hatırlat ki);
Biz senden önce hiçbir insana ölümsüzlük vermedik!
Şimdi, eğer sen ölürsen, onlar ebedî mi kalacaklar?
35. Her can/nefis ölümü tadacaktır!
Size 'açığa çıkarıcı ve yaptıklarınızın karşılığı olarak';
kötülüğün de iyiliğin de *(size dokunmasına)* izin veriyoruz!
Ve sonunda Bize/huzurumuza döndürülürsünüz.
36. O inkâra sapanlar seni gördükleri zaman,
seni ancak alaya alırlar:
"İlâhlarınızı diline dolayan kişi bu mu?"
Oysa onlar Rahmân'ın öğüdünü inkâr edenlerdir.
37. İnsan acelecidir!
Ben size ayetlerimi*(n işâret ettiği gerçekleri)* göstereceğim.
Şimdi *(yargılanma/din/hesap/ceza günü için)* acele etmeyin!
38. Diyorlar ki:
"Eğer, doğru sözlüler iseniz bu söz ne zamandır?"
39. İnkâr edenler,
ateşi yüzlerinden ve sırtlarından savamayacakları,
yardım da edilmeyecekleri gerçeğini bir bilselerdi!

40. O, onlara aniden gelir ve onları şaşkına çevirir!
Sonra onu geri çeviremezler. Kendilerine mühlet de verilmez.
41. Ant olsun, senden önceki elçilerle de alay edildi.
Ancak onlarla alay eden kimseleri,
kendisiyle alay ettikleri şey kuşatıverdi!

BÖLÜM 4

42. DE Kİ: "Gece ve gündüz sizi,
Rahman'dan *(uzakmaşmanız sebebiyle O'ndan)* kim koruyabilir?
Aksine onlar yine de Rablerinin uyarısından yüz çevirmekteler.
43. Yoksa onların,
kendilerini Bizden engelleyerek koruyacak ilâhları mı var?
Onlar kendilerine bile güç yetiremezler.
Tarafımızdan onlara sahip çıkılmaz.
44. Aksine Biz onları
ve atalarını faydalandırdık/nimetlerle yaşattık.
Hatta, o ömür kendilerine uzun geldi!
Fakat bu insanlar görmüyorlar mı;
yeryüzünü, toprağı/kara parçasını uçlarından eksilttiğimizi!..
Şimdi, üstün gelen onlar mıdır?

45. DE Kİ: "Ben sizi ancak vahiyle uyarıyorum,"
ama sağırlar, uyarıldıkları zaman çağrıyı işitmiyorlar.
46. Eğer onlara, Rabbinin azabından ufak bir esinti dokunuverse;
"Eyvah bizlere, gerçekten biz, zalim kimselermişiz" derler.

47. KIYAMET/DİRİLİŞ günü için adalet terazileri kurarız.
Artık hiçbir nefse zulüm/haksızlık edilmez.
Eğer *(yapılanlar)* bir hardal tanesi ağırlığınca da olsa,
onu getiririz *(ortaya koyarız)*.
Hesap görenler olarak, Biz yeteriz!

48. VE GERÇEK ŞU Kİ Biz Musa'ya ve Harun'a,
Furkan'ı *(gerçekle yalanı ayırdedici özelliği olanı)* verdik;
korunup sakınanlar için bir ışık ve bir öğüt olarak...

49. Onlar görmeden Rablerinden korkarlar
ve onlar kıyamet saatinden içleri ürpermekte olanlardır.
50. İşte bu da *(sizin için)* ona indirdiğimiz mübarek bir öğüttür.
Şimdi siz onu inkâr mı ediyorsunuz?

BÖLÜM 5

51. VE GERÇEK ŞU Kİ,
Biz *(Musa'dan)* çok daha önce İbrahim'e de,
doğru yolu bulma yetisi vermiştik.
Biz onu çok iyi biliyoruz.
52. Hani, babasına ve halkına dedi ki: "Karşısında durup,
önlerinde eğildiğiniz şu temsilî heykeller nedir?"
53. "Biz, atalarımızı bunlara tapıcılar olarak bulduk" dediler.
54. Dedi ki:
"Ant olsun, siz ve atalarınız apaçık bir sapıklık içindesiniz."
55. Dediler ki: "Sen bize gerçeği mi getirdin?
Yoksa, sen bizimle oyun oynayanlardan mısın?"
56. "Hayır!" *(Sizinle oyun oynamıyor ve eğlenmiyorum)* dedi.
"Rabbiniz göklerin ve yeryüzünün Rabbidir.
Onları O yaratmıştır. Ben buna *(gerçeğe)* şahitlik edenlerdenim."
57. "Allah'a yemin olsun ki, arkanızı dönüp gittikten sonra,
putlarınıza mutlaka bir tuzak kuracağım!"

58. SONUNDA, onları paramparça etti.
Ancak onların en büyüğünü bıraktı ki,
onlar belki ona müracaat ederler, diye!
59. Dediler ki: "Bunu ilâhlarımıza kim yaptı?
Şüphesiz ki o, zalimlerden/hainlerden birisidir."
60. "Onları diline dolayan bir genç işittik,
kendisine İbrahim deniliyormuş" dediler.
61. (Diğerleri) dediler ki:
"Derhal, onu insanların gözleri önüne getirin,
onlar da şahit olsunlar."
62. (İbrahim yanlarına getirilince ona sordular): "Ey İbrahim!
İlâhlarımıza/tanrılarımıza bunu sen mi yaptın?" diye.

63. (İbrahim) dedi ki: "Aksine bu işi,
belli ki onların şu büyükleri yapmış!
Eğer konuşurlarsa, en iyisi onlara sorun!"
64. Bunun üzerine kendi vicdanlarına başvurdular da birbirlerine:
"Gerçekten siz zalimlersiniz" dediler.
65. Sonra, yine eski kafalarına/düşüncelerine döndüler:
"Kesinlikle sen de bilirsin ki, bunlar konuşamazlar!"
66. Dedi ki: "O halde, Allah'ı bırakıp da size fayda
veya
zarar veremeyen şeylere mi tapıyorsunuz?
67. Yuh size ve Allah'ı bırakıp ta taptıklarınıza!
Siz hâlâ aklınızı kullanmıyor musunuz?"

68. DEDİLER Kİ:
"Onu yakın ve böylece ilâhlarınıza arka çıkın/yardım edin!
Eğer bir iş yapacaksanız."
69. Biz de dedik ki: "Ey ateş! İbrahim'e karşı serin ve esenlik ol!"
70. Ona bir tuzak kurmak istediler.
Biz de kendilerini, hüsrana uğrayanlardan kıldık.
71. Onu ve Lût'u kurtarıp,
içinde âlemlere bereketler verdiğimiz ülkeye ulaştırdık!

72. ONA İshak'ı hediye ettik,
üstelik *(İshak'ın ardından torunu)* Yakub'u da;
hepsini *(toplumlarına)* faydalı kişiler/salihlerden kıldık.
73. Onları emrimizle doğru yolu gösteren liderler/önderler yaptık!
Onlara hayırlı işler yapmayı,
namazı kılmayı
ve
zekâtı vermeyi vahyettik.
Onlar Bize kulluk eden kimselerdi.

74. VE LUT'A gelince... Ona da hüküm/yargı gücü ve ilim verdik.
Onu iğrenç işler yapmakta olan bir kentten kurtardık.
Gerçekten onlar;
fasık/doğru yoldan sapmış kötülük topluluğu idiler!

75. Biz onu (Lut'u) rahmetimize dahil ettik.
Şüphesiz o, *(insanlığa)* yararlı/salihlerden biri idi.

BÖLÜM 6

76. VE NUH'U da hatırla!
Hani o, daha önce Bize yalvarmıştı.
Biz de onun duasını kabul ettik.
Kendisini ve ailesini büyük sıkıntıdan kurtardık.
77. Ayetlerimizi yalanlayan kavme karşı, ona yardım ettik.
Gerçekten onlar, kötülük halkı olmuşlardı.
Biz de, onların tümünü boğduk.

78. DAVUD'U ve Süleyman'ı da (an, ikisinden de bahset).
İkisi de ekin hakkında hüküm veriyorlardı,
hani bir halkın davarları onun içinde otlatılmıştı.
Biz de onların hükümlerine şahit idik.
79. Biz Süleyman'a yargıyı *(dava konusunu)* iyice *(inceden inceye, derinlemesine)* bellettik ve her birine bir hüküm/yargı gücü
ve
ilim verdik.
Davud'a, kuşlarla beraber tesbih eden dağları boyun eğdirdik.
Biz bunları yapanlarız!
80. Bir de ona, sizin için zırh yapma sanatı öğretmiştik;
savaşın şiddetinden korusun diye.
Ama, siz şükreden kimseler misiniz?

81. FIRTINALI rüzgârı da Süleyman'ın *(hizmetine vermiştik)*;
içinde bereketler yarattığımız yere doğru,
onun emriyle akıp giderdi!
Biz, herşeyi bilenleriz!
82. Azılı suçlu tutukluların arasından da onun için,
dalgıçlık yapa*(rak inciler çıkara)*n
ve
bundan başka işlerde çalışan kimseleri de (emrine vermiştik).
Böylece onları, onun emrinde tutan/koruyan da Bizdik!

83. VE EYYUB'U da... (an ki); hani o, Rabbine şöyle dua etmişti:
"Şüphesiz bu dert, bana dokundu,
Sen merhametlilerin en merhametlisisin!"
84. Biz de onun duasını kabul ettik,
kendisinde bulunan sıkıntıyı kaldırdık.
Ona ailesini
ve
onlarla beraber bir katını/daha fazlasını da verdik.
Katımızdan bir rahmet
ve
ibadet edenler için bir öğüt olmak üzere.

85. VE İSMAİL'İ,
İdris'i ve Zülkifl'i de... (hatırla!)
Hepsi de sabredenlerdendi.
86. Onları rahmetimize dahil ettik/girdirdik.
Çünkü onlar *(insanlığa)* yararlı/salih/iyi kimselerdendi.

87. VE o balık olayının kahramanı/Zünnun'u da *(burada an)*.
Hani o, kavmine kızarak gitmişti.
Bizim, kendisine güç yetirebileceğimizi unutmuştu.
Nihayet karanlıklar içinde *(Balina karnında)* yalvardı:
"Senden başka İlâh yoktur.
Sen yücesin/eksiklikten uzaksın/Seni tenzih ederim!
Gerçekten ben *(kendine zulmeden)* zalimlerden oldum!"
88. Biz de onun duasını kabul ettik
ve
onu gamdan/dertten/kederden kurtardık.
İşte, Biz inananları böyle kurtarırız!

89. ZEKERİYA'YI da... *(an ki, onun da kederini gidermiştik);*
hani o, Rabbine yalvarmıştı:
"Rabbim!
Beni tek başıma *(evlatsız)* bırakma!
(Ben vârissiz kalsam bile),
(gerçi) Sen, vârislerin en hayırlısı Sensin!"

90. Onun duasını kabul ettik ve ona Yahya'yı armağan ettik.
Eşini de kendisi için *(kısırlığını gidererek)* iyileştirdik.
Gerçekten onlar, iyi işlerde yarışıyorlardı!
Onlar umarak ve korkarak Bize dua ederlerdi.
Ve Bize, içten gelen derin bir saygı gösterirlerdi.

91. VE O İFFETİNİ KORUMUŞ olanı da!..
Biz ona, *(İsa için yarattığımız)* ruhumuzdan üfledik.
Onu (Meryem'i) ve oğlunu (İsa'yı) âlemler için bir ibret kıldık!

92. (SİZ EY İNANANLAR), gerçek şu ki;
sizin bu toplumunuz/ümmetiniz tek bir ümmettir!
Ben de sizin Rabbinizim. Öyleyse, yalnız Bana kulluk edin!
93. Onlar, emri/dini kendi aralarında parçalara ayırdılar.
Ama hepsi Bize döneceklerdir.

BÖLÜM 7

94. ARTIK kim gerçeklere inanmış olarak uygun işler yaparsa,
o kişinin çalışmasına nankörlük yoktur.
Şüphesiz Biz, onun çalışmasını yazanlarız.
95. Kendisini helâk ettiğimiz bir ülke halkının,
(dünyaya) geri dönüp yaşamaları haramdır/yasaktır.
Katiyen onlar (dünyaya) bir daha geri dönemezler!
96. Nihayet Yecüc ve Mecüc seddi açıldığında;
onlar her bir tepeden akın ederler!
97. *(Yecüc Mecüc seddinin açılışıyla)*
gerçek olan söz (kıyamet) yaklaşmıştır.
İşte o zaman inkârcı kişilerin gözleri donup kalmıştır:
"Vah vah, yazıklar olsun bize! Biz bundan gaflet içinde imişiz.
Hayır aksine biz zalimlermişiz."
98. Gerçekten siz de Allah'ın dışında kulluk ettikleriniz de,
cehennemin odunusunuz. Siz oraya gireceksiniz.
99. Eğer onlar ilâh olsalardı oraya girmezlerdi.
Oysa, hepsi orada sonsuz kalacaklardır.
100. Orada, onlar için bir inleme vardır.
Onlar orada, hiçbir şey duymazlar.

101. TARAFIMIZDAN,
kendilerine bir güzellik takdir edilen kimseler,
işte onlar, ondan *(cehennemden)* uzaklaştırılmışlardır.
102. Onun uğultusunu duymazlar,
canlarının istediği şey/nimetler içinde sonsuz kalacaklardır.
103. O en büyük korku onları üzmez. Melekler, onları şöyle karşılar:
"İşte bu, vadedilmiş olduğunuz gündür."
104. O gün, gökyüzünü toplayıp katlarız;
yazılı kâğıtların tomarlarını/kitabın sayfalarını dürer gibi!
İlk yaratmaya başladığımız gibi onu *(insanı)* yeniden var ederiz.
Bu üzerimize *(aldığımız)* bir vaattir.
Şüphesiz Biz, söylediklerimizi/vaatlerimizi yapanlarız.

105. VE GERÇEK ŞU Kİ, Zikir'den (Tevrat'tan) sonra,
Zebur'da da şöyle yazmıştık: "Şüphesiz yeryüzüne,
(faydalı işi en iyi şekilde yapan) iyi kullarım mirasçı olacaktır!"
106. Şüphesiz bunda, ibadet eden bir kavim için,
yeterli bir mesaj/açıklama/öğüt vardır.
107. Biz seni, ancak âlemlere rahmet/iyilik olarak gönderdik.
108. De ki:
"Bana ancak, ilâhınızın bir tek İlâh olduğu vahyolunuyor.
Şimdi siz, teslim olacak mısınız?"
109. Eğer yüz çevirirlerse, de ki: "Ben *(bu gerçeği),*
size olduğu gibi/düpedüz/eşit biçimde duyurdum.
Tehdit edildiğiniz şey yakın mıdır, yoksa uzak mıdır,
ben bilemem.
110. Şüphesiz O, açığa vurduğunuz sözü de bilir,
gizlediklerinizi de bilir.
111. Bilemem, belki de o *(size verilen süre)*;
sizin için bir açığa çıkarılma
ve
bir süreye kadar faydalanma/geçimlik içindir."
112. De ki: "Rabbim! *(Aramızda)* adaletle hüküm ver!
Rabbimiz çok merhamet edendir.
Sizin söylediğinize *(iftiralarınıza)* karşı,
O'nun yardımına sığınılır."

MÜMİNUN SURESİ

İniş Sırası: 74 • Mushaf Sırası: 23 • Mekki Sure • 118 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. MÜMİNLER başarıya ulaşsınlar!
2. Onlar ki; namazlarında *(huşû içerisindedirler ve ayetleri anlamıyla düşünerek)* yalnız O'na yönelirler.
3. Onlar ki, boş ve saçma şeylerden yüz çevirenlerdir.
4. Onlar ki, zekât vermek *(madden ve manen huzur bulmak)* için, *(bütün güçleriyle)* çalışanlardır.
5. Ve onlar ki; ferçlerini/iffetlerini koruyanlardır.
6. Ancak eşleri
ya da *(özel evlilik sözleşmesi yaptıkları),*
cariyeler[*]/yabancı kadınlar hariç!
Çünkü onlar, bunlardan dolayı kınanmazlar.

---

[*] Cariye: Vatandaş olmayan yabancı kadın ya da kadınlar demektir.

Miras hakkı olmayan bu yabancı kadınlarla (cariyelerle) ancak özel sözleşmelerle evlilik yapılabilir. Peygamberimizin (sav) Sünnet'inde, uygulamalarında görülüyor ki; Cariyeye miras düşmüyor. Hür kadına miras düşüyor. Özel sözleşmelerle yapılan işleme cariyelik deniyor. Kişi ister bu cariyeyi hizmetçi olarak çalıştırabilir, isterse cariye de kabul ederse evlilik yapabilir. Daha sonra bir adam; bu cariyeye miras hakkı tanırsa, o zaman hür kadın konumuna geçiyor.

Örneğin: Bir İngiliz veya bir Fransız bayan Türkiye'ye gelse; Türkiye'deki bir vatandaşımızla kendi aralarında (resmi nikah dışında) özel sözleşme ile evlense, herhangi bir resmi evlilik olmadığı için, bu kişi vefat ettiği zaman -mevcut yasalara göre- bu İngiliz veya Fransız bayana mirastan pay verilmez.

İşte bu işlemin 14 asır önceki benzerine taraflar, cariyelik diyorlardı. Bizim en son geldiğimiz nokta budur… (En doğrusunu yine de Allah bilir.) Ne zaman bu evlilik yürürlükteki yasalara göre yasal hale getirildiğinde (resmi nikah akdi yapıldığında) cariyelik sona ermiş olur ve bundan sonra artık bu kadınlar hür kadınlar statüsünde muamele görürler.

Savaşta veya barışta farketmez; özel veya resmi evlilik sözleşmeleri olmadıkça hiçbir kimse kadınlara dokunamaz…

7. Kim bunun ötesine gitmek isterse işte onlar haddi aşanlardır.
8. Ve onlar ki; emânetlerine ve sözleşmelerine uyanlardır.
9. Ve onlar ki; namazlarına özen göstererek,
(namazlarını gereği gibi kılıp üzerine titreyerek) muhafızlık ederler.
10. İşte, vâris olacak olanlar, böyleleridir!
11. Onlar Firdevs'e vâris olacak ve orada sonsuz kalacak olanlardır.

12. TEK GERÇEK ŞU Kİ; Biz insanı,
ilk önce balçıktan/süzme bir çamurdan yarattık.
13. Sonra, onu nutfe halinde sağlam bir karargâha yerleştirdik.
14. Sonra o nutfeyi alâkaya/embriyoya/hücrelere çevirdik,
hücreleri/embriyoyu bir çiğnem et yaptık.
Sonra, o et parçasını kemiklere çevirdik,
bu kemiklere de et giydirdik.
Sonra *(onun için yarattığımız ruhumuzu/ruhunu üfleyerek),*
onu bambaşka *(akıllı)* bir yaratık olarak inşa ettik!
Yaratıp biçim verenlerin en güzeli olan Allah ne yücedir!
15. Sonra siz bütün bunların ardından mutlaka ölecek olanlarsınız!
16. Sonra siz kıyamet günü elbette diriltilirsiniz!
17. Ant olsun, Biz sizin üzerinizde yedi kat yol/gök yarattık;
Biz, yaratmaktan gafil değiliz.

18. GÖKYÜZÜNDEN bir ölçüyle su indirdik de,
onu yeryüzünde durdurduk/biriktirdik/kaynak yaptık.
Şüphesiz Biz onu gidermeye de güç yetirenleriz.
19. Böylelikle, onunla sizin için hurma bahçeleri
ve
üzüm bağları var ettik/yetiştirdik;
içlerinde sizin için birçok meyveler vardır
ve
siz onlardan yiyorsunuz.
20. Sina Dağı'nda da yetişen bir ağaç yarattık ki,
hem *(zeytin)*yağ(ı) verir
ve
hem de yiyenler için *(zeytin)* bir katıktır!
21. Hayvanlarda da sizin için gerçekten bir ibret vardır.

Karınlarının içindekilerden size (süt) içiriyoruz!
Yine onlarda sizin için daha birçok yararlar vardır,
hem de onlardan yiyorsunuz!
22. Ayrıca, hem hayvanların,
hem de gemilerin üzerinde taşınırsınız!

BÖLÜM 2

23. VE YİNE, gerçek şu ki; Nuh'u kavmine gönderdik, dedi ki:
"Ey kavmim!
Allah'a kul olun.
Sizin için, O'ndan başka bir İlâh yoktur!
Artık korunup sakınmaz mısınız?"
24. Kavminden inkârcı ileri gelenler, dediler ki:
"Bu, sizin gibi bir insandan başka bir şey değildir.
Size üstün gelmeyi istiyor!
Eğer Allah dileseydi, elbette birtakım melekleri indirirdi.
Biz, evvelki atalarımızdan da böyle bir şey işitmedik!
25. Bu, ancak kendisinde mecnunluk bulunan bir adamdır.
Hele, onu bir süreye kadar gözetleyin bakalım!"
26. (Nuh): "Beni yalanlamaları karşısında,
bana yardım et Rabbim!" dedi.
27. Biz de ona şöyle vahyettik: "Bizim gözetimimizde
ve
vahyimizle gemiyi yap.
Emrimiz gelip de tandır kaynayınca/sular yükselince,
her cinsten/canlıdan birer çift ile aileni gemiye bindir.
Onlardan, aleyhlerine (azap) sözü geçmiş olan kimseler hariç!
Zulmedenler hakkında Bana yalvarma!
Çünkü onlar, mutlaka boğulacaklardır!
28. Sen ve yanında bulunanlar gemiye yerleştiğiniz zaman:
"Bizi, zalim kavimden kurtaran Allah'a övgüler olsun!" de.
29. De ki: "Rabbim!
Beni kutlu bir inişle indir. Sen konuk edenlerin en hayırlısısın!"
30. Şüphesiz bunda, bir çok ibretler/dersler vardır.
Gerçekten Biz,
yaptıklarınızın karşılığını verip sizleri açığa çıkaranlarız.

31. SONRA, onların *(Adem'den Nuh'a kadarki ilk neslin)* ardından,
başka bir nesil var ettik.

32. Onlara da kendi içlerinden:
"Allah'a kulluk edin.
Sizin için, O'ndan başka hiçbir İlâh yoktur!
Korunup sakınmaz mısınız?" diyen, bir elçi gönderdik.

BÖLÜM 3

33. ONUN kavminden inkârcı olan,
ahiret buluşmasını yalanlayan ve kendilerine,
dünya hayatında lükse izin verdiğimiz ileri gelenler dediler ki:
"Bu, sizin gibi bir insandan başka bir şey değildir.
Sizin yediğiniz şeylerden yiyor ve içtiklerinizden de içiyor!

34. Eğer, sizin gibi bir insana itaat ederseniz,
o zaman siz, mutlaka kayba uğrayanlar olursunuz!

35. O size; öldüğünüz, toz toprak
ve kemik yığını haline geldiğiniz zaman kesinlikle,
yeniden dirileceğinizi/hayata çıkarılacağınızı mı vadediyor?

36. Heyhat! Size vadolunan şey ne kadar uzak, ne kadar!

37. Bizim için hayat ancak bu dünya hayatımızdır.
Yaşarız ve ölürüz! Biz tekrar diriltilecek değiliz!

38. Bu adam sadece Allah'a karşı yalan uyduran bir adamdır!
Ve biz ona inanıcı değiliz."

39. Dedi ki: "Rabbim!
Beni yalanlamaları karşısında bana yardım et."

40. (Allah) buyurdu:
"Pek yakında, onlar pişman olanlardan olacaklar."

41. Derken, gerçekten korkunç bir ses onları yakaladı.
Onları bir sel süprüntüsü haline getirdik!
O zalimlerin toplumu uzak olsun!

42. SONRA, onların ardından başka nesiller inşa ettik!

43. Hiçbir toplum *(azabı hak edince)* süresini ileri geçemez
ve
öne de alınmaz.

44. Sonra Biz, ardı ardına elçilerimizi gönderdik.
Her ümmete/topluma elçileri geldikçe onu yalanladılar.
Biz de onları birbiri ardınca mahvettik.
Onları anlatılan basit öyküler/kıssalar yaptık!
Artık gerçeklere inanmayan toplum, Bizden uzak olsun!

45. VE SONRA, Musa'yı ve kardeşi Harun'u,
ayetlerimizle ve apaçık bir kanıtla/mucize ile gönderdik;
46. Firavun'a ve ileri gelen adamlarına!
Onlar büyüklük tasladılar.
Zaten böbürlenen bir topluluk idiler!
47. Dediler ki: "Biz, bizim gibi olan bu iki insana inanır mıyız?
Bu iki adamın kavmi bize kölelik eden*(esir)*lerken!.."
48. İkisini de yalanladılar ve helâk edilenlerden oldular.
49. Kuşkusuz, Musa'ya kitabı verdik.
Belki doğru yolu bulurlar, diye.

50. MERYEM'İN oğlu (İsa'yı)
ve
annesini de bir ayet/gösterge/işâret kıldık.
İkisini oturmaya uygun, temiz ve sulu bir tepeye yerleştirdik!

BÖLÜM 4

51. SİZ EY ELÇİLER!
Güzel şeylerden yiyin ve yaptığınız işin en iyisini yapın.
Şüphesiz Ben, yaptıklarınızı bilmekteyim.
52. Ve şüphesiz; işte bu sizin ümmetinizdir, bir tek ümmet!
Ben de sizin Rabbinizim.
Öyleyse Benden korkup sakının!
53. Derken,
aralarında dinlerini çeşitli kitaplara parçalayıp böldüler.
Her cemaat/her grup,
kendi yanlarında bulunan ile yetinip sevinmektedir!
54. Artık onları,
bir süreye kadar gafletleri/taşkınlıkları içinde bırak!

55. SANIYORLAR MI Kİ; kendilerine bolca verdiğimiz,
mal/hammaddeler ve çocuklar ile,
56. onların iyiliklerine koşuyoruz?
Hayır, onlar farkında olamıyorlar.

57. GERÇEKTEN Rablerine olan saygılarından dolayı sakınanlar,
58. Rablerinin ayetlerine inananlar,
59. Rablerine hiç ortak koşmayanlar,
60. gerçekten verdiklerini,
Rablerinin huzuruna dönecekleri düşüncesi ile,
kalpleri ürpererek verenler,
61. işte bunlar;
yaptıkları işin en iyisini yaparak birbirleriyle yarışanlardır!
Ve onlar,
önde gidenlerdir/öncülerdir!

62. BİZ hiçkimseye kapasitesi/gücü dışında bir şey teklif etmeyiz!
Ve katımızda,
(herkesin) gerçeğini söyleyen/açıklayan bir kitap vardır
ve
onlara zulmedilmez.

63. AMA inkârcıların kalpleri bundan bir sıkıntı içindedir.
Üstelik onların bunun dışında bazı işleri daha vardır;
onlar, o işler için çalışanlardır!..
64. Sonunda azgınlaşmış servet sahiplerini,
azap ile yakaladığımız zaman,
hemen feryat etmeye başlarlar!
65. "Bugün feryat etmeyin!
Çünkü artık Bizden size yardım olunmaz!
66. Ayetlerim size okunuyordu,
fakat siz topuklarınızın üzerinde geri dönüyordunuz.
67. O'na karşı büyüklük taslayanlar olarak,
geceleyin toplanıp saçmalıyordunuz!"

68. ONLAR sözünü/ayetlerini iyice düşünmediler mi?
Yoksa kendilerine evvelki atalarına gelmeyen bir şey mi geldi?
69. Yoksa henüz elçilerini tanımadılar da,
bu yüzden mi onu inkâr ediyorlar?
70. Yoksa, onda bir mecnunluk olduğunu mu söylüyorlar?
Aksine o, kendilerine gerçeği getirdi.
Oysa onların birçoğu, gerçek olandan hoşlanmıyorlar.
71. Eğer hak, onların basit arzularına/hevalarına tabi olsaydı,
elbette ki; gökler, yeryüzü
ve
bunların içinde bulunanlar kesinlikle bozulup giderdi.
Aksine Biz onlara öğütlerini getirdik.
Fakat onlar, kendi öğütlerinden yüz çevirmekteler.
72. Yoksa sen, onlardan bir vergi/bir ücret mi istiyorsun?
Rabbinin ücreti/vergisi daha iyidir/daha hayırlıdır.
O, rızık verenlerin en iyisidir/en hayırlısıdır.
73. Doğrusu sen, onları dosdoğru bir yola davet ediyorsun.
74. Şüphesiz ki, ahirete inanmayan kimseler,
doğru yoldan sapmaktadırlar.

75. EĞER Biz onlara merhamet edip de *(bu dünyada)* stres
ve
sıkıntılarını onlardan kaldırsaydık,
azgınlıklarında bocalayıp durmaya devam ederlerdi!
76. Ant olsun, Biz onları azap ile yakaladık.
Yine de Rablerine boyun eğmek istemediler!
Yalvarmıyorlar da...
77. Nihayet, üzerlerine şiddetli bir azap geldiği zaman,
birden onun içinde şaşkın ve umutsuz kalırlar!

BÖLÜM 5

78. Halbuki O,
sizin için; kulağı, gözleri ve gönülleri yaratandır.
Ne de az şükrediyorsunuz?
79. Sizi yeryüzünde yaratıp yayan O'dur.

Toplanıp O'nun huzuruna götürülürsünüz.
80. O'dur hayat veren ve öldüren!
Gece ile gündüzün değişmesi de,
O'na aittir/O'nun tabiat kanunudur.
Hâlâ aklınızı kullanmıyor musunuz?
81. Aksine, öncekilerin söylediklerinin benzerini söylediler!
82. Dediler ki: "Öldüğümüz, toprak
ve
kemik haline geldiğimiz zaman mı?!
Sahi, biz mi mutlaka yeniden diriltileceğiz?
83. Ant olsun; bize de bizden önceki atalarımıza da
aynı tehditte bulunulmuştu.
Bu, evvelkilerin masallarından başka bir şey değildir!"
84. De ki: "Yeryüzü ve içinde bulunanlar kime aittir?
Eğer biliyorsanız!"
85. "Allah'a aittir" diyecekler.
De ki: "O halde, düşünüp ders almıyor musunuz?"
86. Yine de ki:
"O yedi göğün Rabbi ve büyük Arş'ın Rabbi kimdir?"
87. "Allah'tır!" diyecekler.
O halde, de ki: "Peki korunup sakınmayacak mısınız?"
88. Şunu da sor: "Herşeyin mülk ve idaresi elinde olan,
koruyup kollayan
ve
kendisi korunmaya muhtaç olmayan kimdir?
Eğer biliyorsanız!.."
89. "Allah'tır!" diyecekler.
De ki:
"O halde, nasıl aldatılıyorsunuz?"

90. DOĞRUSU, Biz onlara gerçeği getirdik.
Onlar ise, şüphesiz yalancıdırlar.
91. Allah asla bir çocuk edinmez/edinmemiştir!
O'nunla beraber hiçbir İlâh yoktur!
Eğer öyle olsaydı; her ilâh, kendi yarattığını alıp götürür,
birbirlerine üstün gelmeye çalışırlardı!..
Allah onların nitelendirmelerinden uzaktır.

92. Görünmeyeni de, görüneni de bilir.
O, onların ortak koştukları şeylerden yücedir.

BÖLÜM 6

93. DE Kİ: "Ey Rabbim!
Eğer onların tehdit edildikleri şeyi bana göstereceksen,
94. beni, o zalim topluluk içinde bırakma Ey Rabbim!"
95. Şüphesiz, onları tehdit ettiğimiz şeyi sana göstermeye,
elbette güç yetirenleriz.
96. Sen kötülüğü, en iyi şekilde gider/sav/defet!
Biz, onların yakıştırdıkları şeyi çok iyi bilmekteyiz.
97. Ve de ki: "Ey Rabbim!
Sana sığınırım, şeytanların kışkırtmalarından!
98. Rabbim! Sana sığınırım,
bana uğramalarından" *(zihnime kötü fikir vermelerinden)*.

99. NİHAYET, onlardan birisine ölüm geldiği zaman:
"Rabbim! Beni geriye döndür" der.
100. "Umulur ki;
orada, terkettiğim *(dünyada)* faydalı işleri yapayım!"
Hayır hayır! O sadece, onun söylediği boş bir laftır.
Onların önünde diriltilecekleri güne kadar
engel vardır *(geri dönüş yasaktır)*.

101. SUR'A üflendiği zaman,
artık o gün aralarında soy-sop yakınlığı yoktur
ve birbirlerine de soramazlar.
102. Kimlerin tartıları ağır gelirse, işte onlar kurtulmuş olanlardır.
103. Kimlerin tartıları hafif gelirse,
işte onlar kendi kendilerini zarara uğratanlardır;
cehennemin içinde temelli kalanlardır.
104. Ateş yüzlerini yalayıp geçer;
onlar orada dişleri açıkta *(yanmış yüzle)* sırıtanlardır!
105. (Ve Allah onlara): "Ayetlerim size okunuyordu da,
siz onları yalanlıyordunuz, değil mi?" (diyecek).

106. Dediler ki: “Rabbimiz!
Azgınlığımız/aşırı isteklerimiz bize galip geldi
ve
biz sapkınlıkta olan bir topluluk olduk.
107. Rabbimiz! Bizi buradan çıkar.
Eğer bir daha *(yaptığımız kötülüklere)* dönersek,
artık gerçekten biz zalimlermişiz.”
108. Allah buyurur: “Orada sinin! Bana karşı bir şey söylemeyin!
109. Gerçek kullarımdan: ‘Rabbimiz!
İnandık, artık bizi bağışla ve bize merhamet et,
Sen merhamet edenlerin en iyisisin’ diyen bir topluluk vardı.
110. Ama siz, onları (müminleri) alaya almıştınız,
öyle ki, bu yaptığınız sonunda size Beni anmayı unutturdu!
Siz onlara (müminlere) gülüyordunuz!
111. İşte Ben, elbette bugün,
onları, sabretmelerine karşılık mükâfatlandırdım.
Şüphesiz onlar, muratlarına erenlerdir/kazananlardır!”
112. (Allah) “Yeryüzünde kaç yıl kaldınız?” dedi.
113. Dediler ki: “Bir gün, yahut bir günün bir kısmı kadar kaldık.
Sayanlara sor!”
114. (Allah): “Siz, pek az bir zaman kaldınız;
şayet bilmiş olsaydınız” buyurur.
115. “Yoksa, sizi boş yere yarattığımızı mı sandınız?
Bize döndürülüp getirilmeyeceğinizi mi sandınız?”

116. ÖYLEYSE, artık (bilin ki);
O, gerçek mülk/imparatorluk sahibi olan Allah pek yücedir.
O’ndan başka İlâh yoktur. Kerim/şanlı Arş’ın Rabbidir.
117. Kim Allah ile beraber başka bir ilâha yalvarırsa,
-kendisi hakkında hiçbir delili bulunmadığı halde-
onun hesabı, Rabbinin yanındadır ancak.
Dikkat edin;
gerçeklerin üzerini örten/gizleyen(kâfir)ler kurtuluşa eremezler.
118. Öyleyse, de ki: “Rabbim! *(Beni)* bağışla ve *(bana)* merhamet et.
Çünkü Sen, merhamet edenlerin en iyisisin!”

SECDE SURESİ

İniş Sırası: 75 • Mushaf Sırası: 32 • Mekki Sure • 30 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Elif, Lâm, Mim.

2. KENDİSİNDE şüphe olmayan bu kitabın indirilmesi,
alemlerin Rabbindendir.
3. Yoksa, "onu uydurdu" mu diyorlar?
Bilakis o, Rabbinden gelen haktır/gerçektir,
senden önce kendilerine uyarıcı gelmemiş olan,
bir kavmi uyarman için!
Umulur ki, hidayeti/doğru yolu bulurlar/kabul ederler!

4. ALLAH O'dur ki; gökleri, yeri
ve
ikisi arasında bulunan herşeyi altı günde/evrede yaratmış,
sonra Arş'a istivâ etmiştir *(sistem kurmuştur)*.
Sizin için O'ndan başka ne bir koruyucu/veli,
ne de bir şefaatçi/şahit vardır.
Öyleyse, düşünüp öğüt almıyor musunuz?
5. O, gökten yere kadar bütün işlerin kanunlarını belirler.
Sonra işler, sizin sayımınıza göre,
bin yıl kadar tutan bir gün içinde *(genel muhasebe için),*
O'na yükselir/arz edilir!
6. İşte, görülmeyeni ve görüleni bilen,
herşeye gücü yeten, merhamet sahibi olan O'dur.
7. O ki, yarattığının tamamını en güzel şekilde yarattı.
Ve insanı yaratmaya çamurdan başladı.
8. Sonra onun neslinin devamı için soyunu,
basit bir sudan çoğaltmış/devam ettirmiştir!

9. Sonra onu şekillendirdi
ve *(insanlar için yarattığı)*
ruhtan üfledi *(ruhlarını bedenlerine giydirdi)*.
Sizin için kulaklar *(işitme özelliği)*, gözler *(görme özelliği)*
ve
kalpler (*duygusal zekalar)* var etti. Ne de az şükrediyorsunuz!
10. Dediler ki: "Biz toprağın içinde kaybolup gittiğimiz zaman,
gerçekten biz yeniden yaratılacak mıyız?"
Aksine onlar, Rableriyle karşılaşmayı inkâr edenlerdir.
11. De ki: "Size vekil kılınmış olan ölüm meleği sizin canınızı alır.
Sonra Rabbinizin katına döndürülürsünüz".

BÖLÜM 2

12. O ZAMAN bir görsen suçluları!
Rablerinin huzurunda başlarını öne eğmişler:
"Rabbimiz! Gördük ve duyduk,
öyleyse bizi geri döndür de yararlı bir iş yapalım.
Biz gerçekten, kesin inandık."
13. Ve eğer, Biz dileseydik/özgür irade vermeseydik,
herkesi zorunlu olarak doğru yola getirirdik.
Ancak hak edenler için, Benim şu sözüm geçmiştir:
"Elbette cinler
ve
insanlardan *(suç işleyenlerle)* cehennemi doldururum."
14. Öyleyse, tadın!
Bugününüzle karşılaşmayı unuttuğunuzdan dolayı...
Şüphesiz, Biz de sizi unuttuk.
Yaptıklarınıza karşılık, tadın sonsuz azabı!

15. BİZİM AYETLERİMİZE ancak, o kimseler inanırlar ki;
onlara hatırlatıldığı zaman secdeye kapanırlar.
Rablerini övgü ile tesbih ederler ve büyüklük taslamazlar!
16. Yanları yataklarından uzaklaşır.
Rablerine korkarak ve umarak yalvarırlar.
Kendilerine verdiğimiz rızıklardan bağışlarlar.

17. Şimdi hiç kimse amellerine karşılık,
onlar için gizlenmiş olan gözler sevincini bilemez!

18. İNANAN KİMSE yoldan çıkmış kimse gibi midir?
(Hiç te) eşit değildirler!
19. Gerçeklere inanan
ve
faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlara gelince;
onlara yapmış olduklarına karşılık,
me'va/barınma/konaklama cennetleri vardır.
20. Fakat yoldan çıkanlara gelince,
onların sığınağı/barınağı/varacağı yer ateştir.
Oradan her çıkmak istediklerinde oraya geri çevrilirler
ve onlara:
"Haydi, yalanlayıp durduğunuz o ateş azabını tadın" denilir.
21. O büyük azabın dışında onlara,
en yakın *(dünyadaki belâ/müsîbet gibi)* azaptan da tattıracağız,
belki dönerler diye!
22. Kendisine Rabbinin ayetleriyle öğüt verilip de daha sonra,
onlardan yüz çeviren kimseden daha zalim kim olabilir?
Şüphesiz, Biz suçlulardan intikam alıcıyız.

BÖLÜM 3

23. GERÇEK ŞU Kİ,
Biz vahyi/kitabı Musa'ya (da) vermiştik.
Öyleyse aynı *(hakikat)* ile karşılaşacağından kuşkuya düşme!
Biz onu İsrailoğulları'na bir yol gösterici kıldık.
24. Onların içlerinden,
emrimizle doğru yola önderlik edenler yetiştirmiştik!
Sabrettikleri
ve
ayetlerimize kesin inandıkları zaman!

25. ŞÜPHESİZ O Rabbin, kıyamet günü aralarında,
ihtilâfa düştükleri şeylerde hükmünü bildirecektir.

26. Onlara doğru yolu göstermedi mi?
Kendilerinden önce yurtlarında gezip dolaştıkları,
nice kuşakları imha etmiş olmamız!..
Şüphesiz bunda ayetler/dersler vardır.
Yine de dinlemezler mi?
27. Görmediler mi?
Suyu, kuru yerlere sevk ediyoruz da onunla hayvanlarının
ve
kendilerinin yedikleri ekini çıkarıyoruz.
Hâlâ görmüyorlar mı/görmek istemiyorlar mı?

28. "EĞER doğrular iseniz, bu zafer ne zamandır?" derler.
29. De ki:
"Zafer günü, o inkârcılara inanmaları fayda vermez!
Onlara, göz bile açtırılmaz."
30. Öyleyse şimdi onları bırak
ve
bekle!
Onlar da beklemektedirler!..

TUR SURESİ

İniş Sırası: 76 • Mushaf Sırası: 52 • Mekki Sure • 49 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. ANT OLSUN Tur'a (Sina dağına),
2. satır satır yazılmış kitaba;
3. yayılmış ince deri üzerine.
4. Mamur eve (Kâbe'ye),
5. yükseltilmiş tavana (göklere).
6. Kaynayan dalgalı denize!

7. GERÇEK ŞU Kİ;
Rabbinin *(hakedenlere)* azabı mutlaka gerçekleşecektir,
8. onu engelleyecek bir güç yoktur.
9. O gün gök bir çalkanışla çalkalanır,
10. dağlar bir yürüyüş yürür ki...

11. İŞTE O GÜN yalanlayanların vay haline!
12. Onlar daldıkları bir batakta oyalanıp duruyorlar.
13. O gün onlar bir itilişle cehennem ateşine sürüklenirler;
14. "İşte yalanlayıp durduğunuz ateş budur!
15. Bu bir sihir midir, yoksa siz mi görmüyorsunuz?
16. Ona girin! İster sabredip dayanın, yahut ister sabretmeyin,
sizin için farketmez!
Sadece yapmış olduklarınızdan dolayı cezalandırılıyorsunuz."

17. ŞÜPHESİZ korunup sakınanlar,
cennetlerde ve nimetler içindedirler;
18. Rablerinin kendilerine verdikleriyle neşelenip eğlenerek!
Rableri onları cehennem azabından korumuştur.
19. Yaptıklarınıza karşılık afiyetle yiyiniz ve içiniz!

20. Sıra sıra dizilmiş, güzel koltuklara yaslanmışlardır.
Ve Biz onları güzel gözlü arkadaşlara eş kıldık!

21. GERÇEKLERE inananlar
ve
soyları da inançta kendilerine uymuş olanlar;
işte Biz onların soylarını da kendilerine katmışızdır.
Onlara yaptıklarından hiçbir şey eksiltmemişizdir.
Herkes kazandığına karşılık bir rehindir!
22. Onlara diledikleri meyvelerden
ve
etten bolca vermişizdir.
23. Orada karşılıklı bir kadeh tokuştururlar ki,
onda ne bir saçmalama, ne de bir günaha girme vardır!
24. Onlar için çevrelerinde gencecik hizmetçiler dönüp dolaşır;
sanki onlar saklanmış inci gibidirler!

25. BİRBİRLERİNE dönerek sorular sorarlar.
26. Derler ki: "Doğrusu biz bundan önce, yakın çevremiz içinde,
korkup ürperenlerdik.
27. Allah bize lütfetti ve bizi iliklere işleyen azaptan korudu.
28. Şüphesiz biz, bundan önce yalnız O'na yalvarıp yakarıyorduk.
Çünkü O iyiliği bol, merhameti/ikramı çok olandır."

BÖLÜM 2

29. ÖYLEYSE, sen öğüt ver!
Çünkü sen Rabbinin nimeti (vahiy/Kur'an) sayesinde,
ne bir kâhinsin, ne de bir mecnun!
30. Yoksa:
"O, felâket zamanını gözlediğimiz bir şairdir" mi diyorlar?
31. De ki: "Gözleyin...
Şüphesiz ben de sizinle birlikte gözleyenlerdenim."
32. Yoksa bunu, akılları mı emrediyor?
Veyahutta onlar azgın bir kavim midirler?
33. Yoksa "Onu uydurdu" mu diyorlar? Hayır, onlar inanmıyorlar.

34. Eğer iddialarında doğru iseler,
haydi onun benzeri bir söz/söylem üretsinler/getirsinler.

35. YOKSA kendileri nedensiz mi yaratıldılar?
Yoksa kendileri mi yaratandırlar?
36. Yoksa gökleri ve yeryüzünü onlar mı yarattılar?
Aksine onlar kesin inanmazlar.
37. Yoksa Rabbi'nin hazineleri onların yanında mıdır?
Yoksa kâinata hükmedenler onlar mıdır?
38. Yoksa onların kendisiyle dinledikleri
bir merdivenleri mi *(dinleme cihazları mı)* var?
Öyleyse o dinleyicileri açıkça bir delil getirsinler!
39. Yoksa kızlar O'na, oğullar da size mi?
40. Yoksa sen onlardan bir ücret istiyorsun da,
onlar bir borcun ağırlığı altında mı kalıyorlar?
41. Yoksa görülemeyen onların katında da onlar mı yazıyorlar?
42. Yoksa bir tuzak mı kurmak istiyorlar?
Tuzağa düşecek olanlar, o nankörlerdir ancak!
43. Yoksa kendilerinin Allah'tan başka bir ilâhları mı var?
Allah onların ortak koştuklarından münezzehtir/yücedir!

44. AMA ONLAR eğer gökten düşerken bir parça görseler:
"Üst üste yığılmış bulutlardır" derler.
45. Öyleyse bırak onları,
dehşete düşecekleri günlerine kavuşuncaya kadar...
46. O gün tuzakları, kendilerinden hiçbir şeyi savamaz
ve
onlar yardım da görmezler.
47. Şüphesiz o zulmedenlere bundan başka bir azap da vardır,
fakat onların birçoğu bilmezler.
48. Rabbinin kararını/hükmünü sabırla bekle!
Şüphesiz sen gözetimimiz altındasın!
Ve *(ibadet için)* her kalkışında Rabbini övgü ile tesbih et/yücelt!
49. Gecenin bir kısmında
ve
yıldızların çekildiği an, O'nu ulula/tesbih et!

MÜLK SURESİ

İniş Sırası: 77 • Mushaf Sırası: 67 • Mekki Sure • 30 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. MUTLAK İKTİDAR (Kainatın imparatorluğu),
kendi elinde (kudretinde) bulunan ne yücedir!
O, herşeye kadirdir/gücü yetendir.
2. O ki,
hanginizin daha iyi iş/amel yapacağını açığa çıkarmak
(ve yaptıklarınızın karşılığını vermek) için ölümü ve hayatı yarattı.
O, üstündür, çok bağışlayandır.
3. O ki,
yedi kat gökleri yaratmıştır.
Rahmân'ın yaratışında bir aksaklık göremezsin.
Gözünü *(çevrene-etrafına)* çevir de bak,
bir bozukluk/çatlak görüyor musun?
4. Sonra, gözünü tekrar tekrar çevir (bak);
göz sana geri döner, bitkin ve ümitsiz bir halde!
5. Ant olsun, Biz dünya göğünü lâmbalarla donattık;
onları şeytanlar için kovma araçları kıldık,
onlara çılgın azabı hazırladık.

6. CEHENNEM AZABI, Rablerini inkâr edenler içindir.
Ne kötü dönüş yeridir o!..
7. Oraya atıldıkları zaman,
onun kaynarken çıkardığı korkunç homurtusunu işitirler;
8. neredeyse öfkesinden çatlayıp parçalanacak!
Her bir güruh oraya atıldıkça, onun bekçileri onlara:
“Size bir uyarıcı gelmedi mi?” diye sorarlar.
9. Derler ki: “Evet, tabi ki bize uyarıcı geldi ama biz yalanladık.
Allah hiçbir şey indirmemiştir,
siz büyük bir sapıklık içindesiniz!” dedik.

10. Dediler ki:
"Eğer dinleseydik
veya
aklımızı çalıştırsaydık çılgın ateşin halkı içinde olmazdık."
11. Böylece, günahlarını itiraf ettiler.
Çılgın ateşin halkı uzak olsun!

12. ŞÜPHESİZ, gizlide Rablerine saygılı olanlar var ya;
onlara bir bağışlanma ve büyük bir mükâfat vardır.

13. İSTER sözünüzü gizleyin, ister onu açığa vurun;
şüphesiz ki O, göğüslerin özünü bilendir.
14. O yaratan bilmez mi hiç?
Herşeyi inceden inceye bilendir, herşeyden haberdar olandır.

BÖLÜM 2

15. O SİZE, yeryüzünü boyun eğer şekilde yaptı.
Haydi onun sırtlarında dolaşın ve O'nun rızkından yiyin.
Sonunda dönüş O'nun katınadır.
16. Emin mi oldunuz?
Gökte olan(Allah)ın sizi yere batırmayacağından!
O zaman bakarsın ki, yer çalkalanıyor.
17. Yoksa gökte olanın,
üzerinize taş yağdıran fırtınayı göndermeyeceğinden
emin mi oldunuz?
O zaman, uyarım nasılmış bileceksiniz!
18. Ant olsun, onlardan öncekiler de yalanladılar.
Fakat Beni inkâr etmek nasılmış?

19. ÜSTLERİNDEKİ kuşları görmezler mi?
Sıra sıra ve kanat çırparak süzülen...
Onlara, Rahmân'dan başkası bu özelliği vermedi.
Şüphesiz O, herşeyi görendir.
20. Rahmân'a karşı size yardım edecek olan ordunuz kimdir?
İnkârcılar ancak bir aldanış/gurur içindedirler.

21. Eğer O, rızkınızı keserse/yaratmazsa,
sizlere rızık verecek olan kimdir?
Bilakis onlar azgınlık ve nefret içinde inatla direnmektedirler.

22. ARTIK bir düşünün!
Yüzüstü kapanarak yürüyen kimse mi doğru, yoksa;
dosdoğru bir yol/cadde üzerinde dümdüz yürüyen mi?

23. DE Kİ: "O'dur ancak sizi yaratan;
size kulaklar,
gözler ve gönüller veren!
Ne de az şükrediyorsunuz!"
24. De ki: "Sizi yeryüzünde yaratan/çoğaltıp yayan O'dur.
Ve toplanıp O'nun huzuruna götürülürsünüz."

25. DİYORLAR Kİ:
"Eğer doğru sözlüler iseniz, bu söz ne zamandır?
26. De ki: "O bilgi, ancak Allah katındadır.
Ben sadece, apaçık bir uyarıcıyım."
27. Onu yakından gördükleri zaman,
inkâr edenlerin yüzleri kötüleşti:
"İsteyip çağırmakta olduğunuz şey, işte budur!" denildi.

28. DE Kİ: "Baksanıza/gördünüz mü/söyleyin bana:
Allah beni
ve
benimle birlikte olanları helak etse/imha etse
veya
bize merhamet etse acaba bu durumda inkârcıları,
can yakıcı azaptan kurtaracak olan kimdir?"
29. De ki: "O, Rahmân'dır *(iyiliği sonsuzdur).*
Biz O'na inandık ve O'na güvendik.
Yakında, kimin apaçık bir sapıklıkta olduğunu bileceksiniz."
30. De ki: "Baksanıza/söyleyin bana,
eğer suyunuz, yerin derinliğine/dibine çekilse,
size kim temiz bir akar su kaynağı getirebilir?"

HAKKA SURESİ

İniş Sırası: 78 • Mushaf Sırası: 69 • Mekki Sure • 52 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. GERÇEKLEŞEN!
2. Nedir o gerçekleşen?
3. Gerçekleşenin ne olduğunu nerden bileceksin?

4. O ANİ FELAKETİ, Semud ve Âd yalanladılar.
5. Bu yüzden Semud kavmi gürleyen bir sesle imha edildi!
6. Âd'a gelince onlar da uğultulu,
azgın bir kasırga ile imha edildiler!
7. Onu üzerlerine yedi gece ve sekiz gün kesintisiz saldı;
öyle ki, orada o kavmi yere yıkılmış olarak görürsün.
Sanki onlar kökten sökülmüş/içi boş hurma kütükleridirler!
8. Şimdi onlardan hiç geri kalan bir şey görüyor musunuz?

9. FİRAVUN, ondan öncekiler ve altüst olmuş kentler halkı;
hep aynı hatayı işlediler.
10. Rablerinin elçisine isyan ettiler.
O da kendilerini şiddeti gittikçe artan bir yakalayışla yakaladı!
11. Şüphesiz Biz, *(Nuh tufanı sırasında)*
su azıp köpürdüğü/taştığı zaman sizi,
o akıp gidenin içinde taşıdık.
12. Öyle ki, onu sizin için bir hatırlatma yapalım
ve
kavrayabilen kulaklar da onu kavrasın!

13. SUR'A tek bir üfürüşle üfürüldüğü zaman,
14. yeryüzü
ve
dağlar kaldırılıp da tek vuruşla birbirlerine çarpıldığı zaman,

15. işte o gün olacak olan olmuştur.
16. Ve gök yarılıp parçalanacak, çünkü o gün zayıf
ve
güçsüz düşecek/sarkacaktır!
17. Ve melekler onun *(göğün)* çevresinde onların üstünde de o gün;
sekizi,
Rabbinin Arş'ını taşırlar.

18. SİZ o gün arz olunursunuz.
Size ait hiçbir sır gizli kalmaz!
19. Kitabı sağından verilen kimseye gelince, der ki:
"İşte, alın kitabımı okuyun!
20. Çünkü ben, hesabıma kavuşacağımı biliyordum."
21. O artık, hoş/razı edici bir hayat içindedir,
22. yüksek bir cennette (bahçede).
23. Onun meyveleri sarkmış, koparılması çok kolaydır.
24. Yiyiniz, içiniz, afiyet olsun!
Geçmiş günlerde peşin olarak gönderdiklerinize karşılık!..

25. KİTABI solundan verilen kimseye gelince, der ki:
"Ne olurdu kitabım *(suç dosyam)* bana verilmeseydi
26. ve
hesabımın ne olduğunu hiç bilmeseydim.
27. Ne olurdu o *(ölüm),*
hesabımı kesip de bitirseydi *(ölümüm sonum olsaydı!)*
28. Malım bana fayda vermedi!
29. Otoritem de benden kopup gitti!"

30. "TUTUN ONU, hemen bağlayın!
31. Sonra onu çılgın bir aleve sallayın.
32. Sonra da onu boyu yetmiş arşın olan zincire vurun.
33. Çünkü o, yüce Allah'a inanmazdı.
34. Ve yoksula yedirmeye teşvik etmezdi!
35. Bugün ona burada yakın bir dost yoktur!
36. Ve irinden başka bir yiyecek de yoktur;
37. onu büyük günahkârlardan başkası yemez."

BÖLÜM 2

38. HAYIR, yemin ederim gördüklerinize
39. ve
görmediklerinize!
40. Şüphesiz o, şerefli bir Rasûl'ün/Elçi'nin sözüdür.
41. O, bir şair sözü değildir.
Ne kadar da az inanıyorsunuz!
42. O, bir kâhinin sözü de değildir.
Ne kadar da az öğüt alıyorsunuz!
43. O, âlemlerin Rabbinden indirilmiştir!

44. EĞER o *(elçilik yaparken/ayetlerimizi ulaştırırken),*
Bize karşı bazı sözler isnat etmiş/uydurmuş olsaydı;
45. elbette onun bütün gücünü alırdık.
46. Sonra onun şah damarını elbette keserdik!
47. Sizden hiçbiriniz de buna engel olamazdı.

48. ŞÜPHESİZ o, sakınanlar için bir öğüttür!
49. Şüphesiz Biz,
içinizden yalanlayanlar bulunduğunu biliyoruz.
50. Kesinlikle o (Kur'an),
inkârcılar için bir hasrettir/iç yarasıdır!
51. Ve şüphesiz o (Kur'an),
kesin haktır/gerçektir!
52. Öyleyse sen de,
azim sahibi Rabbinin ismini *(tesbih ederek/anarak)* yücelt/ulula!

MEARİC SURESİ

İniş Sırası: 79 • Mushaf Sırası: 70 • Mekki Sure • 44 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. İSTEYEN BİRİ, olacak azabı istedi.
2. İnkârcılar içindir, onu önleyecek yoktur.
3. Yükselme derecelerinin sahibi Allah katındandır.

4. MELEKLER ve Ruh,
O'nun huzuruna miktarı elli bin yıl olan bir günde yükselirler!
5. Öyleyse sen güzelce sabret!
6. Çünkü onlar onu uzak görürler.
7. Biz ise onu yakın görüyoruz.

8. O GÜN gökyüzü erimiş maden gibi olur!
9. Dağlar da atılmış yün gibi olur!
10. Hiçbir yakın dost, bir yakın dosta hâlini soramaz.
11. Birbirlerine gösterildikleri hâlde!
Suçlu, o günün azabından kurtulmak için fidye vermek ister; oğullarını,
12. eşini ve kardeşini.
13. Ve kendisini barındıran soyunu sopunu/akrabalarını.
14. Yeryüzündekilerin hepsini verse de, kendisini kurtarsa...
15. Hayır hayır! Doğrusu o, alevlenen/yalın bir ateştir;
16. başın derisini kavurur,
17. sırt çevirip tersine gideni kendisine çağırır.
18. Ve *(servet)* biriktirerek *(ekonomiye kazandırmayıp)* stok yapanları!

19. GERÇEK ŞU Kİ, insan; pek hırslı ve aç gözlü!
20. Kendisine kötülük dokunduğu zaman, sızlanır.
21. Ona iyilik dokunduğu zaman, cimrilik eder!

22. Bilinçli olarak namaz kılanlar, böyle değildir!
23. Onlar, namazlarında süreklidirler.
24. Mallarında, belirli bir hak vardır,
25. hem isteyen ve hem de yoksun/mahrum bırakılanlar için.
26. Onlar din/hesap gününü tasdik ederler.
27. Onlar Rablerinin azabından korkarlar.
28. Çünkü Rablerinin azabından emin olunamaz.
29. Onlar edep yerlerini/iffetlerini koruyanlardır.
30. Ancak eşleri ya da suç *(haram)* olmayan birliktelikler başka!
Çünkü onlar, bundan dolayı kınanmazlar.
31. Ama kim bunun ötesini isterse, işte onlar haddi aşanlardır.
32. Onlar emanetlerini ve sözleşmelerini gözetenlerdir!
33. Onlar şahitliklerinde dürüsttürler.
34. Onlar,
(namaza zıt iş yapmayarak) namazlarını koruyanlardır.
35. İşte onlar, cennetlerde ikram görenlerdir!

BÖLÜM 2

36. ŞİMDİ inkârcılara ne oluyor ki?
Önünde şaşkın şaşkın koşuşuyorlar;
37. sağdan ve soldan bölük bölük!
38. Onlardan her biri nimet cennetine sokulacağını mı umuyor?
39. Hayır, asla! Biz onları, bildikleri şeyden yarattık.

40. DOĞULARIN ve batıların Rabbine yemin olsun ki,
Biz elbette güç yetirenleriz;
41. onların yerine kendilerinden daha iyilerini getirmeye!
Üstelik Bize engel olabilecek *(güçleri)* de yok.
42. O halde bırak onları dalsınlar
ve
oynayadursunlar vadolunan günlerine kavuşuncaya dek...
43. O gün onlar, hızlı hızlı kabirlerinden çıkarlar;
sanki dikili hedeflere doğru koşuyorlar gibi!
44. Gözleri düşüktür/baygındır, kendilerini bir zillet kaplamıştır!
İşte, kendilerine söz verilen gün, bugündür!

Nebe Suresi

İniş Sırası: 80 • Mushaf Sırası: 78 • Mekki Sure • 40 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. BİRBİRLERİNE neyi sorup duruyorlar;
2. o büyük haberi?
3. Üzerinde anlaşamadıkları şeyi mi?.
4. Hayır hayır,
ileride bilecekler.
5. Hayır hayır, ileride bir kez daha bilecekler!

6. BİZ, yeryüzünü bir sergi yaptık değil mi?
7. Dağları da birer kazık!
8. Sizleri *(ruh ve bedenlerinizi)* eşleşmiş olarak yarattık.
9. Uykunuzu, bir dinlenme yaptık.
10. Geceyi, bir örtü/elbise yaptık.
11. Gündüzü, geçim zamanı kıldık.
12. Üstünüzde, yedi güçlü gök *(yedi kat göğü)* bina ettik.
13. Bir de ısı ve ışık yayan bir lâmba (Güneş) oluşturduk.
14. Yoğunlaşmış bulutlardan, şarıl şarıl bir su indirdik.
15. Onunla taneleri ve bitkileri çıkaralım diye.
16. Ve sarmaş dolaş bahçeler...

17. ŞÜPHESİZ ayırma günü, belirlenmiş bir vakittir.
18. O gün, Sûr'a üfürülür, bölük bölük gelirsiniz!
19. Gökyüzü açılmış, kapı kapı olmuştur!
20. Dağlar yürütülmüş, artık bir serap olmuştur!

21. ŞÜPHESİZ cehennem, bir hapishane;
22. azgınlar için varılacak yer olmuştur.
23. Sonsuz devirlerce, orada sürekli kalıcıdırlar.

24. Orada, ne bir serinlik tadarlar, ne de bir içecek.
25. Sadece kaynar bir su ve buzlu bir irin...
26. *(Yaptıklarına karşılık)* uygun bir ceza olarak!
27. Çünkü onlar, hiçbir hesap ummuyorlardı!
28. Ayetlerimizi yalanlayabildikleri kadar yalanlayıp durmuşlardı.
29. Biz de herşeyi sayan/konuşan/ortaya döken
bir kitaba/sicil dosyasına yazmıştık/kaydetmiştik.
30. Şimdi tadın!
Artık size, azaptan başka bir şey artırmayacağız!

BÖLÜM 2

31. ŞÜPHESİZ sakınanlar için bir kurtuluş vardır.
32. Nice bahçeler, nice bağlar,
33. göz alıcı, aynı yaşta/gencecik harika eşler.
34. Ve dolup taşan kadehler...
35. Orada ne bir boş söz, ne de bir yalan işitirler.
36. Rabbinden bir karşılık, yeterli bir bağış olarak...
37. Göklerin, yerin
ve
ikisi arasındakilerin Rabbi, çok merhametli olandan!
O'na karşı hitap etmeye güç yetiremezler!

38. O GÜN, ruh *(Cebrail)* ve melekler, saf saf kıyama dururlar!
Rahmân'ın kendilerine izin verdikleri dışında olanlar,
konuşamazlar!
O da ancak doğruyu söyler!
39. İşte bu, gerçek gündür.
O halde dileyen kimse Rabbine varan bir yol tutar.
40. Doğrusu Biz sizi, yakın bir azapla uyardık.
O gün kişi,
ellerinin takdim ettiğine/önceden gönderdiğine bakar
ve
inkârcı/kâfir: "Ah ne olurdu, toprak olsaydım!" der.

NAZİAT SURESİ

İniş Sırası: 81 • Mushaf Sırası: 79 • Mekki Sure • 46 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. ANT OLSUN, batmak üzere yükselenlere,
2. yavaş hareketle ilerleyenlere,
3. yüzüp yüzüp gidenlere,
4. hızla ilerleyenlere,
5. işleri yürütenlere!..

6. O GÜN, şiddetli sarsıntı sarsar,
7. ikinci bir sarsıntı da onu takip eder.
8. O gün, yürekler kaygıdan hoplar,
9. gözleri donakalır!

10. DİYORLAR Kİ:
"Gerçekten biz diriltilip eski halimize döndürülecek miyiz?
11. Ufalanmış kemikler olmamızdan sonra ha?!"
12. "Öyleyse bu, zararlı bir dönüştür" dediler.

13. OYSA O, ancak bir tek çığlıktır!
14. Onlar, derhal uyanırlar/kalkarlar!

15. MUSA'NIN haberi sana geldi mi?
16. Hani, Rabbi ona Tûvâ'da, mukaddes vadide seslenmişti:
17. "Firavun'a git; çünkü o azmıştır."
18. De ki: "Arınıp temizlenmeye ne dersin/niyetin var mı?
19. Rabbine doğru sana rehberlik edeyim de gönülden ürperesin."
20. Ona büyük mucizeyi gösterdi.
21. O yalanladı ve isyan etti.
22. Sonra, koşarak geri döndü.

23. Derken, toplayıp bağırdı:
24. "Ben, en yüce Rabbinizim" dedi.
25. Bunun üzerine Allah da onu dünya ve
ahiret azabıyla yakaladı.
26. Şüphesiz bunda, korkan kimse için bir ibret vardır.

BÖLÜM 2

27. SİZ mi yaratılışça daha çetinsiniz, yoksa gökyüzü mü?
Onu O bina etti.
28. Onun yüksekliğini yükseltti, ona belirli bir düzen verdi;
29. gecesi karanlıkı ve gündüzü aydınlık oluyor!
30. Bundan sonra da yeryüzünü yayıp döşedi;
31. ondan da suyunu ve otlağını çıkardı.
32. Orada dağlarını oturttu,
33. sizin ve hayvanlarınızın geçimi için.

34. VE BÖYLECE, o en büyük felâket geldiği zaman;
35. o gün insan neyin peşinde koştuğunu hatırlar!
36. Ve görmeleri için cehennem de açıkça sergilenmiştir.
37. Artık her kim azgınlık etmiş
38. ve
dünya hayatını tercih etmişse,
39. muhakkak ki cehennem,
(onun için) barınak yeridir/onun varacağı yerdir!
40. Her kim de, Rabbinin makamından korkmuş
ve kendini boş tutkulardan alıkoymuşsa,
41. elbette varılacak yer cennettir!

42. SANA, o saatten soruyorlar:
"Ne zaman gelecek?" (diye).
43. Onun zamanını bildirmek nerede, sen nerede?!
44. Onun son bilgisi Rabbine aittir.
45. Sen ancak, ondan korkanlar için bir uyarıcısın!
46. Onlar onu gördükleri gün sanki sadece bir akşam vakti
veya bir kuşluk vakti kadar kalmış gibi olurlar!

İNFİTAR SURESİ

İniş Sırası: 82 • Mushaf Sırası: 82 • Mekki Sure • 19 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. GÖKYÜZÜ dağılıp savrulduğunda,
2. yıldızlar dökülüp saçıldığında,
3. denizler kabarıp taştığında,
4. kabirler alt üst olduğunda,
5. her kişi önceden ne işlediklerini/yaptıklarını ve
geriye ne bıraktığını/yapmadıklarını bilir.

6. EY İNSAN! Sonsuz cömertliğin sahibi olan Rabbine karşı,
seni aldatan nedir?
7. O seni yarattı, sana şekil verdi, seni ölçülü ve dengeli kıldı.
8. Seni dilediği herhangi bir biçimde oluşturdu.

9. HAYIR HAYIR! Aksine siz hesap ve cezayı yalanlıyorsunuz.
10. Halbuki üzerinizde gözcüler var;
11. şerefli/üstün/kerim yazıcılar,
12. ne yaptığınızı bilir*(kaydeder)*ler!

13. ŞÜPHESİZ İYİLER, nimetler/mutluluk içindedirler!
14. Hiç şüphesiz suçlu ve günahkârlar da çılgın ateştedirler!
15. Onlar, din/hesap günü oraya girip yaslanırlar.
16. Ve onlar, ondan bir daha ayrılıp kaybolamazlar.

17. HESAP/DİN GÜNÜ NEDİR, bilir misin?
18. Ve bir kez daha soruyorum: Hesap/din günü nedir, bilir misin?
19. O gün hiç kimse,
hiç kimse için *(zerre miktarı)* bir şey *(şefaat/şahitlik)* yapamaz!
Ve o gün buyruk/emir/otorite yalnız Allah'ındır!

İNŞİKAK SURESİ

İniş Sırası: 83 • Mushaf Sırası: 84 • Mekki Sure • 25 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. GÖKYÜZÜ yarıldığında,
2. kendisine yaraşır şekilde Rabbine boyun eğdiğinde,
3. yer dümdüz edildiğinde,
4. içinde olanları atıp da boşaldığında.
5. Ve yaraştığı üzere Rabbine boyun eğdiğinde!

6. EY İNSAN! Madem ki sen, Rabbinin katına varan yolda,
çaba üstüne çaba göstermektesin,
sonunda O'nun huzuruna ulaşacaksın.
7. Artık kimin sicili/dosyası/kitabı sağından verilirse,
8. o; kolay bir hesap ile hesaba çekilecek
9. ve
sevinçli olarak ailesine dönecek!
10. Kimin de dosyası/sicili/kitabı ardından verilirse,
11. derhal yok olmayı çağıracak
12. ve (o) çılgın alevli ateşe atılacak.
13. Çünkü o, *(dünyada iken)* çevresi içinde sevinçli idi.
14. Çünkü o, hiç dönmeyeceğini sanmıştı!
15. Aksine hiç şüphesiz Rabbi onu görmekte idi.

16. ARTIK yemin ederim o şafak vaktine,
17. geceye
ve
derleyip topladığı şeylere
18. ve
dolunay şeklini aldığı zaman Ay'a ki;
19. siz bir durumdan diğerine geçeceksiniz.

20. ONLARA ne oluyor ki, inanmıyorlar!..
21. Kendilerine *(anladıkları dilde)* Kur’an okunduğu zaman, düşünüp/karar verip/secde/itaat/tasdik etmiyorlar?
22. Aksine o nankörler yalanlıyorlar.
23. Oysa Allah içlerinde sakladıkları şeyleri çok iyi biliyor.
24. Onları can yakıcı bir azapla müjdele.
25. Ancak iman edip de faydalı işi en iyi şekilde yapanlar başka! Onlara kesintisiz bir mükâfat vardır!

RUM SURESİ

İniş Sırası: 84 • Mushaf Sırası: 30 • Mekki Sure • 60 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Elif, Lâm, Mim.

2. RUMLAR/*(Bizanslılar)* yenildiler;
3. yakın bir yerde!
Ama onlar, bu mağlubiyetlerinin ardından galip geleceklerdir.
4. On yıldan önce/bir kaç yıl içinde!
Bundan önce de bundan sonra da,
emir/buyruk/takdir Allah'ındır.
İşte o gün inananlar sevinirler,
5. Allah'ın yardımına!..
O dilediğine/gereğini yapanlara yardım eder.
O üstündür, esirgeyendir.
6. Allah'ın verdiği sözdür!
Allah sözünden caymaz.
Fakat insanların birçoğu bilmezler.
7. Onlar sadece dünya hayatının dış görünüşünü biliyorlar,
ahiretten/gaybtan/gelecekten gafildirler/habersizdirler.

8. KENDİ İÇLERİNDE hiç düşünmediler mi?
Allah göklerde
ve
yeryüzünde bulunanları,
ikisi arasında olanları ancak gerçek olarak
ve
bir süre için yaratmıştır.
Şüphesiz insanlardan birçoğu,
Rableriyle karşılaşmayı inkâr edicidirler!

9. Onlar yeryüzünde gezip de bir bakmadılar mı?
Kendilerinden önceki kimselerin sonu, nasıl olmuştur?
Onlar kuvvet olarak kendilerinden daha şiddetli idiler.
Toprağı kazıp işlemişler/alt üst etmişler,
bunların imar ettiklerinden daha çok imar etmişlerdi.
Elçileri onlara, açık delillerle gelmişlerdi.
Demek ki Allah onlara zulmedecek değildi.
Fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.
10. Sonra o kötülük edenlerin sonu çok fena oldu.
Çünkü Allah'ın ayetlerini yalanladılar ve
onlarla alay ediyorlardı.

BÖLÜM 2

11. (İNSANI) yaratan Allah sonra ona yeniden can verecektir.
Ve sonunda hepiniz O'nun huzuruna döndürülürsünüz.
12. Kıyamet saati gelip çattığı gün suçlular ümitsizliğe düşerler.
13. Allah'a koştukları ortaklardan,
kendilerine şefaat *(şahitlik)* edenler de bulunmaz!
Ve eski ortaklarını da inkâr eder/tanımazlar!
14. Kıyamet saati gelip çattığı gün,
(herkesin) ne olduğu *(gerçeği)* ortaya çıkacaktır.
15. İnananlar ve salih *(iyi)* işler/yaptığı işin en iyisini yapanlar ise,
onlar bir bahçe içinde neşelendirilirler.
16. İnkâr edip de ayetlerimizi
ve ahiret buluşmasını yalanlayanlara gelince;
işte onlar tutuklanıp azabın içine getirilenlerdir!

17. ÖYLEYSE *(namaz [dua] ile)* Allah'ın yüceliğini zikredin/anın;
akşamladığnız*[akşam ve yatsı]*da ve
sabaha kavuştuğunuz zaman!
18. Övgü O'na mahsustur, göklerde de yeryüzünde de;
gündüzün sonunda *[ikindi vaktinde],* öğleye erdiğiniz zaman da!
19. O, ölüden diriyi çıkarır, diriden de ölüyü çıkarır.
Ölümünden sonra yeryüzünü diriltip canlandırıyor!
Siz de işte böyle çıkarılırsınız!

BÖLÜM 3

20. SİZİ topraktan yaratması da O'nun ayetlerindendir.
Sonra da siz yayılan birer insan oluverdiniz!
21. Nefislerinizden/karşı cinslerinizden size,
kendileriyle huzur bulmanız için eşler yaratması,
aranızda bir sevgi
ve
merhamet var etmesi de O'nun ayetlerindendir.
Şüphesiz bunda, iyi düşünen bir toplum için işâretler vardır.
22. Göklerin ve yeryüzünün yaratılması,
dillerinizin
ve renklerinizin farklı oluşu da,
O'nun bir alâmeti/işâretlerindendir.
Şüphesiz bunda, bilenler için dersler/ayetler vardır.
23. Geceleyin uyumanız
ve
gündüzün O'nun lütfundan nasip aramanız da,
O'nun ayetlerindendir.
Şüphesiz bunda, işiten bir toplum için ayetler/dersler vardır.
24. Şimşeği size korkutarak
ve
umut vererek göstermesi de O'nun bir işâreti/ayetlerindendir.
Gökyüzünden bir su indirerek,
onunla ölümünün ardından yeryüzünü diriltmesi de,
O'nun alâmeti/ayetlerindendir.
Şüphesiz bunda, aklını kullanan bir toplum için ibretler vardır.
25. Göğün ve yerin kanunları da O'nun ayetlerindendir.
Sonra sizi yerden bir tek çağırışla çağırdığı zaman,
hemen çıkıverirsiniz!
26. Göklerde ve yeryüzünde kim varsa, O'nundur.
Hepsi O'na boyun eğerler.
27. *(Bütün hayatı)* ilk olarak yaratan,
sonra onu yeniden vücuda getiren *(sürekli hayat veren)* O'dur.
Bu, O'na göre pek kolaydır.
Göklerde ve yeryüzünde en yüce şan O'nundur.
O üstündür, hikmet sahibi[*bilim ve bilim dallarına muktedîr*]dir.

BÖLÜM 4

28. O SİZE kendinizden bir misâl verdi:
Hiç *(sizin yönetiminize verilen)* esirlerinizden,
yarattığımız rızıklarda sizinle eşit haklara sahip olan
ve
kendilerinden çekindiğiniz ortaklarınız var mı?
İşte Biz, aklını kullanan bir toplum için ayetleri açıklıyoruz.
29. Hayır, zulmedenler bilgisizce kendi tutkularına uydular!
Allah'ın *(düzelmek istemediği için)* sapıklığında bıraktığını,
kim doğru yola iletebilir?
Onların hiçbir yardımcıları da yoktur.

30. O HALDE SEN,
Allah'ı birleyen olarak yüzünü dosdoğru bu dine çevir,
Allah'ın fıtratına *(sünnetine/tabiat kanununa),*
insanları ona *(bir ilme)* göre yarattığı o fıtrata/kanuna...
Allah'ın tabiat kanununda hiçbir değişiklik olmaz!
İşte, dosdoğru din budur!
Fakat insanların birçoğu bilmiyor.
31. Gönülden bağlılar olarak, O'na yönelenler olun.
O'na sığınarak korunun.
Namazı kılın
ve
müşriklerden/O'na ortak koşanlardan olmayın!
32. Onlar ki, dinlerini parça parça eden
ve
cemaat cemaat olanlardır!
Her bir cemaat *(bu Kur'an ile değil de)*,
kendi yanlarındaki *(eserleri)* ile övünüp sevinmektedir!

33. ŞİMDİ insanlara bir zarar dokunduğu zaman,
kendisine yönelenler olarak Rablerine yalvarırlar!
Sonra,
onlara kendisinden bir rahmet tattırınca bakarsın ki,
onlardan bir cemaat/topluluk derhal Rablerine ortak koşarlar!

34. Kendilerine verdiklerimize karşı nankörlük ederler.
Haydi, nimetler içinde biraz eğlenin!
Ama yakında bileceksiniz.
35. Yoksa Biz onlara, kesin bir delil indirmişiz de,
O'na ortak koşmalarını, o mu söylüyor?
36. İnsanlara bir rahmet tattırdığımız zaman,
hemen onunla sevinirler.
Onlara kendi elleriyle yapıp öne sürdüklerinden dolayı,
bir kötülük dokununca da derhal umutsuzluğa düşerler!
37. Görmediler mi?
Allah rızkı dilediğine açıp yayıyor
ve
daraltıyor/kısıyor da.
Şüphesiz bunda gerçeklere inanan bir toplum için,
elbette ayetler vardır.

38. O HALDE sen,
akrabaya/yakınlarına/yakınında olana hakkını ver,
yoksula da yolcuya da!..
Bu Allah'ın rızasını isteyen kimseler için daha hayırlıdır.
Başarılı olanlar/kurtulanlar, işte onlardır.
39. İnsanların mallarından fazlaca alayım diye verdiğiniz riba,
Allah katında artmaz.
Allah'ın rızasını isteyerek verdiğiniz Zekât'a gelince,
işte onu kat kat artıranlardır!

40. ALLAH O'dur ki, sizi yarattı. Sonra size rızık verdi.
Sonra sizi öldürüyor, sonra sizi diriltiyor.
Sizin ortak koştuklarınızdan,
hiç böyle bir şey yapan kimse var mı?
O yücedir ve onların ortak koştukları şeylerden uzaktır.

BÖLÜM 5

41. KARADA ve denizde,
insanların elleriyle yaptıkları yüzünden fesat/terör çıktı!

Allah onlara yaptıklarının bir kısmını*(n karşılığını)* tattırır.
Umulur ki onlar, *(hür iradeleri ile)* doğruya dönerler.

42. De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın da bakın,
öncekilerin sonu nasıl olmuş?
Onların birçoğu, Allah'a ortak koşan kişiler idi."

43. Yüzünü dosdoğru dine yönelt;
Allah'tan geri çevrilmesi mümkün olmayan,
o gün gelmeden önce!
O gün insanlar, bölük bölük ayrılırlar.

44. Kim inkâr ederse, inkârı kendi zararınadır.
Kim de iyi bir iş yaparsa kendisi için yatırım yapmış olur.

45. Bu O'nun gerçeklere inanan
ve
uygun *(salih)* işler yapanları lütfundan ödüllendirmesi içindir.
Çünkü O, inkârcıları sevmez!

46. RÜZGARLARI müjdeleyiciler olarak göndermesi de,
O'nun ayetlerindendir.
Size rahmetinden tattırsın,
buyruğuyla *(tabiat kanunları ile)* gemiler yürüsün
ve
O'nun lütfundan arayıp kazanasınız diye!
Belki şükredersiniz!

47. Ant olsun Biz,
senden önceki toplumlara da nice elçiler gönderdik.
Onlara apaçık deliller getirdiler.
Biz de suç işleyen kimselerden intikam aldık.
Ve gerçekleri kabul edenlere yardım ettik.

48. ALLAH O'dur ki; rüzgârları gönderir de bulutu kaldırır,
sonra onu gökyüzünde dilediği şekilde yayar
ve
yoğunlaştırır/parça parça eder.
Derken, arasından çıkan yağmuru görürsün.
Nihayet onu kullarından dilediği kimseye uğratınca,
hemen sevinçle yüzleri gülüverir!

49. Oysa onlar, kendilerine indirilmesinden önce,
yağmurdan umutsuz idiler.
50. Şimdi, Allah'ın rahmetinin eserlerine bak!
Yeryüzünü ölümünden sonra nasıl diriltiyor?
Şüphe yok ki O, ölüleri de diriltendir.
Herşeye gücü yetendir.
51. Eğer bir rüzgâr göndersek de,
onu *(ekini)* sararmış olarak görseler;
mutlaka onun ardından nankörlük etmeye başlarlar.
52. Şüphesiz ki sen ölülere işittiremezsin! Ve çağrıyı;
arkalarını dönmüş giderlerken, sağırlara da duyuramazsın!
53. Görmek istemeyenleri de *(düşünce körlüğü içinde olanları),*
sapıklıklarından *(kurtarıp)* doğru yola iletemezsin!
Sen ancak ayetlerimizi düşünen,
araştıran,
inanan kişilere işittirirsin.
Onlar teslim olan/müslim kimselerdir.

BÖLÜM 6

54. O ALLAH Kİ, sizi zayıf olarak yarattı.
Sonra bu zayıflığın ardından bir güç verdi.
Sonra o gücün ardından bir zayıflık ve ihtiyarlık kıldı.
Allah dilediği şeyleri yaratır.
O bilendir, gücü yetendir.
55. Kıyamet koptuğu gün,
suçlular;
bir saatten fazla kalmadıklarına yemin ederler!
İşte onlar, *(dünyada da yalanlarla)* çevriliyorlar.
56. Kendilerine ilim
ve
iman verilen kimseler (Rasûller);
(kıyamet koptuğu gün, suçlulara) dediler ki:
"Ant olsun, Allah'ın kitabında belirtildiği gibi,
siz diriliş gününe kadar kaldınız;
işte bu(gün) diriliş günüdür.
Fakat siz inanmadınız/bugünü düşünmek bile istemediniz."

57. O gün, zulmetmiş olan kimselere mazeretleri fayda vermez
ve
onlardan, özür dilemeleri de kabul edilmez.

58. ANT OLSUN Kİ; Biz Kur'an'da,
insanlar için *(akıllara, düşünce ve duygulara hitap edici)*
her tür misali *(ortaya koyup)* anlattık.
Bundan böyle; şüphe yok ki, sen onlara,
bir mucize de getirsen *(inanmıyorlar ve)*
inkâr edenler *(sana:)*
"Siz; *(sen ve arkadaşların)* yürürlükte olanı/geleneklerimizi,
iptal edicilerden başkası değilsiniz!" diyorlar.
59. İşte böyle;
Allah öğrenmeye çalışmayanların kalplerine mutsuzluk verir.
60. Şimdi sen sabret!
Şüphesiz Allah'ın sözü gerçektir.
Gerçekleri anladığı halde gizleyen(kâfir)ler,
sakın seni gevşekliğe sürüklemesin!

ANKEBUT SURESİ

İniş Sırası: 85 • Mushaf Sırası: 29 • Mekki Sure • 69 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Elif, Lâm, Mim.

2. İNSANLAR;
inandık demekle bırakılacaklarını,
açığa çıkarılmayacaklarını
ve
yaptıklarının karşılığının verilmeyeceğini mi sandılar?
3. Ant olsun ki Biz,
kendilerinden öncekilere yaptıklarının karşılığını verdik.
Elbette Allah;
doğru davranan kimseleri *(bugün de)* ortaya çıkarır
ve
yalancıların kimler olduğunu da *(herkese)* gösterir.
4. Yoksa o kötülükleri işleyenler,
Bizden kurtulacaklarını mı sandılar?
Ne kötü hüküm veriyorlar!
5. Kim Allah ile karşılaşmayı umuyorsa,
hiç şüphesiz, Allah'ın süresi yaklaşarak gelmektedir.
O işitendir, bilendir.
6. Kim cehdeder/çalışıp çabalarsa,
ancak kendisi için çalışıp çabalar/cehdeder.
Şüphesiz Allah'ın kimseye ihtiyacı yoktur, zengindir.

7. İNANIP salih amel/faydalı işleri en iyi şekilde yapanların
kötülüklerini elbette örteriz.
Onlara yapmış olduklarının en güzeli ile karşılık veririz.
8. Biz insana, ana-babasına iyi davranma görevini verdik.

Eğer onlar, hakkında bilgin olmayan bir şeyi;
Bana ortak koşman için seni zorlarlarsa artık onlara itaat etme!
Dönüşünüz Bana'dır/Benim huzurumadır.
Ben o zaman, yapmış olduğunuz şeyleri size haber veririm.

9. İnanıp salih amel/faydalı işleri en iyi şekilde yapanları ise;
elbette iyilerin arasına katarız.

10. İNSANLARDAN öyleleri de vardır ki;
"Allah'a inandık" derler.
Ama Allah yolunda insanlardan bir eziyet görürlerse;
insanların yaptığı eziyeti Allah'ın azabı gibi zannederler.
Ama Rabbinden bir yardım gelirse:
"Şüphesiz biz de sizinle beraberdik" derler.
Oysa Allah herkesin zihinlerinde olanları,
en iyi bilen değil midir?

11. Kuşkusuz Allah;
müminleri biliyor, elbette münafıkları da biliyor.

12. İnkâr eden kimseler, gerçeklere inananlara dediler ki:
"Siz bizim yolumuza tâbi olun,
sizin hatalarınızı biz yüklenelim!"
Oysa onlar,
onların hatalarından hiçbir şey yüklenecek değillerdir.
Şüphesiz onlar yalancılardır.

13. Elbette onlar kendi yüklerini taşıyacaklar;
kendi*(leri)*ne yüklenilen yükleri ile beraber başka yükleri de...
Elbette kıyamet günü,
uydurup iftira ettikleri şeylerden de sororumlu tutulacaklardır!

BÖLÜM 2

14. ANT OLSUN, Biz Nuh'u kavmine gönderdik;
bin seneden elli yıl eksik olmak üzere onların içinde kaldı.
Sonunda,
onlar zulüm yapmakta iken tufan kendilerini yakaladı.

15. Nihayet Biz onu ve gemi arkadaşlarını kurtardık.
Bunu âlemler için bir ibret yaptık.

16. VE İBRAHİM'İ de (gönderdik).
Hani kavmine dedi ki:
"Allah'a kulluk edin, O'ndan korkup sakının!
Eğer biliyor iseniz, bu sizin için daha iyidir.
17. Siz ancak Allah'ın dışında birtakım putlara kulluk ediyorsunuz
ve
bir iftira meydana getiriyorsunuz!
Şüphesiz ki, Allah'ın dışında o kulluk ettikleriniz;
size bir rızık vermeye güç yetiremezler!
Onun için siz,
rızkı Allah'ın tabiat kanunlarında arayın.
(Allah'ın kâinatında çalışıp üreterek gereğini yapın.)
O'na kulluk edin
ve
O'na şükredin.
O'nun huzuruna döndürüleceksiniz."
18. Eğer siz yalanlarsanız,
sizden önceki toplumlar da yalanlamışlardı.
Elçiye düşen görev, sadece apaçık duyurmaktır.

19. PEKİ, (O İNKÂRCILAR) görmediler mi,
Allah yaratmayı nasıl başlatıyor?
Sonra, onu döndürüp yeniden yaratıyor?
Şüphesiz bu, Allah'a göre çok kolaydır!
20. De ki: "Yeryüzünde bir gezip dolaşın da bakın,
ilk yaratmayı nasıl başlattı?
Sonra Allah sonraki yaratmayı da inşâ edecektir.
Şüphesiz Allah herşeye gücü yetendir."
21. Dilediği *(azılı suçlu, azabı hak eden)* kişiye azap eder,
dilediği kişiye *(merhameti hak edene)* de merhamet eder.
O'nun huzuruna döndürüleceksiniz.
22. Siz Allah'ı âciz bırakamazsınız.
Ne yeryüzünde, ne gökyüzünde!
Sizin Allah'tan başka hiçbir dostunuz
ve
hiçbir yardımcınız da yoktur!

BÖLÜM 3

23. ALLAH'ın ayetlerini ve
O'nunla karşılaşmayı inkâr edenler var ya;
işte onlar Benim rahmetimden ümit kesmişlerdir,
onlar için can yakıcı bir azap vardır.

24. *(İBRAHİM'e)* kavminin cevabı;
şöyle demelerinden başka bir şey olmadı:
"Onu öldürün veya onu yakın!" Allah onu ateşten kurtardı.
Şüphesiz bunda gerçeklere inanan bir kavim için ibretler vardır.
25. De ki: "Siz ancak, Allah'ı bırakıp da dünya hayatında
birbirinizi sevmek *(birbirinize yaranmak)* uğruna,
(etrafında toplandığınız) putlar/ortaklar edinmişsiniz!
Sonra kıyamet günü birbirinizi inkâr edersiniz.
Bir kısmınız bir kısmınıza lânet eder! Varacağınız yer ateştir.
Ve sizin için yardımcılar yoktur."
26. Bunun üzerine ona (İbrahim'e) sadece Lût inandı ve:
"Rabbimin yoluna hicret ediyorum.
Şüphesiz ki O güçlüdür,
hikmet *(problem çözme biliminin)* sahibidir" dedi.
27. Biz de ona *(İbrahim'e)* İshak'ı ve
(İshak'ın oğlu torunu) Yakub'u armağan ettik.
Soyundan gelenlere kitap ve peygamberlik verdik.
Ona dünyada mükâfatını verdik!
Şüphesiz o, ahirette de iyilerdendir.

28. VE LÛT'U DA (kavmine gönderdik). Hani o, kavmine dedi ki:
"Gerçekten siz, öyle bir hayâsızlık yapıyorsunuz ki;
sizden önce âlemler içinde hiçbiri bu hayasızlığı yapmamıştır!
29. Siz hemcinslerinize gidecek, yol kesecek
ve toplantılarınızda iğrenç şeyler yapıp duracaksınız ha?!"
Kavminin cevabı ise ancak şöyle demeleri oldu:
"Allah'ın azabını bize getir. Eğer doğru sözlülerden isen!"
30. (Lût) Dedi ki:
"Ey Rabbim! Bozguncu topluma karşı bana yardım et!"

BÖLÜM 4

31. DERKEN *(Lût'un halkını imha edecek)* elçilerimiz,
İbrahim'e *(İshak'ın doğumu ile ilgili)* müjdeyi getirdikleri zaman,
dediler ki:
"Biz, bu memleket halkını helâk edecek olanlarız!
Çünkü oranın halkı zalim oldular."

32. (Fakat İbrahim) dedi ki:
"Orada Lût da var ama!" *(diyerek endişelendi).*
Dediler ki:
"Orada kimin bulunduğunu biz daha iyi biliriz.
Elbette onu ve ailesini *(ona inananları)* kurtaracağız.
Ancak onun hanımı hariç!
Çünkü o, geride/azapta kalacaklardan oldu."

33. Elçilerimiz Lût'a geldiği zaman,
onlar yüzünden fenalaştı
ve
onlar hakkında kolu daraldı *(kendisini çaresiz hissetti)*.
Dediler ki:
"Korkma ve üzülme!
Çünkü biz seni ve aileni/ehlini/sana inananları kurtaracağız,
hanımın hariç!
O geride kalacak olanlardandır.

34. Biz bu memleket halkının üzerine,
gökyüzünden feci bir azap indirecek olanlarız.
Yoldan çıkarak azgınlaşmaları yüzünden!"

35. Ant olsun ki, ondan geriye aklını kullanan bir kavim için,
apaçık bir işâret bıraktık!

36. VE MEDYEN'E de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik).
Dedi ki:
"Ey kavmim!
Allah'a kulluk edin ve ahiret gününü umun!
Bozgunculuk ederek yeryüzünde terör yapmayın."

37. Onu yalanladılar.
Hemen onları şiddetli bir sarsıntı yakaladı da,
yurtlarında diz üstü çöküp kalanlar oldular.

38. VE ÂD ve Semud'u da!
Bu size onlardan kalan harabelerden belli olmaktadır!
Şeytan onlara yaptıkları işleri süslü gösterdi.
Onlar doğru yoldan saptılar.
Oysa gerçeği düşünebilecek aklı olan kimseler idiler!
39. Karun'u, Firavun'u ve Hâman'ı da!
Ant olsun, Musa onlara apaçık delillerle geldi.
Ama onlar yeryüzünde büyüklük tasladılar.
Ancak geçip gidecek değillerdi!
40. Nihayet her birini günahıyla yakaladık.
Kiminin üstüne taş yağdıran bir fırtına gönderdik,
kimini de korkunç ses yakaladı.
Kimini yere batırdık, kimini de boğduk.
Allah onlara zulmedecek değildi;
fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.

41. ALLAH'IN dışında,
birtakım evliyaya/dostlara/efendilere bağlananların durumu,
kendine bir ev edinen örümceğin durumu gibidir!
Halbuki evlerin en dayanıksızı/çürüğü,
şüphesiz ki, örümceğin evidir! Şayet bilselerdi!
42. Şüphesiz ki Allah,
kendisinin dışında, ne gibi şeylere yalvardıklarını bilir.
O üstündür, hâkimdir.
43. İşte bu örnekler!
Biz onları insanlar için anlatıyoruz.
Fakat bilginlerden *(gerçek bilim adamlarından)* başkası,
onları düşünüp akletmiyor!
44. Allah gökleri ve yeryüzünü,
gerçek ile/herşeyi yerli yerince düzenleyerek yaratmıştır.
Şüphesiz bunda gerçeklere inananlar için bir işâret vardır.

BÖLÜM 5

45. KİTAP'TAN sana vahyedileni oku/düşün!
Ve namazı *(ayetlerin anlamını düşünerek huşû ile)* kıl.

Gerçekten *(okunan ayetlerin manâsını anlayarak kılınan)* namaz
utanç verici davranışlardan ve uygunsuz işlerden alıkoyar!
Elbette ki; Allah'ı *(Kur'an okuyarak)* anmak/düşünmek,
işte bu, en büyük ibadettir/mutluluktur!
Allah durumunuzu çok iyi biliyor.

46. İçlerinden zulmedenleri hariç olmak üzere kitap ehli ile ancak,
en güzel tarzda *(medeniyet yarışı yaparak)* mücadele edin.
Ve deyin ki: Bize indirilene de size indirilene de inandık.
Bizim İlâhımız da sizin İlâhınız da birdir.
Biz O'na teslim olanlarız!"

47. İşte böylece kitabı sana indirdik.
Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler, ona inanırlar.
Şunlardan da *(geçmiş vahiylerin takipçilerinden)*,
ona inanmayı düşünen kişiler var.
Gerçekleri anladıkları halde gizleyenlerden başkası,
ayetlerimizi inkârla reddetmez/inkârda diretmez!

48. Sen bundan önce herhangi bir kitap okuyan/okuyor değildin
ve onu sağ elinle de yazmıyordun!
Öyle olsaydı yalana/bâtıla uyanlar kuşkulanabilirlerdi!

49. Aksine bu bilim adamlarının duygusal zekâlarında,
gerçek olduğu anlaşılan apaçık ayetlerdir!
Zalimlerden başkası ayetlerimizi inkârla reddetmez!

50. Dediler ki:
"O'na Rabbinden mucizeler indirilmeli değil miydi?"
De ki: "O mucizelerin gösterilmesi ancak Allah'ın izniyledir.
Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım."

51. Hayret! Kendilerine okunan Kitabı sana indirmemiz,
onlara *(mucize olarak)* yetmedi mi?
Şüphesiz ki bunda (Kur'an'da);
gerçeklere inanan bir toplum için elbette bir rahmet
ve
bir öğüt vardır.

BÖLÜM 6

52. DE Kİ: "Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter.
Göklerde ve yeryüzünde ne varsa onları bilir.

Gerçek dışı şeylere/bâtıla/yalana inanıp da,
Allah'a karşı nankörlük edenler;
işte onlar zarara uğrayanların ta kendileridir."

53. SENDEN azabı acele istiyorlar.
Şayet belirtilmiş bir süre olmasaydı,
azap kendilerine hemen gelirdi.
Elbette o kendilerine,
hiç farkında olmadıkları bir anda ansızın gelecektir!
54. Senden azabı çabuklaştırmanı/acele istiyorlar;
halbuki cehennem inkârcıların tümünü kuşatacaktır!..
55. O gün azap hem üstlerinden,
hem de ayaklarının altından/yerden sarıp kuşatıverir!
Ve (Allah): "Yapmış olduklarınızı tadın" buyurur.

56. EY GERÇEKLERE İNANAN kullarım!
Şüphesiz yeryüzüm/arzım geniştir.
(Bir işkence halinde hicret edebilir, yer değiştirebilirsiniz).
O halde yalnız ve yalnız Bana kulluk edin.
57. Her nefis ölümü tadıcıdır/tadacaktır.
Sonra da Bizim huzurumuza döndürülürsünüz.
58. Gerçeklere inananları ve faydalı işler yapanları,
elbette altlarından ırmaklar akan,
cennet köşklerine/odalarına yerleştireceğiz.
Orada sürekli kalıcıdırlar. Çalışanların ücreti ne de güzeldir!
59. Onlar sabrettiler ve Rablerine güvenip dayanmaktadırlar.

60. NİCE canlı vardır ki, kendi rızkını taşıyamaz.
Allah onları da rızıklandırır sizi de!.. O işitendir, bilendir.
61. Eğer onlara: "Gökleri ve yeryüzünü kim yarattı?
Güneş'i ve Ay'ı emri altında tutan kimdir?" diye sorsan,
şüphesiz; "Allah!" derler.
O halde nasıl da çevrilip dönüyorlar?
62. Allah rızkı kullarından dilediğine
bolca yayar ve kısarak darlaştırır da!..
Şüphesiz Allah herşeyi bilendir.

63. Eğer onlara: "Gökyüzünden suyu kim indirdi?
Onunla ölümünden sonra yeryüzünü kim diriltti?" diye sorsan,
şüphesiz; "Allah!" derler.
De ki: "En güzel övgüler Allah'a aittir."
Fakat onların birçoğu akıllarını kullanmıyor.

BÖLÜM 7

64. BU DÜNYA HAYATI bir eğlenme
ve
bir çalışma*(yurdun)*dan başka bir şey değildir.
Ahiret yurdu ise,
elbette asıl hayat/konaklama yeri/sonsuz vatan odur!
Şayet bilmiş olsalardı!..
65. Gemiye bindikleri zaman;
dini yalnız O'na özgü/has kılarak Allah'a yalvarırlar.
Onları kurtarıp da karaya çıkarınca hemen ortak koşarlar!
66. Kendilerine verdiğimiz nimete nankörlük etsinler
ve
zevklenip eğlensinler diye *(mi?)* Oysa yakında bilecekler!
67. Görmezler mi ki *(Bize inananların gönüllerinde/yüreklerinde),*
güvenli bir sığınak/iç huzuru/mutmainlik hali oluşturmuşuz!
Oysa çevrelerindeki *(inançsız)* insanlar;
(korku ve ümitsizlik içinde) paniğe kapılmışken!..
(Kâfirler ise) hâlâ gerçek olmayan şeylere inanıp,
Allah'ın nimetini *(Kur'an'ı)* inkâr mı edecekler?
68. Allah'a karşı bir yalan uydurup iftira eden
veya
gerçekleri *(Kur'an ve tabiat ayetlerini)* yalanlayandan,
daha zalim/daha hain kim olabilir?
Kâfirler/gerçeği anladığı halde gizleyenler için durak yeri,
sadece cehennem değil midir?
69. Bizim uğrumuzda cihat edenleri/cehdedenleri/çalışanları,
elbette başarılara iletiriz.
Şüphesiz ki Allah; daima iyi davrananlarla beraberdir!

MUTAFFİFİN SURESİ

İniş Sırası: 86 • Mushaf Sırası: 83 • Mekki Sure • 36 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. YAZIKLAR OLSUN, ölçü ve tartıda hile yapanlara!
2. Onlar, insanlardan ölçüp aldıkları zaman tam alırlar.
3. Kendileri onlara ölçtükleri
veya
tarttıklarında ise eksik tartarlar.
4. Bunlar diriltileceklerini sanmıyorlar mı?
5. Büyük bir günde...
6. O gün insanlar, âlemlerin Rabbi huzurunda kalkarlar.

7. HAYIR HAYIR!
Şüphesiz suçluların kaydı Siccîn'dedir.
8. Siccîn nedir, bildin mi?
9. O, yazılıp numaralanmış *(bilgi işlenen/girilen)* bir bellektir!
10. O gün, yalanlayanların vay haline!
11. Onlar hesap ve karşılık gününü yalanlıyorlardı.
12. Onu ancak haddini aşan, günaha dalan kimse yalanlar.
13. Ayetlerimiz ona okunduğu zaman:
"Öncekilerin masalları/hayat hikâyeleri" dedi.

14. HAYIR, HAYIR!
Kazanmış oldukları şeyler, kalplerini paslandırmıştır!
15. Hayır, hayır!
Şüphesiz onlar o gün Rablerinin rahmetinden yoksundurlar!
16. Sonra gerçekten onlar,
alevli ateşe/cehenneme yaslanacaklardır.
17. Sonra: "Yalanlıyor olduğunuz şey, işte budur!" denilir.

18. HAYIR, HAYIR! Şüphesiz iyilerin kaydı İlliyyûn'dadır.
19. İlliyyûn nedir, bildin mi?
20. O, numaralanmış bir bellektir *(bilgi işlem merkezi gibidir)*.
21. Yakınlaştırılmış olanlar ona şahitlik ederler.

22. ŞÜPHESİZ iyiler mutluluk içindedirler.
23. Tahtlar üzerinde seyrederler.
24. Yüzlerinde nimetin/mutluluğun parıltısını tanırsın!
25. Onlara mühürlü, halis bir içecekten içirilir,
26. misk kokusu saçarak akan!
Öyleyse yarışanlar bunun için yarışsınlar.
27. Onun karışımı *(çok değerli bir içecek olan)* tesnîmdendir...
28. Bir kaynak ki, ondan yakınlaştırılmış olanlar içer.

29. BAKIN o suç işleyenler, gerçeklere inananlara gülerler.
30. Yanlarından geçtiklerinde birbirlerine göz kırparlar,
31. ailelerine döndüklerinde eğlenerek dönerler,
32. onları gördüklerinde:
"Kuşkusuz, işte bunlar sapmış olanlardır" derlerdi.
33. Oysa onların görevi müminleri gözetlemek değildi!
34. İşte bugün de müminler;
gerçeklerin üzerini örten(kâfir)lere gülerler!
35. Tahtlar üzerinde onları izlerler:
36. Gerçekleri anladıkları hâlde gizleyen(kâfir)ler,
yaptıklarının cezasını nasıl çekiyorlar, diye!

Rabbimizin Bütün İnsanlara Hediyesi;
Herkes İçin; Can, Nesil, Mal, Doğru Haber, Akıl ve Sağlık Güvenliğinin Maksimum Düzeyde Sağlanması İçin,
Tüm Dünyadaki Medeni Kanunların Kaynağı;

KUR'AN'IN MEDENİ SURELERİ

TÜRKÇE ÇEVİRİ

Editör
Sadık TÜRKMEN

(Resmi kurum görevlilerinin koordinasyonu ile uygulanması sözkonusu olan ve tüm muhalefet partilerinin, iktidarı denetlemek ve eleştirmek üzere hak sahibi olduğu sûreler/bilgiler.)

BAKARA SURESİ

İniş Sırası: 87 • Mushaf Sırası: 2 • Medeni Sure • 286 Ayettir

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla
(İyiliği Sonsuz, İkramı Bol Allah'ın adıyla)

1. Elif, Lâm, Mim.

2. İŞTE BU KİTAP içinde şüphelenecek/çelişkili hiçbir şey yoktur.
Takva sahipleri *(Allah'a karşı gelmekten sakınanlar)* için,
bir yol göstericidir.
3. Onlar ki; gayba inanırlar ve namazı da gereği gibi kılarlar
ve
rızık olarak ellerinde bulunanlardan da harcarlar.
4. Ve o kimseler ki; sana indirilen gerçeklere inanırlar
ve
senden önce indirilen gerçeklere de!..
Ve onlar, sonsuz gelecek konusunda da kesin inanç sahibidirler.
5. İşte onlar Rablerinden *(gelen)* doğru bir yol üzeredirler
ve kurtuluşa erenler de işte onlardır.

6. ŞÜPHESİZ Kİ o kâfirler *(gerçekleri anladıkları halde gizleyenler),*
onları uyarsan da uyarmasan da kabul etmiyorlar.
7. Allah onların kalplerine *(davranışlarından dolayı),*
mutsuzluk vermiştir.
Ve *(onlar),* kulaklarını gerçeklere karşı kapatıyorlar.
Ve gözleri ile de gerçekleri görmek istemiyorlar.
Onlar için büyük bir azap vardır.

BÖLÜM 2

8. İNSANLARDAN o kimseler:
"Biz Allah'a ve ahiret gününe inandık" der.
Oysa onlar inanmıyorlar.

9. Bunlar Allah'ı ve müminleri aldatmaya çalışırlar.
Oysa yalnızca kendilerini aldatırlar ama farkında değiller.
10. Kalplerinde hastalık vardır,
Allah da onların hastalıklarını artırdı.
Ve onlar için, çok acıklı bir azap vardır,
söyledikleri yalan şeylerden dolayı!..
11. Onlara:
"Yeryüzünde fesat/terör çıkarmayın" denildiği zaman;
"Bizler ancak ıslah edicileriz/düzelticileriz" derler.
12. İyi bilin ki, onlar bozguncuların ta kendileridir.
Fakat farkında değiller.
13. Ve onlara denildiği zaman;
"İnsanların inandıkları gibi siz de inanın."
"Biz de mi o zavallıların inandığı gibi inanalım?" derler.
Dikkatli olun; asıl zavallı kendileridir,
fakat zavallı olduklarını bilmiyorlar.
14. (Onlar) iman eden kimselerle karşılaştıkları zaman:
"Biz de iman ettik" derler.
Fakat şeytanlarıyla,
(münafık dostlarıyla) başbaşa kaldıkları zaman:
"Şüphesiz, biz sizinle beraberiz.
Biz ancak *(onlarla)* alay ediyoruz" derler.
15. Allah da onlarla alay eder.
Ve onlara mühlet verir.
Onları azgınlıkları içinde bocalar hâlde bırakır.
16. İşte bunlar o kimseler ki; hidayete *(doğru hayat tarzına)* karşılık,
sapıklığı *(yanlış hayat tarzını)* seçtiler/satın aldılar.
Bu yüzden alışverişleri onlara bir kâr sağlamadı.
Ve hidayete/doğru yola da gitmediler.

17. ONLARIN durumu,
(geceleyin) ateş yakan kimsenin durumuna benzer.
(Ateş) tam çevresini aydınlatınca;
Allah da onların nurlarını/ışıklarını giderir
ve
onları karanlıklar içinde bırakır.
Çünkü onlar gerçekleri görmek istemediler.

18. Sağırdırlar *(gerçekleri işitmek istemiyorlar),*
dilsizdirler *(doğruları söylemek istemiyorlar),*
(üstüne üstlük gerçeklere karşı da) kördürler.
Artık onlar *(doğru yola)* dönmüyorlar.
19. Yahut *(onların durumu),* gökten boşalan yağmur gibidir;
o içinde karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek (bulunan!)
Onlar parmaklarını kulaklarına tıkarlar,
yıldırım seslerinden/çarpmasından ölmek korkusuyla!..
Oysa Allah kâfirleri çepeçevre kuşatmıştır.
20. Şimşek neredeyse onların gözlerini alıverecek.
Her ne zaman kendilerini/önlerini aydınlatsa,
onunla/ışığında yürürler
ve
üzerlerine karanlık çökünce *(öylece)* dikilip kalırlar.
Allah dileseydi elbette onların işitme
ve
görme duyularını giderirdi.
Şüphesiz Allah herşeye gücü yetendir.

BÖLÜM 3

21. EY İNSANLAR!
Yalnız Rabbinize kul olun.
O ki sizi yaratandır ve sizden öncekileri de!..
Olur ki, sizler korunursunuz.
22. O ki, yeri sizin için döşek yaptı.
Ve semayı/göğü de bina!..
Ve gökten/semadan su indirdi de;
onunla sizin için tüm ürünlerden bir rızık çıkartmıştır.
Öyleyse sizler de bile bile,
Allah'a benzer varlıklar iddia etmeyin/ortaklar koşmayın!
23. Eğer kulumuza/Muhammed'e indirmiş olduğumuzdan
ve
içindekilerden de şüphe ediyorsanız,
hemen onun benzeri bir Sure getirin.
Allah'tan başka şahitlerinizi/uzmanlarınızı da çağırın.
Eğer doğru söyleyenler iseniz!

24. Eğer *(bunu)* yapamazsanız -ki hiçbir zaman yapamayacaksınız-
artık öyle bir ateşten sakının ki,
onun yakıtı insanlar ve taşlardır.
Kâfirler/inkârcılar için hazırlanmıştır.
25. İnanan kimseleri müjdele ve
salih amel/faydalı işleri en iyi şekilde yapanları da!..
Onlar için kesinlikle,
altlarından ırmaklar akan cennetler olduğunu!
Ne zaman oradaki bir meyveden rızıklandırılsalar:
"Bu *(tıpkı)* daha önce,
(dünyada iken) rızıklandığımız şeylerdir" derler.
Halbuki bu rızık *(meyveler),*
onlara *(dünyadakine)* benzer olarak verilmiştir.
Onlar için orada tertemiz eşler de vardır.
Ve onlar, orada sonsuz kalacaklardır.

26. ŞÜPHESİZ Allah çekinmez,
bir sivri sineği misal/örnek olarak vermekten;
onun daha üstündeki/ötesindeki bir varlığı,
misal olarak vermekten de!..
Böylece iman edenler *(bunu)* bilirler,
şüphesiz onun Rablerinden *(gelen)* bir gerçek olduğunu!
Ama kâfirlere gelince:
"Allah bu misalle/örnekle neyi kastetmiştir?" derler.
Bununla birçoklarının sapıklığını ortaya/açığa çıkarır.
Birçokları da doğru yola girer.
Ama bununla *(bu misalle),*
ancak fasıklar *(zaten yoldan çıkmış olanlar)* sapar.
27. Onlar Allah'a verdikleri ahdi/sözü bozarlar;
O'na sağlam/kesin söz verdikten sonra!
Allah ile olan bağlarını koparan
ve
yeryüzünde bozgunculuk yapan kimselerdir.
İşte bunlar, hüsrana uğrayan*(sapıtmış)*ların ta kendileridir.
28. Siz, Allah'ı nasıl inkâr edersiniz?
(Sizler henüz dünyaya gelmemiş) ölüler *(dünyada yok)* idiniz,
(O) size/sizi, *(dünyada dirilterek)* hayat verdi.

Sonra sizi *(dünyada iken)* öldürecek,
sonra sizi *(kıyamet günü yeniden)* diriltecek,
en sonunda *(hesap için)* O'nun huzuruna döndürüleceksiniz.
29. O ki, sizin için yarattı, yeryüzünde olanların hepsini!
Sonra semaya/göğe istiva etti/yöneldi.
Sonra onları, yedi kat sema/gök halinde tanzim etti/düzenledi.
O herşeyi hakkıyla bilendir.

BÖLÜM 4

30. İŞTE O ZAMAN Rabbin meleklere demişti:
"Şüphesiz Ben yeryüzünde halifelik**[*]** oluşturacağım.
*(Meleklerin içinden Allah'a muhalefet ederek öne çıkan İblis),***[*]**
dedi ki: "Orada bozgunculuk yapacak,
kan dökecek birini mi oluşturuyorsun?
Oysa biz Seni,
hamd ile *(yaptığı herşeyi yerli yerince güzel yapan olarak),*
tesbih edip yüceltiyoruz
ve Seni gereği gibi övüyoruz/seviyoruz."
(Allah da): "Şüphesiz Ben, sizin bilmediğinizi bilirim" dedi.
31. Ve Adem'e, bütün varlıklara isim verme kabiliyeti lütfettik.
Sonra onları meleklere arzederek: "Eğer biliyorsanız,
haydi Bana bunların isimlerini bildirin" dedik.
32. *(İblis'in bu itirazına karşılık Meleklerin hepsi):*
"Seni bütün eksikliklerden uzak tutarız.
Senin bize öğrettiklerinden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur.
Şüphesiz Sen, herşeyin hikmetini *(gerçeğini)* bilensin" dediler.

---

[*] **Halife:** Önceki nesillerin yerine geçen ve yeryüzünü kullanan ölümlü bir insan demektir. Bilindiği üzere birinin kullandığı toprakları, o ölünce başka birisi kullanır. Nitekim her yüzyılda bir nesil mezarlığa taşınır. Ve şehri, yeni gelen insanlar (halifeler) kullanır. Halife; Allah'ın yeryüzündeki temsilcisi değil, sadece bir kuludur.

Melekler: Allah'a itaatkâr varlıklardır. Hiçbir şekilde karşı gelmezler.

İblis: "İblis hariç/bundan kaçındı!" şeklinde 87/34'te ortaya çıkar.

Şeytan: 87/36'da: "Şeytan *(İblis)* ikisini*(n de ayağını)* oradan kaydırdı" ifadesiyle karşımıza çıkar. Adı 'İblis' iken birden 'Şeytan' olur.

33. (Allah şöyle) dedi:
“Ey Adem! Onlara, bunların isimlerini haber ver/bildir.”
(Adem de) meleklere,
onlara *(varlıklara)* isim vererek *(meleklere)* bildirdi.
(Allah) buyurdu; “Size göklerin
ve
yerin gaybını *(gizliliklerini)* şüphesiz ki Ben bilirim;
açığa vurduklarınızı da gizlediğiniz şeyleri de Ben bilirim,
dememiş miydim?”
34. O zaman/bundan sonra meleklere:
“Adem’i selâmlayın/önünde saygı ile eğilin”**[*]** demiştik.
Derhal saygı ile eğildiler/selâmladılar,
(Ancak kibirlenip muhalefet eden) İblis hariç/bundan kaçındı!
Direndi, büyüklük tasladı ve kâfirlerden oldu.

---

[*] Genelde, bu ve benzeri ayetlere: “Adem’e secde edin” manâsı verilir.

Arapça’da “SECDE” kelimesi müşterek bir kelimedir. Cümledeki yerine ve Kur’an’ın çelişmezliğine göre;

a) Allah’a secde. Birşeyler veya verilen bazı nimetler ya da birileri için Allah’a yapılan şükür secdesi. Yusuf as.’ın önünde Allah’a yapılan şükür secdesi gibi.

b) İtaat etmek, tanımak.

c) Boyun eğmek, kabullenmek.

d) Kullara selam secdesi yapmak.

e) Saygı secdesinde bulunmak. Saygıdan yere kapanmak. Saygı ile eğilmek (Hz. Yusuf’u, kardeşlerinin eğilerek selamlaması gibi).

f) Başka bir kavle göre de; “Adem’de bütünleşin/birleşin”. İblis; “Neden Adem’de bütünleşecekmişiz?”, sorusu ve karşı çıkışıyla Allah’a asilerden oldu. “Neden bende değil de Adem’de bütünleşiliyor? Oysa ben ondan daha hayırlıyım/iyiyim. Onu çamurdan beni ateşten yarattın” diyor. Yani, bir anlamda neden Adem’in neslini şöhret/popüler yapıyorsun da benim neslimi yapmıyorsun demek istiyor. İşte İblis, bundan sonra ŞEYTAN diye anılıyor. (bkz. Bakara: 36)

İbadet maksadıyla yapılan secde ise: Yalnız Allah’a yapılır.

Öyle olunca: “Adem’e secde edin” emrini, ADEM’İ KIBLE EDİNİN diye de algılamamız mümkün... Adem burada Allah’ın işâretiyle KÂBE konumundadır.

Bizde hoş karşılanmasa da bazı toplumlarda büyüklere/krallara ve kutsal bilinen insanlara saygı secdesi (selâmlaması) yapılmaktadır. Budizm’de, Budistlerce kutsal bilinen kişilerin heykelleri önünde kapanarak yaptığı secde gibi.

Japonlar’ın birbirlerini karşılama selamlaması ise hafifçe öne doğru eğilmektir.

Benim kanaatime göre SECDE kelimesi müşterek bir kelime, AYET ise Müteşabih bir Ayet’tir... Allah ne kastettiyse biz ona iman ediyoruz..

En doğrusunu Allah bilir.

35. VE *(sonra)* dedik ki: "Ey Adem! Sen ve eşin cennete yerleşin.
Orada dilediğiniz gibi/istediğiniz yerden serbestçe yiyin.
Ancak şu ağaca *(haramlara/size yasaklanmış şeylere)* yaklaşmayın!
Yoksa zalimlerden olursunuz…

36. Şeytan *(İblis)* ikisini*(n de ayağını)* oradan kaydırdı, böylece;
(her) ikisini*(n)* de bulundukları yerden çıkar*(ılmasını sağla)*dı.
Biz de dedik: "*(Konakladığınız yerden)* birinizin,
diğerinize yapabileceği düşmanlığa dikkat ederek inin."
Arzda/yeryüzünde sizin için bir süre yerleşim
ve
bir süreye kadar da geçim vardır.

37. Adem Rabbinden birtakım kelimeler öğrendi ve yalvardı.
Rabbinin *(vahiy ile kalbine bıraktığı)* kelimeleri aldı.
O da tövbesini kabul etti.
Şüphesiz Allah tövbeleri kabul eden merhamet sahibidir.

38. "Hepiniz oradan ininiz" dedik.
Eğer Benden size hidâyet/bir yol gösterici gelirse,
kim de yol göstericime/hidayetime tabi olur/uyarsa
artık onlar için korku yoktur.
Ve (onlar) üzülmeyeceklerdir de!..

39. Küfredip bizim ayetlerimizi yalanlayanlar,
işte onlar ateş halkıdır.
Onlar orada ebedi olarak kalacaklar.

BÖLÜM 5

40. EY İSRAİLOĞULLARI! Size verdiğim nimetimi hatırlayın,
size bağışladığım o nimetleri!
Bana verdiğiniz sözü yerine getirin ki,
Ben de size verdiğim sözü yerine getireyim.
Ve yalnız Benden korkun!..

41. Sizin yanınızdakini (Tevrat'ı) tasdik edici olarak indirdiğimize
(Kur'an'a) iman edin.
Ve onu inkâr eden(ler)in ilki olmayın.
Benim ayetlerimi dünyalık karşılığında değiştirmeyin.
Ve yalnız Benden korkun!..

42. Ve hak ile batılı *(birbirine)* karıştırmayın.
Ve siz hakkı bile bile gizlemeyin.
43. Hem Namazı gereği gibi kılın
ve
Zekâtı *(çalışıp üreterek)* verin
ve
Rüku edenlerle/gönülden boyun eğenlerle birlikte,
siz de gönülden boyun eğin/rüku edin…
44. İnsanlara iyiliği emredip de kendinizi unutuyor musunuz?
Sizler Kitabı (Tevrat'ı) da okuyup duruyorsunuz!
Halâ anlamayacak mısınız?
45. (Allah'tan) yardım isteyiniz;
sabrederek ve namazı gereği gibi kılarak!..
Şüphesiz bu,
Allah'a derinden saygı duyanlardan başkasına ağır gelir.
46. O kimseler ki; Rablerine kavuşacaklarını
ve
gerçekten O'nun huzuruna döneceklerini çok iyi bilirler.

BÖLÜM 6

47. EY İSRAİLOĞULLARI!
Size verdiğim nimetlerimi hatırlayın;
sizin üzerinizdeki nimetlerimi
ve
(bir zamanlar) sizi alemlere üstün kıldığımı da!..
48. Öyle bir günden sakının ki;
(hiçbir) kimse başka bir kimse adına bir şey ödeyemez.
Hiçbir kimseden,
herhangi bir şefaat/aracılık/kayırma da kabul edilmez;
o kimseden bir fidye/bir bedel de alınmaz
ve
onlara yardım da edilmez.

49. VE *(hatırlayın),* sizi Firavun kavminden kurtarmıştık.
Size azabın en kötüsünü uygun görmüşlerdi.

Sizin oğullarınızı boğazlıyorlar/öldürüyorlar
ve
kızlarınızı da hayatta bırakıyorlardı.
Bunda sizin için Rabbinizden *(gelen),*
büyük bir belâ/açığa çıkar(ıl)ma vardı.

50. HANİ, sizin için denizi yarmış, sizi kurtarmış,
gözlerinizin önünde Firavun ailesini *(de)* suda boğmuştuk.

51. HANİ, Biz Musa ile kırk gece için sözleşmiştik.
Sizler ise onun ardından *(kendinize)* zulmederek,
bir buzağıyı ilah/tanrı edinmiştiniz *(buzağıya sığınmıştınız).*
Ve sizler *(böylece)* zalimlerden olmuştunuz.
52. Sonra bunların ardından sizi affettik.
Umulur ki, sizler şükredersiniz.

53. HANİ, Musa'ya o Kitabı vermiştik ve Furkan'ı da...
Umulur ki, doğru yolu bulmuş olursunuz.

54. HANİ, Musa kavmine dedi: "Ey kavmim!
Gerçekten siz kendinize zulmettiniz/kötülük yaptınız,
siz buzağıyı (ilah) edinmekle/buzağıya bağlanmakla!
O halde tövbe ederek *(tekrar)* Yaratıcınıza yönelin
ve nefislerinizi ıslah edin *(nefislerinizin aşırılığından kurtulun).*
İşte bu, Yaratıcınız katında sizin için daha hayırlıdır.
Sonra sizin tövbenizi kabul etmiştir.
Şüphesiz O, tövbeleri kabul eden merhamet sahibidir."

55. HANİ siz, demiştiniz ki:
"Ey Musa! Allah'ı açıkça görmedikçe sana katiyen inanmayız".
Bunun üzerine hemen sizi yıldırım sesi yakalayıverdi
ve
sizler *(buna)* bakıp duruyordunuz.
56. Sonra sizi Biz dirilttik, sizler öldükten sonra.
Umulur ki sizler şükredersiniz.

57. Ve üzerinize buluttan bir gölge yaptık;
üzerinize kudret helvası ve bıldırcın indirdik.
Güzel ve temiz olandan yiyin,
size rızık olarak verdiğimiz şeyden!..
Bize zulmetmediler/kötülük yapmadılar,
fakat onlar,
(sadece) kendi kendilerine kötülük/zulüm yapıyorlardı.

58. HANİ, *(şöyle)* dedik:
"Bu memlekete girin.
Oradan dilediğiniz yerden bol bol yiyin
ve
kapısından büyük bir tevazu ile eğilerek girin."
Ve 'hıtta' *(Ya Rabbi, bizi affet)* deyin,
Biz de sizin hatalarınızı bağışlayalım…
İyilik edenlere ise ileride daha da fazlasını vereceğiz."
59. Derken onların içindeki zalimler/kötülük yapanlar,
sözü kendilerine söylenenden başka bir şekle soktular.
Biz de fasık olmaları/yoldan çıkmaları sebebiyle,
o zalimlere gökten bir azap indirdik.

BÖLÜM 7

60. VE YİNE bir keresinde Musa,
kavminin su ihtiyacı için yalvarmıştı.
Biz de; "Asanla kayaya vur" demiştik.
Bunun üzerine,
kayadan on iki kaynak/pınar *(birden)* fışkırmıştı ki,
halkın tümü kendi alacağı su pınarını/kaynağını bilsin.
(Ve Musa): "Allah'ın rızkından yiyin için.
Yeryüzünde,
bozgunculuk yaparak fesat/terör çıkarmayın" (demişti).

61. VE bir zamanlar yine siz:
"Ey Musa!
Biz tek bir çeşit yemeğe asla katlanamayız.

O halde, Rabbinden bizim için iste de O bize;
yerden çıkan sebze,
kabak,
sarımsak,
mercimek, soğan versin" demiştiniz.
O da size; "İyi olanı düşük olana değiştirmek mi istiyorsunuz?
Öyle ise inin şehre!
İstedikleriniz orada var" demişti.
Böylece zillet
ve
yoksulluk onları kapladı.
Onlar, Allah'ın gazabına uğradılar.
Bunun sebebi onların; Allah'ın ayetlerini inkâr ediyor,
peygamberleri de haksız yere öldürüyor olmaları idi.
Bütün bunların sebebi ise,
isyan etmek
ve
aşırı gidiyor olmaları idi.

BÖLÜM 8

62. ŞÜPHESİZ *(bu Kitab'a inanan)* Müminler,
Yahudi*(yim diyen(*ler,
(kendilerini) Hristiyan*(ız diye adlandıran)*lar
ve
Sabiler*(Peygamberlerle tanışmamış kimseler)*den her kim;
"Allah'a ve ahiret gününe iman eder
ve
salih amel/faydalı işleri en iyi şekilde yaparsa, işte onlar için;
Rableri katında ödül vardır, onlar gelecekten endişe etmeyecek,
geçmişten dolayı da üzüntü duymayacaklardır!"

63. BİR BAŞKA ZAMAN *(Tevrat ile hükmedeceğinize dair);*
sizden sağlam bir söz almış, Tur Dağını da tepenize dikmiş
ve: "Sakınasınız diye, size verdiğimizi (Kitabı) sımsıkı tutun,
onun içindekileri düşünün" demiştik.

64. Ama siz bundan sonra yine yüz çevirdiniz.
Eğer Allah'ın bol nimeti ve merhameti olmasaydı,
herhalde ziyana uğrayanlardan olurdunuz.
65. Şüphesiz içinizden,
Cumartesi/tatil günü yasağını çiğneyenleri bilirsiniz.
Biz onlara; "Aşağılık maymunlar *(gibi)* oldunuz" demiştik.
66. Biz bunu hem onu görenlere, hem de sonra geleceklere bir ibret
ve Allah'a karşı gelmekten sakınanlara da bir öğüt kıldık.

67. HANİ, o zaman Musa, halkına:
"Allah size bir sığır kesmenizi emrediyor" demişti.
Onlar da;
"Sen bizimle eğleniyor musun?" demişlerdi.
Musa;
"Kendini bilmez cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım"
demişti.
68. Onlar: "*(Madem öyle)* bizim için Rabbine dua et de,
onun nasıl bir sığır olduğunu bize açıklasın" dediler.
(Musa) şöyle dedi: "Rabbim diyor ki,
o; ne yaşlı, ne körpe, ikisi arası bir sığırdır.
Haydi emrolunduğunuz işi yapın."
69. Onlar; "Bizim için Rabbine dua et de,
rengi neymiş açıklasın" dediler.
(Musa) şöyle dedi: "Rabbim diyor ki, o sapsarı;
rengi bakanların içini açan bir sığırdır" dedi.
70. (Onlar) dediler ki: "Bizim için Rabbine dua et de,
onun nasıl bir sığır olduğunu bize açıklasın.
Çünkü sığırlar, bizce, birbirlerine benzemektedir.
Ama Allah dilerse elbet doğru olanı buluruz" dediler.
71. (Musa'nın) cevabı şu oldu:
"Rabbim diyor ki, o; çift sürmek,
ekin sulamak için boyunduruğa vurulmamış, kusursuz,
hiç alacası olmayan ve serbest dolaşan bir sığırdır".
Onlar; "İşte, şimdi tam doğrusunu bildirdin" dediler.
Nihayet o sığırı kestiler.
Neredeyse bunu *(Allah'ın emrini)* yapmayacaklardı.

BÖLÜM 9

72. HANİ *(ey İsrailoğulları),* siz bir kimseyi öldürmüştünüz de,
suçu birbirinizin üstüne atmıştınız.
Halbuki Allah gizlemekte olduğunuzu ortaya çıkaracaktı.
73. Biz dedik ki: "Sığırın bir parçası ile öldürülene vurun".
(Denileni yaptılar ve ölü dirildi). İşte Allah ölüleri böyle diriltir.
Düşünesiniz diye mucizelerini/ayetlerini size böyle gösterir.

74. AMA bütün bunlardan sonra kalpleriniz yine katılaştı,
taş gibi hatta daha da katı oldu.
Çünkü öylesi taş vardır ki, içinden ırmaklar fışkırır.
Yine öylesi taş vardır ki, yarılır da içinden sular çıkar.
Taş ta vardır ki, Allah korkusuyla *(yerinden kopup)* düşer.
Allah yaptıklarınızdan hiçbir zaman habersiz değildir.

75. ŞİMDİ, bunların size inanacaklarını mı umuyorsunuz?
Oysa içlerinden birtakımı,
Allah'ın kelamını dinler, iyice anladıktan sonra,
onu bile bile tahrif ederlerdi/çarpıtırlardı.
76. Onlar/o münafıklar inananlarla karşılaşınca;
"İnandık" derler
ve birbirleriyle baş başa kaldıklarında da şöyle derler:
"Rabbinizin katında/huzurunda
size karşı delil olarak kullanıp sizi sustursunlar diye mi,
Allah'ın size bildirdiğini onlara söylüyorsunuz?
Bunu aklınız almıyor mu?"
77. Onlar bilmiyorlar mı ki,
Allah onların gizli tuttuklarını da bilir, açığa vurduklarını da!..
78. Bunların bir de ümmi takımı vardır, kitabı bilmezler.
Onların bütün bildikleri bir sürü kuruntulardır.
Onlar sadece zan ile hareket ederler.
79. Yazıklar olsun o kimselere ki, kitabı elleriyle yazarlar,
sonra da onu az bir değere/karşılığa değişmek için;
"Bu, Allah'ın katındandır" derler.
Vay ellerinin yazdıklarından ötürü, onların haline!
Vay kazandıklarından dolayı, onların haline!

80. BİR DE dediler ki:
"Bize ateş sayılı birkaç günden başka asla dokunmayacaktır".
Sen onlara de ki:
"Siz bunun için Allah'tan söz mü aldınız?
-Eğer böyle ise, Allah verdiği sözden dönmez-.
Yoksa siz,
Allah'a karşı bilemeyeceğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?"

81. Evet, kötülük işleyip suçu benliğini kaplamış
(ve böylece şirke düşmüş) olan kimseler var ya,
işte onlar ateş halkıdırlar.
Onlar orada ölmeden sürekli kalacaklardır.

82. İman edip faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlar ise,
işte onlar cennet halkıdırlar.
Onlar orada ölmeden sürekli kalacaklardır.

BÖLÜM 10

83. VE BİR ZAMAN, İsrailoğulları'ndan:
"Allah'tan başkasına kul olmayacaksınız; anne ve babaya
ve
en yakınlara (akrabalara)
ve
yetimlere
ve
yoksullara iyi davranacak/iyilik edeceksiniz,
insanlara güzel sözler söyleyeceksiniz
ve
namazı gereği gibi kılacaksınız
ve zekatı *(çalışıp üreterek)* vereceksiniz" diye söz almıştık.
Bundan sonra pek azı hariç,
yüz çevirerek sözlerinden döndüler.

84. Hani o zaman; "Birbirinizin kanını dökmeyeceksiniz,
birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayacaksınız" diye de,
kesin söz almıştık.
Sonra bunu böylece kabul etmişlerdi.
Kendiniz de buna hâlâ şahitlik etmektesiniz.

85. Buna rağmen siz, birbirinizi öldüren
ve
içinizden bir kesime karşı kötülük ve
zulümde yardımlaşarak birleşiyorsunuz.
Haram olduğu halde insanları yurtlarından çıkarıp,
esir düştüklerinde ise salıvermek için,
onlardan fidye alıyorsunuz.
Yoksa siz Kitabın bir kısmına inanıp,
bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz?
Artık sizden kim bunu yaparsa onun cezası,
dünya hayatında rezillikten ibarettir.
Kıyamet gününde de onlar azabın en şiddetlisine uğratılır.
Çünkü Allah sizin yaptıklarınızdan habersiz değildir.
86. İşte onlar, ahireti verip dünya hayatını satın alan kimselerdir.
Artık bunlardan azap hiç hafifletilmez.
Onlara yardım da edilmez.

BÖLÜM 11

87. ANDOLSUN, Musa'ya Kitabı verdik.
Ondan sonra birbiri ardınca peygamberler gönderdik.
Meryem oğlu İsa'ya mucizeler verdik.
Onu Ruhu'l-Kudüs (Cebrail) ile destekledik.
Sizin atalarınıza her ne zaman bir peygamber,
hoşlarına gitmeyen bir şey getirdiğinde,
kibirlenip *(onların)* bir kısmını yalanlayıp,
bir kısmını da öldürmediler mi?
88. Ama onlar *(atalarınız):*
"Kalplerimiz muhafazalı" dediler.
Hayır, öyle değil!
Allah onları zulümleri sebebiyle lânetledi (*azarladı, kovdu).*
Onlardan pek azı iman etti.
89. Ve ne zaman kendilerine,
yanlarındakini tasdik eden bir kitap gelince onu inkâr ettiler.
Oysa daha önce *(bu kitabı getirecek peygamber ile)*
inkârcılara *(Arap müşriklerine)* karşı,
fetih için yardım istiyorlardı.

Nihayet, tanıyıp bildikleri *(bu peygamber),*
kendilerine gelince onu inkâr ettiler.
Allah'ın lâneti inkârcıların üzerine olsun!
90. Kendilerini ne kötü bir şey karşılığında sattılar!
Allah'ın indirdiğini inkâr ederek…
Allah'ın indirdiğini çekemediler/kıskandılar;
O'nun lütfundan dilediği *(rasûl seçtiği)* kullarına!..
Bu yüzden gazap üstüne gazaba uğradılar.
İnkâr edenlere alçaltıcı bir azap da vardır.
91. Onlara; "Allah'ın indirdiğine (Kur'an'a) iman edin" denilince;
"Biz sadece bize *(daha önce)* indirilene inanırız" deyip,
ondan sonra geleni (Kur'an'ı) inkâr ettiler.
Halbuki o, ellerinde bulunanı tasdik eden hak bir kitaptır.
(Onlara) de ki: "Eğer *(madem atalarınız)* inanan kimselerdi;
daha önce niçin Allah'ın peygamberlerini öldürüyorlardı?"
92. Andolsun, Musa *(peygamberlik belgeleri olan),*
açık deliller/mucizeler ile gelmişti de arkasından atalarınız,
nefislerinize zulmederek buzağıyı ilah/tanrı edinmişlerdi.
93. Biz o zaman,
Tur Dağı'nı tepelerine dikerek onlardan kesin söz almıştık;
"Size verdiğimiz Kitab'a sımsıkı sarılın
ve
ona kulak verin" demiştik.
Onlar; "Dinledik ve karşı geliyoruz" demişlerdi.
İnkârları yüzünden buzağı sevgisi onların kalplerine işlemişti.
Onlara de ki:
"İmanınızın;
size emrettiği şey ne kötüdür, eğer inanan kimselerseniz!"
94. De ki:
"Eğer *(iddia ettiğiniz gibi),* Allah katındaki ahiret yurdu (cennet),
diğer insanlar için değil de yalnız sizin ise
ve
eğer doğru söyleyenler iseniz;
haydi *(o zaman)* ölümü temenni edin/ölmeyi isteyin!"
95. Fakat, kendi elleriyle önceden yaptıkları işler yüzünden,
ölümü hiçbir zaman temenni etmezler/ölmeyi istemezler.
Allah zalimleri hakkıyla bilendir.

96. Andolsun, sen onların yaşamaya bütün insanlardan,
hatta,
Allah'a ortak koşanlardan bile düşkün olduklarını görürsün.
Onların her biri, bin yıl yaşamak ister.
Halbuki uzun yaşamak onları azaptan kurtaracak değildir.
Allah onların bütün yaptıklarını görür.

BÖLÜM 12

97. (EY PEYGAMBER, onlara) de ki:
"Her kim Cebrail'e düşman ise bilsin ki o,
Allah'ın izniyle Kur'an'ı;
önceki kitapları tasdik edici/doğrulayıcı,
müminler için de bir hidayet *(doğru hayat)* rehberi ve
müjdeleyici olarak senin kalbine indirmiştir."
98. Her kim Allah'a; meleklerine, peygamberlerine,
Cebrail'e ve
Mikail'e düşmanlık yaparsa bilsin ki,
Allah da inkâr edenlerin karşısındadır.
99. Andolsun, Biz sana apaçık ayetler indirdik.
Bunları ancak fasıklar *(yoldan sapmışlar)* inkâr eder.
100. Onlar ne zaman bir antlaşma yaptılarsa,
içlerinden birtakımı o antlaşmayı bozmadı mı?
Zaten onların birçoğu iman etmiyor.
101. Onlara Allah katından,
yanlarındakini tasdik edici bir peygamber geldiği zaman;
kendilerine kitap verilenlerden bir grup Allah'ın kitabını,
hiçbir şey bilmiyorlar gibi kaldırıp arkalarına attılar.
102. Ve onlar, Süleyman'ın hükümranlığı hakkında,
şeytanların uydurdukları yalanların ardına düştüler.
Oysa Süleyman *(iddia edildiği gibi)* küfre sapıp nankörlük etmedi.
Aksine şeytanlar gerçeklerin üzerini örtüyor;
insanlara sihri/fenni oyunlarla aldatmayı ve *(özellikle de)*,
Babil'deki Harut ve Marut adlı iktidar/güç sahiplerine,
herhangi birşey indirilmediği halde,
onlara indirileni/ilham edileni *(insanlara)* öğretiyoruz, diye
(yalan üreten şeytanlar, böyle şeyler) söylüyorlardı.

Halbuki o ikisi;
"Biz ancak gerçeğin açığa çıkarılmasını istiyoruz,
hiçkimseye *(iddia edilen şeylerden)* öğretmiyoruz
ve
sakın *(sihri meşru görerek)* küfre girmeyin" diyorlardı.
Böylece *(insanlar)*; onlardan *(şeytanların zihinlerine ilham ettikleri, fısıldadıkları şeylerden),*
kişi ile eşini birbirinden ayırmak için yalanlar uydurarak,
sihir *(büyü/komplo)* üretiyorlardı.
Halbuki onlar,
Allah'ın izni olmadıkça o sihirle *(organize komplolarla),*
hiçkimseye zarar veremezlerdi.
(Onlar böyle yaparak) kendilerine zarar veren,
fayda getirmeyen şeyleri düşünüp üretiyorlardı.
Andolsun, onu *(organize komploları)* üretip meşgul olanların,
ahirette bir nasibi olmadığını biliyorlardı.
Kendilerini,
karşılığında sattıkları o şey *(sihir/büyü/komplolar)* ne kötüdür!
Ne olurdu bilselerdi!..

103. Eğer onlar iman edip,
Allah'ın emirlerine karşı gelmekten sakınmış olsalardı,
Allah katında kazanacakları sevap,
kendileri için daha hayırlı olacaktı.
Ne olurdu bilselerdi!..

BÖLÜM 13

104. EY İMAN EDENLER!
(Peygamber'e) "Ra'ina" *(bizi dinle)* demeyin;
"Unzurna" *(bize karşı tahammüllü ol)* demeyi tercih edin
ve
(ona) kulak verin.
Kâfirler için çok acıklı bir azap vardır.

105. (Ey iman edenler!) Ne kitap ehlinden inkâr edenler
ve
ne de Allah'a ortak koşanlar,
Rabbinizden size bir hayır/iyilik gelmesini isterler.

Oysa Allah,
rahmetini (vahyini) dilediğine (Rasûllerine) tahsis eder.
Allah büyük lütuf sahibidir.
106. Biz yürürlükten kaldırdığımız
veya
unutturduğumuz,
herhangi bir mesajı *(hükmü, ayeti, geçmiş kitapları),*
mutlaka *(öncekini daha detaylı, geniş geniş açıklayan),*
bir kısmını daha hayırlısı/iyisi ile
veya
bir kısmını misli ile/bir benzeri ile *(örneği, kopyası olan*
Kur'an nüshasıyla) neshederiz/değiştiririz/yenileriz.
Allah'ın gücünün herşeye hakkıyla yettiğini bilmez misin?
107. Bilmez misin ki, göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır.
Sizin için Allah'tan başka ne bir veli/dost,
ne de bir yardımcı vardır.

108. YOKSA, daha önce Musa'nın sorguya çekildiği gibi,
siz de peygamberinizi sorguya çekmek mi istiyorsunuz?
Her kim imanı küfre değişirse,
o artık doğru yoldan sapmış olur.
109. Kitap ehlinden birçoğu hak kendilerine belirdikten sonra dahi,
içlerindeki kıskançlıktan ötürü sizi,
imanınızdan sonra küfre döndürmek isterler.
Siz şimdilik,
Allah onlar hakkındaki emrini getirinceye kadar affedin/geçin,
sinirlenmeyin.
Şüphesiz Allah gücü herşeye hakkıyla yetendir.
110. Namazı gereği gibi kılın, Zekatı *(çalışıp üreterek)* verin.
Kendiniz için her ne iyilik önceden gönderirseniz,
Allah katında onu bulursunuz.
Şüphesiz Allah bütün yaptıklarınızı görür.

111. (ONLAR) bir de; "Yahudi ve
Hristiyanlardan başkası Cennete girmeyecek" dediler.
Bu onların kuruntuları!

De ki: "Eğer doğru söyleyenler iseniz
(iddianızı ispat edecek) delilinizi getirin."
112. Evet, gerçekten her kim tüm benliğini Allah'a teslim eder
ve
iyilik yapanlardan olursa Rabbi katında ödülünü görecektir.
Ve böyleleri ne korkacak, ne de üzüleceklerdir.

BÖLÜM 14

113. YAHUDİLER;
"Hristiyanlar bir temel üzerinde değiller" dediler.
Hristiyanlar da;
"Yahudiler bir temel üzerinde değiller" dediler.
Oysa hepsi Kitabı okuyorlar.
(Kitabı) bilmeyenler de tıpkı bunların söyledikleri gibi demişti.
Artık onların aralarında uyuşamadıkları davada,
hükmü Allah verecektir.
114. Allah'ın mescitlerinde O'nun adının anılmasını yasak eden
ve
onların yıkılması için çalışan kimseden daha zalim
kim olabilir?
Onlar oralara, ancak korka korka saygı ile girmeliler.
Onlar için dünyada rezillik vardır
ve
onlar için ahirette de büyük bir azap vardır.
115. Doğu da Batı da *(tüm yeryüzü)* Allah'ındır.
Nerede yönelirseniz yönelin,
Allah'ın veçhi/rızası açısından farketmez.
Şüphesiz Allah lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.
116. "Allah çocuk edindi" dediler.
O, bundan *(böyle bir iddiadan)* uzaktır!
Doğrusu, göklerde ve yerde ne varsa O'nundur.
Hepsi O'na boyun eğerler.
117. Gökleri ve yeri örneksiz yaratandır.
Bir işe hükmetti mi, ona sadece "ol" der,
o da hemen oluşmaya başlar.

118. (YALNIZ) bilmeyen*(o cahil)*ler;
"Allah bizimle konuşsa
ya da
bize *(mucizevi)* bir işâret gösterse ya!" derler.
Bunlardan öncekiler de tıpkı böyle,
bunların dedikleri gibi demişti.
Onların kalpleri *(anlayışları)* birbirine benziyor.
Biz ayetleri/işâretleri,
şüphesiz inanmak isteyen bir toplum için açıkladık.
119. (Ey Muhammed) şüphesiz Biz seni hak ile;
müjdeleyici
ve
uyarıcı olarak gönderdik.
Sen cehennemlik olanlardan sorumlu tutulacak değilsin.
120. Sen dinlerine uymadıkça,
ne Yahudi*(yim diyen)*ler
ve
ne de Hristiyanlar *(Hristiyanım diyenler)*,
senden asla razı olmuyorlar.
De ki: "Allah'ın yolu, şüphesiz kesin doğru yoldur."
Sana gelen ilimden sonra,
eğer onların arzu ve keyiflerine uyacak olursan, bilmiş ol ki;
Allah'tan sana ne bir dost, ne de bir yardımcı vardır.
121. Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler var ya;
ancak onlar onu gereği gibi/*(Allah'ın öğrettiği şekilde)* okurlar.
Ve işte yine onlardır ona *(Kitab'a)* gerçekten inananlar!
Onu inkâr edenlere *(görmezlikten gelenlere)* gelince;
işte onlar, zararda olanların/kaybedenlerin ta kendileridir.

BÖLÜM 15

122. EY İSRAİLOĞULLARI!
Size lütfettiğim o nimetleri hatırlayın
ve
(bir zamanlar) sizin diğer kavimlere üstün gelmenizi sağladığım
o günleri de!..

123. Hiçbir kimsenin diğerine bir yararının olmayacağı,
hiçbirinden fidye kabul edilmeyeceği,
şefaatin fayda etmeyeceği
ve hiç kimseye yardım edilmeyeceği bir günü*(n gelip çatacağını)*
aklınızdan çıkarmayın.

124. BİR ZAMAN Rabbi İbrahim'i*(n gerçeğini),*
birtakım emirlerle açığa çıkarmış,
İbrahim onların *(emirlerin)* hepsini yerine getirmiş de,
Rabbi şöyle buyurmuştu:
"Ben seni insanlara önder/lider yapacağım".
İbrahim de; "Soyumdan da *(önderler yap ya Rabbi!)* demişti.
Bunun üzerine Rabbi;
"Benim ahdim *(verdiğim söz)* zalimleri kapsamaz" demişti.

125. HANİ, Biz Kâbe'yi insanlar için toplanabilecekleri
ve
güvenli bir yer kılmıştık.
Siz de Makam-ı İbrahim'den kendiniz için,
bir namaz yeri edinin.
İbrahim ve İsmail'e şöyle emretmiştik:
"Tavaf edenler, kendini ibadete verenler, rüku
ve
secde edenler için Evi (Kâbeyi) tertemiz tutun."
126. Hani İbrahim;
"Rabbim! Bu şehri güvenli bir şehir kıl.
Halkından Allah'a ve ahiret gününe iman edenleri,
her türlü ürünle rızıklandır" demişti.
Allah da; "Inkâr edeni bile az bir süre,
(bu geçici kısa hayatta) rızıklandırır,
sonra onu cehennem azabına girmek zorunda bırakırım.
Ne kötü varılacak yerdir orası!" demişti.
127. Hani İbrahim,
İsmail ile birlikte *(Allah'a ibadet için yapılan)* Ev'in (Kâbe'nin),
temellerini yükseltiyor; "Ey Rabbimiz! Bizden kabul buyur!
Şüphesiz Sen hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin" diyorlardı.

128. “Rabbimiz! Bizi Sana teslim olmuş kimseler kıl!
Soyumuzdan da Sana teslim olmuş bir toplum kıl!
Bize ibadet yerlerini ve ilkelerini göster/öğret.
Tövbemizi kabul et.
Şüphesiz Sen,
tövbeleri çok kabul edensin, çok merhametli olansın.”
129. “Rabbimiz! İçlerinden onlara bir elçi gönder;
onlara ayetlerini okusun,
onları Kitap
ve
Hikmet/Bilim ile *(eğitim öğretime tabi tutarak)* onları geliştirsin
ve
onları*(n başlarına gelebilecek)* her türlü kötülüğe karşı uyarsın.
Şüphesiz Sen,
mutlak güç sahibisin, doğru hüküm/karar verensin.”

BÖLÜM 16

130. KENDİNİ bilmeyenden başka,
İbrahim’in dininden kim yüz çevirir?
Andolsun, Biz İbrahim’i bu dünyada seçkin kıldık.
Şüphesiz o, ahirette de iyilerdendir.
131. Rabbi ona: “Teslim ol” dediğinde;
“Alemlerin Rabbine teslim oldum” demişti.
132. İbrahim bunu kendi oğullarına da vasiyet etti,
Yakup ta öyle:
“Oğullarım! Allah sizin için bu dini seçti.
Siz de ancak müslümanlar olarak ölün” dedi.
133. Yoksa siz Yakub’un ölüm döşeğinde iken çocuklarına;
“Benden sonra kime kul olacaksınız?” dediği,
onların da;
“Senin ilahına ve ataların İbrahim,
İsmail
ve
İshak’ın ilahı olan Tek Bir İlah’a kul oluruz;
bizler O’na boyun eğmiş müslümanlarız” dedikleri zaman,
orada hazır mı bulunuyordunuz?

134. Onlar gelip geçmiş bir ümmettir.
Onların kazandıkları kendilerinin,
sizin kazandıklarınız sizindir.
Siz onların yaptıklarından sorumlu tutulacak değilsiniz.

135. (YAHUDİLER): "Yahudi olun"
ve
(Hristiyanlar da):
"Hristiyan olun ki doğru yolu bulasınız" dediler.
De ki: "Hayır, hakka yönelen İbrahim'in dinine uyarız.
O, Allah'a; ortak koşanlardan/put oluşturanlardan değildi."
136. (Onlara) deyin ki:
"Biz Allah'a, bize indirilene,
İbrahim,
İsmail,
İshak,
Yakub ve Yakuboğullarına indirilene;
Musa ve İsa'ya verilen ile bütün diğer peygamberlere,
Rablerinden verilene iman ettik.
Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz
ve
biz O'na teslim olmuş kimseleriz."
137. Eğer onlar böyle sizin iman ettiğiniz gibi iman ederlerse,
gerçekten doğru yolu *(hayat tarzını)* bulmuş olurlar;
yüz çevirirlerse, onlar elbette derin bir ayrılığa düşmüş olurlar.
Allah onlara karşı seni koruyacaktır.
O hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.
138. "İşte budur Allah'ın boyası/sistemi!
Boyası/sistemi, Allah'ınkinden daha güzel olan kimdir?
Biz yalnız O'na kul oluruz" (deyin).

139. ONLARA de ki:
"Allah*('ın sistemi)* hakkında bizimle tartışıyor musunuz?
Halbuki O, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir.
Bizim işlediklerimiz bize, sizin işledikleriniz size aittir.
Biz O'na gönülden bağlanmış kimseleriz."

140. Yoksa siz: "İbrahim de,
İsmail de,
İshak da,
Yakub ile Yakuboğulları da Yahudi,
ya da
Hristiyan idiler" mi diyorsunuz?
De ki: "Sizler mi daha iyi bilirsiniz, yoksa Allah mı?"
Kendisine Allah tarafından ulaşan bir gerçeği gizleyenden
daha zalim kimdir?
Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.
141. Onlar gelip geçmiş bir ümmettir.
Onların kazandıkları kendilerinin,
sizin kazandıklarınız sizindir.
Siz onların yaptıklarından sorumlu tutulacak değilsiniz.

BÖLÜM 17

142. BİRTAKIM bilgisiz insanlar:
"Onları yönelmekte oldukları kıbleden çeviren nedir?"
diyecekler.
De ki: "Doğu da, Batı da *(tüm yeryüzü)* Allah'ındır.
Allah *(yola gelmeyi)* dileyen kimseyi doğru yola iletir."
143. Sizler insanlara birer şahit *(ve örnek)* olasınız
ve
Rasûl de size bir şahit *(ve örnek)* olsun.
Böylece siz, vasat *(hayırlı, yararlı ve merkezde)* bir toplum olun!
Her ne kadar,
Allah'ın doğru yolu gösterdiği kimselerden (Rasûllerden)
başkasına ağır gelse de Biz, yönelmekte olduğun yönü ancak;
Rasûl'e uyanlarla uymayanları açığa çıkaralım diye,
kıble yaptık.
Allah imanınızı boşa çıkaracak değildir.
Şüphesiz Allah insanlara çok şefkatli ve çok merhametlidir.
144. (Ey Muhammed!) Biz senin çok defa/sık sık,
yüzünü göğe doğru çevirip durduğunu görüyoruz.
(Merak etme) elbette seni hoşnut olacağın kıbleye çevireceğiz.
(Bundan böyle), yüzünü Mescid-i Haram (Kâbe) yönüne çevir.

Siz de nerede olursanız olun,
(namazda) yüzünüzü hep onun *(Kâbe)* yönüne çevirin.
Şüphesiz kendilerine kitap verilenler,
bunun Rablerinden *(gelen)* bir gerçek olduğunu elbette bilirler.
Allah onların yaptıklarından habersiz değildir.
145. Andolsun,
sen kendilerine kitap verilenlere her türlü ayeti getirsen de,
onlar yine senin kıblene uymuyorlar.
Sen de onların kıblesine uyacak değilsin.
Onlar birbirlerinin kıblesine/yönüne/yoluna da uymazlar.
Andolsun,
eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların arzu
ve
keyiflerine *(boş hayâl ve hedeflerine)* uyacak olursan,
o takdirde sen de mutlaka zalimlerden olursun.
146. Şüphesiz kendilerine kitap verdiğimiz halkların bilginleri;
onu (Peygamberi), oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar.
Böyleyken içlerinden bazısı bile bile hakkı/gerçeği gizlerler.
147. Hak/gerçek *(ancak)* Rabbindendir.
Artık sakın şüpheye düşenlerden olma!

BÖLÜM 18

148. HERKESİN yöneldiği/hedeflediği bir yön/bir hedef vardır.
Haydi hep hayırlara koşun, *(hayırlarda)* yarışın!
Nerede olursanız olun, Allah hepinizi bir araya getirir.
Şüphesiz Allah'ın gücü herşeye hakkıyla yeter.
149. Nereden yola çıkarsan çık,
(namazda) Mescid-i Haram'a *(Kâbe'ye)* doğru dur/dön.
Bu elbette Rabbinden gelen bir gerçektir/haktır.
Allah sizin yaptıklarınızdan asla habersiz değildir.
150. Ve yine nereden yola çıkarsan çık,
(namazda) Mescid-i Haram'a *(Kâbe'ye)* doğru dur/dön.
Ve siz (ey müminler),
nerede olursanız olun,
yüzünüzü o tarafa *(Kâbe'ye)* çevirin ki,
insanların elinde *(size karşı kullanacakları)* bir delil olmasın.

Onlardan zalimler yine de yapacaklarını yaparlar!
Öyleyse zalimlerden korkmayın, Benden korkun!
Ta ki size *(olan)* nimetlerimi tamamlayayım.
Umulur ki, böylece doğru yolu bulursunuz.

151. Size kendi içinizden bir Rasûl gönderdi;
size ayetlerini okuyor,
sizi *(başınıza gelebilecek)* her türlü kötülüğe karşı uyarıyor,
ve sizi;
Kitap ve Hikmet ile *(problem çözme bilimi ve bilimsel gerçeklerle)*,
bilmediklerinizi öğreterek geliştiriyor.

152. Öyleyse yalnız Beni zikredin *(ne emrettiğimi hatırlayın)* ki,
Ben de sizi *(af ve bağışlama ile)* zikredeyim/hatırlayayım.
Bana şükredin, sakın nankörlük etmeyin.

BÖLÜM 19

153. EY İMAN EDENLER!
Sabrederek
ve
salâtı ikâme ederek/namaz kılarak Allah'tan yardım dileyin.
Şüphe yok ki, Allah sabredenlerle/direnenlerle beraberdir.

154. Allah yolunda öldürülenlere;
"Ölüler *(nimetlerden istifade edemeyenler)*" demeyin.
Hayır, onlar diridirler *(cennette nimetlerden istifâde ederler).*
Ancak siz bunu bilemezsiniz.

155. Sizi biraz korkudan,
açlıktan,
(biraz da) mallardan,
canlardan
ve
ürünlerden eksiltme ile kesinlikle açığa çıkarırız.
Sabredenleri müjdele!

156. Onlar *(o iman edenler)* ki,
kendilerine bir musibet geldiği zaman:
"Mutlaka biz,
Allah'a aitiz/Allah'tan geldik
ve şüphesiz biz, O'nun huzuruna döneceğiz" derler.

157. İşte onlara *(o müminlere)* Rablerinden bağışlanmalar
ve
rahmet vardır ve onlar,
doğru yolu *(doğru hayat tarzını)* bulanların ta kendileridir.

158. SAFA ile Merve,
Allah'ın *(dininin)* sembollerindendir.
Onun için her kim Beyt'i hacceder veyahut umre yaparsa,
bu ikisini tavaf etmesinde ona günah yoktur.
Kim kendiliğinden bir hayır işlerse,
şüphesiz Allah; onu çok iyi bilir, karşılığını verir.

159. GERÇEKTEN indirdiğimiz açık ayetleri
ve
hidayeti *(doğru hayat tarzını),*
kitapta insanlara açıkladıktan sonra gizleyenlere,
işte onlara Allah da lânet eder
ve
tüm lânet edebilenler de onlara lânet ederler.
160. Ancak tövbe edenler,
durumlarını *(kendilerini/kişiliklerini)* düzeltenler
ve
(gerçeği) açıklayanlar müstesnâdır ki;
işte Ben,
onların tövbelerini kabul ederim.
Ben tövbeleri çok kabul eden ve çok merhamet edenim.
161. Muhakkak kâfir olup da *(tövbe etmeden)* kâfir olarak ölenlere,
işte onlara Allah'ın, meleklerin
ve
bütün insanların lâneti vardır.
162. Orada ebedi kalacaklar;
azapları hafifletilmeyecek ve onlara bakılmayacak da!

163. İLAHINIZ BİR TEK İLAH(Allah)'TIR!
O'ndan başka İlah yoktur.
Rahman'dır *(iyiliği sonsuzdur),* Rahim'dir *(ikramı bol olandır).*

BÖLÜM 20

164. ŞÜPHESİZ göklerin ve yerin yaratılışında;
gece ile gündüzün birbirini takip edişinde,
insanlara menfaat veren şeyle akıp giden gemilerde,
Allah'ın gökten indirip de onunla ölü toprağı diriltip
orada her türlü/her çeşit mahlukatı/canlıyı yaymasında,
rüzgarları evirip çevirmesinde
ve
gökle yer arasında emre hazır bekleyen bulutta,
akıllarını çalıştıran bir toplum için deliller vardır.
165. İnsanlardan kimileri vardır ki,
(Allah'a ulaşmak için Allah'tan başka aracılar edinerek)
Allah'a ortaklar koşarlar ve onları,
Allah'ı sever gibi *(hatta daha çok)* severler.
İman edenler ise, en çok Allah'ı severler.
Eğer zulmedenler azabı gördükleri zaman,
bütün kuvvetin Allah'a ait olduğunu görmüş olsalardı!
Şüphesiz ki, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.
166. O zaman, kendilerine uyulanlar o gün azabı görünce,
kendilerine uyanlardan uzaklaşacaklar,
aralarındaki bütün bağlar kopacaktır.
167. Uyanlar şöyle derler:
"Bizim için,
bir dönüş olsa da bizden uzaklaştıkları gibi,
biz de onlardan uzaklaşsaydık!"
Böylece Allah;
onlara, bütün yaptıklarını pişmanlıklar olarak gösterir.
Ve onlar cehennemden çıkacak da değillerdir.

BÖLÜM 21

168. EY İNSANLAR, yeryüzündeki şeylerin helâl
ve
temiz olanlarından yiyin.
Şeytanın *(ve ona uyanların)* adımlarını izlemeyin.
Çünkü o, sizin için apaçık saldırgan bir düşmandır.

169. O (şeytan) size ancak kötülüğü
ve
fahşayı/hayasızlığı ve bilmediğiniz şeyleri,
Allah'a karşı söylemenizi/iftira etmenizi emreder (fısıldar).
170. Onlara: "Allah'ın indirdiğine uyun" denildiği zaman;
"Hayır biz,
atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız" derler.
Peki ya ataları, akıllarını işletmeyen
ve
doğru yolu bulamayan kimseler olsalar da mı,
(onlara uyacaklar)?
171. Kâfirlerin hali, bağırıp çağırmadan başka bir şey duymayan,
hayvanlara haykıran o kimsenin *(çobanın)* hali gibidir.
Onlar *(o kâfirler)* sağırlar,
dilsizler
ve
körler gibidirler. Artık onlar anlamak istemiyorlar.
172. Ey iman edenler,
size rızık olarak verdiklerimin temizlerinden yiyin.
Allah'a şükredin, eğer yalnız O'na kul iseniz!..
173. Allah size ancak ölüyü,
kanı,
domuz etini
ve
Allah'tan başkası *(putları)* adına kesileni haram etmişti.
Ama kim mecbur olur da istismar etmeksizin
ve
zaruret ölçüsünü aşmaksızın yemek zorunda kalırsa,
ona günah yoktur.
Şüphesiz Allah; çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

174. ALLAH'ın Kitap'tan indirdiği şeyleri gizleyip de,
onunla az bir değeri/dünyalığı satın alanlar var ya,
işte onlar karınlarına ancak ateş dolduruyorlar.
Allah kıyamet gününde onlarla konuşmaz
ve
onları temize çıkarmaz. Onlar için çok acıklı bir azap vardır.

175. İşte bunlar hidayeti verip sapıklığı,
bağışlanmayı verip azabı satın alanlardır.
Onlar ateşe karşı ne kadar da dayanıklıdırlar(!)
176. Bu da Allah'ın,
Kitabı hak olarak indirmiş olması sebebiyledir.
Kitap konusunda anlaşmazlığa düşenler ise
derin bir ayrılık içindedirler.

BÖLÜM 22

177. İYİLİK, yüzlerinizi doğu
ve
batı taraflarına çevirmeniz değildir.
Asıl iyilik; "Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitap
ve
peygamberlere iman edenlerin;
mala olan sevgilerine rağmen onu yakınlarına,
yetimlere,
yoksullara,
yolda kalmışa,
isteyene
ve
(yönetimizinde olan ve özgürlükleri için) esirlere verenlerin;
namazı gereği gibi kılan,
zekatı *(çalışıp üreterek)* veren,
antlaşma yaptıklarında sözlerini yerine getirenlerin
ve
zorda,
hastalıkta
ve
savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenlerin tutum ve
davranışlarıdır *(asıl iyilik)*."
İşte bunlar, doğru olanlardır.
İşte bunlar,
Allah'a karşı gelmekten sakınanların ta kendileridir.

178. EY İMAN EDENLER!
Öldürülenler hakkında size kısas farz kılındı.
Hür,
köle/esir
ve
kadın olması fark etmez!..
Ancak öldüren kimse,
kardeşi *(öldürülenin varisi, velisi)* tarafından affedilirse,
örfe uygun yol izlemek
ve
güzellikle diyet ödemek gerekir.
Bu, Rabbinizden bir hafifletme
ve
rahmettir.
Bundan sonra haddi aşana çok acıklı bir azap vardır.
179. Ey akıl sahipleri!
Kısası uygulamada sizin için hayat vardır.
Umurlur ki *(suç işlemeyerek)* korunursunuz.

180. SİZDEN BİRİNİZE ölüm gelip çattığı zaman,
eğer geride bir hayır *(mal)* bırakmışsa;
anaya,
babaya
ve
yakın akrabaya meşru bir tarzda o vasiyette bulunması;
-Allah'a karşı gelmekten sakınanlar üzerinde bir hak olarak-
size farz kılındı.
181. Her kim işittikten sonra vasiyeti değiştirirse,
günahı ancak onu değiştirenlerin boynunadır.
Şüphesiz Allah; hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.
182. Vasiyet edenin hataya meyletmesinden
ve
günaha girmesinden korkan bir kimse,
(tarafların) aralarını düzeltirse ona hiçbir günah yoktur.
Şüphesiz Allah;
çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

BÖLÜM 23

183. EY İMAN EDENLER!
Allah'a karşı gelmekten sakınmanız için oruç,
sizden öncekilere farz kılındığı gibi size de farz kılındı.
184. Oruç, sayılı günlerdedir.
Sizden kim hasta
ya da
yolculukta olursa,
tutamadığı günler sayısınca başka günlerde tutar.
Oruca gücü yetmeyenler ise bir yoksula yedirerek fidye verir.
Bununla birlikte,
gönülden kim bir iyilik yaparsa o kendisi için daha hayırlıdır.
Eğer bilirseniz oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.
185. *(O sayılı günler),* insanlar için bir hidayet rehberi;
doğru yolun
ve
hak ile batılı birbirinden ayırmanın apaçık delilleri olarak,
Kur'an'ın kendisinde indirildiği Ramazan ayıdır.
Öyle ise içinizden kim bu aya ulaşırsa onu oruçla geçirsin.
Kim de hasta
veya
yolcu olursa,
tutamadığı günler sayısınca başka günlerde tutsun.
Allah sizin için kolaylık istiyor, zorluk istemiyor.
Bu da sayıyı tamamlamanız
ve
hidayete ulaştırmasına karşılık,
Allah'ı yüceltmeniz ve şükretmeniz içindir.

186. KULLARIM Beni senden sorarlarsa,
(bilsinler ki), gerçekten Ben *(onlara çok)* yakınım.
Bana dua edince *(Benden isteyince),*
dua edenin duasına *(isteğine)* cevap veririm.
O halde, doğru yolu bulmaları için Benim davetime uysunlar,
Bana iman etsinler.

187. ORUÇ GECESİNDE eşlerinize yaklaşmak size helal kılındı.
Onlar size örtüdürler,
siz de onlara örtüsünüz.
Allah kendinizi aldatmakta olabileceğinizi bildiği için
tövbenizi kabul etti ve sizi bağışladı.
Artık eşlerinize yaklaşın ve
Allah'ın sizin için izin vereceği şeyi dileyin.
Şafağın aydınlığı gecenin karanlığından ayırt edilinceye
(yani tan yeri ağarıncaya) kadar yiyin için.
Sonra da akşama kadar orucu tam tutun/tamamlayın.
Bununla birlikte,
siz mescitlerde itikafta iken eşlerinize yaklaşmayın.
Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır.
Bu sınırlara yaklaşmayın.
(Allah'ın sınırları/önerileri, insanların yararınadır).
Allah'ın önerilerine karşı gelmekten sakınmanız için,
ayetlerini insanlara böylece açıklar.

188. ARANIZDA birbirinizin mallarını haksız yere yemeyin.
İnsanların mallarından bir kısmını,
bile bile günaha girerek yemek için,
onları hakimlere vermeyin.

189. SANA hilal*(şekil)*leri*(nden)* soruyorlar.
De ki: "Onlar, insanlar ve hac için vakit ölçüleridir.
İyilik, evlere arkalarından *(pencerelerinden)* girmeniz değildir.
Ama iyi davranış takva sahibi *(Allah'a karşı gelmekten sakınan)*
insanın davranışıdır.
Evlere kapılarından girin.
Allah'a karşı gelmekten sakının ki kurtuluşa eresiniz.

BÖLÜM 24

190. SİZİNLE SAVAŞANLARA karşı,
siz de,
Allah savaşmanıza izin verdiği için savaşabilirsiniz.

Ancak aşırı gitmeyin.
Çünkü Allah aşırı gidenleri sevmez.

191. Onları *(size karşı savaş açanları sizinle savaş halinde iken)*
nerede yakalarsanız/bulursanız etkisiz hale getirin.
Sizi çıkardıkları yerden (Mekke'den) siz de onları çıkarın.
Fitne *(insan hakları ihlalleri),*
adamı öldürmekten daha çok eziyet verir.
Yalnız Mescid-i Haram yanında,
onlar sizinle savaşmadıkça siz de onlarla savaşmayın.
Sizinle savaşırlarsa,
(siz de savaşıp) onları etkisiz hale getirin.
Kâfirlerin cezası böyledir.

192. Eğer onlar *(savaştan ve küfürden)* vazgeçerlerse,
(şunu iyi bilin ki) Allah çok bağışlayandır,
çok merhamet edendir.

193. Fitne/zulüm/şirk *(insan hakları ihlalleri)* kalkıncaya
ve
din *(insan hak ve özgürlükleri gereğince,*
saldırganlara ne yapılacağını ifade eden hukuk düzeni)
Allah'ın önerdiği şekilde oluncaya kadar onlarla savaşın.
Eğer *(sizinle savaşa)* son verirlerse,
zalimlerden başkasına düşmanlık yoktur.

194. HARAM ay haram aya karşılıktır.
Hürmetler *(saygı gösterilmesi gereken şeyler)* karşılıklıdır.
Kim size saldırırsa,
size saldırmasına karşılık siz de ona karşı kendinizi savunun.
Allah'tan korkun
ve
bilin ki,
Allah takva sahipleri ile beraberdir.

195. Allah yolunda harcayın *(harcayabilmek için üretimi artırın).*
Kendinizi,
(kültürel, siyasi, iktisadi, askeri pasiflikle) tehlikeye atmayın.
İyilik edin,
şüphesiz Allah iyilik edenleri sever.

196. HACCI ve Umreyi Allah için tamamlayın!
Eğer *(hac ve umre için)* engellenirseniz,
gücünüzün yeteceği bir kurban yollayın.
Kurban yerine erişinceye kadar başlarınızı tıraş etmeyin.
Sizden kim hasta veya başından rahatsız olursa,
ona oruçtan yahut sadakadan veyahut kurbandan fidye vardır.
(Hac ve umre için) bir engel kalmadığı zaman;
hacdan önce umre yapacak kimse,
gücünün yettiği cinsten bir kurban kessin!
Kim de buna imkan bulamaz/güç yetiremezse;
hacta üç, döndüğü zaman da yedi gün oruç tutar.
Bunlar tam on gündür.
Bu, ailesi Mescid-i Haram'da ikâmet etmeyen içindir.
Allah'tan korkun! Bilin ki Allah'ın azabı şiddetlidir.

BÖLÜM 25

197. HAC *(ayları)* bilinen/belli aylardadır.
Kim bunlarda/bu aylarda,
hacca başlarsa/hac yapmayı kararlaştırırsa;
hacda kadına yaklaşmak,
günah işlemek
ve
tartışmak yoktur.
Hayırdan ne yaparsanız, Allah onu bilir.
Azık edinin,
şüphesiz azığın en hayırlısı takvâdır.
Ey akıl sahipleri, Benden korkun!
198. *(Hacda)* Rabbinizden bir lütuf istemenizde/ticaret yapmanızda
size bir günah yoktur.
Arafat'tan ayrılıp *(Müzdelife'ye)* akın ettiğinizde,
Allah'ı Meş'ar-ı Haram'ın yanında zikredin/bolca anın.
Şüphesiz bundan önce sapıklardan idiniz.
199. Sonra insanların akın ettiği yerden siz de akın edin.
Allah'tan mağfiret/bağışlanma dileyin.
Şüphesiz Allah; çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

200. Hac ibadetlerinizi bitirdiğiniz zaman Allah'ı zikredin,
tıpkı;
atalarınızı zikrettiğiniz gibi hatta daha çok zikredin.
İnsanlardan kimileri;
"Rabbimiz, bize dünyada ver" der, onun ahirette nasibi yoktur.
201. Onlardan kimi de: "Rabbimiz, bize dünyada da iyilik,
ahirette de iyilik ver
ve
bizi cehennem azabından koru" der.
202. İşte onların kazandıklarından nasibi vardır.
Allah'ın hesabı çok hızlıdır.
203. Allah'ı sayılı günlerde zikredin.
Kim iki günde acele ederse onda günah kalmaz.
Kim de geri kalırsa,
Allah'tan korkan için onda da günah kalmaz.
Bilin ki, O'nun huzurunda toplanacaksınız.

204. İNSANLARDAN öyleleri vardır ki,
(konuştuğu zaman) dünya hayatına dair sözü,
senin hoşuna gider
ve
(Allah'a) en yaman düşman olduğu halde;
kalbindekine *(sözünün özüne uyduğuna)* Allah'ı şahit tutar.
205. İş başına geçtiği zaman orada fesat/terör *(karışıklık)* çıkarmak;
ekini *(ekonomiyi)*
ve
nesli *(her türlü canlıyı)* helak etmek/yok etmek için
yeryüzünde koşar durur.
Allah ise bozgunculuğu/fesadı/terörü hiç sevmez...
206. Ona: "Allah'tan kork" denildiği zaman,
gururu onu daha da günaha sürükler.
Artık böylesinin hakkından cehennem gelir.
O ne kötü yataktır!
207. İnsanlardan öylesi de vardır ki,
Allah'ın rızasını kazanmak için çalışır.
Allah kullarına çok şefkatlidir.

208. EY İMAN EDENLER!
Hepiniz topluca barış ve güvenliğe girin.
Şeytanın adımlarını izlemeyin.
Çünkü o, size saldırgan bir düşmandır.
209. Size apaçık delililler geldikten sonra,
eğer yine de yan çizerseniz,
bilin ki Allah; gerçekten mutlak güç sahibidir,
doğru hüküm/karar verendir.
210. Onlar,
bulut gölgeleri içinde Allah'ın *(azabının)*
ve
meleklerin kendilerine gelmesini
ve
işin bitirilmesini mi bekliyorlar?!
Halbuki bütün işler sonunda Allah'a döndürülür.

BÖLÜM 26

211. İSRAİLOĞULLARINA sor,
Biz onlara nice açık ayetler/mucizeler/nimetler verdik.
Kendisine *(ayetler/nimetler)* geldikten sonra,
kim Allah'ın nimetini/ayetini değiştirirse,
(bilsin ki) şüphesiz Allah cezası pek çetin olandır.
212. Dünya hayatı inkâr edenlere süslü göründü.
Onlar iman edenlerle alay etmektedirler.
Allah'a karşı gelmekten sakınanlar ise,
kıyamet günü bunların üstündedir.
Allah dilediğine hesapsız rızık yaratır.

213. İNSANLAR tek bir toplumdu.
Allah müjdeciler
ve
uyarıcılar olarak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde,
insanların anlaşmazlığa düştükleri şeyler konusunda,
aralarında hüküm vermek üzere kitapların içinde,
insan hak ve özgürlüklerini bildirdi.

Kendilerine apaçık ayetler geldikten sonra o konuda ancak;
kitap verilenler,
aralarındaki kıskançlık yüzünden anlaşmazlığa düştüler.
Bunun üzerine Allah,
(peygamberine) bildirdiklerine iman edenleri,
kendi izniyle, onların tartışıp durduğu gerçeklere ulaştırdı.
Allah yola gelmek isteyeni doğru yola ulaştırır.

214. Yoksa siz, sizden öncekilerin başına gelenler,
sizin de başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız?
Peygamber
ve
onunla beraber inananlar;
"Allah'ın yardımı ne zaman?" diyecek kadar;
darlığa
ve
zorluğa uğramışlar ve sarsılmışlardı.
İyi bilin ki, Allah'ın yardımı pek yakındır.

215. SANA Allah yolunda ne harcayacaklarını soruyorlar.
De ki: "Hayır olarak ne harcarsanız o;
ana-baba,
akraba,
yetimler,
fakirler
ve
yolda kalmışlar içindir.
Hayır olarak ne yaparsanız gerçekten Allah onu hakkıyla bilir."

216. SAVAŞ hoşunuza gitmediği halde *(saldırganlara karşı),*
size farz kılındı/izin verildi.
Bazen Allah'ın bildirdiği bir şey,
sizin için hayırlı iken siz onu hoş görmüyorsunuz.
Bazen Allah'ın bildirdiği bir şey,
sizin için kötü iken siz onu seviyorsunuz.
Allah bilir, siz bilmezsiniz.

BÖLÜM 27

217. SANA haram ayda savaşmayı soruyorlar.
De ki: "O ayda savaş büyük bir günahtır/suçtur.
Allah yolundan alıkoymak, onu inkâr etmek,
Mescid-i Haram'ın ziyaretine engel olmak
ve halkını oradan çıkarmak,
Allah katında daha büyük suçtur/günahtır.
Fitne (*insan hakları ihlalleri),*
adamı öldürmekten daha ağırdır/eziyetlidir.
Onlar güç yetirebilseler, sizi dininizden döndürünceye kadar
sizinle savaşmaya devam ederler.
Sizden kim dininden döner de kâfir olarak ölürse,
işte onların bütün yapıp ettikleri dünyada da,
ahirette de boşa gitmiştir.
Bunlar cehennemlikler dir, orada sürekli kalacaklardır.
218. İman edenler, hicret edenler,
Allah izin verdiği için *(saldırganlara karşı)* cihat edenler
şüphesiz bunlar Allah'ın rahmetini umarlar.
Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

219. SANA içkiyi ve kumarı sorarlar.
De ki: "Onlarda hem büyük günah, hem de insanlar için,
(sizin bilmediğiniz görünmeyen bazı) yararlar vardır.
Ama kötülükleri yararlarından daha büyüktür."

YİNE sana Allah yolunda ne harcayacaklarını soruyorlar.
De ki: "İhtiyaçtan fazlasını!"

ALLAH size ayetleri böyle açıklıyor,
umulur ki düşünürsünüz.
220. Dünya ve ahiret hakkında düşünesiniz, diye böyle yapıyor.

BİR DE sana yetimleri soruyorlar.
De ki: "Onların durumlarını düzeltmek hayırlıdır.
Eğer onlara karışır*(birlikte yaşar)*sanız *(sakıncası yok)*.
(Onlar da) sizin kardeşlerinizdir.

Allah bozguncuyu yapıcı olandan ayırır.
Allah dileseydi sizi zora sokardı.
Şüphesiz Allah,
mutlak güç sahibidir, doğru hüküm/karar verendir.

221. İMAN etmedikleri sürece,
Allah'a ortak koşan kadınlarla evlenmeyin.
Allah'a ortak koşan kadın hoşunuza gitse de;
mümin bir yabancı kadın,
Allah'a ortak koşan bir kadından daha hayırlıdır.
İman etmedikleri sürece Allah'a ortak koşan erkeklerle,
kadınları evlendirmeyin.
Allah'a ortak koşan hür erkek hoşunuza gitse de;
iman eden bir köle *(savaş esiri olduktan sonra iman etmiş adam),*
Allah'a ortak koşan bir erkekten daha hayırlıdır.
Onlar ateşe çağırırlar, Allah ise izniyle cennete
ve
bağışlanmaya çağırır.
O, insanlara ayetlerini açıklar ki, öğüt alıp düşünsünler.

BÖLÜM 28

222. SANA, kadınların hayzından/aybaşı halinden sorarlar.
De ki: "O bir ezâdır/rahatsızlıktır.
Onun için, hayızda/aybaşı halinde kadınlardan ayrı durun,
temizleninceye kadar onlara yaklaşmayın!
İyice temizlendiklerinde,
Allah'ın size helâl/serbest kıldığı yerden onlara yaklaşın.
Gerçekten Allah çokça tövbe edenleri/günahtan dönenleri sever
ve
çokça temizlenenleri *(kendini geliştirenleri)* de sever.
223. Kadınlarınız sizin için çocuk ekilen bir tarla gibidir.
O halde tarlanıza,
istediğiniz şekilde *(sevgiyle/merhametle)* yaklaşın
ve
kendi*(geleceği)*niz için *(iyilikler)* takdim edin *(gönderin)*.

Allah'a karşı gelmekten sakının.
Ve bilin ki, siz mutlaka O'nun huzuruna varacaksınız
(ve O da size yaptıklarınızın karşılığını verecektir).
Müminleri müjdele!

224. *(AKRABAYA ve de hiçkimseye)* iyilik etmemek,
takvaya sarılmamak
(Allah'ın sınırlarına saygı göstermemek),
insanların arasını düzeltmemek yolundaki yeminlerinize
Allah'ı engel yapmayın.
Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.
225. Allah sizi kasıtsız yeminlerinizden dolayı sorumlu tutmaz,
fakat sizi kalplerinizin kazandığı/onayından geçen,
(bilinçli yaptığınız) yeminlerden sorumlu tutar.
Allah çok bağışlayandır,
halimdir *(hemen cezalandırmaz, mühlet verendir).*
226. Eşlerine yaklaşmayacağına dair yemin edenler için
dört ay bekleme süresi vardır.
Eğer *(bu süre içinde)* dönerlerse *(sorun yok),*
şüphesiz Allah; çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.
227. Eğer, *(yemin edenler yeminlerinden dönmeyip kadınlarını)*
boşamaya karar verirlerse *(ayrılırlar).*
Biliniz ki; Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

228. BOŞANMIŞ kadınlar kendi kendilerine üç ay hali
(hayız veya temizlik müddeti) beklerler.
Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa,
Allah'ın kendi rahimlerinde yarattığını gizlemeleri,
onlara helal olmaz.
(Bu kadınlar) eşleri ile bu süre içinde barışmak isterlerse,
bu durumda onları geri almaya *(eşleri)* öncelik sahibidir.
Kadınların yükümlülükleri kadar meşrû hakları vardır.
Yalnız erkeklerin kadınlar üzerinde bir derece,
sorumluluk farkı vardır.
Allah mutlak güç sahibidir, doğru hüküm/karar verendir.

BÖLÜM 29

229. (*DÖNÜŞ yapılabilecek)* boşama iki defadır.
Sonrası ya iyilikle geçinmek ya da güzellikle bırakmaktır.
(Evlilikte) tarafların,
Allah'ın belirlediği ölçüleri koruyamama endişeleri dışında
kadınlara verdiklerinizden,
(*boşanma esnasında)* bir şeyi geri almanız, sizin için helâl olmaz.
Eğer onlar,
Allah'ın belirlediği ölçüleri gözetmeyecekler diye
endişe ederseniz,
o zaman kadının *(boşanmak için)* bedel vermesinde
ikisine de günah yoktur/serbestlik vardır.
Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır.
Sakın bunları/bu sınırları aşmayın.
Allah'ın koyduğu sınırları kim aşarsa,
onlar zalimlerin ta kendileridir.
230. Eğer erkek karısını *(üçüncü kez boşama davası açarak)*
bir daha boşarsa;
bundan sonra artık,
bir başka kocayla nikâhlanmadıkça,
ona helâl/serbest olmaz.
(Son nikâhlandığı kocasıyla da anlaşamayıp),
boşandığı takdirde onlar *(kadın ile önceki kocası),*
Allah'ın koyduğu ölçüleri gözetebileceklerine inanıyorlarsa
tekrar birbirlerine dönüp evlenmelerinde bir günah yoktur.
İşte bunlar, Allah'ın bilen/anlayan bir toplum için,
açıkladığı ölçüleridir/sınırlarıdır.
231. Kadınları boşadığınız
ve
onlar da bekleme sürelerini bitirdikleri zaman,
ya onları iyilikle tutun
yahut
iyilikle bırakın.
Haklarına tecavüz edip zarar vermek için onları tutmayın.
Bunu kim yaparsa kendine zulmetmiş olur.
Sakın Allah'ın ayetlerini eğlenceye almayın.

Allah'ın üzerinizdeki nimetini,
size öğüt vermek için indirdiği Kitabı
ve
Hikmeti *(Kitap'tan çıkarılan problem çözme bilimini)* hatırlayın.
Allah'a karşı gelmekten sakının
ve
unutmayın ki Allah herşeyi hakkıyla bilendir.

BÖLÜM 30

232. KADINLARI boşadığınız
ve
onlar da bekleme sürelerini bitirdikleri zaman
kendi aralarında örfe uygun olarak
güzellikle anlaştıkları takdirde,
(eski) eşleriyle *(yeniden)* evlenmelerine engel çıkarmayın.
Bununla içinizden Allah'a
ve
ahiret gününe iman edenlere öğüt verilmektedir.
Bu sizin için daha hayırlı ve daha temizdir.
Allah bilir, siz bilmezsiniz.

233. -EMZİRMEYİ tamamlamak isteyenler için-
anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler.
Onların *(annelerin)* yiyeceği giyeceği,
örfe uygun olarak babaya aittir.
Hiçbir kimseye gücünün üstünde bir yük
ve
sorumluluk teklif edilmez/yüklenilmez.
-Hiçbir anne
ve
hiçbir baba çocuğu sebebiyle zarara uğratılmasın-.
(Baba ölmüşse) mirasçı da aynı şeyle sorumludur.
Eğer *(anne ve baba)* kendi aralarında danışıp anlaşarak
(iki yıl dolmadan) çocuğu sütten kesmek isterlerse,
onlara bir günah/sorumluluk yoktur.

Allah'a karşı gelmekten sakının
ve bilin ki;
Allah yapmakta olduklarınızı hakkıyla görendir.

234. İÇİNİZDEN ölenlerin geride bıraktıkları eşleri,
kendi kendilerine dört ay on gün *(iddet)* beklerler.
Sürelerini bitirince,
artık kendileri için meşru olanı yapmalarında,
size bir günah yoktur.
Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.
235. *(Vefat iddeti beklemekte olan)* kadınlara,
kendileri ile evlenmek istediğinizi,
üstü kapalı olarak anlatmanızda
veya
bu isteğinizi içinizde saklamanızda,
sizin için bir günah yoktur.
Allah biliyor ki, siz onlara *(bunu er geç mutlaka)* söyleyeceksiniz.
Meşru sözler söylemeniz dışında,
sakın onlarla gizliden gizliye buluşma yönünde sözleşmeyin.
Bekleme müddeti bitinceye kadar da
nikah yapmaya kalkışmayın.
Şunu da bilin ki Allah içinizden geçeni hakkıyla bilir.
Onun için Allah'a karşı gelmekten sakının
ve yine şunu da bilin ki;
Allah gerçekten çok bağışlayandır, halimdir.

BÖLÜM 31

236. KENDİLERİNE el sürmeden
ya da
mehir belirlemeden kadınları boşarsanız,
size bir günah yoktur.
(Bu durumda) zengin olanlar gücüne göre,
yoksul olanlar da durumuna göre
örfe uygun olarak onları faydalandırsın.
Bu, iyi davrananlar üzerinde bir borçtur.

237. Eğer onlara mehir tespit eder de kendilerine
el sürmeden boşarsanız tespit ettiğiniz mehrin yarısı onlarındır.
Ancak kadının
ya da nikah bağı elinde bulunanın vazgeçmesi başka!
Bunununla birlikte sizin vazgeçmeniz,
takvaya *(Allah'a karşı gelmekten sakınmaya)* daha uygundur.
Aranızda iyilik yapmayı da unutmayın.
Şüphesiz Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

238. NAMAZLARA özen gösteriniz ve
Orta Namaza da dikkat ediniz.
Allah'a gönülden boyun eğerek namaza durun.
239. Eğer *(bir tehlikeden)* korkarsanız;
namazı yaya/yürüyüş halinde iken
veya
binek üzerinde iken kılabilirsiniz!
Güvenliğiniz sağlandığında ise Allah'ı;
daha önce bilmediğiniz ve
O'nun size öğrettiği biçimde anın!

240. İÇİNİZDEN ölüp geriye dul eşler bırakan erkekler,
eşleri için evden çıkarılmaksızın,
bir yıla kadar geçimlerinin sağlanmasını vasiyet etsinler.
Ama onlar *(kendiliklerinden)* çıkarlarsa,
artık onların meşru biçimde kendileri ile ilgili olarak
işlediklerinden dolayı size bir günah yoktur.
Allah mutlak güç sahibidir, doğru hüküm/karar verendir.
241. Boşanmış kadınların,
örfe göre geçimlerinin sağlanması *(nafakaları)* onların hakkıdır.
Bu, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar üzerinde bir borçtur.
242. Düşünesiniz diye Allah size ayetlerini böyle açıklamaktadır.

BÖLÜM 32

243. BİNLERCE kişi oldukları halde,
ölüm korkusuyla yurtlarını terk edenleri görmedin mi?

Allah onlara "ölün" dedi, sonra da onları diriltti.
Şüphesiz Allah insanlara karşı lütuf ve ikram sahibidir.
Ama insanların birçoğu şükretmiyorlar.
244. Allah izin verdiği için, size savaş açanlarla savaşın
ve
bilin ki şüphesiz Allah hakkıyla işitendir ve hakkıyla bilendir.
245. Kimdir Allah'a güzel bir borç verecek o kimse ki,
Allah da o borcu *(verdiklerini)* kendisine kat kat ödesin.
Allah dilediği kimseler için genişletip yayar, kısıp daraltır da!
Ancak O'nun katına döndürüleceksiniz.

246. MUSA'dan sonra İsrailoğullarının ileri gelenleri,
neler yaptılar?
Hani peygamberlerinden birine;
"Bize bir hükümdar gönder de,
Allah'ın izin verdiği şekilde savaşalım" demişlerdi.
O; "Ya üzerinize savaş farz kılındığı halde,
savaşmayacak olursanız?" demişti.
Onlar; "Yurdumuzdan çıkarılmış,
çocuklarımızdan uzaklaştırılmış olduğumuz halde
Allah yolunda niye savaşmayalım" diye cevap vermişlerdi.
Ama onlara savaş farz kılınınca içlerinden pek azı hariç,
yüz çevirdiler.
Allah zalimleri hakkıyla bilendir.
247. Peygamberleri onlara;
"Allah size Talut'u hükümdar olarak gönderdi" dedi.
Onlar; "O bizim üzerimize nasıl hükümdar olabilir?
Biz hükümdarlığa ondan daha lâyığız.
Ona zenginlik de verilmemiştir" dediler.
Peygamberleri şöyle dedi: "Şüphesiz Allah,
onu sizin üzerinize *(hükümdar)* seçti, onun bilgisini
ve
gücünü arttırdı."
Allah mülkünü *(çalışmakla elde edilemeyen şeyleri, yani; Peygamberlik ve Peygamberlere verilen Mucizeleri)*
dilediğine *(insanların içinden seçtiği Rasûllere)* verir.
Allah lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.

248. Peygamberleri onlara şöyle dedi:
"Onun (Talut'un) hükümdarlığının alâmeti,
size o sandığın gelmesidir.
Onda Rabbinizden bahşedilmiş bir güven duygusu
ve
Musa ailesi ile Harun ailesinin,
geriye bıraktığı*(Tevrat levhaları)*ndan vardır.
Onu melekler taşıyıp getirecektir.
Eğer inanmış kimselerseniz,
bunda şüphesiz sizin için kesin bir delil vardır."

BÖLÜM 33

249. TALUT, ordu ile hareket edince;
"Şüphesiz Allah sizi*(n gerçeğinizi)* bir ırmakla açığa çıkaracaktır.
Kim ondan içerse benden değildir.
Kim onu tatmazsa işte o bendendir.
Ancak eliyle bir avuç alan başka!" dedi.
İçlerinden pek azı hariç, hepsi ırmaktan içtiler.
Talut ve onunla beraber iman edenler ırmağı geçince,
(geride kalanlar): "Bugün bizim Calut'a
ve
askerlerine karşı koyacak gücümüz yok" dediler.
Allah'a kavuşacaklarını kesin olarak bilenler *(ırmağı geçenler)* ise
şu cevabı verdiler:
"Allah'ın izniyle büyük bir topluluğa galip gelen
nice küçük topluluklar vardır.
Allah sabredenlerle beraberdir."
250. *(Talut'un askerleri)* Calut
ve
askerleriyle karşı karşıya gelince şöyle dediler:
"Ey Rabbimiz!
Üzerimize sabır yağdır, ayaklarımızı sağlam bastır
ve
şu kâfir kavme karşı bize yardım et."
251. Derken, Allah'ın izniyle onları bozguna uğrattılar.
Davud, Calut'u öldürdü.

Allah ona (Davud'a) hükümdarlık ve
Hikmet *(problemleri çözüme kavuşturma bilimini)* verdi ve
ona dilediğini öğretti.
Eğer Alah'ın,
insanların bir kısmıyla diğerlerini savması olmasaydı,
yeryüzünde yaşam bozulurdu.
Ancak Allah bütün alemlere karşı lütuf sahibidir.

252. İşte bunlar Allah'ın ayetleridir.
Biz onları sana hak olarak okuyoruz.
Şüphesiz sen,
Allah tarafından gönderilmiş peygamberlerdensin.

253. İŞTE PEYGAMBERLER!
Biz, onlardan birine diğerinden farklı imkanlar verdik.
İçlerinden, Allah'ın konuştukları da vardır.
Bir kısmını da farklı kabiliyette yarattık.
Meryem oğlu İsa'ya ise açık deliller verdik
ve
onu Ruhu'l-Kudüs (Cebrail) ile destekledik.
Eğer Allah dileseydi *(hür irade vermeseydi),*
bunların arkasından gelen*(millet)*ler,
kendilerine apaçık deliller geldikten sonra,
birbirlerini öldürmezlerdi.
Fakat ayrılığa düştüler.
Onlardan inananlar da vardı, inkâr edenler de.
Yine Allah dileseydi *(hür, özgür bırakmasaydı),*
birbirlerini öldürmezlerdi.
Lakin Allah dilediğini yapar.

BÖLÜM 34

254. EY İMAN EDENLER! Hiçbir alışverişin, hiçbir dostluğun
ve hiçbir şefaatin olmadığı kıyamet günü gelmeden önce,
size rızık olarak verdiklerimizden,
Allah'ın tavsiye ettiği şekilde harcayın.
İnkâr edenler ise zalimlerin ta kendileridir.

255. ALLAH kendisinden başka hiçbir İlah olmayandır.
Diridir, kayyumdur.
O'nu ne bir uyuklama tutabilir, ne de bir uyku.
Göklerdeki herşey, yerdeki herşey O'nundur.
İzni olmaksızın, O'nun katında şefaatte bulunacak kimdir?
O, kulların önlerindekileri *(gözlerinin önünde olanı)*
ve
arkalarındakileri *(arkalarında olanı da)* bilir.
Onlar O'nun ilminden,
kendisinin dilediği kadarından başka bir şey kavrayamazlar.
O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp kuşatmıştır.
(O; göklere, yere, bütün evrene hükmetmektedir.)
Gökleri
ve
yeri koruyup gözetmek O'na zor gelmez.
O yücedir, büyüktür.

256. DİNDE zorlama yoktur.
Çünkü doğruluk sapıklıktan iyice ayrılmıştır.
O halde, kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa,
kopmak bilmeyen sapasağlam bir kulpa yapışmıştır.
Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.
257. Allah iman edenlerin dostudur.
Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır.
Gerçekleri bildikleri halde gizleyenlerin velileri *(yöneticileri)* ise,
tağuttur *(din adamlarıdır).*
(O da) onları aydınlıktan karanlıklara *(sürükleyip)* çıkarır.
Onlar cehennemliklerdir. Orada sonsuz kalıcıdırlar.

BÖLÜM 35

258. ALLAH kendisine hükümdarlık verdi diye,
(şımarıp böbürlenerek),
Rabbi hakkında İbrahim ile tartışanı görmedin mi?
Hani İbrahim; "Benim Rabbim diriltir, öldürür" demiş,
o da; "Ben de diriltir, öldürürüm" demişti.

(Bunun üzerine) İbrahim;
"Şüphesiz Allah güneşi doğudan getirir,
sen de onu batıdan getir" deyince, kâfir şaşırıp kalır.
Zaten Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.
259. Yahut altı üstüne gelmiş,
(ıpıssız duran) bir şehre uğrayan kimseyi görmedin mi?
O; "Allah burayı ölümünden sonra nasıl diriltecek?" demişti.
Bunun üzerine Allah onu öldürüp yüzyıl ölü bıraktı,
sonra diriltti ve ona sordu:
"Ne kadar *(ölü)* kaldın?"
O; "Bir gün veya bir günden daha az kaldım" diye cevap verdi.
Allah şöyle dedi: "Hayır, yüz sene kaldın.
Böyle iken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış.
Bir de eşeğine bak!
(Böyle yapmamız) seni insanlara ibret belgesi kılmamız içindir.
(Eşeğin) kemikler*(in)*e de bak, nasıl onları bir araya getiriyor,
sonra onlara nasıl et giydiriyoruz?"
Kendisine bütün bunlar apaçık belli olunca, şöyle dedi:
"Şimdi biliyorum ki;
şüphesiz Allah'ın gücü herşeye hakkıyla yeter."
260. Hani İbrahim; "Ey Rabbim!
Bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster" demişti.
(Allah ona) "İnanmıyor musun?" deyince,
"Hayır *(inandım)* ancak kalbimin tatmin olması için" demişti.
"Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır.
Sonra onları parçalayıp,
her bir parçasını bir dağın üzerine bırak.
Sonra da onları çağır. Sana uçarak gelirler.
Bil ki, şüphesiz Allah;
mutlak güç sahibidir, doğru hüküm/karar verendir."

BÖLÜM 36

261. MALLARINI;
Allah'ın tavsiye ettiği şekilde harcayanların durumu,
yedi başak bitiren ve
her başağında yüz tane bulunan tek tanenin durumu gibidir.

Allah dilediğine kat kat verir.
Allah lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.
262. Mallarını Allah'ın tavsiye ettiği şekilde harcayan,
sonra da harcadıklarının peşinden *(bunları)* başa kakmayan
ve
gönül incitmeyenlerin Rableri katında ödülleri vardır.
Onlar için korku yoktur. Onlar üzülmeyeceklerdir.
263. Güzel bir söz ve bağışlama,
peşinden gönül kırma gelen bir sadakadan daha hayırlıdır.
Allah her bakımdan sınırsız zengindir, halimdir.
264. Ey iman edenler!
Allah'a ve ahiret gününe inanmadığı halde,
insanlara gösteriş olsun diye malını harcayan kimse gibi,
sadakalarınızı başa kakmak
ve
gönül kırmak suretiyle boşa çıkarmayın.
Böylesinin durumu; üzerinde biraz toprak bulunan
ve maruz kaldığı şiddetli yağmurun,
kendisini çıplak bıraktığı bir kayanın durumu gibidir.
Onlar kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler.
Allah kâfirler topluluğunu hidayete erdirmez.
265. Allah'ın rızasını kazanmak arzusuyla
ve kalben mutmain olarak,
mallarını Allah'ın tavsiye ettiği şekilde harcayanların durumu,
yüksekçe bir yerdeki güzel bir bahçenin durumu gibidir ki,
bol yağmur alınca iki kat ürün verir.
Bol yağmur almasa bile ona çiseleme yeter.
Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.
266. Herhangi biriniz ister mi ki,
içerisinde her türlü meyveye sahip bulunduğu,
içinden ırmaklar akan, hurma
ve üzüm ağaçlarından oluşan bir bahçesi olsun;
himayeye muhtaç çocukları var iken,
ihtiyarlık gelip kendisine çatsın;
derken bağı ateşli *(yıldırımlı)* bir kasırga vursun da
orası yanıversin?
Allah düşünesiniz diye size âyetlerini böyle açıklıyor.

BÖLÜM 37

267. EY İMAN EDENLER!
Kazandıklarınızın iyilerinden
ve
yerden sizin için çıkardıklarımızdan,
Allah'ın tavsiye ettiği şekilde harcayın.
Kendinizin göz yummadan alıcısı olmayacağınız,
bayağı şeyleri vermeye kalkışmayın
ve
bilin ki Allah;
her bakımdan zengindir, övülmeye lâyıktır.
268. Şeytan sizi fakirlikle korkutur ve
size çirkinliği ve hayasızlığı emreder.
Allah ise size kendi katından mağfiret ve bol nimet vadediyor.
Şüphesiz Allah lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.
269. Allah Hikmet'i *(problemleri çözüme kavuşturma bilimini),*
dileyene *(o uğurda çalışana/gereğini yapana)* verir.
Kim Hikmet'e *(bilimsel gerçeklere)* ulaşmışsa,
şüphesiz ona çokça hayır verilmiş demektir.
Bunu ancak akıl sahipleri anlar.
270. Allah yolunda her ne harcar
veya
her ne adarsanız, şüphesiz Allah onu bilir.
Zulmedenlerin yardımcıları yoktur.
271. Sadakaları açıktan verirseniz ne güzel!
Fakat onları gizleyerek fakirlere verirseniz;
bu sizin için daha hayırlıdır
ve
günahlarınızdan bir kısmına da kefaret olur.
Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.
272. Onları hidayete erdirmek sana ait değildir.
Fakat Allah dileyeni *(gereklerini yerine getireni)* hidayete erdirir.
Hayır olarak ne harcarsanız kendiniz içindir.
Zaten siz ancak Allah'ın rızasını kazanmak için harcarsınız.
Hayır olarak her ne harcarsanız
-hiç hakkınız yenmeden- size tam karşılığı ödenir.

273. *(Sadakalar)* kendilerini Allah yoluna *(ilim ve tebliğe)* adadığı için,
yeryüzünde ticarete vakit ayırmayanlar içindir.
İffetleri sebebiyle *(isteyemeyip dilenmedikleri için),*
bilmeyen onları zengin sanır.
Sen onları yüzlerinden tanırsın.
İnsanlardan arsızca *(bir şey)* istemezler.
Siz hayır olarak ne verirseniz, şüphesiz Allah onu bilir.

BÖLÜM 38

274. MALLARINI gece gündüz; gizli ve
açık Allah'ın tavsiye ettiği şekilde harcayanlar var ya,
onların Rableri katında ödülleri vardır.
Onlara korku yoktur. Onlar mahzun da olacak değillerdir
275. Riba**[*]** yiyenler,
ancak şeytanın çarptığı kimsenin kalktığı gibi kalkarlar.
Bu onların; "Alışveriş de riba gibidir" demelerinden dolayıdır.
Oysa Allah alışverişi helal, ribayı haram kılmıştır.
Bundan böyle kime Rabbinden bir öğüt gelir de *(o öğüde uyarak)*
riba'dan vazgeçerse,
artık önceden aldığı onun olur.
Durumu da Allah'a kalmıştır *(dilerse Allah onu affeder.)*
Kim tekrar *(riba'ya)* dönerse, işte onlar cehennemliklerdir.
Orada ebedi kalacaklardır.
276. Allah riba malını mahveder,
sadakaları ise artırır *(bereketlendirir).*
Allah hiçbir günahkar nankörü sevmez.
277. Şüphesiz iman edip faydalı bir işi en iyi şekilde yapan,
namazı dosdoğru/gereği gibi kılan ve
zekatı *(çalışıp üreterek)* verenlerin ödülleri Rableri katındadır.
Onlara korku yoktur. Onlar mahzun da olmayacaklardır.

---

[*] **Riba:** Kur'an'ın indiği dönemde kişinin herşeyini; malını, ailesini ve hatta eşini elinden alabilmeyi yasal gören borçlandırma tuzağıdır. Bugün de kredi ve faiz sistemiyle kişiler borçlandırılarak, bu borç kişi tarafından ödenmediği takdirde; o kişinin aile düzeni bozulabilir. Bankalar ise kâr/zarar ortaklığı ile çalışabilirler.

278. EY İMAN EDENLER!
Allah'a karşı gelmekten sakının
ve
eğer gerçekten iman etmiş kimselerseniz,
riba'dan geriye kalanı bırakın.
279. Eğer böyle yapmazsanız,
Allah ve Rasûlüyle savaşa girdiğinizi bilin!
Eğer tövbe edecek olursanız, ana mallarınız sizindir.
Böylece siz ne başkalarına haksızlık etmiş olursunuz,
ne de başkaları size haksızlık etmiş olur.
280. Eğer borçlu darlık içindeyse,
ona eli genişleyinceye kadar mühlet verin.
Eğer bilirseniz, *(borcu)* sadaka olarak bağışlamanız,
sizin için daha hayırlıdır.
281. Öyle bir günden sakının ki;
o gün hepiniz Allah'ın huzuruna döndürülüp götürüleceksiniz.
Sonra herkese kazandığı amellerin karşılığı verilecek
ve
onlara asla haksızlık yapılmayacaktır.

BÖLÜM 39

282. EY İMAN EDENLER!
Belli bir süre için birbirinize borçlandığınız zaman
(veya herhangi bir konuda birbirinize söz verdiğiniz zaman)
bunu yazın *(noter huzurunda bu sözünüzü imza altına alın.)*
Aranızda bir yazıcı *(veya noter)* adaletle yazsın.
Yazıcı, Allah'ın bildirdiği şekilde yazmaktan kaçınmasın.
Üzerinde hak olan *(borçlu)* da yazdırsın ve
Rabbi olan Allah'tan korkup sakınsın da,
borçtan hiçbir şeyi eksik etmesin.
Eğer borçlu, aklı ermeyen veya zayıf bir kimse ise
ya da
yazdıramıyorsa, velisi adaletle yazdırsın.
(Bu işleme) şahitliklerine güvendiğiniz iki erkeği;
eğer iki erkek olmazsa, bir erkek ve iki kadını şahit tutun.

Bu, onlardan biri unutacak olursa,
diğerinin ona hatırlatması içindir.
Şahitler çağırıldıkları zaman *(gelmekten)* kaçınmasınlar.
Az olsun,
çok olsun,
borcu süresine kadar yazmaktan çekinip üşenmeyin.
Bu, Allah katında adalete daha uygun,
şahitlik için daha sağlam,
şüpheye düşmemeniz için daha elverişlidir.
Yalnız, aranızda hemen alıp verdiğiniz peşin ticaret olursa,
onu yazmamanızdan ötürü üzerinize bir günah yoktur.
Alışveriş yaptığınız zaman da şahit tutun.
Yazana da şahide de bir zarar verilmesin.
Eğer aksini yaparsanız,
bu sizin için günahkârca bir davranış olur.
Allah'a karşı gelmekten sakının.
Allah size öğretiyor.
Allah herşeyi bilir.

283. Eğer yolculukta olur da bir yazıcı *(veya noter)* bulamazsanız,
o zaman alınmış rehinler yeterlidir.
Eğer birbirinize güvenirseniz,
kendisine güvenilen kimse emanetini *(borcunu)* ödesin
ve
Rabbi Allah'tan sakınsın.
Bir de şahitliği gizlemeyin.
Kim şahitliği gizlerse, şüphesiz onun kalbi günahkârdır.
Allah yaptıklarınızı hakkıyla bilendir.

BÖLÜM 40

284. GÖKLERDEKİ herşey,
yerdeki herşey Allah'ındır.
İçinizdekini açığa vursanız da,
gizleseniz de Allah sizi,
onunla sorguya çeker de dilediğini *(iyileri)* bağışlar,
dilediğine *(kötülere)* azap eder.
Allah'ın gücü herşeye hakkıyla yeter.

285. Peygamber,
Rabbinden kendisine indirilene iman etti,
müminler de *(iman ettiler).*
Her biri;
Allah'a,
meleklerine,
kitaplarına
ve
peygamberlerine iman ettiler
ve
şöyle dediler: "O'nun peygamberlerinden hiçbirini
(diğerinden) ayırdetmeyiz."
Şöyle de dediler: "İşittik ve itaat ettik.
Ey Rabbimiz! Senden bağışlanma dileriz.
Sonunda dönüş yalnız Senin katınadır."
286. Allah bir kimseyi,
ancak gücünün yettiği şeyden sorumlu tutar.
Onun kazandığı iyilik kendi yararına,
kötülük de kendi zararınadır.

(ŞÖYLE diyerek dua ediniz):

"EY RABBİMİZ!
Unutur ya da yanılırsak bizi sorumlu tutma!

EY RABBİMİZ!
Bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme.

Ey RABBİMİZ!
Bizi gücümüzün yetmediği şeylerden sorumlu tutma!

Bizi affet,
bizi bağışla,
bize acı!

SEN bizim Mevlâmızsın.
Ayetlerini çarpıtan/örten insanlara karşı bize yardım et."

ENFAL SURESİ

İniş Sırası: 88 • Mushaf Sırası: 8 • Medeni Sure • 75 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. (EY MUHAMMED!) Sana ganimetler hakkında soruyorlar.
De ki: "Ganimetler*(in dağılımı)*; Allah'a *(Allah'ın önermesine göre)*
ve
Rasûlüne aittir *(Rasûl/Devlet tarafından dağıtılır).*
O halde, eğer müminler iseniz Allah'a karşı gelmekten sakının,
aranızı düzeltin, Allah ve Rasûlüne itaat edin."
2. Müminler ancak o kimselerdir ki,
Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir.
O'nun ayetleri kendilerine okunduğu zaman,
onların imanlarını artırır.
Onlar sadece Rablerine tevekkül ederler.
3. Onlar namazı gereği gibi kılan,
kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden
Allah'ın tavsiye ettiği şekilde harcayan kimselerdir.
4. İşte onlar gerçekten müminlerdir.
Onlara Rableri katında yüksek mertebeler,
bağışlanma ve cömertçe yaratılmış rızık vardır.

5. NASIL Kİ, Rabbin seni haklı gerekçelerle evinden çıkarmıştı.
Müminlerden bir grup ise bu konuda kesinlikle isteksizlerdi.
6. Gerçek apaçık ortaya çıktıktan sonra,
sanki göz göre göre ölüme sürülüyorlarmış gibi,
seninle o konuda tartışıyorlardı.
7. Hani Allah; size iki taifeden birini, o sizindir diye vadediyordu.
Siz de güçsüz olanın sizin olmasını istiyordunuz.
Oysa Allah sözleriyle hakkı meydana çıkarmak
ve
saldırgan kâfirlerin ardını kesmek istiyordu.

8. Bu, suçlular hoşlanmasa da Allah'ın gerçeği ortaya çıkarması
ve
yanlış olanı ortadan kaldırması içindi.
9. Hani Rabbinizden yardım istiyor, yalvarıyordunuz.
O da; "Ben size art arda bin melekle yardım ediyorum" diye
cevap vermişti.
10. Allah bunu sadece bir müjde olsun
ve
onunla kalpleriniz yatışsın diye yapmıştı.
Yoksa yardım ancak Allah katındandır.
Şüphesiz Allah,
mutlak güç sahibidir, doğru hüküm/karar verendir.

BÖLÜM 2

11. HANİ (Allah) kendi tarafından bir güvenlik olarak
sizi hafif bir uykuya daldırıyor;
sizi temizlemek,
sizden şeytanın vesvesesini gidermek,
kalplerinizi pekiştirmek
ve
ayaklarınızı sağlam bastırmak için üzerinize gökten
yağmur yağdırıyordu.
12. Hani Rabbin meleklere; "Ben sizinle beraberim.
İman edenlere sebat/direnme gücü verin.
Ben saldırgan kâfirlerin kalplerine korku salacağım.
Şimdi vurun boyunlarının üstüne.
Vurun, onların bütün parmaklarına" diye vahyediyordu.
13. Bu, onların Allah'a karşı gelmeleri
ve
Rasûlüne zulüm yapmalarındandır.
Her kim de Allah'a karşı gelir
ve
Rasûlüne zulüm yaparsa;
bilsin ki, Allah'ın cezası şiddetlidir.
14. İşte şimdi siz tadın onu!
Kâfirlere bir de cehennem azabı vardır.

15. EY İMAN EDENLER!
Savaş düzeninde iken saldırgan kâfirlerle karşılaştığınızda
sakın onlara arkanızı dönmeyin/dönerek kaçmayın.
16. -Savaş taktiği olarak düşmanı vurmak için çekilme
ya da diğer bir birliğe katılmak durumu hariç-
böyle bir günde,
her kim onlara arkasını dönerse/dönüp kaçarsa mutlaka o;
Allah'ın gazabına uğramış olur.
Onun varacağı yer de cehennemdir.
Ne kötü varılacak yerdir orası!
17. Onları siz kendi arzunuz ile öldürmediniz.
(Sizinle savaşı onlar başlattıkları için),
Allah onları öldürmenize izin verdi.
Attığın(oklar)ı arzu ederek atmadın.
Allah atmanıza müsaade etti.
Müminlere yapılanların karşılığını vermek için!
Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.
18. İşte durum bu!
Bir de Allah kâfirlerin tuzağını zayıf düşürendir.
19. (Ey inkârcılar!) Eğer fetih istiyorsanız işte size fetih geldi.
Eğer vazgeçerseniz,
bu sizin için daha hayırlı olur.
Eğer dönerseniz Biz de döneriz.
Çok olsa bile topluluğunuz size hiç fayda vermez.
Çünkü Allah müminlerle beraberdir.

BÖLÜM 3

20. EY İMAN EDENLER! Allah'a ve Rasûlüne itaat edin
ve
(Kur'an'ı) dinlediğiniz halde ondan yüz çevirmeyin.
21. İşitmedikleri halde; "İşittik" diyenler gibi de olmayın.
22. Şüphesiz,
yeryüzünde yürüyen canlıların Allah katında en kötüsü,
akıllarını kullanmayıp *(gerçekleri)* duymak istemeyenler,
(hakikatleri) söylemek istemeyenlerdir.

23. Allah onlarda bir hayır *(hakka yöneliş)* olduğunu bilseydi,
elbette onların işitmelerine yardım ederdi.
Onlarda yöneliş olmadığı için işitseler bile,
mutlaka yine yüz çevirerek dönüp giderlerdi.
24. Ey iman edenler!
Size hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman Allah'ın
ve
Rasûlü'nün çağrısına uyun ve bilin ki Allah,
kişinin kalbinden/aklından geçeni bilir.
Yine bilin ki, O'nun huzurunda toplanacaksınız.
25. İçinizden sadece zulmedenlere erişmekle kalmayacak olan
bir azaptan sakının ve bilin ki Allah azabı çetin olandır.
26. O vakit hatırlayın ki, siz yeryüzünde güçsüz ve zayıf idiniz;
insanların sizi kapıp götürmesinden korkuyordunuz.
Derken Allah sizi barındırdı, yardımıyla destekledi
ve
sizi temiz şeylerden rızıklandırdı ki şükredesiniz.

27. EY İMAN EDENLER!
Allah'a
ve
Rasûlüne hainlik etmeyin.
Bile bile kendi emanetlerinize de hainlik etmeyin.
28. Bilin ki mallarınız
ve
çocuklarınız açığa çıkar(ıl)ma aracı(nız)dır.
Allah katında ise büyük bir ödül vardır.

BÖLÜM 4

29. EY İMAN EDENLER!
Eğer Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız;
O size, iyiyi kötüden ayırt edecek bir anlayış(ı/furkanı) verir
ve
sizin kötülüklerinizi örter, sizi bağışlar.
Allah büyük lütuf sahibidir.

30. HANİ kâfirler seni tutuklamak veya öldürmek
ya da
(Mekke'den) çıkarmak için bir plân yapıyorlardı.
Onların bir plânı varsa Allah'ın da bir plânı vardı.
Allah plân yapanların *(ve plânları boşa çıkaranların)* en hayırlısıdır.

31. ONLARA karşı ayetlerimiz okunduğu zaman;
"Duyduk, istesek biz de bunun benzerini elbette söyleriz.
Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir" dediler.
Hani onlar;
"Ey Allahım, eğer şu (Kur'an) senin katından inmiş,
hak (kitap) ise hemen üzerimize gökten taş yağdır
veya
bize çok acıklı bir azap getir" demişlerdi.
33. Oysa sen onların içinde *(yaşıyor)* iken,
Allah onlara *(helâk/toplu imha ile)* azap edecek değildi.
Bağışlanma dilerlerken de Allah onlara azap edecek değildir.
34. Onlar Mescid-i Haram'dan *(müminleri)* alıkoyarken ve
oranın bakımına ehil de değillerken,
Allah onlara ne diye azap etmesin?
Oranın bakımına ehil olanlar,
ancak Allah'a karşı gelmekten sakınanlardır.
Fakat onların birçoğu bilmiyor.
35. Onların *(müşriklerin),*
Kâbe'nin yanında kıldıkları namazları *(ibadetleri/duaları)*
ıslık çalıp el çırpmak gibi bir şeydir.
Öyle ise *(ey müşrikler),*
inkâr etmekte olduğunuzdan dolayı tadın azabı.

36. ŞÜPHE yok ki, inkâr edenler;
mallarını Allah yolundan alıkoymak için harcarlar
ve
daha da harcayacaklardır.
Sonra bu mallar onlara bir iç acısı olacak,
sonra da yenilgiye uğrayacaklardır.
İnkâr edenler toplanıp cehenneme sürüleceklerdir.

37. Allah; pis olanı temizden ayırır,
pis olanların hepsini,
birbiri üstüne koyup yığarak cehenneme koyar.
İşte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.

BÖLÜM 5

38. İNKÂR EDENLERE söyle:
Eğer *(iman edip, düşmanlık ve savaştan)* vazgeçerlerse,
geçmiş günahları bağışlanır.
Eğer *(düşmanlık ve savaşa)* dönerlerse,
öncekilere uygulanan ilahi sünnet/kanun/yasa,
devam etmiş olacaktır.
39. Baskı ve şiddet kalmayıncaya
ve
din *(insan hak ve özgürlükleri;*
saldırganlara karşı ne yapılması gerektiği konusunda,
Allah'ın hükümleri)
tamamen Allah'ın dediği şekilde uygulanıncaya kadar,
onlarla savaşın.
Eğer vazgeçerlerse,
şüphesiz ki Allah onların yaptıklarını hakkıyla görendir.
40. Eğer yüz çevirirlerse bilin ki, Allah sizin dostunuzdur.
O, ne güzel dosttur ve O, ne güzel yardımcıdır!

41. BİLİN Kİ, ganimet olarak aldığınız herhangi bir şeyin
beşte biri mutlaka Allah'a *(Allah'ın önerdiklerine)*
ve Peygamber'e, onun yakınlarına, yetimlere,
yoksullara
ve
yolculara aittir.
Eğer siz Allah'a ve
hak ile batılın birbirinden ayrıldığı o gün,
-yani iki ordunun karşılaştığı o gün-
kulumuza indirdiklerimize inanıyorsanız *(buna uyarsınız).*
Allah herşeye hakkıyla gücü yetendir.

42. HANİ siz vadinin (Medine'ye) yakın tarafında,
onlar uzak tarafında,
(işkence gördükleri için;
Mekke'den kaçan müminlerin bıraktığı eşyaların,
satılmak üzere Şam'a doğru taşındığı) kervan,
sizin aşağınızdaydı.
Şayet buluşmak üzere sözleşmiş olsaydınız dahi,
bu şekilde bir araya gelemezdiniz.
Fakat Allah adaleti gerçekleştirmek için buna izin verdi ki;
helak olan açık bir delille helak olsun,
yaşayan da açık bir delille yaşasın.
Şüphesiz Allah elbette hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

43. Hani Allah,
sana onları rüyanda az gösteriyordu.
Eğer sana onları çok gösterseydi elbette gevşeyip,
o iş hakkında birbirinizle çekişirdiniz.
Fakat Allah (sizi) bundan korudu.
Çünkü O, göğüslerin özünü hakkıyla bilendir.

44. Hani o gün karşılaştığınız zaman;
savaş başlamadan önce onları gözlerinize az gösteriyor,
sizi de onların gözlerinde,
(korkup gitmesinler diye) azaltıyordu ki,
Allah adaleti gerçekleştirsin.
Sonunda bütün işlere izin vermek Allah'a aittir..

BÖLÜM 6

45. EY İMAN EDENLER!
Bir toplulukla karşılaştığınız zaman sebat edin
ve
Allah'ı çok anın ki, kurtuluşa eresiniz.

46. Allah'a ve Rasûlüne itaat edin
ve
birbirinizle çekişmeyin.
Sonra gevşersiniz ve gücünüz, devletiniz elden gider.
Sabırlı olun. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.

47. Şımarıp böbürlenmek, insanlara gösteriş yapmak
ve
Allah yolundan alıkoymak için,
yurtlarından çıkanlar gibi olmayın.
Allah onların yaptıklarını kuşatıcıdır.
48. Hani şeytan onlara yaptıklarını süslemiş
ve: "Bugün artık insanlardan size galip gelecek yok,
mutlaka ben de size yardımcıyım" diyor,
(zihinlere düşünce veriyordu).
Fakat iki taraf yüz yüze gelince verdiği sözden dönüp;
"Ben sizden uzağım.
Çünkü ben sizin görmediğiniz şeyleri görüyorum.
Ben Allah'tan korkarım. Allah cezası çetin olandır" demişti.

BÖLÜM 7

49. HANİ münafıklar ve kalplerinde hastalık bulunan kimseler;
"Bunları dinleri aldatmış" diyorlardı.
Halbuki kim Allah'a tevekkül ederse,
hiç şüphesiz Allah;
mutlak güç sahibidir, doğru hüküm/karar verendir.

50. MELEKLER,
kâfirlerin yüzlerine ve
artlarına/sırtlarına vura vura:
"Haydi tadın yangın azabını" diyerek canlarını aldığında,
bir görseydin!
51. (Ey saldırgan kâfirler!)
Bu, sizin ellerinizin önceden yaptığının karşılığıdır.
Yoksa Allah kullarına zulmedici değildir.
52. Bunların durumu tıpkı Firavun ailesi
ve
onlardan öncekilerin durumu gibidir.
Allah'ın ayetlerini inkâr etmişler,
Allah da kendilerini günahları sebebiyle hemen yakalamıştı.
Şüphesiz Allah; kuvvetlidir, azabı çetin olandır.

53. Bunun sebebi şudur:
Bir toplum kendilerinde bulunanı değiştirmedikçe,
Allah onlara verdiği bir nimeti değiştirmez.
Şüphesiz Allah; hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.
54. Bunların durumu tıpkı Firavun ailesi
ve
onlardan öncekilerin durumu gibidir.
Onlar Rablerinin ayetlerini yalanlamışlar,
Biz de onları günahları sebebiyle helak etmiştik
ve
Firavun ailesini de suda boğmuştuk.
Hepsi de zalim kimselerdi.

55. ŞÜPHESİZ Allah katında,
yeryüzünde yürüyen canlıların en kötüsü,
inkâr eden*(saldırgan kâfirler)*dir.
Artık onlar inanmıyorlar.

56. ONLAR kendileriyle antlaşma yaptığın,
sonra da her defasında antlaşmalarını,
hiç çekinmeden bozan kimselerdir.
57. Eğer onları savaşta yakalarsan, bunlar*(a vereceğin ceza)* ile
arkalarındakileri de dağıt ki, ibret alsınlar.
58. *(Antlaşma yaptığın)* bir kavmin,
hainlik etmesinden endişe edersen,
sen de antlaşmayı bozduğunu aynı şekilde onlara bildir.
Çünkü Allah hainleri sevmez.

BÖLÜM 8

59. İNKÂR EDEN saldırganlar,
asla yakayı kurtardıklarını sanmasınlar.
Çünkü onlar aciz bırakamazlar.
60. Onlara karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet
ve
savaş atları/gereçleri/mühimmatı hazırlayın.

Onlarla Allah'a düşman olanı,
size düşman olanı ve
bunlardan başka sizin bilmediğiniz fakat Allah'ın bildiği,
size düşmanlık yapanları korkutursunuz.
Allah'ın tavsiye ettiği şekilde her ne harcarsanız
karşılığı size tam olarak ödenir. Size zulmedilmez.

61. EĞER onlar barıştan yana olurlarsa,
sen de barıştan yana ol ve Allah'a güven.
Çünkü O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.
62. Eğer seni aldatmak isterlerse şüphesiz Allah sana yeter.
O ki, seni yardımı ile ve müminlerle destekledi.
63. Ve onların/müminlerin kalplerini O kaynaştırdı.
(O mümin/inanmış kimseler ki),
uğrunda yeryüzündeki şeylerin hepsini verseydin,
onların kalplerini kaynaştıramazdın.
Allah onların bir araya gelmesine izin verdi.
Şüphesiz O;
mutlak güç sahibidir, doğru hüküm/karar verendir.
64. Ey Peygamber! Sana ve sana tabi olan müminlere Allah yeter.

BÖLÜM 9

65. EY PEYGAMBER!
Müminleri *(size savaş açanlara karşı)* savaşa teşvik et.
Eğer içinizde sabırlı yirmi kişi bulunursa,
ikiyüz kişiye galip gelirler.
Eğer içinizde *(sabırlı)* yüz kişi bulunursa,
inkâr edenlerden bin kişiye galip gelirler.
Çünkü onlar akıllarını kullanmayan bir kavimdir.
66. Şimdi ise Allah yükünüzü hafifletti
ve sizde muhakkak bir zaaf olduğunu bildi.
Eğer içinizde sabırlı yüz kişi olursa, iki yüz kişiye galip gelirler.
Eğer içinizde bin kişi olursa,
Allah'ın izniyle iki bin kişiye galip gelirler.
Allah sabredenlerle beraberdir.

67. YERYÜZÜNDE saldırganları/teröristleri tamamıyla sindirip;
güvenliği,
düzeni sağlamadıkça hiçbir peygambere,
(fidye almak için) esir almak yakışmaz.
Siz geçici dünya menfaatini istiyorsunuz,
halbuki Allah ahireti *(kazanmanızı)* istiyor.
Allah; mutlak güç sahibidir, doğru hüküm/karar verendir.
68. Eğer Allah'ın daha önce verilmiş bir sözü/hükmü olmasaydı,
aldığınız şey(fidye)den dolayı size büyük bir azap dokunurdu.
69. Artık elde ettiğiniz ganimetten helâl ve temiz olarak yiyin.
Allah'a karşı gelmekten sakının.
Şüphesiz Allah; çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

BÖLÜM 10

70. EY PEYGAMBER! Elinizdeki esirlere söyle:
Eğer Allah; kalplerinizde *(iman, ihlas, iyi niyet gibi)*
bir hayır *(olduğunu)* bilirse,
sizden alınan fidyeden daha hayırlısını size verir
ve
sizi bağışlar.
Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.
71. Eğer sana hainlik etmek isterlerse,
(bil ki) onlar daha önce Allah'a da hainlik etmişlerdi de
Allah onlara karşı *(sana)* imkan vermişti.
Allah; hakkıyla bilendir, doğru hüküm/karar verendir.

72. İMAN EDİP hicret eden
ve
Allah'ın tavsiye ettiği şekilde mallarıyla,
canlarıyla *(saldırganlara karşı)* cihat edenler
ve
(muhacirleri) barındırıp *(onlara)* yardım edenler var ya,
işte onlar birbirlerinin velileridir/dostlarıdır.
İman edip hicret etmeyenlere gelince hicret edinceye kadar,
onların velayetleri *(güvenlikleri)* size ait değildir.

Eğer din konusunda sizden *(kültürel)* yardım isterlerse,
sizinle aralarında,
sözleşme bulunan bir kavme karşı olmadıkça,
yardım etmek üzerinize borçtur.
Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

73. İnkâr edenler de birbirlerinin velileridir/dostlarıdır.
Eğer siz bunların gereğini yapmazsanız,
yeryüzünde bir karışıklık
ve
büyük bir bozulma olur.

74. İman edip hicret eden
ve
Allah yolunda *(saldırganlara karşı)* cihat edenler
ve
(muhacirleri) barındırıp *(onlara)* yardım edenler var ya;
işte onlar, gerçek müminlerdir.
Onlar için bir bağışlanma
ve
bol bir rızık vardır.

75. Daha sonra iman edip hicret eden
ve
sizinle birlikte *(saldırganlara karşı)* cihat edenlere gelince,
işte onlar da sizdendir.
Allah'ın kitabınca kan *(bağı olan)* akrabaları
birbirlerine *(vâris olmaya)* daha lâyıktırlar.
Şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

AL-İ İMRAN SURESİ

İniş Sırası: 89 • Mushaf Sırası: 3 • Medeni Sure • 200 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Elif, Lâm, Mîm.

2. ALLAH,
kendisinden başka hiçbir ilah bulunmayandır.
Diri'dir, Kayyum'dur *(Ölümsüz Başkan'dır, İmparator'dur).*
3. Kitabı sana,
kendinden öncekileri tasdik edici olarak hak ile indirdi.
Tevrat'ı ve İncil'i de O indirdi.
4. Daha önce, insanlar için hidayet *(hayat rehberi)* olarak;
Furkan'ı *(doğru ile yanlış arasındaki farkı göstereni)* indirmişti.
Allah'ın ayetlerini inkâr edenler için pek çetin azap vardır.
Allah mutlak galiptir, intikam sahibidir.
5. Şüphe yok ki;
ne yerde,
ne de gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.
6. Size rahimlerde istediği gibi şekil veren O'dur.
O'ndan başka İlah yoktur.
Mutlak galiptir, hikmet sahibidir.

7. SANA kitabı indiren de O'dur.
Ondan bazı ayetler muhkemdir *(manâsı açık)* ki,
onlar kitabın anasıdır,
diğerleri de müteşâbihtir *(zamanla açıklanacak olandır).*[*]

---

[*] Örneğin 1400 yıl önce: *"Sen o dağları duruyor sanırsın. Halbuki onlar bulutlar gibi geçer giderler"* ayeti Müteşabihti. Günümüzde uzaya çıkılıp, Dünyaya bakılınca dağların Dünya ile birlikte dönüşü anlaşıldı. Böylece muhkem ayet haline geldi.

Kalplerinde eğrilik/hastalık olanlar; fitne aramak ve
kendilerince yorumlamak için,
onun müteşâbihlerine yönelirler.
Müteşabih ayetlerin,
tevilini/yorumunu/neyi anlatmak istediğini Allah bilir.
İlim'de derinleşenler: "Biz buna inandık,
hepsi de Rabbimizin katındandır" derler.
Neden muhkem ve müteşabih ayetler olduğunu ancak,
akl-ı selîm *(aklını kullanan ilim)* sahipleri düşünüp anlar.

8. *(Onlar şöyle yalvarırlar):*
"Rabbimiz!
Biz hidayeti *(doğru hayat rehberini)* anladıktan sonra
kalplerimizi eğriltmek istemiyoruz!
Bize katından bir rahmet *(iyilik)* bahşet.
Şüphesiz Sen çok bahşedensin."

9. "Rabbimiz! Şüphesiz Sen,
hakkında şüphe olmayan bir günde insanları toplayacaksın.
Şüphesiz Allah vadinden dönmez."

BÖLÜM 2

10. ŞÜPHESİZ inkâr edenlere;
ne malları, ne de evlatları Allah'a karşı hiçbir fayda sağlamaz.
Onlar cehennemin/ateşin yakıtıdırlar.

11. *(Bunların durumu)* Firavun ailesinin ve
onlardan öncekilerin durumu gibidir:
Ayetlerimizi yalanladılar.
Allah da onları günahlarıyla yakaladı.
Allah azabı çok şiddetli olandır.

12. İnkâr edenlere de ki:
"Siz mutlaka yenilgiye uğrayacak ve
toplanıp cehenneme doldurulacaksınız.
Orası ne fena kalınacak yerdir!"

13. Şüphesiz karşı karşıya gelen iki toplulukta sizin için,
bir ibret vardır:
Bir topluluk,
Allah yolunda eziyete uğradıkları için çarpışıyordu.

Saldırgan kâfirler; savaş başladıktan sonra,
(Müminleri) kendilerinin iki katı görüyorlardı.[*]
Allah da dilediğini yardımıyla destekliyordu.
Basireti olanlar için bunda elbette ibret vardır.

14. KADINLAR, oğullar, yük yük altın
ve
gümüş, salma *(serbest dolaşan)* atlar, davarlar
ve
ekinler gibi nefsin şiddetle arzuladığı şeyler,
insanlara süslü göründü.
Bunlar dünya hayatının geçimliğidir.
Oysa asıl varılacak güzel yer ancak Allah'ın katındadır.
15. De ki: "Size onlardan daha hayırlısını haber vereyim mi?
Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için Rableri katında,
içinden ırmaklar akan,
içinde ebedi kalacakları cennetler,
tertemiz eşler
ve
Allah'ın rızası vardır".
Allah kullarını hakkıyla görendir.
16. O Allah'tan korkanlar:
"Ey Rabbimiz, şüphesiz biz iman ettik,
Sen de günahlarımızı bağışla ve
bizi cehennem azabından koru" diyenler.
17. Sabredenler, doğrular, Allah'a itaatle boyun eğenler,
mallarını Allah'ın tavsiye ettiği şekilde harcayanlar
ve
seherlerde (Allah'tan) bağışlanma dileyenlerdir.

18. ALLAH; adaleti ayakta tutarak,
kendinden başka İlah olmadığına şahitlik etti.
Melekler ve ilim sahipleri de *(şahitlik ettiler).*

---

[*] Enfal Suresi, 44. ayette savaş başlamadan önce Müminleri az görüyorlar. Al-i İmram Suresi, 13. ayette ise SAVAŞ BAŞLADIKTAN SONRA Müminleri çok görerek psikolojik olarak çöküyorlardı.

O'ndan başka İlah yoktur.
O, mutlak güç sahibidir, doğru hüküm/karar verendir.
19. Şüphesiz Allah katında Din İslâm'dır.
Kitap verilmiş olanlar,
kendilerine ilim geldikten sonra sırf aralarındaki ihtiras
ve
aşırılık yüzünden ayrılığa/ihtilafa düştüler.
Kim Allah'ın ayetlerini inkâr ederse,
bilsin ki, Allah hesabı çok çabuk görendir
20. Seninle tartışmaya girişirlerse, de ki:
"Ben, bana uyanlarla birlikte kendi özümü
Allah'a teslim ettim."
Kendilerine kitap verilenlere
ve
(kitap verilmeyen/kitap nedir bilmeyen) ümmilere de ki:
"Siz de İslam'ı kabul ettiniz mi?"
Eğer İslam'a girerlerse hidayete *(huzura)* ermiş olurlar.
Yok, eğer yüz çevirirlerse, sana düşen şey ancak duyurmaktır.
Allah kullarını hakkıyla görendir.

BÖLÜM 3

21. ALLAH'ın ayetlerini inkâr edenler,
Peygamberleri haksız yere öldürenler,
insanlardan adaleti emredenleri öldürenler var ya,
onları çok acıklı bir azap ile müjdele!
22. Onlar,
yaptıkları dünyada da ahirette de boşa gitmiş kimselerdir.
Onların hiç yardımcıları da yoktur.
23. Kendilerine, Kitap'tan bir pay verilenleri görmüyor musun ki,
aralarında hüküm vermesi için,
Allah'ın Kitabı'na çağrılıyorlar da
sonra içlerinden bir kısmı yüz çevirerek dönüp gidiyor.
24. Bunun sebebi onların;
"Bize, ateş sadece sayılı günlerde dokunacaktır" demeleridir.
Uydurup durdukları şeyler,
dinleri konusunda kendilerini aldatmıştır.

25. Bakalım kendilerini, o geleceğinde hiç şüphe olmayan gün için,
bir araya topladığımız ve hiç kimseye haksızlık edilmeden,
herkese kazandığı tamamen ödendiği zaman,
halleri nice olacaktır.

26. DE Kİ: "Ey mülkün/hayatın sahibi olan Allah'ım!
Sen mülkü *(kimsenin çalışmakla kazanamayacağı şeyleri; peygamberliği, mucizeleri, hayatı, canı)* dilediğine verirsin.
Dilediğinden de mülkü;
(kimsenin çalışmakla kazanamayacağı şeyleri; hayatı, canı da)
çeker alırsın.
Dilediğini aziz edersin, dilediğini zelil edersin.
Hayır Senin elindedir.
Şüphesiz Sen herşeye hakkıyla güç yetirensin."
27. "Geceyi gündüze katarsın *(geceleri kısaltırsın)*,
gündüzü geceye katarsın *(gündüzleri de uzatırsın)*.
Diriyi öldürürsün, ölüyü de diriltirsin.
Dilediğine de hesapsız rızık yaratırsın."

28. MÜMİNLER, müminleri bırakıp inkârcıları dost edinmesin.
Kim böyle yaparsa Allah ile bir ilişiği kalmaz.
Ancak onlardan *(gelebilecek tehlikeden)* korunmanız başkadır.
Allah asıl sizi, kendisine karşı dikkatli olmanız konusunda uyarmaktadır.
Çünkü dönüş Allah'ın huzurunadır.
29. De ki:
"İçinizdekini gizleseniz de, açığa vursanız da Allah onu bilir.
Göklerdeki herşeyi, yerdeki herşeyi de bilir.
Allah herşeye hakkıyla gücü yetendir."
30. Herkesin yaptığı iyiliği
ve yaptığı kötülüğü hazır bulacağı günde kişi,
kötülükleri ile kendi arasında,
uzak bir mesafe bulunmasını ister.
Yine Allah,
sizi kendisine karşı dikkatli olmanız hakkında uyarmaktadır.
Allah kullarını çok esirgeyicidir.

BÖLÜM 4

31. DE Kİ: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki,
Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın.
Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir."
32. De ki: "Allah'a ve Peygamber'e itaat edin."
Eğer yüz çevirirlerse şüphe yok ki Allah kâfirleri sevmez.

33. ALLAH; Adem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini
ve
İmran ailesini alemlerin üzerine seçti.
34. Bunlar birbirinden gelme zürriyettir.
Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

35. HANİ, İmran'ın karısı; "Rabbim!
Karnımdaki çocuğu sırf Sana hizmet etmek üzere adadım.
Benden kabul et.
Şüphesiz Sen hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin" demişti.
36. Onu doğurunca;
"Rabbim!" dedi, "Onu kız doğurdum."
-Oysa Allah onun ne doğurduğunu çok iyi biliyordu-.
"Erkek, kız gibi değildir. Ona Meryem adını verdim.
Onu ve soyunu,
kovulmuş şeytandan Senin korumana bırakıyorum."
37. Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir şekilde kabul buyurdu
ve
onu güzel bir şekilde yetiştirdi.
Zekeriya'yı da onun bakımıyla görevlendirdi.
Zekeriya, onun bulunduğu yere her girişinde
yanında bir yiyecek bulurdu.
"Meryem! Bu sana nereden geldi?" derdi.
O da: "Bu, Allah katından" diye cevap verdi.
Zira Allah dilediğine hesapsız rızık yaratır.
38. Orada Zekeriya Rabbine dua etti:
"Rabbim! Bana katından temiz bir nesil bahşet.
Şüphesiz Sen duayı hakkıyla işitensin" dedi.

39. Zekeriya mabette namaz kılarken melekler ona:
"Allah sana kendisinden gelen bir kelimeyi (İsa'yı) doğrulayıcı, efendi, nefsine hakim
ve
salihlerden bir peygamber olarak, Yahya'yı müjdeler" diye seslendiler.
40. Zekeriya; "Ey Rabbim! Bana ihtiyarlık gelip çatmışken
ve
eşim de kısırken benim nasıl çocuğum olabilir?" dedi.
Allah; "Öyledir, ama Allah dilediğini yapar" dedi.
41. Zekeriya; "Rabbim!
(Çocuğum olacağına dair) bana bir alâmet/işâret ver" dedi.
Allah da şöyle dedi:
"Senin için işâret/alâmet, insanlarla üç gün konuşamaman, ancak işâretleşebilmendir.
Ayrıca Rabbini çok an, sabah akşam tesbih et."

BÖLÜM 5

42. HANİ MELEKLER: "Ey Meryem! Allah seni seçti.
Seni tertemiz yaptı ve seni dünya kadınlarına üstün kıldı."
43. "Ey Meryem! Rabbine divan/kıyam dur.
Secde et
ve *(O'nun huzurunda),*
rükû edenlerle beraber rüku et" demişlerdi.
44. *(Ey Muhammed/Ey İnsan!)*
Bunlar sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir.
Meryem'i kim himayesine alıp koruyacak diye
kalemlerini *(kur'a için)* atarlarken sen yanlarında değildin.
(Bu konuda) tartışırlarken de yanlarında *(sen)* yoktun.
45. Hani melekler şöyle demişti: "Ey Meryem!
Allah seni kendi tarafından bir kelime ile müjdeliyor ki,
adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. Dünyada da ahirette de itibarlı
ve
Allah'a çok yakın olanlardandır."
46. "O, beşikte de yetişkin çağında da insanlarla konuşacak,
salihlerden olacaktır.

47. (Meryem): “Ey Rabbim! Bana bir beşer dokunmamışken,
benim nasıl çocuğum olur?” dedi.
(Melek); “Öyle ama, Allah dilediğini yaratır.
O, bir şeyin olmasını dilediğinde ona sadece “ol” der,
o da hemen oluşmaya başlar” dedi.
48. “Ve Allah ona kitabı,
hikmeti *(akıl ve bilim ışığında kitap ile hükmetmeyi),*
Tevrat ve İncil’i öğretecek.
49. Allah onu, İsrailoğullarına bir Peygamber olarak gönderecek”
(ve o onlara şöyle diyecek):
“Şüphesiz ben size Rabbinizden bir mucize getirdim.
Ben çamurdan kuş şeklinde bir şey yapar,
ona (*Allah’ın onun için yarattığı ruhunu)* üflerim.
O da Allah’ın izniyle hemen kuş oluverir.
Körü ve alacalıyı iyileştiririm
ve Allah’ın izniyle/emriyle ölüleri diriltirim.
Evlerinizde ne yiyip ne biriktirdiğinizi size haber veririm.
Eğer müminler iseniz, bunda sizin için elbette bir ibret vardır.”
50. “Benden önce gelen Tevrat’ı doğrulayıcı/tasdik edici olarak
ve
size haram kılınan bazı şeyleri helâl kılmak için gönderildim ve
Rabbiniz tarafından size,
bir mucize *(Peygamberliğin belgelerini)* de getirdim.
Artık Allah’a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.”
51. “Şüphesiz Allah benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir.
Öyleyse O’na ibadet edin. İşte bu, doğru yoldur.”

52. İSA, onların inkârlarını sezince;
“Allah yolunda yardımcılarım kim?” dedi.
Havariler: “Biziz Allah yolunun yardımcıları.
Allah’a iman ettik. Şahit ol, biz müslümanlarız” dediler.
53. “Rabbimiz! Senin indirdiğine iman ettik
ve
Peygamber’e de uyduk/itaat ettik.
Artık bizi *(gerçeğe)* şahitlik edenlerle beraber yaz.”
54. Onlar bir plân yaptı.
Allah da bir plân yapar. Allah plân yapanların en hayırlısıdır.

BÖLÜM 6

55. HANİ, Allah şöyle buyurmuştu: "Ey İsa!
Şüphesiz, seni *(onlar değil)* Ben vefat ettireceğim/öldüreceğim
ve seni *(öldürerek ruhunu)* kendi katıma yükselteceğim.
İnkâr edip suikast düzenleyenlerin içinden, seni kurtaracağım
ve sana uyanları, kıyamete kadar kâfirlerin üstünde tutacağım.
Sonra dönüşünüz yalnızca Bana'dır.
Ayrılığa düştüğünüz şeyler hakkında,
aranızda Ben hükmedeceğim."
56. "İnkâr edenlere gelince onlara dünyada da ahirette de
şiddetli bir şekilde azap edeceğim.
Onların hiç yardımcıları da olmayacaktır."
57. "İman edip faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlara gelince,
Allah onların ödüllerinin tam karşılığını verecektir.
Allah zalimleri sevmez."

58. (EY MUHAMMED!) Bunu Biz sana ayetlerden
ve
Hikmet dolu Kur'an'dan okuyoruz.
59. Şüphesiz Allah katında İsa'nın durumu,
Adem'in durumu gibidir:
Onu topraktan yarattı. Sonra ona "ol" dedi. O (Adem) oluştu.
60. Hak Rabbindendir. O halde, sakın şüphe edenlerden olma!
61. Sana *(gerekli)* bilgi geldikten sonra, artık kim bu konuda
seninle tartışacak olursa, de ki:
"Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı,
kadınlarımızı ve kadınlarınızı çağıralım.
Biz de siz de toplanalım.
Sonra gönülden dua edelim de Allah'ın lânetini *(kahrını),*
(aramızdan) yalan söyleyenlerin üzerine isteyelim."
62. Şüphesiz bu *(İsa hakkında)* gerçek kıssadır.
Allah'tan başka hiçbir İlah yoktur.
Şüphesiz Allah,
mutlak güç sahibidir, doğru hüküm/karar verendir.
63. Eğer yüz çevirirlerse, şüphesiz ki Allah;
fesat/terör *(karışıklık)* çıkaranları çok iyi bilir.

BÖLÜM 7

64. DE Kİ: "Ey kitap ehli!
Bizimle sizin aranızda ortak bir söze gelin:
Yalnız Allah'a kul olalım.
O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım.
Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilah edinmesin."
Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, deyin ki:
"Şahit olun, biz müslümanlarız."

65. EY KİTAP EHLİ!
İbrahim hakkında niçin tartışıyorsunuz.
Oysa Tevrat da, İncil de ondan sonra indirilmiştir.
Siz hiç düşünmüyor musunuz?
66. İşte siz böyle kimselersiniz!
Diyelim ki biraz bilginiz olan şey hakkında tartıştınız.
Ya hiç bilginiz olmayan şey hakkında niçin tartışıyorsunuz?
Allah bilir, siz bilmezsiniz.
67. İbrahim ne Yahudi idi ne de Hristiyan.
Fakat o,
Hanif *(Allah'ı bir tanıyan, hakka yönelen)* bir müslümandı.
Allah'a ortak koşanlardan da değildi.
68. Şüphesiz insanların İbrahim'e en yakın olanı,
elbette ona uyanlar,
bir de bu peygamber (Muhammed) ve müminlerdir.
Allah da müminlerin dostudur.
69. Kitap ehlinden bir grup sizi saptırabilmeyi çok arzu etti.
Oysa sadece kendilerini saptırıyorlar,
fakat farkına varmıyorlar.
70. Ey Kitap ehli!
(Gerçeğe) şahit olduğunuz halde,
niçin Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorsunuz?
71. Ey Kitap ehli!
Niçin gerçek olanı yalan ile karıştırıyor
ve
bile bile gerçeği gizliyor*(üzerini örtüyor)*sunuz?

BÖLÜM 8

72. KİTAP EHLİNDEN bir grup;
"Müminlere indirilene; günün başlangıcında inanın,
sonunda da inkâr edin,
belki onlar *(size bakarak)* dönerler" dedi.
73. "Sizin dininize uyandan başkasına inanmayın" *(dediler).*
De ki: "Şüphesiz hidayet *(doğru hayat tarzı),*
Allah'ın hidayetidir/gösterdiği doğru hayat tarzıdır.
Birine size verilenin benzerinin verilmesinden
veya
Rabbinizin huzurunda,
aleyhinize deliller getireceklerinden ötürü mü
(böyle söylüyorsunuz?)"
De ki: "Lütuf *(Zebur, Tevrat, İncil, Kur'an)* Allah'ın elindedir.
Onu dilediğine *(seçtiği Rasûllerine)* verir.
Allah lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir."
74. O rahmetini dilediğine *(seçtiği Rasûllerine)* has kılar/verir.
Allah büyük lütuf sahibidir.

75. "KİTAP EHLİNDEN öylesi vardır ki,
ona yüklerle mal emânet etsen onu sana iade eder.
Fakat onlardan öylesi de vardır ki, ona bir dinar emanet etsen,
tepesine dikilip durmadıkça onu sana iade etmez.
Bu da onların;
"Ümmilere karşı, *(yaptıklarımızdan)* bize vebâl yoktur"
demelerinden dolayıdır.
Onlar bile bile Allah'a karşı yalan söylüyorlar.
76. Hayır! *(Gerçek, onların dediği değil!)*
Kim sözünü yerine getirir ve Allah'a karşı gelmekten sakınırsa,
şüphesiz Allah da sakınanları sever.
77. Şüphesiz Allah'a verdikleri sözü
ve yeminlerini az bir karşılığa değişenler var ya,
işte onların ahirette bir payı yoktur.
Allah kıyamet günü onlarla konuşmayacak,
onlara bakmayacak ve onları arındırmayacaktır.
Onlar için çok acıklı bir azap vardır.

78. Onlardan *(Kitap ehlinden)* bir grup var ki,
Kitap'tan olmadığı halde Kitap'tan sanasınız diye
(okudukları) Kitap'tanmış gibi dillerini eğip bükerler
ve; "Bu, Allah katındandır" derler.
Halbuki o Allah katından değildir.
Bile bile Allah'a karşı yalan söylerler.
79. Allah'ın kendisine Kitabı, Hükmü *(hükmetme yetkisini)*
ve
peygamberliği verdiği hiçbir insanın;
"Allah'ı bırakıp bana kullar olun" demesi düşünülemez.
Fakat *(şöyle öğüt verir:)* "Öğrenmekte
ve
derinlemesine incelemekte olduğunuz Kitap uyarınca;
rabbaniler *(Allah'ın istediği örnek kullar)* olun!"
80. Onun size;
"Melekleri ve peygamberleri ilahlar edinin" diye,
emretmesi de düşünülemez.
Siz müslüman olduktan sonra, o size hiç inkârı öğütler mi?

BÖLÜM 9

81. BİR ZAMANLAR Allah;
Nebîler/Peygamberler*(aracılığıyla kitap ehlin)*den;
"Andolsun, size vereceğim her Kitap
ve
Hikmet'ten *(problem çözme biliminden)* sonra size;
elinizdekini onaylayan/doğrulayan bir Rasûl/Elçi geldiğinde,
ona mutlaka inanacak/iman edeceksiniz
ve
ona mutlaka yardımcı olacaksınız" diye söz almış ve;
"Bunu kabul ettiniz mi;
verdiğim bu ağır görevi üstlendiniz mi?" demişti.
Onlar *(Kitap Ehli de)*; "Kabul ettik" demişlerdi.
Allah da; "Öyleyse şahit olun,
Ben de sizinle beraber şahit olanlardanım" demişti.
82. Artık bundan sonra kim yüz çevirirse,
işte onlar yoldan çıkmışların ta kendileridir.

83. Göklerdeki
ve
yerdeki herkes ister istemez O'na boyun eğmişken
ve
O'nun huzuruna döndürülüp götürülecekken,
onlar Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar?
84. De ki: "Allah'a,
bize indirilene,
İbrahim'e,
İsmail'e,
İshak'a,
Yakub'a
ve
Yakuboğullarına indirilene,
Musa'ya,
İsa'ya
ve
peygamberlere Rablerinden verilene inandık.
Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz.
Biz O'na teslim olanlarız."
85. Kim İslam'dan başka bir din ararsa;
(bilsin ki o din) ondan kabul edilmeyecek
ve
o ahirette hüsrana uğrayanlardan olacaktır.
86. İman ettikten,
Peygamberin hak olduğuna şahitlik ettikten
ve
kendilerine açık deliller geldikten sonra,
inkâr eden bir toplumu Allah nasıl doğru yola eriştirir?
Allah zalim toplumu doğru yola iletmez.
87. İşte onların cezası;
Allah'ın,
meleklerin
ve
bütün insanların lânetinin *(ilencinin)* üzerlerine olmasıdır.
88. Onun içinde ebedi kalacaklardır.
Onların azabı hafifletilmez, onlara göz de açtırılmaz.

89. Ancak bundan sonra
tövbe edip kendilerini düzeltenler müstesnadır.
Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.
90. Şüphesiz iman ettikten sonra inkâr eden,
sonra da, inkârda ileri gidenlerin tövbeleri,
asla kabul edilmeyecektir.
İşte onlar sapıkların ta kendileridir.
91. Şüphesiz inkâr edip kâfir olarak ölenler var ya,
dünya dolusu altını fidye verseler bile bu,
hiçbirisinden asla kabul edilmeyecektir.
Onlar için çok acıklı bir azap vardır.
Onların hiçbir yardımcıları da yoktur.

BÖLÜM 10

92. SEVDİĞİNİZ şeylerden,
Allah'ın tavsiye ettiği şekilde harcamadıkça,
iyiliğe asla erişemezsiniz.
Her ne harcarsanız Allah onu bilir.

93. TEVRAT indirilmeden önce,
İsrail'in (Yakub'un) kendisine haram kıldığı dışında,
yiyeceklerin hepsi İsrailoğullarına helâl idi.
De ki:
"Eğer doğru söyleyenler iseniz, haydi Tevrat'ı getirip okuyun."
94. Artık bundan sonra Allah'a karşı kim yalan uydurursa,
işte onlar zalimlerin ta kendileridir.
95. De ki: "Allah doğru söylemiştir.
Öyle ise hakka yönelen İbrahim'in dinine uyun.
O, Allah'a ortak koşanlardan değildi."

96. ŞÜPHESİZ insanlar için kurulan ilk ibadet evi,
elbette Mekke'de;
Alemlere Rahmet
ve
Hidayet Kaynağı olarak kurulan Kâ'be'dir.

97. Onda apaçık deliller, Makam-ı İbrahim vardır.
Oraya kim girerse güven içinde olmalıdır.
Yolculuğuna gücü yetenlerin haccetmesi,
Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır.
Kim inkâr ederse *(bu hakkı tanınmazsa),*
şüphesiz Allah bütün alemlerden müstağnidir.
(Kimseye muhtaç değildir, herşey O'na muhtaçtır.)

98. DE Kİ: "Ey kitap ehli!
Allah yaptıklarınızı görüp dururken
Allah'ın ayetlerini niçin inkâr ediyorsunuz?"
99. De ki: "Ey kitap ehli!
(Gerçeği) görüp bildiğiniz halde niçin Allah'ın yolunu eğri
ve
çelişkili göstermeye yeltenerek inananları Allah'ın yolundan
çevirmeye kalkışıyorsunuz?
Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir."
100. Ey iman edenler! Kendilerine kitap verilenlerden
herhangi bir gruba uyarsanız,
imanınızdan sonra sizi döndürüp kâfir yaparlar.
101. Size Allah'ın ayetleri okunup dururken
ve
Allah'ın Rasûlü de aranızda iken dönüp nasıl inkâr edersiniz?
Kim Allah'a sımsıkı bağlanırsa kesinlikle o doğru yola girmiştir.

BÖLÜM 11

102. EY İMAN EDENLER!
Allah'a karşı gelmekten nasıl sakınmak gerekiyorsa,
öylece sakının ve siz ancak müslümanlar olarak ölün.
103. Hep birlikte Allah'ın ipine (Kur'an'a) sımsıkı sarılın.
Parçalanıp bölünmeyin.
Allah'ın size olan nimetini hatırlayın.
Hani sizler birbirinize düşmanlar idiniz de,
O, kalplerinizi birleştirmişti.
İşte O'nun bu nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz.

Yine siz, bir ateş çukurunun tam kenarında idiniz de
O sizi oradan kurtarmıştı.
İşte Allah size ayetlerini böyle apaçık bildiriyor ki,
doğru yola eresiniz.
104. Sizden hayra çağıran, iyiliği emreden
ve
kötülükten men eden bir topluluk bulunsun.
İşte kurtuluşa erenler onlardır.
105. Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra,
parçalanıp ayrılığa düşenler gibi olmayın.
İşte onlar için büyük bir azap vardır.
106. O gün bazı yüzler ağarır, bazı yüzler kararır.
Yüzleri kararanlara; "İmanınızdan sonra inkâr ettiniz, öyle mi?
Öyle ise inkâr etmenize karşılık azabı tadın" denilir.
107. Yüzleri ağaranlar ise Allah'ın rahmeti içindedirler.
Onlar orada ebedi kalacaklardır.

108. İŞTE BUNLAR; Allah'ın sana hak olarak okuğumuz ayetleridir.
Allah alemlere hiç zulüm etmek istemez.
109. Göklerdeki herşey, yerdeki herşey Allah'ındır.
Bütün işlerin yargılaması Allah'a aittir.

BÖLÜM 12

110. SİZ insanlara hizmet için,
en hayırlı *(merkezde bir)* ümmet/topluluk olun;
iyiliği emredin, kötülükten men edin
ve
Allah'a iman edin.
Kitap ehli de inansalardı elbette kendileri için hayırlı olurdu.
Onlardan iman edenler de var.
Ama birçoğu fasık/yoldan çıkmış kimselerdir.
111. Onlar size eziyetten başka bir zarar veremezler.
Eğer sizinle savaşa girecek olsalar,
size arkalarını dönüp kaçarlar.
Sonra onlara yardım da edilmez.

112. Onlar nerede bulunurlarsa bulunsunlar,
Allah'ın
ve
(mümin) insanların güvencesine sığınmadıkça,
kendilerini zillet kaplamıştır.
Onlar Allah'ın gazabına uğradılar
ve
ihtiras onları kapladı.
Bunun sebebi onların;
Allah'ın ayetlerini inkâr ediyor
ve
peygamberleri haksız yere öldürüyor olmaları idi.
Bütün bunların sebebi ise isyan etmekte
ve
(Allah'ın koyduğu) sınırları çiğnemekte oluşları idi.

113. Onların *(Kitap ehlinin)* hepsi bir değildir.
Kitap ehli içinde; gece saatlerinde *(uyanık kalıp)* ayakta duran,
boyun eğerek *(uygulamak üzere)* Allah'ın ayetlerini okuyan,
bir topluluk da vardır.

114. Onlar,
Allah'a ve ahiret gününe inanırlar.
İyiliği emrederler. Kötülükten men ederler.
Hayır işlerinde birbirleriyle yarışırlar.
İşte onlar salihlerdendir/iyi işler yapanlardandır.

115. Onlar ne hayır işlerlerse karşılıksız bırakılmayacaklardır.
Allah kendisine karşı gelmekten sakınanları bilir.

116. İnkâr edenlerin ne malları ne evlatları,
onlara Allah'a karşı bir yarar sağlar.
İşte onlar cehennemliktirler.
Onlar orada ebedi/sürekli/sonsuz kalacaklardır.

117. Onların, bu dünya hayatında harcadıkları malların durumu;
kendilerine zulmeden bir topluluğun,
ekinlerini vurup mahveden kavurucu
ve
soğuk bir rüzgarın durumu gibidir.
Allah onlara zulmetmedi.
Fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlar.

118. EY İMAN EDENLER!
Sizden olmayanları hiçbir şekilde sırdaş edinmeyin!
Onlar size fenalık etmekten asla geri kalmazlar.
Hep sıkıntıya düşmenizi isterler.
Onların kinleri konuşmalarından apaçık ortaya çıkmıştır.
Kalplerinde gizledikleri ise daha büyüktür.
Eğer düşünürseniz size ayetleri açıkladık.
119. İşte siz öyle kimselersiniz ki,
onları seversiniz;
onlar ise,
bütün kitaplara iman ettiğiniz halde sizi sevmezler.
Onlar sizinle karşılaştıkları zaman "inandık" derler.
Ama kendi başlarına kaldıklarında,
size karşı kinlerinden dolayı parmaklarını ısırırlar.
De ki:
"Öfkenizden ölün!"
Şüphesiz Allah göğüslerin özünü *(kalplerde olanı)* bilir.
120. Size bir iyilik dokunursa, bu onları üzer.
Başınıza bir kötülük gelse, ona sevinirler.
Eğer siz sabırlı olur, Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız,
onların hileleri size hiçbir zarar veremez.
Çünkü Allah onların yaptığı herşeyi kuşatmıştır.

BÖLÜM 13

121. HANİ sen müminleri;
(Uhud'da) savaş mevzilerine yerleştirmek için,
sabah erken ailenden ayrılmıştın.
Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.
122. Hani sizden iki takım,
(paniğe kapılarak) çözülmeye yüz tutmuştu.
Halbuki Allah onların yardımcısı idi.
Müminler, yalnız Allah'a tevekkül etsinler.
123. Andolsun,
siz son derece güçsüz iken, Allah size Bedir'de yardım etmişti.
O halde Allah'a karşı gelmekten sakının ki, şükretmiş olasınız.

124. Hani sen müminlere;
"Rabbinizin, indirilmiş üç bin melek ile yardım etmesi,
size yetmedi mi?" diyordun.
125. Evet, sabrettiğiniz
ve
Allah'a karşı gelmekten sakındığınız takdirde;
onlar ansızın üzerinize gelseler bile,
Rabbiniz nişancı beş bin melek ile size yardım eder.
126. Allah bunu size sırf bir müjde olsun
ve kalpleriniz bununla yatışsın diye yaptı.
Yardım ve zafer ancak mutlak güç sahibi;
hüküm ve hikmet sahibi Allah katındandır.
127. Bir de; Allah bunu inkâr edenlerden bir kısmını helâk etsin
veya
perişan etsin de umutsuz olarak dönüp gitsinler diye yaptı.
128. Bu işte senin yapacağın bir şey yoktur.
Allah ya tövbelerini kabul edip onları affeder
ya da
zalim olduklarından dolayı onlara azap eder.
129. Göklerdeki herşey ve yerdeki herşey Allah'ındır.
O, *(bağışlanma)* dileyeni bağışlar,
azabı dileyene *(azabı hak eden suçlu kimseye)* de azap eder.
Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

BÖLÜM 14

130. EY İMAN EDENLER!
Kat kat arttırılmış olarak riba yemeyin.
Allah'a karşı gelmekten sakının ki kurtuluşa eresiniz.
131. Kâfirler için hazırlanmış ateşten sakının.
132. Allah'a
ve
Peygambere itaat edin ki size merhamet edilsin.
133. Rabbinizin bağışına; genişliği göklerle yer arası kadar olan
ve
Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için, hazırlanmış bulunan
cennete koşun.

134. Onlar; bollukta
ve
darlıkta, Allah'ın tavsiye ettiği şekilde harcayanlar,
öfkelerini yenenler, insanları affedenlerdir.
Allah *(tavsiye ettiği şekilde)* iyilik edenleri sever.
135. Yine onlar,
çirkin bir iş yaptıkları
yahut
nefislerine zulmettikleri zaman Allah'ı hatırlayıp,
hemen günahlarının bağışlanmasını isteyenler
-ki Allah'tan başka günahları kim bağışlar-
ve
bile bile işledikleri *(günah)* üzerinde ısrar etmeyenlerdir.
136. İşte onların ödülü Rableri tarafından bağışlanma
ve
içinden ırmaklar akan cennetlerdir ki,
orada ebedi kalacaklardır.
(Allah'ın tavsiye ettiği şekilde) çalışanların ödülü, ne güzeldir!

137. SİZDEN önce*(ki milletlerin başından)*,
nice olaylar gelip geçmiştir.
Yeryüzünde gezin dolaşın *(araştırmalar yapın)* da,
yalanlayanların sonunun nasıl olduğunu görün.
138. Bu (Kur'an); insanlar için bir açıklama,
Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için,
bir hidayet *(rehber, doğru yaşam tarzını gösteren kılavuz)*
ve
bir öğüttür.
139. Gevşemeyin, hüzünlenmeyin!
Eğer *(gerçekten)* iman etmiş kimseler iseniz,
üstün olan sizlersiniz.
140. Eğer siz *(Uhud'da)* bir yara aldıysanız şüphesiz,
o topluluk da *(Müşrikler de Bedir'de)*, benzeri bir yara almıştı.
İşte *(iyi veya kötü)* günler, insanlar arasında *(böyle)* döner durur.
Allah sizden iman edenleri ayırt etmek,
sizden şahitler edinmek için böyle olmasına izin verir.
Allah zalimleri sevmez.

141. Bir de Allah; iman edenleri arındırmak
ve
küfre sapanları mahvetmek için izin/onay verir.
142. Yoksa siz;
Allah içinizden cihat edenleri *(açığa çıkararak)* ayırt etmeden
ve
yine sabredenleri *(açığa çıkararak)* ayırt etmeden,
cennete gireceğinizi mi sandınız?
143. Andolsun,
siz ölümle karşılaşmadan önce onu temenni ediyordunuz.
İşte onu gördünüz ama bakıp duruyorsunuz.

BÖLÜM 15

144. MUHAMMED ancak bir peygamberdir.
Ondan önce de peygamberler gelip geçmiştir.
Şimdi o ölür
veya
öldürülürse gerisingeriye *(eski dininize)* mi döneceksiniz?
Kim gerisingeriye dönerse, Allah'a hiçbir zarar veremez.
Allah sabredip şükredenleri ödüllendirecektir.
145. Hiçbir kimse Allah'ın izni olmadan ölemez.
Ölümün gerçekleşmesi için Allah'ın verdiği izin yazılır.
Kim dünya menfaatini isterse, kendisine ondan veririz.
Kim de ahiret ödülünü isterse, ona da ondan veririz.
Biz şükredenleri ödüllendireceğiz.
146. Nice peygamberler var ki;
Rablerinin rızası için çalışan birçok kişi,
onlarla birlikte savaştı.
Allah'a iman ettikleri için başlarına gelenlerden yılmadılar,
zaafa düşmediler, boyun eğmediler.
Allah sabredenleri sever.
147. Onların sözleri ancak; "Rabbimiz!
Bizim günahlarımızı ve işimizdeki taşkınlıklarımızı bağışla
ve
(yolunda) ayaklarımızı sağlam tut.
Kâfir topluma karşı bize yardım et" demekten ibaretti.

148. Allah da onlara hem dünya nimetini,
hem de ahiretin güzel ödülünü verdi.
Allah güzel davrananları sever.

BÖLÜM 16

149. EY İMAN EDENLER! Siz eğer kâfir olanlara uyarsanız,
sizi gerisingeriye *(küfre)* çevirirler de,
büsbütün hüsrana uğrarsınız.
150. Hayır hayır!
Yalnız Allah yardımcınızdır. O, yardımcıların en hayırlısıdır.
151. Hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri,
Allah'a ortak koştuklarından dolayı;
inkâr edenlerin kalplerine korku salacağız.
Barınakları da cehennemdir.
Zalimlerin kalacakları yer ne kötüdür.

152. ANDOLSUN Allah,
izniyle onları *(saldırgan müşrikleri)* kırıp geçirdiğiniz sırada
size olan vadini gerçekleştirdi.
Nihayet sevdiğiniz şeyi *(zaferi)* size gösterdikten sonra,
zaaf gösterdiniz.
(Peygamber'in verdiği) emir konusunda tartıştınız
ve
emre karşı geldiniz.
İçinizden dünyayı isteyenler de vardı,
ahireti isteyenler de.
Sonra sizi açığa çıkarmak için onlardan yüzünüzü çevirdi.
(Buna rağmen) sizi bağışladı.
Allah müminlere karşı çok lütufkârdır.
153. Peygamber, arkanızdan sizi çağırırken;
siz durmadan dağa yukarı kaçıyor,
hiç kimseye dönüp bakmıyordunuz.
Bundan dolayı Allah; size keder üstüne keder verdi ki,
elinizden gidene ve başınıza gelene üzülmeyesiniz.
Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

154. Sonra o kederin ardından (Allah),
üzerinize içinizden bir kısmını örtüp bürüyen bir güven,
bir uyku indirdi.
Bir kısmınız da kendi canlarının kaygısına düşmüştü.
Allah'a karşı,
cahiliye zannı gibi gerçek dışı zanda bulunuyorlar;
"Bu işte biz, bir güç sahibi miyiz ki?" diye söyleniyorlardı.
De ki: "Bütün iş/emir/yetki Allah'ındır".
Onlar sana açıklayamadıklarını içlerinde saklıyorlar
ve
diyorlardı ki: "Bu konuda bizim elimizde bir şey olsaydı,
burada öldürülmezdik."
De ki: "Evlerinizde dahi olsaydınız,
Allah'ın ölüm emir*(izin)*lerini verdiği, öldürülmesi yazılanlar,
nerede olursa olsun ölürlerdi.
Allah bunu göğüslerinizde olanı açığa çıkarmak,
kalplerinizde olanı arındırmak için yaptı.
Allah göğüslerin özünü *(kalplerde olanı)* bilir."
155. İki topluluğun karşılaştığı gün,
içinizden yüz çevirip kaçanları,
şeytan ancak yaptıkları bazı hatalardan dolayı,
yoldan kaydırmak istemişti.
Ama yine de Allah onları affetti.
Kuşkusuz Allah çok bağışlayandır,
Halim'dir *(hemen cezalandırmaz, süre tanıyandır).*

BÖLÜM 17

156. EY İMAN EDENLER!
Kardeşleri, sefere veya savaşa çıktığında onlar hakkında;
"Onlar bizim yanımızda olsalardı ölmezlerdi
ve
öldürülmezlerdi" diyen inkârcılar gibi olmayın.
Allah onların bu sözlerini,
kalplerine bir hasret *(üzüntü)* olarak koydu.
Allah yaşatır ve öldürür.
Allah yaptıklarınızı görmektedir.

157. Andolsun,
eğer Allah yolunda öldürülür veya ölürseniz;
Allah'ın bağışlaması
ve
rahmeti, onların topladıkları*(dünyalıkları)*ndan daha hayırlıdır.
158. Andolsun,
ölseniz de öldürülseniz de,
Allah'ın huzurunda toplanacaksınız.

159. ALLAH'ın rahmeti sayesinde,
sen onlara karşı yumuşak *(merhametli)* davrandın.
Eğer kaba, katı yürekli olsaydın,
onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi.
Artık sen onları affet/kusurlarını görmezlikten gel.
Onlar için Allah'tan bağışlama dile.
İş konusunda onlarla müşavere et.
Bir kere de, karar verip azmettin mi *(elinden geleni yaptın mı?),*
artık Allah'a tevekkül et.
Şüphesiz Allah tevekkül edenleri sever.
160. Allah size yardım ederse, sizi yenecek yoktur.
Eğer sizi yardımsız bırakırsa,
ondan sonra size kim yardım edebilir?
Müminler ancak Allah'a yönelsinler/tevekkül etsinler.

161. HİÇBİR Peygamberin, emânete hıyanet etmesi düşünülemez.
Kim hıyânet ederse,
kıyamet günü hıyânet ettiği şeyle birlikte gelir.
Sonra da hiçbir haksızlığa uğratılmaksızın,
herkese kazandığının tam karşılığı ödenir.
162. Allah'ın rızasına uyan kimse;
Allah'ın gazabına uğrayan
ve
varacağı yer cehennem olan kimse gibi midir?
O ne kötü varılacak yerdir!
163. Onlar *(insanlar),* Allah'ın katında derece derecedirler.
Allah onların yaptıklarını görmektedir.

164. Andolsun Allah; müminlere kendi içlerinden;
onlara ayetlerini okuyan, onları arıtıp tertemiz yapan,
onlara Kitap
ve
Hikmeti *(problem çözme bilimini/insanlara faydalı bilgiyi)* öğreten,
bir peygamber göndermekle, büyük bir lütufta bulunmuştur.
Oysa onlar, daha önce apaçık bir sapıklık içinde idiler.

165. ONLARIN *(müşriklerin)* başına
(Bedir'de) iki mislini getirdiğiniz bir musibet,
(Uhud'da) sizin başınıza geldiğinde;
"Bu nereden başımıza geldi?" dediniz, öyle mi?
De ki: "O *(musibet),* kendinizdendir *(kendi hatanızdandır)*."
Şüphesiz Allah'ın gücü herşeye hakkıyla yeter.
166. İki ordunun karşılaştığı gün başınıza gelen şeye,
Allah izin verdi
ve
müminleri *(sözünde duranları)* açığa çıkardı.
167. Bir de münafıkları açığa çıkardı.
Onlara: "Gelin, Allah izin verdiği için
saldırganlara/teröristlere karşı savaşın
yahut
kendinizi savunun" denildi de:
"Eğer biz savaşmayı bilseydik mutlaka size tabi olurduk"
dediler.
Onlar o gün imandan çok küfre daha yakındırlar.
Ağızları ile kalplerinde olmayanı söylüyorlar.
Allah onların gizlediklerini çok iyi bilmektedir.
168. *(Onlar),* kendileri oturup kaldıkları halde kardeşleri için:
"Eğer bize uysalardı, öldürülmezlerdi" diyen kimselerdir.
De ki:
"Eğer doğru söyleyenler iseniz,
haydi kendinizden ölümü uzaklaştırın!"

169. ALLAH yolunda öldürülenlere;
"Ölüler *(nimetlerden istifade edemeyenler)*" demeyin.

Hayır bilakis onlar,
diridirler *(cennette nimetlerden istifade edenlerdir).*
Rablerinin katında rızıklanırlar *(ancak siz bilemezsiniz.)*
170. Allah'ın lütuf ve kereminden kendilerine verdiklerine sevinir
ve
henüz arkalarından kendilerine katılmayanlara,
onlara da korku yoktur
ve
onlar üzülmeyeceklerdir, diye de sevinirler.
171. *(Şehitler/şahit olarak ölenler)* Allah'ın nimetine, ikrâmına
ve
Allah'ın müminlerin ecrini zayi etmeyeceğine sevinirler.

BÖLÜM 18

172. ONLAR Kİ;
kendilerine dokunan zarardan sonra Allah'ın
ve
Peygamberinin davetine uyan kimselerdir.
Onlardan güzel davranıp iyilik edenlere
ve
Allah'a karşı gelmekten sakınanlara büyük bir ödül vardır.
173. Onlar öyle kimselerdir ki, halk kendilerine:
"İnsanlar size karşı ordu toplamışlar, onlardan korkun"
dediklerinde, bu söz onların imanını arttırdı
ve: "Allah bize yeter, O ne güzel vekildir!" dediler.
174. Bundan dolayı Allah'tan bir nimet
ve
lütufla kendilerine hiçbir fenalık dokunmadan, geri döndüler
ve
Allah'ın rızasına uydular. Allah büyük lütuf sahibidir.

175. O ŞEYTAN sizi ancak kendi dostlarından korkutuyor.
Onlardan korkmayın, eğer mümin iseniz Benden korkun.
176. Küfürde yarışanlar seni üzmesin.
Onlar Allah'a hiçbir şekilde zarar veremezler.

Allah onlara ahirette bir pay vermez.
Onlar için büyük azap vardır.

177. İman karşılığında küfrü satın alanlar,
Allah'a hiçbir zarar veremezler.
Onlar için çok acıklı bir azap vardır.

178. İnkâr edenler, kendilerine vermiş olduğumuz süreye bakarak,
sakın kendilerinin 'hayırlı' olduğunu sanmasınlar.
Biz onlara süre veriyoruz, onlar ise günahlarını artırıyorlar.
Onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

179. (EY MÜNAFIKLAR!)
Allah inananları,
şu içinde bulunduğunuz durumda bırakacak değil.
İyiyi kötüden ayıracaktır.
Allah size gaybı bildirecek de değil.
Fakat Allah elçilerinden dilediğini seçer/dilediğine bildirir.
O halde Allah'a ve elçilerine inanın.
İnanıp korunursanız size büyük bir ödül var.

180. ALLAH'ın kendilerine,
lütfundan verdiği nimetlerde cimrilik edenler,
bunun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar.
Hayır! O kendileri için bir şerdir.
Cimrilik ettikleri şey,
kıyamet gününde boyunlarına dolanacaktır.
Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır.
Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

BÖLÜM 19

181. ALLAH: "Şüphesiz Allah fakirdir, biz zenginiz" diyenlerin
sözünü elbette duydu.
Onların dediklerini
ve
haksız yere peygamberleri öldürmelerini yazıyoruz
ve: "Tadın yangın azabını!" diyeceğiz.

182. "Bu kendi ellerinizle yapıp gönderdiklerinizin karşılığıdır."
Allah kullara asla zulmedici değildir.
183. Onlar: "Allah bize, ateşin yiyeceği bir kurban getirmedikçe
hiçbir peygambere inanmamamızı emretti" dediler.
De ki: "Benden önce size nice peygamberler,
açık belgeleri
ve
sizin dediğiniz şeyi getirdi.
Eğer doğru söyleyenler idiyseler, niçin onları öldürdüler?"
184. Eğer seni yalanladılarsa senden önce açık delilleri,
hikmetleri, sayfaları
ve
aydınlatıcı kitabı getiren peygamberler de yalanlanmıştı.

185. HER canlı ölümü tadacaktır.
Ancak kıyamet günü, yaptıklarınızın tam karşılığı
size verilecektir.
Kim cehennemden uzaklaştırılıp cennete konursa;
gerçekten o, kurtuluşa ermiştir.
Dünya hayatı, oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir.
186. Andolsun, mallarınız
ve
canlarınız konusunda açığa çıkarılacaksınız.
Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden
ve
Allah'a ortak koşanlardan üzücü birçok söz işiteceksiniz.
Eğer sabreder ve korunma tedbirinizi alırsanız,
bilin ki;
bunlar *(yapmaya değer)* azmi gerektiren işlerdendir.

187. HANİ ALLAH kendilerine kitap verilenlerden:
"Onu (Kitabı) mutlaka insanlara açıklayacaksınız,
onu gizlemeyeceksiniz" diye sağlam bir söz almıştı.
Fakat onlar verdikleri sözü,
arkalarına atıp onu az bir karşılığa değiştiler.
Yaptıkları bu alışveriş ne kadar kötüdür!

188. Ettiklerine sevinen
ve
yapmadıkları şeylerle övülmeyi seven kimselerin,
sakın azaptan kurtulacaklarını sanma.
Onlar için çok acıklı bir azap vardır.

189. GÖKLERİN ve yerin hükümranlığı/imparatorluğu Allah'ındır.
Allah herşeye hakkıyla gücü yetendir.

BÖLÜM 20

190. GÖKLERİN ve yerin yaratılışında,
gece ile gündüzün birbiri ardınca gelip gidişinde,
aklını düzgün kullananlar için elbette ibretler vardır.
191. Onlar ayaktayken,
otururken
ve
yanları üzerine yatarken Allah'ı hatırlarlar (*düşünürler).*
Göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde de düşünürler:
"Rabbimiz!
Bunu boş yere yaratmadın, Seni eksikliklerden uzak tutarız.
Bizi ateş azabından koru" derler.
192. "Rabbimiz!
Sen kimi cehennem ateşine sokarsan onu rezil etmişsindir.
Zalimlerin hiç yardımcıları yoktur".
193. "Rabbimiz! Biz; 'Rabbinize iman edin' diye imana çağıran
bir davetçi işittik, hemen iman ettik.
Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört.
Canımızı iyilerle beraber al."
194. "Rabbimiz! Peygamberlerin aracılığı ile bize vadettiklerini ver.
Kıyamet günü bizi rezil etme.
Şüphesiz Sen vadinden dönmezsin."
195. Rableri, onlara şu karşılığı verdi:
"Ben; erkek olsun, kadın olsun,
sizden hiçbir çalışanın yaptığını zayi etmeyeceğim.
Sizler birbirinizdensiniz.

Hicret edenler,
yurtlarından çıkarılanlar,
yolumda eziyet görenler;
savaşanlar
ve
öldürülenlerin de andolsun günahlarını elbette örteceğim.
Allah katından bir ödül olmak üzere,
onları içinden ırmaklar akan cennetlere koyacağım.
Ödülün en güzeli Allah katındadır."

196. KÂFİRLERİN refah içinde diyar diyar dolaşmaları
sakın seni aldatmasın.
197. *(Onların bu refahı)* az bir yararlanmadır.
Sonra onların barınağı cehennemdir.
Ne kötü bir barınaktır orası!
198. Fakat Rablerine karşı gelmekten sakınanlar için,
Allah katından bir konaklama yeri olarak,
içinde sonsuz kalacakları,
içinden ırmaklar akan cennetler vardır.
Allah katında olan şeyler iyiler için daha hayırlıdır.
199. Kitap ehlinden öyleleri vardır ki;
Allah'a, size indirilene ve kendilerine indirilene,
Allah'a derinden saygı duyarak iman ederler.
Allah'ın ayetlerini az bir değere/dünyalığa değişmezler.
Onlar var ya, işte onların Rableri katında ödülleri vardır.
Şüphesiz Allah hesabı çabuk görendir.
200. Ey iman edenler!
Sabredin.
Sabır yarışında size karşı düşmanlık edenleri geçin.
(Kültürel, ekonomik, siyasi ve askeri olarak) hazırlıklı
ve
uyanık olun
ve
Allah'a karşı gelmekten sakının ki,
kurtuluşa eresiniz.

AHZAB SURESİ

İniş Sırası: 90 • Mushaf Sırası: 33 • Medeni Sure • 73 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. EY PEYGAMBER!
Allah'a karşı gelmekten sakın.
Kâfirlere *(gerçekleri anladıkları halde kabul etmeyenlere)*
ve
münafıklara *(iktidar, mal vb. nedenlerle Müslüman görünenlere)*
boyun eğme/itaat etme.
Şüphesiz Allah; bilen ve doğru hüküm/karar verendir.
2. Rabbinden sana vahyolunana tabi ol.
Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.
3. Allah'a tevekkül et, vekil olarak Allah yeter.

4. ALLAH hiçbir adamın içine iki kalp koymamıştır.
Kendilerine zıhar[*] yaptığınız eşlerinizi de
annelerimiz yapmamıştır.
Yine evlâtlıklarınızı da öz çocuklarınız kılmamıştır.
Bu, sizin ağızlarınızla söylediğiniz,
(fakat gerçekle ilgisi olmayan) sözlerinizdir.
Allah gerçeği söyler ve doğru yolu gösterir.
5. Onları babalarına nispet ederek çağırın.
Bu, Allah katında daha adaletlidir.
Eğer babalarını bilmiyorsanız,
onlar sizin din kardeşleriniz ve dostlarınızdır.

---

[*] Kur'an ve Peygamberimiz gönderilmeden önce, yani; Cahiliye Döneminde erkekler hanımlarına öfkelendiği vakit: "Sen artık benim annem gibisin" derlerdi. Anneleri eş edinmek HARAM/YASAK olduğu için; "Sen de bana artık haramsın/yasaksın" demek isterlerdi. Bu tür sözler söyleyene ZIHAR yaptı denilirdi.

Hata ile yaptığınız bir işte size hiçbir günah yoktur.
Fakat kasten yaptığınız şeylerde size günah vardır.
Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

6. Peygamber müminlere kendi canlarından daha ileridir.
Onun eşleri de müminlerin analarıdır.
Aralarında akrabalık bağı olanlar Allah'ın kitabına göre,
(miras konusunda) birbirleri için *(diğer)* müminlerden
ve
muhacirlerden daha önceliklidirler.
Ancak dostlarınıza bir iyilik yapmanız başka!
Bu *(hüküm)* Kitab'a yazılmıştır.

7. HANİ Biz peygamberlerden sağlam söz almıştık.
Senden, Nuh'tan, İbrahim, Musa
ve
Meryem oğlu İsa'dan da!
Evet Biz, onlardan sağlam bir söz almıştık.

8. Doğru olanlara doğruluklarından
ve
sadakatlerinden sormak için.
Kâfirlere de çok acıklı bir azap hazırlamıştır.

BÖLÜM 2

9. EY İMAN EDENLER! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın.
Hani *(düşman)* ordular(ı) üzerinize gelmişti de,
Biz onların üzerine bir rüzgar
ve
göremediğiniz ordular göndermiştik.
Allah yaptıklarınızı hakkıyla görmektedir.

10. Hani onlar size hem üst tarafınızdan,
hem alt tarafınızdan gelmişlerdi.
Hani gözler kaymış ve yürekler ağızlara gelmişti.
Siz de Allah'a karşı çeşitli zanlarda bulunuyordunuz.

11. İşte orada müminler açığa çıkarıldılar ve
şiddetli bir şekilde sarsıldılar.

12. HANİ münafıklar ve kalplerinde hastalık olanlar:
"Allah ve Rasûlü bize ancak aldatmak için vaatte bulunmuşlar"
diyorlardı.
13. Hani onlardan bir grup: "Ey Yesrib (Medine) halkı!
Artık burada tutunamazsınız.
Haydi geri dönün" demişti. Onlardan bir başka grup da:
"Evlerimiz açık *(korumasız)*" diyerek,
Peygamberden izin istiyorlardı.
Oysa evleri açık *(korumasız)* değildi.
Onlar sadece kaçmak istiyorlardı.
14. Eğer Medine'nin her tarafından üzerlerine gelinse
ve
orada karışıklık çıkarmaları istenseydi,
onu mutlaka yaparlardı; o konuda fazla gecikmezlerdi.
15. Andolsun ki;
onlar daha önce geri dönüp kaçmayacaklarına dair
Allah'a söz vermişlerdi.
Allah'a verilen söz ise sorumluluğu gerektirir.
16. De ki: "Eğer siz ölümden
ya da
öldürülmekten kaçıyorsanız,
kaçmak size asla fayda vermeyecektir.
O takdirde bile,
(hayatın zevklerinden) pek az süre yararlanabilirsiniz."
17. De ki: "Eğer Allah size bir kötülük dilese/isabet ettirse,
sizi Allah'tan koruyacak kimdir?
Yahut size bir rahmet dilese, buna engel olacak kimdir?"
Onlar kendilerine Allah'tan başka hiçbir dost
ve hiçbir yardımcı bulamazlar.
18. Şüphesiz Allah, içinizden *(insanları)* engelleyenleri
ve
kardeşlerine: "Bize gelin" diyenleri biliyor.
Onlar ülkelerini savunmak için savaşa ancak pek az gelirler.
19. *(Gelseler bile)* size karşı pek cimriler olarak *(gelirler)*.
Korku geldiğinde ise,
üzerine ölüm baygınlığı çökmüş kimse gibi,
gözleri dönerek sana baktıklarını görürsün.

Korku gidince de ganimete karşı aşırı düşkünlük göstererek
sizi keskin dillerle incitirler.
İşte onlar iman etmediler.
Allah da onların yaptıklarını boşa çıkardı.
Bu Allah'a kolaydır.

20. Düşman birliklerinin gitmediğini sanıyorlar.
Düşman birlikleri *(bir daha)* gelecek olsa, isterler ki;
(çölde) bedevilerin arasında bulunsunlar da,
size dair haberleri *(gidip gelenlerden)* sorsunlar.
İçinizde bulunsalardı da pek az savaşırlardı.

BÖLÜM 3

21. ANDOLSUN, Allah'ın Rasûlünde sizin için;
Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı uman,
Allah'ı çok zikreden kimseler için güzel bir örnek vardır.

22. Müminler düşman birliklerini görünce:
"İşte bu Allah'ın ve Rasûlünün bize vadettiği şeydir.
Allah ve Rasûlü doğru söylemişlerdir" dediler.
Bu, onların ancak imanlarını ve teslimiyetlerini arttırmıştır.

23. Müminlerden öyle adamlar vardır ki,
Allah'a verdikleri söze sadık kaldılar.
İçlerinden bir kısmı,
verdikleri sözü yerine getirmiştir *(şehit olmuştur).*
Bir kısmı da *(şehit olmayı)* beklemektedir.
Verdikleri sözü asla değiştirmemişlerdir.

24. Bunun böyle olması Allah'ın,
doğruları,
doğrulukları sebebiyle ödüllendirmesi,
dilerse *(suç işleyen)* münafıklara azap etmesi
veya
onların tövbesini kabul etmesi içindir.
Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

25. ALLAH inkâr edenleri hiçbir hayra ulaşmaksızın,
kin ve öfkeleriyle geri çevirdi.

Allah savaşta müminlere kafi geldi.
Allah kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.

26. Allah kitap ehlinden olup,
müşriklere yardım edenleri kalelerinden indirdi
ve
kalplerine büyük bir korku saldı.
Siz onların *(size saldıranların)* bir kısmını öldürüyor,
bir kısmını da esir ediyordunuz.

27. Allah sizi onların topraklarına,
yurtlarına,
mallarına
ve
henüz ayak basmadığınız topraklara varis kıldı.
Allah herşeye hakkıyla gücü yetendir.

BÖLÜM 4

28. EY PEYGAMBER!
Hanımlarına de ki:
"Eğer dünya hayatını ve onun süsünü istiyorsanız gelin size,
mut'a *(boşanma tazminatlarınızı)* vereyim
ve
sizi güzelce bırakayım."

29. "Eğer Allah'ı, Rasûlünü ve ahiret yurdunu istiyorsanız!..
Bilin ki Allah,
içinizden iyilik yapanlara büyük bir ödül hazırlamıştır."

30. Ey Peygamberin hanımları!
İçinizden kim apaçık bir çirkinlik yaparsa,
onun cezası iki kat verilir.
Bu, Allah'a göre kolaydır.

31. İçinizden kim Allah'a ve Rasûlüne itaat eder
ve
faydalı bir işi en iyi şekilde *(dürüstçe)* yaparsa,
ona ödülünü iki kat veririz.
Biz ona bereketli bir rızık hazırlamışızdır.

32. Ey Peygamberin hanımları!
Siz kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz.

Eğer Allah'a karşı gelmekten sakınıyorsanız
(erkeklerle konuşurken) sözü yumuşak bir eda ile söylemeyin ki
kalbinde hastalık *(kötü niyetle meyletme)* olan kimse,
ümide kapılmasın. Uygun tarzda söz söyleyin.

33. Evlerinizde çalışıp dinlenin.
Önceki cahiliye dönemi kadınlarının açılıp saçıldığı gibi,
siz de açılıp saçılmayın.
Namazı kılın,
zekatı verin.
Allah'a
ve
Rasûlüne itaat edin.
Ey Peygamberin ev halkı!
Allah sizden ancak günah kirini gidermek
ve
sizi tertemiz yapmak istiyor.

34. Siz evlerinizde okunan Allah'ın ayetlerini
ve
hikmeti *(öğrendiğiniz faydalı bilgileri)* hatırlayın.
Şüphesiz Allah en gizli şeyi bilendir, hakkıyla haberdardır.

BÖLÜM 5

35. ŞÜPHESİZ müslüman erkeklerle müslüman kadınlar,
mümin erkeklerle mümin kadınlar;
(Allah'a) itaatkar erkeklerle, (Allah'a) itaatkar kadınlar,
doğru erkeklerle doğru kadınlar;
sabreden erkeklerle sabreden kadınlar;
Allah'a derinden saygı duyan erkeklerle
Allah'a derinden saygı duyan kadınlar;
sadaka veren erkeklerle sadaka veren kadınlar;
oruç tutan erkeklerle oruç tutan kadınlar;
iffetlerini koruyan erkeklerle iffetlerini koruyan kadınlar;
Allah'ı çokça anan erkeklerle çokça anan kadınlar var ya;
işte onlar için Allah, bağışlama ve büyük bir ödül hazırlamıştır.

36. ALLAH ve Rasûlü bir iş hakkında hüküm verdiği zaman,
(herkesi ilgilendiren "savunma" gibi işlerde), hiçbir mümin erkek
ve hiçbir mümin kadın için ayrı ayrı hareket etmeleri
sözkonusu olamaz.
Kim Allah'a ve Rasûlüne karşı gelirse;
şüphesiz ki o, apaçık bir şekilde sapmıştır.

37. HANİ sen Allah'ın kendisine nimet verdiği,
senin de *(azat etmek suretiyle)* iyilikte bulunduğun kimseye;
"Eşini nikahında tut *(onu boşama)*
ve
Allah'tan sakın" diyordun.
İçinde Allah'ın ortaya çıkaracağı bir şeyi gizliyor
ve
insanlardan çekiniyordun.
Oysa kendisinden çekinmene Allah daha lâyıktı.
Zeyd eşi ile ayrıldığında onu seninle evlendirdik ki;
eşler boşandıklarında,
evlatlıkların eşleriyle evlenmeleri konusunda,
müminlere bir zorluk olmasın.
Allah'ın emri gerçekleşmiştir.
38. Allah'ın,
kendisine farz kıldığı şeyleri yerine getirmesi konusunda,
peygambere bir darlık/sıkıntı yoktur.
Daha önce gelip geçen peygamberler hakkında da,
Allah'ın kanunu böyledir.
Allah'ın emri kesinleşmiş bir hükümdür.
39. Daha önce gelip geçen o peygamberler,
Allah'ın vahiylerini tebliğ eden,
Allah'tan korkan, başka hiç kimseden korkmayan kimselerdir.
Allah hesap görücü olarak yeter.
40. Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir.
Fakat o, Allah'ın Rasûlü
ve
Nebilerin sonuncusudur.
Allah herşeyi bilir.

BÖLÜM 6

41. EY İMAN EDENLER!
Allah'ı çokça zikredin/hatırlayın/anın.
42. Onu sabah akşam tesbih edin/çokça aklınıza getirin.
43. O'dur sizi karanlıklardan aydınlığa çıkaran,
melekleri de sizin için bağışlanma dileyen
ve
müminlere karşı da çok merhametli olan!
44. Allah'a kavuşacakları gün,
müminlere yönelik esenlik dileği: "Selam"dır.
Allah onlara çok değerli bir ödül hazırlamıştır.

45. EY PEYGAMBER! Biz seni bir şahit,
bir müjdeleyici,
bir uyarıcı;
46. Allah'ın izniyle kendi yoluna çağıran bir davetçi
ve
çevresini aydınlatıcı bir ışık/kandil olarak gönderdik.
47. Müminlere kendileri için,
Allah'tan büyük bir lütuf olduğunu müjdele.
48. Kâfirlere ve münafıklara itaat etme!
Onların eziyetlerine aldırma ve Allah'a tevekkül et.
Vekil olarak Allah yeter.

49. EY İMAN EDENLER! Mümin kadınları nikahlayıp,
sonra onlarla birlikte olmadan kendilerini boşadığınızda,
onlar üzerinde sizin sayacağınız bir iddet hakkınız yoktur.
Bu durumda onlara mut'a *(boşanma tazminatını)* verin
ve
kendilerini güzel bir şekilde bırakın.

50. EY PEYGAMBER!
Biz sana, mehirlerini *(evlilik hediyelerini)* verdiğin eşlerini,
savaş esirlerinden,
himayende bulunan *(evli olmayan veya boşanmış)* kadınları;

seninle beraber hicret eden,
amcanın kızlarını,
halalarının kızlarını,
dayının kızlarını ve
teyzelerinin kızlarını sana helâl kıldık.
Ayrıca; diğer müminlere değil de sana özgü olmak üzere,
mehirsiz olarak Peygamber ile evlenmek isteyen,
Peygamber'in de kendisini kabul edeceği,
herhangi bir mümin kadını da!..
Müminlere eşleri
ve kendilerine sığınmış yabancı kadınlar hakkında,
farz kıldığımız şeyleri/ne söylediğimizi elbette bilmekteyiz.
Bütün bunlar, sana herhangi bir zorluk olmaması içindir.
Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

51. Ey Muhammed!
Bunlardan *(ailelere öğretmenlik yapan hanımlarından)*
dilediğini geri bırakırsın, dilediğini yanına alırsın.
Uzak durduklarından dilediklerini yanına almanda da
sana bir günah yoktur.
Bu onların gözlerinin aydın olması, üzülmemeleri
ve hepsinin de kendilerine verdiğine razı olmaları için,
daha uygundur.
Allah kalplerinizdekini bilir.
Allah hakkıyla bilendir, halimdir.

52. Bundan sonra *(bu ayetin indiği tarihten sonra),*
güzellikleri hoşuna gitse bile başka kadınlarla evlenmek,
eşlerini boşayıp başka eşler almak sana helâl değildir.
Ancak sana sığınmış olan yabancı kadınlar ile,
nikâh kıyabilirsin!
Şüphesiz Allah herşeyi gözetleyendir.

BÖLÜM 7

53. EY İMAN EDENLER! Yemek için çağırılmaksızın
ve
yemeğin pişmesini beklemeksizin *(vakitli vakitsiz),*
Peygamber'in evlerine girmeyin, çağırıldığınız zaman girin.

Yemeği yiyince de hemen dağılın.
Sohbet için beklemeyin.
Çünkü bu davranışınız Peygamber'i rahatsız etmekte,
fakat o sizden de *(alınırsınız diye)* çekinmektedir.
Allah ise gerçeği söylemekten çekinmez.

PEYGAMBERİN hanımlarından bir şey istediğinizde,
(yetişkin erkekler) perde arkasından istesinler.
Böyle davranmanız hem sizin kalpleriniz,
hem de onların kalpleri için daha temizdir.

ALLAH'ın Rasûlüne rahatsızlık vermeniz
ve
kendisinden sonra hanımlarını nikâhlamanız,
ebediyen sözkonusu olamaz.
Çünkü bu, Allah katında büyük bir günahtır.
54. Siz bir şeyi açığa vursanız da gizleseniz de,
biliniz ki Allah herşeyi bilir.
55. Peygamberin hanımlarına;
babaları,
oğulları,
erkek kardeşleri,
erkek kardeşlerinin oğulları,
kız kardeşlerinin oğulları,
mümin kadınlar ve
kendilerine sığınmış olan yabancı kadınlar ile,
perdesiz/yüzyüze konuşmaktan dolayı, bir günah yoktur.
Ey Peygamber hanımları! Allah'a karşı gelmekten sakının.
Şüphesiz Allah herşeye hakkıyla şahittir.
56. Şüphesiz Allah ve melekleri;
peygambere salât etmekte/destek vermektedir.
Ey inananlar, siz de onu *(ve ona verileni)* destekleyin
(ve ölünceye kadar) gereken saygıyı ve itaati *(destek vererek)* yapın.
57. Şüphesiz Allah ve Rasûlünü incitenlere,
Allah dünya ve ahirette lânet etmiş *(rahmetinden kovmuş)*,
ve onlara aşağılayıcı bir azap hazırlamıştır.

58. Mümin erkekler
ve mümin kadınları işlemedikleri şeyler yüzünden incitenler,
bir iftira ve apaçık bir günah yüklenmişlerdir.

BÖLÜM 8

59. EY PEYGAMBER!
Hanımlarına, kızlarına
ve
müminlerin kadınlarına *(evlerinden)* dışarı çıkarken,
bedenlerini örtecek elbiselerini giymelerini söyle.
Bu onların *(iffetli olarak)* tanınmaları
ve
rahatsız edilmemeleri/incitilmemeleri için daha uygundur.
Şüphesiz Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

60. ANDOLSUN eğer münafıklar,
kalplerinde hastalık olanlar
ve
Medine'de iftira *(masumlara suç atıp)* yayanlar;
(bu davranışlarına) son vermezlerse,
elbette seni onlara musallat ederiz.
Sonra da orada sana pek az komşu olurlar.
61. Lânetlenmiş *(rahmetimizden kovulmuş)* olarak!
Nerede bulunurlarsa yakalanır yargılanırlar
ve *(vazgeçmezlerse)* yaman bir şekilde ölürler.
62. Daha önce gelip geçenler hakkında da,
Allah'ın kanunu böyledir.
Allah'ın kanununda asla değişme bulamazsın.

63. İNSANLAR sana kıyametin vaktini soruyorlar.
De ki: "Onun ilmi ancak Allah katındadır."
Ne bilirsin, belki de kıyamet yakında gerçekleşir.
64. Şüphesiz Allah kâfirlere lânet etmiş
ve
onlara alevli bir ateş hazırlamıştır.

65. Onlar orada ebedi olarak kalacaklardır.
Hiçbir dost, hiçbir yardımcı bulamayacaklardır.
66. Yüzlerinin ateşte bir yandan bir yana döndürüleceği gün;
"Ne olurdu Allah'a ve Rasûl'e itaat edeydik" diyecekler.
67. Yine şöyle diyecekler: "Ey Rabbimiz! Biz önderlerimize
ve
büyüklerimize itaat ettik de bizi yoldan saptırdılar."
68. "Ey Rabbimiz! Onlara iki kat azap ver
ve
onları büyük bir lânete uğrat."

69. EY İMAN EDENLER!
Siz Musa'ya eziyet eden kimseler gibi olmayın.
Nihayet Allah onu onların dediklerinden temize çıkarmıştı.
Musa, Allah katında itibarlı bir kimse idi.
70. Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakının
ve doğru söz söyleyin *(ki;)*
71. Allah sizin işlerinizi düzeltsin ve günahlarınızı bağışlasın.
Kim Allah'a ve Rasûlüne itaat ederse,
muhakkak büyük bir başarıya ulaşmıştır.

72. ŞÜPHESİZ Biz emâneti**[*]**;
(iktidarı, yönetimi, kamu hizmetlerini, aklı, özgürlüğü) göklere, yere
ve
dağlara teklif ettik de onlar onu yüklenmek istemediler,
ondan çekindiler.
Onu ancak insan yüklendi.
Çünkü o *(kendine karşı)* çok zalimdir, çok cahildir.
73. Allah münafık erkeklere ve münafık kadınlara;
Allah'a ortak koşan erkeklere
ve
Allah'a ortak koşan kadınlara azap eder.
Mümin erkeklerin ve mümin kadınların tövbelerini kabul eder.
Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

---

[*] Başka şeyler için değil, insanların ortak işlerinin yapılabilmesi için emâneti insana teklif eder.

MÜMTEHİNE SURESİ

İniş Sırası: 91 • Mushaf Sırası: 60 • Medeni Sure • 13 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. EY İMAN EDENLER!
Bana ve size düşmanlık yapanları dost/veli/yönetici edinmeyin.
Siz onlara sevgi gösteriyorsunuz.
Halbuki onlar size gelen gerçeği inkâr ettiler.
Rabbiniz olan Allah'a inandınız diye,
elçiyi ve sizi yurdunuzdan çıkarıyorlar.
Ben izin verdiğim için,
size saldıranlara karşı cihat etmek için çıktıysanız;
(o halde niçin) onlara sevgi gösterip,
sır *(askeri birliklerin hareketi hakkında bilgi)* veriyorsunuz?!
Oysa Ben, sizin gizlediğinizi de açığa vurduğunuzu da bilirim.
Sizden kim bunu yaparsa doğru yoldan uzaklaşmıştır.
2. Şayet onlar sizi ele geçirirlerse size düşman olurlar,
size ellerini ve dillerini kötülükle uzatırlar
ve
inkâr etmenizi arzu ederler.
3. Yakınlarınız ve çocuklarınız size asla fayda vermeyecektir.
Kıyamet günü Allah aranızı ayıracaktır.
Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

4. İBRAHİM'de ve onunla birlikte bulunanlarda sizin için,
güzel bir örnek vardır. Hani onlar kavimlerine:
"Biz sizden ve Allah'ı bırakıp taptıklarınızdan uzağız.
Sizi tanımıyoruz.
Siz bir tek Allah'a inanıncaya kadar,
sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık
ve
nefret oluşturdunuz" demişlerdi.

Yalnız İbrahim'in babasına:
"Senin için mutlaka bağışlama dileyeceğim.
Fakat Allah'tan sana gelecek herhangi bir şeyi önlemeye
gücüm yetmez" sözü başka!
Onlar şöyle dediler: "Ey Rabbimiz!
Ancak Sana dayandık, içtenlikle yalnız Sana yöneldik.
Dönüş de ancak Sanadır/Senin huzurunadır."

5. "Ey Rabbimiz!
Bizi, inkâr edenlerin zulmüne uğratma! Bizi bağışla!
Ey Rabbimiz! Şüphesiz Sen mutlak güç sahibisin,
doğru hüküm/karar verensin."

6. Andolsun, onlarda *(İbrahim ve beraberindekilerde)* sizin için,
Allah'ı
ve ahiret gününü arzu edenler için güzel bir örnek vardır.
Kim yüz çevirirse bilsin ki,
Allah her bakımdan sınırsız zengindir, övülmeye lâyıktır.

BÖLÜM 2

7. OLA Kİ Allah sizinle,
düşman olduğunuz kimseler arasına bir sevgi koyar.
Allah hakkıyla gücü yetendir.
Allah çok bağışlayandır, çok merhametlidir.

8. Allah iman ettiğiniz için sizinle savaşmamış,
sizi yurtlarınızdan da çıkarmamış kimselere iyilik etmekten,
onlara adil davranmaktan men etmez.
Şüphesiz Allah adil davrananları sever.

9. Allah iman ettiğiniz için sizinle savaşan,
sizi yurtlarınızdan çıkaran ve çıkarılmanız için destek verenleri
dost/veli edinmekten men eder.
Kim onları veli/dost edinirse,
işte onlar zalimlerin ta kendileridir.

10. EY İMAN EDENLER!
Mümin kadınlar muhacir *(hicret etmiş)* olarak size geldiklerinde,
onları*(n gerçeklerini açığa çıkarmak için)* imtihan edin.

Allah onların imanlarını daha iyi bilir.
Eğer siz *(imtihan neticesinde),*
onların inanmış kadınlar olduklarını anlarsanız,
onları kâfirlere geri göndermeyin.
Çünkü müslüman hanımlar kâfirlere helâl değillerdir.
Kâfir*(erkek)*ler de müslüman hanımlara helâl olmazlar.
Mehir olarak harcadıklarını onlara *(kocalarına geri)* verin.
(Kadınlar aldıkları mehri geri vererek,
boşanma haklarını kullanabilirler).
Mehirlerini verdiğiniz takdirde,
bu kadınlarla evlenmenizde size bir günah yoktur.
Müşrik kadınlarınızın nikahlarına tutunmayın.
Onlara harcadığınız mehri isteyin.
Kâfirler de istesinler.
Bu Allah'ın hükmüdür.
O aranızda hüküm veriyor.
Allah bilen ve doğru hüküm/karar verendir.

11. Eşlerinizden kâfirlere kaçmış olanlar olabilir.
Saldırgan kâfirlerle savaşmak zorunda kalır,
yener ve ganimet alırsanız,
onlardan (kâfirlerden) eşleri sizin tarafa kaçmış olanlar için,
mehirlerini kocalarına iade edin.
(Bizim eşlerimiz de sizin tarafa kaçmıştı, diye mazeret öne sürmeyin)
ve
inandığınız Allah'a karşı gelmekten sakının.

12. EY PEYGAMBER! Mümin kadınlar;
Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak,
hırsızlık yapmamak,
zina etmemek,
çocuklarını öldürmemek,
elleriyle ayakları arasında bir iftira uydurup getirmemek,
hiçbir iyi işte sana karşı gelmemek konusunda
sana biat etmek *(vatandaş olmak)* üzere geldikleri zaman,
biatlarını *(vatandaşlıklarını)* kabul et ve
onlar için Allah'tan bağışlanma dile.
Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

13. EY İMAN EDENLER! Kendilerine Allah'ın azap edeceği,
kabirlerdeki kâfirlerin ümit kestikleri gibi,
tamamen ahiretten ümitlerini kesmiş bir toplumu,
veli/dost edinmeyin.

NİSA SURESİ

İniş Sırası: 92 • Mushaf Sırası: 4 • Medeni Sure • 176 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. EY İNSANLAR!
Sizi bir tek nefisten/döllenmiş yumurtadan/hücreden yaratan
ve
eşini de ondan *(aynı döllenmiş yumurtadan/hücreden)* yaratan,
ikisinden de *(yeryüzünün her tarafına yayarak aile oluşturan);*
çok sayıda erkek**[*]**
ve
kadın**[*]** yaratarak yayan Rabbinize karşı gelmekten sakının!
Kendisi adına birbirinizden dilekte bulunduğunuz,
Allah'a karşı gelmekten ve
akrabalık**[*]** bağlarını koparmaktan sakının.
Şüphesiz Allah üzerinizde bir gözetleyicidir.

2. YETİMLERE mallarını verin.
Temizi pis olanla *(helali haramla)* değişmeyin.
Onların mallarını kendi mallarınıza katıp yemeyin.
Çünkü bu, büyük bir günahtır.

---

[*] Bu ayet; ilk İnsanın, Eşinin ve Soyunun 'ilk yaratılışından' bahseder. Bugün; kardeş olduklarını bilenlerin evlenmesi, tüm dünya ülkelerinde ve dinlerinde yasaktır (haramdır), suçtur. Dolayısıyla, insanlık tarihinin başlangıcında bu tür evliliklerin yapılmış olması görüşüne katılamıyoruz.

İlk İnsan ve Eşi bu dünyada bir yetişkin olarak yaratılmıştır. Dünya cennetine/bahçesine yani zahmetsizce yaşayacakları cennete yerleştirilmişlerdir. Ve sonra bir günah sebebiyle zahmetli/zor bir geçim olan dünya hayatı ile yüzyüze kalmışlardır. Çoğalma meselesine gelince: Mesela Allah; ilk yaratılanları tek bir ümmet/topluluk olarak, ayrı ayrı çok sayıda/binlerce yetişkin erkek ile; yine çok sayıda/binlerce ayrı ayrı yetişkin kadın olarak yaratmış olabilir ve bunların her biri evlendikten sonra farklı birer aile olmuş olabilirler. Dolayısıyla; farklı olan bu ailelerden meydana gelen çocuklardan birinin diğeriyle evlilik yapmış olması muhtemeldir ve gayet doğaldır.

Akla, mantığa ve kalbe temiz gelen görüş budur, diye düşünüyoruz.

Yine de en doğrusunu Allah bilir.

3. EĞER yetim kızların,
(size emânet edilen malları üzerindeki) haklarını,
gözetemeyeceğinizden endişe ederseniz,
(yetim kızlarla değil),
size helâl olup hoşunuza giden *(başka)* kadınlarla;
iki,
üç
veya
dört evlilik yapabilirsiniz.
Eğer adaletli davranamayacağınızdan korkarsanız;
o takdirde bir tanesini nikâhınız altına alın
veya
size sığınmış yabancı kadınlardan birini nikâhlayın.
Bu, adaletten ayrılmamanız için daha uygundur.
4. Kadınlara mehirlerini *(evlilik hediyelerini),*
gönül hoşluğuyla verin.
Eğer kendi istekleriyle o mehrin bir kısmını, size bağışlarlarsa,
onu da güzelce harcayabilirsiniz.

5. ALLAH'ın sizin için geçim kaynağı yaptığı mallarınızı,
aklı ermezlere *(savurgan/sefihlere)* vermeyin.
O mallarla onları besleyin,
giydirin
ve
onlara güzel söz söyleyin.

6. YETİMLERİ deneyin.
Evlenme çağına *(büluğa)* erdiklerinde,
eğer reşit olduklarını/aklen olgunlaştıklarını görürseniz,
mallarını kendilerine verin.
Büyüyecekler *(ve mallarını geri alacaklar)* diye,
israf *(aşırılık)* ederek
ve
aceleye getirerek mallarını yemeyin.
(Velilerden) kim zengin ise,
(yetim malından yemeğe) tenezzül etmesin.

Kim de fakir ise,
örfe uygun bir biçimde *(hizmetinin karşılığı kadar)* yesin.
Mallarını kendilerine geri verdiğiniz zaman da
yanlarında şahit bulundurun.
Hesap görücü olarak Allah yeter.

7. ANA, baba ve akrabaların *(miras olarak)* bıraktıklarından,
erkeklere bir pay vardır.
Ana, baba ve akrabaların bıraktıklarından,
kadınlara da bir pay vardır.
Allah bırakılanın azından da çoğundan da
bunları farz kılınmış birer hisse olarak belirlemiştir.

8. Miras taksiminde *(kendilerine pay düşmeyen)* akrabalar, yetimler
ve
fakirler hazır bulunurlarsa onlara da maldan bir şeyler verin
ve onlara *(gönüllerini alacak)* güzel sözler söyleyin.

9. Kendileri geriye zayıf çocuklar bıraktıkları takdirde,
onlar hakkında endişeye kapılanlar,
(yetimler hakkında da) ürperip korksunlar.
Allah'a karşı gelmekten sakınsınlar
ve
doğru söz söylesinler.

10. Yetimlerin mallarını haksız yere yiyenler,
ancak ve ancak karınlarını doldurasıya ateş yemiş olurlar
ve
zaten onlar çılgın bir ateşe *(cehenneme)* gireceklerdir.

BÖLÜM 2

11. ALLAH size çocuklarınız*(ın alacağı miras)* hakkında,
erkeğe iki dişinin payı kadarını tavsiye eder.
(Çocuklar sadece) ikiden fazla kız iseler,
(ölenin geriye) bıraktığının üçte ikisi onlarındır.
Eğer kız bir ise *(mirasın)* yarısı onundur.
Ölenin çocuğu varsa geriye bıraktığı maldan,
ana babasından her birinin altıda bir hissesi vardır.

Eğer çocuğu yok da *(yalnız)* ana babası ona varis oluyorsa,
anasına üçte bir düşer.

EĞER kardeşleri varsa, anasının hissesi altıda birdir.
(Bu paylaştırma, ölenin) yapacağı vasiyetten
ya da borcundan sonradır.
Babalarınız ve oğullarınızdan,
hangisinin size daha faydalı olduğunu bilemezsiniz.
Bunlar, Allah tarafından farz kılınmıştır.
Şüphesiz Allah; bilen ve doğru hüküm/karar verendir.

12. EĞER çocukları yoksa,
hanımlarınızın geriye bıraktıklarının yarısı sizindir.
Eğer çocukları varsa, bıraktıklarının dörtte biri sizindir.
(Bu paylaştırma, ölen hanımlarınızın) yaptıkları vasiyetlerin
yerine getirilmesi yahut borçlarının ödenmesinden sonradır.
Eğer sizin çocuğunuz yoksa bıraktığınızın dörtte biri onlarındır.
Eğer çocuğunuz varsa bıraktığınızın sekizde biri onlarındır.
(Yine bu paylaştırma) yaptığınız vasiyetin yerine getirilmesinden
yahut borçlarınızın ödenmesinden sonradır.

EĞER kendisine varis olunan bir erkek veya bir kadının evladı
ve babası olmaz ve bir erkek
veya bir kız kardeşi bulunursa ona altıda bir düşer.
Eğer *(kardeşler)* birden fazla olurlarsa üçte birde ortaktırlar.
(Bu paylaştırma varislere) zarar vermeksizin,
yapılan vasiyetin yerine getirilmesinden,
yahut borcun ödenmesinden sonra yapılır.
(Bütün bunlar) Allah'ın emridir.
Allah hakkıyla bilendir halimdir.

13. İŞTE BU Allah'ın koyduğu sınırlardır.
Kim Allah'a ve Peygamberine itaat ederse,
Allah onu içinden ırmaklar akan,
içinde sonsuz kalacakları cennetlere koyar.
İşte bu büyük başarıdır.

14. Kim de Allah'a ve Peygamberine isyan eder
ve
O'nun koyduğu sınırları aşarsa,
Allah onu ebedi kalacağı cehennem ateşine atar.
Onun için alçaltıcı bir azap vardır.

BÖLÜM 3

15. KADINLARINIZDAN fuhuş yapanlara karşı
içinizden dört şahit getirin.
Eğer onlar şahitlik ederlerse, o kadınları ölüm alıp götürünceye
veya Allah onlar hakkında bir yol açıncaya kadar
kendilerini evlerde *(ev hapsinde)* tutun.
16. Sizlerden fuhuş yapanların,
her ikisini de azarlayıp dışlayın/kınayın.
Eğer onlar, tövbe edip ıslah olurlarsa/durumlarını düzeltirlerse,
onları azarlayıp kınamaktan/dışlamaktan vazgeçin.
Çünkü Allah tövbeleri çok kabul edendir,
çok merhamet edendir.
17. Allah katında tövbe; ancak bilmeyerek günah işleyip,
sonra tövbe edenlerin tövbesidir.
İşte Allah bunların tövbelerini kabul buyurur.
Allah bilen ve doğru hüküm/karar verendir.
18. Yoksa tövbe kötülükleri yapıp yapıp da,
kendisine ölüm gelip çatınca;
"İşte ben şimdi tövbe ettim" diyen kimseler ile,
kâfir olarak ölenlerinki değildir.
Bunlar için ahirette çok acıklı bir azap hazırlamışızdır.

19. EY İMAN EDENLER!
Kadınlara zorla mirasçı olmanız size helal değildir.
(Ayrıca boşanmayı gerektiren)
açık bir hayasızlık yapmış olmaları dışında,
kendilerine verdiklerinizin bir kısmını
onlardan geri almak için onları sıkıştırmayın.
Onlarla iyi geçinin.

Eğer onlardan hoşlanmadıysanız,
olabilir ki, siz bir şeyden hoşlanmazsınız da,
Allah *(sizin için)* onda pek çok hayır yaratmış olur.
20. Eğer bir eşin yerine başka bir eş almak isterseniz,
öbürüne yüklerle mal vermiş olsanız dahi,
ondan hiçbir şeyi geri almayın.
İftira ederek
ve
açık günaha girerek mi verdiğinizi geri alacaksınız?
21. Hem siz eşlerinizle birleşmiş
ve onlar da sizden sağlam bir söz almış iken,
onu nasıl *(geri)* alırsınız?

22. GEÇMİŞTE olanlar hariç,
artık babalarınızın evlendiği kadınlarla evlenmeyin.
Çünkü bu bir hayasızlık, öfke ve nefret gerektiren bir iştir.
Bu, ne kötü bir yoldur.

BÖLÜM 4

23. SİZE şunlarla evlenmek haram kılındı: Analarınız,
kızlarınız,
kız kardeşleriniz,
halalarınız,
teyzeleriniz,
erkek kardeş kızları,
kız kardeş kızları,
sizi emziren sütanneleriniz,
süt kız kardeşleriniz,
hanımlarınızın anneleri,
kendileriyle zifafa girdiğiniz hanımlarınızdan olup
evlerinizde bulunan üvey kızlarınız,
-eğer anneleri ile zifafa girmemişseniz
onlarla evlenmenizde size bir günah yoktur-
öz oğullarınızın hanımları,
iki kız kardeşi *(nikah altında)* bir araya getirmeniz...

Ancak geçenler *(önceden yapılan bu tür evlilikler)* başka!
Şüphesiz Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.
24. *(Savaş esiri olarak kocaları ölmüş veya boşanmış olanlardan)*
himâyenize verilenler hariç,
evli kadınlar *(da size)* haram kılındı.
(Bunlar) üzerinize Allah'ın emri olarak yazılmıştır.
Bunların dışında kalanlar ise iffetli yaşamak
ve zina etmemek şartıyla;
mallarınızla *(evlilik hediyelerini vermeniz şartıyla)* istemeniz,
size helâl *(serbest)* kılındı.
Onlardan *(nikahlanıp)* faydalanmanıza karşılık,
sabit bir hak olarak kendilerine evlilik hediyelerini verin.
Evlilik hediyeleri belirlendikten sonra,
onunla ilgili olarak uzlaştığınız şeyler konusunda,
size günah yoktur.
Şüphesiz ki Allah; bilen ve doğru hüküm/karar verendir.
25. Sizden kimin;
hür mümin kadınlarla evlenmeye gücü yetmezse,
kendilerine sığınan mümin cariye*(esir)*lerden *(nikâhına)* alsın.
Allah sizin imanınızı daha iyi bilir.
Hepiniz birbirinizdensiniz.
Öyle ise iffetli yaşamaları, zina etmemeleri
ve gizli dost tutmamaları şartıyla,
himayelerinde olanların izniyle onlarla evlenin,
evlilik hediyelerini de güzelce verin.
Evlendikten sonra bir fuhuş yaparlarsa,
onlara hür kadınların cezasının yarısı uygulanır.
Bu içinizden günaha düşmekten korkanlar içindir.
Sabretmeniz ise sizin için daha hayırlıdır.
Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

BÖLÜM 5

26. ALLAH size *(hükümlerini)* açıklamak,
size sizden öncekilerin yollarını göstermek
ve tövbelerinizi kabul etmek istiyor.
Allah bilen ve doğru hüküm/karar verendir.

27. Allah sizin tövbenizi kabul etmek istiyor.
Şehvetlerine uyanlar ise,
sizin büyük bir sapıklığa düşmenizi istiyorlar.
28. Allah sizden *(yüklerinizi)* hafifletmek istiyor.
Çünkü insan zayıf yaratılmıştır.

29. EY İMAN EDENLER!
Mallarınızı aranızda batıl yollarla yemeyin.
Ancak karşılıklı rıza ile yapılan ticaretle olursa başka!
Kendinizi helâk etmeyin.
Şüphesiz Allah size karşı çok merhametlidir.
30. Kim haddi aşarak ve zulmederek bunu yaparsa,
onu cehennem ateşine atacağız.
Bu Allah'a pek kolaydır.
31. Eğer;
size yasaklanan(günah)ların büyüklerinden kaçınırsanız,
sizin küçük günahlarınızı örteriz ve sizi güzel bir yere koyarız.
32. Allah'ın kiminizi kiminizden,
(kabiliyetçe) farklı kıldığı şeyleri arzu edip durmayın.
Erkeklere kazandıklarından bir pay vardır.
Kadınlara da kazandıklarından bir pay vardır.
Allah'tan O'nun lütfunu isteyin.
Şüphesiz Allah herşeyi hakkıyla bilendir.
33. *(Erkek ve kadından)* her biri için ana-babanın
ve akrabanın bıraktıklarından *(pay alan)* varisler kıldık.
Yeminlerinizin bağladığı *(ahitleştiğiniz)* kimselere de
kendi hisselerini verin.
Şüphesiz Allah herşeye şahittir.

BÖLÜM 6

34. ERKEKLER eşlerini koruyup kollasınlar.
Çünkü Allah,
insanların kimini kiminden *(kabiliyetçe)* farklı kılmıştır.
Erkekler kendi mallarından harcasınlar.
İyi eşler *(Allah'a)* itaatkâr olanlardır.

Allah'ın onları korunaklı yaratması gibi,
onlar da gaybı/gizliyi/iffetlerini korusunlar.
Serkeşliğe/çirkefliğe/fuhşa eğilim sözkonusu olursa;
eşlerinizi yataklarında yalnız bırakın
ve *(işin akibetinden korkutarak)*
suç ortaklarınca şiddete maruz kalabileceklerini hatırlatın!
Eğer serkeşlik yapmaktan vazgeçerlerse,
artık onların aleyhine başka bir yol aramayın.
Şüphesiz Allah çok yücedir, çok büyüktür.

35. Eğer karı-kocanın arasının açılmasından endişe ederseniz,
erkeğin ailesinden bir hakem,
kadının ailesinden bir hakem gönderin.
İki taraf düzeltmek isterlerse,
Allah da onların uzlaşmasına izin verir.
Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdardır.

36. ALLAH'a kul olun ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın.
Ana babaya,
akrabaya,
yetimlere,
yoksullara,
yakın komşuya, uzak komşuya,
yanınızdaki arkadaşa,
yolcuya, elinizin altındakilere iyilik edin.
Şüphesiz Allah kibirlenen ve övünen kimseleri sevmez.

37. Bunlar *(kibirlenen ve övünenler)* cimrilik eden,
insanlara da cimriliği emreden
ve Allah'ın lütfundan kendilerine verdiği nimeti
gizleyen kimselerdir.
Biz de o nankörlere alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır.

38. Bunlar mallarını insanlara gösteriş için harcayan,
Allah'a ve ahiret gününe de inanmayan kimselerdir.
Şeytan kimin arkadaşı olursa o ne kötü arkadaştır.

39. Bunlar Allah'a ve ahiret gününe iman etselerdi
ve Allah'ın yarattığı rızıktan *(gösterişsiz olarak)* harcasalardı,
kendilerine ne zarar gelirdi?
Allah onları en iyi bilendir.

40. Şüphesiz Allah *(hiç kimseye)* zerre kadar zulmetmez.
(Yapılan) çok küçük bir iyilik de olsa,
onun sevabını kat kat arttırır
ve kendi katından büyük bir ödül verir.
41. Her ümmetten bir şahit getirdiğimiz
ve
seni de onların üzerine bir şahit yaptığımız zaman,
bakalım onların hali nice olacak!..
42. O kıyamet günü, Allah'ı inkâr edip Peygamber'e isyan edenler,
yer yarılıp içine girmiş olmayı isterler
ve
Allah'tan hiçbir söz gizleyemezler.

BÖLÜM 7

43. EY İMAN EDENLER!
Sarhoş olduğunuzda ne söylediğinizi bildikten sonra;
bir de,
-yolcu olmanız durumu müstesna-
cünüp olduğunuzda yıkandıktan sonra namazı kılın.
Eğer hasta olur
veya yolculukta bulunursanız
veyahut
biriniz abdest bozmaktan gelince
ya da
eşlerinizle birlikte olup, su da bulamazsanız,
o zaman temiz bir toprağa yönelip,
(niyet ederek onunla) yüzlerinizi ve ellerinizi meshedin.
Şüphesiz Allah; çok affedicidir, çok bağışlayıcıdır.

44. KENDİLERİNE Kitap'tan bir nasip verilmiş olanları
görmüyor musun?
Onlar sapıklığı satın alıyorlar ve
sizin de yoldan sapmanızı istiyorlar.
45. Allah size düşmanlık yapanları çok daha iyi bilir.
Allah dost olarak yeter. Allah yardımcı olarak da yeter.

46. *(Kur'an nazil olurken)* Yahudiyim diyenlerden öyleleri var ki;
(kelimeleri yerlerinden kaydırıp) tahrif ederek,
onları anlamlarından uzaklaştırırlar.
Dillerini eğip bükerek ve fanatiklik yaparak;
"İşittik, karşı geldik",
"İşit, işitmez olası!"
"Ra'ina" derler. Halbuki onlar;
"İşittik ve itaat ettik; dinle ve bize bak" deselerdi,
bu kendileri için daha hayırlı olurdu.
Fakat Allah; gerçeği anlayıp gizlemeleri yüzünden,
kendilerini lânetlemiştir *(azarlamıştır).*
Gerçekleri gizlemeleri yüzünden birçokları iman etmiyorlar.

47. EY KENDİLERİNE kitap verilenler!
Birtakım yüzleri silip de tersine çevirmeden
yahut
cumartesi halkını lânetlediğimiz gibi,
onları da lânetlemeden;
yanınızda bulunan kitabı tasdik edici olarak indirdiğimize,
(bu Kitaba) iman edin.
Allah'ın emri mutlaka yerine gelecektir.

48. ŞÜPHESİZ Allah,
kendisine ortak/şirk koşulmasını asla bağışlamaz.
Bunun dışında kalan*(günah)*ları ise,
dilediği *(bağışlanmayı hak eden)* kimseler için bağışlar.
Allah'a şirk koşan kimse,
şüphesiz büyük bir günah işleyerek iftira etmiş olur.

49. KENDİLERİNİ temize çıkaranları görmedin mi?
Hayır Allah dilediğini *(suçsuz kimseyi)* temize çıkarır
ve
kendilerine zerre kadar zulmedilmez.
50. Bak, Allah'a karşı nasıl yalan uyduruyorlar.
Apaçık bir günah olarak bu yeter.

BÖLÜM 8

51. KENDİLERİNE Kitap'tan bir nasip verilmiş olanları
görmüyor musun?
Onlar "cibt"e *(batıl olan herşeye)*
ve
"tağut"a *(din adamlarına)* inanıyorlar.
İnkâr edenler için de;
"Bunlar iman edenlerden daha doğru yoldadır" diyorlar.
52. Onlar Allah'ın lânet ettiği *(azarladığı)* kimselerdir.
Allah kime lânet ederse artık ona asla bir yardımcı bulamazsın.
53. Yoksa onların hükümranlıkta bir payı mı var?
Öyle olsa insanlara bir çekirdek bile vermezler.
54. Yoksa,Allah'ın lütfundan verdiği kimseleri mi kıskanıyorlar?
Şüphesiz Biz, İbrahim ailesine de Kitap ve Hikmet vermişizdir.
Onlara büyük bir hükümranlık da vermiştik.
55. Böylece onlardan kimi ona iman etti, kimi de sırt çevirdi.
(O iman etmeyenlere) çılgın ateş olarak cehennem yeter.

56. ŞÜPHESİZ ayetlerimizi inkâr edenleri Biz ateşe atacağız.
Derileri yanıp döküldükçe,
azabı tatmaları için onların derilerini yenileyeceğiz.
Şüphesiz Allah;
mutlak güç sahibidir, doğru hüküm/karar verendir.
57. İman edip faydalı bir işi en iyi şekilde yapanları ise,
içinden ırmaklar akan,
içlerinde ebedi kalacakları cennetlere koyacağız.
Onlara orada tertemiz eşler vardır.
Onları, koyu gölgeler altında bulunduracağız.

58. ALLAH size, görevleri mutlaka ehline *(uzmanına)* vermenizi
ve
insanlar arasında hükmettiğiniz zaman, adaletle hükmetmenizi
emrediyor.
Doğrusu Allah bununla size ne güzel öğüt veriyor!
Şüphesiz ki Allah; hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.

59. Ey iman edenler!
Allah'a itaat edin, Peygamber'e itaat edin
ve sizden olan Ulu'l-Emr'e *(ortak işlerinizi yapan yöneticiye, kamu hizmetlerini yürüten kişiye)* de, yaptığı işlerde destek verin!
Herhangi bir hususta anlaşmazlığa düştüğünüz takdirde,
Allah'a
ve
ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız;
onu *(anlaşmazlığa düştüğünüz hususu)*
Allah *(ayetlerinde çözüm arayın)*
ve(ya)
Rasûlüne *(hakeme/hakime)* arz edin/götürün.
Bu daha iyidir,
sonuç bakımından da daha güzeldir.

BÖLÜM 9

60. (EY MUHAMMED!) Sana indirilen Kur'an'a ve
senden önce indirilene inandıklarını iddia edenleri
görmüyor musun?
Tağut'u *(din adamlarını)* tanımamaları gerektiği halde,
onun *(din adamlarının)* önünde, muhakeme olmak istiyorlar.
Şeytan da onları derin bir sapıklığa düşürmek istiyor.
61. Münafıklara; "Allah'ın indirdiğine (Kur'an'a)
ve
Peygambere gelin" dendiği zaman,
onların senden büsbütün uzaklaştıklarını görürsün.
62. Kendi işledikleri yüzünden başlarına bir musibet geldiği,
sonra da; "Biz iyilik etmek ve
uzlaştırmaktan başka bir şey istememiştik" diye
Allah'a yemin ederek sana geldikleri zaman halleri nasıl olur?
63. Onlar Allah'ın kalplerindekini bildiği kimselerdir.
Öyleyse onlara aldırma.
Onlara öğüt ver ve onlara kendileri hakkında etkili ve
güzel söz söyle.
64. Biz her peygamberi sırf,
Allah'ın izni ile itaat edilmek üzere gönderdik.

Eğer onlar kendilerine zulmettikleri zaman sana gelseler de;
Allah'tan günahlarının bağışlanmasını dileseler
ve
Peygamber de onlara bağışlama dileseydi,
elbette Allah'ı tövbeleri çok kabul edici ve
çok merhametli bulacaklardı.

65. Hayır! Rabbine andolsun ki onlar,
aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp,
sonra da verdiğin hükme, içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın,
tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe, iman etmiş olmazlar.

66. Eğer Biz onlara; "Hayatlarınızı feda edin
veya yurtlarınızdan çıkın" diye yazıp bildirmiş olsaydık,
içlerinden birçoğu bunu yapmazlardı.
Eğer kendilerine verilen öğütleri tutsalardı,
elbette haklarında hem daha hayırlı,
hem de *(imanlarını)* daha çok pekiştirici olurdu.

67. O zaman kendilerine,
elbette katımızdan büyük bir ödül verirdik.

68. Onları elbette doğru yola iletirdik.

69. KİM Allah'a ve Peygambere itaat ederse,
işte onlar, Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberlerle,
sıddıklarla *(dünyada iken doğrulayan/tasdik edenlerle)*,
şehitlerle *(dünyada iken şahitlik ederek ölenlerle)*
ve iyi kimselerle birliktedirler. Bunlar ne güzel arkadaştır.

70. Bu lütuf Allah'tandır. Hakkıyla bilen olarak Allah yeter.

BÖLÜM 10

71. EY İMAN EDENLER!
(Size savaş açan düşmana karşı) tedbirinizi alıp,
küçük birlikler halinde, yahut topluca savaşa gidin.

72. Şüphesiz aranızda öyle kimseler var ki,
(onların her biri savaşa gitme konusunda)
hakikaten pek ağır davranır. Eğer başınıza bir musibet gelirse;
"Allah bana lütfetti de onlarla beraber bulunmadım" der.

73. Eğer Allah'tan size bir lütuf *(zafer)* erişse, bu sefer de;
sizinle kendisi arasında hiç tanışıklık yokmuş gibi şöyle der:
"Ne olurdu ben de onlarla beraber olsaydım da,
büyük bir başarıya *(ganimete)* ulaşsaydım."

74. O HALDE, dünya hayatını ahiret hayatı karşılığında satanlar,
Allah'ın izin verdiği durumlarda *(saldırganlarla)* savaşsınlar.
Kim Allah'ın izin verdiği durumlarda,
(saldırganlara karşı) savaşır da öldürülür veya galip gelirse,
Biz ona büyük bir ödül vereceğiz.
75. Size ne oluyor da Allah izin verdiği halde ve;
"Ey Rabbimiz!
Bizleri halkı zalim olan şu memleketten çıkar,
katından bize bir dost ver,
bize katından bir yardımcı ver" diye yalvarıp duran;
'zayıf ve zavallı erkekler',
'kadınlar ve çocuklar için' savaşa çıkmıyorsunuz?
76. İman edenler, Allah'ın izin verdiği durumlarda
(saldırganlara karşı) savaşırlar.
Kâfirler *(gerçekleri bildiği halde gizleyenler)* de
tağut *(din adamları)* uğrunda savaşırlar.
O halde, siz şeytanın dostlarına karşı savaşın.
Şüphesiz şeytanın hilesi/tuzağı/plânı çok zayıftır.

BÖLÜM 11

77. DAHA önce kendilerine; "*(Savaşmaktan)* ellerinizi çekin,
namazı kılın, zekatı verin" denilenleri görmedin mi?
Üzerlerine savaş izni yazılınca, hemen içlerinden bir kısmı;
insanlardan Allah'tan korkar gibi hatta daha çok korkarlar
ve: "Ey Rabbimiz!
Niçin bize savaş iznini yazdın *(elçi ile tebliğ ettin?)*
Bizi yakın bir zamana kadar erteleseydin ya!" derler.
De ki: "Dünya geçimliği azdır.
Ahiret, Allah'a karşı gelmekten sakınan kimse için
daha hayırlıdır. Size zerre kadar haksızlık edilmez."

78. Nerede olursanız olun;
sağlam
ve
tahkim edilmiş kaleler içinde bulunsanız bile,
ölüm size ulaşacaktır.

ONLARA bir iyilik gelirse;
“Bu Allah’tandır” derler.
Onlara bir kötülük gelirse;
“Bu senin yüzündendir” derler.
(Ey Muhammed!)
De ki: “Bütün hareketler/eylemler;
insanların niyet etmesinden sonra, Allah’ın iznine bağlıdır.”
Bu topluma ne oluyor ki,
neredeyse hiçbir sözü anlamak istemiyorlar!
79. Sana ne iyilik gelirse Allah’tandır.
Sana ne kötülük gelirse kendindendir.
(Ey Muhammed!)
Seni insanlara bir peygamber olarak gönderdik.
Şahit olarak Allah yeter.
80. Kim peygambere itaat ederse Allah’a itaat etmiş olur.
Kim yüz çevirirse *(bilsin ki),* Biz seni onlara bekçi göndermedik.
81. Sana “baş üstüne” derler.
Fakat senin yanından çıktıklarında içlerinden birtakımı,
geceleyin;
(senin gündüz) söylediklerinin aksini kurarlar/plânlarlar.
Allah onların geceleyin plânladıklarını/kurduklarını *(bilip ve Melekler ile de tespit edip)* yazdırmaktadır.
Sen onlara aldırma. Allah’a yönel. Vekil olarak Allah yeter.
82. Hâlâ Kur’an’ı düşünüp anlamaya çalışmıyorlar mı?
Eğer o, Allah’tan başkası tarafından *(indirilmiş)* olsaydı,
mutlaka onda birçok çelişki bulurlardı.

83. KENDİLERİNE güvenlik
veya
korku ile ilgili bir haber geldiğinde onu yayarlar.

Halbuki onu peygambere
veya
içlerinden işin *(güvenlik)* uzmanı kimselere götürselerdi;
bu kimseler,
işin iç yüzünü araştırıp ondan hüküm çıkarabilirlerdi.
Allah'ın size lütfu
ve
merhameti olmasaydı, bir kısmınız hariç şeytana uyardınız.

84. (EY MUHAMMED!) Artık saldırganlara karşı savaş!
Sen ancak kendinden sorumlusun!
Müminleri de *(saldırganlara karşı)* savaşa teşvik et.
Umulur ki Allah saldırgan kâfirlerin gücünü kırar.
Allah'ın gücü daha üstündür, cezası daha şiddetlidir.
85. Kim güzel bir *(işte)* aracılık ederse,
ona o işin sevabından bir pay vardır.
Kim de kötü bir *(işte)* aracılık ederse,
ona da o kötülükten bir pay vardır. Allah'ın herşeye gücü yeter.

86. SİZE bir selam verildiği zaman ondan daha güzeliyle
veya
aynı selâmla karşılık verin.
Şüphesiz Allah herşeyin hesabını gereği gibi yapandır.
87. Allah kendisinden başka hiçbir ilah olmayandır.
Andolsun,
sizi kıyamet gününde mutlaka bir araya toplayacaktır.
Bunda asla şüphe yoktur.
Kimdir sözü Allah'ınkinden daha doğru olan?

BÖLÜM 12

88. SİZE ne oluyor da, münafıklar hakkında iki gruba ayrıldınız?
Allah onları yaptıkları işlerden dolayı baş aşağı ederek,
eski konumlarına döndürmüştür.
Allah'ın, kendi sapıklığında bıraktığı bir kimseyi,
zorla yola getirmek mi istiyorsunuz?

Allah kimi *(yanlış hayat tarzını seçenleri)* sapıklığında bırakırsa,
sen onun için çıkış yolu bulamazsın.
89. Arzu ettiler ki kendilerinin küfre saptıkları gibi
siz de sapasınız da beraber olasınız.
Bu sebeple onlar,
Allah yolunda hicret edinceye kadar içlerinden dost edinmeyin.
Eğer düşmanlığa yönelirlerse onları yakalayın
ve savaş hali içinde etkisiz hâle getirin.
Onlardan ne bir dost edinin, ne de bir yardımcı.
90. Ancak sizinle aralarında anlaşma olan
bir topluma sığınmış bulunanlar, yahut ne sizinle
ne de kendi kavimleriyle savaşmayı içlerine sindiremeyip
(tarafsız olarak) size gelenler başka!
Eğer Allah dileseydi,
onları size musallat kılardı da sizinle savaşırlardı.
Eğer onlar sizden uzak durur,
sizinle savaşmayıp size barış teklif ederlerse;
Allah onlara saldırmak için size bir yol *(yetki)* vermemiştir.
91. Diğer birtakım kimselerin de hem sizden emin olmak,
hem de
kavimlerinden emin olmak istediklerini söyleyenleri göreceksin.
Bunlar küfre *(entrikaya)* davet edildiklerinde
ona hemen dalıyorlar.
Eğer bunlar sizden uzak durmazlar,
sizinle barış içinde yaşamak istemezler,
ellerini savaştan çekmezlerse onları yakalayın
ve onları savaş içinde nerede bulursanız etkisiz hale getirin.
İşte bunlara karşı size apaçık bir yetki verdik.

BÖLÜM 13

92. BİR MÜMİN bir mümini *(kasten)* öldüremez!
Ancak istemeden/yanlışlıkla olması başka!
Kim bir mümini yanlışlıkla öldürürse,
mümin bir köleyi/esiri azat etmesi ve
bağışlamadıkları sürece, ailesine diyet/bir bedel ödemesi
gerekir.

(Öldürülen kişi) bir mümin
ve
sizinle savaş halinde olan bir topluluğa mensup ise,
mümin bir köle/esir azat etmek gerekir.
Yok eğer sizinle kendileri arasında
antlaşma bulunan bir topluluktan ise
ailesine verilecek bir diyet/bedel
ve
mümin bir esir/köle azat etmek gerekir.
Bunlara imkan bulamayanın,
Allah tarafından tövbesinin kabulü için
iki ay art arda *(kesintisiz)* oruç tutması gerekir.
Allah bilen ve doğru hüküm/karar verendir.

93. Kim bir mümini kasten öldürürse,
onun cezası içinde ölümsüz sürekli kalacağı cehennemdir.
Allah ona gazap etmiş, lânet etmiş
ve
onun için büyük bir azap hazırlamıştır.

94. EY İMAN EDENLER!
Allah; saldırganları/teröristleri etkisiz kılmanız için,
savaşa izin verdiğinde;
sefere çıkmadan önce gerekli araştırmayı yapın.
Size selâm veren *(barış öneren)* kimseye,
dünya hayatının geçici menfaatine *(ganimete)* göz dikerek;
"Sen mümin değilsin" demeyin.
Allah katında pek çok ganimetler vardır.
Daha önce siz de öyle idiniz de Allah size lütufta bulundu.
Onun için iyice araştırın.
Çünkü Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

95. MÜMİNLERDEN özür sahibi olmaksızın oturanlar
ve
Allah'ın izin verdiği şekilde;
mallarıyla,
canlarıyla cihat edenler eşit olamazlar.

Allah ikisine de cenneti vadetmekle beraber,
mallarıyla ve canlarıyla mücadele edenleri,
oturanların derece itibariyle üzerine geçirmiştir.
Allah mücahitlere,
oturanların üstünde büyük bir ödül ihsan etmiştir.
96. Tarafından derece derece rütbeler, bir mağfiret
ve
rahmet vermiştir...
Öyle ya, Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

BÖLÜM 14

97. KENDİLERİNE zulmediyorlar iken,
meleklerin canlarını aldığı kimseler var ya,
melekler onlara şöyle derler:
“Ne durumdaydınız *(niçin hicret etmediniz?)*”
Onlar da:
“Biz yeryüzünde zayıf ve güçsüz kimselerdik” derler.
Melekler:
“Allah’ın arzı *(yeryüzü)* geniş değil miydi,
oraya *(başka bir yere)* hicret etseydiniz ya!” derler.
İşte bunların gidecekleri yer cehennemdir.
O ne kötü varış yeridir.
98. Ancak, gerçekten zayıf ve güçsüz olan, çaresiz kalan
ve
hicret etmeye yol bulamayan erkekler, kadınlar
ve çocuklar başkadır.
99. Umulur ki, Allah bu kimseleri affeder.
Çünkü Allah; çok affedicidir, çok bağışlayıcıdır.
100. Kim Allah yolunda hicret ederse,
yeryüzünde gidecek çok yer de bulur, genişlik de...
Kim Allah’a
ve
Peygamberine hicret etmek amacıyla,
evinden çıkar da sonra kendisine ölüm yetişirse,
şüphesiz onun ödülü Allah’a düşer.
Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

BÖLÜM 15

101. YERYÜZÜNDE sefere çıktığınız zaman
kâfirlerin size saldırmasından korkarsanız,
namazı kısaltmanızdan ötürü size bir günah yoktur.
Şüphesiz kâfirler size apaçık düşmandır.
102. (Ey Muhammed!)
Cephede sen de onların *(müminlerin)* arasında bulunup da
onlara namaz kıldırdığın zaman,
içlerinden bir kısmı seninle beraber namaza dursun.
Silahlarını da yanlarına alsınlar.
Bunlar *(bir rekat kılıp)* secdeye vardıklarında hemen,
arkanıza geçsinler *(cephedeki eski konumlarını alsınlar).*
Sonra o namaz kılmamış olan diğer kısım gelsin,
seninle beraber *(ikinci rekat'ı)* kılsınlar
ve
onlar da silahlarını yanlarına alarak,
ihtiyatlı bulunsunlar/tedbirlerini alsınlar.
İnkâr edenler arzu ederler ki, silahlarınızdan
ve
eşyanızdan/mühimmatınızdan gafil olsanız da
size ani bir baskın yapsalar.
Yağmurdan zahmet çekerseniz ya da hasta olursanız,
silahlarınızı bırakmanızda size bir beis/zorluk yoktur.
Bununla birlikte yine de ihtiyatlı olun *(tedbirinizi alın).*
Şüphesiz Allah inkârcılara alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.
103. Namazı kıldınız mı;
gerek ayakta,
gerek otururken
ve
gerekse yan yatarak hep Allah'ı anın/hatırlayın!
Güvene kavuştunuz mu, namazı gereği gibi/tam olarak kılın.
Çünkü namaz,
müminlere belirli vakitlere bağlı olarak farz kılınmıştır.
104. Düşman topluluğunu izlemekte gevşeklik göstermeyin.
Eğer siz acı duyuyorsanız,
kuşkusuz onlar da sizin acı duyduğunuz gibi acı duyuyorlar.

Üstelik siz Allah'tan,
onların ümit edemeyecekleri şeyleri umuyorsunuz.
Allah bilen ve doğru hüküm/karar verendir.

BÖLÜM 16

105. (EY MUHAMMED!)
Biz sana Kitab'ı (Kur'an'ı) hak olarak indirdik ki,
insanlar arasında, Allah'ın sana öğrettikleri ile hüküm veresin.
Sakın hainlerin savunucusu olma!
106. Allah'tan bağışlama dile.
Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.
107. Kendilerine hainlik edenleri savunma!
Zira Allah hiçbir haini, hiçbir günahkarı sevmez!
108. Bunlar,
insanlardan gizlenmeye çalışırlar da Allah'tan gizlenmezler.
Halbuki Allah geceleyin,
razı olmayacağı sözleri kurarlarken *(komplolar üretirken)*
onlardan haberdardır.
Allah onların yaptıklarını *(ilmiyle)* kuşatmıştır.
109. İşte siz öyle kimselersiniz,
dünya hayatında onları savundunuz.
Ya kıyamet günü onları Allah'a karşı kim savunacak,
yahut kim onlara vekil olacak?
110. Kim bir kötülük yapar,
yahut kendine zulmeder,
sonra da Allah'tan bağışlama dilerse,
Allah'ı çok bağışlayıcı
ve
çok merhamet edici bulur.
111. Kim bir günah kazanırsa,
onu ancak kendi aleyhine kazanmış olur.
Allah bilen ve doğru hüküm/karar verendir.
112. Kim bir hata yapar
veya
bir suç işler de sonra onu bir suçsuzun üzerine atarsa,
şüphesiz iftira etmiş, apaçık bir günah yüklenmiş olur.

BÖLÜM 17

113. (EY MUHAMMED!)
Eğer Allah'ın sana lütuf ve merhameti olmasaydı,
onlardan bir grup seni saptırmaya çalışırdı.
Halbuki onlar,
ancak kendilerini saptırırlar, sana hiçbir zarar veremezler.
Allah sana kitabı (Kur'an'ı) ve
Hikmet'i *(insanlara faydalı olan çözüm önerilerini)* indirmiş
ve sana bilmediğin şeyleri öğretmiştir.
Allah'ın sana lütfu çok büyüktür.

114. BİR sadaka vermeyi,yahut iyilik yapmayı,
yahut da insanların arasını düzeltmeyi emredenleri hariç,
onların aralarındaki gizli konuşmaların çoğunda
hiçbir hayır yoktur.
Kim bunları sırf Allah'ın rızasını kazanmak için yaparsa,
Biz ona büyük bir ödül vereceğiz.
115. Kim kendisine hidayet *(doğru yol),*
besbelli olduktan sonra peygambere karşı çıkar,
müminlerin yolundan başkasına uyarsa,
onu yöneldiği yolda bırakırız ve cehenneme atarız.
Orası ne kötü bir varış yeridir.

BÖLÜM 18

116. ŞÜPHESİZ ALLAH kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz.
Bunun dışındaki günahları,
dilediği kimseler için *(hak ettikleri ölçüde)* bağışlar.
Allah'a ortak koşan; kuşkusuz, derin bir sapıklığa düşmüştür.
117. Onlar Allah'ı bırakıp ancak put*(dikili taş)*lara tapıyorlar.
Halbuki *(aslında)* azgın bir şeytana tapmaktadırlar.
118. Allah o şeytana lânet etti ve o da; "Andolsun ki,
senin kullarından elbette belirli bir pay alacağım" dedi.
119. "Onları mutlaka saptıracağım,
mutlaka onları kuruntulara sokacağım

ve
onlara emredeceğim de
(putlara adak için) hayvanların kulaklarını yaracaklar.
Yine onlara emredeceğim de
(zihinlerine vesvese, çeşitli fikirler fısıldayacağım da)
Allah'ın yarattığını/yaratışını değiştirecekler."
Kim Allah'ı bırakıp da şeytanı dost/veli edinirse,
şüphesiz o apaçık bir hüsrana düşmüştür.
120. Şeytan onlara *(birçok)* vaatte bulunur
ve
onları kuruntulara sürükler.
Oysa şeytan, ancak aldatmak için onlara vaatte bulunuyor.
121. İşte onların barınağı cehennemdir.
Ondan bir kaçış yolu bulamazlar.
122. İman edip, faydalı bir işi en iyi şekilde *(dürüstçe)* yapanları da sonsuz olarak kalacakları,
içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyacağız.
Allah gerçek bir vaatte bulunmuştur.
Kimdir sözü Allah'ınkinden daha doğru olan?

123. İŞ, ne sizin kuruntunuza,
ne de kitap ehlinin kuruntusuna göredir.
Kim kötü bir iş yaparsa, onunla cezalandırılır.
O, kendisine Allah'tan başka ne bir dost,
ne de bir yardımcı bulabilir.
124. Mümin olarak erkek
veya
kadın her kim iyi işler yaparsa işte onlar cennete girerler
ve
zerre kadar haksızlığa uğratılmazlar.
125. Kimin dini; iyilik yaparak kendini Allah'a teslim eden
ve
hakka yönelen, İbrahim'in dinine tabi olan kimsenin dininden daha güzeldir? Allah İbrahim'i dost edindi.
126. Göklerdeki herşey, yerdeki herşey Allah'ındır.
Allah herşeyi kuşatıcıdır.

BÖLÜM 19

127. KADINLAR hakkında senden fetva istiyorlar.
De ki:
"Onlar hakkında size fetvayı Allah veriyor."
Kitapta, kendilerine *(verilmesi)* farz kılınan*(miras)*ı vermediğiniz
ve
evlenmek istediğiniz yetim kızlara
ve
yetimlere adil davranmanıza dair,
size okunmakta olan ayetler de bunu açıklıyor.
Ne hayır yaparsanız, şüphesiz Allah onu bilir.

128. EĞER bir kadın, kocasının kendisine kötü davranmasından,
yahut yüz çevirmesinden endişe ederse,
uzlaşarak aralarını düzeltmelerinde ikisine de bir günah yoktur.
Uzlaşmak daha hayırlıdır.
Nefisler *(özgür varlıklar olarak)* kıskançlığa
ve
tutkulara meyyal *(eğilimli, istekli)* yaratılmıştır.
Eğer iyilik eder ve Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız,
şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır.
129. Ne kadar uğraşırsanız uğraşın,
kadınlar arasında dengeyi kurmanız zordur.
Öyle ise *(birine)* büsbütün gönül verip ötekini,
askıda kalmış *(kocası hem var, hem yok)* kadın gibi bırakmayın.
Eğer arayı düzeltir ve Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız,
şüphesiz Allah çok bağışlayıcı ve çok merhamet edicidir.
130. Eğer ayrılırlarsa, Allah'ın bol rızık yaratmasından
ve
nimetlerinden; çalışıp, üretip, istifade etsinler.
Allah lütfu geniş olandır. O, doğru hüküm/karar verendir.

131. GÖKLERDEKİ herşey, yerdeki herşey Allah'ındır.
Sizden önce kendilerine kitap verilenlere de size de;
"Allah'a karşı gelmekten sakının" diye vasiyet ettik/emrettik.

Eğer inkâr ederseniz,
(bilin ki) göklerdeki herşey, yerdeki herşey Allah'ındır.
Allah zengindir, övülmeye lâyıktır.

132. Göklerdeki herşey, yerdeki herşey Allah'ındır.
Vekil olarak Allah yeter.

133. Ey insanlar!
Allah dilerse sizi yok eder ve başkalarını getirir.
Allah buna hakkıyla gücü yetendir.

134. Kim dünya sevabı *(nimeti)* istiyorsa *(bilsin ki),*
dünya sevabı da ahiret sevabı da Allah katındadır.
Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.

BÖLÜM 20

135. EY İMAN EDENLER!
Kendiniz, ana babanız ve en yakınlarınızın aleyhine de olsa,
Allah için şahitlik yaparak,
adaleti titizlikle ayakta tutan kimseler olun.
(Şahitlik ettikleriniz) zengin
veya
fakir de olsalar *(adaletten ayrılmayın).*
Çünkü Allah ikisine de daha yakındır.
Öyle ise adaleti yerine getirmede nefsinize uymayın.
Eğer *(şahitlik ederken gerçeği)* çarpıtırsanız
veya
(şahitlikten) çekinirseniz *(bilin ki);*
şüphesiz Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

136. Ey iman edenler!
Allah'a, Peygamberine,
Peygamberine indirdiği Kitaba (Kur'an'a)
ve
daha önce indirdiği kitaba, *(Zebur, Tevrat ve İncil'e)* iman edin.
Kim Allah'ı,
meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini
ve
ahiret gününü inkâr ederse, derin bir sapıklığa düşmüş olur.

137. İMAN edip sonra inkâr eden, sonra inanıp tekrar inkâr eden,
sonra da inkârlarında ileri gidenler var ya;
Allah onları bağışlayacak da değildir,
doğru yola iletecek de değildir.

138. Münafıklara,
kendileri için çok acıklı bir azap olduğunu müjdele.

139. Onlar, müminleri bırakıp kâfirleri dost edinen kimselerdir.
Onların yanında izzet ve şeref mi arıyorlar?
Halbuki bütün izzet ve şeref Allah'a aittir.

140. Oysa Allah size Kitap'ta (Kur'an'da):
"Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini
ve
onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman,
başka bir söze geçmedikleri müddetçe onlarla oturmayın,
aksi halde siz de onlar gibi olursunuz" diye hüküm indirmiştir.
Şüphesiz Allah; münafıkların
ve
kâfirlerin hepsini cehennemde toplayacaktır.

141. Onlar sizi gözetleyip duran kimselerdir.
Eğer Allah tarafından size bir fetih *(zafer)* nasip olursa;
"Biz sizinle beraber değil miydik" derler.
Şayet kâfirlerin *(zaferden)* bir payı olursa;
"Size üstünlük sağlayıp
sizi müminlerden korumadık mı" derler.
Allah kıyamet günü aranızda hükmünü verecektir.
Allah müminlerin aleyhine kâfirlere hiçbir yol vermeyecektir.

BÖLÜM 21

142. MÜNAFIKLAR, Allah'ı aldatmaya çalışırlar.
Allah da onların bu çabalarını başlarına geçirir.
Onlar, namaza kalktıkları zaman üşene üşene kalkarlar,
insanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı pek az anarlar.

143. Onlar küfür ile iman arasında bocalayıp dururlar.
Ne bunlara *(müminlere)*
ne de şunlara *(kâfirlere verdikleri sözlere)* bağlı kalırlar.

Allah kimi *(yanlış hayat tarzını seçenleri)* sapıklığında bırakırsa,
ona asla bir çıkar yol bulamazsın.

144. Ey iman edenler!
Müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmeyin.
Kendi aleyhinize,
Allah'a apaçık bir delil vermek mi istiyorsunuz?

145. Şüphesiz ki münafıklar,
cehennem ateşinin en aşağı tabakasındadırlar.
Onlara hiçbir yardımcı da bulamazsın.

146. Ancak tövbe edenler, durumlarını düzeltenler,
Allah'ın kitabına sarılanlar
ve
dinlerini Allah'a has kılanlar müstesnadır.
Bunlar müminlerle beraberdirler.
Allah müminlere büyük bir ödül verecektir.

147. Eğer şükreder
ve
iman ederseniz, Allah size niye azap etsin ki?
Allah şükrün karşılığını verendir, hakkıyla bilendir.

148. ALLAH zulme uğrayanın dile getirmesi dışında,
çirkin sözün açıklanmasını sevmez.
Şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

149. Bir hayrı açıklar veya gizlerseniz,
yahut bir kötülüğü affederseniz *(bilin ki),*
Allah da çok affedicidir, herşeye hakkıyla gücü yetendir.

150. O KİMSELER Kİ;
ne Allah'ı tanırlar, ne peygamberlerini
ancak Allah'ı tanımak,
fakat peygamberlerini tanımayıp ayırmak isterler:
"Peygamberlerin bazısına inanırız, bazısını tanımayız!" derler
ve
küfür ile iman arasında bir yol tutmak isterler.

151. İşte bunlar kâfirdirler!
Biz de kâfirler için aşağılayıcı azap hazırlamışızdır.

152. Allah'a
ve
peygamberlerine iman edenler
ve
onlardan hiçbirini diğerlerinden ayırmayanlara gelince,
işte onlara Allah ödüllerini verecektir.
Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

BÖLÜM 22

153. KİTAP EHLİ *(kendilerine kitap verilenler),*
senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyorlar.
Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişler
ve
"Allah'ı bize açıkça göster" demişlerdi.
Böylece zulümleri sebebiyle onları yıldırım çarptı.
Sonra kendilerine apaçık deliller gelmesinin ardından
(tuttular) buzağıyı tanrı/ilah edindiler.
Biz *(bunlardan)* bunu da affettik
ve
Musa'ya apaçık bir güç
ve
yetki verdik.
154. Verdikleri sağlam söz*(ü yerine getirmemeleri)* sebebiyle,
Tur'u üzerlerine kaldırdık
ve onlara;
"Tevazu ile kapıdan girin" dedik.
Yine onlara;
"Cumartesi *(yasakları)* konusunda haddi aşmayın" dedik
ve
onlardan sağlam bir söz aldık.
155. Verdikleri sağlam sözü bozmalarından,
Allah'ın ayetlerini inkâr etmelerinden,
peygamberleri haksız yere öldürmelerinden
ve
"Kalplerimiz muhafazalıdır" demelerinden dolayı
(başlarına türlü belâlar musallat ettik.

Onların kalpleri muhafazalı değildir),
tam aksine inkârları sebebiyle;
bunların kalpleri üzerinde *(inkârlarından dolayı)*
yeni bir huy/yeni bir yapı oluşmaktadır.
Artık onlar inanmıyorlar.
156. Yine küfürleri ve Meryem'e karşı büyük bir iftira atmaları
157. ve
"Biz Allah'ın Rasûlü,
Meryem'in oğlu Mesih'i öldürdük" demeleri sebebiyle
lânetlendiler *(Allah'ın rahmetinden kovuldular).*
Oysa onu ne öldürdüler,
ne de astılar,
sadece (İsa'ya) benzettikleri birini öldürdüler.
Onda ihtilaf edenler, bundan dolayı kuşku içindedirler,
ona dair bir ilimleri yoktur, ancak zanlarının peşinden giderler.
Halbuki onu kesin olarak (onlar) öldürmediler.
158. Fakat Allah onu *(öldürerek)* kendi katına yükseltmiştir.
Allah üstün ve güçlüdür, doğru hüküm/karar verendir.
159. *(İsa diye birini çarmıha gerdikleri zaman),*
Kitap Ehli Museviler'den hiç kimse yoktu ki;
onu *(öldürülenin İsa olmadığını)* bilip/tanıyıp inanmış olmasın.
Kıyamet günü o (İsa) onların aleyhine şahit olacaktır.
160. O zamanda yaşamış Yahudiyim diyenlerin zalimlikleri
ve
çoğu kimseleri Allah yolundan çevirmeleri sebebiyle
önceleri kendilerine helal kılınmış birçok temiz
ve hoş nimetleri haram ettik.
161. Yasaklandığı halde riba almaları
ve halkın mallarını haksız yollarla yemeleri sebebiyle de
kâfir kalanlarına da gayet acı bir azap hazırladık!

162. FAKAT onlardan, (Museviler'den) ilimde derinleşmiş olanlar
ve müminler,
sana indirilene ve senden önce indirilene iman ederler.
O namazı kılanlar, zekatı verenler,
Allah'a ve ahiret gününe inananlar var ya,
işte onlara büyük bir ödül vereceğiz.

BÖLÜM 23

163. BİZ;
Nuh'a ve ondan sonra gelen peygamberlere vahyettiğimiz gibi
sana da vahyettik.
İbrahim'e,
İsmail'e,
İshak'a,
Yakub'a,
torunlarına,
İsa'ya
Eyyub'a,
Yunus'a
Harun'a
ve
Süleyman'a da vahyetmiştik. Davud'a da Zebur vermiştik.
164. Daha önce kıssalarını sana anlattığımız
peygamberler gönderdik.
Anlatmadığımız *(nice)* peygamberler de gönderdik.
Allah Musa ile de doğrudan konuştu.
165. Müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdik ki,
peygamberlerden sonra insanların
Allah'a karşı bir bahaneleri olmasın!
Allah mutlak güç sahibidir, doğru hüküm/karar verendir.

166. FAKAT ALLAH sana indirdiğini
kendi ilmiyle indirmiş olduğuna şahitlik eder.
Şahit olarak Allah yeter!
167. Şüphesiz inkâr edenler, insanları Allah yolundan alıkoyanlar
derin bir sapıklığa düşmüşlerdir.
168. Şüphesiz inkâr edenler ve zulmedenler *(var ya);*
Allah onları asla bağışlayacak ve doğru yola iletecek değildir.
169. *(Allah onları)* ancak,
içinde ebedi kalacakları cehennemin yoluna iletir.
Bu ise Allah'a çok kolaydır.
170. Ey insanlar!
Peygamber size Rabbinizden hakkı *(gerçeği)* getirdi.

O halde, kendi iyiliğiniz için iman edin.
Eğer inkâr ederseniz bilin ki;
göklerdeki herşey, yerdeki herşey Allah'ındır.
Allah bilen ve doğru hüküm/karar verendir.

171. EY KİTAP EHLİ! *(Zebur, Tevrat, İncil'e uyanlar!)*
Dininizde sınırları aşmayın
ve
Allah hakkında ancak hakkı/gerçeği söyleyin.
Meryem oğlu İsa Mesih ancak Allah'ın peygamberi,
Meryem'e ulaştırdığı *(emriyle onda var ettiği)* kelimesi
ve
yarattığı bir ruhtur.
Öyleyse Allah'a ve Peygamberlerine iman edin;
"(Allah) üçtür" demeyin. Kendi iyiliğiniz için buna son verin.
Allah ancak bir tek İlah'tır. O, çocuk sahibi olmaktan uzaktır.
Göklerdeki herşey, yerdeki herşey O'nundur.
Vekil olarak Allah yeter.

BÖLÜM 24

172. MESİH de Allah'a yakın melekler de,
Allah'a kul olmaktan asla çekinmezler.
Kim Allah'a kulluk etmekten çekinir ve büyüklük taslarsa,
bilsin ki 'O', onların hepsini huzuruna toplayacaktır.
173. İman edip faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlara gelince;
(Allah) onların ödüllerini eksiksiz ödeyecek
ve
lütfundan onlara daha da fazlasını verecektir.
Allah'a kulluk etmekten çekinenlere
ve
büyüklük taslayanlara gelince;
(Allah) onları çok acıklı bir azaba uğratacaktır
ve
onlar kendilerine Allah'tan başka bir dost
ve yardımcı da bulamayacaklardır.

174. EY İNSANLAR!
Size Rabbinizden kesin bir delil (Hz. Muhammed) geldi
ve
size apaçık bir nur (Kur'an) indirdik.
175. Allah'a iman edip, ona (Kur'an'a) sımsıkı sarılanları ise (Allah),
kendisinden bir rahmet ve lütfa kavuşturacak
ve
onları kendisine varan doğru bir yola iletecektir.

176. SENDEN fetva istiyorlar.
De ki:
"Allah size "kelâle"*(babasız ve çocuksuz kimse)*nin
mirası hakkında hükmünü açıklıyor:
Çocuğu olmayan bir kişi ölür de kız kardeşi bulunursa[*],
bıraktığı malın yarısı onundur.
Eğer kız kardeşi ölür
ve
çocuğu da bulunmazsa,
erkek kardeş ona varis olur.
Eğer kız kardeşleri iki iseler,
(erkek kardeşin) bıraktığının üçte ikisi onlarındır.
Eğer kardeşler erkekli kızlı iseler, o zaman *(bir)* erkeğe,
iki kızın hissesi kadar *(pay)* vardır.
Sapmayasınız diye Allah size *(hükmünü)* açıklıyor.
Allah herşeyi bilir.

---

[*] Kızlara/kadınlara miras konusunda, İslâmiyet'in "erkeklere göre" az önerdiği gibi iddialar, bu ayetle çelişmektedir. Kızlara/kadınlara İslâm miras hükümlerine göre, pek çok kaynaktan miras verilmektedir.

ZİLZÂL/ZELZELE/DEPREM SURESİ

İniş Sırası: 93 • Mushaf Sırası: 99 • Medeni Sure • 8 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. YERYÜZÜ, o sarsıntıyla sarsıldığında,
2. yeryüzü ağırlıklarını çıkardığında
3. ve insan;
"Buna ne oluyor?" dediği zaman;
4. işte o gün yer,
kendi haberlerini *(şahit olduklarını)* anlatır.
5. Çünkü Rabbin ona *(öyle)* vahyetmiştir.
6. O gün insanlar,
yaptıkları şeylerin kendilerine gösterilmesi için,
bölük bölük kabirlerinden çıkacaklardır.
7. Artık kim zerre ağırlığınca bir hayır işlerse,
onun ödülünü görecektir.
8. Kim de zerre ağırlığınca bir kötülük işlerse,
onun cezasını görecektir.

HADİD SURESİ

İniş Sırası: 94 • Mushaf Sırası: 57 • Medeni Sure • 29 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. GÖKLERDEKİ ve yerdeki herşey Allah karşısında acizdir.
O; mutlak güç sahibidir, doğru hüküm/karar verendir.
2. Göklerin ve yerin hükümranlığı yalnızca O'nundur.
Diriltir, öldürür. O, herşeye hakkıyla gücü yetendir.
3. O, Evvel'dir; zaman itibariyle eksi sonsuzdur (-∞)
ve
Âhir'dir; zaman itibariyle artı sonsuzdur (+∞).
Zâhir *(akıl gereği, alemlerin yaratıcısı olduğu açıktır)*
ve
Bâtın'dır *(akıl gereği, sonsuz kudretin zatı*
şimdilik gözümüzün kapsama alanı dışındadır).
O, herşeyi hakkıyla bilendir.
4. O, gökleri ve yeri altı günde *(altı evrede)* yaratıp,
sonra Arş dahil tüm kainata kanunlarını kurmuştur.
Yere gireni, ondan çıkanı; gökten ineni, oraya yükseleni bilir.
Nerede olsanız; 'O' sizden haberdardır
ve
Allah bütün yaptıklarınızı görmektedir.
5. Göklerin ve yerin hükümranlığı O'nundur.
Bütün işler ancak O'na döndürülür.
6. Gecenin gündüze,
gündüzün geceye çevrilmesi, O'nun tabiat kanunlarına göredir.
O, göğüslerin özünü *(kalplerde olanı)* hakkıyla bilendir.

7. ALLAH'a ve Rasûlüne iman edin
ve
sizi kullanmaya yetkili kıldığı,
kazandığınız mallardan harcayın.

İçinizden iman edip de harcayanlar var ya;
onlar için büyük bir ödül vardır.

8. Peygamber sizi,
Rabbinize iman etmeniz için davet edip dururken
size ne oluyar da Allah'a iman etmiyorsunuz?
Ki vicdanınız, varlığını haykırdığı halde!..
Eğer inanacak kimselerseniz *(bu çağrıya uyun).*

9. O, sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için
kulu Muhammed'e apaçık ayetler indirendir.
Şüphesiz Allah; size karşı çok esirgeyici, çok merhametlidir.

10. Size ne oluyor da,
Allah'ın tavsiye ettiği şekilde harcama yapmıyorsunuz?
Halbuki göklerin ve yerin mirası Allah'ındır.
İçinizden, fetihten *(Mekke fethinden)* önce harcayanlar
ve
saldırganlara karşı savaşanlar *(diğerleri ile)* bir değildir.
Onların derecesi sonradan harcayan ve
saldırganlara karşı savaşanlardan daha yüksektir.
Bununla beraber Allah,
hepsine de en güzel olanı *(cenneti)* vadetmiştir.
Allah bütün yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

BÖLÜM 2

11. KİM Allah'a *(tavsiye ettiği işlerde harcaması için),*
güzel bir borç verecek ki,
Allah da onu *(Allah için verdiklerini)* kendisine kat kat ödesin.
Ona çok değerli bir ödül de vardır.

12. Mümin erkeklerle mümin kadınların nurlarının, önlerinde
ve
sağlarında koştuğunu göreceğin gün kendilerine şöyle denir:
"Bugün size müjdelenen şey içlerinden ırmaklar akan,
ebedi olarak kalacağınız cennetlerdir." İşte bu büyük başarıdır.

13. Münafık erkeklerle münafık kadınların iman edenlere;
"Bize bakın ki,
sizin ışığınızdan biz de aydınlanalım" diyecekleri gün,
kendilerine; "Arkanıza dönün de bir ışık arayın" denilecektir.

Derken aralarına kapısı olan bir sur çekilir.
Bunun iç tarafında rahmet,
onlar (münafıklar) tarafındaki dış cihetinde ise azap vardır.
14. (Münafıklar) müminlere şöyle seslenirler:
"Biz de (dünyada) sizinle beraber değil miydik?"
(Müminler de) derler ki:
"Evet, fakat siz kendinizi yaktınız.
Başımıza musibetler gelmesini gözlediniz, şüphe ettiniz.
Allah'ın emri gelinceye kadar kuruntular sizi aldattı.
O çok aldatıcı.
Allah hakkında da sizi aldattı."
15. Bugün artık ne sizden, ne de inkâr edenlerden bir fidye alınır.
Barınağınız ateştir.
Size yaraşan odur.
Orası gidilecek ne kötü yerdir!

16. İMAN EDENLERİN Allah'ı zikretmekten
ve
inen haktan dolayı kalplerinin
saygı ile ürpermesinin zamanı gelmedi mi?
Daha önce kendilerine kitap verilip de,
üzerinden uzun zaman geçen,
böylece kalpleri katılaşanlar gibi olmasınlar.
Onlardan birçoğu fasık kimselerdir.
17. Bilin ki Allah yeryüzünü ölümünden sonra diriltmektedir.
Düşünesiniz diye gerçekten size ayetleri açıkladık.
18. Şüphesiz ki; sadaka veren erkeklerle, sadaka veren kadınlar
ve
Allah'a *(tavsiye ettiği işler için),* güzel bir borç verenler var ya,
(verdikleri) onlara kat kat ödenir.
Ayrıca onlara çok değerli bir ödül de vardır.
19. Allah'a ve Peygamberlerine iman edenler var ya,
işte onlar sıddıklar *(özü sözü doğru kimseler)* ve
Allah katında şahitlerdir.
Onların ödülleri ve nurları vardır.
İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlara gelince,
işte onlar cehennemliklerdir.

BÖLÜM 3

20. BİLİN Kİ;
dünya hayatı ancak bir oyun,
bir eğlence,
bir süs,
aranızda karşılıklı bir övünme,
çok mal
ve
çok evlat sahibi olmak yarışından ibarettir.
Tıpkı şöyle:
Bir yağmur ki, bitirdiği bitki çiftçilerin hoşuna gider.
Sonra kurumaya yüz tutar da
sen onu sararmış olarak görürsün. Sonra da çer çöp olur.
Ahirette ise *(dünyada yaptıklarına göre ya)* çetin bir azap
ve*(ya)* Allah'ın mağfiret ve rızası vardır.
Dünya hayatı aldatıcı zevkten başka bir şey değildir.
21. Rabbinizden bir bağışlanmaya
ve eni gökle yerin genişliği kadar olan,
Allah'a ve Rasûlüne inananlar için hazırlanan cennete,
yarışırcasına koşun.
İşte bu, Allah'ın lütfudur. Onu dilediğine *(hak edenlere)* verir.
Allah büyük lütuf sahibidir.

22. YERYÜZÜNDE
ve
kendi nefislerinizde uğradığınız hiçbir musibet yoktur ki,
Biz izin verdiğimiz takdirde,
bir Kitaba (Levh-i Mahfuz'a) yazılıyor olmasın.
Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır.
23. Elinizden çıkana üzülmeyin
ve
Allah'ın size verdiği nimetlerle şımarmayın.
Çünkü Allah kendini beğenip övünen hiçbir kimseyi sevmez.
24. Onlar cimrilik edip insanlara da cimriliği emreden kimselerdir.
Kim yüz çevirirse bilsin ki,
şüphesiz Allah; ganidir/zengindir, övülmeye lâyıktır.

25. ANDOLSUN; Biz elçilerimizi açık mucizelerle gönderdik
ve
beraberlerinde kitabı ve mizanı *(ölçüyü)* indirdik ki,
insanlar adaleti yerine getirsinler.
Kendisinde bir güç/bir dayanıklılık
ve
insanlar için birçok faydalar bulunan demiri yarattık
(ki insanlar ondan yararlansınlar).
Allah da kendisine ve Rasûllerine,
içinden/içtenlikle inanarak yardım edecek*(kimse)*leri bilsin.
Şüphesiz Allah kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.

26. ANDOLSUN; Biz Nuh'u
ve
İbrahim'i peygamber olarak gönderdik.
Peygamberliği ve kitabı onların soylarına da verdik.
Onlardan kimi doğru yola ermiştir,
ama içlerinden birçoğu da fasık kimselerdir.
27. Sonra bunların peşinden art arda, peygamberimizi gönderdik.
Onların arkasından da Meryem oğlu İsa'yı gönderdik,
ona İncil'i verdik ve kendisine uyanların kalplerine şefkat
ve
merhamet duygusu koyduk.
(Kendiliklerinden) icat ettikleri ruhbanlığa gelince;
Biz onu onlara farz kılmamıştık/yazmamıştık.
Allah'ın rızasını kazanmak için, onu kendileri icat etmişlerdi.
Fakat ona da gereği gibi uymadılar.
Biz de içlerinden iman edenlere ödüllerini verdik.
Fakat onlardan birçoğu da fasık kimseler oldular.

28. EY İMAN EDENLER! Allah'a karşı gelmekten sakının
ve
peygamberine iman edin ki,
size rahmetinden iki kat pay versin,
size kendisiyle yürüyeceğiniz bir nur versin ve sizi bağışlasın.
Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

29. Bunları açıkladık ki,
Kitap Ehli *(Museviler, İseviler, Müslümanlar),*
Allah'ın lütfundan hiçbir şeyi
kendilerine ait kılmaya güçlerinin yetmeyeceğini
ve
lütfun Allah'ın elinde olduğunu,
onu dileyen *(gereğini yapan)* kimseye vereceğini bilsinler.
Allah büyük lütuf sahibidir.

MUHAMMED SURESİ

İniş Sırası: 95 • Mushaf Sırası: 47 • Medeni Sure • 38 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. ALLAH,
inkârcıların
ve
yolundan alıkoyanların işlerini boşa çıkarır.
2. İnananların, salih amel/faydalı işleri en iyi şekilde yapanların
ve
Rablerinden bir gerçek olarak;
Muhammed'e indirilene inananların kötülüklerini örter
ve
durumlarını düzeltir.
3. Bu böyledir. Çünkü inkârcılar saçma olana uymakta
ve
inananlar ise Rablerinden gelen gerçeğe uymaktadırlar.
İşte, Allah insanlara kendi durumlarını böyle anlatır.

4. İNKÂRDA diretip dayatanlar;
"Rabbimiz Allah" dediğiniz için,
size savaş açanlarla savaşta karşılaştığınızda,
onları etkisiz hale getirin.
Sonunda onları güçsüz bıraktığınızda onları esir alın.
Savaş sona erince; onları ya karşılıksız
ya da
fidye/bir bedel karşılığında salıverin.
Allah dilemiş olsaydı, onları başka türlü cezalandırabilirdi.
Bunun böyle olması, kiminizi kiminizle açığa çıkarmak içindir.
Allah, iman ettikleri için öldürülenlerin işlerini boşa çıkarmaz.
5. Onları huzurlu hayata eriştirir, durumlarını düzeltir.
6. Onları kendilerine anlattığı cennete koyar.

7. EY İNANANLAR!
Siz Allah'a *(kullarına iyilik yaparak)* yardım ederseniz
O da size yardım eder, adımlarınızı sağlam bastırır.
8. İnkârcılar ise huzur bulamazlar!
Allah onların işlerini boşa çıkarır.
9. Bu onların, Allah'ın indirdiğini beğenmediklerinden ötürüdür,
bunun için işlerini boşa çıkarmıştır.
10. Yeryüzünde dolaşıp,
kendilerinden önce olanların sonunun nasıl olduğuna
bakmıyorlar mı?
Allah onları yerin dibine geçirmiştir;
inkârcılara da onların durumlarının benzeri vardır.
11. Ancak Allah inananların dostudur.
İnkârcıların ise dostu yoktur.

BÖLÜM 2

12. DOĞRUSU Allah;
inanan
ve
salih amel/faydalı işleri en iyi şekilde yapanları,
içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyar.
İnkâr edenlerin durakları ateş olduğu halde zevklenirler
ve davarlar gibi yerler.
13. Nice kentler seni sürüp çıkaran kentten daha kuvvetli iken
onları imha ettik.
Yardım edenleri de bulunmadı.

14. RABBİNİN katından açık bir elçilik belgesi olan kimse,
kötü işi kendisine güzel görünen
ve heveslerine uymuş olanlar gibi midir?

15. ALLAH'a karşı saygılı olanlara söz verilen cennet şöyledir:
Orada bozulmayan su ırmakları, tadı değişmeyen süt ırmakları,
içenlere; *(sarhoşluk değil)* zevk *(mutluluk)* veren şarap ırmakları,
süzme bal ırmakları vardır.

Onlara orada her türlü meyve
ve
Rablerinden bağışlanma vardır.
Bunların durumu, ateşte temelli kalan
ve
bağırsaklarını parça parça edip
kaynar su içirilen kimselerin durumu gibi olur mu?

16. ONLARIN içinde seni dinleyenler vardır;
sonra senin yanından çıkınca mesajı kavramış kimselere;
"Az önce ne demişti?" diye sorarlar.
İşte *(inkârlarından dolayı)* bunların,
(kalpleri üzerinde yeni bir huy/yapı oluşmuş)
kalpleri stresle/bunalımla dolmuştur.
Bunlar kendi heveslerine uyan kimselerdir.
17. Allah doğru yola gidenlerin doğruluklarını artırır
ve
onlara korunma gücü bahşeder.
18. İnkârcılar,
Saat'in kendilerine ansızın gelip çatmasını mı bekliyorlar.
Şüphesiz, onun alâmetleri belirmiştir.
Kendilerine gelip çatınca hatırlamaları neye yarar?
19. Bil ki, Allah'tan başka İlah yoktur;
hem kendinin, hem de inanmış erkek
ve inanmış kadınların günahlarının bağışlanmasını dile.
Allah; gezip dolaştığınız ve duracağınız yeri bilir.

BÖLÜM 3

20. İNANANLAR, "Ne olurdu bir Sûre indirilse!" derler.
Fakat hükmü apaçık bir Sûre indirilip de,
saldırganlara karşı savaştan söz edilince;
kalplerinde hastalık olanların,
ölüm baygınlığına girmiş kimsenin bakışı gibi,
sana baktıklarını görürsün.
O da onlara pek yakındır.

21. İtaat ve güzel bir söz onlar için daha hayırlıdır.
İş ciddileşince Allah'a verdikleri söze bağlı kalsalardı,
elbette kendileri için daha iyi olurdu.
22. Şimdi siz, eğer sırtınızı dönerseniz;
yeryüzünde bozgunculuk çıkarmış,
akrabalık bağlarını koparmış
ve dolayısıyla (Allah'a) isyan etmiş olmaz mısınız?

23. İŞTE Allah'ın lânetlediği *(rahmetinden dışladığı/azarladığı),*
gerçekleri duymak istemeyen
ve
gerçekleri görmek istemeyen kimseler bunlardır.
24. Onlar *(anladıkları dilde)* Kur'an'ı araştırıp inceleselerdi
(veya ilgili/bağlantılı ayetlerle karşılaştırıp düşünselerdi) ya?
Yoksa kalpleri *(duygusal zekâları)* üzerinde kilitler mi var?

25. DOĞRUSU, kendilerine doğru yol belli olduktan sonra
gerisin geri *(eski durumlarına)* dönenler, şeytan gibi olmuşlar
ve
onlar 'af ediliriz' ümidine kapılmışlardır.
26. Doğrusu bu, Allah'ın indirdiğini beğenmeyenlere;
"Biz bazı işlerde *(çeşitli çıkarlar için)* size itaat edeceğiz"
demelerindendir.
Allah onların gizlediklerini bilir.
27. Melekler onların yüzlerine
ve
sırtlarına vurarak canlarını alırken durumları nice olur?
28. Bu, Allah'ı gazaplandıran şeylere uydukları
ve
onun hoşnut olduğu şeyleri beğenmedikleri içindir.
Allah da onların işlerini boşa çıkarmıştır.

BÖLÜM 4

29. YOKSA kalplerinde hastalık olanlar,
Allah'ın kinlerini ortaya çıkarmayacağını mı sandılar?

30. Biz dileseydik,
onları sana gösterirdik de sen onları yüzlerinden tanırdın.
Andolsun, sen onları konuşma tarzlarından tanırsın.
Allah yaptıklarınızı bilir.
31. Andolsun, içinizden mücadele verenleri ve sabredenleri,
birbirinize göstermeye/şahit kılmaya devam edeceğiz.
32. Doğrusu inkârcılar, Allah yolundan alıkoyanlar
ve
doğru yol kendilerine belli olduktan sonra,
elçiye karşı gelenler, Allah'a hiçbir zarar veremezler.
O, onların işlerini boşa çıkaracaktır.
33. Ey inananlar!
Allah'a itaat edin, elçiye itaat edin; işlerinizi boşa çıkarmayın.
34. Doğrusu inkâr edip, Allah yolundan alıkoyanları,
sonra da inkârcı olarak ölenleri Allah bağışlamayacaktır.

35. GEVŞEMEYİN,
siz üstün olduğunuz durumlarda da barışa davet edin.
Allah sizinle beraberdir, sizin işlerinizi eksiltmeyecektir.
36. Doğrusu dünya hayatı oyun ve bir oyalanmadır.
Eğer inanır ve Allah'a karşı saygılı olursanız,
O size ödüllerinizi verir
ve
O sizin mallarınızın tümünü de istemez.
37. Eğer sizden onları isteyip de sizi zorlasaydı, cimrilik ederdiniz.
O da gizli eğilimlerinizi ortaya/açığa çıkarırdı.
38. İşte sizler,
Allah'ın tavsiye ettiği şekilde harcamaya çağrılan kimselersiniz.
Kiminiz cimrilik yapıyor, ama cimrilik yapan bilsin ki,
ancak kendine karşı cimrilik etmiş olur.
Allah zengindir *(Allah almak için değil vermek için ister),*
siz ise fakirsiniz.
Eğer yüz çevirirseniz;
sizin gibi yapmayan başka bir ulusu yerinize *(Liderliğe)* getirir.

RAD SURESİ

İniş Sırası: 96 • Mushaf Sırası: 13 • Medeni Sure • 43 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Elif, Lam, Mim, Ra.

İŞTE BUNLAR Kitabın âyetleridir.
Sana Rabbinden indirilen gerçektir,
fakat insanların birçoğu inanmıyorlar.

2. Allah gökleri,
gördüğünüz herhangi bir direk olmadan yükselten,
sonra Arş dahil tüm kâinata kanunlarını koyan,
Güneş'i ve Ay'ı buyruğu altına alandır.
Bunların hepsi belli bir zamana kadar akıp gitmektedir.
O, her işi *(hakkıyla)* düzenler, yürütür;
âyetleri ayrı ayrı açıklar ki,
Rabbinizin huzuruna kavuşacağınıza kesin olarak inanasınız.

3. O; yeri yayıp döşeyen, orada dağlar, nehirler meydana getiren,
orada her türlü meyveden *(erkekli-dişili)* iki eş yaratandır.
O geceyi gündüze bürüyor.
Şüphesiz bunlarda düşünen bir kavim için deliller vardır.

4. Yeryüzünde birbirine komşu kara parçaları,
üzüm bağları,
ekinler;
bir kökten çıkan çok gövdeli
ve
tek gövdeli hurma ağaçları vardır ki, hepsi aynı su ile sulanır.
Ama biz ürünleri konusunda,
bir kısmını bir kısmına üstün kılıyoruz.
Şüphesiz bunda, aklını kullanan bir kavim için deliller vardır.

5. EĞER şaşacaksan asıl şaşılacak olan onların;
“Biz toprak olunca, yeniden mi yaratılacakmışız?” demeleridir.
İşte bunlar Rablerini inkâr edenlerdir.
İşte onlar boyunlarına demir halkalar vurulanlardır
ve
işte onlar cehennemliklerdir. Onlar orada ebedi kalacaklardır.
6. Bir de senden,
iyilikten önce kötülüğün acele gelmesini istiyorlar.
Oysa onlardan önce, ibret alınacak birçok azap gelip geçmiştir.
Şüphesiz Rabbin,
insanların zulümlerine rağmen bağışlama sahibidir.
Bununla beraber Rabbinin azabı pek şiddetlidir.

7. İNKÂR EDENLER,
“Ona Rabbinden bir mucize indirilseydi ya!” diyorlar.
Sen ancak bir uyarıcısın.
Her kavim için bir yol gösteren vardır.

BÖLÜM 2

8. ALLAH; her dişinin neye gebe olduğunu,
rahimlerin artırdığı şeyi ve eksilttiği şeyi bilir.
Herşey O’nun katında bir ölçü iledir.
9. O, *(insan imkânları ile görülemeyen)* gaybı da,
görülen âlemi de bilendir.
Çok büyüktür, çok yücedir.
10. *(O’na göre)* içinizden sözü gizleyen ile açığa vuran,
geceleyin gizlenen ile gündüz ortaya çıkan eşittir.
11. İnsanı önünden ve ardından takip eden melekler vardır.
Allah’ın emriyle onu korurlar.
Şüphesiz ki,
bir kavim kendi durumunu değiştirip düzeltmedikçe
Allah onların durumunu değiştirip düzeltmez.
Allah, suçlu bir kavmi cezalandırmak diledi mi,
artık o geri çevrilemez.
Onlar için Allah’tan başka hiçbir yardımcı da yoktur.

12. O; korku ve ümit vermek için size şimşeği gösterendir,
yağmur yüklü bulutları meydana getirendir.
13. Gök gürlemesi O'na hamd ederek tesbih eder.
Melekler de O'nun korkusundan tesbih ederler.
O yıldırımlar gönderir de onlarla dilediğini çarpar.
Onlar ise Allah hakkında mücadele ediyorlar.
Halbuki O, azabı çok şiddetli olandır.

14. GERÇEK DUA ancak O'nadır/O'na yapılır.
O'ndan başka yalvardıkları ise onların isteklerine ancak,
ağzına ulaşmayacağı halde,
ulaşsın diye avuçlarını suya uzatan kimsenin isteğine,
suyun cevap verdiği kadar cevap verirler.
Kâfirlerin duası daima boşa çıkar.

15. GÖKLERDE ve yerde kim varsa ister istemez,
kendileri de gölgeleri de sabah akşam Allah'a boyun eğer.

16. DE Kİ: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?"
"Allah'tır!" de.
De ki: "O'nu bırakıp da kendilerine *(bile)* bir faydası
ve
zararı olmayan dostlar *(veliler)* mi edindiniz?"
De ki: "Kör ile gören bir olur mu?
Ya da karanlıklarla aydınlık bir olur mu?
Yoksa Allah'a; O'nun yarattığı gibi yaratan ortaklar buldular da
bu yaratma ile Allah'ın yaratması onlara göre
birbirine mi benzedi?"
De ki: "Herşeyin yaratıcısı Allah'tır.
O, birdir/tektir, mutlak hakimiyet sahibidir."
17. O, gökten su indirdi de dereler kendi ölçülerince dolup aktı
ve
sel üste çıkan köpüğü aldı götürdü.
Süs eşyası veya yararlanılacak bir şey elde etmek için,
ateşte erittikleri şeylerden de böyle köpük olur.
İşte Allah hak ile batıla böyle misâl getirir.

Köpüğe gelince sönüp gider.
İnsanlara yararlı olan ise yerde kalır.
İşte Allah böyle misâller verir.
18. Rablerinin emrine uyanlar için ödülün en güzeli vardır.
O'na uymayanlar ise yeryüzünde olan herşey
ve
onun yanında bir katı daha kendilerinin olsa,
kurtulmak için hepsini kurtuluş fidyesi olarak verirlerdi.
İşte hesabın kötüsü bunlar içindir.
Varacakları yer de cehennemdir.
O ne kötü yataktır!

BÖLÜM 3

19. RABBİNDEN sana indirilenin, gerçek olduğunu bilen kimse,
görmek istemeyen gibi olur mu?
Akıl sahipleri düşünüp anlasınlar.
20. Onlar, Allah'a verdikleri sözü yerine getiren
ve
sözleşmeyi bozmayanlardır.
21. Onlar, Allah'ın riayet edilmesini emrettiği haklara riayet eden,
Rablerine saygı besleyen ve kötü hesaptan korkanlardır.
22. Onlar, Rablerinin rızasına ermek için sabreden,
namazı gereği gibi kılan,
kendilerinin elinde bulunan rızıklardan;
gizli olarak ve açıktan Allah'ın tavsiye ettiği şekilde harcayan
ve
kötülüğü iyilikle ortadan kaldıranlardır.
İşte bunlar için dünya yurdunun iyi sonucu vardır.
23. Bu sonuç da Adn cennetleridir.
Atalarından,
eşlerinden
ve
çocuklarından iyi olanlarla beraber oraya girerler.
Melekler de her bir kapıdan yanlarına girerler *(ve şöyle derler):*
24. "Sabretmenize karşılık selâm sizlere.
Dünya yurdunun sonucu *(olan cennet)* ne güzeldir!"

25. ALLAH'a verdikleri sözü, pekiştirilmesinden sonra bozanlar,
Allah'ın korunmasını emrettiği şeyleri
(akrabalık bağlarını) koparanlar
ve
yeryüzünde fesat/terör/karışıklık çıkaranlar var ya;
işte lânet *(beddua/ilenç/azarlama)* onlara,
yurdun kötüsü *(cehennem)* de onlaradır.

26. ALLAH rızkı dilediğine bol yaratır, *(dilediğine de)* kısar.
Onlar ise dünya hayatı ile sevinmektedirler.
Halbuki dünya hayatı,
ahiretin yanında çok az bir yararlanmadan ibarettir.

BÖLÜM 4

27. İNKÂR EDENLER diyorlar ki:
"Ona (Muhammed'e), Rabbinden bir mucize indirilseydi ya!"
De ki: "Şüphesiz Allah,
sapıklığında kalmak isteyeni sapıklığında bırakır,
kendisine yönelip gereğini yapanı da doğru yola eriştirir."
28. Onlar,
inananlar ve kalpleri Allah'ı anmakla huzura kavuşanlardır.
Biliniz ki, kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur.
29. İnanan
ve
faydalı bir işi en iyi şekilde *(dürüstçe)* yapanlar için,
mutluluk ve güzel bir dönüş yeri vardır.

30. (EY MUHAMMED!) Böylece seni,
kendilerinden önce nice ümmetlerin geçmiş olduğu
bir ümmete gönderdik ki, onlar Rahman'ı inkâr ederken,
sana vahyettiğimizi kendilerine okuyasın.
De ki:
"O, benim Rabbimdir. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur.
Ben yalnız O'na tevekkül ettim/yöneldim,
dönüşüm de yalnız O'nun huzurunadır."

31. Kendisiyle dağların yürütüleceği
veya
yeryüzünün parçalanacağı ya da ölülerin konuşturulacağı,
bir Kur'an olacak olsaydı *(o yine bu kitap olurdu).*
Fakat bütün emir/yönetim yalnız Allah'ındır.
İman edenler anlamadılar mı ki,
Allah dileseydi/isteseydi *(insanları özgür bırakmayıp)*
bütün insanları doğru yola eriştirirdi.

ALLAH'ın, özgür insanlar için koyduğu kanun uygulanacak;
inkâr edenlere yaptıkları işler sebebiyle devamlı olarak,
ya büyük bir felaket gelecek
veya
o felâket yurtlarının yakınına inecektir.
Şüphesiz Allah verdiği sözden dönmez.

BÖLÜM 5

32. ANDOLSUN,
senden önce de nice peygamberler alaya alındı da
Ben inkâr edenlere bir süre *(mühlet)* verdim,
sonra da onları yakalayıverdim.
Benim yakalamam/cezalandırmam nasılmış!

33. HERKESİN kazandığını görüp gözeten Allah, inkâr edilir mi?
Halbuki onlar,
Allah'a ortaklar koştular/aracılar edindiler.
De ki:
"Onların isimlerini açıklayın.
Yoksa siz *(bununla)* O'na yeryüzünde bilmediği bir şeyi mi
haber vermiş olacaksınız, yoksa boş söz mü etmiş olacaksınız?"
Hayır inkâr edenlere hileleri güzel göründü
ve
onlar doğru yoldan saptılar.
Allah kimi *(yanlış hayat tarzını seçenleri)* sapıklığında bırakırsa,
artık onu doğru yola iletecek yoktur.

34. Onlara dünya hayatında bir azap vardır.
Ahiret azabı ise daha ağırdır
ve
onları Allah'ın azabından koruyacak kimse de yoktur.

35. ALLAH'a karşı gelmekten sakınanlara,
vadolunan cennetin durumu şudur:
Onun içinden ırmaklar akar, yemişleri ve gölgeleri devamlıdır.
İşte bu, Allah'a karşı gelmekten sakınanların sonudur.
İnkâr edenlerin sonu ise ateştir.

36. KENDİLERİNE kitap verdiğimiz kimseler,
sana indirilen Kur'an ile sevinirler.
Fakat *(senin aleyhinde olan)* gruplardan
onun bir kısmını inkâr edenler de vardır.
De ki:
"Ben ancak Allah'a kul olmak
ve
O'na aracı/ortak edinmemekle emrolundum.
Ben yalnız O'na çağırıyorum
ve
dönüşüm de yalnız O'nun huzurunadır."
37. Böylece Biz onu (Kur'an'ı), Arapça bir hüküm olarak indirdik.
Sana gelen bu ilimden sonra eğer sen,
onların heva *(hak, hukuk tanımayan arzularına)*
ve
heveslerine uyarsan;
Allah tarafından senin için ne bir dost vardır,
ne de bir koruyucu.

BÖLÜM 6

38. ANDOLSUN, senden önce de peygamberler gönderdik.
Onlara da eşler ve çocuklar verdik.
Allah'ın izni olmadan, hiçbir peygamber bir mucize getiremez.
Her dönemin kendine özgü bir mesajı vardır.

39. Allah dilediği sıra ile mesajları gerçekleştirir
ve
dilediği sıra ile mesajlarını (Kur'an'ı) sabit kılıp bırakır.
(Mesajların yazıldığı) Ana Kitap (Levh-i Mahfûz)
O'nun yanındadır.

40. ONLARA vadettiğimiz azabın bir kısmını
sana hayatında göstersek de,
(göstermeden) senin ölümünü takdir etsek de,
senin görevin sadece tebliğ etmektir.
Hesap görmek ise bize aittir.
41. Onlar, bizim yeryüzüne *(kudretimizle)* gelip
onu etrafından/uçlarından eksilttiğimizi görmediler mi?
Allah tabiat kanunları koyar.
Onun tabiat kanunlarını bozacak hiçbir kimse yoktur.
O, hesabı çabuk görendir.
42. Onlardan öncekiler de tuzak kurmuşlardı.
Tüm tuzakların gerçekleşmesi Allah'ın iznine bağlıdır.
O, her nefsin kazandığını bilir.
Dünya yurdunun sonunun kime ait olduğunu,
bir gün gelecek kâfirler de bileceklerdir.
43. İnkâr edenler; "Sen peygamber değilsin" diyorlar.
De ki: "Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah
ve
bir de yanında kitap *(ilahi mesaj)* bilgisi bulunanlar yeter."

RAHMAN SURESİ

İniş Sırası: 97 • Mushaf Sırası: 55 • Medeni Sure • 78 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. RAHMAN olan Allah;
2. Kur'an'ı öğretti.

3. İNSANI YARATTI.
4. Ona beyan *(düşünüp ifade edebilme)* kabiliyeti verdi.
5. Güneş ve ay, bir hesaba göre hareket etmektedir.
6. Otlar ve ağaçlar boyun eğerler.
7. Göğü yükseltti ve ölçüyü koydu.
8. Ölçüde haddi aşmayın.
9. Tartıyı adaletle yapın, teraziyi eksik tutmayın.
10. Yeryüzünü çeşitli varlıklar için hazırladı.
11. Orada meyve*(ler)* ve salkımlı hurma ağaçları vardır.
12. Yapraklı taneler, hoş kokulu bitkiler vardır.
13. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

14. ALLAH insanı pişmiş çamur gibi bir balçıktan yarattı.
15. "Cin"i de yalın bir ateşten yarattı.
16. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

17. O, İKİ DOĞUNUN ve iki batının Rabbidir.
18. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

19. *(SULARI tuzlu ve tatlı olan)* iki denizi salıvermiştir,
birbirine kavuşuyorlar.

20. *(Fakat)* aralarında bir engel vardır, birbirine geçip karışmıyorlar.
21. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

22. O DENİZLERİN her ikisinden de inci ve mercan çıkar.
23. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

24. DENİZDE akıp giden dağlar gibi yüksek gemiler için,
suya kaldırma kuvveti veren de O'dur.
25. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

BÖLÜM 2

26. YER üzerinde bulunan her canlı yok olacaktır.
27. Ancak azamet (büyüklük)
ve
ikram sahibi Rabbinin zâtı bâki kalacaktır.
28. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

29. GÖKLERDE
ve yerde bulunanlar O'ndan isterler.
O, her an yeni bir iştedir.
30. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

31. EY CİNLER
ve
insanlar topluluğu!
Yakında sizi de *(din gününde/defterinizin açılacağı günde)*
hesaba çekeceğiz…
32. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

33. EY İNSANLAR ve cinler topluluğu!
Göklerin
ve
yerin sınırlarını aşmaya gücünüz yetiyorsa, aşıp geçin.
Bir kudrete sahip olmadan geçemezsiniz.
34. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

35. ÜSTÜNÜZE,
ateşten yalın bir alevle kıpkızıl bir duman gönderilirse
kendinizi koruyamazsınız.
36. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
37. Gök yarılıp da yanıp kızaran yağ gibi
kırmızı gül haline geldiği zaman *(haliniz ne olur?)*
38. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
39. İşte o gün; ne insana, ne cine günahı sorulmayacak.
40. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
41. Suçlular simalarından tanınır da, perçemlerinden/alınlarından
ve
ayaklarından yakalanırlar.
42. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
43. İşte bu, suçluların yalanladıkları cehennemdir.
44. Onlar, cehennem ateşi ile
yüksek derecede kaynar su arasında gider gelirler.
45. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

BÖLÜM 3

46. RABBİNİN huzurunda
(hesap vermek üzere) duracağından korkan kimseye
iki cennet vardır.

47. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
48. İki cennet de *(ağaçlar, meyveler, rengarenk bitkiler gibi)*
çeşit çeşit güzelliklerle bezenmiştir.
49. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
50. İçlerinde akan iki pınar vardır.
51. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
52. İkisinde de her meyveden çift çift vardır.
53. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
54. Onlar, astarları kalın ipekten olan döşeklere yaslanırlar.
Bu iki cennetin meyveleri, *(zahmetsizce alınacak kadar)* yakındır.
55. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
56. Oralarda gözlerini yalnız kendilerine dikmiş,
iri gözlü eşler vardır.
Onlara daha önce ne bir insan, ne de bir cin dokunmamıştır.
57. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
58. Onlar sanki yakut ve mercandır.
59. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
60. İyiliğin karşılığı, yalnız iyiliktir.
61. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

62. BU iki cennetten başka, iki cennet daha vardır.
63. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz
64. O iki cennet koyu yeşil renktedir.
65. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
66. İçlerinde kaynayan iki pınar vardır.
67. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

68. İçlerinde her türlü meyve, hurma ve nar vardır.
69. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
70. Onlarda güzel huylu, yüzleri güzel eşler vardır.
71. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
72. Onlar, belli bir yerde himaye edilen iri gözlü eşler.
73. Şu halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
74. Onlara eşlerinden önce;
ne bir insan, ne de bir cin dokunmamıştır.
75. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
76. Onlar yeşil yastıklar üzerine yaslanır
ve
yüksek/güzel döşeklere kurulurlar.
77. O halde bir düşünün,
Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

78. AZAMET *(büyüklük)* ve ikrâm sahibi Rabbinin şânı ne yücedir.

İNSAN SURESİ

İniş Sırası: 98 • Mushaf Sırası: 76 • Medeni Sure • 31 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. İNSANIN üzerinden,
daha kendisi anılmaya değer bir şey değilken,
uzun bir süre *(beşyüzbin yıl veya daha fazlası)*[*] geçmedi mi?
2. Gerçek şu ki; Biz insanı bir sıvı karışımından yarattık.
Özgür iradeleri ile yapacakları şeyler ortaya çıksın diye;
kendisini işitir ve görür kıldık.
3. Şüphesiz Biz ona yolu gösterdik.
İster şükredici olsun, ister nankör.

4. DOĞRUSU Biz;
kâfirler için zincirler, demir halkalar
ve
alevli bir ateş hazırladık.

5. ŞÜPHESİZ iyiler ise, karışımı kâfur *(güzel bitki kokuları)* olan
bir kadehten içerler.
6. *(Bu,)* Allah'ın has kullarının içtikleri
ve
akıttıkça akıttıkları bir pınardır.

7. O KULLAR,
şiddeti her yere yayılmış olan bir günden korkarak,
verdikleri sözü yerine getirirler.

---

[*] Denizli'de bulunan bir insan kafatasının 500 bin yıllık olduğu tespit edildi. Bkz.: http://www.yerbilimleri.com/denizlide-homo-erectus-fosili-bulundu/

8. Onlar kendi canları çekmesine rağmen yemeği;
yoksula,
yetime
ve
esire yedirirler:
9. “Biz sizi Allah rızası için doyuruyoruz,
sizden ne bir karşılık, ne de bir teşekkür bekliyoruz.”
10. “Biz, çetin ve belâlı bir günde Rabbimizden
(O’nun azabına uğramaktan) korkarız” *(derler).*
11. İşte bu yüzden Allah, onları o günün fenalığından esirger;
(yüzlerine) parlaklık, *(gönüllerine)* sevinç verir.

12. SABRETMELERİNE karşılık onlara cenneti
ve
(cennetteki) ipekleri lütfeder.
13. Orada koltuklara kurulmuş olarak bulunurlar;
ne yakıcı sıcak görülür orada, ne de dondurucu soğuk.
14. *(Cennet ağaçlarının)* gölgeleri üzerlerine sarkar;
kolayca koparılabilen meyveleri istifadelerine sunulur.

15. YANLARINDA gümüşten kaplar
ve billûr kupalar dolaştırılır.
16. Gümüşten öyle kadehler ki, onları istedikleri ölçüde tayin
ve takdir etmişlerdir.
17. Onlara orada bir kâseden içirilir ki,
(bu şarabın) karışımında zencefil vardır.
18. *(Bu şarap)* orada bir pınardandır ki adına selsebîl denir.
19. O insanların etrafında öyle ölümsüz genç hizmetçiler dolaşır ki,
onları gördüğünde, etrafa saçılıp dağılmış inciler sanırsın.
20. Ne yana bakarsan bak, *(yığınla)* nimet
ve büyük bir saltanat görürsün.
21. Üzerlerinde yeşil ipekten ince ve kalın elbiseler vardır,
gümüş bilezikler takınmışlardır.
Rableri onlara tertemiz bir içki içirir.
22. *(Onlara şöyle denir):* Bu, sizin için bir ödüldür.
Sizin gayretiniz karşılığını bulmuştur.

BÖLÜM 2

23. (RASÛLÜM;) Kur'an'ı sana bölümler halinde Biz indirdik!
24. Artık Rabbinin hükmüne/kararına *(boyun eğip)* sabret;
onlardan hiçbir günahkâra, yahut hiçbir nanköre boyun eğme.
25. Sabah vaktinden Akşam vaktine kadar Rabbinin adını an;
(Allah için yapılması gereken ne varsa onları yaparak geçir.)
26. Gecenin bir kısmını O'na secde ile geçir,
gecenin uzun *(yatsı ile sabah namazını kapsayan)* bölümünde de
(gerek Kur'an'ı anladığın dilde okuyarak
ve
gerekse nafile/fazladan ibadetler yaparak) O'nu tesbih et.

27. ŞU insanlar, çarçabuk geçen dünyayı seviyorlar da
önlerindeki çetin bir günü *(hesap gününü)* ihmal ediyorlar.
28. Onları Biz yarattık; onların yaratılışını sapasağlam yaptık.
Dilediğimizde *(kendilerini imha eder),*
yerlerine benzerlerini getiririz/yaratırız.

29. ŞÜPHESİZ Kİ, bu bir öğüttür.
Artık dileyen Rabbine varan bir yol tutar.
30. Allah dileme özgürlüğü vermeyi dilemeseydi,
siz zaten bir şey dileyemezdiniz.
Şüphesiz Allah herşeyi bilendir, hikmet sahibidir.
31. O, dileyeni *(rahmetine girmek için bir şeyler yapanı),*
rahmetinin içine alır/rahmet eder/bağışlar.
Zalimlere gelince, onlar için çok acıklı bir azap hazırlamıştır.

TALÂK SURESİ

İniş Sırası: 99 • Mushaf Sırası: 65 • Medeni Sure • 12 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. EY PEYGAMBER! Hanımlarınızı boşamak istediğinizde,
onları iddetlerini dikkate alarak *(temizlik halinde)* boşayın
ve
iddeti sayın.
Rabbiniz olan Allah'a karşı gelmekten sakının.
Apaçık bir hayasızlık yapmaları dışında
onları *(bekleme süresince)* evlerinden kovmayın,
kendileri de gitmesinler.
Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını aşarsa,
şüphesiz kendine zulmetmiş olur.
Bilemezsin, olur ki Allah sonra yeni bir durum ortaya çıkarır.
2. Boşanan kadınlar iddetlerinin sonuna varınca;
onları güzelce tutun, yahut onlardan güzelce ayrılın.
İçinizden iki âdil kimseyi şahit tutun.
Şahitliği Allah için dosdoğru yapsınlar.
İşte bununla Allah'a
ve
ahiret gününe inanan kimselere öğüt verilmektedir.
Kim Allah'a karşı gelmekten sakınırsa,
Allah ona bir çıkış yolu açar.
3. Onu beklemediği yerden ödüllendirir.
Kim Allah'a tevekkül ederse, O kendisine yeter.
Şüphesiz Allah emrini yerine getirendir.
Allah herşeye bir ölçü koymuştur.

4. KADINLARINIZDAN âdetten kesilmiş olanlarla,
henüz âdet görmeyenler hususunda tereddüt ederseniz,
onların bekleme süresi üç aydır.

Hamile olanların bekleme süresi ise,
doğum yapmalarıyla sona erer.
Kim Allah'a karşı gelmekten sakınırsa,
Allah ona işinde bir kolaylık verir.
5. İşte bu, Allah'ın size indirdiği emridir.
Kim Allah'a karşı gelmekten sakınırsa,
Allah onun kötülüklerini örter
ve
onun ödülünü büyütür.

6. ONLARI *(iddetleri süresince)* gücünüz nispetinde,
oturduğunuz yerin bir bölümünde oturtun.
Onları sıkıntıya sokmak için
kendilerine zarar vermeye kalkışmayın.
Eğer hamile iseler, doğum yapıncaya kadar nafakalarını verin.
Sizin için *(çocuğu)* emzirirlerse, *(emzirme)* ücretlerini de verin
ve
aranızda uygun bir şekilde anlaşın.
Eğer anlaşamazsanız,
çocuğu baba hesabına başka bir kadın emzirebilir.
7. Eli geniş olan, elinin genişliğine göre nafaka versin.
Rızkı dar olan da, Allah'ın ona verdiğinden *(o ölçüde)* harcasın.
Allah bir kimseyi ancak imkânlarına göre yükümlü kılar.
Allah bir güçlükten sonra bir kolaylık yaratacaktır.

BÖLÜM 2

8. NİCE kentlerin halkı Rablerinin
ve
O'nun elçilerinin emrinden uzaklaşıp azdılar.
Bu yüzden kendilerini çetin bir hesaba çektik
ve
görülmedik bir azaba çarptırdık.
9. Böylece yaptıklarının cezasını tattılar
ve
işlerinin sonu tam bir hüsran oldu.

10. Allah ahirette onlara şiddetli bir azap hazırlamıştır.
O halde; ey iman etmiş olan akıl sahipleri,
Allah'a karşı gelmekten sakının!
Allah size bir zikir (Kur'an) indirdi.
11. İman edip faydalı bir işi en iyi şekilde yapanları,
karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için
size Allah'ın apaçık âyetlerini okuyan,
bir peygamber gönderdi.
Kim Allah'a inanır
ve
salih amel/faydalı işleri en iyi şekilde yaparsa,
Allah onu,
içinden ırmaklar akan ebedi kalacakları cennetlere koyar.
Allah gerçekten ona güzel bir rızık vermiş olur.

12. ALLAH yedi göğü
ve
yerden bir o kadarını yaratandır.
Allah'ın emri bunlar arasından inip durmaktadır ki,
Allah'ın herşeye kadir olduğunu
ve
Allah'ın herşeyi ilmiyle kuşattığını bilesiniz.

BEYYİNE SURESİ

İniş Sırası: 100 • Mushaf Sırası: 98 • Medeni Sure • 8 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. KİTAP EHLİNDEN kâfirler ile müşrikler;
kendilerine o apaçık delil gelmeden önce,
içinde bulundukları durumdan ayrılacak değillerdi.
2. Apaçık delil, yani Allah tarafından bir Elçi ki;
tertemiz sayfalar okur.
3. O sayfaların içinde sağlam hükümler vardır.

4. KENDİLERİNE kitap verilenler;
kendilerine o apaçık delil geldikten sonra, ayrılığa düştüler.
5. Halbuki onlara dini yalnız Allah'a has/özgü kılıp,
hakka yönelen kimseler olarak O'na kul olmaları,
namazı kılmaları
ve
zekâtı *(çalışıp üreterek)* vermeleri emredilmişti.
İşte dosdoğru/sağlam din budur.

6. ŞÜPHESİZ, inkâr eden kitap ehli ile Allah'a ortak koşanlar,
içinde ebedi kalmak üzere cehennem ateşindedirler.
İşte onlar, yaratıkların en kötüsüdürler.
7. Şüphesiz, iman edip faydalı işi en iyi şekilde yapanlar var ya;
işte onlar, yaratıkların en hayırlısıdırlar.
8. Rableri katında onların ödülü, içlerinden ırmaklar akan,
içlerinde ebedi kalacakları Adn cennetleridir.
Allah onlardan razı olmuştur,
onlar da Allah'tan razı olmuşlardır.
İşte bu ödül Rablerine derin sevgi duyanlara mahsustur.

HAŞR SURESİ

İniş Sırası: 101 • Mushaf Sırası: 59 • Medeni Sure • 24 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. GÖKLERDEKİ
ve
yerdeki herşey Allah'a boyun eğmektedir.
O; mutlak güç sahibidir, doğru hüküm/karar verendir.

2. O, KİTAP EHLİNDEN, nankörlük *(anlaşmalarını ihlal)* edenleri,
ilk toplu sürgünde yurtlarından çıkarandır.
Siz onların çıkacaklarını sanmamıştınız.
Onlar da kalelerinin,
kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı.
Ama Allah'ın emri onlara ummadıkları yerden geldi.
O, yüreklerine korku düşürdü.
Öyle ki, evlerini hem kendi elleriyle,
hem de müminlerin elleriyle yıkıyorlardı.
Ey basiret sahipleri ibret alın.
3. Eğer Allah *(sözleşmelerini ihlâl ettikleri için),*
onlar hakkında sürülmeye hükmetmemiş olsaydı,
muhakkak kendilerine dünyada azap edecekti.
Ahirette ise onlar için cehennem azabı vardır.
4. Bu onların Allah'a ve Rasûlüne karşı gelmeleri *(imza attıkları,*
Medine Sözleşmesi'ni ihlal etmeleri) sebebiyledir.
Kim Allah'a karşı gelirse bilsin ki, Allah'ın azabı şiddetlidir.
5. *(Savaş stratejisi gereği),* hurma ağaçlarından (altısını) keserek,
kökleri üzerinde dikili bıraktınızsa;
Allah *(anlaşmalarını bozanlara)* saldırı izni verdiği içindir.
Bu da fasıkları, *(imza attıkları halde sözleşmelerine uymayanları),*
rezil etmesi içindir.

6. ONLARIN mallarından;
Allah'ın savaşılmaksızın peygamberine kazandırdığı mallar için,
sizler ne at ve ne de deve koşturmuş değilsiniz.
Fakat Allah peygamberlerini;
dilediği *(suçlu)* kimselerin üzerine gönderip
onlara üstün kılar.
Allah'ın herşeye hakkıyla gücü yeter.
7. Allah'ın, *(fethedilen)* memleketlerin ahalisinden
savaşılmaksızın peygamberine kazandırdığı mallar;
Allah'a,
peygambere,
onun yakınlarına,
yetimlere,
yoksullara
ve
yolda kalmışlara aittir.
O mallar, içinizden yalnız zenginler arasında dolaşan
bir servet haline gelmesin diye *(Allah böyle hükmetmiştir).*
Peygamber size *(mallardan)* ne verdiyse onu alın,
neyi de size vermediyse onda ısrarcı olmayın.
Allah'a karşı gelmekten sakının.
Şüphesiz, Allah'ın azabı çetindir.

8. BU mallar özellikle Allah'tan bir lütuf ve hoşnutluk ararken
ve
Allah'ın dinine ve peygamberine yardım ederken yurtlarından
ve
mallarından uzaklaştırılan fakir muhacirlerindir.
İşte onlar doğru kimselerin ta kendileridir.
9. Onlardan önce o yurda (Medine'ye) yerleşmiş
ve
imanı da gönüllerine yerleştirmiş olanlar,
hicret edenleri severler.
Onlara verilenlerden dolayı içlerinde bir rahatsızlık duymazlar.
Kendileri son derece ihtiyaç içinde bulunsalar bile,
onları kendilerine tercih ederler.

Kim nefsinin cimriliğinden, hırsından korunursa,
işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.
10. Onlardan sonra gelenler ise şöyle derler:
"Ey Rabbimiz!
Bizi ve bizden önce iman etmiş olan kardeşlerimizi bağışla!
Kalplerimizde iman edenlere karşı hiçbir kin bırakma!
Ey Rabbimiz!
Şüphesiz Sen çok esirgeyicisin, çok merhametlisin."

BÖLÜM 2

11. KİTAP EHLİNDEN, o inkâr eden yoldaşlarına;
"Yemin ederiz ki, siz *(Medine'den)* çıkarılırsanız,
muhakkak biz de sizinle beraber çıkarız.
Sizin hakkınızda asla kimseye boyun eğmeyiz.
Eğer size karşı savaşılırsa, size mutlaka yardım ederiz" diyerek
münafıklık yapanlara bakmaz mısın?
Halbuki Allah,
onların kesinlikle yalancı olduklarına şahitlik eder.
12. Andolsun,
eğer *(yoldaşları Medine'den)* çıkarılırsa,
onlarla beraber çıkmazlar.
Kendilerine karşı savaşılırsa, onlara yardım etmezler.
Yardım edecek olsalar bile,
andolsun mutlaka arkalarını dönüp kaçarlar,
sonra kendilerine de yardım edilmez.
13. Onların kalplerinde size karşı duydukları korku,
Allah'a karşı duydukları korkudan daha fazladır.
Bu onların düşünmeyen bir toplum olmaları sebebiyledir.
14. Onlar müstahkem *(sağlam)* kaleler içinde
veya
duvarlar arkasında olmadan, sizinle toplu halde savaşmazlar.
Kendi aralarındaki çekişmeleri şiddetlidir.
Sen onları toplu *(birlik)* sanırsın.
Halbuki kalpleri darmadağınıktır.
Bu onların,
ilerisini düşünmeyen bir topluluk olmalarındandır.

15. ONLARIN durumu,
kendilerinden az öncekilerin *(Mekkeli müşriklerin)*
durumu gibidir.
Onlar *(Bedir'de)* yaptıklarının cezasını tatmışlardır.
Onlara, *(Ahirette de)* çok acıklı bir azap vardır.

16. Münafıkların durumu ise tıpkı şeytanın durumu gibidir.
Çünkü şeytan insana; "İnkâr et" der, insan inkâr edince de;
"Şüphesiz ben senden uzağım.
Çünkü ben âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım" der.

17. Nihayet ikisinin de *(azdıranın da azanın da)* akıbeti,
sonsuz olarak ateşte kalmaları olmuştur.
İşte zalimlerin cezası budur.

BÖLÜM 3

18. EY İMAN EDENLER! Allah'a karşı gelmekten sakının
ve
herkes gelecek için, önceden ne göndermiş olduğuna baksın.
Allah'a karşı gelmekten sakının.
Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

19. Allah'ı unutan
ve
bu yüzden Allah'ın da kendilerine, kendilerini unutturduğu
kimseler gibi olmayın.
İşte onlar fasık kimselerin ta kendileridir.

20. Cehennemliklerle cennetlikler bir olmaz.
Cennetlikler kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

21. EĞER BİZ, bu Kur'an'ı bir dağa indirseydik,
elbette sen onu Allah korkusundan başını eğerek
parça parça olmuş görürdün.
İşte misaller! Biz onları insanlara düşünsünler diye veriyoruz.

22. O, kendisinden başka hiçbir ilah olmayan Allah'tır.
Gaybı da görünen âlemi de bilendir.
O, Rahmân'dır, Rahîm'dir.

23. O, kendisinden başka hiçbir ilah bulunmayan Allah'tır.
O, mülkün/hayatın gerçek sahibi,
kutsal *(asla zarar verilemeyen),*
barış
ve
esenliğin kaynağı,
güvenlik veren,
gözetip koruyan,
mutlak güç sahibi,
yüce olan
ve
her şartta iradesini yürüten
ve
büyüklükte eşsiz olan Allah'tır.
Allah onların ortak koştuklarından uzaktır.
24. O, yaratan;
yoktan *(ilk maddeleri)* var eden,
şekil veren Allah'tır.
En güzel isimler O'nundur.
Göklerdeki
ve
yerdeki herşey O'na boyun eğer.
O, mutlak güç sahibidir, doğru hüküm/karar verendir.

NUR SURESİ

İniş Sırası: 102 • Mushaf Sırası: 24 • Medeni Sure • 64 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. BU, BİZİM İNDİRDİĞİMİZ;
uygulanmasını önerdiğimiz
ve
bağıntılı *(yapılmasını şartlara bağladığımız)* hükümleri olan
apaçık bir Sûredir.
Düşünüp öğüt almanız için onda apaçık ayetler indirdik.

2. ZİNA eden kadın
ve zina eden erkekten her birine,
(hafif acıtan cinsten) yüzer değnek vurun.
Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız,
o ikisine olan acıma duygunuz,
sizi Allah'ın hükmünü uygulamaktan alıkoymasın.
Müminlerden bir topluluk da
onların cezalandırılmasına şahit olsun.
3. Zina eden erkek ancak zina eden bir kadınla
veya
Allah'a ortak koşan bir kadınla birlikte olur.
Zina eden bir kadın da ancak zina eden bir erkekle
veya
Allah'a ortak koşan bir erkekle birlikte olur.
Bu müminlere haram kılınmıştır.

4. İFFETLİ kadınlara zina isnat edip,
sonra da dört şahit getiremeyenlere seksen değnek vurun.
Artık onların şahitliğini asla kabul etmeyin.
İşte bunlar fâsık kimselerdir.

5. Ancak tövbe edip,
bundan sonra ıslah olanlar *(düzelenler)* müstesna!
Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

6. EŞLERİNE zina isnat edip de, kendilerinden başka şahitleri
7. olmayanlara gelince, onların her birinin şahitliği;
kendisinin doğru söyleyenlerden olduğuna dair,
Allah adına dört defa yemin ederek şahitlik etmesi,
beşinci defada da eğer yalancılardan ise,
Allah'ın lânetinin kendi üzerine olmasını ifade etmesiyle
yerine gelir.
8. Kocasının yalancılardan olduğuna dair
Allah'ı dört defa şahit getirmesi *(Allah adına yemin etmesi),*
9. beşinci defada da eğer kocası doğru söyleyenlerden ise
Allah'ın gazabının kendi üzerine olmasını dilemesi,
kadından cezayı kaldırır.

10. ALLAH'ın size lütfu ve merhameti olmasaydı
ve
Allah tövbeleri kabul eden,
hüküm ve hikmet sahibi olmasaydı haliniz nice olurdu?

BÖLÜM 2

11. O AĞIR iftirayı uyduranlar sizin içinizden bir güruhtur.
Bu iftirayı kendiniz için kötü bir şey sanmayın.
Aksine o sizin için bir hayırdır.
Onlardan her biri için işledikleri günahın cezası vardır.
İçlerinden *(elebaşılık ederek),*
o günahın büyüğünü üstlenen için ise ağır bir azap vardır.
12. Bu iftirayı işittiğiniz zaman, iman eden erkek ve kadınlar,
kendi*(din kardeş)*leri hakkında iyi zan besleyip de;
"Bu apaçık bir iftiradır" deselerdi ya!
13. Onlar *(iftiracılar),* bu iddialarına dair dört şahit getirselerdi ya!
Madem ki şahit getirmediler;
işte onlar, Allah yanında yalancıların ta kendileridir.

14. Eğer size dünya ve ahirette Allah'ın lütfu
ve
rahmeti olmasaydı, içine daldığınız bu iftiradan dolayı,
size mutlaka büyük bir azap dokunurdu!
15. Hani o iftirayı dilden dile dolaştırıyor;
hakkında hiçbir bilginiz olmayan şeyleri, ağzınıza alıp söylüyor
ve
bunu önemsiz bir iş sanıyordunuz.
Halbuki bu, Allah katında büyük bir günahtır.
16. Bu iftirayı işittiğiniz vakit;
"Böyle sözleri ağzımıza almamız bize yaraşmaz.
Seni eksikliklerden uzak tutarız Allah'ım!
Bu çok büyük bir iftiradır" deseydiniz ya!

17. EĞER inanıyorsanız; bu gibi şeylere
bir daha ebediyen dönmemeniz için, Allah size öğüt veriyor.
18. Allah size âyetleri açıklıyor.
Allah bilen ve doğru hüküm/karar verendir.
19. İnananlar arasında, hayasızlığın yayılmasını arzu eden
kimseler var ya;
onlar için dünya ve ahirette çok acıklı bir azap vardır.
Allah bilir, siz bilmezsiniz.
20. Allah'ın lütfu ve rahmeti sizin üzerinize olmasaydı
ve
Allah çok esirgeyici
ve
çok merhametli olmasaydı haliniz nice olurdu?

BÖLÜM 3

21. EY İMAN EDENLER! Şeytanın adımlarına uymayın.
Kim şeytanın adımlarına uyarsa, bilsin ki o hayasızlığı
ve
kötülüğü emreder.
Eğer Allah'ın size lütfu ve merhameti olmasaydı,
sizden hiçbiriniz asla temize çıkamazdı.

Fakat Allah,
dileyen *(suç işlemeyip hak eden)* kimseyi tertemiz kılar.
Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.
22. İçinizden varlık ve servet sahibi kimseler; yakınlarına,
düşkünlere ve Allah yolunda hicret edenlere,
(kendi mallarından bir şey) vermeyeceklerine dair,
yemin etmesinler.
Onların kusurlarını bağışlasınlar,
vazgeçip iyi muamelede bulunsunlar.
Allah'ın sizi bağışlamasını arzu etmez misiniz?
Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.
23. İffetli ve *(haklarında uydurulan kötülüklerden)* habersiz
24. mümin kadınlara zina isnat edenler,
gerçekten dünya ve ahirette lânetlenmişlerdir.
İşlemiş oldukları günahtan dolayı dillerinin,
ellerinin
ve
ayaklarının kendi aleyhlerine şahitlik edecekleri günde,
onlara çok büyük bir azap vardır.
25. O gün Allah onlara,
kesinleşmiş cezalarının tam karşılığını verecek ve
onlar, Allah'ın apaçık bir gerçek olduğunu bileceklerdir.
26. Yozlaşmış *(ahlâken/huyu suyu bozulmuş)* kadınlar,
(huyu suyu/ahlâken bozulmuş) yozlaşmış erkeklere;
yozlaşmış erkekler de yozlaşmış kadınlara;
(ahlâki yönden düzgün) temiz kadınlar, temiz erkeklere;
(ahlâki yönden düzgün) temiz erkekler de, temiz kadınlara
layıktır.
O *(ahlaki yönden düzgün)* temiz olanlar,
iftiracıların söyledikleri şeylerden uzaktırlar.
Onlar için bir bağışlanma ve bolca verilmiş iyi bir rızık vardır.

BÖLÜM 4

27. EY İMAN EDENLER! Kendi evlerinizden başka evlere,
geldiğinizi hissettirip *(izin alıp)*, ev sahiplerine selâm vermeden
girmeyin.

Bu davranış sizin için daha hayırlıdır.
Düşünüp anlayasınız diye size böyle öğüt veriliyor.

28. Eğer evde kimseyi bulamazsanız,
size izin verilinceye kadar oraya girmeyin.
Eğer size;
"Geri dönün" denirse hemen dönün.
Çünkü bu sizin için daha nezih bir davranıştır.
Allah yaptıklarınızı hakkıyla bilendir.

29. İçinde size ait bir eşya olan,
oturanı bulunmayan evlere girmenizde,
herhangi bir günah yoktur.
Allah açığa vurduklarınızı da gizlediklerinizi de bilir.

30. MÜMİN ERKEKLERE söyle;
gözlerini haramdan sakınsınlar,
iffetlerini/ırzlarını korusunlar.
Bu davranış onlar için daha nezihtir.
Şüphe yok ki,
Allah onların yaptıklarından hakkıyla haberdardır.

31. Mümin kadınlara da söyle;
gözlerini haramdan sakınsınlar,
ırzlarını/iffetlerini korusunlar.
Zorunlu olarak görünenler dışında,
zinetlerini (takılarını) göstermesinler.
Başörtülerini yakalarının üzerine kadar salsınlar.
Takılarını;
kocalarından,
babalarından,
kocalarının babalarından,
oğullarından,
üvey oğullarından,
erkek kardeşlerinden,
erkek kardeşlerinin oğullarından,
kız kardeşlerinin oğullarından,
müslüman kadınlardan,
sahip oldukları/yönetimlerinde olan esir*(köle)*lerden,
güvenilir hizmetçilerden

ve henüz takıların değerini bilmeyen çocukların dışında,
hiçkimseye göstermesinler.
Gizledikleri takılar[*], bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar.
Ey müminler, hep birlikte tövbe ediniz ki kurtuluşa eresiniz!

32. İÇİNİZDEN bekârları,
vatandaş veya yabancı farketmez evlendirin!
Eğer bunlar yoksul iseler,
Allah onları lütfuyla zenginleştirir.
Allah lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.
33. Evlenmeye güçleri yetmeyenler de,
Allah kendilerini lütfuyla zengin edinceye kadar,
iffetlerini korusunlar.
Size sığınmış olan sığınmacılardan,
yazılı antlaşma yapmak isteyenlere gelince;
eğer onlarda bir iyileşme görürseniz,
onlarla yazılı antlaşma yapın.
Allah'ın size verdiği maldan onlara verin.
Evlenmek yolu ile iffetlerini korumak isteyenlere izin verin.
Ülkenizde çalıştırdığınız,
yabancıların evlenmesine engel olarak onları fuhşa zorlamayın.
Kim onların fuhşuna neden olursa;
bilinmelidir ki,
hiç şüphesiz bu durumlarından dolayı,
Allah onlara; çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

34. ANDOLSUN,
Biz size açıklayıcı âyetler,
sizden önce gelip geçenlerden bir misâl
ve
Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için bir öğüt indirdik.

---

[*] Maalesef bu konuya dikkat edilmeyen durumlarda; takıları almak/çalmak için pek çok cinayet işlenmektedir.

BÖLÜM 5

35. ALLAH göklerin ve yerin nurunu var edendir.
Onun nurunun temsili şudur:
Duvarda bir hücre; içinde bir kandil,
kandil de bir cam fânûs *(lâmba)* içinde.
Fânûs *(lâmba)* sanki inci gibi parlayan bir yıldız.
Mübârek bir ağaçtan,
ne doğuya, ne de batıya ait olan zeytin ağacından tutuşturulur.
Bu ağacın yağı,
ateş dokunmasa bile, neredeyse aydınlatacak*(kadar berrak)*tır.
Nur üstüne nur.
Allah isteyeni *(gereğini yapanı)* nuruna iletir.
Allah insanlar için misaller verir.
Allah herşeyi hakkıyla bilendir/yerli yerince yapandır.

36. ALLAH'ın yüceltilmesine
ve
içlerinde adının anılmasına izin verdiği evlerde;
37. hiçbir ticaretin ve hiçbir alışverişin kendilerini,
Allah'ı anmaktan/düşünmekten, namazı kılmaktan,
zekatı vermekten alıkoymadığı birtakım adamlar,
buralarda sabah akşam O'nu tesbih ederler.
Onlar,
kalplerin ve gözlerin dikilip kalacağı bir günden korkarlar.
38. *(Bütün bunları)* Allah;
kendilerini yaptıklarının en güzeli ile ödüllendirsin
ve
lütfundan onlara daha da fazlasını versin diye *(yaparlar).*
Allah dilediğine hesapsız rızık yaratır.

39. İNKÂR EDENLERE gelince;
onların amelleri/işleri ıssız bir çöldeki serap gibidir.
Susamış kimse onu su sanır.
Yanına geldiğinde hiçbir şey bulamaz. *(Tıpkı bunun gibi kâfir de hesap günü yaptıklarından bir şey bulamaz).*

Ancak Allah'ı yanında bulur.
Allah da onun hesabının tam karşılığını verir.
Allah hesabı çabuk görendir.

40. Yahut *(inkârcıların küfür içindeki halleri),*
derin bir denizdeki karanlıklar gibidir.
(Bir deniz ki) onu dalga üstüne dalga kaplıyor,
üstünde de bulutlar var.
Karanlıklar üstüne karanlıklar.
İnsan elini çıkarsa neredeyse onu bile göremez.
Allah kime nur vermez;
(zina edenlere, ortak koşanlara, gerçeği gizleyenlere,
iki yüzlülere, tövbe edip düzelmeyenlere),
işte onlar için; 'nur' *(yüzünde güzellik, ışık)* diye bir şey yoktur.

BÖLÜM 6

41. GÖKLERDE ve yeryüzünde bulunan kimselerle,
sıra sıra *(kanat çırparak uçan)* kuşların
Allah'a boyun eğdiğini görmez misin?
Her biri duasını ve hatırlayışını kesin olarak bilmektedir.
Allah onların yapmakta olduğu şeyleri hakkıyla bilendir.

42. Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır.
Dönüş de ancak Allah'ın huzurunadır.

43. Görmez misin ki Allah bulutları sevk eder.
Sonra, onları kaynaştırıp üst üste yığar.
Nihayet yağmurun onların arasından yağdığını görürsün.
O, gökten oradaki dağ*(gibi bulut)*lardan dolu indirir de
onu dilediğine isabet ettirir, dilediğinden de geri çevirir.
Bu bulutların şimşeğinin parıltısı neredeyse gözleri alacak.

44. Allah geceyi
ve gündüzü *(peşpeşe)* döndürüp duruyor.
Şüphesiz bunda basiret sahibi olanlar için bir ibret vardır.

45. Allah bütün canlıları sudan yarattı.
İşte bunlardan bir kısmı karnı üzerinde sürünür,
kimi iki ayak üzerinde yürür, kimisi dört ayak üzerinde yürür.
Allah dilediğini yaratır.
Çünkü Allah herşeye hakkıyla gücü yetendir.

46. ANDOLSUN, Biz açıklayıcı âyetler indirdik.
Allah dileyen/isteyen kimseyi doğru yola iletir.

47. (MÜNAFIKLAR); "Allah'a ve peygambere inandık
ve
itaat ettik" derler.
Sonra da onların bir kısmı bunun ardından yüz çevirirler.
Halbuki onlar inanmış değillerdir.
48. Aralarında hüküm vermesi için Allah'a (Kur'an'a)
ve
Rasûlüne *(hakeme, hakime)* çağırıldıkları zaman;
bir de bakarsın ki, içlerinden bir grup yüz çevirmektedir.
49. Ama gerçek kendi lehlerinde ise,
boyun eğerek ona gelirler.
50. Kalplerinde bir hastalık mı var, yoksa şüphe
ve
tereddüde mi düştüler?
Yoksa Allah ve Rasûlünün kendilerine karşı zulüm
ve haksızlık edeceğinden mi korkuyorlar?
Hayır, işte onlar asıl zalimlerdir.

BÖLÜM 7

51. ARALARINDA hüküm vermek için Allah'a (Kur'an'a)
ve
Rasûlüne davet edildiklerinde,
müminlerin söyleyeceği söz ancak;
"İşittik ve iman ettik" demeleridir.
İşte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.
52. Kim Allah'a ve Rasûlüne itaat eder, Allah'tan korkar
ve
O'na karşı gelmekten sakınırsa,
işte onlar, başarıyı elde edenlerin ta kendileridir.
53. Münafıklar, sen kendilerine emrettiğin takdirde,
mutlaka *(saldırganlara karşı)* savaşa çıkacaklarına dair,
en ağır bir şekilde Allah'a yemin ettiler.

De ki: "Yemin etmeyin. Sizden istenen güzelce itaat etmektir.
Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır."

54. "Allah'a itaat edin, Rasûl'e itaat edin" de!..
Eğer yüz çevirirseniz bilin ki,
ona yüklenenin sorumluluğu ancak ona ait;
size yüklenen görevin sorumluluğu da yalnızca size aittir.
Eğer ona itaat ederseniz doğru yola erersiniz.
Rasûl'e düşen ancak apaçık bir tebliğdir.

55. ALLAH;
içinizden iman edip de; faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlara,
kendilerinden önce geçenleri egemen kıldığı gibi,
onları da yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına,
onlar için hoşnut
ve
razı olduğu hayat tarzlarına yardımcı olacağını,
yaşadıkları korkularının ardından,
kendilerini mutlaka emniyete kavuşturacağına dair
vaatte bulunmuştur.
Onlar Bana kulluk eder ve Bana *(ulaşmak için),*
hiçbir şeyi *(aracı edinmez)* ortak koşmazlar.
Artık bundan sonra kimler inkâr ederse,
işte onlar fasıkların ta kendileridir.

56. Namazı gereği gibi kılın, zekatı *(çalışıp üreterek)* verin,
Rasûle itaat edin ki size merhamet edilsin.

57. İnkâr edenlerin,
(Allah'ı) yeryüzünde aciz bırakacaklarını sanma!
Onların varacağı yer cehennemdir.
Ne kötü varış yeridir o!

BÖLÜM 8

58. EY İMAN EDENLER!
Sizin yönetiminize verilen esirler
ve
sizden henüz büluğ çağına ermemiş olanlar da dahil,

günde üç defa;
sabah namazından önce,
öğleyin elbiselerinizi çıkardığınız vakit
ve
yatsı namazından sonra *(yanınıza girecekleri zaman),*
sizden izin istesinler.
Bu üç vakit sizin soyunduğunuz vakitlerdir.
Bu vakitlerin dışında *(izinsiz girme konusunda)* ne size,
ne de onlara bir günah/sorumluluk yoktur.
Birbirinizin yanına girip çıkabilirsiniz.
Allah âyetlerini size işte böylece açıklar.
Allah bilen ve doğru hüküm/karar verendir.

59. Çocuklarınız erginlik çağına geldiklerinde,
sizden öncekilerin istedikleri gibi izin istesinler.
İşte Allah âyetlerini size böyle açıklar.
Allah hakkıyla bilendir, doğru hüküm/karar verendir.

60. ARTIK evlenme ümidi beslemeyen,
hayızdan ve doğumdan kesilmiş,
yaşlı kadınların zinetlerini *(takılarını)* göstermeksizin,
dış elbiselerini çıkarmalarında, kendileri için bir günah yoktur.
Ama yine de sakınmaları onlar için daha hayırlıdır.
Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

61. KÖRE güçlük yoktur,
topala güçlük yoktur,
hastaya da güçlük yoktur.
Kendi evlerinizde
veya
babalarınızın evlerinde
veya
annelerinizin evlerinde
veya
erkek kardeşlerinizin evlerinde
veya
kız kardeşlerinizin evlerinde

veya
amcalarınızın evlerinde
veya
halalarınızın evlerinde
veya
dayılarınızın evlerinde
veya
teyzelerinizin evlerinde
veya
anahtarlarına sahip *(söz sahibi)* olduğunuz evlerde
ya da dostlarınızın evlerinde yemek yemenizde,
bir sakınca yoktur.
Bir arada
veya
ayrı ayrı olarak, yemek yemenizde de bir sakınca yoktur.
Evlere girdiğiniz zaman birbirinize,
Allah katından mübarek
ve hoş bir esenlik dileği olarak; "selâm" verin.
İşte Allah düşünesiniz diye ayetleri size böyle açıklıyor.

BÖLÜM 9

62. MÜMİNLER ancak Allah'a ve Rasûlüne inanan
ve
onunla beraber, toplumu ilgilendiren ortak bir iş üzerindeyken,
ondan izin almadan çekip gitmeyen kimselerdir.
O halde bazı işlerini görmek için senden izin isterlerse,
içlerinden dilediğine izin ver
ve
onlar için Allah'tan bağışlama dile.
Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

63. (EY İNANANLAR!) Peygamberin *(sizi)* çağırmasını,
birinizin diğerinizi çağırması gibi tutmayın.
İçinizden birbirini siper ederek sıvışıp gidenleri,
Allah gerçekten bilir.

Artık onun, *(Kur'an'ı ilk hareket noktası alarak verdiği)* emirlerine muhalefet edenler,
başlarına bir belânın gelmesinden
veya
çok acıklı bir azaba uğramaktan sakınsınlar.

64. Bilmiş olun ki;
şüphesiz göklerdeki herşey, yerdeki herşey Allah'ındır.
O, içinde bulunduğunuz durumu gerçekten bilir.
Allah'a döndürülecekleri
ve
yaptıklarını Allah'ın onlara haber vereceği günü hatırla.
Allah herşeyi bilir.

HAC SURESİ

İniş Sırası: 103 • Mushaf Sırası: 22 • Medeni Sure • 78 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. EY İNSANLAR! Rabbinize karşı gelmekten sakının.
Şüphesiz kıyametin sarsıntısı çok büyük bir şeydir.
2. Onu gören her emzikli kadın,
emzirmekte olduğu çocuğundan geçer
ve
her hamile kadın da karnındaki çocuğunu düşürür.
İnsanları sarhoş görürsün, halbuki onlar sarhoş değillerdir.
Ne var ki Allah'ın azabı çok şiddetlidir.
3. İnsanlardan kimi vardır ki, hiçbir bilgisi olmadığı halde;
Allah hakkında tartışmaya girer
ve
her azgın şeytanın ardına düşer.
4. Şeytan hakkında *(Sicil dosyasına);*
"Her kim onu dost edinirse mutlaka o kimseyi saptırır ve
onu cehennem azabına sürükler" diye yazılmıştır.

5. EY İNSANLAR! Ölümden sonra diriliş konusunda
herhangi bir şüphe içindeyseniz *(düşünün ki)* hiç şüphesiz
Biz sizi topraktan, sonra az bir sudan/nutfeden/spermadan,
sonra bir "alaka/embrio"dan,
sonra da yaratılışı belli belirsiz,
bir çiğnemlik et parçası olan ceninden yarattık ki,
size *(kudretimizi)* apaçık anlatalım/gösterelim.
Dilediğimizi, belli bir süreye kadar rahimlerde durduruyoruz.
Sonra sizi bir bebek/çocuk olarak çıkarıyor,
sonra da tam gücünüze *(erginlik çağınıza)* ulaşmanız için
(sizi kemale erdiriyoruz.)
İçinizden *(çocukken)* ölenler *(de)* olur.

Yine içinizden bir kısmı da
ömrün en düşkün çağına *(ihtiyarlığa)* ulaştırılır ki,
bilirken *(çocuk gibi)* hiçbir şey bilmez hale gelir.
Yeryüzünü de ölü, kupkuru görürsün.
Biz onun üzerine, yağmur indirdiğimiz zaman kıpırdar, kabarır
ve
her türden iç açıcı çift çift bitkiler bitirir.

6. Bu böyle! Çünkü Allah hakkın/gerçeğin ta kendisidir.
Şüphesiz O ölüleri diriltir
ve
O herşeye hakkıyla kâdirdir/tam hakimdir.

7. Çünkü kıyamet muhakkak gelecektir.
Onda hiçbir şüphe yoktur ve şüphesiz Allah,
kabirdeki kimseleri diriltecektir.

8. İnsanlardan öylesi de vardır ki,
Allah hakkında tartışır;
ne bir ilmi,
ne bir yol göstericisi,
ne de aydınlatıcı bir kitabı olmadan!..

9. Kibirlenerek insanları Allah'ın yolundan saptırmaya çalışır.
Ona dünyada bir rezillik vardır.
Ona kıyamet gününde de yangın azabını tattıracağız.

10. *(Ona ey insan);*
"İşte bu, kendi ellerinin önceden işledikleri yüzündendir.
Allah kesinlikle kullara zulmedici değildir" *(denir.)*

BÖLÜM 2

11. İNSANLARDAN öylesi de vardır ki,
Allah'a kıyıdan kenardan kulluk eder.
Eğer kendisine bir hayır dokunursa gönlü onunla hoş olur.
Şâyet başına bir kötülük gelirse, gerisin geri *(küfre)* dönüverir.
O dünyayı da kaybetmiştir, ahireti de!
İşte bu apaçık ziyanın ta kendisidir.

12. O, Allah'ı bırakır da kendine ne zarar,
ne de fayda veren şeylere tapar.
Bu da derin sapıklığın ta kendisidir.

13. Zararı faydasından daha yakın olana tapar.
O *(taptığı)* ne kötü yardımcı, ne fena yoldaştır!

14. ŞÜPHESİZ Kİ ALLAH; iman edip iyi işler yapanları,
içinden ırmaklar akan cennetlere koyacaktır.
Şüphesiz Allah dilediğini *(adaletle)* yapar.
15. Her kim ona (Muhammed'e); Allah'ın, dünyada
ve
ahirette asla yardım etmeyeceğini zannediyorsa;
göğe ulaşacak bir çare arasın sonra mümkünse o yardımı kessin.
Başvurduğu *(bu yöntem),* öfkelendiği şeyi giderecek mi?
16. Böylece Biz, Kur'an'ı apaçık âyetler halinde indirdik.
Şüphesiz Allah dileyeni doğru yola iletir.
17. Şüphesiz Müslümanlar,
Yahudiler,
Sabiîler,
Hristiyanlar,
Mecûsiler
ve
Allah'a ortak koşanlar var ya,
Allah kıyamet günü onların aralarında
mutlaka hüküm verecektir.
Çünkü Allah herşeye şahittir.

18. GÖRMEDİN mi ki şüphesiz, göklerde ve yerde olanlar;
güneş,
ay,
yıldızlar,
ağaçlar,
hayvanlar
ve
insanların birçoğu, Allah'a secde etmekte/boyun eğmektedir.
Birçoğunun üzerine de azap hak olmuştur.
Allah kimi alçaltırsa,
ona saygınlık kazandıracak hiçbir kimse yoktur.
Şüphesiz, Allah dilediğini *(adaletle)* yapar.

19. İşte iki hasım taraf ki, Rableri hakkında tartışmaya girmişlerdir.
Bunlardan inkâr edenler için ateşten giysiler biçilmiştir.
Başlarının üstünden de kaynar su dökülür.
20. Onunla karınlarının içindekiler ve derileri eritilir.
21. Onlar için bir de demirden topuzlar vardır.
22. Her ne zaman cehennemden, o ızdıraptan çıkmak isteseler,
oraya geri döndürülürler ve onlara;
"Tadın yangın azabını" denilir.

BÖLÜM 3

23. ŞÜPHESİZ Allah,
iman edip faydalı bir işi en iyi şekilde yapanları,
içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyacak,
orada altından bileziklerle, incilerle süsleneceklerdir.
Oradaki giysileri ise ipektir.
24. Onlar hem sözün hoş olanına ulaşmışlar,
hem de övgüye lâyık olan Allah'ın,
vasiyet ettiği/emrettiği şekilde yaşamışlardır.

25. ŞÜPHESİZ inkâr edenler ve Allah'ın yolundan,
yerli ve dışarıdan gelen bütün insanlar için,
ibadet yeri olarak eşit kıldığımız,
Mescid-i Haram'dan alıkoyanlar *(azabı hak etmişlerdir.)*
Kim de orada zulmederek haktan sapmak isterse
Biz ona çok acıklı bir azaptan tattıracağız.

BÖLÜM 4

26. HANİ Biz İbrahim'e Kâbe'nin yerini;
"Bana hiçbir şeyi ortak koşma;
tavaf edenler, namaz kılanlar, rükû ve
secde edenler için yapılan Evi tertemiz tut" diye belirtmiştik.
27. İnsanlar arasında haccı ilân et ki, gerek yaya olarak,
gerek uzak yollardan gelen yorgun develer üzerinde
sana gelsinler.

28. Gelsinler ki, kendilerine ait birtakım menfaatlere şahit olsunlar
ve
Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği,
(kurbanlık) hayvanlar üzerine belli günlerde,
(onları kurban ederken) Allah'ın adını ansınlar.
Artık onlardan siz de yiyin, yoksula fakire de yedirin.
29. Aynı zamanda bunlar;
Arafat vakfesini, Müzdelife vakfesine yerine getirsinler
ve
Beyt-i Atik'i *(Allah'a ibadet için yapılan Kâbe'yi)* tavaf etsinler.

30. BU BÖYLE! Kim Allah'ın hükümlerine saygı gösterirse,
bu Rabbi katında kendisi için bir hayırdır.
Haramlığı size okunanların *(bildirilenlerin)* dışında,
bütün hayvanlar size helal kılındı.
Artık putlara tapma pisliğinden kaçının, yalan sözden kaçının.
31. Allah'a yönelen,
O'na ortak koşmayan *(aracı edinmeyen)* kimseler *(olun).*
Kim Allah'a ortak koşarsa *(aracı edinirse),*
sanki gökten düşmüş de kendisini kuşlar kapışıyor
veya rüzgar onu uzak bir yere sürüklüyor gibidir.
32. Bu böyle! Her kim de Allah'ın,
nişanelerine *(Hac'daki ritüelleri anlamaya çalışıp)* uyarsa;
şüphesiz ki, bu kalplerin takvasındandır.
33. Sizin için onlarda belli bir zamana kadar
birtakım yararlar vardır.
Sonra da kurbanlık olarak varacakları yer
Beyt-i Atik *(Allah'a ibadet için yapılan Kâbe)*'dir.

BÖLÜM 5

34. HER toplum için, Allah'ın kendilerine rızık olarak yarattığı
hayvanlar üzerine ismini anarak, kurban kesmeyi meşru kıldık.
İşte sizin ilahınız Bir Tek İlah'tır.
(Kâinatta var olan herşeyi yaratan,
koruyan tek ve yüce varlık Allah'tır sizin İlahınız!)

Şu halde yalnız O'na teslim olun.
Alçak gönüllüleri müjdele!
35. Onlar, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperen,
başlarına gelen musibetleri düşünüp sabreden,
namaza devam eden
ve
kendilerine rızık olarak verdiklerimizden,
Allah'ın tavsiye ettiği şekilde harcayan kimselerdir.

36. KURBANLIK büyük baş hayvanları da
sizin için Allah'ın dininin nişânelerinden kıldık.
Sizin için onlarda hayır vardır.
Onlar saf saf sıralanmış dururken,
(kurban edeceğinizde) üzerlerine Allah'ın adını anın.
Yanları üzerlerine düşüp canları çıkınca, onlardan siz de yiyin,
istemeyen fakire de, istemek zorunda kalan fakire de yedirin.
Şükredesiniz diye onları böylece sizin hizmetinize verdik.
37. Onların etleri
ve
kanları asla Allah'a ulaşmaz.
Fakat O'na ulaşacak olan,
sizin takvanızdır/içten saygınızdır.
Böylece onları sizin hizmetinize verdi ki,
size doğru yolu gösterdiğinden dolayı,
Allah'ı büyük tanıyasınız. İyilik edenleri müjdele!
38. Şüphesiz, Allah inananları savunur.
Doğrusu Allah; hiçbir haini, nankörü sevmez/savunmaz.

BÖLÜM 6

39. KENDİLERİNE savaş açılan müslümanlara,
zulme uğramaları sebebiyle cihat için izin verildi.
Şüphe yok ki, Allah'ın onlara yardım etmeğe gücü yeter.
40. Onlar; haksız yere, sırf;
"Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı,
yurtlarından çıkarılmış kimselerdir.

Eğer Allah'ın,
insanların bir kısmını bir kısmıyla defetmesi olmasaydı,
içlerinde Allah'ın adı çok anılan Manastırlar,
Kiliseler,
Havralar
ve
Mescitler muhakkak yerle bir edilirdi.
Şüphesiz ki Allah;
kendi dinine yardım edene mutlaka yardım eder.
Şüphesiz ki Allah;
çok kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.
41. Onlar öyle kimselerdir ki;
şâyet kendilerine yeryüzünde imkân ve iktidar versek,
namazı *(zayi etmeden)* gereği gibi kılar, zekatı verir,
iyilikle emreder ve kötülüğün oluşumuna engel olurlar.
Bütün işlerin âkıbeti/sonu Allah'a aittir.

42. (EY MUHAMMED!)
Eğer seni yalanlarlarsa bil ki, onlardan önce;
Nuh, Âd
ve
Semûd kavimleri de *(peygamberlerini)* yalanlamışlardı.
43. İbrahim'in kavmi ile Lût'un kavmi
ve
Medyen halkı da *(yalanlamışlardı).*
44. Mûsâ da yalanlandı ve nihayet o inkârcılara mühlet verdim,
sonra da onları *(azabımla)* yakalayıverdim.
Beni inkâr etmek nasılmış, *(gördüler).*
45. Böylece zulüm yapan halkları helak ettik.
Artık duvarları,
çatılarının üzerine çökmüş/yıkılmış memleketler,
nice kuyular,
nice muhteşem sarayları kullanılmaz olmuştur!
46. Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki;
düşünecek kalpleri, işitecek kulakları olsun?
Çünkü gerçekte gözler değil,
göğüslerdeki kalpler *(kalp gözleri)* kör olur.

47. Bir de senden acele azap istiyorlar.
Halbuki Allah asla vadinden caymaz.
Şüphesiz Rabbinin nezdinde bir gün,
sizin saydığınız bin yıl gibidir.
48. Zalim oldukları halde mühlet verdiğim,
sonra da kendilerini azabımla yakaladığım,
nice memleket halkları vardır.
Dönüş yalnız Benim huzurumadır.

BÖLÜM 7

49. DE Kİ:
"Ey insanlar! Ben sizin için ancak apaçık bir uyarıcıyım."
50. Artık iman edip, faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlar var ya,
işte onlar için bir bağışlama, güzel bir nimet *(cennet)* vardır.
51. Âyetlerimizi geçersiz kılmak için çaba gösterenler var ya,
işte onlar cehennemliklerdir.

52. SENDEN önce hiçbir Rasûl *(Elçi)*
ve
Nebi *(Peygamber)* göndermedik ki,
velev ki o; bir şey temenni ettiği zaman,
şeytan onun bu temennisine vesvese vermeye çalışmasın!
Ama Allah şeytanın bu çabasını boşa çıkarır.
Sonra Allah,
âyetlerini bağıntılı *(birinin anlaşılmasını diğerine bağlı),*
sağlam/çelişkisiz kılmıştır.
Allah bilen ve doğru hüküm/karar verendir.
53. Allah; şeytanın bu çabasına, kalplerinde hastalık bulunanlar ile,
kalpleri katı olanları açığa çıkarmak için izin verir.
Hiç şüphesiz ki o zalimler derin bir ayrılık içindedirler.
54. Bir de kendilerine ilim verilmiş olanlar onun,
Rabbinden gelen hak/gerçek olduğunu bilsinler.
Böylece O'na iman etsinler ve
sonuçta da; kalpleri O'na saygı duysun diye Allah böyle yapar.
Hiç şüphe yok ki Allah iman edenleri doğru yola iletir.

55. İnkâr edenler; kendilerine kıyamet ansızın gelinceye,
yahut ta onlara kısır bir günün azabı gelip çatıncaya dek,
o Kur'an'a hep şüphe içinde bakarlar.
56. İşte o gün mülk *(hükümranlık)* Allah'ındır.
O, insanların arasında hükmünü verir.
Artık iman edip, faydalı bir işi en iyi şekilde yapmış olanlar,
Naîm Cennetleri'ndedirler.
57. İnkâr edip âyetlerimizi yalanlamış olanlara gelince,
onlar için de alçaltıcı bir azap vardır.

BÖLÜM 8

58. ALLAH YOLUNDA hicret edip de sonra öldürülmüş
veya ölmüş olanlara gelince,
Allah onlara muhakkak güzel bir rızık verecektir.
Şüphe yok ki Allah rızık dağıtanların en hayırlısıdır.
59. Elbette onları hoşnut olacakları bir yere koyacaktır.
Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir,
halimdir *(hemen cezalandırmaz, mühlet verendir)*.
60. Bu böyle!
Bir de kim, kendisine verilen eziyetin dengiyle karşılık verir de
sonra yine kendisine zulmedilirse,
elbette Allah ona yardım eder.
Hiç şüphesiz ki Allah; çok affedendir, çok bağışlayandır.

61. BU BÖYLE! Çünkü Allah geceyi kısaltıp gündüzü uzatıyor,
gündüzü de kısaltıp geceyi uzatıyor.
Şüphesiz ki Allah; hakkıyla işiten, hakkıyla görendir.
62. Bu böyle! Çünkü Allah gerçeğin ta kendisidir.
O'nu bırakıp da taptıkları ise batılın/yalanın ta kendisidir.
Şüphesiz ki Allah; yücedir, büyüktür.
63. Allah'ın gökten yağmur indirdiği,
böylece yeryüzünün yemyeşil olduğunu görmedin mi?
Şüphesiz Allah çok lütufkârdır, hakkıyla haberdardır.
64. Göklerdeki herşey, yerdeki herşey O'nundur.
Şüphesiz ki Allah; elbette zengindir, elbette övgüye lâyıktır.

BÖLÜM 9

65. GÖRMÜYOR musun ki bütün yerdekiler
ve
Allah'ın tabiat kanunları uyarınca;
denizde akıp gitmekte olan gemiler, size hizmet etmektedir.
İzni olmaksızın yerin üzerine düşmesin diye, göğü O tutuyor.
Şüphesiz ki Allah; insanlara karşı çok esirgeyici,
çok merhametlidir.
66. O size hayat veren, sonra sizi öldürecek,
daha sonra da diriltecek olandır.
Şüphesiz, insan çok nankörlük ediyor.

67. BİZ her ümmet için uygulayacağı bir ibadet yolu verdik.
O halde din işinde seninle asla çekişmesinler.
Sen Rabbine davet et.
Çünkü sen,
hiç şüphesiz hakka götüren dosdoğru bir yol üzerindesin.
68. Eğer seninle mücadele ederlerse, de ki:
"Allah yapmakta olduğunuzu daha iyi bilmektedir."
69. Hakkında ayrılığa düşüp durduğunuz şeyler konusunda
kıyamet günü Allah aranızda hüküm verecektir.
70. Bilmez misin ki; kuşkusuz Allah,
gökte ve yerde ne varsa hepsini bilir.
Kuşkusuz bunların hepsi,
bir Kitaba (Levh-i Mahfuz'a) yazılmaktadır.
Şüphesiz bu Allah'a göre çok kolaydır.
71. Onlar Allah'ı bırakıp,
hakkında Allah'ın hiçbir delil indirmediği,
kendilerinin de,
hakkında hiçbir bilgilerinin bulunmadığı şeylere,
kulluk ederler.
Zalimlerin hiçbir yardımcısı yoktur.
72. Kendilerine âyetlerimiz açık açık okunduğu zaman
o kâfirlerin yüz ifadelerinden inkârlarını anlarsın.
Neredeyse,
kendilerine âyetlerimizi okuyanlara hışımla saldıracaklar.

De ki:
"Şimdi size bu durumdan daha beterini haber vereyim mi:
Ateş!..
Allah onu kâfirlere vadetti. Ne kötü varış yeridir orası!"

BÖLÜM 10

73. EY İNSANLAR!
Size bir örnek verildi. Şimdi ona iyi kulak verin.
Sizin Allah'tan başka taptıklarınız, bir sinek dahi yaratamazlar;
hepsi bunun için toplansalar bile!..
Eğer sinek onlardan bir şey kapsa, bunu ondan kurtaramazlar!
İsteyen de âciz, istenen de!
74. Allah'ın kadrini gereği gibi bilemediler!
Şüphesiz Allah kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.
75. Allah meleklerden de rasûller (elçiler) seçer, insanlardan da!..
Şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.
76. Onların önlerindekilerini/gördüklerini de,
arkalarındakilerini/görmediklerini de bilir.
Bütün işler hep Allah'a döndürülür.

77. EY İMAN EDENLER! Rükû edin, secde edin,
Rabbinize kul olun ve hayır işleyin ki kurtuluşa eresiniz.
78. Allah izin verdiği için size savaş açanlarla siz de savaşın.
O sizi seçti ve dinde üzerinize hiçbir güçlük yüklemedi.
Babanız İbrahim'in dinine tabi olun/uyun!
Allah sizi;
hem daha önce,
hem de bu Kur'an'da "Müslüman" diye isimlendirdi ki;
Peygamber size şahit *(ve örnek)* olsun,
siz de insanlara şahit *(ve örnek)* olun.
Öyleyse namazı gereği gibi kılın,
zekatı *(çalışıp üreterek)* verin
ve
(yalnızca) Allah'a bağlanın.
Sizin sahibiniz/yardımcınız/dostunuz yalnız O'dur.
O ne güzel dost/sahip ve ne güzel yardımcıdır!

MÜNAFIKUN SURESİ

İniş Sırası: 104 • Mushaf Sırası: 63 • Medeni Sure • 11 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. (EY MUHAMMED!)
Münafıklar sana geldiklerinde;
"Senin elbette,
Allah'ın Rasûlü olduğuna şahitlik ederiz" derler.
Allah senin, zaten kendisinin Rasûlü olduğunu biliyor.
(Fakat) Allah o münafıkların,
hiç şüphesiz *(bazen bir doğruyu söyleyen),*
yalancılar olduklarına elbette şahitlik eder.
2. Yeminlerini kalkan yaptılar da,
insanları Allah'ın yolundan çevirmeye çalıştılar.
Gerçekten onların yaptıkları şey ne kötüdür!
3. Bu, onların önce iman edip sonra inkâr etmeleri,
bu yüzden de kalplerinin mutsuzlaşması sebebiyledir.
Artık onlar kavramak istemiyorlar.

4. ONLARI gördüğün zaman görünümleri hoşuna gider.
Konuşurlarsa sözlerine kulak verirsin.
Onlar sanki elbise giydirilmiş kereste gibidirler.
Her kuvvetli sesi *(konuşulanı)* kendi aleyhlerine sanırlar.
Onlar gerçek düşmandır, onlardan sakın!
Allah onları kahretsin!
Nasıl da çevriliyorlar/döndürülüyorlar!
5. O münafıklara;
"Gelin, Allah'ın Rasûlü sizin için bağışlama dilesin"
denildiği zaman başlarını çevirirler
ve
sen onların büyüklük taslayarak uzaklaştıklarını görürsün.

6. ONLARA bağışlama dilesen de dilemesen de,
onlar için birdir.
Allah onları asla bağışlamayacaktır.
Çünkü Allah fasıklar topluluğunu doğru yola iletmez.
7. Onlar;
"Allah Rasûlü'nün yanında bulunanlara *(muhacirlere),*
bir şey vermeyin ki dağılıp gitsinler" diyenlerdir.
Halbuki göklerin
ve
yerin hazineleri Allah'ındır.
Fakat münafıklar *(bunu)* kavramak istemiyorlar.
8. Onlar; "Andolsun, eğer Medine'ye dönersek,
üstün olan zayıf olanı,
oradan mutlaka çıkaracaktır" diyorlardı.
Halbuki asıl üstünlük;
ancak Allah'ın,
Rasûlü'nün
ve
Müminlerindir.
Fakat münafıklar bilmek istemiyorlar.

BÖLÜM 2

9. EY İMAN EDENLER!
Mallarınız ve evlatlarınız,
sizi Allah'ı zikretmekten,
(emir ve yasakları hatırlamaktan) alıkoymasın.
Her kim bunu yaparsa,
işte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.
10. Herhangi birinize ölüm gelip de;
"Ey Rabbim! Beni yakın bir zamana kadar geciktirsen de,
sadaka verip iyilerden olsam!" demeden once;
size rızık olarak yarattığımız şeylerden,
Allah'ın size tavsiye ettiği şekilde harcayın.
11. Allah ölümüne izin verdiği hiçbir kimseyi asla ertelemez.
Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

MÜCADELE SURESİ

İniş Sırası: 105 • Mushaf Sırası: 58 • Medeni Sure • 22 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. ALLAH,
kocası hakkında seninle tartışan
ve
Allah'a şikayette bulunan kadının sözünü işitmiştir.
Allah sizin sürdürdüğünüz konuşmayı işitmekteydi.
Şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.
2. İçinizden eşlerine zıhar yapanlar;
bilsinler ki, o eşleri onların anaları değildir.
Onların anaları ancak kendilerini doğuran kadınlardır.
Şüphesiz onlar hoş karşılanmayan ve
yalan bir söz söylüyorlar.
Şüphesiz Allah çok affedicidir, çok bağışlayıcıdır.
3. Kadınlarından zıhar yapıp ayrılan,
sonra da söylediklerinden dönecek olan eşler;
birlikte olmadan önce,
bir köleyi/esiri azat etmeli/özgür bırakmalıdırlar.
İşte bu hüküm ile size öğüt veriliyor.
Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.
4. Kim buna imkân bulamazsa,
eşiyle birlikte olmadan önce ardarda iki ay oruç tutmalıdır.
Kimin de buna gücü yetmezse altmış fakiri doyurmalıdır.
Bunlar Allah'a ve Rasûlüne hakkıyla imana alışmanız diyedir.
İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır.
Kâfirler için çok acıklı bir azap vardır.
5. Allah'a
ve
Rasûlüne düşmanlık edenler,
kendilerinden öncekilerin alçaltıldığı gibi alçaltılacaklardır.

Oysa Biz apaçık âyetler indirdik.
Kâfirler için alçaltıcı bir azap vardır.
6. Allah'ın onları hep birden diriltip
yaptıklarını kendilerine haber vereceği günü hatırla.
Allah onları sayıp zaptetmiş, onlarsa bunları unutmuşlardır.
Allah herşeye şahittir.

BÖLÜM 2

7. GÖKLERDEKİ
ve
yerdeki herşeyi Allah'ın bildiğini görmüyor musun?
Üç kişi gizlice konuşmaz ki, dördüncüleri 'O' olmasın.
Beş kişi gizlice konuşmaz ki, altıncıları 'O' olmasın.
Bundan daha az, yahut daha çok da olsalar,
nerede olurlarsa olsunlar,
'O' mutlaka onlarla beraberdir.
Sonra onlara yaptıklarını Kıyamet günü haber verecektir.
Allah herşeyi hakkıyla bilir.
8. Gizlice konuşmaktan menedilip de,
menedildikleri şeyi yapan ve günah, düşmanlık
ve
Rasûl'e isyanı konuşanları görmedin mi?
Sana geldiklerinde
Allah'ın seni selâmlamadığı selâmla selâmlıyorlar.
İçlerinden de;
"Söylediklerimizden dolayı, Allah bize azap etse ya!" diyorlar.
Cehennem onlara yeter!
Oraya girecekler. Ne kötü varış yeridir orası!

9. EY İMAN EDENLER!
Siz baş başa gizlice konuştuğunuz zaman; günah, düşmanlık
ve
Rasûl'e isyanı konuşmayın.
İyilik ve takvayı *(nasıl korunabilirizi)* konuşun ve
huzuruna toplanacağınız Allah'a karşı gelmekten sakının.

10. O kötü fısıltılar iman edenleri üzmek için,
ancak şeytandan kaynaklanmaktadır.
Oysa şeytan; Allah'ın izni/onayı olmadıkça,
müminlere hiçbir zarar verebilecek güçte değildir.
Öyle ise, müminler ancak Allah'a tevekkül etsinler.

11. EY İMAN EDENLER!
Size; "Meclislerde yer açın" denildiği zaman açın ki,
Allah da size genişlik versin.
Size; "Kalkın", denildiği zaman da kalkın ki,
Allah içinizden inananların
ve
ilim/bilim adamlarının derecelerini yükseltsin.
Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

12. EY İMAN EDENLER!
Rasûl ile baş başa (özel) konuşacağınız zaman,
baş başa *(özel)* konuşmanızdan önce, *(işsizlere)* sadaka verin.
Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir.
Şâyet *(sadaka verecek bir şey)* bulamazsanız,
bilin ki Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.
13. Baş başa (özel) konuşmanızdan önce
sadakalar vermekten çekindiniz öyle mi?
Bunu yapmadığınız halde
ve
Allah da sizin pişmanlığınızı kabul ettiğine göre,
artık namazı kılın, zekatı *(çalışıp üreterek)* verin.
Allah'a ve Rasûlüne de itaat edin.
Allah bütün yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

BÖLÜM 3

14. ALLAH'ın kendilerine gazap ettiği bir topluluğu,
dost edinenleri görmez misin?
Onlar ne sizdendirler, ne de onlardan.
Onlar bile bile yalan yere yemin ederler.

15. Allah onlara çetin bir azap hazırlamıştır.
Gerçekten onların yaptıkları şey ne kötüdür!
16. Onlar yeminlerini kalkan yapıp,
Allah'ın dininden alıkoymaya çalıştılar.
Bunun için onlara alçaltıcı bir azap vardır.
17. Onların malları da evlâtları da,
Allah'a karşı kendilerine bir yarar sağlamayacaktır.
Onlar cehennemliklerdir.
Onlar orada sonsuz/ebedi kalacaklardır.
18. Allah'ın onları hep birden dirilteceği,
onların da bir iş üzerinde olduklarını sanarak
size yemin ettikleri gibi,
Allah'a da yemin edecekleri günü düşün!
İyi bilin ki,
onlar yalancıların ta kendileridir.
19. Şeytan onlar üzerinde tam bir egemenlik kurmuş,
kendilerine Allah'ı anmayı/düşünmeyi unutturmuştur.
İşte onlar, şeytanın tarafında olanlardır.
İyi bilin ki;
şeytanın tarafında olanlar, ziyana uğrayanların ta kendileridir.

20. ALLAH'a
ve
Rasûlüne/Elçisine düşman olanlar var ya,
işte onlar en aşağı kimselerin arasındadırlar.
21. Allah; "Şüphesiz Ben
ve
Elçilerim galip geleceğiz" diye yazmıştır.
Şüphe yok ki Allah; çok kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.
22. Allah'a
ve ahiret gününe iman eden hiçbir topluluğun;
babaları,
oğulları,
kardeşleri
yahut kendi soy-sopları olsalar bile,
Allah'a ve Rasûlüne düşmanlık eden kimselere,
sevgi beslediğini göremezsin.

İşte Allah, onların kalplerine imanın huzurunu vermiş
ve
onları kendi katından bir ruh *(Suhuflar, Zebur, Tevrat, İncil ve Kur'an)* ile desteklemiştir.
Onlara, içlerinden ırmaklar akan
ve
içlerinde sonsuz kalacakları cennetler verecektir.
Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır.
İşte onlar, Allah'ın tarafında olanlardır.
İyi bilin ki;
Allah'ın tarafında olanlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

HUCURAT SURESİ

İniş Sırası: 106 • Mushaf Sırası: 49 • Medeni Sure • 18 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. EY İMAN EDENLER!
Allah'ın
ve
Rasûlünün önüne geçmeyin.
(Kur'an'ı ilk hareket noktası almadan
din adına bir şeyler söylemeyin, yapmayın).
Allah'a karşı gelmekten sakının.
Şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

2. EY İMAN EDENLER!
Seslerinizi, Nebînin/Peygamberin sesinin üstüne yükseltmeyin.
Birbirinize bağırdığınız gibi,
ona yüksek sesle bağırmayın *(medeni olun),*
yoksa siz farkına varmadan yaptıklarınız boşa gider.
3. Allah'ın Rasûlünün huzurunda seslerini kısanlar,
Allah'ın,
gönüllerini takvâ konusunda, açığa çıkardığı kimselerdir.
Onlar için bir bağışlanma
ve
büyük bir mükâfat vardır.

4. (EY MUHAMMED!)
Odaların arkasından sana bağıranların çoğu,
düşüncesiz kimselerdir.
5. Onlar sen yanlarına çıkıncaya kadar sabretselerdi,
elbette kendileri için daha iyi olurdu.
Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

6. EY İMAN EDENLER! Size bir fasık bir haber getirirse,
bilmeyerek bir topluluğa zarar verip,
yaptığınıza pişman olmamak için, o haberin doğruluğunu
iyi araştırın.

7. BİLİN Kİ aranızda, Allah'ın Rasûlü bulunmaktadır.
Eğer o, bir çok işlerde size uysaydı sıkıntıya düşerdiniz.
Fakat Allah iman ettiğiniz için, size imanı sevdirmiş
ve
onu gönüllerinize güzel göstermiş; inkârı, fasıklığı
ve
(Allah'ın emirlerine) karşı çıkmayı da çirkin göstermiştir.
İşte bunlar doğru yolda olanların ta kendileridir.
8. Allah kendi katından bir lütuf ve nimet olarak böyle yaptı.
Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir

9. EĞER inananlardan iki grup birbirlerini öldürürlerse,
aralarını düzeltin.
Eğer biri ötekine karşı haddi aşarsa,
Allah'ın buyruğuna, *(sulha, saldırmazlığa)* dönünceye kadar,
haddi aşan tarafa karşı savaşın.
Eğer *(sulha, barışa)* dönerse, artık aralarını adaletle düzeltin
ve
adaletli davranın.
Çünkü Allah âdaletli davrananları sever.
10. Müminler ancak kardeştirler.
Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin.
Allah'a karşı gelmekten sakının ki, size merhamet edilsin.

BÖLÜM 2

11. EY İMAN EDENLER!
Bir topluluk bir diğerini alaya almasın.
Belki onlar kendilerinden daha iyidirler.
Kadınlar da diğer kadınları alaya almasın.
Belki onlar kendilerinden daha iyidirler.

Birbirinizi karalamayın,
birbirinizi *(kötü)* lakaplarla çağırmayın.
İmandan sonra fasıklıkla adlandırılmak ne kötüdür!
Kim de tövbe etmezse,
işte onlar zâlimlerin ta kendileridir.

12. EY İMAN EDENLER!
Zannın birçoğundan sakının.
Çünkü zannın bir kısmı günahtır.
Birbirinizin kusurlarını
ve
mahremiyetlerini araştırmayın.
Birbirinizin gıybetini yapmayın.
Herhangi biriniz,
ölü kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı?
İşte bundan tiksindiniz!
Allah'a karşı gelmekten sakının.
Şüphesiz Allah tövbeyi çok kabul edendir,
çok merhamet edendir.

13. EY İNSANLAR! Şüphe yok ki,
Biz sizi; bir erkek
ve
bir dişiden meydana getirdik.**[*]**
Sizi birbirinizle tanışmanız için, toplumlara/ırklara ayırdık.
Allah katında en değerli olanınız,
O'na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır.
Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdâr olandır.

---

[*] Bu ayet ilk insanın yaratılmasıyla ilgili değildir. Sonraki (bugünkü) yaratmadan bahseder. Bir erkek ve bir dişiden meydana gelişimiz vurgulanır. İlk insanlar (Kur'an'da Nuh as. örneğinde olduğu gibi) yüzlerce yıl yaşayabiliyorlardı. Ortalama ömrün (1000 yılın) dörtte birinde ergenlik oluşmakta. Dolayısıyla bir insanın ancak 250 yaşında ergenlik çağına ulaşabilmesi sözkonusu olabiliyordu. Günümüzde ise, ortalama ömür altmış yıl civarı. Dörtte birinde, yani 15 yaş civarında ergenlik oluşmaktadır. Daha geniş bilgi için bkz. Sayfa: 606, Nisa: 1, Ayet dipnotu.

14. BEDEVİLER: "İman ettik" dediler.
De ki: "İman etmediniz." *(Öyle ise, "iman ettik" demeyin.)*
"Fakat müslüman olduk/vatandaş olduk" deyin.
Henüz iman kalplerinizde tam olarak yer etmedi.
Eğer Allah'a ve Rasûlüne itaate devam ederseniz,
yaptıklarınızdan hiçbir şeyi eksiltmez.
Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir."

15. İman edenler ancak Allah'a ve Rasûlüne inanan,
sonra şüpheye düşmeyen,
Allah'ın tavsiye ettiği şekilde mallarıyla
ve
canlarıyla cihat edenlerdir.
İşte onlar doğru kimselerin ta kendileridir.

16. (Ey Muhammed!)
De ki: "Siz Allah'a dininizi mi öğretiyorsunuz?
Oysa Allah göklerdeki ve yerdeki herşeyi bilir.
Allah herşeyi hakkıyla bilendir."

17. Müslüman olmalarını bir lütûfta bulunmuş gibi,
sana hatırlatıyorlar.
De ki:
"Müslüman olmanızı bir lütûf gibi, bana hatırlatıp durmayın.
Tam tersine eğer doğru kimselerseniz,
Rasûlü/Elçisi ile sizlere doğru yolu bildirdiği için,
Allah size lütûfta bulunmuş oluyor."

18. Şüphesiz Allah göklerin ve yerin gaybını bilir.
Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

TAHRİM SURESİ

İniş Sırası: 107 • Mushaf Sırası: 66 • Medeni Sure • 12 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. EY NEBÎ/PEYGAMBER!
Eşlerinin hoşnutsuzluğunu gidermek için,
Allah'ın sana helâl kıldığı şeyi
niçin sen kendine haram ediyorsun?
Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.
2. Allah *(gereksiz yere ettiğiniz)* yeminlerinizi bozmayı
(ve kefaret ödemeyi) size meşrû kılmıştır.
Allah sizin yardımcınızdır.
O; bilir ve doğru hüküm/karar verendir.

3. HANİ Nebî/Peygamber eşlerinden birine,
gizlilik şartıyla bir söz söylemişti.
(Zeyneb'in verdiği bal şerbetini artık içmeyeceğim diye.)
Fakat eşi o sözü *(başkasına)* haber verip,
Allah da bunu peygambere bildirince,
peygamber bunun bir kısmını bildirmiş,
bir kısmını da sonraya bırakmıştı.
Peygamber bunu ona haber verince,
o; "Bunu sana kim bildirdi?" dedi.
Peygamber; "Bunu bana, hakkıyla bilen ve
hakkıyla haberdar olan Allah haber verdi" dedi.
4. *(Ey peygamber'in eşleri!)*
Eğer siz ikiniz Allah'a tövbe ederseniz, ne iyi.
Çünkü kalpleriniz kaydı.
Eğer Peygamber'e karşı birbirinize arka çıkarsanız,
bilin ki; Allah onun yardımcısıdır,
Cebrail de, salih müminler de!
Bunlardan sonra melekler de ona arka çıkarlar.

5. EĞER o sizi boşarsa;
Rabbi ona sizden daha hayırlı, müslüman, inanan,
sebatla itaat eden, tövbe eden, ibadet eden, oruç tutan,
dul
veya
bakire eşler almasına izin verebilir.

6. EY İMAN EDENLER! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar
ve
taşlar olan ateşten koruyun.
O ateşin başında gayet katı, çetin,
Allah'ın kendilerine verdiği emirlere karşı gelmeyen
ve
kendilerine emredilen şeyi yapan melekler vardır.
7. Ey inkâr edenler! Bugün özür dilemeyin!
Siz ancak, yapmakta olduklarınızın karşılığını görüyorsunuz.

BÖLÜM 2

8. EY İMAN EDENLER!
Allah'a içtenlikle tövbe edin.
Belki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter ve peygamberi
ve
onunla birlikte iman edenleri utandırmayacağı günde;
Allah sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyar.
Onların nurları önlerinden ve sağlarından aydınlatır, gider.
"Ey Rabbimiz!
Nûrumuzu bizim için tamamla, bizi bağışla;
çünkü senin herşeye hakkıyla gücün yeter" derler.

9. EY PEYGAMBER!
Kâfirlere ve münafıklara karşı, size saldırdıkları için cihat et,
onlara *(karşı dik dur)* sert davran!
Onların varacağı yer cehennemdir.
Ne kötü varılacak yerdir orası!

10. ALLAH, inkâr edenlere,
Nûh'un karısı ile Lût'un karısını örnek gösterdi.
Bu ikisi,
kullarımızdan iki salih kişinin nikâhları altında bulunuyorlardı.
Derken onlara hainlik ettiler de kocaları,
Allah'ın azabından hiçbir şeyi onlardan savamadı.
Onlara; "Haydi, ateşe girenlerle beraber siz de girin!" denildi.
11. Allah iman edenlere ise, Firavun'un karısını örnek gösterdi.
Hani o;
"Rabbim! Bana katında, cennette bir ev yap.
Beni Firavun'dan ve onun yaptığı işlerden koru
ve
beni zalimler topluluğundan kurtar!" demişti.
12. Allah bir de iffetini sapasağlam koruyan,
(İsa için) yarattığımız ruhtan üflediğimiz,
Rabbinin sözlerini
ve
kitaplarını tasdik eden/doğrulayan,
İmrân kızı Meryem'i de *(tüm insanlara)* örnek gösterdi.
Allah'a itaat edenlerdendi.

TEGABÜN SURESİ

İniş Sırası: 108 • Mushaf Sırası: 64 • Medeni Sure • 18 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. GÖKLERDEKİ
ve
yerdeki herşey Allah'a boyun eğer.
Mülk *(İmparatorluk, Mutlak İktidar)* yalnızca O'nundur,
Hamd da O'nadır *(yaptığı herşeyi yerli yerince güzelce yapanadır!)*
O herşeye hakkıyla gücü yetendir.
2. O sizi yaratandır.
Böyle iken kiminiz kâfir olmakta, kiminiz mümin.
Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.
3. Gökleri
ve yeri,
hak ve hikmete uygun olarak yarattı.
Sizi şekillendirdi ve şekillerinizi de güzel yaptı.
Dönüş yalnız O'nun huzurunadır.
4. Göklerdeki ve yerdeki herşeyi bilir.
Gizlediklerinizi de açığa vurduklarınızı da bilir.
Allah göğüslerin özünü *(kalplerde olanı)* hakkıyla bilendir.

5. DAHA önce inkâr edip de
inkârlarının cezasını tadanların haberi size gelmedi mi?
Onlar için çok acıklı bir azap da vardır.
6. Bu, peygamberlerinin onlara apaçık mucizeler getirmeleri
ve
onların da;
"*(Bizim gibi)* insanlar mı bizi doğru yola iletecekmiş?"
deyip de inkâr etmeleri ve yüz çevirmeleri sebebiyledir.
Allah da hiçbir şeye muhtaç olmadığını göstermiştir.
Allah her bakımdan sınırsız zengindir, övgüye lâyıktır.

7. İNKÂR DENLER,
kesinlikle öldükten sonra diriltilmeyeceklerini iddia ettiler.
De ki: "Hiç de öyle değil,
Rabbime and olsun, mutlaka diriltileceksiniz,
sonra da yaptıklarınız size elbette haber verilecektir.
Bu, Allah'a kolaydır."

8. Artık siz Allah'a, Rasûlüne
ve
indirdiğimiz nûra (Kur'an'a) iman edin.
Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

9. Toplanma vakti için Allah'ın sizi toplayacağı günü düşün.
O gün aldanışın belli olacağı gündür.
Kim Allah'a inanır ve faydalı bir işi en iyi şekilde yaparsa,
Allah onun kötülüklerini örter ve onu içinden ırmaklar akan,
sonsuz kalacakları cennetlere koyar.
İşte büyük başarı budur!..

10. İnkâr eden ve âyetlerimizi yalanlayanlara gelince;
işte onlar, içinde sonsuz kalmak üzere cehennemliklerdir.
Ne kötü varılacak yerdir orası!

BÖLÜM 2

11. ALLAH'ın izni/onayı olmaksızın, hiçbir musibet başa gelmez.
Kim Allah'a inanmak isterse/inanırsa,
Allah onun kalbini hidayete/doğruya iletir.
Allah herşeyi bilir.

12. Allah'a itaat edin, Rasûl'e de itaat edin.
Eğer yüz çevirirseniz,
bilin ki, elçimize düşen sadece apaçık bir tebliğdir.

13. Allah kendisinden başka hiçbir ilah bulunmayandır.
Müminler yalnız Allah'a tevekkül etsinler.

14. EY İMAN EDENLER!
Eşlerinizden
ve
çocuklarınızdan size düşmanlık yapabilecekler olabilir.

Onlardan sakının/kendinizi koruyun.
Ama affeder,
hoş görüp vazgeçer
ve
bağışlarsanız;
şüphe yok ki Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.
15. Mallarınız
ve
çocuklarınız niyetinizin/gerçeğinizin açığa çıkarılmasıdır.
Allah katında ise büyük bir ödül vardır.

16. O HALDE,
gücünüz yettiği kadar Allah'a karşı gelmekten sakının.
Dinleyin,
itaat edin,
kendi iyiliğiniz için *(Allah'ın tavsiye ettiği şekilde)* harcayın.
Kim nefsinin cimriliğinden korunursa,
işte onlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.
17. Eğer siz Allah'a,
güzel bir borç *(Allah'ın belirttiği işlere)* verirseniz;
Allah onu size,
kat kat öder
ve
sizi bağışlar.
Allah şükrün karşılığını verendir, halimdir.
18. O, gaybı da görünen âlemi de bilendir;
mutlak güç sahibidir, doğru hüküm/karar verendir.

SAF SURESİ

İniş Sırası: 109 • Mushaf Sırası: 61 • Medeni Sure • 14 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. GÖKLERDEKİ
ve
yerdeki herşey Allah'ı tesbih eder.
O, mutlak güç sahibidir, doğru hüküm/karar verendir.

2. EY İMAN EDENLER!
Yapmayacağınız şeyleri niçin söylüyorsunuz?
3. Yapmayacağınız şeyleri söylemeniz,
Allah katında sevilmeyen bir iştir.
4. Hiç şüphe yok ki Allah saldırganlara/teröristlere karşı,
duvarları birbirine kenetlenmiş bir bina gibi,
saf bağlayarak çarpışanları sever.

5. HANİ Mûsâ kavmine,
"Ey kavmim! Allah'ın size gönderdiği Rasûl'ü olduğumu,
bilip durduğunuz halde,
niçin bana eziyet ediyorsunuz?" demişti.
Onlar yoldan sapınca,
Allah ta kalplerini sapıklıkta bıraktı.
Allah fasıklar topluluğunu *(zorla)* doğru yola iletmez.

6. HANİ, Meryem oğlu İsa; "Ey İsrailoğulları!
Şüphesiz ben Allah'ın size,
benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı
ve
benden sonra gelecek Ahmed adında bir Rasûl'ü,
müjdeleyici *(olarak gönderdiği)* Elçisiyim" demişti.

Fakat (İsa) onlara apaçık mucizelerle gelince;
"Bu, apaçık bir sihirdir" dediler.

7. İSLÂM'a davet olunduğu halde,
Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim kimdir?
Allah zalimler topluluğunu *(zorla)* doğru yola iletmez.
8. Onlar ağızlarıyla,
Allah'ın nurunu (Kur'an'ı) söndürmek istiyorlar.
Halbuki kâfirler istemeseler de
Allah nurunu (Kur'an'ı) tamamlayacaktır.
9. 'O'; kendisine ortak koşanlar hoşlanmasa da,
(insan hak ve özgürlüklerine önem veren) dinini,
(insan hak ve özgürlüklerine önem vermeyen,
uydurulmuş) dinlere üstün kılmak üzere,
Rasûlünü doğru yol ve gerçek din ile gönderendir.

BÖLÜM 2

10. EY İMAN EDENLER!
Sizi çok acıklı bir azaptan kurtaracak bir ticaret, göstereyim mi?
11. Allah'a
ve
Rasûlüne inanır; mallarınızla ve canlarınızla;
Allah saldırganlara karşı izin verdiği için cihat edersiniz.
Eğer bilirseniz, bu sizin için çok hayırlıdır.
12. *(Bunu yapınız ki)* Allah günahlarınızı bağışlasın;
sizi içinden ırmaklar akan cennetlere
ve
Adn cennetlerindeki güzel meskenlere koysun.
İşte bu büyük başarıdır.
13. Seveceğiniz başka bir kazanç daha var:
Allah'tan bir yardım
ve
yakın bir fetih *(Mekke'nin fethi).*
(Ey Muhammed!) Mü'minleri müjdele!

14. EY İMAN EDENLER!
Allah'ın yardımcıları olun.
Nasıl ki Meryem oğlu İsa da Havarilere;
"Allah'a giden yolda, benim yardımcılarım kimdir?" demişti.
Havariler de; "Biz Allah'ın yardımcılarıyız" demişlerdi.
Bunun üzerine İsrailoğullarından bir kesim inanmış,
bir kesim de inkâr etmişti.
Nihayet biz inananları,
onlara düşmanlık yapanlara karşı destekledik.
Böylece üstün geldiler.

CUMA SURESİ

İniş Sırası: 110 • Mushaf Sırası: 62 • Medeni Sure • 11 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. GÖKLERDEKİ ve yerdeki herşey;
mülkün sahibi *(kainatın imparatoru),*
mukaddes *(kendisine asla zarar verilemeyen),*
mutlak güç sahibi,
hüküm *(emir, yasak ve serbestlik bildiren)*
ve
hikmet sahibi olan
(kullarına faydalıyı emreden, zararlıyı yasak eden)
Allah'a boyun eğer.
2. O, ümmîlere *(kitap nedir, iman nedir bilmeyenlere);*
içlerinden kendilerine ayetlerini okuyan,
onları temizleyen,
onlara Kitabı
ve
Hikmet'i *(problem çözme bilimini)* öğreten,
bir Rasûl gönderendir.
Halbuki onlar bundan önce,
(kitap nedir, iman nedir bilmeyen) apaçık bir sapıklık içinde idiler.
3. *(Allah o Rasûl'ü)* onlardan,
henüz kendilerine katılmayan başkalarına da göndermiştir.
O mutlak güç sahibidir, doğru hüküm/karar verendir.
4. İşte bu, Allah'ın lütfudur.
Onu (Peygamberliği) dilediğine *(kendi seçtiğine)* verir.
Allah büyük lütuf sahibidir.

5. TEVRAT'la yükümlü tutulup da
onunla uygulama yapmayanların durumu,
ciltlerle kitap taşıyan eşeğin durumu gibidir.

Allah'ın âyetlerini inkâr eden topluluğun hali ne kötüdür!
Allah zalimler topluluğunu doğru yola *(zorla)* iletmez.
6. De ki: "Ey Yahudiyim diyenler! Bütün insanlar değil de
yalnız kendinizin Allah'ın dostları olduğunu iddia ediyorsanız,
(bunda da) samimi iseniz haydi ölümü isteyin!"
7. Ama onlar *(kötü işleri yapanlar),*
yaptıklarından dolayı asla ölümü istemezler.
Allah zalimleri hakkıyla bilir.
8. De ki: "Sizin kendisinden kaçıp durduğunuz ölüm var ya,
o mutlaka size ulaşacak, sonra gaybı da görünen âlemi de bilen
Allah'ın huzuruna götürüleceksiniz de,
O size yaptıklarınızı haber verecektir."

BÖLÜM 2

9. EY İMAN EDENLER!
Cuma günü namaz için çağrı yapıldığı zaman,
hemen Allah'ın zikrine koşun ve alışverişi bırakın.
Eğer bilirseniz bu, sizin için daha hayırlıdır.
10. Namaz edâ edilince/vaktinde gereği gibi kılınınca,
artık yeryüzüne dağılın
ve
Allah'ın lütfundan çalışarak/ticaret yaparak arayın.
Allah'ı çok zikredin *(düşünün)* ki kurtuluşa eresiniz.

11. ONLAR bir ticaret veya bir oyun eğlence gördükleri zaman,
hemen dağılıp ona koştular ve seni ayakta bıraktılar.
De ki: "Allah'ın yanında bulunan, eğlence ve ticaretten
daha hayırlıdır.
Allah rızık dağıtanların en hayırlısıdır."

Fetih Suresi

İniş Sırası: 111 • Mushaf Sırası: 48 • Medeni Sure • 29 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. ŞÜPHESİZ Biz sana tartışmasız; *(insan hak ve özgürlüklerine, evrensel hukuka uygun olarak, saldırgan güçlerin merkezini ele geçirip; anarşiye, teröre, hukuksuzluğa son verecek olan)* bir fethin yolunu gösterdik/açtık.

2. Ta ki Allah; senin geçmiş ve gelecek günahlarını bağışlasın,
3. sana olan nimetini tamamlasın, seni doğru yola iletsin
ve
Allah sana, şanlı *(haklı, adaletli)* bir zaferle yardım etsin.
4. O, inananların imanlarını kat kat artırmaları için,
kalplerine huzur ve güven indirendir.
Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır.
Allah bilen ve doğru hüküm/karar verendir.
5. Ayrıca Allah;
inanan erkek ve kadınları içlerinden ırmaklar akan,
içinde sonsuz kalacakları cennetlere koyacak,
onların günahlarını affedecektir.
İşte bu, Allah katında büyük bir başarıdır.
6. Allah hakkında kötü zanda bulunan münafık erkeklere
ve
münafık kadınlara;
Allah'a ortak koşan erkeklere
ve
Allah'a ortak koşan kadınlara azap edecektir.
(Müslümanlar için bekledikleri) kötülük girdabı da
onların başına gelsin!
Zira Allah onlara gazap etmiş onları lânetlemiş *(azarlamış)*
ve kendilerine cehennemi hazırlamıştır.
Orası ne kötü bir varış yeridir!

7. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır.
Allah mutlak güç sahibidir, doğru hüküm/karar verendir.

8. (EY MUHAMMED!) Şüphesiz Biz seni bir şâhit,
bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik.
9. Ey insanlar! Allah'a ve Peygamberine inanasınız,
ona yardım edesiniz, ona saygı gösteresiniz ve sabah akşam
Allah'ı tesbih edesiniz diye *(Peygamber'i gönderdik.)*
10. Sana *(doğru işlerde yardımcı olmak için)* biat edenler,
esas olarak yalnız Allah'a biat etmişlerdir *(söz vermişlerdir)*.
Allah'ın yardımı onların üzerinedir.
Verdiği sözden dönen kendi aleyhine dönmüş olur.
Allah'a verdiği sözü yerine getirene,
Allah büyük bir ödül verecektir.

BÖLÜM 2

11. BEDEVİLERİN *(savaştan)* geri bırakılanları sana;
"Bizi mallarımız ve ailelerimiz alıkoydu;
Allah'tan bizim için af dile" diyecekler.
Onlar kalplerinde olmayanı dilleriyle söylerler.
De ki: "Allah sizin bir zarara uğramanızı dilerse,
yahut bir yarar elde etmenizi dilerse,
ona karşı kimin bir şeye gücü yeter?
Hayır, Allah yaptıklarınızdan haberdardır."
12. (Ey münafıklar!) Siz aslında, Peygamberin ve inananların
bir daha ailelerine geri dönmeyeceklerini sanmıştınız.
Bu, sizin gönüllerinize güzel geldi de, kötü zanda bulundunuz
ve helâkı hak eden bir kavim oldunuz.
13. Kim Allah'a ve Peygambere inanmazsa bilsin ki,
şüphesiz Biz, inkârcılar için alevli bir ateş hazırladık.
14. Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır.
O, hak eden*(iyi kimseler)*i bağışlar,
hak eden*(suçlu kimseler)*e de ceza verir.
Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

15. SAVAŞTAN geri bırakılanlar, siz ganimetleri almaya giderken;
"Bırakın biz de sizinle gelelim" diyeceklerdir.
Onlar Allah'ın sözünü değiştirmek isterler.
De ki: "Siz bizimle asla gelmeyeceksiniz.
Allah önceden böyle buyurmuştur."
Onlar; "Bizi kıskanıyorsunuz" diyeceklerdir.
Hayır, onlar pek az düşünüyorlar.

16. Bedevîlerin *(savaştan)* geri bırakılanlarına de ki:
"Siz, güçlü kuvvetli saldırgan bir kavme karşı
savaşmaya çağrılacaksınız veya onlar teslim olacaklar.
Eğer itaat ederseniz *(bu çağrıya uyarsanız),*
Allah size güzel bir ödül verir.
Ama önceden döndüğünüz gibi yine dönerseniz,
Allah sizi çok acıklı bir azaba uğratır."

17. Köre güçlük yoktur,
topala güçlük yoktur,
hastaya güçlük yoktur.
Kim Allah'a ve Peygamberine itaat ederse,
Allah onu, içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyar.
Kim de yüz çevirirse, onu çok acıklı bir azaba uğratır.

BÖLÜM 3

18. ŞÜPHESİZ ALLAH,
ağaç altında sana biat ederlerken *(söz verirlerken)*
inananlardan hoşnut olmuştur.
Gönüllerinde olanı bilmiş,
onlara huzur, güven duygusu vermiş
ve onlara,
yakın bir fetih *(Hudeybiye Barış Sözleşmesini)* vermiştir.

19. Bir de elde edecekleri sayısız ganimetler…
Allah mutlak güç sahibidir, doğru hüküm/karar verendir.

20. Allah size, elde edeceğiniz daha birçok ganimetler vadetmiştir.
Şimdilik bunu *(Hudeybiye Barış Sözleşmesini)* size hemen vermiş
ve
insanların ellerini sizden çekmiştir.

(Allah böyle yaptı) ki, bunlar müminler için bir delil olsun,
sizi de doğru bir yola iletsin.

21. Henüz elde edemediğiniz,
fakat Allah'ın, ilmiyle kuşattığı başka *(kazançlar)* da vardır.
Allah herşeye hakkıyla gücü yetendir.

22. İNKÂR DENLER sizinle (Hudeybiye'de) savaşsalardı,
arkalarını dönüp kaçarlar,
sonra da ne bir dost, ne de bir yardımcı bulabilirlerdi.

23. Allah'ın işleyip duran kanunu *(budur).*
Allah'ın kanununda asla bir değişiklik bulamazsın.

24. O, Mekke'nin çevresinde,
sizi onlara karşı üstün kıldıktan sonra,
onların ellerini sizden, sizin ellerinizi onlardan çekendir.
Allah yaptıklarınızı hakkıyla görmektedir.

25. Onlar, inkâr edenler ve sizi Mescid-i Haram'ı ziyaretten
ve
bekletilen kurbanlıkları, yerlerine ulaşmaktan alıkoyanlardır.
Eğer oradaki henüz tanımadığınız inanmış erkeklerle,
inanmış kadınları bilmeyerek ezmeniz
ve
böylece size bir eziyet gelecek olmasaydı,
(Allah Mekke'ye girmenize izin verirdi).
Allah dileyeni rahmetine koymak için böyle yapmıştır.
Eğer inananlarla inkârcılar birbirinden
(Mekke'den tamamen) ayrılmış olsalardı,
onlardan inkâr edenleri çok acıklı bir azaba uğratırdık.

26. Hani inkâr edenler kalplerine taassubu,
cahiliye taassubunu yerleştirmişlerdi.
Allah ise Peygamberine ve inananlara huzur
ve
güvenini indirmiş
ve
onların takva *(Allah'a karşı gelmekten sakınma)* sözünü
tutmalarını kolaylaştırmıştı.
Zâten onlar buna lâyık ve ehil idiler.
Allah herşeyi hakkıyla bilmektedir.

BÖLÜM 4

27. ANDOLSUN Allah Peygamberinin rüyasını doğru çıkardı.
Allah dilerse, siz güven içinde başlarınızı kazıtmış
veya
saçlarınızı kısaltmış olarak,
korkmadan Mescid-i Haram'a gireceksiniz.
Allah sizin bilmediğinizi bildi
ve
size bundan başka yakın bir fetih daha verdi.

28. O, Peygamberini hidayet *(doğru yol, doğru hayat tarzı)*
ve
hak din ile gönderendir.
O hak din *(doğru hayat tarzı),*
bütün batıl/uydurulmuş dinlerden üstündür!
Şahit olarak Allah yeter.

29. MUHAMMED ALLAH'IN RASÛLÜ'dür.
Onunla beraber olanlar inkârcılara karşı çetin,
birbirlerine karşı da merhametlidirler.
Onları hep rükû
ve
secde halinde *(boyunlarını bükmüş olarak)* Allah'tan lütuf
ve
hoşnutluk istediklerini görürsün.
Onların secde eseri olan belirtileri/nurları yüzlerindedir.
İşte bu, onların Tevrat'ta ve İncil'de anlatılan durumlarıdır:
Onlar filizini çıkarmış,
onu kuvvetlendirmiş,
kalınlaşmış,
gövdesi üzerine dikilmiş,
tarımcıların hoşuna giden bir ekin gibidirler.
Allah kendileri sebebiyle inkârcıları öfkelendirmek için,
onların sağlam ve dirençli olmalarını *(dik durmalarını)* ister.
Allah içlerinden faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlara,
bir bağışlama ve büyük bir ödül vadetmiştir.

MAİDE SURESİ

İniş Sırası: 112 • Mushaf Sırası: 5 • Medeni Sure • 120 Ayet

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. EY İMAN EDENLER!
Sözleşmelerinizin gereklerini yerine getirin.
İhramlı iken avlanmayı serbest saymadan,
(aşağıda) okunacak olanlardan başka hayvanlar,
size serbest kılındı.
Şüphesiz Allah dilediği hükmü verir.

2. EY İMAN EDENLER!
Allah'ın işâretlerine *(ibadet yerlerine),*
savaşın haram olduğu aya, *(beslenmeniz için kesilecek)* kurbana,
(bu kurbanlıklara takılı) gerdanlıklara
ve de Rab'lerinden bol nimet,
hoşnutluk isteyerek Kâ'be'ye gelenlere,
sakın saygısızlık etmeyin.
İhramdan çıktığınızda *(isterseniz)* avlanın.
Sizi Mescid-i Haram'dan (Kâbe'den) alıkoydular diye,
birtakım kimselere beslediğiniz kin,
sakın ha sizi,
haddi aşmaya sürüklemesin.
İyilik
ve
takvâ *(Allah'a karşı gelmekten sakınma)* üzere yardımlaşın.
Ama günah
ve
düşmanlık üzere yardımlaşmayın.
Allah'a karşı gelmekten sakının.
Çünkü Allah'ın cezası çok şiddetlidir.

3. ÖLMÜŞ HAYVAN,
kan,
domuz eti,
Allah'tan başkası adına boğazlanan,
(henüz canı çıkmamış iken) kestikleriniz hariç;
boğulmuş,
darbe sonucu ölmüş,
yüksekten düşerek ölmüş,
boynuzlanarak ölmüş
ve
yırtıcı hayvan tarafından parçalanmış hayvanlar ile
dikili taşlar üzerinde boğazlanan hayvanlar,
bir de
fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı.
İşte bütün bunlar fısk*(Allah'a itaatten ayrılmak)*tır.

BUGÜN kâfirler,
dininizden *(onu yok etmekten)* ümitlerini kestiler.
Artık onlardan korkmayın Benden korkun.
Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim.
Size nimetimi tamamladım
ve
sizin için din olarak İslâm'ı seçtim.
Kim şiddetli açlık durumunda zorda kalır,
günaha meyletmeksizin *(haram etlerden)* yerse,
şüphesiz ki, Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

4. (EY MUHAMMED!) Sana,
kendilerine nelerin helâl kılındığını soruyorlar.
De ki: "Size temiz ve güzel olan şeyler,
bir de Allah'ın size verdiği yeteneklerle eğitip alıştırdığınız
avcı hayvanların tuttuğu (avlar) helâl kılındı.
Onların sizin için tuttuklarından yiyin.
Onu *(av için)* salarken üzerine Allah'ın adını anın.
Allah'a karşı gelmekten sakının.
Şüphesiz, Allah hesabı çabuk görendir.

5. Bugün size temiz
ve güzel şeyler helâl kılındı.
Kendilerine kitap verilenlerin yiyecekleri size helâl,
sizin yiyecekleriniz de onlara helâldir.
Mümin kadınlardan iffetli olanlarla
ve
daha önce kendilerine kitap verilen,
(Museviyim, İseviyim diyen) iffetli kadınlarla,
mehirlerini *(evlilik hediyelerini)* vermeniz kaydıyla evlenmek;
zina etmemeleri
ve
gizli dost tutmamaları şartıyla size helâldir.
Her kim de inanılması gerekenleri inkâr ederse
bütün işlediği boşa gider.
Ahirette de o, ziyana uğrayanlardandır.

6. EY İMAN EDENLER!
Namaza kalkacağınız zaman yüzünüzü,
ellerinizi ve dirseklere kadar kollarınızı yıkayın.
(Islak) ellerinizle başlarınıza mesh edin
ve
her iki bileklere kadar, ayaklarınızı da mesh edin/veya yıkayın.
Eğer eşlerinize varmışsanız iyice yıkanarak temizlenin.
Hasta olursanız
veya
seferde bulunursanız
veya biriniz abdest bozmaktan gelir
veya
eşlerinize varır da su bulamazsanız,
o zaman temiz bir toprağa yönelin.
Onunla yüzlerinize
ve
ellerinize meshedin/sürün.
Allah size herhangi bir güçlük çıkarmak istemiyor.
Fakat o sizi tertemiz yapmak
ve
üzerinizdeki nimetini tamamlamak ister ki, şükredesiniz.

7. ALLAH'ın üzerinizdeki nimetini
ve:
"İşittik, itaat ettik" dediğinizde O'na verdiğiniz
ve
sizi kendisiyle bağladığı sağlam sözü hatırlayın.
Allah'a karşı gelmekten sakının.
Şüphesiz Allah,
göğüslerin özünü *(niyetleri/düşünceleri)* hakkıyla bilendir.

BÖLÜM 2

8. EY İMAN EDENLER! Allah için hakkı titizlikle ayakta tutan,
adalet ile şahitlik eden kimseler olun.
Bir topluma olan kininiz sizi adaletsizliğe sevketmesin.
Adil olun!
Bu, Allah'a karşı gelmekten sakınmaya daha yakındır.
Allah'a karşı gelmekten sakının.
Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.
9. Allah iman edip faydalı işi en iyi şekilde yapanlar hakkında;
"Onlar için bir bağışlama
ve
büyük bir ödül vardır" diye vaatte bulunmuştur.
10. İnkâr edip âyetlerimizi yalanlayanlar var ya,
işte onlar cehennemliklerdir.
11. Ey iman edenler! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın.
Hani bir topluluk,
size el uzatmaya *(hakkınıza tecavüze)* kalkışmıştı da
Allah *(buna engel olmuş)* onların ellerini sizden çekmişti.
Allah'a karşı gelmekten sakının.
Müminler yalnız Allah'a tevekkül etsinler.

BÖLÜM 3

12. ANDOLSUN Allah, İsrailoğullarından sağlam söz almıştı.
Onlardan on iki temsilci -başkan- seçmiştik.
Allah şöyle demişti: "Sizinle beraberim.

Andolsun eğer namazı kılar, zekatı verir ve elçilerime inanır,
onları desteklerseniz, *(fakirlere/işsizlere iş sahası açarak)* Allah'a,
güzel bir borç verirseniz, elbette sizin kötülüklerinizi örterim
ve
andolsun sizi, içinden ırmaklar akan cennetlere koyarım.
Ama bundan sonra sizden kim inkâr ederse,
mutlaka o, dümdüz yoldan sapmıştır."

13. İŞTE, verdikleri sözlerini bozmaları sebebiyledir ki,
onları lânetledik *(azarladık, rahmetin dışına çıkardık),*
kalplerini de huzursuz/stresli/bunalımlı kıldık.
Kelimeleri yerlerinden kaydırarak *(tahrif edip)* değiştiriyorlardı.
Akıllarından çıkarmamaları istenen şeylerden
önemli bir kısmını da unuttular.
(Ey Muhammed!) İçlerinden pek azı hariç onların,
birçoğunun hainliğini *(sözleşmelere uymadığını)* görüyorsun.
Yine de sen onları affet ve aldırış etme!
Çünkü Allah iyilik yapanları sever.

14. "BİZ HRİSTİYANIZ" diyenlerden de sağlam söz almıştık.
Ama onlar da akıllarından çıkarmamaları istenen şeylerden
önemli bir kısmını unuttular.
Bu sebeple birbirleri ile aralarında, kıyamet günü son bulacak
bir düşmanlık ve kin oluştu.
Allah ne yapmakta olduklarını onlara bildirecek!

15. EY KİTAP EHLİ *(Museviyim, İseviyim diyenler)!*
Artık size elçimiz (Muhammed) gelmiştir.
O, kitabınızdan gizleyip durduğunuz gerçeklerden
birçoğunu sizlere gösteriyor,
Tevrat'tan
ve
İncil'den gizlediğiniz bazı şeyleri de affediyor.
İşte size Allah'tan bir nur
ve
apaçık bir kitap (Kur'an) gelmiştir.

16. Allah; onunla (o Kur'an ile),
rızası peşinde olanları sonsuz kurtuluşa
ve
onları izniyle, karanlıklardan aydınlığa çıkarıp, kendilerini
dosdoğru bir yola iletir.
17. Andolsun; "Allah Meryemoğlu Mesih'tir", diyenler
kesinlikle kâfir oldular.
De ki: "Şâyet Allah Meryemoğlu Mesih'i,
onun anasını ve yeryüzünde olanların hepsini yok etmek istese,
Allah'a karşı kim ne yapabilir?
Göklerin, yerin
ve
bunların arasında bulunan herşeyin hükümranlığı, Allah'ındır.
Dilediğini yaratır.
Allah herşeye hakkıyla gücü yetendir."
18. (Bir de) Yahudiler ve Hristiyanlar;
"Biz Allah'ın oğulları ve sevgili kullarıyız" dediler.
De ki:
"Öyleyse (Allah),
size neden günahlarınız sebebiyle azap ediyor?
Hayır, siz de onun yarattıklarından bir beşersiniz."
(Allah) dilediğini *(hak edeni, suçsuz kimseleri)* bağışlar,
dilediğine *(hak eden suçlu kimselere de)* azap eder.
Göklerin,
yerin
ve
bunların arasında bulunanların da hükümranlığı,
Allah'ındır.
Dönüş de ancak O'nun katınadır.

19. EY KİTAP EHLİ!
Peygamberlerin arası kesildiği bir sırada;
"Bize ne müjdeleyici bir peygamber geldi,
ne de bir uyarıcı" demeyin,
işte size *(hakikatı)* açıklayan elçimiz (Muhammed) geldi.
(Evet,) size bir müjdeleyici ve uyarıcı gelmiştir.
Allah herşeye hakkıyla gücü yetendir.

BÖLÜM 4

20. HANİ Musa kavmine demişti ki:
"Ey kavmim!
Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın.
Hani içinizden peygamberler seçmişti.
Sizi krallar yaptı
ve
size *(diğer)* toplumlardan hiçbirine vermediğini vermişti."
21. "Ey kavmim!
Allah'ın size emrettiği,
mukaddes *(güzel yaşamaya elverişli)* şehre girin.
Sakın ardınıza dönmeyin.
Yoksa ziyana uğrayanlar olursunuz."

22. DEDİLER Kİ:
"Ey Musa!
O *(dediğin)* topraklarda gayet güçlü, zorba bir millet var.
Onlar oradan çıkmadıkça biz oraya asla giremeyiz.
Eğer oradan çıkarlarsa biz de gireriz."
23. Korkanların içinden,
Allah'ın kendilerine nimet verdiği iki adam şöyle demişti:
"Onların üzerine kapıdan girin.
Oraya girdiniz mi artık siz kuşkusuz galiplersiniz.
Eğer müminler iseniz yalnızca Allah'a tevekkül edin."
24. Dediler ki:
"Ey Musa!
Onlar orada bulundukça biz oraya asla girmeyeceğiz.
Sen ve Rabbin gidin onlarla savaşın. Biz burada oturacağız."
25. Musa; "Ey Rabbim!
Ben ancak kendime ve kardeşime söz geçirebilirim.
Artık bizimle, o yoldan çıkmışların arasını ayır" dedi.
26. Allah şöyle dedi:
"O halde orası onlara kırk yıl haram kılınmıştır.
Bu süre içinde, yeryüzünde şaşkın şaşkın dönüp dolaşacaklar.
Sen *(Ey Musa)* yoldan çıkmış o toplum için üzülme!"

BÖLÜM 5

27. (EY MUHAMMED!)
Onlara, iki ademoğlunun *(insanın)* haberini gerçek olarak oku:
Hani ikisi de birer kurban sunmuşlardı da,
birinden kabul edilmiş, ötekinden kabul edilmemişti.
Kurbanı kabul edilmeyen;
"Andolsun seni mutlaka öldüreceğim" demişti.
Öteki; "Allah ancak kendisine karşı gelmekten sakınanlardan
kabul eder" demişti.
28. "Andolsun! Sen beni öldürmek için elini bana uzatsan da
ben seni öldürmek için sana elimi uzatacak değilim.
Çünkü ben âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım."
29. "Ben istiyorum ki, sen benim günahımı da,
kendi günahını da yüklenip cehennemliklerden olasın.
İşte bu zalimlerin cezasıdır."

30. DERKEN nefsi onu, kardeşini öldürmeye sevketti de
onu öldürdü ve böylece kaybedenlerden oldu.
31. Nihayet Allah ona kardeşinin ölmüş cesedini
nasıl örtüp gizleyeceğini göstermek için
yeri eşeleyen bir karga gönderdi.
"Yazıklar olsun bana! Şu karga kadar olup ta
kardeşimin cesedini örtmekten aciz miyim ben?" dedi.
Artık pişmanlık duyanlardan olmuştu.
32. Bundan *(biri diğerini öldüren iki kişiden)* dolayı,
İsrailoğullarına şunu bildirdik:
"Kim bir insanı, bir can karşılığı veya yeryüzünde;
bir bozgunculuk çıkarmak karşılığı olmaksızın öldürürse,
o sanki, bütün insanları öldürmüş gibidir.
Her kim de birini kurtarmaya vesile olursa,
sanki bütün insanları kurtarmaya vesile olmuş gibidir.
Andolsun ki, onlara rasûllerimiz apaçık deliller
(Rasûllüğün Belgelerini) getirdiler.
Ama onlardan birçoğu,
bundan sonra da *(halâ)* yeryüzünde malları
ve canları israf *(aşırılıkla yok)* etmektedirler.

33. Allah'a ve Rasûlüne savaş açanların,
yeryüzünde saldırganlık/teröristlik yapanların cezası;
ancak öldürülmeleri yahut asılmaları
veya
ellerinin ve ayaklarının çaprazlama kesilmesi,
yahut o yerden sürülmeleridir.
Bu cezalar onlar için dünyadaki bir rezilliktir.
Ahirette de onlara büyük bir azap vardır.
34. Ancak onları ele geçirmenizden önce
tövbe edenler bunun dışındadırlar.
Artık Allah'ın çok bağışlayıcı,
çok merhamet edici olduğunu bilin.

BÖLÜM 6

35. EY İMAN EDENLER!
Allah'a karşı gelmekten sakının, O'na yaklaşmaya bir vesile
(iş/ibadet [namaz veya dua] ile bir fırsat) arayın
ve
O'nun izin verdiği şekilde, saldırganlara karşı cihat edin ki,
kurtuluşa eresiniz.

36. ŞÜPHESİZ yeryüzünde olanların hepsi ve
yanında bir o kadarı daha kendilerinin *(kâfirlerin)* olsa da
onu kıyamet gününün azabından kurtulmak için
fidye verecek olsalar onlardan yine kabul edilmez.
Onlara çok acıklı bir azap vardır.
37. Ateşten çıkmak isterler ama ondan çıkabilecek değillerdir.
Onlara sonsuz bir azap vardır.

38. YAPTIKLARINA bir karşılık
ve
Allah'tan caydırıcı bir ceza olmak üzere,
(karşılıksız para basan) hırsız erkekler ile hırsız kadınların;
ellerini kesin.
Allah mutlak güç sahibidir, doğru hüküm/karar verendir.

39. Her kim de işlediği zulmünün *(hırsızlığın)* arkasından,
tövbe edip durumunu düzeltirse;
kuşkusuz Allah, onun tövbesini kabul eder.
Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

40. Bilmez misin ki göklerin ve
yerin hükümranlığı Allah'a aittir.
O dilediğine *(azılı suçlulara)* azap eder,
dilediğini *(suçsuz kimseleri)* de bağışlar.
Allah herşeye hakkıyla gücü yetendir.

41. EY PEYGAMBER!
Kalpten inanmadıkları halde,
ağızlarıyla: "İnandık" diyenler *(münafıklar)* ile
Yahudilerden küfürde yarışanlar seni üzmesin.
Onlar yalan uydurmak için *(seni)* dinlerler,
sana gelmeyen bir topluluk hesabına dinlerler.
Kelimelerin *(ifade içindeki)* yerlerini bildikten sonra,
yerlerini değiştirir
ve
şöyle derler: "Eğer size şu hüküm verilirse onu tutun.
O verilmezse sakının."
Allah kimin *(suçluların)* azaba uğramasını istemişse,
artık sen onun için asla, Allah'a karşı hiçbir şey yapamazsın.
Onlar Allah'ın kalplerine mutluluk vermediği kimselerdir.
Onlara dünyada bir rezillik,
ahirette ise yine onlara büyük bir azap vardır.

42. Onlar yalanı çok dinleyen, haramı çok yiyenlerdir.
Eğer sana gelirlerse ister aralarında hüküm ver,
ister onlardan yüz çevir.
Onlardan yüz çevirecek olursan,
sana asla hiçbir zarar veremezler.
Eğer hükmedecek olursan aralarında adaletle hükmet.
Çünkü Allah âdil davrananları sever.

43. Yanlarında içinde Allah'ın hükmü bulunan Tevrat varken
nasıl oluyor da seni hakem yapıyorlar,
sonra bunun ardından verdiğin hükümden yüz çeviriyorlar?
İşte onlar, inanmış değillerdir.

44. ŞÜPHESİZ Tevrat'ı Biz indirdik.
İçinde bir hidayet, bir nur vardır.
(Allah'a) teslim olmuş Peygamberler,
onunla İsrailoğullarına hüküm veriyorlardı.
Kendilerini Rabb'e adamış kimseler ile,
âlimler de öylece hükmederlerdi.
Çünkü bunlar,
Allah'ın kitabını korumakla görevlendirilmişlerdi.
Onlar Tevrat'ın hak olduğuna da şahit idiler.
Şu halde siz de insanlardan korkmayın,
Ben'den korkun ve âyetlerimi az bir karşılığa değişmeyin.
Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler kâfirlerin ta kendileridir.
45. Onda (Tevrat'ta) üzerlerine şunu da yazdık:
Cana can,
göze göz,
buruna burun,
kulağa kulak,
dişe diş kısas edilir.
Yaralar da kısasa tabidir.
Kim de bu hakkını bağışlar,
sadakasına sayarsa o, kendisi için kefaret olur.
Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler,
zalimlerin ta kendileridir.
46. O peygamberlerin izleri üzere Meryemoğlu İsa'yı,
önündeki Tevrat'ı tasdik edici/doğrulayıcı olarak gönderdik.
Ona, içerisinde hidâyet ve nûr bulunan;
önündeki *(İncil öncesi gönderdiğimiz)* Tevrat'ı doğrulayan,
Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için doğru yola iletici
ve
bir öğüt olarak İncil'i verdik.

BÖLÜM 7

47. İNCİL EHLİ Allah'ın onda indirdiği ile hükmetsin.
Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler,
fasıkların *(yoldan çıkanların)* ta kendileridir.

48. (Ey Muhammed!) Sana da hak/gerçek olan bu Kitabı;
önündeki kitapları *(Tevrat ve İncil'in doğrularını)* onaylayıcı,
onları gözetici/düzeltici/tashih edici olarak indirdik.
Artık Allah'ın indirdiği ile aralarında hükmet
ve
sana gelen bu gerçekten uzaklaşıp ta, onların arzularına uyma!
Sizden her biriniz için bir şeriat *(hukuk düzeni)*
ve
bir yol *(metot/uygulama yöntemleri)* önerdik.
Eğer Allah dileseydi elbette sizi tek bir ümmet yapardı.
Fakat verdiği şeylerle,
sizi açığa çıkarmak/hayırlı işlerde yarıştırmak için,
takımlara ayırdı.
Öyle ise iyiliklerde yarışın.
Hepinizin dönüşü Allah'ın huzurunadır.
O zaman, anlaşmazlığa düşmüş olduğunuz şeyleri
size bildirecektir.

49. ARALARINDA, Allah'ın indirdiği ile hükmet.
Onların arzularına uyma ve Allah'ın sana indirdiğinin
bir kısmından *(Kur'an'ın bazı hükümlerinden)*
seni şaşırtmalarından sakın.
Eğer yüz çevirirlerse; bil ki şüphesiz Allah,
bazı günahları sebebiyle onları bir musibete uğratacaktır.
İnsanlardan birçoğu muhakkak ki yoldan çıkmışlardır.
50. Onlar hâlâ cahiliye devrinin hükmünü mü istiyorlar?
Kesin olarak inanmak isteyen bir toplum için,
kimin hükmü Allah'ınkinden daha güzeldir?

51. EY İNANANLAR! Yahudiyim diyenler
ve
Hristiyanım diyenleri veliler *(yöneticiler)* edinmeyin.
Onlar birbirlerinin velileridirler/yöneticileridir.
Sizden kim onları yönetici/veli edinirse,
kuşkusuz o da onlardandır.
Şüphesiz Allah zalimler topluluğunu doğruya iletmez.

52. İşte kalplerinde bir hastalık *(nifak)* bulunanların;
"Başımıza bir felâketin gelmesinden korkuyoruz" diyerek
onların arasında koşup durduklarını görüyorsun.
Ama Allah yakın bir fetih veya katından bir emir getirir
ve
onlar içlerinde gizledikleri şeye *(nifaka)* pişman olurlar.
53. *(O zaman)* iman edenler, derler ki:
"Sizinle beraber olduklarına dair,
var güçleriyle Allah'a yemin edenler şunlar mı?"
Bunların çabaları boşa çıkmıştır.
Böylece ziyan edenler olmuşlardır.

BÖLÜM 8

54. EY İMAN EDENLER!
Sizden kim dininden dönerse,
(bilin ki); Allah onların yerine öyle bir topluluk getirir ki,
Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler.
Onlar müminlere karşı alçak gönüllü,
kâfirlere karşı güçlü
ve
onurludurlar.
Allah'ın izin verdiği şekilde, saldırganlara karşı cihat ederler.
(Bu yolda), hiçbir kınayıcının kınamasından da korkmazlar.
İşte bu, Allah'ın bir lütfûdur.
Onu dilediğine verir.
Allah lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.
55. Sizin dostunuz ancak Allah'tır,
Rasûlüdür
ve
Allah'ın emirlerine boyun eğerek namazı gereği gibi kılan,
zekâtı veren müminlerdir.
56. Kim Allah'ı,
O'nun peygamberini
ve
inananları dost edinirse bilsin ki,
şüphesiz Allah taraftarları galiplerin ta kendileridir.

57. EY İMAN EDENLER!
Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden,
dininizi alaya alıp oyuncak edinenleri
ve
öteki kâfirleri veli/yönetici edinmeyin.
Eğer müminler iseniz Allah'a karşı gelmekten sakının.
58. Siz namaza çağırdığınız zaman,
onu alaya alıp eğlence yerine koyuyorlar.
Bu şüphesiz onların, ilerisini düşünmeyen
bir ekip/grup/takım olmalarındandır.
59. De ki: "Ey kitap ehli!
Sadece Allah'a, bize indirilene
ve
daha önce indirilmiş olanlara inandığımızdan
ve
çoğunuzun da fasıklar olmasından ötürü,
bizden hoşlanmıyorsunuz."

BÖLÜM 9

60. DE Kİ: "Allah katında cezası bundan daha kötü olanları
size haber vereyim mi?
Onlar, Allah'ın lânetlediği *(azarladığı, rahmetinin dışına bıraktığı)*
ve
gazabına uğrattığı, içlerinden maymunlar
ve
domuzlar gibi oldunuz dediği, şeytanlara tapan kimselerdir.
İşte bunların yeri daha kötüdür
ve
onlar doğru yoldan daha çok sapmışlardır."
61. *(Yanınıza)* küfürle girip, yine *(yanınızdan)*
küfürle çıktıkları halde, size geldiklerinde: "İnandık" dediler.
Allah onların saklamakta oldukları şeyi daha iyi bilir.
62. Onlardan çoğunun günahta, düşmanlıkta,
haram yemede birbirleriyle yarıştıklarını görüyorsun.
Yapmakta oldukları şey ne kötüdür!

63. Onları din adamıyım diyenler ve bilginler;
günah söz söylemekten ve haram yemekten sakındırsalardı ya!
Yapmakta oldukları şey ne kötüdür!

64. BİR DE *(Kur'an'ın indiği zamandaki);* "Yahudiyim" diyenler;
"Allah'ın eli bağlıdır" dediler.
Söylediklerinden ötürü kendi elleri bağlansın ve
lânete uğrasınlar!
Hayır, onun iki eli de açıktır, dilediği gibi verir.
Andolsun, onlardan birçoğu;
Rabbinden sana indirilen (Kur'an) ile karşılaşınca,
azgınlıkta ve gerçekleri gizlemede ileri gittiler.
Biz öyle kimselerin arasında kıyamete kadar düşmanlık
ve
kin olmasına izin verdik.
Her ne zaman savaş için bir ateş yakmışlarsa,
Allah onu söndürmüştür.
Onlar yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya çalışırlar.
Allah bozguncuları sevmez.

65. Eğer Kitap Ehli,
(Museviyim, İseviyim, Müslümanım diyenler) iman etseler
ve
Allah'a karşı gelmekten sakınsalar,
muhakkak onların kötülüklerini örter
ve
onları Naim cennetlerine koyarız.

66. Eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve
Rableri tarafından kendilerine indirileni (Kur'an'ı),
gereğince uygulasalardı, elbette üstlerinden *(dallardan)*
ve ayaklarının *(toprağın)* altından *(bol bol rızık)* yerlerdi[*].
Onlardan orta yolu tutan bir zümre var.
Ama onların birçoğunun yaptığı ne kötüdür!

---

[*] Üretim sektöründe öncelikle; meyve, sebze, tarım ürünleri üretimini; bütün insanlara yetecek kadar üretilmesi işâret ediliyor.

67. EY RASÛL/ELÇİ! Rabbinden sana indirileni tebliğ et.
Eğer bunu yapmazsan, O'nun verdiği Elçilik görevini,
yerine getirmemiş olursun. Allah seni insanlardan korur.
Şüphesiz Allah,
kâfirler *(gerçekleri anladığı halde gizleyenler)* topluluğuna
kalp huzuru vermeyecektir.

68. De ki: "Ey Kitap ehli! Tevrat'ı, İncil'i ve
Rabbinizden size indirileni (Kur'an'ı) uygulamadıkça,
hiçbir şey üzere değilsiniz."
Andolsun, onlardan birçoğunun;
Rabbinden sana indirilen bu Kur'an ile karşılaşınca,
taşkınlık ve küfrü arttı.
Öyle ise, o kâfirler toplumu için üzülme.

69. Şüphesiz inananlar *(müslümanlar)* ile Yahudiyim diyenler,
Sabiîler ve Hristiyanlardan;
"Allah'a ve ahiret gününe inanan ve
faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlar için, hiçbir korku yoktur.
Onlar mahzun da olmayacaklardır".

BÖLÜM 10

70. ANDOLSUN *(geçmiş çağlarda yaşamış),*
İsrailoğullarından sağlam söz almış ve
onlara Rasûl[elçi]ler göndermiştik.
Fakat her ne zaman bir Rasûl/Elçi,
onlara nefislerinin hoşlanmadığı bir hüküm ile geldiyse;
onlardan *(o Rasûllerden)* bir kısmını yalanladılar,
bir kısmını da öldürdüler.

71. *(Bu yaptıklarının)* bir karşılığı olmayacağını sandılar da,
kör *(görmek istemediler)* ve sağır gibi oldular *(duymak istemediler).*
Sonra *(tövbe ettiler),* Allah da onların tövbesini kabul etti.
Sonra yine onlardan birçoğu kör ve sağır gibi oldular.
Allah onların yaptıklarını hakkıyla görendir.

72. Andolsun; "Allah Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler,
kesinlikle kâfir olmuştur.
Oysa Mesih şöyle demişti:

"Ey İsrailoğulları! Yalnız benim de Rabbim,
sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin.
Kim Allah'a ortak koşarsa/aracı edinirse,
artık Allah; ona cenneti muhakkak haram kılmıştır.
Onun barınağı da ateştir.
Zalimler için hiçbir yardımcı yoktur."

73. Andolsun; "Allah üçün üçüncüsüdür" diyenler kâfir olmuştur.
Halbuki bir tek ilahtan başka hiçbir ilah yoktur.
Eğer dediklerinden vazgeçmezlerse,
andolsun, onlardan inkâr edenlere
elbette çok acıklı bir azap dokunacaktır.

74. Hâlâ mı Allah'a tövbe etmezler ve
O'ndan bağışlanma istemezler?
Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

75. MERYEM oğlu Mesih sadece bir Rasûl/Elçi'dir.
Ondan *(İsa'dan binlerce yıl)* önce de
nice Rasûller geldi geçti.
Onun annesi de dosdoğru bir kadındır.
(Nasıl ilâh olabilirler?) İkisi de yemek yerlerdi.
Bak, onlara âyetlerimizi nasıl açıklıyoruz.
Sonra bak ki, nereden sapıyorlar/çevriliyorlar.

76. (Ey Muhammed!)
De ki:
"Allah'ı bırakıp da sizin için ne bir zarara
ne de
bir yarara gücü yeten şeylere mi tapıyorsunuz?
Oysa Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir."

77. DE Kİ:
"Ey Kitap ehli!
Hakkın dışına çıkarak dininizde aşırı gitmeyin.
Daha önceleri sapmış, bir çoklarını da saptırmaya çalışmış
ve
dümdüz yoldan da şaşmış insanların,
arzu ve keyiflerine uymayın."

78. İSRAİLOĞULLARINDAN inkâr edenler,
Davud ve Meryemoğlu İsa diliyle lânetlendi.
Bu, onların isyan etmeleri
ve
hadlerini aşıyor olmalarından ötürüydü.
79. İşledikleri herhangi bir kötülükten,
birbirlerini vazgeçirmeye çalışmazlardı.
Yapmakta oldukları ne kötüydü!
80. Onlardan birçoğunun,
inkâr edenleri dost edindiklerini görüyorsun.
Andolsun ki, kendileri için,
önceden *(ahirete)* gönderdikleri amelleri/işleri dolayısıyla;
Allah'ın onlara gazap etmesi ne kötüdür!
Onlar azap içinde sonsuz kalıcıdırlar.

BÖLÜM 11

81. EĞER Allah'a, Nebî'ye/Peygamber'e
ve
ona indirilene (Kur'an'a) inanıyor olsalardı,
onları *(müşrikleri)* dost/velî edinmezlerdi.
Fakat onlardan birçoğu fasık kimselerdir.
82. (Ey Muhammed!) İman edenlere düşmanlık etmede,
insanların en şiddetlisinin (*Kur'an'ın indiği zamandaki)*
Yahudiyim diyenler
ve
Allah'a ortak koşanlar *(Müşrikler)* olduğunu görürsün.
Yine onların iman edenlere,
sevgi bakımından en yakınlarının da kesinlikle;
"Biz Hristiyanlarız" diyenler *(Kur'an'ın indiği zamandaki Neccaşi gibiler)* olduğunu görürsün.
Çünkü onların içinde keşişler ve rahipler var.
Onlar büyüklük de taslamıyorlar.
83. Peygamber'e indirileni (Kur'an'ı) dinledikleri zaman;
hakkı tanımalarından/gerçeği bilmelerinden dolayı,
gözlerinin yaşla dolup taştığını görüyorsun.

"Ey Rabbimiz!
İnandık. Artık bizi şahitler ile beraber yaz" derler.
84. "Rabbimizin, bizi salihler/iyiler topluluğuyla beraber
(cennete) koymasını umarken,
Allah'a ve bize gelen gerçeğe ne diye inanmayalım?"
85. Dedikleri bu söze karşılık Allah, onlara sonsuz kalacakları,
içinden ırmaklar akan cennetleri ödül olarak verdi.
İşte bu, iyilik yapanların ödülüdür.
86. İnkâr edenlere
ve
âyetlerimizi yalanlayanlara gelince,
işte onlar cehennemliklerdir.
87. Ey iman edenler!
Allah'ın size helal kıldığı iyi ve temiz nimetleri haram etmeyin
ve
(Allah'ın koyduğu) sınırları aşmayın.
Çünkü Allah, haddi aşanları sevmez.
88. Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden helâl,
iyi ve temiz olanlarından yiyin
ve
inanmakta olduğunuz Allah'a karşı gelmekten sakının.

89. ALLAH, boş bulunarak *(gereksiz yere)* ettiğiniz yeminlerle
sizi sorumlu tutmaz.
Ama bile bile yaptığınız yeminlerle sizi sorumlu tutar.
Bu durumda yeminin kefareti,
ailenize yedirdiğinizin orta hallisinden on yoksulu doyurmak,
yahut
onları giydirmek
ya da
bir köle/esir azat etmektir.
Kim *(bu imkânı)* bulamazsa,
onun kefareti üç gün oruç tutmaktır.
İşte yemin ettiğiniz vakit yeminlerinizin kefareti budur.
Yeminlerinizi tutun.
Allah size âyetlerini işte böyle açıklıyor ki şükredesiniz.

BÖLÜM 12

90. EY İMAN EDENLER!
(Aklı örten) içki *(ve benzeri sarhoşluk veren herşey),*
Kumar *(tüm şans oyunları),*
dikili taşlar*(dan/türbelerden medet ummak)*
ve
fal okları *(gelecek hakkında kehanette bulunmak)* ancak,
şeytan işi birer pisliktir.
Onlardan kaçının/uzak durun ki kurtuluşa eresiniz.
91. Şeytan;
içki *(sarhoşluk ve uyuşturucu ile)*
ve
kumarla ancak aranıza düşmanlık
ve
kin sokmak; Allah'ı anmaktan *(emir ve yasakları hatırlamaktan)*
ve
namazdan alıkoymak ister.
Artık vazgeçiyor musunuz?

92. ÖYLEYSE Allah'a itaat edin, Rasûl'e itaat edin
ve
Allah'a karşı gelmekten sakının.
Şayet yüz çevirirseniz bilmiş olun ki,
Elçimiz'e düşen sadece apaçık tebliğdir.

93. İMAN edip faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlar;
Allah'a karşı gelmekten sakındıkları, iman ettikleri
ve
faydalı bir işi en iyi şekilde yaptıkları,
sonra, Allah'a karşı gelmekten sakındıkları ve iman ettikleri,
sonra, yine Allah'a karşı gelmekten sakındıkları
ve
iyilik ettikleri takdirde, daha önce tatmış olduklarından
(içki ve uyuşturuculardan) dolayı, bir günah yoktur.
Allah iyilik edenleri sever.

94. EY İMAN EDENLER! Andolsun Allah sizleri; ellerinizin
ve
mızraklarınızın erişebileceği av(lar) ile,
elbette açığa çıkaracak ki,
görmediği halde kendisinden korkan açığa çıksın.
Kim bundan *(bu açıklamadan)* sonra,
haddi aşarsa ona çok acıklı bir azap vardır.
95. Ey iman edenler!
İhramlı iken *(karada)* av hayvanı öldürmeyin.
Kim *(ihramlı iken)* onu kasten öldürürse,
(kendisine) bir ceza vardır.
(Bu ceza) öldürdüğünün dengi olup,
hediye olarak ulaştırılmak üzere,
içinizden iki âdil kimsenin takdir edeceği;
bir kurbanlık hayvan
veya
yoksulları yedirmek suretiyle kefâret,
yahut
onun dengi oruç tutmaktır.
(Bu) yaptığı işin kötü sonucunu tatması içindir.
Allah geçmiştekileri affetmiştir.
Fakat kim bir daha böyle yaparsa, Allah ondan intikam alır.
Allah mutlak güç sahibidir, intikam sahibidir.
96. Sizin için de yolcular için de bir geçimlik olmak üzere,
deniz avı yapmak
ve
deniz ürünlerini yemek sizlere helal kılındı.
Kara avı ise, ihramlı olduğunuz sürece size haram kılındı.
Huzurunda toplanacağınız, Allah'a karşı gelmekten sakının.

BÖLÜM 13

97. ALLAH; Kâbe'yi, o saygıdeğer evi, haram ayı hac kurbanını
ve
gerdanlıkları insanlar*(ın din ve dünyaları)* için,
ayakta kalma *(ve ekonomik canlanma)* sebebi kıldı.

Bunlar, Allah'ın hem göklerde ve
yerde ne varsa hepsini bildiğini
ve
hem de Allah'ın, *(zaten)* herşeyi hakkıyla bilmekte olduğunu,
bilmenizi sağlamak içindir.

98. Bilin ki Allah'ın cezası çetindir ve
Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

99. Rasûl'ün üzerine düşen ancak tebliğdir.
Allah sizin açıkladığınızı da, gizlediğinizi de bilir.

100. (Ey Muhammed!) De ki: "Kötü ve çirkin olan şeylerle,
iyi ve güzel şeyler bir olamaz.
Kötünün çokluğu hoşunuza gitse bile."
O halde ey akıl sahipleri *(aklını kullananlar),*
Allah'a karşı gelmekten sakının ki, kurtuluşa eresiniz.

101. Ey iman edenler!
Açıklandığı zaman, sizi üzecek şeyler hakkında soru sormayın!
Zira Allah; Kur'an indiriliyorken *(siz Kur'an'ı okuyorken),*
gerekli olan herşeyi size açıklıyor.
(Açıklamadığı sorularınızı ise) Allah onları size bağışlamıştır.
Allah çok bağışlayandır, halîmdir.

102. Sizden önceki bir millet o tür şeyleri sordu da,
sonra *(inanmadılar)* o yüzden kâfir oldular.
Allah *(cahiliyet devrindeki âdet üzere)*
kulağı yarılıp salıverilen ve putlara adak yapılan develerle,
putlar için kesilen erkek koyunların ve
sırtı yüke haram kılınan develerin hiçbirini, meşru kılmamıştır.
Fakat küfredenler, Allah'a yalan uydururlar.
Onların çoğunun akılları ermez.

103. ALLAH *(cahiliyet devrindeki adet üzere);*
ne "Bahîre" *(kulağı yarılıp salıverilen develerle),*
ne "Sâibe" *(putlar için ayrılan hayvan),*
ne "Vasîle" *(davarların dişisi),*
ne de "Hâm" *(binilmesi yasak olan hayvan)* diye bir şey
meşru kılmamıştır.
Fakat, inkâr edenler Allah'a karşı yalan uyduruyorlar.
Zaten birçokları da ilerisini düşünmüyorlar.

BÖLÜM 14

104. ONLARA; "Allah'ın indirdiğine (Kur'an'a)
ve
Rasûl'e gelin" denildiğinde onlar;
"Babalarımızı üzerinde bulduğumuz,
din *(anlayışı)* bize yeter" derler.
Peki ya babaları bir şey bilmiyor
ve
doğru yolu bulamamış olsalar da mı?
105. Ey iman edenler! Siz kendinizi düzeltin.
Siz doğru yolda olursanız,
yoldan sapan kimse size zarar veremez.
Hepinizin dönüşü Allah'ın huzurunadır.
O zaman Allah size yaptıklarınızı haber verecektir.

106. EY İMAN EDENLER! Birinizin ölümü yaklaştığı zaman,
vasiyet sırasında aranızda şahitlik *(edecek olanlar)*
sizden adaletli iki kişidir.
Yahut; seferde olup da başınıza ölüm musibeti gelirse,
sizin dışınızdan başka iki kişi şahitlik eder.
Eğer şüphe ederseniz, onları namazdan sonra alıkorsunuz da Allah adına;
"Akraba da olsa şahitliğimizi hiçbir karşılığa değişmeyiz.
Allah için yaptığımız şahitliği gizlemeyiz.
Gizlediğimiz takdirde,
şüphesiz günahkârlardan oluruz" diye yemin ederler.
107. *(Eğer sonradan)* o iki kişinin,
günaha girdikleri *(yalan söyledikleri)* anlaşılırsa,
o zaman, bu öncelikli şahitlerin zarar verdiği kimselerden olan başka iki adam onların yerine geçer
ve
"Allah'a yemin ederiz ki,
bizim şahitliğimiz, onların şahitliğinden elbette daha gerçektir.
Biz hakkı da çiğneyip geçmedik.
Çünkü o takdirde biz elbette zalimlerden oluruz" diye yemin ederler.

108. Bu *(yöntem),* şahitliği lâyıkıyla yerine getirmelerini
ya da yeminlerinin yeterli olmayacağını, başkalarının da,
yemin hakkına sahip olduklarını bilmelerini sağlayan,
daha iyi bir çözümdür.
Allah'a karşı gelmekten sakının ve dinleyin.
Allah fasık *(yoldan çıkan)* bir toplumu doğruya iletmez.

109. ALLAH'ın, Rasûlleri/Elçileri toplayıp;
"Siz*(den sonra davetiniz)*e ne derece uyuldu?" diyeceği,
onların da; "Bizim hiçbir bilgimiz yok.
Gaybleri/gizlilikleri, hakkıyla bilen ancak Sensin"
diyecekleri günü hatırlayın.
110. O gün Allah şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa!
Senin üzerindeki ve annen üzerindeki nimetimi düşün.
Hani, seni Ruhu'l-Kudüs (Cebrail) ile desteklemiştim.
Beşikte iken de yetişkin iken de insanlara konuşuyordun.
Hani sana Kitabı, Hikmet'i, Tevrat'ı, İncil'i de öğretmiştim.
Hani iznimle,
çamurdan kuş şekline benzer bir şey yapıyordun da,
içine *(onun için yarattığım ruhtan)* üflüyordun,
benim iznimle hemen bir kuş oluveriyordu.
Yine Benim iznimle doğuştan körü ve alacalıyı iyileştiriyordun.
Hani Benim iznimle ölüleri de *(hayata)* döndürüyordun.
Hani sen, İsrailoğullarına açık mucizeler getirdiğin zaman,
Ben seni onlardan kurtarmıştım da onlardan inkâr edenler;
"Bu ancak açık bir büyüdür" demişlerdi.

111. HANİ bir de; "Bana
ve Rasûlüme iman edin" diye, Havarilere ilhâm etmiştim.
Onlar da "İman ettik.
Bizim müslüman olduğumuza Sen de şahit ol" demişlerdi.

112. HANİ havariler de; "Ey Meryem oğlu İsa!
Rabbin bize gökten bir sofra indirebilir mi?" demişlerdi.
İsa da; "Eğer müminler iseniz,
Allah'a karşı gelmekten sakının" demişti.

113. ONLAR; "İstiyoruz ki ondan yiyelim, kalplerimiz yatışsın.
Senin bize doğru söylediğini bilelim
ve
bunu *(Allah'ın indireceği sofrayı gözümüz ile)*
bizzat görenlerden olalım" demişlerdi.

114. Meryem oğlu İsa;
"Ey Allahım!
Ey Rabbimiz! Bize gökten bir sofra indir ki;
önce gelenlerimize *(zamanımızdaki dindaşlarımıza)*
ve
sonradan geleceklerimize bir bayram
ve
Senden *(gelen)* bir mucize olsun.
Bizi rızıklandır. Sen rızıklandıranların en hayırlısısın" dedi.

115. ALLAH da; "Ben onu size indireceğim.
Ama ondan sonra sizden her kim inkâr ederse,
artık Ben ona,
kainatta hiç kimseye etmeyeceğim azabı ederim" demişti.

BÖLÜM 15

116. ALLAH kıyamet günü şöyle diyecek:
"Ey Meryem oğlu İsa!
Sen mi insanlara Allah'ı bırakarak beni
ve
anamı 'iki ilah edinin' dedin?"
İsa da şöyle diyecek: "Seni bütün eksikliklerden uzak tutarım.
Hakkım olmayan bir şeyi söylemem,
benim için sözkonusu olamaz.
Eğer ben onu söylemiş olsaydım elbette Sen bunu bilirdin.
Sen benim içimde olanı bilirsin,
ama ben,
Sende olanı bilemem.
Şüphesiz ki,
yalnızca Sen gaybları *(görülmeyenleri)* hakkıyla bilensin."

117. "Ben onlara, sadece bana emrettiğin şeyi söyledim:
Benim de Rabbim,
sizin de Rabbiniz olan Allah'a kul olun *(dedim.)*
Aralarında bulunduğum sürece onlara şahit idim.
Ama ne zaman ki benim canımı aldın/vefat ettirdin,
artık üzerlerine gözetleyici yalnız Sen oldun.
Sen herşeye hakkıyla şahitsin."
118. "Eğer onlara azap edersen,
şüphe yok ki onlar Senin kullarındır.
Eğer onları bağışlarsan,
yine şüphe yok ki Sen mutlak güç sahibisin,
hüküm ve hikmet sahibisin."

BÖLÜM 16

119. ALLAH şöyle diyecek:
"Bugün doğrulara; doğruluklarının yarar sağlayacağı gündür."
Onlara içinden ırmaklar akan,
içinde sonsuz kalacakları cennetler vardır.
Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır.
İşte bu büyük başarıdır.
120. Göklerin, yerin
ve
bunlardaki herşeyin hükümranlığı/imparatorluğu,
yalnızca Allah'ındır.
O herşeye hakkıyla gücü yetendir.

TEVBE SURESİ

İniş Sırası: 113 • Mushaf Sırası: 9 • Medeni Sure • 129 Ayettir

1. ALLAH ve Rasûlünden;
kendileriyle,
antlaşma yapmış olduğunuz müşriklere, bir ültimatomdur
(antlaşmalara aykırı hareket edenlere savaş ilânıdır):
2. Yeryüzünde dört ay daha dolaşın *(savaş ilânı önceden bildiriliyor).*
Şunu bilin ki, siz Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz.
Allah ise sözlerinde durmayanları perişan edecektir.
3. Büyük hac gününde,
Allah ve Rasûlünden bütün insanlara bir bildiridir:
Allah ve Rasûlü, Allah'a ortak koşanlardan uzaktır.
Eğer tövbe ederseniz, bu sizin için hayırlıdır.
Ama yüz çevirirseniz,
şunu iyi bilin ki, siz Allah'ı âciz bırakabilecek değilsiniz.
Sözlerinde durmayanlara, çok acıklı bir azabı müjdele!
4. Ancak Allah'a ortak koşanlardan,
kendileriyle antlaşma yapmış olduğunuz,
sonra da antlaşmalarında size karşı
hiçbir eksiklik yapmamış
ve
sizin aleyhinize hiç kimseye yardım etmemiş olanlar,
bu hükmün dışındadır.
Onların antlaşmalarını, süreleri bitinceye kadar tamamlayın.
Şüphesiz Allah kendine karşı gelmekten sakınanları sever.

5. HARAM aylar *(dört aylık süre)* bitince,
(antlaşmalarına aykırı hareket etmiş olan) o müşrikleri,
artık bulduğunuz yerde etkisiz hale getirin,
onları yakalayıp hapsedin
ve her gözetleme yerine oturup onları gözetleyin.

Eğer bu saldırganlar/teröristler; tövbe ettiklerinin kanıtı olarak,
namazı kılıp *(eğitim ve öğretime katılıp),*
(çalışıp üreterek) zekâtı da verirlerse,
(uygun bir süre sonra) kendilerini serbest bırakın.
Şüphesiz Allah; çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

6. Eğer Allah'a ortak koşanlardan biri,
senden sığınma talebinde bulunursa,
Allah'ın kelâmını işitebilmesi için ona sığınma hakkı tanı.
Sonra da onu güven içinde olacağı yere ulaştır.
Bu, onların bilmeyen bir kavim olmaları sebebiyledir.

BÖLÜM 2

7. ALLAH'a ortak koşan saldırganların,
Allah katında ve Rasûlü yanında bir ahdi nasıl olabilir?
Ancak Mescid-i Haram'ın yanında,
kendileriyle antlaşma yaptıklarınız başkadır.
Bunlar size karşı dürüst davrandığı sürece,
siz de onlara dürüst davranın.
Çünkü Allah kendine karşı gelmekten sakınanları sever.

8. Onların bir ahdi nasıl olabilir ki!
Eğer onlar size üstün gelselerdi, ne akrabalık *(bağlarını),*
ne de antlaşma *(yükümlülüğünü)* gözetirlerdi.
Ağızlarıyla sizi hoşnut etmeye çalışıyorlar,
oysa kalpleri buna karşı çıkıyor.
Onların pek çoğu fasık kimselerdir.

9. Allah'ın ayetlerini az bir karşılığa değiştiler de insanları,
O'nun yolundan *(hak ve özgürlüklerinden)* alıkoydular.
Bunların yapmakta oldukları şeyler gerçekten ne kötüdür!

10. Bir mümin hakkında ne akrabalık *(bağlarını),*
ne de antlaşma *(yükümlülüğünü)* gözetirler.
İşte onlar taşkınlık yapanların ta kendileridir.

11. FAKAT bu saldırganlar/teröristler,
tövbe ettiklerinin kanıtı olarak,
namazı kılar *(eğitim ve öğretime devam ederlerse)*

ve zekâtı *(çalışıp üreterek)* verirlerse,
artık onlar sizin din kardeşlerinizdir.
Bilen bir kavme âyetleri işte böyle ayrı ayrı açıklarız.
12. Eğer antlaşmalarından sonra antlaşmalarını bozup,
iftira ve teröre devam ederlerse, küfrün liderleriyle savaşın.
Çünkü onlar antlaşmalarına riayet etmeyen kimselerdir.
Umulur ki, vazgeçerler.

13. SÖZLEŞMELERİNİ bozan,
Rasûl'ü yurdundan çıkarmaya kalkışan ve
üstelik önce kendileri saldırmış bulunan bir kavimle,
savaşmaz mısınız?
Yoksa onlardan korkuyor musunuz?
Oysa Allah -eğer siz gerçek müminler iseniz-,
kendisinden korkmanıza daha lâyıktır.
14. Onlarla *(size savaş açanlarla)* savaşın ki,
Allah onlara, sizin ellerinizle yaptıklarının karşılığını versin,
15. onları rezil etsin, onlara karşı size yardım etsin,
mümin topluluğun gönüllerini ferahlatsın ve
onların kalplerindeki öfkeyi gidersin.
Allah dilediğinin *(tövbenin gereklerini yerine getirenin)*,
tövbesini kabul eder.
Allah bilen ve doğru hüküm/karar verendir.
16. Yoksa Allah içinizden;
Allah'tan, Rasûlünden
ve
müminlerden başkasını can yoldaşı edinmeden,
çalışanları seçip ortaya çıkarmadan,
karışık bir halde bırakılacağınızı mı sandınız?
Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

BÖLÜM 3

17. ALLAH'a ortak koşanların,
inkârlarına bizzat kendileri şahitlik edip dururken,
Allah'ın mescitlerini imar etmeleri, *(yönetmeleri)* düşünülemez.

Onların bütün amelleri/yaptıkları boşa gitmiştir.
Onlar ateşte sonsuz kalacaklardır.

18. Allah'ın mescitlerini,
ancak Allah'a ve ahiret gününe inanan,
namazı gereği gibi kılarak devam eden, zekâtı veren
ve
Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar eder.
İşte onların doğru yolu bulanlardan olmaları umulur.

19. Siz hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ın bakım
ve
onarım işini; Allah'a
ve
âhiret gününe iman edip Allah'ın izin verdiği şekilde,
saldırganlara karşı cihat eden,
kimse*(lerin amelleri/yaptıkları)* gibi mi tuttunuz?
Bunlar Allah katında eşit olmazlar.
Allah zâlim topluluğu *(zulümden vazgeçmezlerse),*
doğru yola ulaştırmaz.

20. İman edip hicret eden
ve
Allah'ın izin verdiği şekilde saldırganlara karşı mallarıyla,
canlarıyla cihat eden kimselerin mertebeleri,
Allah katında daha üstündür.
İşte onlar, başarıya erenlerin ta kendileridir.

21. Rableri onlara, kendi katından bir rahmet, bir hoşnutluk
ve
kendilerine içinde tükenmez nimetler bulunan
cennetler müjdelemektedir.

22. Onlar orada sonsuz kalacaklardır.
Şüphesiz, Allah katında büyük bir ödül vardır.

23. EY İMAN EDENLER!
Eğer küfrü imana tercih ederlerse, babalarınızı
ve
kardeşlerinizi bile veli *(yönetici)* edinmeyin.
İçinizden kim onları *(yönetici)* veli edinirse,
işte onlar, zalimlerin ta kendileridir.

24. De ki: "Eğer babalarınız,
oğullarınız,
kardeşleriniz,
eşleriniz,
aşiretiniz,
kazandığınız mallar,
zarara uğramasından korktuğunuz bir ticâret
ve
beğendiğiniz meskenler size Allah'tan, Rasûlü'nden
ve
O'nun izin verdiği şekilde,
saldırganlara karşı cihattan daha sevgili ise,
artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin!
Allah fasık topluluğu doğru yola erdirmez."

BÖLÜM 4

25. ANDOLSUN, Allah birçok yerde
ve
Huneyn savaşı gününde size yardım etmiştir.
Hani, çokluğunuz size kendinizi beğendirmiş,
fakat *(bu çokluk)* size hiçbir yarar sağlamamış,
yeryüzü bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti.
Nihayet *(bozularak)* gerisin geriye dönüp kaçmıştınız.
26. Sonra Allah, Rasûlü ile müminler üzerine kendi katından,
güven duygusu ve huzur indirdi.
Bir de sizin göremediğiniz ordular indirdi
ve
inkâr edenlere azap verdi.
İşte bu, inkârcıların cezasıdır.
27. Sonra Allah bunun ardından,
yine dilediği *(hak eden)* kimsenin tövbesini kabul eder.
Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

28. EY İMAN EDENLER!
Müşrikler *(saldırganlar/teröristler),* ancak bir pislikten ibarettir.

Artık bu yıllarından sonra, Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar.
Eğer yoksulluktan *(ticaretinizin eksilmesinden)* korkarsanız,
Allah dilerse lütfuyla sizi zengin kılar.
Şüphesiz Allah; bilen ve doğru hüküm/karar verendir.

29. *(Keza, Barış Antlaşmalarına uymayıp size savaş açmış)*, kendilerine kitap verilenlerden;
Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen,
Allah'ın ve Rasûlünün haram kıldığını haram saymayan ve
hak dini din edinmeyen saldırganlarla/teröristlerle,
küçülerek *(boyun eğerek)* kendi elleriyle savaş ve
güvenlik tazminatlarını verinceye kadar savaşın.

BÖLÜM 5

30. YAHUDİLER; *(o zamanda kendilerine 'Yahudiyim' diyenler);*
"Üzeyr Allah'ın oğludur" dediler.
Hıristiyanlar *(o zamanda kendilerine 'Hristiyanım' diyenler)* ise;
"İsa Mesih Allah'ın oğludur" dediler.
Bu onların ağızlarıyla söyledikleri *(gerçeği yansıtmayan)*
sözleri ki, daha önce inkâr edenlerin sözleri ile benzeşiyor.
Allah onları *(Allah'a iftira ettikleri için)* kahretsin.
(Bak) nasıl sapıyorlar!

31. *(Yahudiler)* Allah'ı bırakıp hahamlarını;
(Hıristiyanlar ise) rahiplerini
ve
Meryem oğlu Mesih'i rab edindiler.
Oysa bunlar da ancak,
bir olan Allah'a ibadet etmekle emrolunmuşlardı.
Ondan başka hiçbir ilah yoktur.
O, onların ortak koştukları herşeyden uzaktır.

32. ALLAH'ın nurunu (Kur'an'ı),
ağızlarıyla söndürmek/engellemek istiyorlar.
Oysa kâfirler hoşlanmasalar da,
Allah nurunu (Kur'an'ını),
tamamlamaktan başka bir şeye razı olmaz.

33. O, Allah'a ortak koşanlar hoşlanmasalar bile dinini,
(uydurulmuş) bütün dinlerden üstün olarak,
peygamberini doğru yol kılavuzu ile
ve hak din ile gönderendir.

34. Ey iman edenler!
(O devirdeki) Hahamlardan ve rahiplerden birçoğu,
insanların mallarını haksız yollarla yiyorlar
ve
Allah'ın yolundan alıkoyuyorlar.
Altın ve gümüşü Allah rızası için topluyorlar.
Sonra onları Allah'ın tavsiye ettiği işlere harcamıyorlar.
İşte onlara çok acıklı bir azap var.

35. O gün bunlar *(topladıkları servetler);*
cehennem ateşinde kızdırılacak,
alınları,
yanları,
sırtları bunlarla dağlanacak
ve; "İşte bu, kendiniz için biriktirip sakladığınız şeylerdir.
Haydi tadın bakalım, biriktirip sakladıklarınızı!" denilecek.

36. ŞÜPHESİZ Allah'ın, gökleri ve yeri yarattığı günkü yazısında,
Allah katında ayların sayısı on ikidir.
Bunlardan dördü haram aylardır.
İşte bu Allah'ın dosdoğru kanunudur.
Öyleyse o aylarda kendinize zulmetmeyin.
Fakat Allah'a ortak koşanlar size nasıl topyekun;
(kültürel, ekonomik, siyasi, askeri olarak) saldırıyorlarsa,
siz de onlarla topyekun;
(kültürel, ekonomik, siyasi, askeri olarak) savaşın.
Bilin ki Allah kendine karşı gelmekten sakınanlarla beraberdir.

37. Haram ayları ertelemek, ancak inkârda daha da ileri gitmektir,
ki bununla inkâr edenler sapar.
Allah'ın haram kıldığı ayların sayısına denk düşürmek
ve böylece Allah'ın haram kıldığını helâl kılmak için,
haram ayı bir yıl helâl, bir yıl haram sayıyorlar.
Onların bu çirkin işleri, kendilerine süslü görünüyor.
Allah inkârcı toplumu doğru yola iletmez.

BÖLÜM 6

38. EY İMAN EDENLER!
Ne oldunuz ki size;
"Allah izin verdiği için,
size saldıranlara karşı sefere çıkın" denilince,
yere çakılıp kaldınız.
Yoksa ahiretten vazgeçip dünya hayatını mı seçtiniz?
Oysa ahirete göre dünya hayatının yararı, pek az bir şeydir.
39. Eğer Allah izin verdiği halde,
size saldıranlara karşı sefere çıkmazsanız,
sizi çok acıklı bir azap ile cezalandırır
ve
yerinize sizden başka bir toplum getirir.
Siz ise O'na hiçbir zarar veremezsiniz.
Allah herşeye hakkıyla gücü yetendir.
40. Eğer siz, ona (Peygamber'e) yardım etmezseniz *(biliyorsunuz ki);*
inkâr edenlerin elinden,
(onu öldürmek için toplandıklarını haber alınca),
(Mekke'den) kaçmak zorunda kaldığında,
(o sadece) iki kişiden biriydi.
Ona bizzat Allah yardım etmişti.
Hani onlar mağarada bulunuyorlardı.
Hani o arkadaşına;
"Üzülme, çünkü Allah bizimle berâber" diyordu.
Allah da onun üzerine güven duygusu
ve
huzur indirmiş, sizin kendilerini görmediğiniz,
birtakım ordularla onu desteklemiş,
böylece inkâr edenlerin sözünü alçaltmıştı.
Allah'ın sözü ise en yücedir.
Allah mutlak güç sahibidir, doğru hüküm/karar verendir.
41. Gerek yaya olarak, gerek binek üzerinde,
Allah izin verdiği için saldırganlara karşı sefere çıkın.
Mallarınızla, canlarınızla,
Allah'ın izin verdiği şekilde saldırganlara karşı cihat edin.
Eğer bilirseniz bu sizin için daha hayırlıdır.

42. Eğer yakın bir dünya menfaati ve kolay bir yolculuk olsaydı,
(Bizans İmparatorluğu'na karşı olmasaydı,
sefere katılmayan münafıklar da) sana uyarlardı.
Fakat meşakkatli yol, onlara uzak geldi.
Gerçi onlar;
"Eğer gücümüz yetseydi, elbette sizinle beraber çıkardık" diye
Allah'a yemin edeceklerdir.
Onlar kendilerini helâke sürüklüyorlar.
Allah biliyor ki onlar kesinlikle yalancıdırlar.

BÖLÜM 7

43. ALLAH seni affetsin!
Doğru söyleyenler sana iyice belli olup,
yalancıları bilinceye kadar beklemeden niçin onlara izin verdin?
44. Allah'a ve âhiret gününe iman edenler, mallarıyla ve canlarıyla,
saldırganlara karşı cihat etmekten geri kalmak için,
senden izin istemezler.
Allah kendine karşı gelmekten sakınanları çok iyi bilendir.
45. Ancak Allah'a
ve
ahiret gününe inanmayan, kalpleri şüpheye düşüp,
kendileri de o şüphelerinin içinde bocalayan kimseler,
senden izin isterler.
46. Onlar eğer *(ülkelerini, kavimlerini korumak için),*
savaşa çıkmak isteselerdi,
elbette bunun için bir hazırlık yaparlardı.
Fakat Allah onların harekete geçmelerini samimi bulmadı.
Onların geri kalmasına izin verdi
ve
onlara; "Oturun, oturan acizlerle beraber" denildi.
47. Eğer onlar da sizin içinizde *(sefere)* çıksalardı,
size bozgunculuktan başka bir katkıları olmayacak
ve
sizi fitneye düşürmek için aranızda koşuşturacaklardı.
Aranızda onları dinleyecek kişiler de vardı.
Allah zalimleri hakkıyla bilendir.

48. Andolsun bunlar daha önce de fitne çıkarmak istemişler
ve
sana karşı türlü türlü işler çevirmişlerdi.
Nihayet hak geldi
ve
onlar istemedikleri halde Allah'ın dini galip geldi.

49. ONLARDAN: "Bana izin ver,
beni fitneye *(isyana)* sevketme" diyen de vardır.
Bilesiniz ki onlar *(böyle diyerek)* fitnenin ta içine düştüler.
Şüphesiz ki cehennem kâfirleri elbette kuşatacaktır.
50. Sana bir iyilik gelirse, bu onları üzer.
Eğer başına bir musibet gelirse;
"Biz tedbirimizi önceden almıştık" derler
ve
sevinerek dönüp giderler.
51. De ki: "Bizim başımıza ancak,
Allah'ın bizim için izin verdiği şeyler gelir.
O bizim yardımcımızdır.
Öyleyse müminler, yalnız Allah'a güvensinler."
52. De ki: "Bizim için siz, *(şehitlik veya zafer olmak üzere),*
ancak iki güzellikten birini bekleyebilirsiniz.
Biz de Allah'ın kendi katından
veya
bizim ellerimizle size ulaştıracağı bir azabı bekliyoruz.
Haydi bekleyedurun.
Şüphesiz biz de sizinle birlikte beklemekteyiz."
53. Yine de ki:
"İster gönüllü, ister gönülsüz olarak verin,
sizden asla kabul olunmayacaktır.
Çünkü siz fasık bir topluluksunuz."
54. Verdiklerinin kabul edilmeyişine,
yalnızca Allah'ı ve Rasûlünü inkâr etmeleri,
namaza ancak üşene üşene gelmeleri
ve
ancak gönülsüzce vermek istemeleri engel olmuştur.
55. Onların malları ve çocukları seni imrendirmesin!

Allah bunlarla,
ancak dünya hayatında yaptıklarının karşılığını verir
ve
canları kâfir olarak çıkıncaya kadar oyalanıp dururlar.

56. Kesinlikle sizden olduklarına dâir Allah'a yemin ederler.
Oysa onlar sizden değillerdir.
Fakat onlar korkak bir topluluktur.

57. Eğer sığınacak bir yer veya *(gizlenecek)* mağaralar
yahut
girilecek bir delik bulsalardı, hemen koşarak oraya yönelirlerdi.

58. İçlerinden sosyal yardımlar konusunda,
sana dil uzatanlar da var.
Kendilerine ondan bir pay verilirse hoşnut olurlar;
eğer kendilerine ondan bir pay verilmezse hemen kızarlar.

59. Eğer onlar, Allah ve Rasûlünün kendilerine verdiğine razı olup;
"Bize Allah yeter.
Lütuf ve ihsanıyla Allah ve Rasûlü ileride bize yine verir.
Biz yalnız, Allah'a rağbet eder*(onun ihsanını ister)*iz" deselerdi,
kendileri için daha hayırlı olurdu.

BÖLÜM 8

60. SADAKALAR *(sosyal yardımlar),*
Allah'tan zorunlu/bir farz olarak ancak fakirler/işsizler,
düşkünler,
zekât toplayan memurlar,
kalpleri İslâm'a ısındırılacak olanlarla,
(özgürlüğüne kavuşturulacak) köle*(esir)*ler,
borçlular,
Allah izin verdiği şekilde, saldırganlara karşı cihat edenler
ve
yolda kalmış yolcular içindir.
Allah bilen ve doğru hüküm/karar verendir.

61. YİNE onlardan Peygamber'i inciten ve:
"O *(her söyleneni dinleyen)* bir kulaktır" diyen kimseler de vardır.

De ki: "O (Rasûl) sizin için bir hayır kulağıdır ki,
Allah'a inanır, müminlere itimat eder,
içinizden inanan kimseler için bir rahmettir *(bir iyiliktir).*
Allah'ın Rasûlünü incitenler için ise, çok acıklı bir azap vardır."

62. Sizi razı etmek için Allah'a yemin ederler.
Eğer gerçekten mümin iseler *(bilsinler ki),*
Allah ve Rasûlünü razı etmeleri daha önceliklidir.

63. Allah'a ve Rasûlüne karşı gelen kimseye içinde sonsuz kalacağı cehennem ateşinin olduğunu bilmediler mi?
İşte bu, büyük bir rezilliktir.

64. MÜNAFIKLAR, kalplerinde olan şeyleri,
yüzlerine karşı açıkça haber verecek bir Sure'nin,
üzerlerine indirilmesinden çekinirler.
De ki: "Siz alay edin bakalım!
Allah çekindiğiniz o şeyi ortaya çıkaracaktır."

65. Şâyet kendilerine *(niçin alay ettiklerini)* sorsan;
"Biz sadece lâfa dalmıştık ve aramızda eğleniyorduk" derler.
De ki: "Allah ile, O'nun âyetleri ile
ve
Rasûl'ü ile mi eğleniyordunuz?"

66. Boşuna özür dilemeyin!
Çünkü siz,
(sözde) iman ettikten sonra küfrünüzü açığa vurdunuz.
İçinizden *(tövbe eden)* bir topluluğu affetsek bile,
suçlarında ısrar etmeleri sebebiyle,
diğer bir topluluğa azap edeceğiz.

BÖLÜM 9

67. MÜNAFIK erkekler ve münafık kadınlar birbirlerindendir.
Kötülüğü emredip iyiliği yasaklarlar, ellerini de sıkı tutarlar.
Onlar Allah'ı unuttular, Allah da onları unuttu.
Şüphesiz münafıklar, fasıkların ta kendileridir.

68. Allah; erkek münafıklara, kadın münafıklara ve kâfirlere,
içinde sonsuz kalmak üzere cehennem ateşini vadetti.

O, onlara yeter.
Allah onlara lânet etmiştir *(rahmetinin dışına koymuştur).*
Onlar için sonsuz bir azap vardır.
69. (Ey münafıklar!) Siz de tıpkı sizden öncekiler gibisiniz:
Onlar sizden daha güçlü,
malları
ve
çocukları daha fazlaydı.
Onlar paylarına düşenden faydalanmışlardı.
Sizden öncekilerin, paylarına düşenden faydalandığı gibi,
siz de payınıza düşenden öylece faydalandınız
ve
onların daldığı gibi siz de daldınız.
İşte onların dünyada da ahirette de amelleri boşa gitmiştir.
İşte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.
70. Onlara kendilerinden öncekilerin;
Nûh,
Âd
ve
Semûd kavimlerinin,
İbrahim'in kavminin,
Medyen halkının
ve
yerle bir olan şehirlerin haberleri ulaşmadı mı?
Rasûlleri onlara apaçık mucizeler getirmişti.
Demek ki Allah onlara zulmediyor değildi,
ama onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.

71. MÜMİN ERKEKLER
ve
mümin kadınlar birbirlerinin dostlarıdır.
İyiliği emreder, kötülükten alıkoyarlar.
Namazı gereği gibi kılar, zekatı *(çalışıp üreterek)* verirler.
Allah'a ve Rasûlüne itaat ederler.
İşte bunlara Allah merhamet edecektir.
Şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir,
doğru hüküm/karar verendir.

72. Allah mümin erkeklere ve mümin kadınlara,
sonsuz kalacakları, içinden ırmaklar akan cennetler
ve
Adn cennetlerinde çok güzel köşkler vadetti.
Allah'ın rızası ise bunların hepsinden daha büyüktür.
İşte bu büyük başarıdır.

BÖLÜM 10

73. EY PEYGAMBER! *(Antlaşmalarına uymayan saldırgan/terörist)*
kâfirler ve münafıklarla cihat et
ve
onlara karşı çetin/dimdik ol.
Onların varacakları yer cehennemdir.
Ne kötü bir varış yeridir orası!
74. Bir şey söylemediklerine dair Allah'a yemin ediyorlar.
Halbuki *(Peygamberi ve müminleri*
Medine'den süreceklerine dair), o sözü söylediler
ve
müslüman olduktan sonra inkâr ettiler.
Ayrıca başaramadıkları şeye *(peygamberi öldürmeye)* de
yeltendiler.
Sırf, Allah ve Rasûlü kendi lütfu ile onları zengin kıldığı için,
intikam almaya kalktılar.
Eğer tövbe ederlerse kendileri için hayırlı olur.
Şayet yüz çevirirlerse Allah onları dünyada
ve
ahirette çok acıklı bir azaba uğratacaktır.
Artık onlar için yeryüzünde ne bir dost,
ne de bir yardımcı vardır.
75. İçlerinden;
"Eğer Allah bize lütuf
ve
kereminden verirse mutlaka bol bol sadaka veririz
ve
mutlaka salihlerden/iyilerden oluruz" diye,
Allah'a söz verenler de vardır.

76. Fakat Allah lütuf ve kereminden onlara verince,
onda cimrilik ettiler ve yüz çevirerek dönüp gittiler.
77. Allah'a verdikleri sözü tutmadıkları
ve
yalan söyledikleri için O da kalplerine,
kendisiyle karşılaşacakları güne kadar *(sürecek)*
bir stres *(huzursuzluk)* verdi.
78. Allah'ın, içlerinde gizlediklerini ve fısıltılarını bildiğini
ve
Allah'ın gaybleri çok iyi bilen olduğunu bilmediler mi?

79. SADAKALAR *(sosyal yardımlar)* hususunda,
gönüllü bağışta bulunan müminlerle,
güçlerinin yettiğinden başkasını bulamayanları çekiştirip,
onlarla alay edenler var ya;
işte Allah asıl onları küçük düşürmüştür.
Onlar için çok acıklı bir azap vardır.
80. Onlar için ister bağışlanma dile, ister dileme *(farketmez.)*
Onlar için yetmiş kez bağışlanma dilesen de,
Allah onları asla affetmeyecektir.
Bu, onların Allah
ve
Rasûlünü inkâr etmiş olmaları sebebiyledir.
Allah fâsık topluluğa mutluluk vermez.

BÖLÜM 11

81. ALLAH'ın Rasûlüne karşı gelerek geri bırakılanlar,
oturup kalmalarına sevindiler.
Allah izin verdiği için, saldırganlara karşı;
mallarıyla, canlarıyla cihat etmek hoşlarına gitmedi
ve: "Bu sıcakta sefere çıkmayın" dediler.
De ki: "Cehennemin ateşi daha sıcaktır."
Ne olurdu ilerisini düşünselerdi!
82. Artık kazandıklarının karşılığı olarak az gülsünler,
çok ağlasınlar!..

83. Eğer; Allah seni onlardan bir zümrenin yanına döndürür de,
onlar *(sefere)* çıkmak için senden izin isterlerse, de ki:
"Siz benimle birlikte artık çıkmayacaksınız
ve
benimle birlikte hiçbir saldırganla asla savaşmayacaksınız.
Çünkü siz, baştan yerinizde oturup kalmaya razı oldunuz.
Şimdi de geri kalan*(kadın ve çocuk)*larla birlikte oturun."

84. Onlardan ölen hiçbirine asla namaz kılma
ve
kabrinin başında durma!
Çünkü onlar Allah'ı ve Rasûlünü inkâr ettiler
ve
fasık olarak öldüler.

85. Onların malları ve evlatları seni imrendirmesin!
Allah bunlarla ancak,
dünyada kendilerine yaptıklarının karşılığını verir
ve
canları kâfir olarak çıkıncaya kadar oyalanıp dururlar.

86. "ALLAH'a iman edin
ve
Rasûlü ile birlikte cihat edin" diye bir Sûre indirildiğinde,
onlardan servet sahibi olanlar senden izin istediler
ve
"Bizi bırak da oturup kalanlarla birlikte olalım" dediler.

87. Onlar geride kalanlarla birlikte olmaya razı oldular
ve böylece kalpleri huzursuz olanlardan oldular.
Onlar ilerisini düşünmüyorlar!

88. Fakat Rasûl ve beraberindeki müminler,
mallarıyla, canlarıyla saldırganlara karşı cihat ettiler.
Bütün hayırlar işte bunlarındır.
İşte bunlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

89. Allah onlara, içinde sonsuz kalacakları,
içinden ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır.
İşte bu büyük başarıdır.

BÖLÜM 12

90. BEDEVİLERDEN mazeret ileri sürenler,
kendilerine izin verilsin diye geldiler.
Allah'a ve Rasûlüne yalan söyleyenler ise oturup kaldılar.
Onlardan kâfir olanlara çok acıklı bir azap isabet edecektir.

91. Allah'a ve Rasûlüne karşı sadık ve samimi oldukları takdirde,
güçsüzlere, hastalara
ve
(seferde) harcayacakları bir şey bulamayanlara
(sefere katılmadıkları için) bir günah yoktur.
İyilikte bulunan kimselerin *(kınanması)* için de bir sebep yoktur.
Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

92. Kendilerini bindirip *(cepheye)* sevk edesin diye,
sana geldikleri zaman, senin;
"Sizi bindirebileceğim bir şey bulamıyorum" dediğin;
bu uğurda,
arcayacakları bir şey bulamadıklarından dolayı,
üzüntüden gözleri yaş döke döke geri dönen kimselere de,
bir sorumluluk yoktur.

93. Sorumluluk ancak,
zengin oldukları halde senden izin isteyenleredir.
Bunlar geri kalanlarla birlikte olmaya razı oldular.
Allah da kalplerini huzursuz kıldı.
Artık başlarına geleceği bilmezler.

94. ONLARA döndüğünüzde, size mazeret beyan edeceklerdir.
De ki:
"Mazeret beyan etmeyin. Size kesinlikle inanmayız.
Çünkü Allah bize, sizin durumunuzu bildirdi.
Bundan böyle davranışlarınızı; Allah da,Rasûlü de görecek.
Sonra hepiniz;
gaybı da görülen âlemi de bilenin huzuruna döndürüleceksiniz
O size yapmakta olduğunuz şeyleri haber verecek."

95. Yanlarına döndüğünüz zaman,
kendilerini rahat bırakmanız için
Allah adıyla yemin edeceklerdir.

Artık onların peşini bırakın.
Çünkü onlar artık kirlenmiştir.
Kazandıklarının karşılığı olarak varacakları yer de,
cehennemdir.

96. Kendilerinden razı olasınız diye size yemin edeceklerdir.
Siz onlardan razı olsanız bile,
Allah o fasıklar topluluğundan asla razı olmaz.

97. BEDEVİLER, inkâr ve nifak bakımından daha ileri
ve
Allah'ın peygamberine indirdiği hükümlerin sınırlarını,
tanımamaya daha yatkındırlar.
Allah bilen ve doğru hüküm/karar verendir.

98. Bedevîlerden öyleleri vardır ki,
(Allah yolunda) harcayacakları şeyi bir zarar sayar
ve
(bundan kurtulmak için) size belâlar gelmesini beklerler.
Kötü belâlar *(düzelmezlerse)* kendilerine gelir.
Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

99. Bedevîlerden kimileri de vardır ki;
Allah'a ve ahiret gününe inanır.
Harcayacaklarını, Allah katında yakınlığa
ve Rasûl'ün dualarını almağa vesile sayarlar.
Bilesiniz ki bu, *(Allah katında)* onlar için yakınlıktır.
Allah onları rahmetine dahil edecektir.
Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

BÖLÜM 13

100. İSLAM'ı ilk önce kabul eden Muhâcirler ve Ensar ile,
iyilikle onlara uyanlar var ya, Allah onlardan razı olmuş;
onlar da O'ndan razı olmuşlardır.
Allah onlara içinden ırmaklar akan,
içinde ebedî kalacakları cennetler hazırlamıştır.
İşte bu büyük başarıdır.

101. ÇEVRENİZDEKİ bedevîlerden, birtakım münafıklar vardır.
Medine halkından da münafıklıkta direnenler var ki,
sen onları bilmezsin.
Biz onları biliriz.
Onlara iki defa azap edeceğiz.
Sonra da *(hak ettikleri)* büyük bir azaba itileceklerdir.
102. Diğer bir kısmı ise günahlarını itiraf ettiler.
Bunlar yapılan faydalı işlerle,
kötü işleri birbirine karıştırmışlardır.
Umulur ki, Allah tövbelerini kabul eder.
Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.
103. Onların mallarından onları kendisiyle arındıracağın ve
temizleyeceğin bir sadaka *(savunma vergisi)* al ve onlara dua et.
Çünkü senin duan onlar için bir gönül ferahlığıdır.
Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

104. ONLAR kullarının tövbesini kabul edenin ve
sadakaları alma emrini verenin Allah olduğunu;
tövbeyi çok kabul edenin,
çok merhametli olanın Allah olduğunu bilmediler mi?
105. De ki: "Çalışın, yapın.
Yaptıklarınızı Allah görecek, Rasûlü görecek
ve
müminler de göreceklerdir/şahit olacaklardır.
Sonra gaybı da görülen âlemi de bilen,
Allah'ın huzuruna döndürüleceksiniz.
O da size bütün yapmakta olduğunuz şeyleri haber verecektir."
106. *(Sefere katılmayanlardan)* diğer bir kısmı da,
Allah'ın emrine bırakılmışlardır.
Bunlara ya azap eder, ya da tövbelerini kabul eder.
Allah bilen ve doğru hüküm/karar verendir.

107. BİR DE zararlı faaliyetlerde bulunmak, küfre yardım etmek,
müminler arasına ayrılık sokmak için ve öteden beri,
Allah ve Rasûlüne karşı savaşanlara üs/karargâh olsun diye,
bir mescit yapanlar vardır.

Bunlar; "Bizim iyilikten başka hiçbir kastımız yok" diye de,
mutlaka yemin ederler.
Ama Allah şâhitlik eder ki, bunlar mutlaka yalancıdırlar.
108. Onun içinde asla namaz kılma!
Daha ilk günden, temeli takvâ üzerine kurulan *(Allah'a karşı gelmekten sakınılan)* mescit, içinde namaz kılmana elbette daha lâyıktır.
Orada temizlenmeyi seven adamlar vardır.
Allah da temizlenenleri sever.
109. Binâsını takva *(Allah'a karşı gelmekten sakınmak)*
ve
O'nun rızasını kazanmak temeli üzerine kuran kimse mi
daha hayırlıdır, yoksa binasını;
çökmeye yüz tutmuş bir uçurumun kenarına kurup,
onunla birlikte kendisi de cehennem ateşine yuvarlanan
kimse mi?
Allah zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.
110. Kurmuş oldukları binaları *(Mescid-i Dırar: Müminlere zarar vermek için açtıkları mescit)*,
kalpleri/düşünceleri/duyguları değişmedikçe;
yüreklerinde,
sürekli bir kuşku olarak kalmaya devam edecektir.
Allah bilen ve doğru hüküm/karar verendir.

BÖLÜM 14

111. ŞÜPHESİZ ALLAH müminlerden canlarını ve
mallarını kendilerine vereceği cennet karşılığında satın almıştır.
Artık onlar,
Allah izin verdiği için saldırganlara karşı savaşırlar,
öldürürler ve ölürler.
Allah bunu Tevrat'ta, İncil'de
ve
Kur'an'da kesin olarak vadetmiştir.
Kimdir sözünü Allah'tan daha iyi yerine getiren?
O halde, yapmış olduğunuz bu alışverişten dolayı sevinin.
İşte asıl büyük başarı budur!

112. Bunlar tövbe edenler,
ibadet edenler,
hamd edenler,
oruç tutanlar,
rükû
ve
secde edenler,
iyiliği emredip kötülükten alıkoyanlar
ve
Allah'ın koyduğu sınırları hakkıyla koruyanlardır.
Müminleri müjdele.

113. CEHENNEM EHLİ oldukları,
kendilerine kesin olarak belli olduktan sonra;
-yakınları da olsalar-
Allah'a ortak koşanlar için af dilemek,
ne Peygambere yaraşır,
ne de Müminlere!

114. İbrahim'in babası için af dilemesi,
sadece ona verdiği bir söz yüzündendi.
Onun bir Allah düşmanı olduğu
kendisine açıkça belli olunca, ondan uzaklaştı.
Şüphesiz İbrahim, çok içli, yumuşak huylu bir kişiydi.

115. Doğru yolu gösterdikten sonra,
sakınacakları şeyleri kendilerine apaçık bildirmedikçe,
Allah bir toplumu sapıklıkta bırakacak değildir.
Şüphesiz Allah, herşeyi hakkıyla bilendir.

116. ŞÜPHESİZ göklerin
ve
yerin hükümranlığı yalnız Allah'ındır.
O diriltir ve öldürür.
Sizin için Allah'tan başka;
ne bir dost,
ne de bir yardımcı vardır.

117. ANDOLSUN ALLAH;
Peygambere ve o sıkıntılı zamanda ona uyarak hicret edenlere ve
ona yardım edenlere tövbelerini kabul ederek lütfetti.
Ki içlerinden bir kısmının kalpleri az kalsın,
kayacak gibi olmuşken tövbelerini kabul ederek onlara lütfetti.
O, onlara karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.
118. Savaştan geri kalan üç kişinin de tövbelerini kabul etti.
Yeryüzü bütün genişliğine rağmen onlara dar gelmiş,
vicdanları da kendilerini sıktıkça sıkmış,
böylece, Allah*(ın azabın)*dan yine O'na
sığınmaktan başka çare olmadığını anlamışlardı.
Sonra *(eski hallerine)* dönsünler diye,
onların tövbelerini de kabul etti.
Şüphesiz Allah,
tövbeyi çok kabul eden ve çok merhamet edendir.

BÖLÜM 15

119. EY İMAN EDENLER!
Allah'a karşı gelmekten sakının ve doğrularla beraber olun.
120. Medine halkı ve onların çevresinde bulunan bedevîlere,
Allah'ın Rasûlünden geri kalmak,
kendi canlarını onun canından üstün tutmak yaraşmaz.
Çünkü onların,
Allah yolunda çektikleri susuzluk, yorgunluk, açlık,
kâfirleri öfkelendirmek üzere bir yere adım atmaları
ve düşmana karşı herhangi bir başarı kazanmaları gibi,
hiçbir olay yoktur ki; karşılığında kendilerine,
iyi bir amel/iş*(in sevabı)* yazılmış olmasın.
Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ödülünü elbette zayi etmez.
121. Allah yolunda küçük büyük bir harcama yapmazlar
ve bir vadiyi katetmezler ki; Allah'ın,
yaptıklarının daha güzeliyle, kendilerini ödüllendirmesi için
hesaplarına yazılmış olmasın.

122. *(NE VAR Kİ);*
Müminlerin hepsi toptan seferber olacak/savaşacak değillerdir.
Öyleyse onların her kesiminden bilim adamları;
din konusunda köklü, derin bilgi sahibi olmak ve
(savaşanlar cepheden) dönünceye kadar kavimlerini uyarmak için
geride kalsınlar *(cepheye gitmesinler)*.
Umulur ki sakınırlar/korunurlar!

BÖLÜM 16

123. EY İMAN EDENLER!
Kâfir saldırganların yakınınızda olanlarıyla savaşın
ve
sizde bir sertlik bulsunlar.
Bilin ki,
Allah kendisine karşı gelmekten sakınanlarla beraberdir.

124. HERHANGİ bir Sûre indirildiğinde,
içlerinden *(alaylı bir şekilde);*
"Bu hanginizin imanını artırdı?" diyenler var.
İman etmiş olanlara gelince,
inen Sûre onların imanını artırmıştır.
Onlar bunu*(n inişini)* birbirlerine müjdelerler.
125. Kalplerinde hastalık olanlar ise,
pisliklerine pislik katmışlar *(hasetleri artmıştır),*
böylece kâfir olarak ölüp gitmişlerdir.
126. Görmüyorlar mı ki;
onlar her yıl,
bir veya iki kere belâya çatıyorlar/uğruyorlar.
Yaptıklarının karşılığı veriliyor.
Sonra ne tövbe ediyorlar, ne de ibret alıyorlar!
127. Bir Sûre indirildi mi;
"Sizi bir kimse görüyor mu?" diye, birbirlerine göz ediyorlar,
sonra da çekip/dönüp gidiyorlar.
İlerisini düşünmeyen bir toplum olmalarından dolayı,
Allah onların kalplerine stres *(mutsuzluk)* vermiştir.

128. ANDOLSUN, size kendi içinizden;
(bir kul ve bir insan olarak) bir Rasûl gelmiştir ki,
sizin sıkıntıya düşmeniz ona çok ağır gelir.
O size çok düşkün,
müminlere karşı da çok şefkatli
ve
merhametlidir.
129. Eğer yüz çevirirlerse,
de ki:
"Bana Allah yeter.
O'ndan başka hiçbir ilah yoktur.
Ben ancak O'na tevekkül[*] ediyorum/sığınıyorum.
O, yüce Arşın sahibidir."

---

[*] **Tevekkül:** Kur'an'daki bilgi, emir ve yasakların gereklerini yerine getirdikten sonra, serbest (helal) bırakılan işlerle uğraşarak dinlenmek, huzurlu olmak, kaygı ve şüphelerden uzak durarak, Allah'ın izni olmadan bir zarar gelmeyeceğini idrak ederek çalışmak ve Allah'ın korumasına sığınmış olduğumuzu hatırlamaktır.

NASR SURESİ

İniş Sırası: 114 • Mushaf Sırası: 110 • Medeni Sure • 3 Ayettir

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. ALLAH'ın yardımı**[*]**
ve
fetih**[**]** geldiğinde
ve
2. insanların kitleler halinde,
Allah'ın dinine girdiğini gördüğünde;
3. Rabbine hamd ile,
(yaptığı herşeyi yerli yerince güzel yapan olarak), tesbihte bulun
ve
O'ndan mağfiret/bağışlanma dile!
Çünkü O,
tüm içten tövbeleri/bağışlanma dileklerini kabul edendir.

---

[*] **Allah'ın Yardımı:** Allah'ın başkalarının da hak ve özgürlüklerine riayet ederek kimseye saldırmadıkları halde, saldırıya uğrayanlara yol göstermesi ve tüm barış yollarının tükenmesi üzerine; saldırganlara karşı garantili bir zafer sözü vermesi...

[**] **Fetih:** İnsan hak ve özgürlüklerini ihlal ederek, Müminlerin ve Elçi'nin konuşmasını yasaklayıp öldürmeye çalışan saldırgan, terörist müşriklerin merkezi; Mekke'nin fethi…

ALLAH'IN İSİMLERİ

“Allah, zaman ve mekandan münezzehtir” ibaresi nasıl anlaşılır. Göklerin büyüklüğü yanında dünya bir kum tanesi gibi. Arşın büyüklüğü yanında ise, gökler bir kum tanesi gibi. Arş'tan daha ilerisinde artık mekân da yok, zaman da yok. Allah'ın zatı, arş'ın fevkinde (ilerisinde, yükseğinde) ise; zaman ve mekân yok. Allah, zaman ve mekândan münezzehtir, bu anlama geliyor. Arş'tan sonra zaman ve mekân olmayınca, daha ilerisinde sonsuzluk oluşuyor. Sonsuz öyle bir büyüklük ki, en büyük sayı bile önemli bir anlam taşımıyor. Allah'ın zatı nasıldır? Ezelî, ebedî olan sonsuz kudret ve kuvvete sahip olan Allah'ın nasıl olduğunu, neye benzediğini bizim zekâmızın tarif etmesi olanaksızdır. Ancak biz insanlar, bize bildirildiği kadar (vahiy ile), Allah'ı bilebiliriz. Rabbimiz Allah bize, kendisini en güzel isimlerle bildirmiştir. Bu kadarını bizler için yeterli görmüştür.

Bir sayıma göre Kur'an'da 99 Allah'ın ismi sayılmıştır. Bu isimleri ve anlamlarını öğrenmek yeterli görülmüştür. Daha ilerisine gerek görülmemiştir. Allah'ı gereği gibi bilmek isteyenler bu isimlere ve anlamlarına, Kur'an'ı okurken dikkat ederler. Bir parlementer, bir bakan, bir başbakan olma sevdasıyla yanıp tutuşan milyonlarca insan, niçin Allah'ın sonsuz iktidarında, yüce bir mevki sahibi olmayı hiç düşünmez? Devlet, hükümet ve belediye başkanları bir gün bu gerçeği anlayarak Allah'a (Kur'an'a) itaat edeceklerine yemin etseler, bu durum herkesin yararına olabilir.

DİN

Cümledeki yerine göre;
a - hesap günü,
b - yaşam biçimi,
c - geçerli yasalar,
d - ibadet biçimleri,
e - tabiat kanunları,
f - millet gibi anlamlarda kullanılmaktadır.

Çeviri içerisinde cümledeki yerine göre, ilgili anlamın kullanılmasına özen gösterilmiştir.

İBADET

Hiçbir baskı altında kalmaksızın; severek, korkarak, umarak Allah'ı İlâh ve Rabb kabul ederek yapılan, tüm düşünce ve davranışlar ibadet sayılır. Örneğin bu çerçevede yeryüzünü imar eden işçiler, güvenliği sağlayan

görevliler, eğitim-öğretim sunan öğretmenler-imamlar, hastalara hizmet eden doktorlar, hemşireler, hammaddeleri mamûl hale getiren işverenler, üreticiler vb. tümünün yaptığı düşünce ve davranışlara ibadet denilir. Herhangi bir baskı altında, sevmeden, korku nedeni ile yapılan davranışlar ibadet sayılmaz. Bir zalime, baskı nedeni ile sevmeden itaat zorunda kalan bir kişi, o zalime ibadet ediyor sayılmaz. Ancak; o zalimi veya sevilen kişiyi ilâh ve Rabb kabul ederek itaat ederse o kişiye ibadet ediyor sayılır. Allah'tan başkasına ibadet etmek ise putperestliğin değişik bir şeklidir. Bunu yapanlar ibadette Allah'a ortak (şirk) koşmuş olur. şirk ise, kişinin kendisine yaptığı en büyük zulümdür. Canlı veya cansız putlara ibadet eden kişi, aklını işletmeyen konumuna düşerek, acayip hareketler yapar.

İLÂH

Tarih bilimine göre Arapların 14 asır önceki yaşantılarında 360 ilâhı mevcut idi. Her bir ilâh, harhangi bir fayda veya zararı sembolize ediyordu. Örneğin savaş ilâhı, barış ilâhı, bereket ilâhı, aşk ilâhı vb. ilâhlar. Herhangi bir sorunları olduğu zaman, bu ilâhların sembolleri önüne giderek dileklerde bulunuyorlar, kendilerine yarar sağlamasını veya zarar gelmemesini dua ediyorlardı.

Bu ilahları, asıl büyük ilâh olan Allah'a, aracı olarak düşünüyorlardı. Hatta bu ilâhların kendilerine şefaat ederek, günahlarını Allah'ın bağışlayacağını düşünüyorlardı. Kur'an “lâ ilâhe”, “ilâhları red” diyerek bütün bu ilâh saçmalıklarını red etmiştir. Yalnız ve yalnız tek İlâh'ın ”Allah” olduğunu bildirmiştir. İlâh; kâinattaki herşeye izin veren veya vermeyen, ölmeyen, uyumayan, yorulmayan sonsuz güçtür. İnsana ”özgür irade” veren de, tek İlâh olan Allah'tır.

RABB

Rabb kelimesi; Gerçek Sahip demektir.

İnsanlar birşeylerin geçici sahipleridir. Ölünce sahip oldukları şeylere artık sahip değildirler. Rabb ise ölmez. Her şey sonunda Rabb'e kalır.

“Bu dünyada ne kadar yaşarsan yaşa, sonunda öleceksin.”

“Ne kadar seversen sev, sonunda sevdiğinden ayrılacaksın.”
“Ne yaparsan yap, sonunda yaptıklarının karşılığını göreceksin.”

Doğu, batı, kuzey, güney yeryüzü ve içindekilerin; fabrikaların, binaların, gemilerin, insanların Rabb'e ait olduğunu düşünelim! Bu bakış açısı insanı, diğer insanlara ve doğaya karşı daha merhametli olmaya teşvik ediyor.

Toprakların, fabrikaların, devletin, insanların sahibi Rabb olduğuna göre; kendilerine ve birbirlerine faydalı olmaları için EMİRLER verebilir, kendilerine ve birbirlerine zarar vermesinler diye YASAKLAR, SINIRLAR koyabilir.

“Sınırları aşmış” şeklinde yaldızlı, aldatıcı bir sözcük türetildi: Bu sözcük tuzak bir sözcük. Sınırların aşılması sonrası anarşi, terör yeryüzünü sarar. Kaos oluşur. Kişiler sınırları aşacağım diye, sonunda; kendisine zarar verici davranışlar yapar. Bu tuzaklara düşmemek için Rabb’e güvenmek, koyduğu sınırlara uymak, en iyi yol olsa gerek. Sınırları aşanlar, kendilerini Rabb yerine koymuş olurlar.

İnsan kendisine zarar verme özgürlüğüne sahip midir?

İnsanın mülkiyetinin kime ait olduğu, sorusuna cevap verelim: İnsan kendi kendine ait ise, bu takdirde zarar verebilir, hatta intihar edebilir, ölümü seçebilir. Ancak Kur’an’dan öğrendiğimize göre, insan yeniden yaratılacak “ölmek isteyenler” ölemeyecek. Bu gerçekliğe göre insanın “ölebilme” özgürlüğü yok. Öyleyse insan kendine ait değil. İnsan Allah’ın bir mülkü, Allah’a ait bir yaratık, bir varlık. Mülk sahibi, mülkünün kendisine zarar vermesini istemiyor ve mülküne başkalarının da zarar vermesini istemiyor. İnsanlara ”bir ömür süresi” özgürlük tanımış. Zarar verenlere hesap soracağını da belirtmiş. Geriye iki seçenek kalıyor.

a - İnsan Rabb’e teslim olup sınırlara uyup rahat edecek.

b - İnsan Rabb’e isyan edip sınırları aşıp, geçici zevklerden sonra; sonsuza kadar rahatsız olarak, azap görecek.

Seçim insana kalmış. Herkes kendi tercihini yapacak. Ve herkes kendi seçiminin sonucuna da katlanmak zorunda kalacak. Rabb, insanın ve kâinatın sahibidir. Rabb insanı, ağaçları, meyveleri, canlıları büyütendir. Rabb, insanın Dünyada yaptıkları bazı işlerin karşılığını vererek, insanı terbiye etmeye çalışır. Sınırlı bir ömür süresinde terbiye olan olur. Terbiye olmayan ise, gerek Dünyada, gerek Ahirette, Rabb’i tarafından cezalandırılır.

Rabb; hem sevgiye lâyık olandır, hem de korkulmaya lâyık olandır. Dünyanın ve uzayların düzeni, böylece sürüp gider.

Sonsuza dek. Güç O’nun, Kudret O’nun, Mülk (Devlet) O’nun.

RASÛL

Rasûl: Elçi demektir. Allah dilediğini Rasûl (elçi) seçer. ”Rasûl” olmak kişinin kendi elinde değildir. ”Rasûllük” iddiası, isbatı gerektirir. Bu nedenle Allah, seçtiği kişinin Rasûl olduğunu kanıtlamak için ayetler (mucizeler)

vermiştir. Son Rasûl, Hz. Muhammed (S.A.V.)'dir. Risalet son bulmuştur. Rasûlün görevini ise, kıyamete kadar korunacak olan kitap (Kur'an) yapmaktadır. Herkes; Rasûl (elçi) seçilseydi, insanların hür, özgür iradeleri ile, kendi seçimlerini yapabilme imkânı olmayacaktı. Halbuki biz insanlar; özgür, hür irade sahibi olmaktan, kendi kararlarımızı kendimiz vermekten hoşlanıyoruz, memnunuz. Rasûl seçilmedik diye komplekse kapılmaya gerek yok. Çalışalım ve Rasûller bizleri alkışlasın. Nerede? Hesapların görüleceği mahşer gününde... Bazıları Rasûlleri aşırı övüyorlar. Rasûller zaten görevli. Görevlerini yapmak zorundalar. Diğer insanlar ise, serbest bırakılmış. Önemli olan serbest bırakılan insanları iyi işlere motive etmektir. Rasûllerin kimsenin övgüsüne ihtiyaçları yoktur. Rabbimiz; Rasûller ve bizleri neden yarattı diye düşünüyoruz... Bizlere ihtiyacı mı vardı? Elbette hayır. Rabbimiz Rahmet (iyilik) etti. Rahmet ettiği için yarattı. İyiliğe karşı isyan mı gerekir? Yoksa teşekkür mü gerekir? Allahım sana sonsuz teşekkürler. Sonsuz şükürler olsun.

MÜSLÜMAN VE MÜMİN

Müslüman; "Allah'a teslim olmaya söz veren" demektir. Savaşta teslim olan kişi ne yapar? Teslim alanın bütün şartlarını kabul ettiğini beyan eder. Kişinin Allah ile savaş yapması söz konusu değil. Buradaki teslim oluş; iradî bir teslim oluştur. Kişi şöyle ifade eder: "Hiçbir baskı altında olmaksızın, kendi iradem ile Allah'ın bütün şartlarını kabul ediyorum". Bu kabul edişe müslüman oluş denilir.

Mümin; sözünde duran demektir. Allah'ın bütün şartlarını yerine getirmeye söz veren kişi, hayatının sonuna dek, sözünde durur ise, mümin sayılır.

MUCİZE VE KERÂMET

Mucize sözcüğü halkımız arasında yaygın olarak kullanılır. Kur'an'da mucize olarak geçmez. Ayet olarak geçer. Ayetler (mucizeler); Allah'ın varlığına, birliğine, kudretine dair işâretlerdir.

Kâinat, içindeki varlıklar, olaylar, doğal ayetlerdir, tabiat ayetleridir. Allahın indirdiği kitaplar sözlü ayetlerdir.

Rasûller (peygamberler) yaşar iken, gerek sözlü ayetler, gerek tabiat ayetleri ile, Allah tarafından desteklenmişlerdir. Bütün insanlara sözlü ayetler yol gösterir, tabiat ayetleri çeşitli istifadeler sunar. Tabiat ayetlerinden yararlanma biçimine ikram, keramet denir. Tabiat ayetlerini yaratan Allah olduğu için, kerametler Allah'ın insanlara ikramıdır.

Örneğin cep telefonlarından istifade edebilmemiz için boşluktaki çeşitli dalgaların oluşumu, Allah'ın insanlara sunduğu kerامettir (ikramdır).

ZİKİR

Kur'an anlamına geldiği gibi; öğüt, anmak, hatırlamak, akla getirmek, dillendirmek, akılda tutmak, kişinin elde ettiği doğru bilgiyi koruması ve hatırlayarak kullanması, tabiattan ve ayetlerden elde edilen bilgiye de 'Zikir' denilir.

Allah'ı zikretmek: Emir ve yasaklarını hatırlamaktır. Bizim O'nu hatırlamamızın karşılığında, O da bizi hatırlar; O'nun hatırlaması ise günahlarımızı silmesidir.

Aklımız daha güzel çalışmaya başlar. Her konuda en tepede olan bir kişinin bile görmediğini görür, akletmediğini aklederiz; bu Allah'ın bize bir lütfu olur.

TAKVÂ

Kalın yünlü çorap ile, dikenler arasında gezen kişi, çorabı dikenlere takılmasın diye, titizlik gösterir. Takva, işte böyle bir titizlik durumudur. Dikkatli olmak. Dinamik yaşamak. Zihnimize gelen her düşünceyi Allah (Kur'an) ile sorgulamak. Yapmayı düşündüğümüz her davranışı Allah'a (Kur'an'a), sormak. İniş sırasına göre ayetleri okumak. Rabb'in emirlerini gücümüz yettiğince yerine getirmeye çalışmak. Kainatı keşfetmek. Bilim üretmek. Çalışmak. Bir meslek sahibi olup, geçimimizi sağlamak. İnsanlara muhtaç olmadan yaşamak. Alan el değil, veren el olmak!..

MELEK, CİN, RUH, ŞEYTAN (İBLİS)

Melek: Rabbimizin yarattığı sayılarını yalnız kendisinin bildiği askerleridir. Özellikleri; Allah'ın verdiği emirlere kayıtsız ve şartsız itaat etmektir.

Cin: Rabbimizin yarattığı farklı türler, farklı düzlemlerde yaşarlar. İnsanlara zarar veya yarar yetkileri Allah izin vermedikçe yoktur. İnsanlar melekleri ve cinleri çok merak etmişler, bazıları bu konuda aşırılığa gitmişlerdir. Hiçbir insan ne bir meleğe, ne de bir cine, iş gördüremez. Rasûllerin durumu ise, Rasûl olduklarının kanıtı olarak özeldir. Peygamberlerin gönderilişi son bulmuştur. İnsanlar melek ve cinni göremezler. Gördüklerini söyleyenler yalan söylemektedirler. Bunların varlığını bilmemiz, Rabbimizin yarattığı çeşitli türlerden haberimizin olması içindir. Rabbimizin haberine inanırız. Hepsi bu kadar. Bundan ileri gitmek müminlere yakışmaz.

Ruh: Ruh çağırma seansları bir yalandır. Ruh çağrılmaz. Ruh, çağırana gelmez. Sadece Allah'ın emirlerine icabet eder. Ruh, Allah'ın yarattığı bir

yaratıktır. Mahiyetini yalnız Allah bilir. Bu konuda Kur'an'da az bir bilgi verilmiştir.

Şeytan (İblis): Cin türü bir yaratıktır.

Kıyamete dek yaşar. İnsanların zekâlarına aldatıcı fikirler fısıldar. Hiçbir insana fiziki bir kuvvet uygulama gücü yoktur. Cin, şeytan çarpması diye, bir şey söz konusu değildir. İnsanlara görünemezler.

SUÇ, HARAM, GÜNAH, SEVAP

Suç: İnsanın insana ve doğaya verdiği somut zararlardır.

Haram: İnsanın kendisine verdiği somut zararlardır.

Günah: İnsanın kendisine, insanlara, hayvanlara, tabiata verdiği düzeltilebilir küçük zararlardır. Kişinin vicdanının rahatsız olduğu herşey günahtır.

Sevap: Suç, Haram, Günah olmayan, her yararlı iş sevaptır.

ÂHİRET

Mazlumların pek çoğunun hakkı alınmadan ölüyor, zalimler zulmüne devam edebiliyor. Bu durum gösteriyor ki; ahiret gelecek, adalet terazileri kurulacak, herkesin hakkı kendisine verilecek. Dünyada bin yıl yaşasak bile, sonsuzluğun yanında limiti sıfırdır. Bu nedenle, esas hayatın, ahiret hayatı olacağı ve süresinin de sonsuz oluşu, esas gerçekliktir. Ancak dünyada da güzel yaşamak istiyorsak, el birliği ile tüm dünyada cehalete karşı aydınlanma çalışmasına katılalım: 1) Herkes Kur'an ve çevirilerini okusun, 2) Herkes bilim öğrensin, 3) Herkes geçimini sağlayabileceği bir meslek sahibi olsun.

GAYB

İnsanın beş duyusu ile araç, gereç ve aletler yardımı ile görülmesi, gözlemlenebilmesi mümkün olmayan âleme, gayb âlemi denir.

Gayb âlemindeki varlıklar ile, bilgiler yalnız ve yalnız Rasûllere vahiy ile bildirilir. Son Rasûl Hz. Muhammed'dir. Son vahiy (Kur'an) gelmiştir. Kur'an dışındaki gayb ile ilgili söylentilerin, hiçbir gerçekliği söz konusu değildir. Hz. Muhammed'e Kur'an ile gayb âlemi hakkındaki bilgiler verilmiş. Bundan sonra, kıyamet gününe kadar hiç kimseye gayb âlemi hakkında bilgi verilmeyeceği, Cin suresi 26. ve 27. ayetlerde belirtilmektedir.

SAĞLIK, HUZUR, MUTLULUK, GÜZELLİK

Her insan, hastalanmadan önce koruyucu hekimlerin önderliğinde sağlıklı yaşamayı başarmalıdır. Geçici zevkler için insan, sağlığına yazık etmemelidir. Kur'an sağlıklı bir hayatın rehberidir. Kur'an ve çevirilerine göre yaşamak, huzurun kaynağıdır. Mutluluk
arayanlar, Kur'an ve çevirilerini okusunlar. Güzel görünmek, güzelleşmek mi istiyorsunuz? Bol bol Kur'an ve çevirilerini okuyun. Din adına başka kitapları, zihninizden ve kalbinizden atın.

Güzelleştiğinizi görebilirsiniz.

İMTİHAN, FİTNE, BELÂ

İmtihan: İmtihan sözcüğü genelde çevirilerde yanlış yerde kullanılmaktadır. İnsan ile insan arasında imtihan olur. Allah imtihan etmez.

Rasûlullah'a Mekke'den Medine'ye hicret eden bazı kişileri imtihan etmesi emir edilmekte.

Fitne: Allah'ın bildiği, kulların ise birbirlerini bilmediği durumlarda; birbirlerini bilmeleri için "açığa çıkarılmak" anlamında söyleniyor.

Belâ: İnsanların yaptıklarının karşılığının verilmesi anlamında söylenmektedir.

KADER VE ECEL

Kader: İnsanın ve diğer varlıkların özellikleri demektir. Allah her şeyi bir kader ile yaratmıştır. İnsanın özelliklerinden birisi ise, bu dünyada Allah'a isyan veya itaat edebilme özelliğidir.

Ecel: Her varlığın ölümüne ecel denir. Varlıklar ecellerinin ne zaman olacağını kesin olarak bilemezler. Bundan dolayı, herkes yaşamak için ne kadar tedbir varsa yerine getirerek yaşamalı.

RAHMET VE AZAP

"Allah'ın rahmeti, azabını geçmiştir." Bu sözü diğer ayetlere çelişki arz etmeyecek şekilde anlamak lazım. Allah'ın rahmeti mi fazla, azabı mı? şeklinde soru soracak olursak; edep gereği elbette rahmet deriz. Zira

Allah, herkese iyilik ederek yarattı. Bazıları sonsuz rahmeti hak etti, bazıları sonsuz azabı hak etti. İlk başta rahmet olarak yaratması ise, rahmetinin azabını geçmiş olduğunu gösterir. Başlangıçta rahmet olarak yaratılan insan ne yaptı? Küfür etti, şirk koştu, münafıklık yaptı, rahmeti inkâr etti, azabı çağırdı. Rahmetin, azaptan fazla olması asla sonsuz cehennem azabının kaldırılacağı şeklinde yorumlanmamalıdır. Çünkü sonsuz cehennemi hak eden yine insanın kendisidir. ”Söylediğiniz azap gelsin bize” diye meydan okuyan, yine bazı insanlardır.
Veli kelimesinin çoğulu “Evliya” kelimesidir.

EVLİYÂ VE TAĞUT

Evliyâ: ”Veliler” demektir. Bir gazetenin yayınladığı Veliler Ansiklopedisinin Kur’an’daki veli kavramı ile ilgisi yoktur. Veliler Ansiklopedisinde anlatılan olaylar, halk efsaneleridir. Doğrular, yanlışlar birbirine karıştırılarak uydurulmuştur. Kur’an’da geçen Veli kelimesi DOST, DOSTLUK anlamına gelmektedir. Müminler birbirlerinin velileridir, yani dostlarıdır. Allah müminlerin velisidir ”dostudur” şeklinde anlaşılır. Veli, Veliler (Evliya) kelimelerinin olağanüstü hadiselerle hiçbir ilgisi yoktur. Zaten olağanüstü hadise de yoktur. Allah’ın tabiat kanunlarında bir değişiklik olmaz. Rasûller zamanında oluşan ayetler (mucizeler) ise; sadece ve sadece Rasûl olduklarının kanıtlanması içindir. Rasûller için Rabbimizin koyduğu yasalar da öyledir. Bütün Rasûller için aynıdır, değişmez. Sünnetullah’ta (Allah’ın tabiat yasalarında) bir değişiklik olmaz. Musa’nın asasının yılan (ejderha) olması, Rabbimizin, bir ejderha (yılan) yaratmasıdır. Rabbimiz benzer yaratılışları Rasûllerin Risaletini insanlara kanıtlamak için yapmıştır. Risalet (Peygamberlerin gönderilişi) son bulduğu için bu tür yaratışlar son bulmuştur. Tabiat kanunları ise, devam etmektedir.

Tağut: Veliler Ansiklopedisi’ndeki efsaneleri uyduran kişi, bir tağuttur. Delilsiz, mesnetsiz, belgesiz, ispatsız din adına insanları aldatmakta olan kişidir. Dindar görünüp, dine aykırı işler yapanlara tağut denilir. Tağut inkâr edilmelidir. Tağut red edilmelidir. Kim tağutu, tağutları inkâr eder; bir aydınlık, bir ilim üzere Allah’ın ipine (Kur’an’a) sımsıkı sarılırsa, kurtulur. Tağut bir insan şeytanıdır. Görünen şeytandır. Dinin gerçeklerini bildiği halde; çıkar, şöhret, şehvet, makam için yalan söyler. Emirleri bildiği halde, isyan eder.

ŞİRK

Şirket: Ortaklık demektir. **Ortaklık:** Birden fazla insanın mal veya emeklerini koyarak ticari bir iş yapmaları ve oluşan sonuçtan paylarını almalarıdır. Kâinatın yaratılışına kimse mal veya emeğini koymadığı için, Allah’a ortak olması düşünülemez. Keza, kâinatın devamı ve sonucunda da, kimsenin Allah’a ortak olması söz konusu olamaz. Birinin Allah’a

ortaklık iddia etmesi, yanı şirk koşması, o kişinin kibir ve gurur içinde olduğunu yansıtır. Kibir ve gurur kişinin objektif düşünmesini ve davranmasını önler. Kişi zulüm yapar, adalet yapıyorum zanneder. Günah işler, sevap kazanıyorum zanneder. Böylece hem kendisine, hem de başkalarına eziyet eder. şirkten vazgeçmez ise, zaman ilerledikçe çürümüş bir şeftaliye benzer. Kasadaki diğer şeftalileri de çürütmeye başlar. Ve sonunda bir pislik yığını haline gelir. Bu pislik yığınının Cennete girmesi artık söz konusu olmaz. Sonsuza değin bir pislik olarak cehenneme atılır.

Şirk ikiye ayrılır;
a) Açık şirk,
b) Gizli şirk.

Şirk konusunda çok titiz olmalıyız. Şirkten Allah'a (Kur'an'a) sığınmalıyız. Kur'an ve çevirilerinden açık ve gizli şirki öğrenip, şirkten uzak durmalıyız. Kibir ve gururu terketmeliyiz.

MÜNAFIKLIK

Çıkarı neyse öyle görünen kişiye münafık denir. Bu kişi Türkiye'de Müslüman, Çin de Budist, Amerika'da Hıristiyan, İsrail'de Musevi olmaktan zevk alır. Mevlâna felsefesi böyle bir anlayış içerir. Kur'an, münafıkların, cehennemin en dibinde olacaklarını, cennete girmelerinin söz konusu olamayacağını haber vermektedir. Hangisi doğru? Müslümanlık mı? Budistlik mi? Hıristiyanlık mı? Musevilik mi? İnsanlar hangisinin doğru olduğuna nasıl karar verecek? Tercih her insanın kendisine kalmış.

KÂFİR

Araplar çiftçilere kâfir derler.

Kâfir: Tohumu toprağa gömen, üzerini örterek gizleyen anlamına gelir. Çiftçi tohumun üzerini örtmüştür. Tohumu gizlemiştir. Lâkin tohumun toprağın içinde olduğunu bilir. Kâfir olmayın denilerek ”Gerçekleri bildiğiniz halde gizlemeyin, örtmeyin” denilmektedir. Yerleri ve gökleri kim yarattı? ”Allah” diyoruz. Allah kitap gönderir mi? ”Hayır” diyoruz. Bu durumda kâfir oluyoruz. Allah'ın bir kitap göndermesinin doğal olduğunu herkes bilir. Ancak ”kitap gönderdi” denirse, olur ki kitaptaki mükellefiyetler hoşumuza gitmez. Bunun için ”kitabı gizleyelim” düşüncesi oluşur. Bu gizleme eylemine küfür denilmektedir. Yeryüzünün her yerinde insanların Allah'a saygısı büyüktür. İnsanlar direkt Allah'a saygısızlık etmek istemezler. Endirekt yollar ile Allah'a saygısızlıklar yapılır. Bu saygısızlıklar küfürdür. Saygısızlara ise kâfir denir. Kâfir ölmeden önce, küfürden tevbe etmez ise, sonsuz azabı hak eder.

HALİFE

Rabbimizin meleklere hitabında ”Yeryüzünde halife yaratacağım” ibaresini doğru anlayalım. Allah’ın yerine kimse halife olamaz. Allah’ın yerine halife olmak şirktir, ortak koşmaktır. Meleklerin sözünden halifenin ne olduğu anlaşılıyor:

”Biz sana ibadet ediyorken, yeryüzünde kan dökecek birini mi halife yaratacaksın.” Demek ki halife kan dökücü özelliğe sahip birisi.

Bu özelliği ile insan asla, Allah’ın halifesi, temsilcisi olamaz.

ŞEFAAT

Şefaat: Kelime anlamı itibariyle “aracı olmak”tır. Ancak bugün ve geçmişte insanlar, kendilerinin günahkar olduklarını kabul ederek, Allah’tan direk af ve mağfiret dileyemeyeceklerini, onun için onlara göre temiz, salih ve iyi kullardan gördükleri; melekleri veya salih/iyi kulları aracı edinmişlerdir. Oysa sizler de Kur’an genelinde gördüğünüz gibi, böyle bir şefaat anlayışını Allah Teala reddetmektedir: “Allah’a vesile edindikleri, aracı kabul ettikleri varlıklar/kullar dahi O’na yakınlaşmak için vesile/yol ararlar” buyurmaktadır. (Bkz. 51/İsra: 57) Başka bir ayette, müşriklerin anlayışı gibi bir anlayış olan o anlamdaki şefaati: “De ki: Bütün şefaat Allah’ındır!” diyerek te topyekün reddetmektedir.

Ayrıca araştırmanızda fayda var: Riyazü’s-Salihin Tercemesi, Cilt: 1, Arslan Yayınları, sh: 225’de İmam NEVEVİ: ŞEFAAT başlığında konuyu işlemiş ve orada “DÜNYADAKİ ŞEFAATİ” ayet ve hadislerle ne güzel dile getirmiş, delillendirmiştir.

Şefaat: Dünyada iyi ve güzel bir işe aracı olmaktır. Bu anlayışı müşrik olanlar, ahiret için de almışlardır ve güya Allah’ın yanında edindikleri, tanıdıkları ortaklara da şefaat hakkı tanımışlardır. Yani geçmiş ve bugünün müşrikleri, o edindikleri şefaatçileri; ‘melekleri, peygamberleri, kutsal saydıkları kişileri, evliya olarak tanımladıkları bazı şahsiyetleri’ aracılar olarak benimsemişler.

İmam Nevevî şu ayeti almıştır:
“Kim iyi yolda şefaat ederse ondan kendisinin de payı olur.” (Nisa: 85)

Ve iki adet bu ayeti izah eden Hadis almış:
Ebu Musa el-Eşari (ra) der ki: Peygamberimize bir ihtiyaç sahibi başvurunca yanında oturanlara dönerek “aracı olun/şefaat edin, sevap kazanın; Allah, Peygamberinin dili ile istediğini -başka bir rivayete göre, dilediğini- yerine getirir” buyurdu. (Buhari-Müslim)

Berire ve kocası konusunda İbni Abbas der ki: Peygamberimiz (sav) Berire'ye: "Kocana dönsen olmaz mı?" diye buyurdu. Kadın "Ya Rasulallah, bunu bana emir mi ediyorsunuz" diye sordu. Peygamberimiz: "Hayır, sadece aracılık/şefaat ediyorum" buyurdu. Bunun üzerine kadın "Benim ona bir ihtiyacım yok" diye cevap verdi.

Onun için bugün dünyada:

"Şefaat ya Rasulallah!" diye talepte bulunmak, Peygamberimizi Allah'a hükümde ortak koşmaktır. Şefaat/yardım, günahların bağışlanması direk ve yalnız Allah'tan istenir. Peygamber bile bu konuda yetki sahibi değildir.

Sure İsmi	Sayfa No.	Sure İsmi	Sayfa No.	Sure İsmi	Sayfa No.
1. Alak	17	39. A'raf	91	77. Mülk	454
2. Kalem	19	40. Cin	120	78. Hakka	457
3. Müzzemmil	23	41. Yasin	123	79. Mearic	460
4. Müddessir	26	42. Furkan	129	80. Nebe	462
5. Fatiha	29	43. Fatır	137	81. Naziat	464
6. Tebbet	30	44. Meryem	144	82. İnfitar	466
7. Tekvir	31	45. Taha	153	83. İnşikak	467
8. A'la	33	46. Vakıa	165	84. Rûm	469
9. Leyl	35	47. Şuara	169	85. Ankebut	477
10. Fecr	37	48. Neml	180	86. Mutaffifin	486
11. Duha	39	49. Kasas	190	87. Ra'd	491
12. İnşirah	40	50. İsra	202	88. Hac	689
13. Asr	41	51. Yunus	216	89. Rahman	560
14. Adiyat	42	52. Hud	232	90. İnsan	590
15. Kevser	43	53. Yusuf	248	91. Zilzal	602
16. Tekasür	44	54. Hicr	263	92. Bakara	606
17. Maün	45	55. En'am	270	93. Enfal	639
18. Kâfirun	46	56. Saffat	296	94. Ali İmran	640
19. Fil	47	57. Lokman	304	95. Haşr	646
20. Felak	48	58. Sebe	309	96. Cumua	651
21. Nas	49	59. Zümer	317	97. Ahzab	639
22. İhlas	50	60. Mümin	328	98. Nisa	664
23. Necm	51	61. Fussılet	340	99. Muhammed	667
24. Abese	55	62. Şura	348	100. Talak	670
25. Kadir	57	63. Zühruf	356	101. Beyyine	671
26. Şems	57	64. Dühan	365	102. Nur	676
27. Büruc	59	65. Casiye	369	103. Münafikun	689
28. Tin	61	66. Ahkaf	374	104. Mücadile	700
29. Kureyş	62	67. Zariyat	380	105. Hucurat	702
30. Kaaria	63	68. Ğaşiye	384	106. Tahrim	707
31. Kıyamet	64	69. Kehf	386	107. Teğabün	711
32. Hümeze	67	70. Nahl	400	108. Saff	714
33. Mürselat	68	71. Nuh	416	109. Fetih	717
34. Kaf	71	72. İbrahim	419	110. Maide	720
35. Beled	75	73. Enbiya	426	111. Mümtehine	722
36. Tarık	77	74. Müminun	437	112. Hadid	727
37. Kamer	78	75. Secde	447	113. Tevbe	753
38. Sad	82	76. Tur	451	114. Nasr	777

Sure İsmi	Sayfa No.	Sure İsmi	Sayfa No.	Sure İsmi	Sayfa No.
1- FÂTİHA	29	39- ZUMER	317	77- MURSELÂT	68
2- BAKARA	491	40- MU'MİN	328	78- NEBE	462
3- ÂLİ İMRÂN	560	41- FUSSİLET	340	79- NÂZİÂT	464
4- NİSÂ	606	42- ŞÛRÂ	348	80- ABESE	55
5- MÂİDE	727	43- ZUHRÛF	356	81- TEKVÎR	31
6- EN'ÂM	270	44- DUHÂN	365	82- İNFİTÂR	466
7- A'RÂF	91	45- CÂSİYE	369	83- MUTAFFİFÎN	486
8- ENFÂL	548	46- AHKÂF	374	84- İNŞİKAK	467
9- TEVBE	753	47- MUHAMMED	646	85- BURÛC	59
10- YÛNUS	216	48- FETİH	722	86- TÂRIK	77
11- HÛD	232	49- HUCURÂT	707	87- A'LÂ	33
12- YÛSUF	248	50- KAF	71	88- GÂŞİYE	384
13- RA'D	651	51- ZÂRİYÂT	380	89- FECR	37
14- İBRÂHÎM	419	52- TÛR	451	90- BELED	75
15- HİCR	263	53- NECM	51	91- ŞEMS	58
16- NAHL	400	54- KAMER	78	92- LEYL	35
17- İSRÂ	202	55- RAHMÂN	659	93- DUHÂ	39
18- KEHF	386	56- VÂKIA	165	94- İNŞİRÂH	40
19- MERYEM	144	57- HADÎD	640	95- TÎN	61
20- TÂHÂ	153	58- MUCÂDELE	702	96- ALAK	17
21- ENBİYÂ	426	59- HAŞR	671	97- KADİR	57
22- HACC	689	60- MUMTEHİNE	602	98- BEYYİNE	670
23- MU'MİNÛN	437	61- SAF	717	99- ZİLZÂL	639
24- NÛR	676	62- CUMA	720	100- ÂDİYÂT	42
25- FURKÂN	129	63- MUNÂFİKÛN	700	101- KÂRİA	63
26- ŞUARÂ	169	64- TEGÂBUN	714	102- TEKÂSUR	44
27- NEML	180	65- TALÂK	667	103- ASR	41
28- KASAS	190	66- TAHRÎM	711	104- HUMEZE	67
29- ANKEBÛT	477	67- MÜLK	454	105- FÎL	47
30- RÛM	469	68- KALEM	19	106- KUREYŞ	62
31- LOKMÂN	304	69- HÂKKA	457	107- MÂÛN	45
32- SECDE	447	70- MEÂRİC	460	108- KEVSER	43
33- AHZÂB	590	71- NÛH	416	109- KÂFİRÛN	46
34- SEBE	309	72- CİN	120	110- NASR	777
35- FÂTIR	137	73- MUZZEMMİL	23	111- TEBBET	30
36- YÂSÎN	123	74- MUDDESSİR	26	112- İHLÂS	50
37- SÂFFÂT	296	75- KIYÂMET	64	113- FELAK	48
38- SÂD	82	76- İNSÂN	664	114- NÂS	49